

11

5

219

BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE • FIRENZE •

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

PAUSANIAE
GRAECIAE DESCRIPTIO

GRAECE

RECENSUIT, EX CODD. ET ALIUNDE

EMENDAVIT, EXPLANAVIT

JO. FRIDER. FACIUS.

TOMUS III.

LIPSIÆ

in bibliopolio Schaeferiano
MDCCCXCVI.

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ
ΒΙΩΤΙΚΑ.

Paul. T. III.

A

BOEOTICA SEU LIB. IX.

C A P U T I.

Boeotia Atticae finitima a Boeoto nomen accepit —
de Plataeënsibus eorumque regibus ac rebus contra
Xerxem gestis — Plataeënses bis ejecti
et restituti.

Αθηναίοις δὲ ἡ Βοιωτία καὶ κατὰ ἄλλα τῆς Ἀττι-
κῆς ἐστὶν ὁμορος· πρὸς δὲ Ἐλευθερῶν οἱ Πλα-
ταιεῖς ¹). Βοιωτοὶ δὲ τὸ μὲν πᾶν ἔθνος ἀπὸ Βοιωτοῦ
τὸ ὄνομα ἔσχηκεν, ὃν Ἰτῶνου παῖδα καὶ νύμφης δὴ
Μελανίππης, Ἰτῶνον δὲ Ἀμφικτύονος εἶναι λέγουσι·
καλοῦνται δὲ κατὰ πόλεις ἀπὸ τε ἀνδρῶν καὶ τὰ
πλείω γυναικῶν. Οἱ δὲ Πλαταιεῖς τοξαρχῆς (ἐμοὶ 2
δοκεῖν) εἰσὶν αὐτόχθονες· ὄνομα δὲ φασιν ἀπὸ Πλα-
ταιᾶς, ἣν θυγατέρα εἶναι τοῦ ποταμοῦ νομίζουσιν ²).
Α 2 ὅτι

1) πρὸς δὲ ἑλ. οἱ Πλαταιεῖς] scil. ὁμοροὶ εἰσι. Mox verba Βοιωτοὶ δὲ τὸ μὲν πᾶν ἔθνος dicta sunt pro Βοιωτῶν δὲ τὸ μὲν πᾶν ἔθνος, quibus respondent subsequētia; καλοῦνται δὲ κατὰ πόλεις etc.

2) ὄνομα δὲ φασιν — εἶναι τοῦ ποταμοῦ νομ.] Vel φασιν interpretandum pro ὥς φασιν,

uti Kuhn. vult, vel pro φασιν cum Sylburgio scribendum est σφίσιν· cui emendationi favet lectio Codicis Mosc. φασίν. Post εἶναι nomen fluminis Ἀσωποῦ excidisse, ex subsequētibz manifesto liquet. Aliam nominis originem ex Apollodoro tradit Stephan. Byz. γ. Πλαταιαί.

ὅτι μὲν ὁ καὶ οὗτοι τὸ ἀρχαῖον ἐβασιλεύοντο, δῆλόν
 ἔστιν· βασιλεῖαι γὰρ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ
 οὐ δημοκρατίαι πάλαι καθεστήκεισαν. τῶν δὲ βα-
 σιλέων ἄλλον μὲν οὐδένα οἱ Πλαταιεῖς ἴσασι, μόνον
 δὲ Ἀσωπὸν, καὶ ἔτι πρότερον Κιθαιρῶνα· καὶ τὸν μὲν
 ἀπ' αὐτοῦ θέσθαι τῷ ὄρει τὸ ὄνομα, τὸν δὲ τῷ ποτα-
 μῷ λέγουσι. δοκῶ δὲ καὶ τὴν Πλάταιαν, ἀφ' ἧς
 κέκληται πόλις, βασιλέως Ἀσωποῦ, καὶ οὐ τοῦ πο-
 ταμοῦ παῖδα εἶναι. Πλαταιεῦσι δὲ πρὸ μὲν τῆς
 μάχης, ἣν Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι ἐμαχέσαντο, οὐδὲν
 ὑπῆρχεν ἐς δόξαν· μετασχόντες δὲ τοῦ Μαραθῶνι
 ἀγῶνος, ὕστερον καταβεβηκότος ἤδη Ξέρξου, καὶ ἐς
 τὰς ναῦς ἐτόλμησαν μετὰ Ἀθηναίων ἐσβῆναι, Μαρ-
 δόνιον δὲ τὸν Γωβρύου Ξέρξη στρατηγοῦντα ἡμύναντο
 3 ἐν τῇ σφετέρᾳ. Δῖς δὲ σφᾶς κατέλαβε γενέσθαι
 τὰ ἀνατάτους καὶ αὐθις ἐς Βοιωτίαν καταχθῆναι. ἐπὶ
 μὲν γὰρ τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησίου πρὸς Ἀθη-
 ναίους γενομένου Λακεδαιμόνιοι πολιορκίᾳ Πλάταιαν
 ἐξεῖλον. ἀνοικισθείσης δὲ ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἣν πρὸς
 βασιλέα τῶν Περσῶν γενέσθαι τοῖς Ἑλλησιν ἐπράξεν
 Ἀνταλκίδας ἀνὴρ Σπαρτιάτης³), καὶ τῶν Πλαταιέων
 κατελθόντων ἐξ Ἀθηνῶν· τοὺς δὲ αὐθις ἐμελλεν ἐπι-
 λήψεσθαι κακὸν δεύτερον. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ἐμφανοῦς
 πόλεμος πρὸς τοὺς Θηβαίους οὐκ ἦν συνεσηκῶς· ἀλλὰ
 οἱ Πλαταιεῖς μένειν τὴν εἰρήνην σφίσιν ἔφασαν, ὅτι
 τὴν Καδμείαν Λακεδαιμονίοις κατασχοῦσιν οὔτε
 βουλεύματος, οὔτε ἔργου μετεσχῆκεσαν. Θηβαῖοι
 δὲ ἀπέφαινον τὴν τε εἰρήνην Λακεδαιμονίους εἶναι τοὺς
 πράξαντας, καὶ ὕστερον παραβάντων ἐκείνων, λελύ-
 σθαι

3) ἣν — Ἀνταλκίδας ἀν. Σπ.] Gr. L. V. C. 9. et Diodor. Sic.
 De hac pace vide Xenoph. H. L. XIV. f. 110.

σθαι καὶ ἅπασιν ἡξίου τὰς σπονδάς. οὐκ ἀνύπο-
πτα οὖν ἡγούμενοι οἱ Πλαταιεῖς τὰ ἐκ τῶν Θηβαίων,
διὰ Φυλακῆς εἶχον ἰσχυρὰς τὴν πόλιν, καὶ ἐς τοὺς
ἀγροὺς, ὅποσαι ἀπωτέρω τοῦ ἄστεως ἦσαν, οὐδὲ ἐς τού-
τους ἀνα πᾶσαν ἤρχοντο ἡμέραν· ἀλλὰ (ἡλπίσαντο
γὰρ τοὺς Θηβαίους πανδημεῖ καὶ ἅμα ἐπὶ πλείστον
εἰώθεσαν βουλευέσθαι⁴⁾) παρεφύλασσον τὰς ἐκκλη-
σίας αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ καθ' ἡσυχίαν ἐφεώρων
τὰ ἑαυτῶν καὶ οἱ ἔσχατοι γεωργοῦντες. Νεοκλῆς δὲ,
ὃς τότε Βοιωταρχῶν ἔτυχεν ἐν Θήβαις (οὐ γὰρ αὐτὸν
οἱ Πλαταιεῖς ἐλελήθεσαν ἐπὶ τῇ τέχνῃ) προεῖπε τῶν
Θηβαίων ἕκαστόν τινά εἶναι⁵⁾ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ὁμοῦ
τοῖς ὅπλοις, καὶ σφᾶς αὐτίκα οὐ τὴν εὐθεΐαν ἀπὸ
τῶν Θηβῶν, τὴν δὲ⁶⁾ ἐπὶ τὴν πεδιάδα, τὴν τε ἐπὶ
Ἰσιῶν⁷⁾ ἦγε πρὸς Ἐλευθερῶν τε καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἥ
μηδὲ σκοπὸς ἐτέτακτο, καὶ ὑπὸ τῶν Πλαταιέων γενή-
σεσθαι τείχη⁸⁾ περὶ μεσοῦσαν μάλιστα ἔμελλε τὴν
ἡμέραν. Πλαταιεῖς δὲ ἄγειν Θηβαίους νομίζοντες

A 3

ἐκκλη-

4) ἡλπίσαντο — καὶ ἅμα ἐπὶ
πλ. εἰ. β.] Hacc parenthesi in-
cludenda esse, jam Sylburg.
recte monuit. Kuhn. pro ἡλ-
πίσαντο praeter necessitatem ma-
vult ἡπίσταντο. Sylb. vero ad
verborum constructionem, quae
turbata est, restituendani pro
καὶ ἅμα non temere emendat
καθὰ, uti quamplurimum soliti
erant. Equidem cum Palme-
rio sentio, qui Exercit. p. 427.
ὥς post ἅμα excidisse et locum
ita constituendum esse censet:
— πανδημεῖ καὶ ἅμα, ὥς ἐπὶ
πλείστον εἰώθεσαν, βουλευέσθαι.

5) εἶναι] Sylb. mavult εἶναι.

6) ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τὴν δὲ]
Sic non temere mihi scripsisse
videor, Sylburgio adstipulante,
pro male vulgatis ἀπὸ τῶν
Θηβαίων, τὴν τε.

7) τὴν τε ἐπὶ Ἰσιῶν] Cod.
Mosc. Ἰσία. inde praestet le-
gere τὴν τε ἐπὶ Ἰσίᾳς.

8) καὶ ὑπὸ τῶν πλ. γιν. τεί-
χη] Cum Kuhn. inferui καὶ,
quod exciderat, et pro men-
dose vulgato τύχη ex Cod.
Mosc. dedi τείχη, quod Kuhn.
quoque conjecerat. Sic totus
hic locus, in vulgatis passim
corruptus, bene restitutus est
et planus.

ἐκκλησίαν, ἐς τοὺς ἀγροὺς ἀποκεκλεισμένοι τῶν πυλῶν ἦσαν. πρὸς δὲ τοὺς ἐγκαταληφθέντας ἐπείησαντο οἱ Θηβαῖοι σπονδὰς, ἀπελθεῖν σφᾶς πρὸ ἡλίου δύντος ⁹⁾ ἀνδρας μὲν σὺν ἐνὶ, γυναῖκας δὲ δύο ἰμάτια ἑκάστην ἔχουσιν. συνέβη τε ἐναντία τοῖς Πλαταιεῦσιν ἐν τῷ τότε ἡ τύχη, ἢ ὡς ὑπὸ Ἀρχιδάμου καὶ Λακεδαιμονίων τὸ πρότερον ἦλωσαν. Λακεδαιμόνιοί γε αὐτοὺς ἐξεπολιόρκησαν, ἀπείργοντες διπλῶ τείχει μὴ ἐξελθεῖν τοῦ ἄτεως. Θηβαῖοι δὲ ἐν τῷ τότε ἀφελόμενοι ¹⁰⁾ μὴ ἐσελθεῖν σφᾶς ἐς τὸ τεῖχος. ἐγενετο δὲ ἡ ἄλωσις Πλαταιᾶς ἡ δευτέρα μάχης μὲν τρίτῃ τῆς ἐν Λεύκτροις ἔτει πρότερον, Ἀτρείου δὲ Ἀθηνησιν ἄρχοντος ¹¹⁾. καὶ ἡ μὲν πόλις ὑπὸ τῶν Θηβαίων κατήχθη πλὴν τὰ ἱερά· τοῖς δὲ Πλαταιεῦσιν ὁ τρόπος τῆς ἀλώσεως σωτηρίαν παρέσχεν ἐν ἴσῳ πᾶσιν· ἐκπεσόντας δὲ σφᾶς ἐδέξαντο αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Φιλίππου δὲ, ὡς ἐκράτησεν ἐν Χαιρωνείᾳ, Φρουρὰν τε ἐσαγαγόντος ἐς Θήβας, καὶ ἄλλα ἐπὶ καταλύσει τῶν Θηβαίων πράσσοντος, οὕτω καὶ οἱ Πλαταιεῖς ὑπ' αὐτοῦ κατήχθησαν.

9) πρὸ ἡλίου δύντος] Cod. Mosc. πρὸς ἡλίου δ.

10) ἀφελόμενοι] scil. τὸ ἄν, ὥστε μὴ etc. et illud participium pendet ex praecedente ἐξεπολιόρκησαν.

11) Ἀτρείου δὲ Ἀθ. ἀρχ.] In annum praecedentem, quo Socratides Archon fuit, hoc excidium contexit Diodor. L. XV. f. 41. et 46., ubi vide Wesseling.

CAPUT II.

Hysiarum et Erythrarum urbium reliquiae — Mardonii sepulcrum — Actaeonis petra et de Actaeone narratio — tumuli occisorum in pugna Plataeensi et Iudi Eleutheria dicti — de memorandis urbis Plataeae, Iunonis Teliae templo et signo.

Γῆς δὲ τῆς Πλαταιίδος ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ¹⁾ ὀλίγον τῆς εὐθείας ἐκτραπεῖσιν ἐς δεξιά, Ἵσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπια ἐσι. πόλεις ποτὲ τῶν Βοιωτῶν ἦσαν, καὶ νῦν ἔτι ἐν τοῖς ἐρείπιοις τῶν Ἵσιῶν ναός ἐστιν Ἀπόλλωνος ἡμίσευρος, καὶ Φρέαρ ἱερὸν· πάλαι δὲ ἐκ τοῦ Φρέατος κατὰ τὸν Βοιωτῶν λόγον ἐμαντεύοντο πίνοντες. Ἐπαν- 2
ελθοῦσι δὲ ἐς τὴν λεωφόρον, ἔστιν αὖθις ἐν δεξιά Μαρδονίου λεγόμενον μνημα εἶναι. καὶ ὅτι μὲν εὐθύς ἦν μετὰ τὴν μάχην ἀφανὴς ὁ Μαρδονίου νεκρὸς, ἔστιν ὡμολογημένον· τὸν δὲ θάψαντα οὐ κατὰ ταῦτα, ὅσις ἦν, λέγουσι. Φαίνεται δὲ Ἀρτόντης ²⁾ ὁ Μαρδονίου πλεῖστα μὲν δίδους Διονυσοφάνει δῶρα ἀνδρὶ Ἐφειῶ, δούς μὲν τοι καὶ ἄλλοις Ἰώνων, ὥς οὐδὲ ἐκείνοις ἀμει-
λὲς γενόμενον τάφῃναι Μαρδόνιον. αὕτη μὲν ἀπ' Ἐλευθερῶν ἐς Πλάταιαν ἄγει. Τοῖς δὲ ἐκ Μεγάρων 3
ιοῦσι πηγὴ τέ ἐστιν ἐν δεξιά, καὶ προελθοῦσιν ὀλί-
γον πέτρα ³⁾· καλοῦσι δὲ τὴν μὲν Ἀκταίωρος, καὶ
ἐπὶ

A 4

1) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι] sub radicibus Cithaeronis. (ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι) urbem Hysias sitam fuisse, Strabo testatur L. IX. p. 620. A. et Plutarch. Aristid. f. 11. De duplici forma Ἵσιαι et Ἵσιαι vid. Steph. Byzant. h. v.

2) φαίνεται δὲ Ἀρτόντης etc.] Ex Herodoto L. IX. f. 84. — Cod. Mosc. exhibet Ἀντόντης.

3) πέτρα] Hanc vocem pro mendosa πέραν restitui ex Cod. Casaub. et Mosc. Similiter πέραν male mutatum in πέρας invenies C. 38.

ἐπὶ ταύτῃ καθεύδειν Φασὶ τῇ πέτρᾳ τὸν Ἀκταίωνα,
 ὁπότε κάμῃσι θηρύων, ἐς δὲ τὴν πηγὴν ἐνιδεῖν λεγου-
 σιν αὐτὸν λουμένης Ἀρτέμιδος ἐν τῇ πηγῇ. Στησίχο-
 ρος ⁴⁾ δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου περιβαλεῖν δερ-
 μα Ἀκταίωνι τὴν θεὸν, παρὰ σκευάζουσάν σι τὸν ἐκ-
 τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέλην λά-
 βῃ. ἐγὼ δὲ ἄνευ θεοῦ πείθομαι νότον λύσσαν τοῦ
 Ἀκταίωνος ἐπιλαβεῖν τοὺς κύνας· μανέντες δὲ καὶ οὐ
 διαγινώσκοντες διαφορῇσιν ἔμελλον πάντα τινὰ,
 ὅτῳ περιτύχοιεν. καθότι δὲ τοῦ Κιθαιρῶνος Πενθεΐ-
 τῳ Ἐχίονος ἐγένετο ἡ συμφορὰ, ἡ Οἰδίποδα ὅποι
 τεχθέντα ἐξέθυσαν, οἶδεν οὐδεὶς· καθάπερ ἴσμεν
 τὴν σχιστὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Φωκέων, ἐφ' ἣ τὸν πατέρα
 Οἰδίπους ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ Κιθαιρῶν τὸ ὄρος Διὸς ἱε-
 ρὸν Κιθαιρωνίου ἐστίν, ἃ δὴ καὶ ἐς πλεον ἐπέξειμι, ἐπει-
 4 δὰν ἐς αὐτὰ ὁ λόγος καθήκει μοι ⁵⁾). Κατὰ δὲ τὴν
 ἔσοδον μάλιστα τὴν ἐς Πλάταιαν τάφοι τῶν πρὸς Μή-
 δους μαχεσαμένων εἰσὶ. τοῖς μὲν οὖν λοιποῖς ἐστὶν
 Ἑλλησι μνημᾶ κοινόν· Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Ἀθη-
 ναίων τοῖς πεσοῦσιν ἰδία τέ εἰσιν οἱ τάφοι, καὶ
 ἐλεγείᾳ ἐστὶ Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς.
 οὐ πόρρω δὲ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ⁶⁾ τῶν Ἑλλήνων Διὸς
 ἐστὶν Ἐλευθερίου βωμός· τοῦτον μὲν δὴ χαλκοῦ,
 τοῦ Διὸς δὲ τὸν τε βωμὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἐποίησαν
 λευκοῦ λίθου. ἄγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι ἀγῶνα διὰ ἑ-
 τούς πέμπτου, τὰ δὲ Ἐλευθέρια, ἐν ᾧ μέγιστα δῶ-
 7 ρα ⁷⁾ πρόκειται δρόμου· θέουσι δὲ ὀπλισμένοι πρὸ
 τοῦ

4) Στησίχορος] Cod. Mosc.
 Στησίχορος.

5) ἃ δὴ — μοι] Vide Ca-
 put sequ.

6) κοινοῦ etc.] scil. τάφου,

quae vox forte excidit; ad il-
 lam enim referendum esse τοῦ-
 τον, quod subsequitur, mani-
 festo patet.

7) δῶρα] Cod. Mosc. γέρα.

τοῦ βωμοῦ. τρόπαιον δὲ, ὃ τῆς μάχης τῆς Πλαται-
άσιν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες, πεντεκαίδεκα σταδίους
μάλις αἴσθηκεν ἀπὸ τέρω τῆς πόλεως.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει προῖουσιν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 5
καὶ τοῦ ἀγάλματος, ἃ τῷ Διὶ πεποιήται τῷ Ἐλευθε-
ρίῳ, Πλαταίας ἐστὶν ἡρώων· καὶ μοῦτ' ἐπ' αὐτὴν ἤδη
τὰ λεγόμενα, καὶ ὅποια αὐτοὶ εἵκαζον, ἐστὶν εἰρη-
μένα *). Πλαταιεῦσι δὲ ναός ἐστὶν Ἥρας, θεᾶς ἄξιος
μεγέθει τε καὶ ἐς τῶν ἀγαλμάτων τὸν κόσμον. ἐσελ-
θοῦσι μὲν Ῥέα τὸν πέτρων κατειλημμένον σπαργάνοις,
οἷα δὴ τὸν παῖδα, ὃν ἔτεκε, Κρόνῳ κομίζουσά ἐστι
τὴν δὲ Ἥραν Τελείαν καλοῦσι· πεποιήται δὲ ὄρθον
μεγέθει ἄγαλμα μέγα· λίθου δὲ ἀμφοτέρω τοῦ
Πεντελησίου, Πραξιτέλους δὲ ἐστὶν ἔργα. ἔνταῦθα
καὶ ἄλλο Ἥρας ἄγαλμα καθήμενον Καλλίμαχος
ἐποίησε· Νυμφευομένην δὲ τὴν θεὸν ἐπὶ λόγῳ τοιῶδε
ὀνομάζουσιν.

CAPUT III.

De Junone Nympheuomene dicta narratio — quae-
nam signa antiquitus Daedala dicta, et inde Daedalum
artificem noīmen accepisse asseritur — de festi Daeda-
lorum ratione — de festis Daedolorum minorum et ma-
jorum — antrum Nympharum Cithaeronidum,
Sphragidium dictum.

Ἥραν ἐφ' ὅτῳ δὴ *) πρὸς τὸν Δία ὠργισμένην ἐς
Εὐβοιάν Φασιν ἀναχωρῆσαι· Δία δὲ, ὥς οὐκ ἔπειθεν
αὐτήν,

A 5

8) καὶ μοι — ἐστὶν εἰρημένα] Vide C. I. Pro ἐπ' αὐτὴν Sylb. mavult ἐς αὐτήν, et pro αὐτοὶ haud temere emendat αὐτός.

1) ἐφ' ὅτῳ δὴ] Pro vulgato ἔσω rescripti ὅτῳ ex Codice Mosc. et Amasaei interpreta-
tione: incertum, qua de causa.

αὐτήν, παρὰ Κιθαιρῶνα λέγουσιν ἐλθεῖν δυναστεύοντα ἐν Πλαταιαῖς τότε· εἶναι γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα οὐδενὸς σοφίαν ὕπερον. οὗτος οὖν κελεύει τὸν Δία ἄγαλμα ξύλου ποιησάμενον ἄγειν ἐπὶ βοῶν ζεύγους ἐγκεκλυμμένον, λέγειν δὲ, ὡς ἄγοιτο γυναῖκα Πλάταιαν τὴν Ἀσωποῦ. καὶ ὁ μὲν ἔπρασσε κατὰ τὴν παραίνεσιν τοῦ Κιθαιρῶνος· Ἡρα δὲ ἐπέπυσό τε αὐτίκα, καὶ αὐτίκα ἀφίκετο. ὡς δὲ ἐπλησίαζε τῇ ἀμάξῃ, καὶ τοῦ ἀγάλματος τὴν ἐσθῆτα περιέρρηξεν, ἥσθη τε τῇ ἀπάτῃ ξόανον εὐροῦσα ἀντὶ νύμφης γυναικὸς, καὶ
 2 διαλλαγὰς ποιεῖται πρὸς τὸν Δία. Ἐπὶ ταύταις ταῖς διαλλαγαῖς Δαίδαλα ἐορτὴν ἄγουσιν, ὅτι οἱ πάλαι τὰ ξόανα ἐκάλουν Δαίδαλα· ἐκάλουν δὲ (ἐμοὶ δοκεῖν) πρότερον ἔτι, ἢ Δαίδαλος ὁ Παλαμάσωνος²) ἐγένετο Ἀθήνησι· τούτῳ δὲ ὕπερον ἀπὸ τῶν δαιδάλων ἐπὶ κλησὶν γενέσθαι δοκῶ, καὶ οὐκ ἐκ γενετῆς τεθῆναι τὸ ὄνομα. Δαίδαλα οὖν ἄγουσι οἱ Πλαταιεῖς ἐορτὴν δι' ἔτους ἐβδόμου μὲν, ὡς ἔφασκεν ὁ τῶν ἐπιχωρίων ἐξηγητής· ἀληθεῖ μὲν τοι λόγῳ, δι' ἐλάσσονος, καὶ οὐ τοσούτου χρόνου. ἐθελήσαντες δὲ ἀπὸ δαιδάλων ἐς Δαίδαλα ἕτερα ἀναριθμῆσαι τὸν μεταξὺ χρόνον ἐς τὸ ἀκριβέστατον, οὐκ ἐγενόμεθα οἷοί τε.
 3 ἄγουσι

2) Δαίδαλος ὁ Παλαμάσωνος] Magna in nomine patris Daedali apud veteres deprehenditur diversitas. Supra L. VII. C. 4. regia stirpe eorum oriundus dicitur, qui *Metionidae* appellabantur; a *Diodoro* vero L. IV. f. 76., ubi locus classicus est de Daedalo, υἱὸς Μητίωνος, τοῦ Εὐπαλάμου, τοῦ Εὐρυχθίως, et sic quoque a *Plazone* in *Ione*. In *Apollodoro* L. III. C. 15. §. 8.

legitur Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίωνος καὶ Ἀλκίπτης, cum quo consentit *Suidas* v. Πέρδικος ἱερὸν, et *Hyginus* fab. 39. ac 274. Unde jam antiquitus de nomine patris Daedali non certo constasse apparet. Conf. *Junii* Catalog. artific. p. 63. et *Gedoini historia Daedali* francogallice conscripta in *Mémoires de l'acad. royale* etc. Tom. IX. p. 177 sq.

ἄγουσι δὲ οὕτω τὴν ἐορτὴν. δρυμός ἐστιν Ἀλαλκομε-
νῶν οὐ πόρρω μέγιστος τῶν ἐν Βοιωτία· τελέχη δρυῶν
ἐστὶν ἐνταῦθα. ἐς τοῦτον οἱ Πλαταιεῖς ἀφικόμενοι τὸν
δρυμόν, προτίθενται μοίρας κρεῶν ἐφθῶν· ἔρμιθες δὲ
οἱ μὲν ἄλλοι σφίσιν ἡκιστὰ εἰσι δι' ὄχλου, τῶν κορά-
κων δὲ (οὗτοι γὰρ σφίσιν ἐπιφοιτῶσιν) ἔχουσιν ἀκριβῆ
τὴν Φρουράν· τὸν δὲ αὐτῶν ἀρπάσαντα κρέας, ἐφ'
ὅτῳ τῶν δένδρων καθεδεῖται, φυλάσσουν· ἐφ' οὗ
δ' ἂν καθεσθῇ, τεμόντες ποιῶσιν ἀπὸ τούτου τὸ δαί-
δαλον· δαίδαλον γὰρ δὴ καὶ τὸ ξόανόν αὐτὸ ὀνομά-
ζουσι. Ταύτην μὲν ἰδίᾳ Πλαταιεῖς ἐορτὴν ἄγουσι, 4
Δαίδαλα μικρὰ ὀνομαζόντες· Δαιδάλων δὲ ἐορτὴν τῶν
μεγάλων καὶ οἱ Βοιωτοὶ σφίσι συνεορτάζουσι, δι' ἐξη-
κοσῶν δὲ ἄγουσιν ἔτους· ἐκλιπεῖν γὰρ τοσοῦτον χρό-
νον τὴν ἐορτὴν φασιν, ἥνικα οἱ Πλαταιεῖς ἔφευγον.
ξόανα δὲ τεσσαρεςκαίδεκα ἑτοιμὰ σφίσιν ἐστὶ κατ'
ἐνιαυτὸν ἕκαστον παρασκευασθέντα ἐν Δαιδάλοις τοῖς
μικροῖς. ταῦτα ἀναιροῦνται κλήρῳ Πλαταιεῖς, Κο-
ρωναῖοι, Θεσπιεῖς, Ταναγραῖοι, Χαιρωνεῖς, Ὀρχο-
μένιοι, Λεβαδεῖς, Θηβαῖοι. διαλλαγῆναι γὰρ καὶ
οὗτοι Πλαταιεῦσιν ἡξίωσαν, καὶ συλλόγου μετασχεῖν
κοινοῦ, καὶ ἐς Δαίδαλα θυσίαν ἀποσάλλειν, ὅτε Κάσ-
σανδρος ὁ Ἀντιπάτρου τὰς Θήβας ἀνῶκισε. τῶν δὲ
πολισμάτων ὅποσα ἐστὶν ἐλάσσονος λόγου, συντέλειαν
αἰροῦνται³). τὸ ἄγαλμα κοσμήσαντες παρὰ τὸν
Ἄσω-

3) συντέλειαν αἰροῦνται] so-
cietatem, consortium ineunt,
scil. ad Daedala celebranda.
Sed Kuhn. emendat συντ. κλη-
ροῦνται, de pecunia conferenda
(primum sortiuntur; quam cor-
rectionem verbis subsequenti-
bus, οἱ δὲ αὐθις κληρ., firmari

putans fallitur: nam οἱ δὲ etc.
ad gentes paulo supra memo-
ratas pertinet, Πλαταιεῖς, Κορ-
ωναῖοι etc., quae prima fortitione
signa accipiunt, dein de ordi-
ne in pompa ducenda sortiuntur.

Ἀσωπὸν ⁴⁾, καὶ ἀναθέντες ἐπὶ ἄμαξαν, γυναῖκα
ἐφιστᾷσι νυμφεύτριαν· οἱ δὲ αὖθις κληροῦνται, καθ'
ἥντινα τάξιν τὴν πομπὴν ἀνάξουσι· τὸ δ' ἐντεῦθεν
τὰς ἀμάξας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἄκρον τὸν Κιθαι-
ρῶνα ⁵⁾ ἐλαύνουσιν· εὐτρέπεται δὲ σφισιν ἐπὶ κορυ-
φῇ τοῦ ὄρους βωμός· ποιοῦσι δὲ τρόπῳ τοιῷδε τὸν βω-
μόν· ξύλα τετράγωνα ἀρμόζοντες πρὸς ἄλληλα συν-
τιθέασι κατὰ ταῦτα, καὶ εἰ λίθων ἐποιοῦντο οἰκοδο-
μίαν· ἐξάραντες δὲ ἐς ὕψος φρύγανα ἐπιφέρουσιν.
αἱ μὲν δὲ πόλεις καὶ τὰ τέλη θήλειαν θύσαντες τῇ
Ἥρᾳ βοῦν ⁶⁾ ἕκαστοι καὶ ταῦρον τῷ Διὶ, τὰ ἱερεῖα οἴνου
καὶ θυμιαμάτων πλήρη, καὶ τὰ δαίδαλα ὁμοῦ καθί-
ζουσιν ⁷⁾ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ· ἰδιῶται δὲ ὅποσα θύουσιν
οἱ πλούσιοι ⁸⁾· τοῖς δὲ οὐχ ὁμοίως δύναμις, τὰ λε-
πτότερα τῶν προβάτων θύειν καθέστηκε, καθαγίζειν
δὲ

4) τὸ ἄγαλμα κοσμήσαντες
παρὰ τ. Ἀσ.] Post αἰροῦνται exci-
disse καὶ, vel scribendum esse
τὸ δ' ἄγαλμα, admodum est cre-
dibile. Pro κοσμήσαντες legere
forte praestet κομίσαντες, uti
Sylburg. quoque interpretatur.

5) πρὸς ἄκρον τὸν Κιθαιρῶνα]
Codicis Mosc. et Amasaci au-
thoritate deleui Θηβαίων, quod
antè Κιθαιρῶνα in vulgatis male
intrusum fuit.

6) καὶ τὰ τέλη θήλειαν —
βοῦν etc.] Vulgatum fuit τε-
λείαν — βῖον, justae aetatis et
staturae vaccam. Amas. au-
tem legisse vel emendasse vide-
tur τελεία — τῇ Ἥρᾳ, quod lo-
cum habere nequit, cum de
sacris Junonis Νυμφευομένης

sermo sit. Equidem ex Cod.
Mosc. veram lectionem θήλειαν
restituī. τὰ τέλη dictum pro
οἱ ἐν τέλει, magistratus.

7) καθίζουσιν] Forte scri-
bendum sit καθαγίζουσιν, con-
cremant; id quod sequentia
declariant, et Daedala quotan-
nis denuo confecta, uti paulo
supra memoratum est.

8) ἰδιῶται δὲ ὅποσα θύουσιν
οἱ πλούσιοι] scil. καθίζουσιν vel
καθαγίζουσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ,
privati autem divites, quae-
cunque immolant, supra ara
concremant. Quam veram sen-
tentiam Amas. et Kuhn. non
sunt assecuti. Mox verba τοῖς
δὲ οὐχ ὁμοίως δύναμις, sc. ἐστὶ, in-
terpretanda sunt: quibus vero
non pares sunt facultates.

δὲ τὰ ἱερεῖα ὁμοίως πάντα· σὺν δὲ σφίσι καὶ αὐτὸν
 τὸν βωμὸν ἐπιλαβὼν τὸ πῦρ ἐξανήλωσε· μεγίστην δὲ
 ταύτην φλόγα καὶ ἐκ μακροτάτου σύνοπτον οἶδα ἀρ-
 θεῖσαν. Ὑπὲρ δὲ τῆς κορυφῆς, ἐφ' ἣ τὸν βωμὸν 5
 ποιῶνται, πέντε περὶ μάλιστα καὶ δέκα ὑποκαταβάντι
 σταδίους, νυμφῶν ἔστιν ἄντρον Κιθαιρωνίδων, Σφραγί-
 διον μὲν ὀνομαζόμενον ⁹⁾· μαντεύεσθαι δὲ τὰς νύμ-
 φας τὸ ἀρχαῖον αὐτόθι ἔχει λόγος.

CAPUT IV.

De templo et signo Minervae Areae — reliquis
 Plataeae memorandis — fluvio Peroë et
 de Scoli reliquiis.

Πλαταιεῦσι δὲ Ἀθηναῖς ἐπέκλησιν Ἀρείας ἔστιν ἱερόν·
 ὠκοδομήθη δὲ ἀπὸ λαφύρων, ἃ τῆς μάχης σφίσιν
 Ἀθηναῖοι τῆς ἐν Μαραθῶνι ἀπένειμαν. τὸ μὲν δὴ
 ἄγαλμα ξόανόν ἐστιν ἐπίχρυσον, πρόσωπον δὲ οἱ καὶ
 χεῖρες ἄκραι καὶ πόδες λίθου τοῦ Πεντελησίου εἰσί·
 μέγεθος μὲν οὐ πολὺ δὴ τι ἀποδέει τῆς ἐν ἀκροπόλει
 χαλκῆς, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀθηναῖοι τοῦ Μαραθῶνι ἀπαρ-
 χὴν ἀγῶνος ἀνέθηκαν. Φειδίας δὲ καὶ Πλαταιεῦσιν
 ἦν ὁ τῆς Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα ποιήσας. γραφαὶ δὲ
 εἰσιν ἐν τῷ ναῷ, Πολυγνώτου μὲν, Ὀδυσσεὺς τοὺς
 μνηστῆρας ἥδη κατειργασμένος, Ὀνατᾶ δὲ, Ἀργείων
 ἐπὶ Θήβας ἡ προτέρα στρατεία· αὗται μὲν δὴ εἰσιν ἐπὶ
 τοῦ προνάου τῶν τοίχων αἱ γραφαί. κεῖται δὲ τοῦ
 ἀγάλματος πρὸς τοῖς ποσὶν εἰκὼν Ἀριμνῆς. ὁ δὲ
 Ἀρίμνη-

9) ἄντρον Κιθ., Σφραγίδιον φῶν ἄντρον ἐν μιᾷ κορυφῇ τοῦ
 μὲν ὀνομ. etc.] *Plutarch. Aristid.* Κιθαιρωνός ἐστιν — ἐν ᾧ καὶ
 f. II.: τὸ τῶν Σφραγιτίδων νύμ. μαντεῖον ἦν πρότερον etc.

Ἀρίμνητος ¹) ἐν τε τῇ πρὸς Μαρδόνιον μάχῃ καὶ ἔτι
² πρῶτον ἐς Μαραθῶνα Πλαταιεῦσιν ἡγήσατο. Ἐστὶ
 δὲ καὶ Δήμητρος ἐπέκλησιν Ἐλευσινίας ἱερὸν ²) ἐν
 Πλαταιαῖς, καὶ Λήϊτου μνῆμα. τῶν δὲ ἡγεμόνων,
 οἱ Βοιωτοὺς ἐς Τροίαν ἡγαγον, μόνος ἀνέτρεψεν οἴκιδε
 οὗτος ὁ Λήϊτος ³). τὴν δὲ κρήνην τὴν Γαργαφίαν Μαρ-
 δόνιος καὶ ἡ ἵππος συνέχεεν ἡ Περσῶν, ὅτι τὸ Ἑλλή-
 νων στρατεύμα τὸ ἀντικαθήμενόν σφισιν ἀπ' αὐτῆς
 ἔπινεν ⁴). ὕπερον μὲν τοι τὸ ὕδωρ ἀνέσώσαντο οἱ Πλα-
³ ταιεῖς. Ἐκ Πλαταιᾶς δὲ ἰοῦσιν ἐς Θήβας ποταμός
 ἐστὶ Περὼν ⁵). θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Περὼν τοῦ Ἀ-
 σωποῦ λέγουσι. πρὶν δὲ ἢ διαβῆναι τὸν Ἀσωπὸν,
 παρ' αὐτὸ τὸ ρεῦμα ἀποτραπεῖσιν ἐς τὰ κάτω, καὶ
 προελθοῦσιν ὅσον τεσσαράκοντα στάδια, ἔστιν ἐρείπια
 Σκώλου ⁶). Δήμητρος δὲ καὶ Κόρης ἐν τοῖς ἐρείπιοις
 οὐκ ἐξειργασμένος ὁ ναὸς, ἡμίσεα δὲ καὶ ταῖς θεαῖς
 ἐστὶ τὰ ἀγάλματα. ἀποκρίνει δὲ καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τῆς
 Θηβαίων τὴν Πλαταιίδα ὁ Ἀσωπός.

1) δ δὲ Ἀρίμνητος etc.] Vide
 Plutarch. Aristid. f. 11.

2) Δήμητρος — ἱερὸν] De
 quo etiam videndus est Plu-
 tarch. l. modo c.

3) τῶν δὲ — ὁ Λήϊτος] Il-
 lum memorat Homer. Iliad. β.
 vers. 494.

4) τὴν δὲ κρήνην — ἔπινεν]
 Ex Herodot. L. IX. f. 49.

5) Περὼν] Ab Herodot.
 L. IX. f. 51. dicitur Ὠερόν,
 quod nomen inter XII. filias
 Asopi a Diodoro L. IV. f. 72.
 memoratas non reperitur; vide
 Wesseling ad Herod. l. c.

6) Σκώλου] Vici Parasopiae
 sub Cithaerone, de quo vid.
 Strab. L. IX. p. 626. B.

CAPUT V.

De primis Thebaidis incolis et regibus, Ogygo, Cadmo — Polydoro, Pentheo — Amphione et Zetho — de Amphionis musica arte varia narratio — de Laïo et Oedipode — Polynice et Eteocle — Thebis ab Argivis captis et de Therfandro — de Tifameno et reliquis Thebanorum regibus.

Γῆν δὲ τὴν Θηβαίδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ἐκτῆ-
νας ¹⁾), βασιλέα δὲ εἶναι τῶν Ἐκτῆνων ἄνδρα αὐ-
τόχθονα Ὠγυγον· καὶ ἀπὸ τούτου τοῖς πολλοῖς τῶν
ποιητῶν ἐπὶ κλησὶς ἐς τὰς Θήβας ἐστὶν Ὠγύγιοι. καὶ
τούτους μὲν ἀπολέσθαι λοιμῶδει νόσῳ φασὶν, ἐσοικί-
σασθαι δὲ μετὰ τοὺς Ἐκτῆνας ἐς τὴν χώραν Ὑαντας,
καὶ Ἄονας, Βοιωτῖα (ἐμοὶ δοκεῖν) γένη, καὶ οὐκ ἐπη-
λύδων ἀνθρώπων. Κάδμου δὲ καὶ τῆς Φοινίκων στρα-
τιᾶς ἐπελθούσης, μάχῃ νικηθέντες οἱ μὲν Ὑαντες, ἐς
τὴν νύκτα τὴν ἐπερχομένην ἐκδιδράσκουσι· τοὺς δὲ
Ἄονας ὁ Κάδμος γενομένους ἱκέτας καταμεῖναι καὶ
ἀναμιχθῆναι τοῖς Φοίνιξιν εἴασεν. τοῖς μὲν οὖν Ἄοσι
κατὰ κώμας ἔτι ἦσαν ²⁾) αἱ οἰκήσεις· Κάδμος δὲ τὴν
πόλιν τὴν καλουμένην ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς Καδμείαν ὤκισεν.
αὐξηθείσης δὲ ὑπερον τῆς πόλεως, οὕτω τὴν Καδμείαν
ἀκρόπολιν συνέβη τῶν κάτω γενέσθαι Θηβῶν. Κά-
δμῳ δὲ γάμος τε ἐπιφανὴς ὑπῆρξεν, εἰ δὴ θυγατέρα
Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως κατὰ λόγον τῶν Ἑλλήνων ἔσχε·
καὶ αἱ θυγατέρες εἰλήφασιν αὐτῷ Φήμην, Σεμέλη
μὲν

1) Ἐκτῆνας] Cod. Mosc.
Ἐκτῆνας. Thebanos Ἐκτῆνας
vocat quoque Lycophr. vers.
433., ubi vid. Schol. et Cap.
ἔτι nos.

2) ἔτι ἦσαν] Haec cum
Kühnio ita emendante rescri-
bere non haesitavi pro vulgato
ἐπῆσαν, quod prorsus alieno
loco erat.

- μὲν τεκεῖν ἐκ Διός, Ἰνώ δὲ Θεῶν εἶναι τῶν Θαλασσίων. ἐπὶ μὲν δὴ Κάδμου μέγιστον μετὰ γε αὐτὸν Κάδμον ἠδύναντο οἱ Σπαρτοὶ ³), Χθόνιος, καὶ Ὑπερήνωρ, καὶ Πέλωρος, καὶ Οὐδαῖος. Ἐχίονα δὲ ὡς προέχοντα κατ' ἀνδραγαθίαν γαμβρὸν ἡξίωσεν ὁ Κάδμος ποιήσασθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας τούτους (οὐ γάρ τι ἠδυνάμην ἐς αὐτοὺς παρευρεῖν) ἔπομαι τῷ μύθῳ, Σπαρτοὺς διὰ τὸν τρόπον, ὅντινα ἐγένοντο, ὀνομασθῆναι. Κάδμου δὲ ἐς Ἰλλυριοὺς καὶ Ἰλλυριῶν ἐς τοὺς καλουμένους Ἐγχελέας ⁴) μετοικήσαντος, Πολύδωρος ὁ
- 2 Κάδμου τὴν ἀρχὴν ἔσχε. Πενθεὺς δὲ ὁ Ἐχίονος ἰσχυρὸς μὲν καὶ αὐτὸς κατὰ γένους ἀξίωμα καὶ φιλίαν τοῦ βασιλέως. ὧν δὲ ἐς τὰ λοιπὰ ὑβριστῆς, καὶ ἀσεβῆς Διονύσου, δίκην ἔσχεν ἐκ τοῦ Θεοῦ. Πολυδώρου δὲ ἦν Λάβδακος. ἔμελλε δὲ ἄρα αὐτὸν, ὥς οἱ παρίστατο ἡ τελευτὴ, παῖδα ἔτι ἀπολείψειν. καὶ ἐπιτρέπει τὸν τε υἱὸν καὶ τὴν ἀρχὴν Νυκτεῖ. τὰ δὲ ἐφεξῆς τοῦ λόγου μοι προεδήλωσεν ἡ Σικυωνία συγγραφή ⁵), τοῦ τε Νυκτέως τὸν θάνατον, ὅντινα γένοιτο τρόπον, καὶ ὡς ἐς Λύκον ἀδελφὸν Νυκτέως ἢ τ' ἐπιμέλεια τοῦ παιδὸς περιῆλθε, καὶ ἡ Θηβαίων δυναστεία. Λύκος δὲ παρέδωκε μὲν αὐξηθέντι Λαβδάκῳ τὴν ἀρχήν. γενομένης δὲ οὐ μεταπολὺ καὶ τούτῳ τῆς τελευτῆς, ὁ δὲ ἐπετρέό-
- 3 πειυσεν αὐθις Λαῖον Λαβδάκου παῖδα. Λύκου δὲ ἐπιτροπεύοντος δεύτερον, κατίασιν Ἀμφίων καὶ Ζῆθος δυνάμιν.

3) οἱ Σπαρτοὶ] De his vide supra not. ad L. VIII. C. II. Pro Πέλωρος Apollodor. L. III. C. 4. 5. 1. exhibet Πέλωρ.

men; in Strab. L. VII. p. 502. C. legitur Ἐγχελοῦς et in Stephano Byz. Ἐγχελῶνες, Ἐγχελεῖς et Ἐγχελαίαι.

4) Ἐγχελέας] Paululum variat hoc populi Illyrici no-

5) τὰ δὲ ἐφεξῆς — συγγραφή] Vide L. II. C. 6.

δύναμιν ἐγείραντες ⁶⁾. καὶ Λαΐον μὲν ὑποκλέπτουσιν, οἷς ἦν ἐπιμελὲς μὴ γενέσθαι τὸ Κάδμου γένος ἐς τοὺς ἔπειτα ἀνώνυμον· Λύκου δὲ αἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες τῇ μάχῃ κρατοῦσιν. ὥς δὲ ἐβασίλευσαν, τὴν πόλιν τὴν κάτω προσώκισαν τῇ Καδμεΐᾳ, καὶ Θήβας ὄνομα ἔθεντο κατὰ συγγένειαν τῆς Θήβης ⁷⁾. μαρτυρεῖ δὲ μοι τῷ λόγῳ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ⁸⁾.

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μιν ἀπύργωτόν γ' ἐδύ-
ναντο

Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἑόντε.

Ὅτι δὲ Ἀμφίων ἦδε, καὶ τεῖχος ἐξεργάζετο πρὸς τὴν 4
λύραν, οὐδένα ἐποιήσατο λόγον ἐν τοῖς ἔπεσι. δόξαν
δὲ ἔσχεν Ἀμφίων ἐπὶ μουσικῇ, τὴν τε ἀρμονίαν τὴν
Λυδῶν κατὰ κῆδος τὸ Ταντάλου παρ' αὐτῶν μαθὼν,
καὶ χορδὰς, ἐπὶ τέσσαρσι ταῖς πρότερον, τρεῖς ἀνευ-
ρών. ὁ δὲ τὰ ἔπη τὰ ἐς Εὐρώπην ποιήσας ⁹⁾ Φησὶν,
Ἀμφίονα χρῆσασθαι λύρᾳ πρῶτον Ἑρμοῦ διδάξαν-
τος. πεποίηκε δὲ καὶ λίθων καὶ θηρίων ὅτι καὶ ταῦτα
ᾄδων

6) ἐγείραντες] Hartung.
manuēte ἀγείροντες cum Ama-
saeo, qui interpretatur: collecta
manu.

7) κατὰ συγγ. τῆς Θήβης]
Thebe Asopi filia dicitur a Pau-
san. L. II. C. 5. ab init. et aliis:
illam vero a Zetho ductam
narrat Apollodor. L. III. C. 5.
§. 6.

8) Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ]
Odysf. λ. vers. 262. Pro οὐ
μιν Cod. Mosc. dat οὐ μὲν.

9) ὁ δὲ τὰ ἔπη τὰ ἐς Εὐρώ-
πην ποιήσας] De his carmini-
bus vide Heyne V. C. ad Apol-
lodor. p. 524., ubi Eumelum a
Pausania forte innui conjicitur
ex Schol. ad Homer. Iliad. ζ.
vers. 130.

ἄδων ἤγε¹⁰⁾. Μύρων δὲ Βυζάντιος¹¹⁾ ποιήσας ἔπη καὶ ἐλεγεία, Ἐρμῇ βωμόν φησιν ιδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. λέγεται δὲ καὶ, ὡς ἐν Ἄιδου δίκην δίδωσιν Ἀμφίων, ὦν ἐς Λητῶ καὶ τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸς ἀπερρίψε¹²⁾. κατὰ δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ Ἀμφίονος, ἔστι ποιήσεως Μινυάδος· ἔχει δὲ ἐς Ἀμφίονα κοινῶς καὶ ἐς τὸν Θρᾷ-
 5 κα Θάμυριν¹³⁾. Ὡς δὲ τὸν οἶκον τὸν Ἀμφίονος καὶ Ζήθου, τὸν μὲν ἢ νόσος ἢ λοιμώδης ἠρήμωσε, Ζήθῳ δὲ τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν ἢ τεκοῦσα κατὰ δὴ τινα ἀμαρτίαν, ἐτεθνήκει δὲ ὑπὸ λύπης καὶ αὐτὸς ὁ Ζήθος, οὕτω Λαῖον ἐπὶ βασιλείᾳ¹⁴⁾ καὶ ἀγούσιν οἱ Θηβαῖοι. Λαῖω δὲ βασιλεύοντι, καὶ γυναῖκα ἔχοντι Ἰοκάστην, μάντευμα ἦλθεν¹⁵⁾ ἐκ Δελφῶν, ἐκ τοῦ παιδός οἱ τὴν τελευτὴν, εἰ τέκοι τινὰ Ἰοκάστη, γενήσεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτῳ τὸν Οἰδίποδα ἐκτίθουσιν· ὁ δὲ καὶ τὸν
 πατέρα

10) πεποίηκε δὲ καὶ λίθων καὶ θηρίων — ἤγε] En Stru-
 cturam orationis nimis duriter immutatam pro πεποίηκε δὲ καὶ, ὅτι λίθους καὶ θηρία ἄδων ἤγε.

11) Μύρων δὲ Βυζάντιος] De hoc Myrone poeta nihil mihi constat. Suid. de poetria ejusdem fere nominis haec exhibet: Μυρῶ, Βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικῷ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου. In Athen. L. XI. p. 490. E. legitur Μοιρῶ ἢ Βυζαντία.

12) ἀπερρίψε] probra jecerat. Sic Aelian. Var. Hist. L. XII. C. 57. πολλὰ καὶ βλάβη φημι εἰς αὐτὸν ἀπερρίπτειν.

13) κατὰ — Θάμυριν] quod vero poemam Amphionis attinet, illius mentio fit in carmine, cui Minyas est nomen; ejus autem argumentum ad Amphiona pertinet et Thamyrim Thracem. De Orco ejusque terroribus in hoc carmine agi, Pausan memorat L. X. C. 28. prope fin.

14) ἐπὶ βασιλείᾳ] Rescripsi βασιλείᾳ pro vulgata βασιλῆα, Sylb. et Kühnio recte ita emendantibus. Sic Thucyd. L. II. f. 95.: καὶ Φίλιππον — μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ et mox: Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Περσέων ἤγε.

15) ἦλθεν] Ex Cod. Mosc. pro vulgata ἦλθε.

πατέρα ἀποκτενεῖν ἤμελλεν ¹⁶⁾, ὡς ἠυξήθη, καὶ τὴν μητέρα ἔγημε. παῖδας δ' ἐξ αὐτῆς οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὀμήρῳ χρώμενος, ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεΐα ¹⁷⁾.

Μητέρα τ' Οἰδίποδο ἶδον καλὴν Ἐπικάστην,
Ἥ μεγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖνσι νόοιο,
Γημαμένη ὦ υἱεῖ· ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίζας
Γῆμεν, ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώ-
ποισι.

πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ, εἰ δὴ τέσσαρες ἐξ Ἰοκάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι, οἱ ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Ὑπέρφατος ἐγγόνεσαν; δηλοῖ δὲ καὶ ὃ τὰ ἔπη ποιήσας, ἃ Οἰδίποδια ὀνομάζουσι καὶ Ὀνασίας ¹⁸⁾ Πλαταιάσιν ἔγραψε κατηφῇ τὴν Εὐρυγάνειαν ἐπὶ τῇ μάχῃ τῶν παίδων. Πολυνείκης δὲ, περιόν- 6
τος καὶ ἄρχοντος Οἰδίποδος, ἐξῆλθεν ἐκ Θηβῶν, δέει, μὴ τελεσθεῖεν ἐπὶ σφίσιν αἱ κατάραι τοῦ πατρὸς. ἀφικόμενος δὲ ἐς Ἄργος καὶ θυγατέρα Ἀδράστου λαβὼν, κατῆλθεν ἐς Θήβας μετάπεμπτos ὑπὸ Ἐτεοκλέους μετὰ τὴν τελευταίην Οἰδίποδος· κατελθὼν δὲ ἐς διαφορὰν προήχθη τῷ Ἐτεοκλεῖ, καὶ οὕτω τὸ δεύτερον ἐφυγε. δεηθεῖς δὲ Ἀδράστου, δοῦναί οἱ δύναμιν τὴν κατάξουσαν, τὴν τε στρατιὰν ἀπόλλυσι, καὶ πρὸς τὸν Ἐτεοκλέα αὐτὸς μονομαχεῖ κατὰ πρόκλησιν· καὶ οἱ μὲν μονομαχοῦντες ἀποθνήσκουσιν. ἐς δὲ Λαοδάμαντα τὸν Ἐτεοκλέους καθηκούσης τῆς βασιλείας,

B 2

Κρέων

16) ἤμελλεν] Cod. Mosc. ἤμιλλεν.

17) Ὀδυσσεΐα] Odyss. λ. vers. 270. Pro Ἐπικάστην Cod. Mosc. dat τε Ἰοκάστην.

18) Ὀνασίας] Scribendum esse Ὀνατίας, recte monet Sylburg. Illum enim priorem Argivorum contra Thebas expeditionem pinxisse, supra legimus Cap. 4.

Κρέων ὁ Μεινοικέως ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων τὸν παῖδα.
 7 Ἦδη δὲ Λαοδάμαντος ηὔξημένου καὶ ἔχοντος τὴν ἀρχήν, δεύτερον τότε ἄγουσιν Ἀργεῖοι τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὰς Θήβας. ἀντεστρατοπεδευμένων δὲ καὶ τῶν Θηβαίων περὶ Γλίσαντα¹⁹⁾, ὡς ἐς χεῖρας συνῆλθον, Αἰγιάλεα μὲν τὸν Ἀδράτου Λαοδάμας ἀποκτείνουσι. κρατησάντων δὲ τῇ μάχῃ τῶν Ἀργείων, Λαοδάμας σὺν τοῖς ἐθέλουσιν ἔπεσθαι Θηβαίων ὑπὸ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἀπεχώρησεν ἐς Ἰλλυριεύς. τὰς δὲ Θήβας ἐλόντες οἱ Ἀργεῖοι, παραδιδόασι Θερσάνδρῳ Πολυνείκους παιδί. ὡς δὲ τοῖς²⁰⁾ σὺν Ἀγχιμέμνονι ἐς Τροίαν στρατεύουσιν ἡ διαμαρτία τοῦ πλοῦ γίγεται, καὶ ἡ πληγὴ περὶ Μυσίαν, ἐνταῦθα καὶ τὸν Θέρσανδρον κατέλαβεν ἀποθαιεῖν ὑπὸ Τηλέφου μάλισα Ἑλλήνων ἀγαθὸν γενόμενον ἐν τῇ μάχῃ· καὶ οἱ τὸ μνῆμα ἐς Καΐκου²¹⁾ πεδίον ἐλαύνοντί ἐσιν ἐν Ἐλαία πόλει, λίθος ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς· καὶ ἐναγίζειν οἱ ἐπιχώριοί φασιν αὐτῷ. Τελευτήσαντος δὲ Θερσάνδρου, καὶ δεύτερα ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ καὶ ἐς Ἴλιον ἀθροισμένου στόλου, Πηνέλεων ἄρχοντα εἴλοντο· οὐ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ πῶ Τισαμενὸς ἦν ὁ Θερσάνδρου. Πηνέλεω δὲ ἀποθανόντος ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου, Τισαμενὸν βασιλέα αἰροῦνται, Θερσάνδρου τε ὄντα καὶ Δημονάσσης²²⁾ τῆς Ἀμφιαράου. τῶν δὲ Ἐριννύων τῶν Παΐου καὶ Οἰδίποδος Τισαμενῷ μὲν οὐκ ἐγένετο μνῆμα,

19) Γλίσαντα] Cod. Mosc.
 Γλίσσαντα. De qua scriptura
 vide not. 7. ad L. I. C. 44., qui
 locus ad rem ipsam est confe-
 rendus.

20) ὡς δὲ τοῖς etc.] Conf.
 L. I. C. 4. in fine et ibi not.

21) Καΐκου] Ex Cod. Mosc.
 pro Καΐκου. Vide not. ad L. VIII.
 C. 4.

22) Δημονάσσης] Cod. Mosc.
 Δημονάσσης.

μα, Αὐτεσίωνι δὲ τῷ Τισαμενοῦ, ὥς καὶ παρὰ τοὺς Δωριέας μετώκησε, τοῦ Θεοῦ χρήσαντος. Αὐτεσίωνος δὲ ἀπελθόντος, οὕτω βασιλέα εἶλοντο Δαμασίχθονα Ὀφέλτου τοῦ Πηνέλεω. τούτου δὲ ἦν τοῦ Δαμασίχθονος Πτολεμαῖος, τοῦ δὲ Ξάνθος, ὃν Ἀνδρόπομπος μονομαχήσαντά οἱ δόλω καὶ οὐ σὺν τῷ δικαίῳ κτείνει²⁾). τὸ δὲ ἐντεῦθεν διὰ πλείονων πολιτεύεσθαι, μηδὲ ἀπ' ἀνδρὸς ἐνὸς ἡγῆσθαι τὰ πάντα, ἄμεινον ἐφαίνετο τοῖς Θηβαίοις.

CAPUT VI.

De Thebanorum rebus bello gestis — calamitatibus quibusdam divinitus significatis.

Τῶν δὲ σφίσιν ἐν ἀγῶσι πολέμου γενομένων εὐτυχημάτων, καὶ ὥς ἐτέρως¹⁾), τοσάδε φανερώτατα ὄντα εὕρισκον. ἐκρατήθησαν ὑπὸ Ἀθηναίων²⁾ μάχη Πλαταιεῦσιν ἀμυνάντων, ὅτε σφᾶς ἐπέλαβεν ὑπὲρ τῶν ὄρων πολεμῆσαι τῆς χώρας. πρόσεπταισαν³⁾ δὲ καὶ δεύτερον Ἀθηναίοις ἀντιταξάμενοι περὶ Πλάταιαν, ἥνικα δοκοῦσιν ἐλέσθαι τὰ βασιλέως Ξέρξου πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν. τῆς δὲ αἰτίας ταύτης δημοσία σφίσιν οὐ μέτεστιν, ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις ὀλιγαρχία, καὶ οὐχὶ ἡ πάτριος πολιτεία τῆνικαῦτα ἴσχυεν. εἰ γ' οὖν Πει-

B 3

σιζράτου

23) ὃν Ἀνδρόπομπος — κτείνει]. Dissentiunt a Pausania Strabo L. IX. p. 602. A., Suidas v. Ἀπατούρεια, et alii, qui Xanthum a Melantho Andropompi filio interemptum esse referunt. Quare Palmer. Exer-

cit. p. 428. scribendum putat ὃν δ' Ἀνδρόπομπος.

1) καὶ ὥς ἑτέρως] scil. γενομένων, quae secus evenerunt.

2) ἐκρατήθησαν ὑπὸ Ἀθ. etc.] Vide Herodot. L. VI. f. 108.

3) πρόσεπταισαν etc.] Vide Herodot. L. IX. f. 86. sq.

σιτράτου τυραννούντων ἔτι τῶν παίδων ⁴⁾ Ἀθήνησιν ἀφίκετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὁ Βάρβαρος, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ Ἀθηναίους κατέλαβεν ἂν ἔγκλημα Μηδισμοῦ. ὕστερον μὲν τοι καὶ Θηβαίοις νίκη κατ' Ἀθηναίων ἐπὶ Δηλίῳ τῷ Ταναγραίων ἐγένετο ⁵⁾, καὶ Ἰπποκράτης τε ὁ Ἀρίφρονος, ὃς στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίοις, καὶ τῆς ἄλλης στρατίας τὰ πολὺ ἔπεσε. Λακεδαιμονίοις δὲ παρ' αὐτίκα μὲν ἀπελθόντος τοῦ Μήδου, καὶ ἄχρι τοῦ Πελοποννησίων πρὸς Ἀθηναίους πολέμου τὰ ἐκ Θηβῶν εἶχεν ἐπιτηδείως. διαπολεμηθέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ Ἀθηναίοις καταλυθέντος τοῦ ναυτικοῦ, μετ' οὐ πολὺ Θηβαῖοι μετὰ Κορινθίων ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον προήχθησαν. κρατηθέντες δὲ μάχῃ περὶ Κόρινθον τε καὶ ἐν Χαιρωνείᾳ, νικῶσιν αὐθις ἐν Λεύκτροις ἐπιφανεστάτην νίκην, ὅποσας γενομένας Ἑλλῆσιν ἴσμεν κατὰ Ἑλλήνων καὶ δεκαδαρχίας ⁶⁾ τε, ἃς Λακεδαιμόνιοι κατέστησαν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔπαυσαν, καὶ ἀρμολογίας τοὺς Σπαρτιάτας ἐκβάλλουσιν. ὕστερον δὲ καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ὀνομαζόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἱερὸν, συνεχῶς δέκα ἔτεσιν ἐπολέμησαν. Εἴρηται δέ μοι καὶ ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ ⁷⁾, τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ σφάλμα συμφορὰν γενέσθαι τοῖς πᾶσιν Ἑλλῆσι. Θηβαίους δὲ καὶ ἐς πλεον κατέλαβεν, οἷς γε καὶ ἐσήχθη ἐς τὴν πόλιν Φρούρα. Φιλίππου δὲ ἀποθανόντος,

4) τυραννούντων ἔτι τῶν π.] Codex Mosc. τυραννοῦντος ἔτι ἡ τῶν π. haud male exhibet, et Aldina quoque dat τυραννοῦντος.

5) νίκη — ἐπὶ Δηλίῳ — ἐγένετο] Vide de hac pugna Thucyd. L. IV. f. 101.

6) δεκαδαρχίας] Supra L.

VIII. C. 52. legitur δεκαρχίας, quod vera vocis forma esse videtur; nam in Diodoro L. XIV. f. 13., ubi quoque δεκαδαρχίας reperitur, plerique Codices exhibent δεκαρχίας. Vide ibi Wesseling.

7) ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ]

Vide L. I. C. 25. §. 3.

τος, καὶ ἐς Ἀλέξανδρον ἡκούσης τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς, Θηβαίοις ἐπῆλθεν ἐξελεῖν τὴν Φρουράν. ποιήσασι δὲ ταῦτα, προεσήμαινεν αὐτίκα ὁ Θεὸς τὸν ἐπιόντα ὄλεθρον, καὶ σφίσιν ἐν Δήμητρος ἱερῷ Θεσμοφόρου σημεῖα ἐγένοντο ἐναντία ἢ πρὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Λεύκτροις. τότε μὲν γὰρ τοῦ ἱεροῦ τὰς θύρας ὑφάσματι ἀράχναι λευκῷ, κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων ἔφοδον μέλανι ἐξύφηναν. λέγεται δὲ καὶ Ἀθηναίοις ὕσαι τέφραν ὁ Θεὸς ἐνιαυτῷ πρότερον, πρὶν ἢ τὸν πόλεμον τὸν ἐπαχθέντα ὑπὸ Σύλλα τὰ μεγάλα σφίσιν ἐνεγκεῖν παθήματα.

CAPUT VII.

Thebani ejecti, a Cassandro restituntur — de Cassandri odio in Alexandri domum ejusque morte — Cassandri liberorum fati — Thebanis in bello Mithridatico a Sylla multatis.

Τότε δὲ τοὺς Θηβαίους γενομένους ἀναστάτους ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ διαπεσόντας ἐς Ἀθήνας, ὕστερον Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου κατήγαγεν. ἐς δὲ τῶν Θηβῶν τὸν οἰκισμόν προθυμότεροι μὲν ἐγένοντο Ἀθηναῖοι· συνεπελάβοντο δὲ καὶ Μεσσηνιοί, καὶ Ἀρκάδων οἱ Μεγάλην πόλιν ἔχοντες. Δοκεῖ δὲ μοι τὰς μὲν Θήβας οἰκίσαι¹⁾ ὁ Κάσσανδρος κατὰ ἔχθρὸς Ἀλεξάνδρου μάλιστ'· ἐπεξῆλθε δὲ καὶ τὸν πάντα οἶκον Ἀλεξάνδρου φθείρων· ὃς Ὀλυμπιάδα γε παρέβαλε καταλεῦσαι τοῖς ἐπ' αὐτὴν Μακεδόνων πάρωξυσμέ-

B 4

νοις;

1) Δοκεῖ δὲ μοι τὰς μὲν Θ. οἰκίσαι] Dedi δοκεῖ pro vulgato δοκεῖν, quod sequens οἰκίσαι re-

pudiat abest.

In Cod. Mosc. μὲν

νοῖς, καὶ τοὺς παῖδας Ἀλεξάνδρου, τὸν τε ἐκ Βαρσίνης Ἰηρακλέα, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Ῥωξάνης, ἀπέκτεινεν ὑπὸ Φαρμάκων. οὐ μὲν οὐδὲ αὐτὸς χαίρων τὸν βίον κατέτρεψεν· ἐπλήθη γὰρ ὑδέρῳ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ζῶντι ἐγένοντο εὐλαί. Τῶν δὲ οἱ παίδων, Φίλιππον μὲν τὸν πρεσβύτατον, ὡς μετ' οὐ πολὺ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν, ἀπήγαγεν ὑπολαβούσα νόσος Φθινώδης· Ἀντίπατρος δὲ μετ' ἐκεῖνον Θεσσαλονίκην τὴν μητέρα ἀποκτείνουσι, Φιλίππου τε οὕσαν τοῦ Ἀμύντου καὶ Νικασιπόλιδος· ἀπέκτεινε δὲ Ἀλεξάνδρῳ νέμειν πλέον εὐνοίας αἰτιασάμενος. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἦν νεώτατος τῶν Κασσάνδρου παίδων· ἐπαγόμενος δὲ Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου, καθεῖλε μὲν δι' ἐκείνου καὶ ἐτιμωρήσατο τὸν ἀδελφὸν Ἀντίπατρον· ἐφάνη μὲν τοι φονέα ἐξευρηκὼς ἑαυτῷ, καὶ οὐ σύμμαχον²). Κασσαίῳ μὲν ὅστις δὴ θεῶν τὴν δίκην ἔμελλεν ἀποδώτειν.

4 Θηβαίοις δὲ ἐπὶ μὲν Κασσάνδρου πᾶς ὁ ἀρχαῖος περιβολὸς ἀνωκίσθη· ἔδει δὲ ἄρα καὶ ὕστερον κακῶν σφᾶς μεγάλων γεύσασθαι. Μιθριδάτῃ γὰρ καταστάντι ἐς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, προσεχώρησαν Θηβαῖοι κατ' ἄλλο (ἐμοὶ δοκεῖν) οὐδέν, τοῦ δὲ Ἀθηναίων δήμου Φιλία. Σύλλα δὲ ἐσβαλόντος ἐς τὴν Βοιωτίαν, δεῖμα ἔσχε τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐγνωσιμάχησάν³) τε αὐτίκα, καὶ ἐτράποντο αὐθις ἐς τὴν Ῥωμαίων Φιλίαν. Σύλλας δὲ ἐς αὐτοὺς ἐχρῆτο ὅμως τῷ θυμῷ, καὶ ἄλλα τε ἐξεῦρεν ἐπὶ λύμῃ τῶν Θηβαίων, καὶ τὴν ἡμίσειαν ἀπέτέμετο αὐτῶν τῆς χώρας κατὰ

2) ἐφάνη μὲν τοι — σύμμαχον] *sententiam mutarunt*. Sic haec vox ab Herodoto usurpatur I.

3) ἐγνωσιμάχησάν] *rem perpendunt*, vel *re perensa* III. f. 25. L.VII. f. 130. L.VIII. f. 29.

κατὰ πρόφασιν τοιαύτην. ἥνικα ἤρχετο τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου, χρημάτων ἰσπάνιζε· συνέλεξεν οὖν ἔκ τε Ὀλυμπίας ἀναθήματα, καὶ τὰ ἐξ Ἐπιδάουρου, καὶ τὰ ἐκ Δελφῶν, ὅποσα ὑπελείποντο οἱ Φωκεῖς· ταῦτα μὲν δὴ διένειμε τῇ στρατιᾷ, τοῖς θεοῖς δὲ ἀντέδωκεν ἀντὶ τῶν χρημάτων γῆς τὴν ἡμίσειαν τῆς Θηβαΐδος. τὴν μὲν δὴ ἀφαίρετον χώραν ὕπερον Ῥωμαίων χάριτι ἀνεσώσαντο οἱ Θηβαῖοι· τὰ δὲ ἄλλα ἐς τὸ ἀσθενέστατον ἀπ' ἐκείνου προήχθησαν. καὶ σφισὶν ἡ μὲν κάτω πόλις πᾶσα ἔρημος ἦν ἐπ' ἐμοῦ πλὴν τὰ ἱερὰ· τὴν δὲ ἀκρόπολιν οἰκοῦσι Θήβας καὶ οὐ Καδμείαν καλουμένην.

CAPUT VIII.

De Potniarum reliquiis, memorandis et templo Bacchi Aegopholi — loco, ubi Amphiarus terrae hiatus absorptus — septem Thebarum portis, earumque nominibus.

Διαβεβηκότι δὲ ἤδη τὸν Ἀσωπὸν, καὶ τῆς πόλεως δέκα μάλιστα ἀφασηκότι σταδίου, Ποτνιαῶν ἐστὶν ἐρηπιά, καὶ ἐν αὐτοῖς ἄλσος Δήμητρος καὶ Κόρης. τὰ δὲ ἀγάλματα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ παρὰ τὰς Ποτνιας τὰς θεὰς ὀνομάζουσιν¹). ἐν χερσὶν δὲ εἰρημένῳ δρῶσι καὶ ἄλλα, ὅποσα καθέστηκε σφίσι, καὶ ἐς τὰ Μέ-

B 5

γαρα

1) ἐν τῷ ποταμῷ τῷ παρὰ τὰς Ποτν. τὰς θεὰς ὀν.] *Amias.*, qui interpretatur: *signa fluminis accolae Potnias deas appellant*, legisse videtur: *οἱ παρὰ τῷ ποταμῷ τὰς Π. etc.* Etiam si vulgata probare velimus, in tamen

corruptum et pro eo ἐπὶ scribendum esse liquet. Pro Ποτνιας τὰς *Sylb.* et *Kuhn.* malunt Ποτνιαδας, uti in *Strab. L. IX. p. 627. A.* ὑπὲρ τῶν Ποτνιαδων ἱππων.

γαρά καλούμενα ἀφιάσιν ὕς τῶν νεογνῶν· τοὺς δὲ ὕς
 τούτους ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἐν Δωδώνῃ
 Φασὶν ἐπὶ *²) λόγῳ τῷ δὲ ἄλλος ποῦ τις πεισθῆσεται.
 ἐνταῦθα καὶ Διονύσου ναὸς ἐστὶν Αἰγοβόλου³). Θύον-
 τες γὰρ τῷ θεῷ προήχθησάν ποτε ὑπὸ μέθης ἐς ὕβριν,
 ὥστε καὶ τοῦ Διονύσου τὸν ἱερέα ἀποκτείνουσιν· ἀπο-
 κτείναντας δὲ αὐτίκα ἐπέλαβε νόσος λοιμώδης· καὶ
 σφισιν ἀφίκετο ἅμα ἐκ Δελφῶν, τῷ Διονύσῳ θύειν
 παῖδα ὥραϊον· ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὕστερον τὸν θεόν
 Φασιν αἶγα ἱερεῖον ὑπαλλάξαι σφίσιν ἀντὶ τοῦ παῖ-
 δός. δείκνυται δὲ ἐν Ποτν. εἰς καὶ Φρέαρ· τὰς δὲ ἵπ-
 πους τὰς ἐπιχωρίους τοῦ ὕδατος πιούσας τούτου μα-
 2 νῆναι λέγουσιν. Ἐκ δὲ τῶν Ποτνιῶν ἰούσιν ἐς Θήβας,
 ἔστιν ἐν δεξιᾷ περίβολος τῆς ὁδοῦ τε οὐ μέγας, καὶ κί-
 ονες ἐν αὐτῷ· διαστῆναι δὲ Ἀμφιαράῳ τὴν γῆν ταύ-
 τη⁴) νομίζουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τὰδε ἔτι· μήτε ὄρ-
 νιθας ἐπὶ τῶν κίωνων καθέζεσθαι τούτων, μήτε πόαν
 τὴν ἐνταῦθα⁵) μήτε ἡμερον ζῶον, μήτε τῶν ἀγρίων
 3 νέμεσθαι. Θηβαίοις δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἀρχαίου
 τείχους ἑπτὰ ἀριθμὸν ἦσαν πύλαι, μένουσι δὲ καὶ ἐς
 ἡμᾶς ἔτι. τεθῆναι δὲ τὰ ὀνόματα ἐπυνθανόμην σφί-
 σιν ἀπὸ τε Ἡλέκτρας⁶) ἀδελφῆς Κάδμου, καὶ Προί-
 τίσιν ἀπὸ ἀνδρὸς τῶν ἐπιχωρίων· ἡλικίαν δὲ Προίτου
 καὶ τὸ ἀνωτέρω γένος χαλεπὰ ἦν εὐρεῖν. τὰς δὲ Νηΐ-
 τας

2) ἐν Δωδώνῃ φασὶν ἐπὶ *]
 Post ἐπὶ lacunam esse, dubium
 esse nequit. Anasf. legit ἐπὶ ἐπὶ-
 μισθαι, interpretatus: apud
 Dodonam precere aiunt.

3) Αἰγοβόλου] Kuhn. ma-
 vult. Αἰγοβόρου. Sic L. III.
 C. 15. fuit Ἡρα Αἰγοφάγος.

4) ταύτη] Sic emendavi, sen-
 tentia flagitante, pro mendose
 vulgato ταύτην.

5) πόαν τὴν ἐνταῦθα] Repo-
 fui τὴν ex Codice Mosc. pro
 mendose vulgato τούς.

6) τεθῆναι δὲ τὰ ὀνόματα ἐπὶ
 σφίσιν ἀπὸ τε Ἡλέκτρας etc.]
 Kuhn.

τας ⁷⁾ ὀνομασθῆναι φασιν ἐπὶ τῷδε· ἐν ταῖς χορδαῖς
νήτην καλοῦσιν ἐξ αὐτῶν ⁸⁾· ταύτην οὖν τὴν χορδὴν
Ἀμφίονα ἐπὶ ταῖς πύλαις ταύταις ἀνευρεῖν λέγουσιν.
ἤδη δὲ ἤκουσα, καὶ ὡς Ζήθου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀμφί-
ονος τῷ παιδὶ ὄνομα Νῆϊς γένοιτο· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ
Νῆϊδος τὰς πύλας κληθῆναι ταύτας. πύλας δὲ
Κρηναίας, τὰς δὲ Ὑψίστας ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε ὀνομά-
ζουσι ⁹⁾· πρὸς δὲ ταῖς Ὑψίσταις Διὸς ἱερὸν ἐπὶ κλη-
σὶν ἐστὶν Ὑψίστου. τὰς δὲ ἐπὶ ταύταις πύλας ὀνομά-
ζουσιν Ὠγυγίας. τελευταῖαι δὲ εἰσιν Ὀμολωίδες ¹⁰⁾·
ἐφαίνετο δὲ εἶναι μοι καὶ τὸ ὄνομα νεώτατον ταῖς πύ-
λαις ταύταις, αἱ δὲ Ὠγύγαι τὸ ἀρχαιότατον. τὰς
δὲ Ὀμολωίδας κληθῆναι φασιν ἐπὶ τοιῷδε· ἦνίκα
ὑπὸ

Kuhn. post εἶσιν excidisse
Ἠλέκτραις praeter necessitatem
judicat. Sic enim loqui amat
Pausanias, uti L. I. C. 35. §. 2.:
πρῶτον δὲ τῇ νήσῳ θέσθαι τοῦτο
ἀπὸ τῆς μητρὸς Σαλαμῖνος. *Amf.*
inseruit *Electridem*; scilicet
non Ἠλέκτραι solum, sed et-
iam Ἠλεκτρίδες istae πύλαι δι-
cebantur. Schol. ad Apollon.
Rhod. L. I. vers. 916.: καὶ ἀπὸ
τῆς μητρὸς αὐτῆς (sc. Ἠλέκτρας)
Ἠλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνο-
μάσαι ἰσχυρῶς Ἑλλάνικος etc. De
his portarum nominibus conf.
Apollodor. L. III. C. 6. §. 6. et
ibi notae.

7) *Νηΐτας*] *Amf.* *Neitidem*.
Apollodor. l. c. pro hoc porta-
rum nomine exhibet Ὀγκαίδας.

8) καλοῦσιν ἐξ αὐτῶν] Post
καλοῦσιν aliquid deesse vel in ἐξ
vox restituenda latere videtur.
Kuhn. conjicit ὀξυτάτην ex *Sui-*

da: Νήτη, χορδὴ μουσική, ὅξυν
φθόγγον ἀποτελοῦσα.

9) πύλας δὲ κρ., τὰς δὲ Ὑψί-
στας — ὀνομάζουσι] *Amf.* haec
perperam interpretatur: jam
Crenaeam portam Altissimam
vocant. Ab Apollodoro enim
l. c. Κρηναίαις et Ὑψίσταις distin-
guuntur. Pro τὰς δὲ potius
scribendum esse τὰς τε, ac post
ὀνομάζουσι illud excidisse patet,
quod his portarum nominibus
causam praebuerit; quam lacu-
nam *Kuhn.* ita explendam esse
conjicit: — ὀνομάζουσι· πρὸς
μὲν Κρηναίαις Δίρκης κρήνη, πρὸς
δὲ ταῖς Ὑψίσταις etc. Sic enim *Sta-*
tius Theb. L. VIII. vers. 357. has
portas vocat *culmina Dircaea*.
Conf. *Strabo* L. IX. p. 627. A.

10) Ὀμολωίδες] Cod. Mosc.
Ὀμολοίδες, uti etiam *Stephan.*
Byz. v. Ὀμόλη et *Hesych.*,
ubi vid. not.

ὑπὸ Ἀργείων μάχῃ πρὸς Γλισᾶντι¹¹⁾ ἐκράτηθησαν, τότε ὁμοῦ Λαοδάμαντι τῷ Ἐτεοκλέους ὑπεξίασιν οἱ πολλοί· τούτων οὖν μοῖρα τὴν μὲν εἰς τοὺς Ἰλλυριοὺς πορείαν ἀπώκνησε· τραπόμενοι δὲ εἰς Θεσσαλοὺς, καταλαμβάνουσιν Ὀμόλην, ὁρῶν τῶν Θεσσαλικῶν καὶ εὐγεων μάλιστα, καὶ ὕδασιν ἐπιρρέομένην· Θερσάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκου ἀνακαλεσάμενου σφᾶς ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, τὰς πύλας, διὰ ὧν τὴν κάθοδον ἐποι- οῦντο, ἀπὸ τῆς Ὀμόλης ὀνομάζουσιν Ὀμολωίδας. ἐρχομένῳ δὲ ἐκ Πλαταίας ἔσοδος εἰς τὰς Θήβας κατὰ πύλας ἐστὶν Ἡλέκτρας· καὶ ταύτῃ Καπανέα τὸν Ἰπ- πόνου βιασιότερας ποιούμενον πρὸς τὸ τεῖχος τὰς προσ- βολὰς βληθῆναι κροαυνῶ λέγουσι.

CAPUT IX.

De Argivorum primo bello contra Thebas suscepto —
Therflandri et Epigonorum bello contra Thebanos —
carmine de hoc bello composito.

Τὸν δὲ πόλεμον τοῦτον, ὃν ἐπολέμησαν Ἀργεῖοι, νο- μίζω πάντων, ὅσοι πρὸς Ἕλληνας ἐπὶ τῶν καλουμέ- νων Ἡρώων ἐπολεμήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, γενέσθαι λόγου μάλιστα ἄξιον. ὁ μὲν γε Ἐλευσινίων πρὸς Ἀ-θηναίους τοὺς ἄλλους, ὡσαύτως δὲ καὶ Θηβαίων πρὸς Μινύας, τὴν τε ἔφοδον δι' ὀλίγου τῶν ἐπιστρατευσα- μένων καὶ ἐν μάχῃ παρέσχοντο μιᾷ τὴν κρίσιν, εἰς ὁμο- λογίας τε αὐτίκα ἐτράποντο καὶ σπονδάς. ὁ δὲ Ἀρ- γείων στρατὸς εἰς Βοιωτίαν τε μέσσην ἀφίκετο ἐκ μέσης Πελοποννήσου· καὶ ὁ Ἄδραστος ἐξ Ἀρκαδίας καὶ παρὰ
Μεσση-

11) Γλισᾶντι] Cod. Mosc. Γλίσσαντι, uti supra.

Μεσσηνίων¹⁾ συμμαχικὰ ἤθροισεν. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς Θηβαίοις μισθοφορικὰ ἦλθε παρὰ Φωκέων, καὶ ἐκ τῆς Μινυάδος χώρας οἱ Φλεγύαι. γενομένης δὲ πρὸς τῷ Ἰσμηνίῳ²⁾ μάχης, ἐκρατήθησαν οἱ Θηβαῖοι τῇ συμβολῇ· καὶ ὡς ἐτράποντο, καταφεύγουσιν ἐς τὸ τεῖχος· ἅτε δὲ οὐκ ἐπισταμένων τῶν Πελοποννησίων μάχεσθαι πρὸς τεῖχος, ποιουμένων δὲ θυμῷ μᾶλλον ἢ σὺν ἐπισήμη τὰς προσβολὰς, πολλοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ τεύχους βάλλοντες φονεύουσιν αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι, κρατοῦσι δὲ ὕπερον καὶ τοὺς ἄλλους ἐπεξελθόντες τεταραγμένοις³⁾, ὡς τὸ σύμπαν στρατεύμα πλὴν Ἀδράστου φθαρῆναι. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτοῖς τὸ ἔργον οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὰ σὺν ὀλέθρῳ τῶν κρατησάντων Καδμεῖαν ὀνομάζουσι νίκην⁴⁾. Ἔτεσι δὲ 2 οὐ πολλοῖς ὕπερον ὁμοῦ Θερσάνδρῳ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Θήβας, οὓς Ἐπιγόνους καλοῦσιν Ἕλληνες⁵⁾. δῆλοι δὲ εἰσι καὶ τούτοις οὐ τὸ Ἀργολικὸν μόνον, οὐδ' αἱ Μεσσηνιοὶ καὶ Ἀρκάδες ἠκολουθηκότες, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐκ Κορίνθου καὶ Μεγαρέων ἐπικληθέντες ἐς τὴν συμμαχίαν· ἤμυναν δὲ καὶ Θηβαίοις οἱ πρόσοικοι, καὶ μάχη πρὸς Γλισᾶντι ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐγένετο ἰσχυρά. τῶν δὲ Θηβαίων οἱ μὲν αὐτίκα, ὡς ἠττήθησαν, ὁμοῦ Λαοδάμαντι ἐκδιδράσκουσιν· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες πολιορ-

1) παρὰ Μεσσηνίων] In Coddice Mosci παρὰ abest.

nis forma rectior sit, disceptare aulim.

2) τῷ Ἰσμηνίῳ] A Ptolemaeo, Strabone, Apollodoro, Steph., Plinio et ab aliis hic fluvius vocatur Ἰσμηνός. At cum in Paulania constanter scriptum sit Ἰσμηνίος (vid C. 10. in fine), nihil mutare, nec, quatenam nomi-

3) τεταραγμένοις] Malletm τεταραγμένους.

4) καὶ ἀπ' ἐκείνου — νίκην] Vide Suid. v. Καδμεῖαν νίκην.

5) οὓς Ἐπιγόνους καλ. Ἕλλ.] De Epigonis eorumque bello vide Apollodor. L. III. C. 7. §. 2. et ibi Heyne V. C.

3 πολιορκία παρέστησαν ⁶⁾. Ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη Θηβαίοις ⁷⁾. τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλαῖνος ⁸⁾, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὀμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι. Καλαίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν. ἐγὼ δὲ τὴν ποιῆσιν ταύτην μετὰ γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσεά ἐπαινῶ μάλιστα. πολέμου μὲν δὴ, ὃν ⁹⁾ Ἀργεῖοι καὶ Θηβαῖοι τῶν Οἰδίποδος παίδων εἵνεκα ἐπρλέμησαν, ἐς τοσόνδε ἔσω μνήμη.

C A P U T X.

De memorandis prope Thebas — Apolline Ismenio, Minerva ac Mercurio Pronais — Mantus fella — Apollinis Ismenii annuo sacerdote — Martis fonte et Caantho.

Πολυάνδριον δὲ οὐ μακρὰν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ· κεῖνται δὲ, ὅπόσους κατέλαβεν ἀποθανεῖν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσιν ἀντιτεταγμένους. οὐ πόρρω δὲ ἀποφαι-
νους

6) πολιορκία παρέστησαν] *obfidione in deditionem venerunt*. Sic παρᾶσθαι usurpatur ab Herodoto L. III. f. 13. et L. VI. f. 140., ubi v. *Valkenar*. παρᾶσθαι contra denotat *sub potestatem redigere*, uti supra docuimus not. 3. ad L. I. C. 9.

7) ἔπη Θηβαίοις] *Henislerh.* emendat Θηβαίς. De hoc carmine *cyclico* vel alio vide *Schellenberg* ad Antimachi Coloph. fragm. p. 23. 24.

8) Καλαῖνος] *Sylb.* et *Kuhn.*, nec non *Salmas.* Exerc. p. 352.

et *Burm.* ad *Vales.* Emendat. p. 116. corrigunt Καλλίνος, cuius elegorum scriptoris meminit *Strab.* L. XIII. p. 901. B., *Athen.* L. XII. p. 525. C. et *Clem. Alex. Strom.* L. I. p. 333. B., ubi *Callinum* paulo ante *Archilochum* vixisse asseritur. Improbatur vero hanc emendationem *Ruhnken.* V.C. ad *Callimachi fragm.* p. 439. et Καλλίμαχος in *Pausania* scribendum censet.

9) ὃν] Ex Codice *Mosc.* restitui pro vulgato οὐ.

νουσι χωρίον, ἔνθα Κάδμου λέγουσιν (ὅτω πίτ᾿) τοῦ
 δράκοντος, ὃν ἀπέκτεινεν ἐπὶ τῇ κρήνῃ, τοὺς-ὀδόντας
 σπείραντος, ἄνδρας δὲ ¹⁾ ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν
 γῆν. "Ἐστὶ δὲ λόφος ἐν δεξιᾷ τῶν πυλῶν ἱερὸς Ἀπόλ- 2
 λωνος· καλεῖται δὲ ὁ τε λόφος καὶ ὁ θεὸς Ἰσμήνιος,
 παρὰρρέοντος τοῦ ποταμοῦ ταύτῃ τοῦ Ἰσμηνίου.
 πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν ἔσοδόν ²⁾ ἐστὶν Ἀθηναῖ
 καὶ Ἑρμῆς, ὀνομαζόμενοι Πρήναιοι· ποιῆσαι δὲ αὐτὸν
 Φειδίας, τὴν δὲ Ἀθηναῖ λέγεται Σκόπας· μετὰ δὲ
 ὁ ναὸς ὠκοδόμηται. τὸ δὲ ἄγαλμα μεγέθει τε ἰσὺν
 ἐστὶ τῷ ἐν Βραγχίδαις, καὶ τὸ εἶδος οὐδὲν διαφέρει
 ἔχον· ὅσις δὲ τῶν ἀγαλμάτων τούτων τὸ ἕτερον εἶδε ³⁾,
 καὶ τὸν εἰργασμένον ἐπύθετο, οὐ μεγάλη οἱ σοφία
 καὶ τὸ ἕτερον θεασαμένῳ Κανάχου ποίημα ὃν ἐπίστα-
 σθαι. διαφέρουσι δὲ τοσόνδε· ὁ μὲν γὰρ ἐν Βραγ-
 χίδαις χαλκοῦ, ὁ δὲ Ἰσμήνιος ἐστὶ κέδρου. "Ἐστὶ 3
 δὲ ἐνταῦθα λίθος, ἐφ' ᾧ Μαντῶ Φασι τὴν Τειρεσίου
 καθέζεσθαι· οὗτος μὲν πρὸ τῆς ἐσόδου κεῖται, καὶ
 οἱ τὸ ὄνομά ἐστι καὶ ἐς ἡμᾶς ἐτι Μαντοῦς δίφρος. ἐν
 δεξιᾷ δὲ τοῦ ναοῦ λίθου πεποιημένας εἰκόνας Ἡνι-
 όχης εἶναι, τὴν δὲ Πύρρας λέγουσι, θυγατέρας δὲ
 αὐτὰς εἶναι Κρέοντος, ὃς ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων Λαο-
 δάμαντα τὸν Ἐτεοκλέους. Τὸ δὲ γε καὶ ἐς ἐμὲ ἐτι 4
 γινόμενον οἶδα ἐν Θήβαις τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ·
 παῖδα οἴκου τε δοκίμου, καὶ αὐτὸν εὖ μὲν εἶδους, εὖ
 δ' ἔχοντα καὶ ῥώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον ποιοῦσιν· ἐπί-
 κλησις

1) ἄνδρας δὲ] Vel cum
 Kuhnio δὴ pro δὲ scribendum,
 vel δὲ prorsus delendum est.

2) κατὰ τὴν ἔσοδόν] scil. τοῦ
 ναοῦ τοῦ Ἰσμηνίου· id quod se-

quentia, μετὰ δὲ ὁ ναὸς ὠκοδό-
 μηται, declarant. Male Amas.
 interpretatus est: in ipso ad
 portam aditu.

3) εἶδε] Sic cum Sylburgio
 scripsi pro vulgato εἶδε.

κλησις δέ ἐσίν οἱ δαφνοφόρος ⁴⁾· στεφάνους γὰρ Φύλων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες. εἰ μὲν οὖν πᾶσιν ὁμοίως καθέστηκεν ἀναθεῖναι δαφνηφορήσαντας χαλκοῦν τῷ θεῷ τρίποδα, οὐκ ἔχω δηλῶσαι· δοκῶ δὲ οὐ πᾶσιν εἶναι νόμον· οὐ γὰρ δὴ πολλοὺς ἐώρων αὐτόθι ἀνακειμένους· οἱ δ' οὖν εὐδαιμονέστεροι τῶν παίδων ἀνατιθέασιν. ἐπιφανὴς δὲ μάλιστα ἐπὶ τε ἀρχαιότητι καὶ τοῦ ἀναθέντος τῇ δόξῃ τρίπους ἐστίν, Ἀμφιτρεύωνος ἀνάθημα ἐπὶ Ἡρακλεῖ δαφνηφορήσαντι. Ἀνατέρω δὲ τοῦ Ἰσμηνίου τὴν κρήνην ἴδοις ἂν, ἥντινα Ἀρεῶς φασιν ἱερὰν εἶναι, καὶ δράκοντα ὑπὸ τοῦ Ἀρεως ἐπιτετάχθαι Φύλακα τῇ πηγῇ. πρὸς ταύτῃ τῇ κρήνῃ τάφος ἐστὶ Καάνθου· Μελίας ⁵⁾ δὲ ἀδελφὸν καὶ Ὠκεανοῦ παῖδα εἶναι Κάανθον λέγουσι, σαλῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ζητήσοντα ἡρπασμένην τὴν ἀδελφὴν. ὥς δὲ Ἀπόλλωνα εὐρών ⁶⁾ ἔχοντα τὴν Μελίαν οὐκ ἐδύνατο ἀφελέσθαι, πῦρ ἐτόλμησεν εἰς τὸ τέμενος ἐνεῖναι τοῦ Ἀπόλλωνος, (τοῦτο οὖν καλοῦσιν Ἰσμήνιον) καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς, καθά φασιν οἱ Θηβαῖοι, τοξεύει· Καάνθου μὲν ἐνταῦθά ἐστι μνῆμα. Ἀπόλλωνι δὲ παῖδας ἐκ Μελίας γενέσθαι λέγουσι Τήνερον καὶ Ἰσμήνιον· Τηνέρω μὲν Ἀπόλλων μαντικὴν δίδωσι· τοῦ δὲ Ἰσμηνίου τὸ ὄνομα ἔσχεν ὁ ποταμός. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ πρότερα ἦν ἀνώνυμος, εἰ δὴ καὶ Λάδων ἐκαλεῖτο, πρὶν Ἰσμήνιον γενέσθαι τὸν Ἀπόλλωνος.

4) δαφνοφόρος] *Kuhn*. *ma-*
vult δαφνηφόρος· *sed utraque*
forma est obvia.

Vid. *Apollodor. L. II. C. i. §. i.*
et ibi *Heyne V. C.*

6) εὐρών] *Cod. Mosc. ἀνευ-*

5) μελίας] *Oceani filiae.* εἰς.

CAPUT XI.

Memoranda Thebarum, Amphitryonis domus — imagines mulierum, quae Pharmacides dicuntur, et Herculis templum — de Daedalo et Icaro — signis et ornamentis templi Herculis — ara Apollinis Spondii.

Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν πυλῶν, ὡς ὀνομάζουσιν Ἡλέκτρας, οἰκίας ἐστὶν ἐρείπια, ἐνθα οἰκῆσαι φασιν Ἀμφιτρεύωνα διὰ τὸν Ἡλεκτρεύωνος θάνατον φεύγοντα ἐκ Τίρυνθος· καὶ τῆς Ἀλκμήνης ἐστὶν ἔτι ὁ θάλαμος ἐν τοῖς ἐρείπιοις δῆλος. οἰκοδομῆσαι δὲ αὐτὸν τῷ Ἀμφιτρεύωνι Τροφώνιον ¹⁾ φασὶ καὶ Ἀγαμήδην, καὶ ἐπιγράμμα ἐπ' αὐτῷ ἐπιγραφεῖναι τόδε·

Ἀμφιτρεύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα

Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο τοῦτον ἑαυτῷ,

Ἀγχάσιος ²⁾ δ' ἐποίησεν Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης.

τοῦτον μὲν ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι γραφεῖναι λέγουσιν ³⁾. ἐπιδεικνύουσι δὲ Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρων μνῆμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες, ἢ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύασις ⁴⁾ ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν. Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰς ἐπιλέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρεύωνα ἔμελλεν

1) Τροφώνιον) Cod. Mosc. Τροφόνιον et sic paulo infra.

2) Ἀγχάσιος) Cod. Mosc. Ἀγχιάσιος.

3) τοῦτον μὲν — γραφεῖναι λέγουσιν] Haec verba Amaf. omisit; pro τοῦτον autem scri-

Paus. T. III.

bendum esse τοῦτο, haud dubito. Kuhn. pro γραφεῖναι temere emendat ταφεῖναι.

4) Πανύασις] De hoc vide Heyne V. C. ad Apollodor. p. 991.

ἔμελλεν ἀποκτείνουσαι πρότερον δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ λίθου τῆς πληγῆς· Ἀθηναῖν δὲ εἶναι⁵⁾ τὴν ἐπαφείσαν οἱ τὸν λίθον τοῦτον, ὄντινα Σωφρο-
 2 νισῆρα ὀνομάζουσιν. Ἐνταῦθα εἰσιν ἐπὶ τύπου γυναικῶν εἰκόνες⁶⁾, ἀμυδρότερα ἤδη τὰ ἀγάλματα· ταύτας καλοῦσιν οἱ Θηβαῖοι Φαρμακίδας, πεμφθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς Ἥρας φασὶν ἐμπόδια εἶναι ταῖς ὠδῖ-
 σιν Ἀλκμήνης· αἱ μὲν δὲ ἐπεῖχον Ἀλκμήνην μὴ τε-
 κεῖν⁷⁾. Τειρεσίου δὲ θυγατρὶ Ἰσορίδι⁸⁾ σόφισμα ἔπεισιν εἰς τὰς Φαρμακίδας, ἐπήκοον⁹⁾ αὐτῶν ὁλο-
 λύξαι· τετοκέναι γὰρ τὴν Ἀλκμήνην· οὕτω τὰς μὲν ἀπατηθείσας ἀπελθεῖν, τὴν δὲ Ἀλκμήνην τεκεῖν φα-
 σιν. ἔνταῦθα Ἡράκλειόν ἐστιν, ἄγαλμα δὲ, τὸ μὲν λίθου λευκοῦ Πρόμαχος καλούμενον, ἔργον δὲ Ξενο-
 κρίτου καὶ Εὐβίου Θηβαίων· τὸ δὲ ξόανον τὸ ἀρχαῖον Θηβαῖοί τε εἶναι Δαίδαλου νενομίκασι, καὶ αὐτῷ μοι
 3 παρίστατο ἔχειν οὕτω. Τοῦτον ἀνέθηκεν αὐτὸς, ὡς λέγεται, Δαίδαλος ἐκτίνων¹⁰⁾ εὐεργεσίας χάριν. ἠνί-
 κα γὰρ ἔφειγεν ἐκ Κρήτης, πλοῖα οὐ μεγάλα αὐτῷ καὶ τῷ παιδί Ἰκάρῳ ποιησάμενος, πρὸς δὲ καὶ ταῖς ναυσὶν (ὃ μὴ πω τοῖς τότε ἐξεύρητο) ἰσία ἐπιτεχνησά-
 μενος, ὡς τοῦ Μίνω ναυτικοῦ τὴν εἰρεσίαν φθάνοιεν ἐπιφόρῳ

5) Ἀθηναῖν δὲ εἶναι etc.] Inde gemmae imaginem explicat *Winkelm.* descript. des pierr. grav. p. 287. n. 1768.

6) ἐπὶ τύπου γυν. εἰκόνες] De hoc artis operum genere vide not. 10. ad L. II. C. 19.

7) ταύτας — μὴ τεκεῖν] Vide *Antonin. Lib.* Transf. C. 29. et *Ovid. Metamorph.* L. IX.

vers. 294., qui haec paulo aliter narrant.

8) Ἰσορίδι] *Antonin. Lib.* l. c. Proeti filia Γαλινθιάς et *Ovid. l. c. Galanthis* dicitur.

9) ἐπήκοον] Scribendum esse εἰς ἐπήκοον, ex his patet, quae de hac dictione declaravimus not. 2. ad L. VIII. C. 15.

10) ἐκτίνων] *Cod. Mosc.* cum *Aldina* male dat ἐκτείνων.

ἐπιφόρῳ τῷ ἀνέμῳ χρώμενοι, τότε αὐτὸς μὲν σώζεται
 Δαίδαλος· Ἰκάρῳ δὲ κυβερνῶντι ἀμαθέστερον ἀνατρα-
 πῆναι τὴν ναῦν λέγουσιν· ἀποπνιγέντα δὲ ἐξήνεγκεν
 ὁ κλύδων εἰς τὴν Περγᾶμου νῆσον ¹¹⁾ ἔτι οὕσαν ἀνώνυ-
 μον. ἐπιτυχὼν δὲ Ἡρακλῆς γινώσκει τὸν νεκρὸν, καὶ
 ἔθαψεν, ἔνθα καὶ νῦν ἔτι αὐτῷ χῶμα οὐ μέγα ἐπὶ
 ἄκρας ἐστὶν ἀνεχούσης εἰς τὸ Αἰγαῖον ¹²⁾· ἀπὸ δὲ τοῦ
 Ἰκάρου τούτου ὄνομα ἢ τῆ νήσος καὶ ἢ περὶ αὐτὴν θά-
 λασσα ἔσχηκε. Θηβαίοις δὲ τὰ ἐν τοῖς αἰτοῖς ¹³⁾ 4
 Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ τῶν δώδεκα καλουμέ-
 νων ἀθλῶν· καὶ σφισι τὰ εἰς τὰς ὀρνιθας ἐνδεῖ τὰς
 ἐπὶ Στυμφάλῳ, καὶ ὡς ἐκάθηρεν Ἡρακλῆς τὴν Ἡλεί-
 αν χώραν· ἀντὶ τούτων δὲ ἢ πρὸς Ἀνταῖον πάλη πε-
 ποίηται. Θρασύβουλος δὲ ὁ Λύκου, καὶ Ἀθηναίων
 οἱ σὺν αὐτῷ τυραννίδα τῶν τριάκοντα καταλύσαντες
 (ὀρμηθεῖσι γὰρ σφισιν ἐκ Θηβῶν ἐγένετο ἡ κάθο-
 δος ¹⁴⁾) Ἀθηναὶν καὶ Ἡρακλέα κολοσσοῦ ἐπὶ λίθου
 τύπου τοῦ Πεντέλῃσιν ¹⁵⁾, ἔργα δὲ Ἀλκαμένους, ἀνέ-
 θηκαν εἰς τὸ Ἡράκλειον. τοῦ δὲ Ἡρακλέους γυμνά-
 C 2 σιον

11) εἰς τὴν Περγᾶμου νῆσον] Cum *Icariam* insulam, quae hic memoratur, *Samo* vicinam esse, tum ex aliis, tum ex Strabone L. X. p. 747. B. et L. XIV. p. 946. B. manifestum constat, *Palmer*. Exerc. p. 429. bene hic emendat τὴν περὶ Σάμον νῆσον.

12) Αἰγαῖον] Restitui ex Codice Mosc., *Amasaei* interpretatione et *Camerer*. pro vulgata voce nihili Ἀγαγον.

13) ἐν τοῖς αἰτοῖς] scilicet τοῦ Ἡρακλείου.

14) ἡ κάθοδος] Reposui ἡ ex Codice Mosc.

15) κολοσσοῦ ἐπὶ λίθου τύπου τοῦ Πεντ.] Haec turbata et luxata esse, facile patet. Cum autem signa λίθου τοῦ Πεντέλῃσιν vel λίθου Πεντελῆσιου (vid. L. VII. C. 25. L. VIII. C. 46. etc.), nec non imagines ἐπὶ τύπου (vid. not. 10. ad L. II. C. 19.) plus uno loco in Pausania occurrant, levissima mutatione illa sic restituenda esse arbitror: κολοσσοῦ ἐπὶ τύπου, λίθου τοῦ Π.

σιον ἔχεται καὶ σάδιον, ἀμφοτέρω ἐπώνυμα τοῦ Θεοῦ.
 § Ὑπὲρ δὲ τὸν Σωφρονιστῆρα λίθον βωμός ἐστιν Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησιν Σπονδίου¹⁶), πεποιήται δὲ ἀπὸ τῆς τέφρας τῶν ἱερείων· μαντική δὲ καθέστηκεν αὐτόθι ἀπὸ κληδόνων¹⁷), ἣ δὲ καὶ Σμυρναίους μάλιστα Ἑλλήνων χρωμένους οἶδα· ἔστι γὰρ καὶ Σμυρναίοις ὑπὲρ τὴν πόλιν κατὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ τείχους κληδόνων ἱερόν.

CAPUT XII.

Apollinis Polii cultus apud Thebanos — de Cadmo Phoenice, non Aegypto, et Minervae Phoenicio et Aegypto nomine — varia, quae de Harmoniae nuptiis ac de Semele narrantur — de Pronomo tibicine et variis modorum generibus.

Τῷ δὲ Ἀπόλλωνι Θηβαῖοι τῷ Πολίῳ ταύρους ἔθουον τὸ ἀρχαῖον· καὶ ποτε παρούσης σφίσι τῆς ἐορτῆς ἣ τε ὥρα κατήπειγε¹⁾ τῆς θυσίας, καὶ οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὸν ταῦρον οὐχ ἤκον· οὕτω παρὰ τυχεύσεως ἀμάξης, τὸν ἕτερον τῶν βοῶν τῷ Θεῷ θύουσι, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐργάτας βοῦς θύειν νομίζουσι. λέγεται δὲ καὶ ὁδε ὑπ' αὐτῶν λόγος, ὡς ἀπιόντι²⁾ ἐκ Δελφῶν Κάδμω

16) Σπονδίου] Syllb. mavult Σποδίου a σποδός, cinis.

17) κληδόνων] ominibus, ritibus divinitus existentibus. Suid.: κληδόν, φήμη, μαντεία. Hesych.: κληδονίαι, φήμην τινα μαντιεύεσθαι. Vide de hoc divinationis genere Wytenbachii V. C. animadvers. in Juliani erat. (in Bibliotheca Crit. Vol. III. P. I. p. 57. sq.).

1) ἣ τε ὥρα κατήπειγε] Ad multifariam stupiditatis liberiorum rationem declarandam pertinet lectio Codicis Mosc., ἣ ἰώρακα τῇ πηγῇ.

2) ὡς ἀπιόντι] Inserui ὡς, quod a praecedente syllaba absorptum exciderat; hac enim voce structura orationis et sequens γίνετο carere nequit.

δμῳ τὴν ἐπὶ Φωκέων³⁾ βοῦς γένοιτο ἡγεμὼν τῆς πορείας, τὴν δὲ βοῦν ταύτην παρὰ βουκόλων εἶναι τῶν Πελάγοντος⁴⁾ ὠνητὴν· ἐπὶ δὲ ἑκατέρας τῆς βοῆς πλευρᾶς σημεῖον ἔτι εἶναι⁵⁾ λευκὸν, εἰκασμένον κύκλῳ τῆς σελήνης, ὅποτε εἴη πλήρης. ἔδει δὲ ἄρα Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἐνταῦθα οἰκῆσαι κατὰ τοῦ Θεοῦ τὴν μαντείαν, ἐνθα ἡ βοῦς ἔμελλε καμοῦσα ὀκλάσειν· ἀποφαίνουσιν οὖν καὶ τοῦτο τὸ χωρίον. Ἐνταῦθα² ἔστι μὲν ἐν ὑπαίθρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα· ἀναθεῖναι⁶⁾ δὲ αὐτὸ Κάδμον λέγουσι. τοῖς οὖν νομίζουσιν εἰς γῆν ἀφικέσθαι Κάδμον τὴν Θηβαίδα, Αἰγύπτιον; καὶ οὐ Φοίνικα ὄντα, ἔστιν ἐναντίον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηνᾶς ταύτης τὸ ὄνομα, ὅτι Σίγα⁷⁾ κατὰ γλῶσσαν τὴν Φοινίκων καλεῖται, καὶ οὐ Σαῖς κατὰ τὴν Αἰγυπτίων Φωνήν. Φασὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι, καθότι τῆς ἀκροπόλεως³ ἀγορὰ σφισιν ἐφ' ἡμῶν πεποίηται, Κάδμου τὸ ἀρχαῖον οἰκίαν εἶναι· θαλάμων δὲ ἀποφαίνουσι τοῦ τε Ἀρμονίας ἐρεῖπια, καὶ ὃν Σεμέλης φασὶν εἶναι· τοῦτον δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἄβατον φυλάσσουσιν ἀν-

C 3

θρώποις.

3) τὴν ἐπὶ Φωκέων] scilic. ἑδόν. Sylb. praeter necessitatem scribendum censet τὴν ἐπὶ Θηβαίων, vel τὴν ἀπὸ Φωκέων· nam Apollodor. L. III. C. 4 §. 1. vulgata firmat, scribens διὰ Φωκέων ἰπορεύετο.

4) Πελάγοντος] Amphidamantis filii; vide Heyne V. C. ad Apollodori l. c.

5) ἐπὶ δὲ ἑκατέρας — πλευρᾶς — ἔτι εἶναι] Cod. Mosc. ἐπὶ δὲ ἑκατέρᾳ — πλευρᾷ. Pro ἔτι εἶναι Kühn. haud temere manule ἐπεῖναι.

6) Ἐνταῦθα ἔτι μὲν ἐν ὑπαί-

θρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα· ἀναθεῖναι] Restitui ἐν, quod absorptum fuit a vocula μὲν. Post ἄγαλμα excidisse Ἀθηνᾶς, ex subsequentibus patet, et Amas. cum Hartungo illud exhibet.

7) Σίγα] Cod. Mosc. Σίγῃ. Sed Ὀγγα vel Ὀγκα scribendum esse, jam Canter. monuit Nov. Lect. L. VI. C. 10. et multi alii viri docti confirmarunt. Hesych.: Ὀγγα Ἀθηνᾶ ἐν Θηβαίς ἐστὶ, χωρίον ἱπποδρόμου ἔχουσα, et Ὀγκας, Ἀθηνᾶς, ubi vid. not. et Heyne V. C. ad Apollod. p. 553. et 618.

Θρώποις. Ἑλλήνων δὲ τοῖς ἀποδεχομένοις ἄσαι Μού-
 σας ἐς τὸν Ἀρμονίας γάμον, τὸ χωρίον ἐστὶν ἐπὶ τῆς
 ἀγορᾶς, ἐνθα δὴ Φασι τὰς Θεὰς ἄσαι. λέγεται δὲ
 καὶ τόδε, ὡς ὁμοῦ τῷ κεραυνῷ βληθέντι ἐς τὸν Σεμέλης
 θάλαμον πέσοι ξύλον ἐξ οὐρανοῦ. Πόλυδωρον δὲ τὸ
 ξύλον τοῦτο χαλκῷ λέγουσιν ἐπικοσμήσαντα Διόνυ-
 σον καλέσαι Καδμεῖον. πλησίον δὲ Διονύσου ἄγαλ-
 μα, καὶ τοῦτα Ὀνασιμῆδης ἐποίησε δι' ὅλου πλήρες
 ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ⁸⁾. τὸν Κάδμον⁹⁾ δὲ αἱ παῖδες εἰρ-
 4 γάσαντο οἱ Πραξιτέλους. Ἀνδριάς τέ ἐστι Προνό-
 μου.¹⁰⁾ ἀνδρὸς αὐλήσαντος ἐπαγωγότατα ἐς τοὺς
 πολλούς. τέως μὲν γὰρ ἰδέας αὐλῶν τρεῖς ἐκτῶντο αἱ
 αὐληταί· καὶ τοῖς μὲν αὐλημα ἤλουν τὸ Δώριον· δια-
 Φοροὶ δὲ αὐτοῖς¹¹⁾ ἐς ἀρμονίαν τὴν Φρύγιον ἐπεποίη-
 το οἱ αὐλοί· τὸ δὲ καλούμενον Λύδιον ἐν αὐλοῖς¹²⁾
 ἡύλειτο ἀλλοίοις. Πρόναμος δὲ ἦν, ὃς πρῶτος ἐπενό-
 ησεν αὐλοὺς ἐς ἅπαν ἀρμονίας ἔχοντας ἐπιτηδείως·
 πρῶτος δὲ διάφορα ἐς τοσοῦτον μέλη ὑπ' αὐτοῖς ἡύ-
 λησε τοῖς αὐλοῖς. λέγεται δὲ, ὡς καὶ τοῦ προσώπου
 τῷ σχήματι καὶ ἐπὶ τοῦ παντός¹³⁾ κινήσει σώματος
 περισσῶς δὴ τι ἔτερπε τὰ θεάτρα· καὶ οἱ καὶ ἄσμα
 πεποιημένον ἐστὶν ὡς προσώδιον ἐς Δῆλον τοῖς ἐπ'
 Εὐρίπω

8) δι' ὅλου πλήρες ὑπὸ τοῦ
 χαλκοῦ] totum aere plenum.
 Pro vulgata διόλου cum Sylb.
 et Kühn. reposui δι' ὅλου. Si-
 militer L. VIII. C. 31. init.
 Δημήτηρ μὲν λίθου διὰ πάσης,
 et L. VIII. C. 46. in fine
 ἐλέφαντος διὰ παντός πεποιημέ-
 νον.

9) τὸν Κάδμον.] Cod. Mosc.
 exhibet τὸν βομάν.

10) Προνόμου] De hoc vide
 not. 5. ad L. IV. C. 27. Multa
 de eo ejusque arte differit
 Salmas. Exercitat. p. 119.

11) αὐτοῖς] Cod. Mosc. αὐ-
 τῆς, scil. ἰδέας αὐλῶν.

12) ἐν αὐλοῖς] in male in-
 trusum et delendum esse videtur.

13) ἐπὶ τοῦ παντός etc.] Sylb.
 manifeste ἐπὶ τοῦ π.

Εὐρίπω Χαλιδεῦσι. τοῦτόν τε οὖν ἐνταῦθα οἱ
Θηβαῖοι καὶ Ἐπαμινώνδαν τὸν Πολύμνιδος ἀνέθε-
σαν.

C A P U T XIII.

De Epaminonda ejusque rebus bello gestis — bello Lace-
daemoniorum cum Thebanis — Scedafo ejusque filia-
bus — pugna apud Leuctra cum Lacedaemoniis
commissa.

Τῷ δ' Ἐπαμινώνδᾳ τὰ μὲν τῶν προγόνων ὑπῆρχεν ἐς
γένους δόξαν, ὁ δὲ οἱ πατὴρ χρημάτων εἵνεκα μέσον
ἄνδρὸς ἀπέδει Θεβαίου· διδάγματά τε αὐτοῖς τά
τε¹⁾ ἐπιχώρια ἔμαθεν ἐς τὸ ἀκριβέστατον, καὶ, ὡς ἦδ' ἡ
μειράκιον²⁾, ἐφοίτησεν ὡς Λύσιν, ἄνδρα γένος μὲν
Ταραντῖνον, ἐπισάμενον δὲ τοῦ Πυθαγόρου τοῦ Σα-
μίου λόγους³⁾. λέγεται δὲ ὁ Ἐπαμινώνδας, ἥνικα
ἐπολέμουν Λακεδαιμόνιοι Μαντινεῦσι, πεμφθῆναι σὺν
ἄλλοις ἀνδράσιν ἐκ Θεβῶν Λακεδαιμονίοις ἐπαμύνειν·
ἔχοντα δὲ τραύματα ἐν τῇ μάχῃ Πελοπίδαν ἐξέσωσεν
ἐς ἅπαν ἀφικόμενος κινδύνου. χρόνῳ δὲ ὕστερον κατὰ
πρεσβείαν ἐς Σπάρτην ἦκοντα Ἐπαμινώνδαν, ὅτε Λα-
κεδαιμόνιοι συντίθεσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἔφασαν εἰρήνην
τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου καλουμένην⁴⁾, τηνικαῦτα Ἐπα-
μινώνδαν ἤρετο Ἀγησίλαος, εἰ κατὰ πόλιν ὀμνύναι

C 4.

Βοιω-

1) διδάγματά τε αὐτοῖς τά τε etc.] αὐτοῖς scil. Θεβαίοις. Kuhn. male pro αὐτοῖς emen-
dat αὐθις. Equidem scriben-
dum esse διδάγματα δὲ αὐτοῖς
τά τε etc. persuasum habeo.

α) ὡς ἦδ' ἡ μειράκιον]. scil.

ἦν. Nisi malis legere ὡς ἦν δὴ
μειράκιον.

3) Λύσιν — λόγους]. Vide
Diogen. Laërt. L. VIII. f. 7. et
ibi Menag.

4) εἰρήνην τὴν — καλουμένην]
Vide supra not. 3. ad C. I.

Βοιωτοὺς εἰσέουσιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης· οὐ πρότερόν γε, εἶπεν, ὦ Σπαρτιάτα⁵⁾), πρὶν ἢ καὶ τοὺς περιοίκους
 2 ὁμνύοντας κατὰ πόλιν ἰδῶμεν τοὺς ὑμτέρους. Ὡς δὲ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων ἐξῆρτο ἡδὴ πόλεμος, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι δυνάμει καὶ αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων ἐπὶ τοὺς Θηβαίους ἦσαν, Ἐπαμινώνδας μὲν ἔχων τοῦ στρατοῦ μοῖραν, ἀντακάθητο ὑπὲρ τῆς Κηφισίδος λίμνης, ὡς ποιησομένων ταύτῃ Πελοποννησίῳ τὴν ἐσβολήν. Κλεόμβροτος δὲ ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ Ἀμβρουτοῦ τρέπεται τῆς Φωκέων· ἀποκτείνας δὲ Χαιρέαν, ὃς Φυλάσσειν διέτέτακτο τὰς παρόδους, καὶ ἄλλους τοὺς σὺν αὐτῷ Θηβαίους, ὑπερίβη, καὶ ἐς Λεῦκτρα ἀφικνεῖται τὰ Βοιωτία· ἐνταῦθα καὶ αὐτῷ Κλεομβρότῳ καὶ Λακεδαιμονίων τῷ κοινῷ σημεῖα ἐγένετο ἐκ τοῦ Θεοῦ. τοῖς βασιλεῦσιν αὐτῶν ἐς τὰς ἐξόδους πρόβατα εἶπετο Θεοῖς τε εἶναι θυσίας, καὶ πρὸ τῶν ἀγώνων καλλιβερεῖν· ταῖς δὲ ποιμναῖς ἡγεμόνες τῆς πορείας ἦσαν αἶγες· κατοιάδας οἱ ποιμένες ὀνομάζουσιν αὐτάς. τότε οὖν ὀρμήσαντες ἐς τὴν ποίμνην λύκοι, τοῖς μὲν προβάτοις ἐγίγνοντο οὐδὲν βλάβος, οἱ δὲ τὰς αἶγας τὰς κατοιάδας
 3 ἔκτεινον. Ἐλέγετο δὲ καὶ μῆνιμα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐκ θυγατέρων εἶναι τῶν Σκεδάσου⁶⁾). Σκεδάσῳ γὰρ περὶ Λεῦκτρα οἰκοῦντι θυγατέρες Μολπία γίνεται καὶ Ἰππώ· ταύτας ἐς ὥραν ἡδὴ προηκούσας Λακεδαιμονίων ἄνδρες βιάζονται Παραθεμίδας καὶ Φρουδαρχίδας καὶ Παρθένιας. καὶ αἱ τε παρθένοι παραυ-

5) ὁ Σπαρτιάτα] Cod. Mosc.
 ὁ Σπαρτιάται.

6) ἐκ θυγατέρων εἶναι τῶν Σκεδάσου etc.] Haec quoque refert

Plutarch. Pelopid. f. 20. et illas a loco Leuctridae dictas fuisse memorat. Diodor. L. XV. f. 54. de Leuctri et Scedasi filibus ista narrat.

παραυτίκα (οὐ γάρ σφισιν ἀνεκτὰ ἐφαίνετο εἶναι τὰ
 τῆς ὕβρεως) ἀπάγχουσιν αὐτάς· καὶ ὁ Σκέδατος (ἐς
 Λακεδαιμόνα γὰρ ἐλθόντι οὐδεμία ἐγένετο αὐτῷ δίκη)
 οὗτος ⁷⁾ ἐς τὰ Λεῦκτρα ἐπανήκων, αὐτὸν διεργάζεται.
 τότε δὲ ὁ Ἐπαμινώδας Σκεδάσῳ καὶ τοῖς παισὶν ἐνή-
 γιζε τε καὶ ἤρχετο ⁸⁾, ὥς οὐ μᾶλλον ὑπὲρ σωτηρίας
 Θηβαίων, ἢ καὶ τιμωρίας ἐκείνῳ τὸν ἀγῶνα ἐσόμενον.
 τῶν δὲ Βοιωταρχούντων οὐ κατὰ ταῦτα ἐγίνοντο αἰ-
 γνῶμαι, διεσηκυῖαι δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων· Ἐπαμι-
 νῶδα μὲν γὰρ ἤρεσκε, καὶ Μάλγιδι ⁹⁾, καὶ Ξενοκρά-
 τει, κατὰ τάχος πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ποιεῖσθαι
 μάχην· Δαμοκλείδας δὲ, καὶ Δαμόφιλος, καὶ Σι-
 μάγγελος, συμβάλλειν μὲν οὐκ εἶων, ἐκέλευον δὲ ὑπ-
 εκθεμένους ἐς τὴν Ἀττικὴν γυναῖκας καὶ παῖδας, ὥς
 πολιορκησομένους αὐτοὺς παρασκευάζεσθαι. τῶν
 μὲν δὴ ἐξ ἐς τοσοῦτον ἦν κεχωρισμένα τὰ βουλευμα-
 τα· προσηγυνομένου δὲ ψήφου ¹⁰⁾ τοῖς περὶ τὸν Ἐπα-
 μινῶδαν τοῦ ἐβδόμου τῶν Βοιωτάρχων, ὃς ἐφρούρει
 μὲν τὴν κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ἐσβολὴν, (ὄνομα δὲ ἦν οἱ
 Βραγχυλλίδης) τούτου τοῦ ἀνδρός, ὥς ἐπανῆλθεν ἐς
 τὸ στρατόπεδον, προσθεμένου τοῖς περὶ τὸν Ἐπαμινῶ-
 δαν, τότε καὶ πᾶσιν ἐδέδοκτο ἀγῶνι διακρίνεσθαι.
 τῷ δὲ Ἐπαμινῶδα καὶ ἐς ἄλλους Βοιωτῶν ὑπόπτα
 ἦν, ἐς δὲ τοὺς Θεσπιεῖς καὶ περισσώτερον· δείσας οὖν,
 μὴ σφᾶς παρὰ τὸ ἔργον προδῶσιν, ἀποχώρησιν παρ-
 εἶχεν ἀπὸ στρατοπέδου τοῖς ἐθέλουσιν οἴκαδε· καὶ οἱ
 Θεσπιεῖς τε ἀπαλλάσσονται πανδημεῖ, καὶ οἷστισιν
 ἄλλοις

C 5

7) οὗτος] Sylburg. conjicit
 οὕτως.

8) ἐνήγιζε τε καὶ ἤρχετο]
 Cod. Mosc. ἐνέγχιζεται (sc.
 ἐναγίζετα) καὶ ἐνχίταλ

9) Μάλγιδι] Kuhn. hoc no-
 men corruptum et forte Τιμαρ-
 χίδι legendum esse censet.

10) ψήφου] Sylburg. haud
 male conjicit ψήφῳ.

4. ἄλλοις Βοιωτῶν ὑπὴν δύσνοια ἐς τοὺς Θηβαίους. Ὡς δὲ ἐς χεῖρας συνήεσαν, ἐνταῦθα οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων, ἅτε αὐτοῖς καὶ τὸν πρὸ τοῦ χρόνου¹¹⁾ οὐκ ἀρεσκόμενοι, τὸ ἔχθος μάλιστα ἐπεδείκνυντο, οὔτε κατὰ χώραν μένειν ἐθέλοντες, ἐνδιδόντες δὲ, ὅπῃ σφίσιν οἱ παλέμιοι προσφέροιντο. αὐτοὺς δὲ Λακεδαιμονίους καὶ Θηβαίους ἐξ ἴσου καθίστη, τοὺς μὲν ἐμπειρία τε ἢ προϋπάρχουσα, καὶ ἅμα αἰδουμένους μὴ καταλῦσαι τῆς Σπάρτης τὸ ἀξίωμα. Θηβαῖοι δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδας καὶ πρὸ γυναικῶν τε καὶ παίδων¹²⁾ τὸν κίνδυνον ἐφεισηκότα ἑώρων. ὥς δὲ ἄλλοι τε Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τέλει καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει Κλεόμβροτος, ἐνταῦθα τοὺς Σπαρτιάτας καὶ ταλαιπωρουμένους¹³⁾ ἐπελάμβανεν ἀνάγκη μὴ ἐνδιδόναι· παρὰ γὰρ τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰσχιστὸν ἐδέδοκτο εἰ καὶ βασιλέως νεκρὸν ἐπὶ ἀνδράσι πολεμίοις γενόμενον περαιοφθῆναι. Θηβαίοις μὲν ἡ νίκη κατείργαστο ἐπιφανέστατα πασῶν, ὅποσας κατὰ Ἑλλήνων ἀνείλοντο Ἕλληνες. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς τὴν ὑπεραίαν τοὺς τεθνεῶτας διανοοῦντο ὥς θάψοντες, καὶ ἀποσέλλουσι κήρυκα ἐς τοὺς Θηβαίους. Ἐπαμινώνδας δὲ ἐπιστάμενος, ὥς ἐπικρύπτεσθαι τὰς συμφορὰς αἰεὶ ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι πεφύκασιν, ἔφασκεν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν προτέροις αὐτῶν δίδόναι τοῖς συμμαχοῖς· ἐπὶ δ' ἐκείνοις οὕτω καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἡξίου.¹⁴⁾ θά-

πτειν

11) καὶ τὸν πρὸ τοῦ χρόνου]
Rectius legendum esse κ. τὸν
πρὸ τοῦ vel τούτου χρόνου, cum
Kühnro censeo.

12) γυναικῶν τε καὶ παίδων]
Male vulgatum fuit δέ, pro quo
te describere non haesitavi.

13) καὶ ταλαιπωρουμένους]
Cod. Mosc. καὶ τοὺς ταλαιπω-
ρουμένους. Male.

14) ἡξίου]. Sic cum Kühnio
rescripsi pro perperam vulgato
ἡξίου. ad Epaminondam enim
refertur oratio et praecedens
ἔφασκεν.

πτειν τοὺς αὐτῶν, ὥς δὲ τῶν σύμμάχων οἱ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν ἀνηροῦντο ἅτε οὐ τεθνεῶτος σφίσιν οὐδενός, τῶν δὲ ὀλίγον ἐφαίνετο εἶναι τὸ διεφθαρμένον, οὕτω Λακεδαιμόνιοί τε ἔθαπτον τοὺς αὐτῶν, καὶ ἤδη Σπαρτιάτας ἐξελέλεγκτο εἶναι τοὺς κειμένους. ἀπέθανον δὲ Θηβαίων καὶ ὅσοι παρέμειναν Βοιωτῶν ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἄνδρες, Λακεδαιμονίων δὲ αὐτῶν πλείους ἢ χίλιοι ¹⁵⁾).

CAPUT XIV.

De iis, quae Leuctricam pugnam consecuta sunt — Epaminondas Thespienses, qui Cereffum confugerant, ejicit — Epaminondas ab Arcadibus arcessitur, Megalopolin condit et Messenen restituit — Epam. Iphicratem fugat — Epam. capitis arcessitur.

Καὶ μὲν δὴ ¹⁾ παραυτίκα ὁ Ἐπαμινώνδας μετὰ τὴν μάχην Πελοποννησίων τοῖς λοιποῖς ἀπιέναι προειπὼν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, Λακεδαιμονίους ἐν τοῖς Λεύκτροις εἶχε ἀπειλημένους· ὥς δὲ ἤκουον τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Σπαρτιάτας βοηθήσοντας τοῖς σφετέροις εἰς Λεῦκτρα ἰέναι πανδημεῖ, δίδωσιν οὕτω τοῖς ἀνδράσιν ἀπελθεῖν ὑποσπόνδους· ἔφη τε ἄμεινον ἔσεσθαι τὸν πόλεμον σφίσιν ἐκ Βοιωτῶν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἀπώσασθαι. Θεσπιεῦσι δὲ ὑφορῳμένοις τὴν τε ἐξαρχῆς ἐκ τῶν Θηβαίων δυσμένειαν, καὶ τὴν ἐν τῷ παρόντι αὐτῶν τύχην, τὴν μὲν πόλιν ἔδοξεν ἐκλιπεῖν, ἀναφεύγειν δὲ ἐς Κερησσόν.

15) ἀπέθανον — χίλιοι] Va- dor. E. XV. f. 56. et ibi-
riant scriptores in numero Wesseling.
occisorum utriusque exerci- 1) καὶ μὲν δὴ] Cod. Moser-
tus memorando. Vide Dia- τὸ μὲν δὴ.

ρησσόν. ἔστι δὲ ἐχυρὸν χωρίον ὁ Κερησσὸς ἐς τὴν Θε-
απείων ²⁾), ἐς ὃ καὶ πάλαι ποτὲ ἀνεσκευάσαντο κατὰ
τὴν ἐπιστρατείαν τὴν Θεσσαλῶν. οἱ δὲ Θεσσαλοὶ τό-
τε, ὡς ἐλεῖν τὸν Κερησσόν σφισι πειρωμένοις ἐφαίνετο
ἐλπίδος κρεῖσσον, ἀφίκοντο ἐς Δελφοὺς παρὰ τὸν
Θεὸν, καὶ αὐτοῖς γίνεται μάντευμα τοιόνδε·

Λεῦκτρά τέ μοι σκιόεντα μέλει, καὶ Ἀλήσιον
οὔδας,

Καί μοι τῶν Σκιδάσου ³⁾ μέλετον δυσπενθέε
κούρα.

Ἐνθα μάχη πολύδακρυς ἐπέρχεται· οὐδέ τις
αὐτῇ

Φράσσεται ἀνθρώπων, πρὶν κούριον ἀγλαὸν
ἦβην.

Δωριέες ὀλέσωσ' ⁴⁾), ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπ-
έλθῃ.

Τουτάκι δ' ἔστι Κερησσὸς ἀλώσιμος, ἄλλοτε
δ' οὐχί.

- 2 Τότε δὲ, ὡς Ἐπαμινώνδας Θεσπιεῖς καταφεύγοντας ἐς
τὸν Κερησσόν ἐξεῖλε, πρὸς τὰ ἐν Πελοποννήσῳ παρ-
αυτίκα ἔσπευδεν, ἅτε καὶ τῶν Ἀρκάδων προθύμως
μεταπεμπομένων· ἐλθὼν δὲ, Ἀργεῖους μὲν προσελά-
βετο ἐκουσίως συμμάχους, Μαντινέας δὲ κατὰ κῆ-
μας ὑπὸ Ἀγησιπόλιδος διωκισμένους, ἐς τὴν ἀρχαίαν
συνήγαγεν αὐτοῖς πόλιν ⁵⁾). τὰ δὲ πολίσματα τὰ
Ἀρκά-

2) ἐς τὴν Θεσπ.] Paulo in-
solentius ἐς τὴν dictum pro ἐν
τῇ, et forte ita scribendum sit.

3) τῶν Σκιδάσου] Syll. ma-
gis τῷ Σκιδ. Mox pro δυσπεν-

θέε Camerar. in epigramm.
exhibet πολυπενθέε.

4) ὀλέσωσ'] Cod. Mosc. ὀ-
λέσωσιν.

5) Μαντινέας δὲ — πόλιν]
Vide supra L. VIII. C. 2.

Ἀρκάδων, ὅποσα εἶχεν ἀσθενῶς, καταλῦσαι πείσας
 τοὺς Ἀρκάδας, πατρίδα ἐν κοινῷ σφίσιν ᾤκισεν, ἢ
 Μεγάλη καὶ ἐς ἡμᾶς ἐτι καλεῖται πόλις. ὁ μὲν δὲ
 χρόνος βοιωταρχοῦντι Ἐπαμινώνδα διήνυστο· τεθνάναι
 δὲ ἐτέτακτο ἐπιλαβόντα ἄνδρα τῆς ἀρχῆς. ὁ οὖν
 Ἐπαμινώδας ὑπεριδὼν ὡς οὐκ ὄντα ἐν καιρῷ τὸν νόμον,
 ἐβοιωτάρχει· καὶ ἀφικόμενος τῷ στρατῷ πρὸς τὴν
 Σπάρτην, ὡς οὐκ ἀντεπῆγεν Ἀγησίλαος μαχοῦμενος⁶⁾,
 οὕτω πρὸς οἰκισμὸν τρέπεται Μεσσηνίας· καὶ οἰκιστῆς
 Μεσσηνίοις τοῖς νῦν ἐσὶν Ἐπαμινώδας· καὶ μοι τὰ
 ἐς τὸν οἰκισμὸν ἐδήλωσε τὰ ἐς αὐτοὺς ἔχοντα Μεσση-
 νίους⁷⁾. Ἐν τούτῳ οἱ⁸⁾ τῶν Θηβαίων σύμμαχοι κατ- 3
 ἔτρεχον διασκεδασθέντες χώραν τὴν Λακωνικὴν, καὶ
 ἤσπαζον τὰ ἐξ αὐτῆς· τοῦτο Ἐπαμινώδα παρέστησεν
 ὀπίσω Θηβαίους ἐς Βοιωτίαν ἐπαγαγεῖν· καὶ ὡς
 προῖων τῷ στρατῷ κατὰ Λέχαιον ἐγίνετο, καὶ διεξιέναι
 τῆς ὁδοῦ τὰ στενὰ καὶ δύσβατα ἐμελλεν, Ἰφικράτης
 ὁ Τιμοθέου πελταστὰς καὶ ἄλλην Ἀθηναίων ἔχων δύ-
 ναμιν, ἐπιχειρεῖ τοῖς Θηβαίοις. Ἐπαμινώδας δὲ
 τοὺς ἐπιθρομένους τρέπεται, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀφικόμε-
 νος Ἀθηναίων τὸ ἄστυ, ὡς ἐπεξιέναι μαχομένους τοὺς
 Ἀθηναίους ἐκώλυεν Ἰφικράτης, ὁ δὲ αὐθις ἐς τὰς Θή-
 βας ἀπήλαυνε. Καὶ δίκην μὲν ἔφευγεν ὑπὲρ θανά- 4
 του, διότι ἐβοιωτάρχησεν ἐξήκοντος ἤδη τοῦ χρόνου·
 λέγονται δὲ οἱ δικάζειν λαχόντες οὐδὲ ἀρχὴν περὶ
 αὐτοῦ θῆσθαι τὴν ψῆφον.

6) μαχοῦμενος] Cod. Mosc. ἐδήλωσε — Μεσσηνίους] Vide
 μαχομένους. L. IV. C. 26.

8) Ἐν τούτῳ οἱ] Cod. Mosc.

7) καὶ μοι τὰ ἐς τὸν οἰκισμὸν Ἐν τούτῳ δὲ οἱ.

CAPUT XV.

Thebani Alexandro, Theffalorum tyranno, Pelopidam in vinculis tenenti bellum inferunt — Thebani Orchomenios expellunt — Epaminondas ad Mantineam a Gryllo Atheniensi occiditur — quae signo Epaminondae inscripta fuerunt, memorantur.

Μετὰ δὲ ταῦτα ¹⁾ ἐν Θεσσαλίᾳ δυναστεύων Ἀλέξανδρος Πελοπίδαν ἐλθόντα (ἀφίκετο δὲ ὡς παρὰ ἄνδρα ἰδία τε εὖνουν αὐτῷ καὶ Θηβαίων φίλου τῷ κοινῷ) παραγενόμενον δὴ τὸν Πελοπίδαν ὁ Ἀλέξανδρος δήσας εἶχεν ὑπὸ ἀπιστίας τε καὶ ὕβρεως. Θηβαῖοι δὲ ὑπεξίεναι παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὤρμητο. ἡγεμόνα μὲν οὖν τῆς ἐξόδου Κλεομένην, καὶ ὑπ' αὐτὸν ἐποιήσαντο βοιωταρχοῦντα ἐν τῷ τότε τὴν στρατείαν ²⁾. Ἐπαμινώndan δὲ συνέβαινε ἐν τοῖς στρατευομένοις τετάχθαι. γεγонуίας δὲ ἐκτὸς Πυλῶν οἱ ³⁾ τῆς δυνάμεως, ἐπιτίθεται σφισιν ἐν δυσχωρίαις λοχήσας ὁ Ἀλέξανδρος. ὡς δὲ ἐφαίνετο ἄπορα εἶναι τὰ τῆς σωτηρίας, οὕτω δὴ ὁ τε λοιπὸς στρατὸς ἡγεμόνα ποιοῦνται τὸν Ἐπαμινώndan, καὶ οἱ βοιωτάρχαι παραχωροῦσιν ἐκουσίως τῆς ἀρχῆς. Ἀλέξανδρος δὲ οὔτε ἔτι ἐθάρρει τὸν πόλεμον, στρατηγοῦντα ὄρων τοῖς ἐναντίοις Ἐπαμινώndan, καὶ ἐκὼν Πελοπίδαν ἀφίησιν. Ἔως δὲ

1) Μετὰ δὲ ταῦτα etc.] Prolixius haec narrat Plutarch. Pelopid. f. 27. sq.

2) βοιωταρχοῦντα — τὴν στρατείαν] eum, qui Boeotarchi munus sustinens expeditioni intererat. Sed in Cod. Mosc. abest τὴν στρατείαν, et Sylb. ac Kuhn. emendantes τὴν στρατείαν

interpretantur: et ipsius Boeotarchi imperio subiecerunt exercitum.

3) ἐκτὸς Πυλῶν οἱ] scilicet Κλεομένη. Pro ἐκτὸς Amas. legisse videtur ἐντὸς, quod cum Sylb. probo; congruit enim cum subsequentibus ἐν δυσχωρίαις.

δὲ ἀπὴν ὁ Ἐπαμινώνδας, Ὁρχομενίους Θηβαῖοι ποιοῦ-
σιν ἀναστάτους ἐκ τῆς χώρας· συμφορὰν δὲ τὴν ἀνὰ-
στασιν τοῖς Ὁρχομενίοις ⁴⁾ ἐνόμιζεν ὁ Ἐπαμινώνδας,
καὶ οὐ ποτ' ἂν ἐξεργασθῆναι τόλμημα τοιοῦτον αὐτοῦ
γε παρόντος ἔφασκεν ὑπὸ Θηβαίων. ὥς δὲ βοιωταρ-
χεῖν οὐδεὶς ἤρητο, καὶ στρατὸς Βοιωτῶν ἀφίκετο αὐ-
θις ἐς Πελοπόννησον, ἐκράτησε μὲν περὶ Λέχαιον Λα-
κεδαιμονίους μάχη, σὺν δὲ σφισιν Ἀχαιῶν Πελληνέας
καὶ Ἀθηναίων, οὓς Χαβρίας ἤγεν ἐξ Ἀθηνῶν. Θη-
βαίοις δὲ ἦν καθεστηκὸς, τοὺς μὲν ἄλλους, ὅποσους
αἰχμαλώτους ἔλοιεν, ἀφίεναι χρημάτων, τοὺς δὲ ἐκ
Βοιωτῶν φεύγοντας ζημιοῦν θανάτῳ. πόλισμα οὖν
ἐλὼν Σικυωνίων Φουβίαν ⁵⁾, ἐνθα ἦσαν τὸ πολὺ οἱ
Βοιωτῖοι φυγάδες, σιγμὴν ⁶⁾ ἀφίησι τοὺς ἐγκαταλη-
φθέντας, ἄλλην σφισιν ἦν ἔτυχε πατρίδα ἐπονομά-
ζων ἐκάστω. Ὡς δὲ ἀφίκετο πρὸς Μαντίνειαν τῇ ³
στρατιᾷ, νικῶν καὶ τότε ὑπὸ ἀνδρὸς ἀπέθανεν Ἀθη-
ναίου, καὶ Ἀθήνησιν ⁷⁾ ἐν ἵππων μάχῃ τὸν Ἐπαμι-
νώνδαν ὁ ἀνὴρ· οὗτος γέγραπται φονεύων Γρύλλος ὁ
Ξενοφῶντος, Ξενοφῶντος δὲ τοῦ Κύρῳ ὁδοῦ μετασχόν-
τος ἐπὶ βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ ὀπίσω τοῖς Ἑλ-
λησιν ἐπὶ θάλασσαν ἡγησάμενου.

Τῷ

4) τοῖς Ὁρχομενίοις] Syllb. *manult τῶν Ὁρχομενίων.*

5) Φουβίαν] Steph. Byz. ex-
hibet Φοιβίαν.

6) σιγμὴν] *Amas.*, qui inter-
pretatus est *notis compunctos*,
legisse videtur *σιγμῇ* vel *σιγμα-
τίας*. Forte vera lectio fuerit :
φυγάδες, ἐς σιγμὴν ἀφ., eos di-
mittit, ut *notis patrias inuistis*
signarentur. Similiter Theba-
nos ad Xerxem transeuntes

Persae ἱσιζον *σιγμάτα βασιλῆα*,
uti in Herodoto legimus L. VII.
f. 233. — Syllb. hic emendat
ἐπὶ *τιμῇ* vel *τιμῆς ἀφ.*, *pretio*
dimittit; et *Kuhn.* ἐτι γὰρ μὴν,
nihilominus etiam. Equidem,
si *hæriolando* emendare licet,
scriberem *σιγα μὴν*, (*clam*)
tacite eos dimittit.

7) καὶ Ἀθήνησιν etc.] Vide
L. I. C. 3. 5. 3.

Τῷ δὲ ἀνδριάντι τοῦ Ἐπαμινώνδου καὶ ἐλεγεία
ἔπεσιν ἄλλα τε ἐς αὐτὸν λέγοντα, καὶ ὅτι Μισσηνῆς
γένοιτο οἰκιστῆς, καὶ τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρξαι ἐλευθερία
δι' αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἐλεγεία·

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο
δόξαν,

Μισσηνὴ δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται·
Θῆβαι δ' ὅπλοισι μεγάλη πόλις ⁸⁾ ἐσεφά-
νωται,

Αὐτόνομος δ' Ἑλλάς πᾶς ἐν ἐλευθερίῃ.
τούτῳ μὲν τοσαῦτα ἦν ἐς δόξαν.

C A P U T XVI.

Reliqua Thebarum memoranda, Ammonis delubrum a
Pindaro dedicatum — de tribus Veneris cognominibus
ab Harmonia inditis — Cereris Θεισμοφόρου templum et
signum — Bacchi Lyfii delubrum.

Οὐ πόρρω δὲ ἐστὶ ναὸς Ἀμμωνος· καὶ τὸ ἄγαλμα
ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἐστὶν ἔργον. ἀπ-
έπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ
Ἀμμωνι ὕμνους· οὗτος ¹⁾ καὶ ἐς ἡμᾶς ἦν ὁ ὕμνος ἐν τρι-
γώνῳ σήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου
τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Θηβαίοις δὲ μετὰ τοῦ Ἀμμω-
νος τὸ ἱερὸν οἰωνοσκοπεῖόν τε Τειρεσίου καλούμενον,
καὶ

⁸⁾ Θῆβαι — μεγάλη πόλις] Mosc. ὕμνους καὶ οὗτος. Schnei-
der V. G., qui Carm. Pindaric.
Fragm. p. 33. paucula ex hoc
hymno in medium profert,
pro ὕμνους legendum putat

¹⁾ ὕμνους· οὗτος] Cod. ὕμνον.

Mosc. ὕμνους καὶ οὗτος. Schnei-
der V. G., qui Carm. Pindaric.
Fragm. p. 33. paucula ex hoc
hymno in medium profert,
pro ὕμνους legendum putat

καὶ πλησίον Τύχης ἐστὶν ἱερόν· Φέρει μὲν δὴ Πλούτον παῖδα· ὡς δὲ Θηβαῖοι λέγουσι, χεῖρας μὲν τοῦ ἀγάλματος καὶ πρόσωπον Ξενοφῶν εἰργάσατο Ἀθηναῖος, Καλλιστόνικος δὲ τὰ λοιπὰ ἐπιχώριος. σοφὸν μὲν δὴ καὶ τούτοις τὸ βούλευμα, ἐςθεῖναι Πλούτον ἐς τὰς χεῖρας ἅτε μητρὶ ἢ τροφῷ τῇ Τύχῃ· σοφὸν δὲ οὐχ ἥσσον Κηφισοδότου· καὶ γὰρ οὗτος τῆς Εἰρήνης τὸ ἀγαλμα Ἀθηναίοις Πλούτον ἔχουσιν πεποίηκεν²). Ἀφροδίτης δὲ Θηβαίοις³) ἑορὰν ἔστιν, οὕτω δὲ ἀρχαῖα⁴), ὥστε καὶ ἀναθήματα Ἀρμονίας εἶναι φασὶν αὐτὰ, ἐργασθῆναι δὲ αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀκροσολίων⁵), ἀταῖς Κάδμου ναυσὶν ἦν ξύλου πεποιημένα· καλοῦσι δὲ Οὐρανίαν, τὴν δὲ αὐτῶν Πάνδημον, καὶ Ἀποσροφίαν τὴν τρίτην· ἔθετο δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ τὰς ἐπωνυμίας ἡ Ἀρμονία· τὴν μὲν Οὐρανίαν ἐπὶ ἔρωτι καθάρῳ, καὶ ἀπηλλαγμένῳ πόθου σωμαίων· Πάνδημον δὲ ἐπὶ ταῖς μίξεσι· τρίτην δὲ Ἀποσροφίαν, ἵνα ἐπιθυμίας τε ἀνόμου καὶ ἔργων ἀνοσίων ἀποσρέφῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. πολλὰ γὰρ τὰ μὲν ἐν Βαρυβάροις ἠπίσατο ἡ Ἀρμονία, τὰ δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἤδη τετολμημένα, ὅποια καὶ ὕστερον ἐπὶ τῇ Ἀδωνίδος μητρὶ⁶), καὶ ἐς Φαίδραν τε τὴν Μίνω, καὶ ἐς τὸν Θραῦτ
κα

2) καὶ γὰρ οὗτος τῆς Εἰρήνης τὸ ἀγαλμα Ἀθ. Πλ. ἔχουσιν πεπ.] Vide L. I. C. 8. 5. 3. Ad Εἰρήνην relatum est ἔχουσιν, non ad ἀγαλμα.

3) Θηβαίοις] Cod. Mosc. male dat Ἀθηναίοις.

4) οὕτω δὲ ἀρχαῖα] Dedi δὲ ex Codice Mosc. pro vulgato δι.

5) ἀκροσολίων] Sic, Sylburgio

Pauf. T. III.

monente, rescripti pro pēpēram vulgato ἀκροσολίων. De his summae proraе insignibus vide Wesseling. ad Diodor. L. XVIII. f. 75.

6) ἐπὶ τῇ Ἀδωνίδος μητρὶ] Myrrhae seu Smyrnae ejusque cum patre concubitus inquit; vide Ovid. Metamorph. L. X. vers. 300. sq. ibique commentat.

- 3 κα Τηρέα ἄδεται. Τὸ δὲ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Θεομοφείτου Κεῖδμου καὶ τῶν ἀπογόνων οἰκίαν ποτὲ εἶναι λέγουσι· Δήμητρος δὲ ἄγαλμα ὅσον ἐς τέρενα ἐστὶν ἐν τῷ Φανερῷ· καὶ ἀσπίδες ἐνταῦθα ἀνάκεινται χαλκαῖ· Λακεδαιμονίων δὲ ὅποσσι τῶν ἐν τέλει περὶ Λεῦκτρα ἐτελεύτησαν, Φασὶν εἶναι. Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προϊτίσι θεάτρον ὠκοδόμηται, καὶ ἐγγυτάτῳ τοῦ θεάτρου Διονύσου ναὸς ἐστὶν ἐπίκλησιν Λυσίου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρακῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἀλιαρτίαν⁷⁾ ἐγίνοντο, ἔλυσεν ὁ θεός, καὶ ἀποκτεῖναί σφισι τοὺς Θρακᾶς παρέδωκεν ὑπνωμένους. ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι τὸ ἕτερον τῶν ἀγαλμάτων Φασὶν εἶναι Σεμέλης· ἐν αὐτοῦ δὲ ἅπαξ ἐκάστου τὸ ἱερὸν ἀνοιγνῦναί⁸⁾ σφισιν ἔθος ἐν ἡμέραις τακταῖς. καὶ οἰκίας τῆς Λύκου τὰ ἐρεῖπια, καὶ Σεμέλης μνήμᾳ ἐστὶν· Ἀλκμήνης δὲ οὐ μνήμα, γενέσθαι δὲ αὐτὴν⁹⁾, ὡς ἀπέθανε, λίθον Φασὶν ἐξ ἀνθρώπου, καὶ Μεγαρεῦσι τὰ ἐς αὐτὴν οὐχ ὁμολογοῦσι¹⁰⁾. διάφορα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τὸ πολὺ ἀλλήλοις λέγουσιν Ἕλληνες. Θηβαίοις δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰ μνήματα πεποιήται τῶν Ἀμφίονος παίδων, χωρὶς μὲν τῶν ἀρσένων, ἰδίᾳ δὲ ταῖς παρθένοις.

7) Ἀλιαρτίαν] scil. χώραν, cuius urbs Ἀλιετος fuit, de qua C. 32. sq.

8) ἀνοιγνῦναί] Ex Codice Mosc. rescripti pro vulgata insolentiori verbi forma ἀνοιγνῦναι.

9) γενέσθαι δὲ αὐτὴν etc.] De hac fabula vide Antonini

Liberal. Metamorph. C. 33. in fine, ubi hunc lapidem in luco Thebis repositum ibique Alcmenae heroum fuisse memoratur.

10) καὶ Μεγαρεῦσι — ὁμολογ.] De hoc vide L. I. C. 41. init.

CAPUT XVII.

De aliis Thebarum memorandis, Dianae Eucleae delubro et Antipoeni filiabus pro patria mortem sponte oppetentibus — Minervae Zofteriae figuris — Zerhi et Amphionis sepulcro — de Phoco et Antiope narratio — de faxis, quae Amphionis cantum secuta sunt.

Πλησίον δὲ Ἀρτέμιδος ναὸς ἐστὶν Εὐκλείας· Σκόπῃ δὲ τὸ ἄγαλμα ἔργον. ταφῆναι δὲ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ θυγατέρας Ἀντιποίνου λέγουσιν, Ἀνδρόκλειάν τε καὶ Ἀλκίδα. μελλούσης γὰρ πρὸς Ὀρχομενίους γίνεσθαι μάχης Θηβαίοις καὶ Ἡρακλεῖ, λόγιόν σφισιν ἦλθεν εἶσεσθαι τοῦ πολέμου κράτος ἀποθανεῖν αὐτοχειρίᾳ θελήσαντος, ὅς ἂν τῶν ἀστῶν ἐπιφανέστατος κατὰ γένους ἀξίωμα ἦ. Ἀντιποίνῳ μὲν οὖν (τούτῳ γὰρ τὰ ἐς τοὺς προγόνους μάλιστα ὑπῆρχεν ἔνδοξα) οὐχ ἡδὺ ἦν ἀποθνήσκειν πρὸ τοῦ δήμου, ταῖς δὲ Ἀντιποίνου θυγατράσιν ἤρεσκε· διεργασάμεναι δὲ αὐτάς, τιμὰς ἀντὶ τούτων ἔχουσι. τοῦ ναοῦ δὲ τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος λέων ἐστὶν ἔμπροσθεν, λίθου πεποιημένος· ἀναθῆναι δὲ ἐλέγετο Ἡρακλῆς, Ὀρχομενίους καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Ἐργῖνον τὸν Κλυμένου νικήσας τῇ μάχῃ¹⁾). πλησίον δὲ Ἀπόλλων τέ ἐστιν ἐπὶ κλησὶν Βοηδρόμιος, καὶ Ἀγοραῖος Ἑρμῆς καλούμενος· Πινδάρου καὶ τοῦτο ἀνάθημα. ἀπέχει δὲ ἡ πυρὰ τῶν Ἀμφίονος παίδων ἡμισυ σταδίου μάλιστα ἀπὸ τῶν τάφων²⁾· μένει δὲ ἡ τέφρα καὶ ἐς τὸδε ἐτι ἀπὸ τῆς πυρᾶς

D 2

πυρᾶς

1) Ἡρακλῆς — τῇ μάχῃ] 2) ἀπὸ τῶν τάφων] Haec se-
Ad hoc conferend. L. IX. pulcra memorata sunt in fine
C. 37. init. Capituli 16.

- 2 πυρᾶς ³). Πλησίον δὲ Ἀμφιτρεύωνος δύο ἀγάλματα λίθινα λέγουσιν Ἀθηναῖς ἐπὶ κλησιν Ζωσηρίας ⁴). λαβῆν γὰρ τὰ ὅπλα αὐτὸν ἐνταῦθα, ἥνικα Εὐβοεῦσι καὶ Χαλκιδέοντι ἐμελλεν ἀντιτάξεσθαι ⁵). τὸ δὲ ἐνδύναί τὰ ὅπλα ἐκάλουν ἄρα οἱ παλαιοὶ ζώσασθαι καὶ δὴ Ὅμηρον ⁶) Ἄρει τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα εἰκοῖναι τὴν ζώην τῶν ὅπλων τὴν σκευὴν φασιν εἰκάζειν. Ζήθω δὲ μνήμα καὶ Ἀμφίονι ἐν κοινῷ γῆς χώματι οὐ μέγα. ὑφαιρέϊσθαι δ' ἐθέλουσιν ἀπ' αὐτοῦ τῆς γῆς οἱ Τιθορέαν ἐν τῇ Φωκίδι ἔχοντες. ἐθέλουσι δὲ, ἐπειδὴν τὸν ἐν οὐρανῷ ταῦρον ὁ ἥλιος διεξίητηνικαῦτα γὰρ, ἦν ἀπ' αὐτοῦ λαβόντες γῆν τῷ Ἀντιόπῃ μνήματι περιάψωσι, Τιθορεεῦσιν ⁷) οἷτοι καρπὸν ἢ χώρα, Θηβαίοις δὲ οὐχ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τούτῳ Φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τότε ἔχουσι τοῦ μνήματος.
- 4 Ταῦτα δὲ αἱ πόλεις αὗται πεπιτεύκασιν ἐκ χρησμῶν τῶν Βάκιδος ⁸). ἔσι γὰρ καὶ τάδε ἐν τοῖς χρησμοῖς.

Ἄλλ' ὁπότεν Τιθορεὺς Ἀμφιονί τε Ζήθω τε
 Χύτλα καὶ εὐχολὰς, μειλίγματά τ' ⁹) ἐν
 χθονὶ χεύη,

Θερ-

3) ἀπὸ τῆς πυρᾶς] *Amas. vertens in eo rogo legisse videtur* ἐπὶ τ. π.

4) Ἀθηναῖς ἐπὶ κλησιν Ζωσηρίας] *Minervae sese accingentis. Plura de ea differit Winkelm. Descript. des pierr. grav. p. 62. 63.*

5) ἥνικα Εὐβοεῦσι — ἀντιτάξεσθαι] *Confer. supra L. VIII. C. 15. et infra L. IX. C. 19., ac vide de hoc Chalcodonte, Abantis filio, Eustath. ad Iliad. β. vers. 542.*

6) Ὅμηρον etc.] *Vide Iliad.*

β. vers. 478. 479. et ibi Eustath.

7) Τιθορεεῦσιν] *Sylb. recte monet, scribendum esse vel Τιθοραιεῦσι vel Τιθορεῦσι. de qua nominis formae varietate vid. not. ad L. X. C. 32.*

8) Βάκιδος] *Cod. Mosc. et Aldina male hoc nomen gemino x scriptum exhibent. Vide de Bacide supra not. 2. ad L. IV. C. 27.*

9) μειλίγματά τ'] *Cod. Mosc. μειλίγματ'.*

Θερμομένου ταύροιο κλυτοῦ μένει ἡελίοιο·
Καὶ τότε δὴ πεφύλαξο πόλει κακὸν οὐκ ἀλα-
παδνόν

Ἐρχόμενον. καρποὶ γὰρ ἀποφθινύθουσιν ἐν
αὐτῇ

Γαίης δασσαμένων, Φώκου δ' ἐπὶ σῆμα Φε-
ρόντων.

Φώκου δὲ μνήμα ὁ Βάκχης εἴρηκεν ἐπὶ αἰτία τοιαύδε. ἡ
γυνὴ τοῦ Λύκου ¹⁰⁾ Διόνυσον θεῶν μάλιτα ἤγεν ἐν
τιμῇ· παθούσης δὲ αὐτῆς τὰ λεγόμενα ¹¹⁾, Διόνυ-
σος νεμεσᾷ τῇ Ἀντιόπῃ· ἐπίφθονοι δὲ αἰεὶ πᾶς παρὰ
θεῶν αἱ ὑπερβολαὶ τῶν τιμωριῶν εἰσι ¹²⁾· λέγουσιν
οὖν, Ἀντιόπην μανῆναι, καὶ ἐκτᾶσαν τῶν φρενῶν ἀνὰ
πᾶσαν πλανᾶσθαι τὴν Ἑλλάδα· Φῶκον δὲ τὸν Ὀρ-
νυτίωνος τοῦ Σισύφου περιτιχεῖν αὐτῇ, καὶ ἔχειν γυ-
ναῖκα ἰασάμενον· καὶ δὴ ὁ τάφος ἐν κρινῶ τῇ Ἀντιό-
πῃ καὶ Φώκῳ πεποίηται. Τοὺς δὲ παρὰ Ἀμφίονος 5
μνήμα λίθους, οἱ κάτωθεν ὑποβέβληνται, μήτε ἄλ-
λως εἰργασμένοι πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, ἐκείνας εἶναι
φασὶ τὰς πέτρας, αἱ τῇ ὁδῇ τοῦ Ἀμφίονος ἠκολού-
θησαν.

D 3

10) ἡ γυνὴ τοῦ Λύκου] *Dirce*; vide C. 25.

11) παθούσης — τὰ λεγόμε-
να] *Vulgatum παθούσης ab hoc*
locō prorsus alienum fuit; quare
verissimam Kuhnii emendatio-
nem παθούσης reponere non
haesitavi. Similiter πόθος et
πάθος confusa; vide Davis. ad
Maxim. Tyr. L. 39. f. 3. Quae
Dirce a filiis Antiope, hac
ipsa annuente, perpeffa est,
fatis font nota; vide Apollodor.

L. III. C. 5. §. 5. et confer Paul.
L. IX. C. 25.

12) ἐπίφθονοι δὲ — εἰσι] *ni-*
miae ultiones semper fere apud
deos sunt invidiosae. Male
contra ista interpretatus est
Amas; uti acres et immolicae
sunt a diis animadversiones.
Pausanias scilicet hic expressit
Herodotum L. IV. in fine: ὥς
ἄρα ἀνθρώποις αἱ λίην ἰσχυραὶ
τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γί-
νονται.

Θησαν. τοιαῦτα δὲ ἕτερα λέγεται καὶ περὶ Ὀρφείως, ὡς κιθαρωδοῦντι πεποίηται αὐτῷ ἀκολουθεῖν τὰ Θηρία.

CAPUT XVIII.

Memoranda sepulcra in via a Thebis Chalcidem versus, Menalippi — Tydei — sepulcra Oedipi filiorum et sacra, quae ibi sunt — sepulcrum Hectoris et Oedipodius fons.

Ἐκ Θηβῶν δὲ ὁδὸς ἐς Χαλκίδα κατὰ πύλας ἐστὶ τὰς Προιτίδας. τάφος δὲ ἐπὶ τῇ λεωφόρῳ δείκνυται Με-
λανίππου, Θηβαίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀγαθοῦ τὰ πο-
λεμικά· καὶ ἥνικα ἐπεσφάτευσαν οἱ Ἀργεῖοι, Τυδέα
τε ὁ Μελάνιππος οὗτος καὶ ἀδελφῶν τῶν Ἀδράστου ¹⁾
Μηκισέα ἀπέκτεινε· καὶ οἱ καὶ αὐτῷ τὴν τελευτὴν ὑπὸ
² Ἀμφιαράῳ ²⁾ γενέσθαι λέγουσι. Τούτου δὲ ἐγγύ-
τατα τρεῖς εἰσιν ἀργοὶ λίθοι· Θηβαίων δὲ οἱ τὰ ἀρ-
χαῖα μνημονεύοντες Τυδέα φασὶν ἐνταῦθα εἶναι τὸν
κείμενον, ταφῆναι δὲ αὐτὸν ὑπὸ Μαίονος· καὶ ἐς μαρ-
τυρίαν τοῦ λόγου παρέχουσι τὸ ἐν Ἰλιάδι ἔπος ³⁾.

Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

³ Ἐξῆς δὲ ἐστὶ τῶν Οἰδίποδος παίδων μνήματα, καὶ τὰ
ἐπ' αὐτοῖς δρώμενα, ἃ οὐ θεασάμενος ⁴⁾ πῖσά ὅμως
ὑπεί.

1) ἀδελφῶν τῶν Ἀδρ.] *Amas.*
legisse videtur ἀδελφὸν τόν· sed
vulgata bene ferri potest, cum
Adrasto quatuor fratres fuerint.
Vid. Apollodor. L. I. C. 9. §. 13.

2) ὑπὸ Ἀμφιαράῳ] *Sylb.*
manu. ὑπὸ Ἀμφιαράου· quae
sane usitatio syntaxis est.

3) τὸ ἐν Ἰλιάδι ἔπος] Vide
Iliad. ξ. vers. 114.

4) δρώμενα, ἃ οὐ θεασ. etc.]
Sic δρώμενα ad praecedens ἐπὶ
referendum esset; sed ἃ male
repetitum delere, et δρώμενα se-
quentibus jungere, rectius esse
videtur.

ὑπείληθα εἶναι. Φασὶ γὰρ καὶ ἄλλοις οἱ Θηβαῖοι τῶν
καλουμένων ἡρώων καὶ τοῖς παισὶν ἐναγίζεῖν τοῖς Οἰ-
δίποδος· τούτοις δὲ ἐναγίζόντων αὐτῶν, τὴν φλόγα,
ἄσφαιτος δὲ καὶ τὸν ἀπ' αὐτῆς καπνὸν διχῇ διΐσασθαι.
ἐμὲ δὲ ἐπηγάγετο, ὧν λέγουσιν, ἐς πίσιν, ἰδόντα ἄλλο
τοιόνδε. ἐν Μυσίᾳ τῇ ὑπὲρ Καΐκου ⁵) πόλισμά ἐστι
Πιονίαι· τὸν δὲ οἰκιστὴν οἱ ἐνταῦθα Πίονιν τῶν τινὰ ἀ-
πογόνων τῶν Ἡρακλέους Φασὶν εἶναι· μελλόντων δ'
ἐναγίζεῖν αὐτῶ, καπνὸς αὐτόματος ἀνείσιν ἐκ τοῦ τά-
φου· ταῦτα μὲν οὖν συμβαίνοντα ἰδόν. Θηβαῖοι δὲ
καὶ Τειρεσίου μνῆμα ἀποφαίνουσι, πέντε μάλιστα καὶ
δέκα ἀπωτέρω σταδίους ἢ Οἰδίποδος τοῖς παισὶν ἐστὶν ὁ
τάφος· ὁμολογοῦντες δὲ καὶ οὗτοι συμβῆναι Τειρεσίᾳ
τὴν τελευτὴν ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ, τὸ παρὰ σφίσιν ἐθέ-
λουσιν εἶναι κενὸν μνῆμα. Ἔστι δὲ καὶ Ἑκτορος Θη- 4
βαίοις τάφος τοῦ Πριάμου πρὸς Οἰδιποδία καλουμένη
κρήνη· κομίσαι δὲ αὐτοῦ τὰ ὅσα ἐξ Ἰλίου Φασὶν ἐπὶ
τοιῷδε μαντεύματι ⁶).

Θηβαῖοι Κάδμοιο πόλιν καταναιετάοντες,
Αἴκ' ἐθέλχτε πατέρα οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι
πλούτῳ,

Ἑκτορος ὅσ' ἑα Πριάμίδου κομίσαντες ἐς οἶκους
Ἐξ Ἀσίνης, Διὸς ἐννεσίης ἥρωα σέβεισθε ⁷).

τῇ δὲ Οἰδιποδία κρήνῃ τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὅτι ἐς αὐτὴν
τὸ αἷμα ἐνίψατο Οἰδίπους τοῦ πατρῷου φόνου. πρὸς
D 4 δὲ

5) ἐν Μυσίᾳ τῇ ὑπὲρ Καΐκου] Pro Mυσία in margine Codicis Mosc. exhibetur Ἀσία. Male vulgatum Καΐκου mutavi cum Καΐκου.

6) Ἔστι δὲ καὶ Ἑκτορος — μαντεύματι] Firmantur haec

schol. ad Iliad. v. vers. 1. et ad Lycophr. Alex. vers. 1194., ubi pro Οἰδιποδία legitur Οἰδιπο-
δεία.

7) σέβεισθε] Cod. Mosc. et Aldina dant σέβεισθαι, scilicet
δεῖ.

δὲ τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν Ἀσφοδίου· καὶ ὁ Ἀσφοδι-
κος οὗτος ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Ἀργείους
Παρθενοπαῖον τὸν Ταλαοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι λεγου-
σιν· ἐπεὶ τὰ γε ἐν Θηβαΐδι ⁸⁾ ἔπη τὰ ἐς τὴν Παρθε-
νοπαίου τελευτὴν Περικλύμενον τὸν ἀνελόντα φασὶν
εἶναι.

CAPUT XIX.

De loco Teumesso et Minervae Telchiniae templo —
Glifantis reliquiis et loco Serpensis Caput dicto — monte
et Jove Hypato — Harmatis et Mycalessi urbium reliquiis
ac Cêreris Mycalessiae templo — Aulide et
memorandis ibi.

Ἐπὶ ταύτῃ τῇ λεωφόρῳ χωρίον ἐστὶ Τευμησσός ¹⁾.
Εὐρώπην δὲ ὑπὸ Διὸς κρυφθῆναι φασὶν ἐνταῦθα.
ἕτερος δὲ ἐς ἀλώπεκα ἐπέκλυσιν Τευμησίαν λόγος
ἐστὶν ²⁾, ὡς ἐκ μηνίματος Διονύσου τὸ Θηρίον ἐπ' ὀλέ-
θρῳ τραφείῃ Θηβαίων, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ κυνὸς, ὃν Πρό-
κριδι τῇ Ἑρσχθέως ἔδωκεν Ἀρταμῖς, ἀλίσκεσθαι μέλ-
λουσα, αὕτη τε λίθος ἐγένετο ἡ ἀλώπηξ καὶ ὁ κύων
οὗτος. καὶ Ἀθηνᾶς ἐν Τευμησσῷ Τελχινίας ἐστὶν ἱερὸν,
ἄγαλμα οὐκ ἔχον· ἐς δὲ τὴν ἐπέκλυσιν αὐτῆς ἐστὶν εἰ-
κάζειν, ὡς τῶν ἐν Κύπρῳ ποτὲ οἰκησάντων Τελχίνων
ἀφικα-

8) ἐν Θηβαΐδι.] Rectius scri-
bendum esse videtur ἐν τῇ Θη-
βαΐδι, uti supra L. VIII. C. 25.,
ubi de hoc carmine vide, quae
dicta sunt in Addendis ad not.
14. Conf. not. ad L. IX. C. 9.
in fine.

1) χωρίον ἐστὶ Τευμησσός.]
Steph. Byz. et Hesych. Teu-

messus dicitur mons Boeotiae;
nominis originem ex *Antima-*
chi Thebaide in medium pro-
fert *Stephan.*

2) ἕτερος δὲ ἐς ἀλώπεκα ἐπ.
Τευμησίαν λ. ἐστ.] Hanc fabulam
prolixius exhibet *Antonin. Li-*
ber. Metamorph. C. 41. p. 284.
ubi vid. *Muncker.*

ἀφικομένη μοῖρα ἐς Βοιωτοὺς, ἱερὸν ἰδρύσατο Ἀθηνᾶς
 Τελχινίας. Τευμησσοῦ δὲ ἐν ἀριστερᾷ σταδίου προελ- 2
 θόντι ἐπτά, Γλισᾶντός³) ἐσιν ἐρείπια, πρὸς δὲ αὐ-
 τῶν⁴) ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ χᾶμα οὐ μέγα, ὕλη τε ἀ-
 γρία σύσκιον καὶ ἡμέροισι δένδροις· ἐτάφησαν δὲ αὐ-
 τόθι οἱ μετὰ Αἰγιαλέως ποιησάμενοι τοῦ Ἀδράτου τὴν
 ἐς Θήβας στρατείαν, ἄλλοι τε Ἀργείων τῶν ἐν τέλει
 καὶ Πρόμαχος ὁ Παρθενοπαίου· τῷ δὲ Αἰγιαλεῖ γε-
 νέσθαι τὸ μνήμα ἐν Πηγαῖς, πρότερον ἔτι ἐν τῇ συγ-
 γραφῇ τῇ Μεγαρίδι ἐδήλωσα⁵). κατὰ δὲ τὴν ἐς Γλι-
 σᾶντα εὐθεῖαν ἐκ Θηβῶν λίθοις χωρίον περιεχόμενον
 λογάσιν Ὀφως καλοῦσιν οἱ Θηβαῖοι κεφαλὴν· τὸν
 δὲ ὄφιν τοῦτον, ὅστις δὴ ἦν⁶), ἀνασχεῖν ἐνταῦθα ἐκ
 τοῦ Φωλεοῦ λέγουσι⁷) τὴν κεφαλὴν, Τειρεσίαν
 δὲ ἐπιτυχόντα ἀποκόψαι μαχαίρᾳ· τὸ μὲν δὴ χω-
 ρίον τοῦτο ἐπὶ λόγῳ καλεῖται τοιῷδε. Ὑπὲρ δὲ 3
 Γλισᾶντός ἐστιν ὅρος Ὑπάτος καλούμενον· ἐπὶ δὲ
 αὐτῷ Διὸς Ὑπάτου ναὸς καὶ ἄγαλμα· τὸν δὲ πρῶτον
 τὸν χεῖμαρρον Θερμῶδοντα ὀνομάζουσιν. ἀνα-
 στρέψαντι δὲ ἐπὶ Τευμησσὸν⁸) καὶ ὁδὸν τὴν ἐς Χαλκί-
 Δ 5 δα,

3) Γλισᾶντός] De varia hu-
 jus nominis scriptura vid. supra
 not. 7. ad L. I. C. 44. et Berkel.
 ad Steph. h. v.

4) πρὸς δὲ αὐτῶν] Sylb.
 mavult πρὸς δὲ αὐταῖς, ut alibi.
 Equidem πρὸς δὲ αὐτῶν scriben-
 dum esse nullus dubito.

5) ἐν Πηγαῖς, — ἐδήλωσα]
 Rescripsi Πηγαῖς pro vulgato
 Παγαῖς ex Cod. Mosc. et ipso
 Pausan. L. I. C. 44. §. 7., qui

locus de Aegialei sepulcro est
 videndus.

6) ἦν] Hoc reposui ex Co-
 dice Mosc. pro perperam vul-
 gato καί, quod alieno loco
 fuit.

7) λέγουσι] Cod. Mosc. ex-
 hibet λέγοντες, quod a praeece-
 dente καλοῦσιν οἱ Θηβαῖοι peri-
 dere ideoque ferri potest.

8) ἐπὶ Τευμησσὸν] Cod.
 Mosc. ἐπὶ τε Τευμ.

δα, Χαλκώδοντος μνήμᾳ ἔστιν, ὃς ἀπέθανεν ὑπὸ Ἀμφιτρεύωνος μάχης πρὸς Θηβαίους Εὐβοεῦσι γενομένης⁹⁾.
 4 Ἐξῆς δὲ πόλεως ἐρείπια¹⁰⁾ ἔστιν Ἄρματος καὶ Μυκαλησσοῦ· καὶ τῇ μὲν τὸ ὄνομα ἐγένετο ἀφανισθέντος, ὡς οἱ Ταναγραῖοί Φασιν, ἐνταῦθα Ἀμφιαράῳ τοῦ Ἄρματος, καὶ οὐχ ὅπου λέγουσιν οἱ Θηβαῖοι¹¹⁾. Μυκαλησσὸν δὲ ὁμολογοῦσιν ὀνομασθῆναι, διότι ἡ βοῦς ἐνταῦθα ἐμυκήσατο ἡ Κάδμω καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἄγουσα εἰς Θήβας¹²⁾. ὄντινα δὲ τρόπον ἐγένετο ἡ Μυκαλησσὸς ἀνάστατος, τὰ εἰς Ἀθηναίους ἔχοντα ἐδήλωσέ μοι τοῦ λόγου¹³⁾. πρὸς Θάλασσαν δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ Δήμητρος ἔστιν Μυκαλησσίας ἱερὸν· κλείεσθαι δὲ αὐτὸ ἐπὶ νυκτὶ ἐκάστη, καὶ αὖθις ἀνοίγεσθαι Φασιν ὑπὸ Ἡρακλέους· τὸν δὲ Ἡρακλέα εἶναι τῶν Ἰδαίων καλουμένων Δαιτύλων. δείκνυται δὲ αὐτόθι καὶ θαῦμα τιόνδε· πρὸ τοῦ ἀγάλματος τῶν ποδῶν τιθέασιν, ὅσα ἐν ὀπώρα πέφυκε γίνεσθαι· ταῦτα δὲ διὰ παντὸς μένει τεθνηλότα τοῦ ἔτους. Τοῦ δὲ
 5 Εὐρίπου τὴν Εὐβοίαν κατὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς Βοιωτῶν διείργοντες, τῆς τε Δήμητρος τὸ ἱερὸν ἐν δεξιᾷ¹⁴⁾ τῆς Μυκαλησσίας, καὶ ὀλίγον ἀπ' αὐτοῦ προελθόντι ἔστιν Αὐλὶς· ὀνομασθῆναι δὲ ἀπὸ τῆς Ὠγύγου θυγατρὸς

9) γενομένης] Rescripti cum Syll. pro insolenti γενομένης, Codice Mosc. rectioris lectionis vestigia exhibente per γενομένης.

10) πόλεως ἐρείπια] *Amasf.* legisse videtur πόλεων.

11) ἀφανισθέντος, — οἱ Θηβαῖοι] Vide supra L. I. C. 34. §. 2.

12) διότι ἡ βοῦς — Θήβας] Vid. supra C. 12. init.

13) ὄντινα δὲ τρόπον — τοῦ λόγου] Vide L. I. C. 23. §. 3.

14) Τοῦ δὲ Εὐρίπου —, τῆς τε Δήμητρος τὸ ἱερὸν ἐν δεξιᾷ] Junge ἐν δεξιᾷ cum genitivo τοῦ δὲ Εὐρίπου. *Amasf.* vero non legisse videtur τὸ ἱερὸν, vertens: ad Euripi — et Mycalessiae Ceteris dexteram.

τρός ¹⁵) Φασιν αὐτήν. ναὸς δὲ Ἀρτέμιδος ἐστὶν ἐνταῦθα ¹⁶), καὶ ἀγάλματα λίθου λευκοῦ, τὸ μὲν δᾶδας φέρον ¹⁷), τὸ δὲ ἔοικε τοξευούσῃ. Φασὶ δὲ ἐπὶ τεῦ βωμοῦ μελλόντων ἐκ μαντείας τῆς Κάλχαντος Ἰφίγυνειαν τῶν Ἑλλήνων θύειν, τὴν θεὸν ἀντ' αὐτῆς ἔλαφον τὸ ἱερεῖον ποιῆσαι. πλατάνου δὲ, ἧς καὶ Ὀμηρος ¹⁸) ἐν Ἰλιάδι ἐποιήσατο μνήμην, τὸ ἔτι τοῦ ξύλου περιὸν φυλάσσουσιν ἐν τῷ ναῷ. λέγεται δὲ, ὡς ἐν Αὐλίδι πνεῦμα τοῖς Ἑλλησιν οὐκ ἐγένετο ἐπίφορον. Φανέντος δὲ ἐξαίφνης ἀνέμου σφίσιν οὐρίου, θύειν μὲν τῇ ¹⁹) Ἀρτέμιδι, ὅτι ἕκαστος εἶχε, θήλεά τε ἱερεῖα καὶ ἄρσενά ὁμοίως· καὶ ἀπ' ἐκείνου διαμεμένηκεν ἐν Αὐλίδι πάντα τὰ ἱερεῖα εἶναι δόκιμα. δείκνυται δὲ καὶ ἡ πηγὴ, παρ' ἣν ἡ πλάτανος ἐπεφύκει, καὶ ἐπὶ λόφου πλησίον τῆς Ἀγαμέμνονος σκηνῆς οὐδὲς χαλκοῦ. Φοίνικες δὲ πρὸ τοῦ ἱεροῦ ²⁰) πεφύκασιν, οὐκ ἐς ἅπαν ἐδώδιμον παρσχόμενοι καρπὸν, ὥσπερ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, τοῦ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τῶν Φοινίκων καρποῦ πεπανώτερον. ἄνθρωποι δὲ ἐν τῇ Αὐλίδι οἰκοῦσιν οὐ πολλοί, γῆς δὲ εἰσιν οὗτοι κεραμεῖς. νέμονται δὲ Ταναγραῖοι ταύτην τε τὴν χώραν καὶ ὅση περὶ Μυκαλησσὸν ἐστὶ καὶ Ἄρμα ²¹).

CAPUT

15) ὀνομασθῆναι δὲ ἀπὸ τῆς Ὠγύγου θυγατρὸς] Cum aliam nominis originem profert Steph. Byz. v. Αὐλιδ, tum Aulidem filiam Euonymi dicit; vid. ibi Berkel.

16) ναὸς δὲ Ἀρτέμιδος ἐστὶν ἐνταῦθα] Plin. Hist. N. L. XVI. C. 40. p. 37. aedem Dianae in Aulide memorat saeculis aliquot ante bellum Trojanum exaedificatam.

17) τὸ μὲν δᾶδας φέρον] Quatenus Luna est; inde δαδούχος dicitur et φασφόρος L. IV. Cap. 31., ubi vid. not. 18., ac σασφόρος L. I. C. 31. §. 2.

18) Ὀμηρος etc.] Vid. Iliad. β. vers. 307. 310.

19) θύειν μὲν τῇ] In Cod. Mosc. deest μὲν, nec male.

20) πρὸ τοῦ ἱεροῦ] scil. Ἀρτέμιδος.

21) ὅση περὶ Μυκ. ἐστὶ καὶ Ἄρμα]

CAPUT XX.

De Delio, Apollinis templo — Tanagrae conditore, denominatione et memorandis — de Tritone et Baccho narratio.

Ἔστι δὲ τῆς Ταναγραίας ἐπὶ θαλάσῃ καλούμενον Δῆλιον ¹⁾· ἐν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ἐστὶν ἀγάλματα. Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι· Χαιρησίλεω παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τούτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τοῦ Ποσειδῶνος ²⁾· Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά Φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλου. Κορίνη δὲ ἐστὶν ἐς αὐτὴν πεποικημένα Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι. ταύτης τοῦ βίου προελθούσης ἐπὶ μακρότατον, τοὺς περιοίκους Φασὶν ἀφελόντας τὸ ὄνομα, τὴν τε γυναῖκα αὐτὴν καλεῖν Γραῖαν, καὶ ἀνὰ χρόνον τὴν πόλιν διαμεῖναί τε τὸ ὄνομα ἐς τοσούτον, ὥς καὶ Ὅμηρον ³⁾ ἐν καταλόγῳ ποιῆσαι.

Θέσπειαν, Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκάλησσόν.

3) χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸ ὄνομα τὸ ἀρχαῖον ἀνεσώσατο. Ἔστι καὶ Ὠρίωνος μνημα ἐν Τανάγρα, καὶ ὄρος Κηρύκιον, ἐνθα Ἑρμῆν τεχθῆναι λέγουσι. Πολυσσόν τε ὀνομαζόμενον

μα] Inapte et mendose vulgatum fuit ὄσοι et εἰσι· quare rectam Sylburgii emendationem ὄση et ἐσι recepi, quam Cod. Mosc. ex parte firmat, exhibens ὄσοι — ἐσι. Similiter ὀπέσης et ὀπέσοις confusa deprehenduntur L. I. C. 28. in fine.

1) Δῆλιον] Hoc Apollinis

templum memorat quoque Thucyd. L. IV. §. 76.

2) Αἰθούσης εἶναι τοῦ Ποσ.] Rectius scribi videtur Αἰθούσης, uti in Apollodor. L. III. C. 10. §. 1. Pro τοῦ Hyne V. C. ad Apollod. p. 684. mavult τῆς.

3) Ὅμηρον etc.] Vid. Iliad. β. vers. 498.

μενον ⁴⁾ χωρίον, ἐνταῦθα Ἀτλαντα καθήμενον πολυ-
πραγμονεῖν τά τε ὑπὸ γῆν Φασι καὶ τὰ οὐράνια· πε-
ποιῆσθαι ⁵⁾ δὲ καὶ Ὀμήρῳ περὶ τοῦ Ἀτλαντος·

Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς
ἔχουσιν.

Ἐν δὲ τοῦ Διονύσου τῷ ναῷ θεάς μὲν καὶ τὸ ἄγαλμα ⁴
ἄξιον, λίθου τε ὃν Παρίου καὶ ἔργον Καλάμιδος· θαῦ-
μα δὲ παρέχεται ἔτι μείζον ὁ Τρίτων. ὁ μὲν δὴ σε-
μνότερος ἐς αὐτὸν λόγος τὰς γυναῖκας Φησι τὰς Τανα-
γραίων πρώτας Διονύσου τὰ ὄργια μνηθείσας ἐπὶ θά-
λασσαν καταβῆναι καθαρσίῳν εἵνεκα· νηχομέναις δὲ
ἐπιχειρῆσαι τὸν Τρίτωνα, καὶ τὰς γυναῖκας εὐξασθαι,
Διόνυσόν σφισιν ἀφικέσθαι βοηθόν· ὑπακοῦσαί τε δὴ
τὸν θεόν, καὶ τοῦ Τρίτωνος κρατῆσαι τῇ μάχῃ. ὁ δὲ
ἕτερος λόγος ἀξιώματι μὲν ἀποδεῖ τοῦ προτέρου, πι-
θανώτερος δὲ ἐστὶ. Φησὶ γὰρ δὴ οὗτος, ὅποσα ἐλαύ-
νοιτο ἐπὶ θάλασσαν βοσκήματα, ὥς ἐλόχα τε ὁ Τρί-
των καὶ ἥρπαζεν· ἐπιχειρεῖν δὲ αὐτὸν καὶ τῶν πλοίων
τοῖς λεπτοῖς· ἐς ὃ οἱ Ταναγραῖοι κρατῆρα οἴνου προ-
τιθέασιν αὐτῷ, καὶ τὸν αὐτίκα ἔρχεσθαι λέγουσιν
ὑπὸ τῆς ὀσμῆς, πίνοντα δὲ ἐρρίφθαι κατὰ τῆς ἡόνος ⁶⁾
ὑπνωμένον· Ταναγραῖον δὲ ἄνδρα πελέκει παίσαντα
ἀποκόψαι τὸν αὐχένα αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν
αὐτῷ κεφαλὴ. ὅτι δὲ μεθυσθέντα εἶδον, ἐπὶ τούτῳ
ὑπὸ Διονύσου νομίζουσιν ἀποθανεῖν αὐτόν.

⁴⁾ ὀνομαζόμενον] Cod. Mosc. dere deberet. Mallem tamen
ὀνομάζουσι. scribere πεποιῆται.

⁵⁾ πεποιῆσθαι etc.] Hic infi- ⁶⁾ ἡόνος] Sylb. mavult ἡέ-
nitivus a praecedente Φασι pen- νος.

CAPUT XXI

Tritonum forma describitur — de tauris Aethiopicis —
alce — martichora seu androphago, et serpenti-
bus volucris.

Εἶδον δὲ καὶ ἄλλον Τρίτωνα ἐν τοῖς Ῥωμαίων θαύμασι
μεγέθει τοῦ παρὰ Ταναγραίοις ἀποδέοντα. παρέ-
χονται δὲ ἰδέαν οἱ Τρίτωνες ¹⁾. ἔχουσιν ἐπὶ τῇ κεφα-
λῇ κόμην οἷα τὰ βατράχια ²⁾ ἐν ταῖς λίμναις χρόαν
τε, καὶ ὅτι τῶν τριχῶν οὐκ ἂν ἀποκρίναιο μίαν ἀπὸ
τῶν ἄλλων· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα Φολίδι λεπτῇ πέφρικέ
σφισι κατὰ ἰσχὺν ῥίνης ³⁾. Βράγχια δὲ ὑπὸ τοῖς ὤ-
σιν ἔχουσι καὶ ῥίνα ἀνθρώπου, σῶμα δὲ εὐρύτερον καὶ
ὀδόντας θηρίου ⁴⁾. τὰ δὲ ὄμματα (ἑμοὶ δοκεῖ) γλαυ-
κὰ, καὶ χεῖρες εἰσιν αὐτοῖς καὶ δάκτυλοι καὶ ὄνυχες
τοῖς ἐπιθέμασιν ἐμφερεῖς τῶν κόχλων· ὑπὸ δὲ σέρνον
καὶ τὴν γαστέρα οὐρά ⁵⁾ σφισιν ἀντὶ ποδῶν, οἷα περ
τοῖς

1) παρέχονται δὲ ἰδέαν οἱ
τέλει.] *Kuhn.* post *Τριτ.* exci-
disse τοιάνδε conjicit; sed emen-
dandum potius esse παρέχον-
ται τήνδε ἰδέαν, usus articuli
pro pronomine demonstrativo
docet. Sic paulo infra καὶ τήνδε
ἐς χεῖρα etc. pro καὶ ταύτην ἐς
χ. etc.

2) οἷα τὰ βατράχια] *Ca-
merar.* οἷαν legere, *Sylburgius*
notat. βατράχιον est ranuncu-
lus, de qua herba ejusque ge-
neribus vid. *Plin. Hist. Nat.*
L. XXV. C. 13. p. 386.

3) κατὰ ἰσχὺν ῥίνης] *Amas.*
eadem prope, qua lima est, du-
ritia. At primum κατὰ ἰσχὺν,
quod alias denotat vi, inso-

lenter hic positum pro simili
robore, eadem duritia; quare
Sylb. conjicit κατ' ἴσιν, aequè ac.
Dein ῥίνα non limam tantum
significat, sed piscis etiam go-
nus; vid. not. ad *Hesych.* h. v.
Lat. dicitur *squatina*, quam
Plin. Hist. Nat. L. IX. C. 12.
*aspera cute esse dicit, qua li-
gnum et ebora poliuntur.* Qua-
re cum *Sylburgio* potius hunc
piscem intelligendum et *Plin.*
scribendum esse censeo.

4) θηρίου] *Amas.* πάνθηρος
legisse videtur, interpretatus
pantherae dentes.

5) οὐρά] *Amas.* qui vertit
pinnulae; forte legit *πτερά.*

τοῖς δελφίσιν ἐσιν. Εἶδον δὲ καὶ ταύρους τοὺς τε Αἰθιο- 2
 πικροὺς, οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι 'Ρινόκε-
 ρως ⁶), ὅτι σφίσιν ἐπ' ἄκρα τῇ ῥινὶ ἐν ἐκάστῳ κέ-
 ρας, καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφα-
 λῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι· καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων ⁷)·
 οὔτοι δὲ οἱ ἐκ Παιόνων ἔς τε τὸ ἄλλο σῶμα δασεῖς,
 καὶ ἀμφὶ τὸ σῆρνον μάλιστά εἰσι καὶ τὴν γένυν· καμή-
 λους τε Ἰνδικὰς χρωμα εἰκασμένας παρδάλεσιν. Ἔστι 3
 δὲ Ἀλκὴ ⁸) καλούμενον θηρίον, εἶδος μὲν ἐλάφου καὶ
 καμήλου μεταξὺ, γίνεται δὲ ἐν τῇ Κελτῶν γῇ· θηρίων
 δὲ, ὧν ἴσμεν, μόνην ἀνιχνεῦσαι καὶ προῖδεῖν οὐκ ἔστιν
 ἀνθρώπων ⁹)· σαλεῖσι δὲ ἐς ἄγραν ἄλλων καὶ τήνδ' ἐς
 χεῖρά ποτε δαίμων ἄγει· ὁσφραῖται μὲν γὰρ ἀνθρω-
 πον ¹⁰) καὶ πολὺ ἔτι ἀπέχουσα, ὥς φασι, καταδύε-
 ται δ' ἐς Φάραγγας καὶ σπήλαια τὰ βαθύτατα· οἱ
 θηρεύοντες οὖν ὁπότε ἐπὶ βαθύτατον σταδίον τὴν πε-
 διαῖα χιλίων ἢ καὶ ὄρος περιλαβόντες ¹¹) τὸν κύκλον
 μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως διαλύουσιν· ἐπισυνιόντες δὲ αἰεὶ τὰ
 ἐντὸς

6) οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀν.
 'Ρινόκερως] Eadem dictione uti-
 tur Diodor. L. III. c. 35.: ὁ κα-
 λεῖται ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 'ρι-
 νόκερως. In Pausania hic mal-
 lem 'Ρινόκερωτας pro 'Ρινόκερως,
 uti legitur in Strab. p. 1120. B.

7) καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων] scil.
 εἶδον, quae vox ex superiori-
 bus cum huc revocanda est, tum
 ad subsequentes accusativos
 καμήλους τε Ἰνδ.

8) Ἀλκὴ] Vide supra not. 2.
 ad L. V. C. 12.

9) ἀνθρώπων] Sylb. non te-
 mere emendat ἀνθρώπων vel ἀν-
 θρωπον.

10) ἀνθρωπον] Cod. Mosc.
 ἀνθρώπου. Sic ad vocem ἀπέ-
 χουσα referendum esset.

11) οἱ θηρεύοντες οὖν ὁπότε —
 περιλαβόντες etc.] Participium
 περιλαβόντες constructionem
 reddit impeditam; quare Κυήη.
 pro περιλάβοιεν positum esse cen-
 set. Equidem vocem ὁπότε vel
 corruptam esse, vel hic inter-
 dum, quandoque denotare cen-
 ferem. Sententia enim haec est:
 quare venatores interdum cam-
 pestres vel montanos saltus ad
 stadia ferme mille indagine cin-
 gunt, nec hunc orbem ullo mo-
 do solvunt, sed sensim arctius
 coeunt;

ἐντὸς γιγνόμενα τοῦ κύκλου πάντα αἰροῦσι τὰ τε ἄλ-
 λα καὶ τὰς ἀλκὰς· εἰ δὲ μὴ τύχοι ταύτη Φωλεύουσα,
 4 ἑτέρα γὰρ ἀλκὴν ἐλεῖν ἐστὶν οὐδεμία μηχανή. Θηρίον
 δὲ ἐν τῷ Κτησίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς, Μαρτιόρα ὑπὸ
 τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων σφίσιν ἀνδροφάγον λε-
 λέχθαι οἱ πείθομαι τὸν Τίγριν¹²⁾· ὀδόντας δὲ αὐτὸ
 τριτοίχους κατὰ ἑτέραν¹³⁾ τὴν γένυν, καὶ κέντρα ἐπὶ
 ἄκρας ἔχει τῆς οὐρᾶς· τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθι
 ἐναμύνεσθαι¹⁴⁾, καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρώτερω
 τοξότου ἀνδρὸς οἷσιν ἴσον, ταύτην¹⁵⁾ οὐκ ἀληθῆ τὴν
 Φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων
 ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος. ἠπατήθησαν
 δὲ καὶ ἐς τὴν χροῶν αὐτοῦ, καὶ ὁπότε κατὰ τοῦ ἡλίου
 Φανείη σφίσιν ὁ τίγρις, ἐρυθρός τε δοκεῖ καὶ ὁμό-
 χρους,

coeuntes, quicquid intra or-
 bem fuerit, quancunque etiam
 Alces capere solent.

12) Θηρίον δὲ ἐν τῷ Κτησίῳ
 — Τίγριν] Quod ad verba at-
 tinet; duo offendunt, σφίσιν
 et οἱ, quae alieno loco posita
 jure suspecta sunt. Sed sine
 ullo negotio vera lectio restitui
 potest, si pro σφίσιν scilicet φη-
 σιν et pro οἱ legas εἶναι· nam
 οἱ, ὅν, εἶναι saepius a librariis
 reperiuntur confusa. Sic lo-
 cus recte se habet: Θηρίον δὲ
 ἐν τῷ Κτησίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς,
 ὃ Μαρτιόρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν,
 ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφά-
 γον λελέχθαι, εἶναι πείθομαι
 τὸν Τίγριν. Locus Ctesiae exstat
 in Excerpt. apud Photium in
 Biblioth. Cod. 73. p. 146., ubi
 legitur Μαρτιχόρα, uti etiam in

Aelian. Hist. Animal. L. IV. C.
 21. et Philostrat. Vit. Apollon.
 L. III. C. 45. Aristoteles Hist.
 Animal. L. II. C. 1. in fine exhi-
 bet Μαντιχόρα et ita Plin. H. N.
 L. VIII. C. 21., ubi vid. Harduin.
 Pro ἀνδροφάγον apud Ctesiam
 et Aristotel. l. c. est ἀνδρωπό-
 φάγον.

13) κατὰ ἑτέραν] Sylb. non
 temere mavult κατ' ἑκατέραν.
 Vide Aristot. et Aelian. l. c.

14) ἐγγύθι ἐναμύνεσθαι etc.]
 Sylb. emendat ἐγγύθιν ἀμύ-
 νεσθαι. Mallem scribere ἐγ-
 γύθι ἐπαμύνεσθαι. Post ἀπο-
 πέμπειν supple αὐτὰ vel τὰ
 κέντρα.

15) ἴσον, ταύτην etc.] Sic
 recte mihi interpunxisse videor;
 cum male vulgatum fuisset:
 ἴσον. Ταύτην etc.

χρους, ἢ ὑπὸ τῆς ἀκύτητος, ἢ, εἰ μὴ θεοί ¹⁶⁾, διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχές, ἄλλως τε καὶ οὐκ ἐγγύθεν γινομένης τῆς θείας. δοκῶ δὲ, εἰ καὶ Λιβύης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ ἔσχατα, ἐθέλων θηρία, ὅποσα παρ' Ἑλλησιν, ἐξευρεῖν, τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτα ἔχειν φανεῖσθαι οἱ. οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ τῷ αἰέρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ εἶδος· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο. ἐπεὶ καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τῷτο μὲν ἔχουσιν αἱ Λίβυσσαι παρὰ τὰς Αἰγυπτίας ¹⁷⁾ τὴν χροάν· τοῦτο δ' ἐν Αἰθιοπία μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μεῖον ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ γῇ τρέφει. οὕτω χρὴ πάντα τινὰ μῆτε ἐπίδρομον τὴν γνώμην ¹⁸⁾, μῆτε ἀπίσως ἔχειν ἐς τὰ σπανιώτερα. ἐπεὶ τοι καὶ ἐγὼ πτερωτοὺς ὄφεις οὐ θεασάμενος πείθομαι, διότι ἀνὴρ Φρυξ ἠγάγεν ἐς Ἰωνίαν σκορπίον ταῖς ἀκρίσιν ὁμοιότατα πτερὰ ἔχοντα.

16) ἢ, εἰ μὴ θεοί.] Inferui ἢ cum Kuhnio, sententia illud exigente.

17) παρὰ τὰς Αἰγυπτίας.] Amal.: eodem, quo Aegyptiacae colore. Mallem voci παρὰ usitatiorē hic tribuere significatū, contra, et interpretatī: alio sunt, quam Aegyptiacae, colore.

18) ἐπίδρομον τὴν γνώμην.]

Refer ad subsequens ἔχειν ἐς τὰ σπαν., et verte: *animum rarioribus credendis patentem.*

Sic C. 33. dicitur ὅρκος ἐπίδρομος, *jusjurandum, quod temere et facile praestatur.*

Et similiter ἐπιδραμεῖν denotat *cupide arripere* apud Herodot.

L. III. f. 135.: οὔτι ἐπιδραμῶν πάντα τὰ διδόμενα ἰδέσθαι· ubi

vide *Vulken.*

CAPUT XXII.

De templis et signis; quae Tanagrae sunt — Mercurio Criophoro et Promacho — Corinnae monumento — gallinaceorum duobus generibus — monte Melapio, urbe Anthedone ejusque memorandis, Cabirorum templo — loco, qui Glauci saltus appellatur.

Ἐν Τανάγρα δὲ παρὰ τὸ ἱερόν τοῦ Διονύσου Θέμι-
δός ἐστιν, ὃ δὲ Ἀφροδίτης, καὶ ὁ τρίτος τῶν ναῶν Ἀ-
πόλλωνος, ὁμοῦ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρτεμίδι τε καὶ Λητῷ.
2 Ἐς δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ ἱερά τοῦ τε Κριοφόρου καὶ ὄν Προ-
μαχον καλοῦσι, τοῦ μὲν ἐς τὴν ἐπὶ κλησιν λέγουσιν,
ὡς ὁ Ἑρμῆς σφισιν ἀποτρέψαι νόσον λειμῶδη περὶ τὸ
τείχος κριὸν περιεγεγκῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ Κάλαμις ἐ-
ποίησεν ἄγαλμα Ἑρμοῦ φέροντα ¹⁾ κριὸν ἐπὶ τῶν ὤ-
μων. ὃς δ' αὖν εἶναι τῶν ἐφήβων προκριθῆ τοῦ εἶδος
κάλλιστος, οὗτος ἐν τοῦ Ἑρμοῦ τῇ ἐρετῇ περιέεισιν ²⁾ ἐν
κύκλῳ τοῦ τείχους ἔχων ἄρνα ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸν δὲ
Ἑρμῆν λέγουσι τὸν Προμάχον, Ἑστριέων ναυσίν ³⁾ ἐξ
Εὐβοίας ἐς τὴν Ταναγραίαν σχόντων, τοὺς τε ἐφήβους
ἐξαγαγεῖν ἐπὶ τὴν μάχην, καὶ αὐτὸν, ἅτε ἐφηβον,
ἐλεγγίδι ἀμυνόμενον μάλιστα ἐργάσασθαι τῶν Εὐβοέ-
ων τροπὴν ⁴⁾. κεῖται δὲ ἐν τοῦ Προμάχου τῷ ἱερῷ τῆς
τε Ἀνδράχου ⁵⁾ τὸ ὑπόλοιπον· τραφῆναι δὲ ὑπὸ τῶν
δένδρων

1) φέροντα] Cod. Mosc. in
margine dat φέρον.

2) περιέεισιν] Sic cum Anasf.
et Sylb. rescripti pro mendose
vulgato περιήσιν, Codice Mosc.
exhibente περιέεισιν.

3) Ἑστριέων ναυσίν] Male
vulgatum fuit Ἑρ, ἐν ναυσίν. De-

levi ἐν Codicis Mosc. auctori-
tate.

4) τῶν Εὐβ. τροπὴν] Sylb.
mavult τὴν Εὐβ. τε.

5) τῆς τε Ἀνδράχου] Eadem
arbor memoratur Cap. 28. init.
Alibi ἀνδράχνη, portulaca, oc-
currit, et ἀνδράχνη arboris ge-
nus

δένδρων τὸν Ἑρμῆν τούτων νομίζουσιν. οὐ πόρρω δὲ
 θεατρὸν τε, καὶ πρὸς αὐτῷ σοὰ πεποιήται. εὐ δὲ
 μοι Τάναγραῖοι νομίσαι τὰ ἐς τοὺς θεοὺς μάλιστα δο-
 κοῦσιν Ἑλλήνων, χωρὶς μὲν τὸ οἰκίας σφίσι, χωρὶς
 δὲ τὰ ἱερὰ ὑπὲρ αὐτῆς ⁶), ἐν καθαρῷ τέ ἐστι καὶ
 ἐκτὸς ἀνθρώπων. Κορίννης δὲ, ἡ μόνη δὴ ἐν Τανάγρα 3
 ἄσματα ἐποίησε, ταύτης ἐστὶ μὲν μνημα ἐν περιφανεί
 τῆς πόλεως· ἐστὶ δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφὴ, ταινία
 τὴν κεφαλὴν ἢ Κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης εἵνεκα,
 ἢ ⁷) Πίνδαρον ἄσματι ἐνίκησεν ἐν Θήβαις. φαίνεται
 δὲ μοι νικῆσαι τῆς διαλέκτου τε εἵνεκα, ὅτι ἦδεν οὐ
 τῇ Φωνῇ τῇ Δωρίδι, ὥσπερ ὁ Πίνδαρος, ἀλλὰ ὅποια
 συνήσειν ἐμελλον Αἰολεῖς, καὶ ὅτι ἦν γυναικῶν τότε
 ἤδη ⁸) καλλίστη τὸ εἶδος, εἴ τις ἐτι εἰκόνι δεῖ τεκμαί-
 ρεσθαι. Ἔστι δὲ καὶ γένη δύο ἐνταῦθα ἀλεκτρυόνων, 4
 οἳ τε μάχιμοι ⁹), καὶ οἱ κόσσυφοι καλούμενοι· τού-
 των τῶν κοσσύφων μέγεθος μὲν κατὰ τοὺς Λυδοὺς
 ἐστὶν ὄρνιθας, χροὰ δὲ ἐμφερὲς κόρακι· κάλλαια δὲ
 E 2 καὶ

nus dicitur Plin. Hist. Nat.
 Lib. XIII. C. 22., ubi vid.
 Harduin., et Salmas. Exerc.
 p. 510.

6) χωρὶς μὲν τὸ οἰκίας σφ. —
 ὑπὲρ αὐτῆς etc.]. Verba τὸ οἰ-
 κίας et ὑπὲρ αὐτῆς prorsus cor-
 rupta esse, vel tironi in grae-
 cis literis videre licet. Cod.
 Mosc. eadem mendose vulgata
 exhibet, omisso tamen τό.
 Kuhn. haud male ita emendat:
 χωρὶς μὲν οἰκίαι σφίσι, χωρὶς δὲ
 τὰ ἱερὰ, ἀπὲρ αὐτοῖς etc. Equi-
 dem scribendum esse olim con-
 jeceram: — ἱερὰ, ἀ πέρκα, γῆς

ἐν π29. quae ulterius in pura
 posita sunt area etc.

7) τῆς νίκης εἵνεκα, ἢ etc.] De
 hoc vide Aelian. Var. Hist. Lib.
 XIII. C. 25. et ibi not.

8) γυναικῶν τότε ἤδη] Kuhn.
 praeter necessitatem emendas
 γυναικῶν τῶν τότε ἤ. Mihi po-
 tius ἤδη suspectum est; quare
 legere malletm γυναικῶν τότε
 δῆ. Mox pro τις ἐτι scriben-
 dum esse τι ἐτι, non dubito.

9) μάχιμοι] Hi appellaban-
 tur quoque ἀθληταὶ et πλῆκται.
 Vid. Suid. v. ἀλεκτρυόνα. et
 Kuhn. ad Aelian. Var. Hist.
 fragm. Βουλυτῆς.

καὶ ὁ λόφος κατὰ ἀνεμώνην μάλισα· λευκά δὲ σημεῖα
οὐ μεγάλα ἐπὶ τῇ ἄκρῳ τῷ ῥάμφει, καὶ ἐπὶ ἄκρας
ἔχουσι τὰς οὐράς¹⁰). οὗτοι μὲν τοι τοῦτο παρέχον-
5 ται τὸ εἶδος. Τῆς δὲ Βοιωτίας τὰ ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐ-
ρίπου Μεσσάπιον¹¹) ὄρος καλούμενον, καὶ ὑπ' αὐτῷ
Βοιωτῶν ἐπὶ θαλάσσης πόλις ἐστὶν Ἀνθηδών. γενέ-
σθαι δὲ τῇ πόλει τὸ ὄνομα οἱ μὲν ἀπὸ Ἀνθηδόνοιο ὑμ-
Φης, οἱ δὲ Ἀνθαν¹²) δυναστεῦσαι λέγουσιν ἐνταῦθα,
Προειδῶνός τε παῖδα καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἀτλαντος.
Ἀνθηδονίοις δὲ, μάλιστά που κατὰ μέσον τῆς πόλε-
ως, Καβείρων ἱερὸν, καὶ ἄλσος περὶ αὐτό ἐστι· πλη-
σίον Δήμητρος¹³) καὶ τῆς παιδὸς ναὸς, καὶ ἄγαλμα
λίθου λευκοῦ. Διονύσου τε ἱερὸν πεποιήται καὶ ἄ-
γαλμα πρὸ τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐς τὴν ἡπειρον. ἐν-
ταῦθά εἰσι μὲν τάφοι τῶν Ἰφιμεδείας καὶ Ἀλκίως
παίδων¹⁴). γενέσθαι δὲ σφισι τοῦ βίου τὴν τελευτὴν
ὑπὸ Ἀπόλλωνος κατὰ τὰ αὐτὰ Ὅμηρος πεποιήκασι
καὶ Πίνδαρος¹⁵), ὡς ἐπιλάβοι τὸ χρεὼν αὐτοὺς ἐν
6 Νάξῳ τῇ ὑπὲρ Πάρου κειμένῃ. Τούτων τε δὴ ἐστὶ
τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσει κα-
λούμενον Γλαύκου πήδημα¹⁶). εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀ-
λίεα,

10) ἐπὶ ἄκρας ἔχ. τὰς οὐράς] *Sylb.* bene mihi emendare vi-
detur τῆς οὐράς, licet *Kuhn.*
hoc improbet.

11) Μεσσάπιον] Hoc nomen
restitui ex *Amasaei* interpreta-
tione, *Strab.* L. IX. p. 621. A.
et *Stephano*, cum male vulga-
tum fuisset Μεσάβιον.

12) Ἀνθαν] Rescripsi ex Cod.
Mosc. pro vulgata Ἀνθανά.
Sylb. jam illud conjecerat; quod

firmatur L. II. C. 30. 5. 7., ubi
vid. not. 13.

13) πλησίον Δήμ.] Mallem
πλησίον δὲ Δήμητρος.

14) τῶν Ἰφ. καὶ Ἀλ. παίδων] *Ephialtis* et *Oxi*, de quibus
v. infra C. 29. init.

15) Ὅμηρος πικ. καὶ Πίνδα-
ρος] Vide *Odyss.* λ. vers. 317.
et *Pindari Pyth.* IV. v. 156. sq.

16) Γλαύκου πήδημα] Hue
confer. *Schol.* ad *Apollon-*
Rhod.

λίεα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσ-
σῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προ-
λέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγηνται, καὶ οἱ τὴν θαλάσ-
σαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου
μαντικὴν κατὰ ἔτος ἑκάστων λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ
καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀθηδονίων, τῷ
μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον ¹⁷⁾.
Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε ¹⁸⁾.

CAPUT XXIII.

Memoranda ad Thebarum portam Proetidem — Pindari
monumentum et varia de Pindaro — de urbe Acraephnia
et monte Pto — urbe Larymna.

Θηβαίοις δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ τῶν Προιτίδων καὶ τὸ
Ἰολάου καλούμενον γυμνάσιον, καὶ σάδιον κατὰ ταῦ-
τα τῷ τε ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τῷ Ἐπίδαυρίῳ ¹⁾, γῆς
χῶμα· ἐνταῦθα δείκνυται καὶ ἡρώων Ἰολάου. τελευ-
τῆσαι δὲ ἐν Σαρδοῖ ²⁾ τὸν τε Ἰόλαον αὐτὸν, καὶ Ἀθη-
ναίων καὶ Θεσπείων τοὺς συνδιαβάοντας, ὁμολογοῦσι

E 3 καὶ

Rhod. Argon. L. I. vers. 1310.
et ad Lycophr. vers. 754.

17) τῷ μὲν — ἐς Γλαῦκον]

Cod. Mosc. male τῶν, cum su-
pra scripto tamen τὸν, quod
praeiero.

18) Αἰσχύλῳ δὲ — ἐξήρκεσε]

Num hoc Aeschyli drama de-
perditum inscriptum fuerit Πόν-
τιος Γλαῦκος; an Πόντιος Γλαῦ-
κος (utrumque enim nomen in
veterum scriptis occurrit) de
hoc disputant viri docti. Vide

not. ad Strab. L. X. p. 686. not.
7. et Stanley. ad Aeschylī
fragm. p. 854.

1) καὶ τῷ Ἐπίδαυρίῳ] Pro-
mendose vulgatis ἐπὶ Λαυρίων
rescripsi Ἐπίδαυρίων, Sylburgia
recte ita emendante ex L. II.
C. 27. §. 6. De stadio Olympiae
vide L. VI. C. 20. §. 5.

2) τελευτῆσαι δὲ ἐν Σαρδοῖ etc.]
De hoc conf. L. VII. C. 2. §. 2.
et L. X. C. 17.

2 καὶ οἱ Θηβαῖοι. Ὑπερβάντι δὲ τοῦ σαδίου τὰ ἐν δεξιᾷ, δρόμος ἵππων, καὶ ἐν αὐτῷ Πινδάρου μνημῆμά ἐστι. Πίνδαρον δὲ ἡλικίαν ὄντα νεανίσκον, καὶ ἰόντα ἐς Θεσπιάς Θέρους ὥρα καύματος³) περὶ μεσοῦσαν μάλισσά ἡμέραν, κόπος καὶ ὕπνος ἀπ' αὐτοῦ κατελάμβανεν. ὁ μὲν δὴ, ὡς εἶχε, κατακλίνεται βραχὺ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ· μέλισσαι δὲ αὐτῷ καθεύδοντι προσσπέτοντό τε καὶ ἔπλασσον πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ κηροῦ· ἀρχὴ μὲν Πινδάρῳ ποιεῖν ᾠσματα ἐγένετο τοιαύτη. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐς πλεον δόξης ἤρεν ἡ Πυθία ἀνειπούσα Δελφοῖς, ὅπως ἀπήρχοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μῶϊραν καὶ Πινδάρῳ τὴν ἴσιν ἀπάντων νέμειν. λέγεται δὲ καὶ ὀνείρατος ὄψιν αὐτῷ γενέσθαι προήκοντι ἐς γῆρας· ἐπισᾶσα ἡ Περσεφὼν οἱ καθεύδοντι οὐκ ἔφασκεν ὕμνηθῆναι μόνῃ θεῶν ὑπὸ Πινδάρου· ποιήσιν μὲν τοι καὶ ἐς αὐτὴν ᾠσμα Πίνδαρον ἐλθόντα ὡς αὐτὴν. καὶ τὸν μὲν αὐτίκα τὸ χρεὼν ἐπιλαμβάνει, πρὶν ἐξῆκειν ἡμέραν δεκάτην ἀπὸ τοῦ ὀνείρατος. ἦν δὲ ἐν Θήβαις γυνὴ πρεσβύτις γένους εἵνεκα προσήκουσα Πινδάρῳ, καὶ τὰ πολλὰ μεμελετηκυῖα ᾄδειν τῶν ᾠμάτων. ταύτῃ Πίνδαρος ἐνύπνιον τῇ πρεσβύτιδι ἐπιστὰς, ὕμνον ἤσεν ἐς Περσεφόνην· ἡ δὲ αὐτίκα, ὡς ἀπέλιπεν αὐτὴν ὁ ὕπνος, ἔγραψε ταῦτα, ὅποσα τοῦ ὀνείρατος ἤκουσεν ᾄδοντος. ἐν τούτῳ τῷ ᾠματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Ἄϊδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ χρυσήνιος⁴). δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς

3) καύματος] Hic ὄντος ex-
cidisse videtur, uti Sylb. recte
monet; nisi quis καύματος glos-
sam et delendum esse putet.
Rem ipsam de Pindaro infante

exposito narrat Aelian. Var. Hist.
L. XII. C. 45.

4) ὁ χρυσήνιος] Vide Schnei-
deri V. C. fragm. Pindari p. 33.

τῆς Κόρης τῇ ἀρπαγῇ. Ἐντεῦθεν ἐς Ἀκραιφνιόν ⁵) 3
 ἐσιν ὁδὸς τὰ πλείω πεδιάς. εἶναι δὲ ἐξ ἀρχῆς τε μοῖ-
 ραν τῆς Θηβαίδος τὴν πόλιν Φασί, καὶ ὕστερον διαπε-
 σόντας Θηβαίων ἐς αὐτὴν ἄνδρας εὕρισκον, ἥνίκα Ἀ-
 λέξανδρος ἐποίει τὰς Θήβας ἀναστάτους· ὑπὸ δὲ ἀ-
 σθενείας καὶ γῆρας οὐδὲ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἀποσιωθῆναι
 δυνηθέντες ἐνταῦθα ὤκησαν. κεῖται μὲν τὸ πόλισμα
 ἐν ὄρει τῷ Πτώῳ· θεὰς δὲ ἄξια ἐνταῦθα Διονύσου
 ναὸς ἐστὶ καὶ ἄγαλμα. προσελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλε-
 ως ἐν δεξιᾷ πέντε πού καὶ δέκα σταδίους, τοῦ Ἀπόλ-
 λωνός ἐστι τοῦ Πτώου τὸ ἱερόν. εἶναι δὲ Ἀθάμαντος
 καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλ-
 λωνι ἐπὶ κλησις καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὡς Ἀ-
 σιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκε ⁶). πρὸ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου
 καὶ Μακεδόνων ἐπιτρατείας καὶ ὀλέθρου τοῦ Θηβαίων
 μαντεῖον ἦν αὐτάθεν ἀψευδές· καὶ ποτε ἄνδρα ⁷) Εὐ-
 ρωπέα, ὄνομα δὲ οἱ εἶναι Μῦν, τοῦτον ἀποσταλέντα
 ὑπὸ Μακεδονίου τὸν Μῦν ἐπέρεσθαι τῇ Φωνῇ τῇ σφε-
 τέρα, καὶ οἱ χρῆσαι τὸν θεὸν οὐχ ἐλληνίσαντα οὐδὲ
 αὐτὸν, διαλέκτῳ τῇ βαρβαρικῇ ⁸). Ὑπερβαλόντων 4
 δὲ τὸ ὄρος τὸ Πτῶον, ἐσιν ἐπὶ θαλάσσης Βοιωτῶν πό-
 λιν Λαρυμνα· γενέσθαι δὲ αὐτῇ τὸ ὄνομα φασιν
 ἀπὸ Λαρυμνης τῆς Κυνοῦ· τοὺς δὲ ἀνωτέρω προγόνους
 E 4 δηλώ.

5) Ἀκραιφνιόν] Variat hoc urbis nomen. Vide Stephan. v. Ἀκραιφία, quod etiam Herodot. habet L. VIII. f. 135. In Strabone L. IX. p. 633. B. legitur Ἀκραιφιον.

6) ὡς Ἀσιος — εἴρηκε] ὡς constructionem turbat, et forte delendum est; sic enim praecedens εἶναι regitur ab εἴρηκε.

Attamen in subsequentibus καὶ ποτε etc. infinitivi quoque ab omisso φασὶ pendere debent.

7) καὶ ποτε ἄνδρα etc.] Ex Herodoti L. VIII. f. 135., ubi pluribus hoc relatum legitur.

8) τῇ βαρβαρικῇ] Cod. Mosc. τῇ Καρυκῇ (lege Καρικῇ), ex Herod. l. c.: φάναι δὲ, Καρικῇ μιν γλώσσῃ χρῆν.

δηλώσει μοι τὰ ἔχοντα ἐς Λοκρούς τοῦ λόγου⁹⁾. καὶ συνετέλει δὲ ἐς Ὀποῦντα ἢ Λάρυμνα τὸ ἀρχαῖον· Θηβαίων δὲ ἐπὶ μέγα ἰσχύος προελθόντων¹⁰⁾, τῆνικαῦτα ἐκουσίως μετετάξαντο ἐς Βοιωτούς. Διονύσου δὲ ἐνταῦθα ναὸς καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν πεποιήται. Λίμνη δὲ σφισιν ἐστὶν ἀγχισθαθῆς¹¹⁾, καὶ τὰ ὄρη τὰ ὑπὲρ τὴν πόλιν ὑᾶν παρέχεται θήραν ἀγρίων.

CAPUT XXIV.

Lacus Cephissis seu Copais et campus Athamantius —
urbs Copae — Olmones et Hyettus urbes — urbs Cyrtone vel Cyrtone — Corsea et Halae urbes.

Ἐξ Ἀκραιφνίου δὲ ἰόντι εὐθεΐαν ἐπὶ λίμνην τὴν Κηφισίδα, (οἱ δὲ Κωπαῖδα¹⁾ ὀνομάζουσι τὴν αὐτὴν) πεδῖον καλούμενόν ἐστιν Ἀθαμάντιον· οἰκῆσαι δὲ Ἀθάμαντα ἐν αὐτῷ φασιν. ἐς δὲ τὴν λίμνην ὅ τε ποταμὸς ὁ Κηφισσὸς ἐκδίδωσιν, ἀρχόμενος ἐκ Λιλαίας τῆς Φωκέων, καὶ διαπλεύσαντι ἐς Κώπας²⁾. Κεῖνται δὲ αἱ Κῶπαι πόλισμα ἐπὶ τῇ λίμνῃ· τούτου δὲ καὶ Ὅμηρος³⁾ ἐποιήσατο ἐν καταλόγῳ μνήμην· ἐνταῦθα Δῆμητρος καὶ Διονύσου καὶ Σαρᾶπιδὸς ἐστὶν ἱερά. λέγουσι

9) τοὺς δὲ ἑνωτέρω — λόγου] Haec Pausanias in sequentibus omisisse videtur; nihil equidem inveni, quod huc spectaret.

10) προελθόντων] Cod. Mosc. ἐπανελθόντων. Bene.

11) ἀγχισθαθῆς] a prima ripa statim profundus.

1) Κωπαῖδα] Λευκωνίς quoque dicebatur, uti Steph. Byz. refert v. Κῶπαι.

2) διαπλεύσαντι ἐς Κώπας] Mendosi aliquid inesse videtur voci διαπλ. Kuhn. emendat διαπλεύσαι ἐστὶ ἐς Κ. Mallem κ. διαπλεύσαντι ἐστὶ (vel εἰσι) Κῶπαι, uti paulo infra eadem constructio exstat: ἐκ δὲ Κυρτ. ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος πόλισμά ἐστι Κορσεῖα.

3) Ὅμηρος] Vide II. β. vers. 502.

λέγουσι δὲ οἱ Βοιωτοὶ, καὶ πολίσματα ἄλλα πρὸς τῇ
λίμνῃ ποτὲ, Ἀθήνας⁴⁾ καὶ Ἐλευσίνα, οἰκεῖσθαι, καὶ
ὥς ὥρα χειμῶνος ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτὰ ἡ λίμνη.
οἱ μὲν δὴ ἰχθῦς οἱ ἐν τῇ Κηφισσίδῃ οὐδέν τι διάφορον
ἐς ἄλλους ἰχθῦς τοὺς λιμέναίους ἔχουσιν· αἱ δὲ ἐγχεί-
λεις⁵⁾ αὐτόθι καὶ μεγέθει μέγισται, καὶ ἐσθίειν εἰσὶν
ἠδίσται. Κωπῶν δὲ ἐν ἀριστερᾷ σταδίου προελθόντι 3
ὡς δώδεκα, εἰσὶν Ὀλμώνες⁶⁾· Ὀλμωνέων δὲ ἐπτὰ
που σταδία Τηττος ἀφέστηκε, κῶμαι νῦν τε οὔσαι καὶ
εὐθύς ἐξ ἀρχῆς· μοῖρας δὲ (ἐμοὶ δοκεῖν) τῆς Ὀρχομε-
νίας εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ πτόλιον τὸ Ἀθαμάντιον. καὶ ὅ-
σα μὲν ἐς Τηττον ἄνδρα Ἀργεῖον καὶ Ὀλμὸν τὸν Σισύ-
φου λεγόμενα ἤκουον, προσέειπαι καὶ αὐτὰ τῇ Ὀρχομε-
νίᾳ συγγραφή⁷⁾. Θέας δὲ ἄξιον ἐν μὲν Ὀλμῶσιν οὐδ'
ἐπὶ βραχύτατον παρεῖχον οὐδέν· ἐν Τήττῳ δὲ ναὸς ἐστὶν
Ἡρακλέους, καὶ ἰάματα εὖρασθαι παρ' αὐτοῦ⁸⁾ τοῖς
κάμνουσιν ἐστίν, ὄντος οὐχὶ ἀγάλματος σὺν τέχνῃ, λί-
θου δὲ ἀργοῦ κατὰ τὸ ἀρχαῖον. Τήττου δὲ σταδία ὡς 4
εἴκοσιν ἀπέχουσι Κύρτωνες· τὸ δὲ ἀρχαῖον⁹⁾ τῷ πο-
λίσματί φασιν εἶναι Κυρτώνην· ὠκισαὶ δὲ ἐπὶ ὄρους ὑψη-
λοῦ, καὶ Ἀπόλλωνός ἐστιν ἐνταῦθα ναὸς τε καὶ ἄλσος·
Ε 5 ἀγάλμα-

4) ποτὲ, Ἀθήνας] Ante Ἀ-
θήνας fuit vulgatum καὶ, quod
Codicis Mosc. et Amasaei au-
thoritatem delevi. Ad rem ipsam
confer. Strabō L. IX. p. 624. A.

5) αἱ δὲ ἐγχείλεις etc.] Inde
celebratae fuerunt κωπαίδες.
Vide Suid., Eustath. ad Homer.
II. β. vers. 502. et praecipue
Hesych. h. v. et ibi not.

6) Ὀλμώνες] Amas. Holmo-
nes: sed in Steph. quoque sine

aspiratione legitur. Conf. not.
ad C. 34.

7) προσέειπαι — συγγραφή]
Vide C. 36. huj. Libri.

8) παρ' αὐτοῦ] Cod. Mosc.
παρὰ τοῦ. Forte παρὰ τούτου.

9) τὸ δὲ ἀρχαῖον] Hic ὄνομα
excidisse et cum Amas. inse-
rendum esse, luculentur patet.
In Stephan. Byz., qui v. Κύρ-
τῶνες nostrum excitat, quoque
deest ὄνομα.

ἀγάλματα δὲ ὄρεθ' Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐστίν.
 ἔστι δὲ αὐτόθι καὶ ὕδωρ ψυχρὸν ἐκ πέτρας ἀνερχόμε-
 νον· νυμφῶν δὲ ἱερὸν ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ ἄλσος οὐ μέ-
 γα ἐστίν· ἡμερὰ δὲ ὁμοίως πάντα ἐν τῷ ἄλσει δένδρα.
 5 Ἐκ δὲ Κυρτῶνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος, πόλισμά ἐστι
 Κορσεία ¹⁰⁾· ὑπὸ δὲ αὐτῷ δένδρων ἄλσος οὐχ ἡμέρων,
 πρῆνοι τὸ πολὺ εἰσιν· Ἑρμοῦ δὲ ἄγαλμα οὐ μέγα ἐν
 ὑπαίθρῳ τοῦ ἄλσους ἔστηκε· τοῦτο ἀπέχει Κορσείας
 ὅσον τε ἡμισυ σταδίου ¹¹⁾· καταβάντων δὲ ἐς τὸ χθα-
 μαλὸν, ποταμὸς Πλατάνιος καλούμενος ἐκδίδωσιν ἐς
 θάλασσαν· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ ποταμοῦ Βοιωτῶν ἔσχα-
 τοι ταύτῃ πόλισμα οἰκοῦσιν Ἀλὰς ἐπὶ θαλάσῃ, ἣ
 τὴν Λοκρίδα ἡπείρου ἀπὸ τῆς Εὐβοίας διείργει.

CAPUT XXV.

Prope Thebarum portam Neitin monumentum Menoecei
 — locus, ubi Oedipi filii singulari certamine ceciderunt,
 et locus Syrma Antigones dictus — trans fluvium Dirce
 Pindari domus reliquiae et matris Dindymenes templum
 — Themidis templum et signum — lucus Cereris Ca-
 biriae et Cabirorum templum — de origine arcanorum
 sacrorum apud Thebanos et de Cabiraeis —
 de Cabirorum sacris violatis.

Θηβαίοις δὲ τῶν πυλῶν ἐστὶν ἐγγύτατα τῶν Νηϊτέων.
 Μενοικέως μνημα τοῦ Κρέοντος· ἀπέκτεινε δὲ ¹⁾ ἐκου-
 σίως αὐτὸν κατὰ τὸ μάντευμα τὸ ἐκ Δελφῶν, ἥνικα
 Πο-

10) Κορσεία.] Steph. Byz. exhibet Κορσεία, et hunc Pau-
 saniae locum laudat, ubi pro
 ὑπερβάλλοντι legitur ὑπερβάλλον-
 τα. Suid.: Κορσεία πόλις Βοιω-
 τίας· quae nominis forma et-
 iam in Demosthene obviam est et

Diodor. L. XVI. f. 58., ubi
 vide Wesseling.

11) ὅσον τε ἡμισυ σταδίου.]
 Kühn. emendat ὅσον τὸ ἡμ. σ.

1) ἀπέκτεινε δὲ etc.] De hoc
 vide Apollodor. L. III. C. 6. §. 7.
 et ibi Heyne V. C.

Πολυνείκης καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς ἀφίκοντο ἐξ Ἀργους. τοῦ δὲ Μενοικέως ἐπιπέφυκε ροιὰ τῷ μνήματι τοῦ καρποῦ δὲ ὄντος πεπείρου²⁾, διαρρήξαντί σοι τὸ ἐκτὸς, λοιπὸν εὐρεῖν τὸ ἐνδὸν αἵματι ἐμφερές· αὕτη μὲν δὴ τεθνηλὸς δένδρον ἐστὶν ἡ ροιὰ. ἄμπελον δὲ φῦναι μὲν οἱ Θηβαῖοι παρὰ σφίσι πρῶτοις φασὶν ἀνθρώπων, ἀποφῆναι δὲ οὐδὲν ἔτι ἐς αὐτὴν ὑπόμνημα εἶχον. Τοῦ δὲ Μενοικέως οὐ πόρρω τάφου τοὺς παῖ- 2
δας λέγουσιν Οἰδίποδος μονομαχήσαντας ἀποθανεῖν ὑπὸ ἀλλήλων· σημεῖον δὲ τῆς μάχης αὐτῶν, κίων καὶ ἀσπίς ἐπεσιν ἐπ' αὐτῷ λίθου. δέικνυται δὲ τι χωρίον· ἐνταῦθα Ἦραν Θηβαῖοί φασιν Ἡρακλεῖ παι- δι ἔτι ἐπισχεῖν γάλα, κατὰ δὴ τινα ἀπάτην ἐκ Διός· καλεῖται δὲ ὁ σύμπας οὗτος³⁾ Σύρμα Ἀντιγόνης. ὥς γὰρ τὸν τοῦ Πολυνείκου ἀρασθαί οἱ προθυμουμένη νεκρὸν οὐδεμία ἐφαίνετο ράσῳνη, δεύτερα ἐπενόησεν ἔλκειν αὐτὸν, ἐς ὃ εἴλκυσε τε καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τοῦ Ἑτεοκλέους ἐξημμένην τὴν πυράν. Διαβάντων δὲ πα- 3
ταμὸν καλούμενον ἀπὸ γυναικὸς τῆς Λύκου Δίρκην, (ὑπὸ ταύτης δὲ ἔχει λόγος Ἀντιόπην κακοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ Ἀντιόπης παίδων συμβῆναι τῇ Δίρκῃ τὴν τελευταίαν) διαβᾶσιν οὖν τὴν Δίρκην, οἰκίας τε ἐρεῖπια τῆς Πινδάρου, καὶ μητρὸς Δινδυμένης ἱερὸν· Πινδάρου μὲν ἀνάθημα, τέχνη δὲ τὸ ἄγαλμα Ἀριστομήδους τε καὶ Σωκράτους Θηβαίων. μιᾷ δὲ ἐφ' ἐκάστων ἐτῶν ἡμέρα, καὶ οὐ πέρα, τὸ ἱερὸν ἀνοίγειν νομίζουσιν. ἐμοὶ δὲ ἀφικέσθαι τε ἐξευγεγόνει τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ τὸ ἄγαλμα ἰδὼν λίθου ὃν τοῦ Πεντέλῃσι καὶ αὐτὸ καὶ τὸν θρόνον. Κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν πυλῶν 4
τῶν

2) πεπείρου] Cod. Mosc. ἀ-
φαίον, quod glossam redolet.

3) ὁ σύμπας οὗτος] scilicet
χωρὸς.

τῶν Νηϊτῶν τὸ μὲν Θέμιδός ἐστιν ἱερὸν, καὶ ἄγαλμα
 λευκοῦ λίθου· τὸ δὲ Ἐφεξῆς Μοιρῶν· τὸ δὲ Ἄγο-
 ραίου Διός· οὗτος μὲν δὴ λίθου πεποιήται, ταῖς Μοί-
 ραις δὲ οὐκ ἔστιν ἀγάλματα· καὶ ἀπωτέρω μικρὸν
 Ἡρακλῆς ἔστηκεν ἐν ὑπαίθρῳ, Ῥινοκολούσης ἐπωνυ-
 μίαν ἔχων, ὅτι τῶν κηρύκων ⁴⁾, ἃς οἱ Θηβαῖοι λέγου-
 σιν, ἀπέτεμεν ἐπὶ λώβῃ τὰς ῥίνας, οἱ παρὰ Ὀρχα-
 μενίων ἀφίκοντο ἐπὶ τοῦ δασμοῦ τὴν ἀπαίτησιν.
 5 Σταδίους δὲ αὐτόθεν ⁵⁾ πέντε προσελθόντι καὶ εἴκοσι,
 Δήμητρος Καβειρίας καὶ Κόρης ἐστὶν ἄλσος· ἐσελθεῖν
 δὲ τοῖς τελεσθεῖσιν ἐστὶ. τούτου δὲ τοῦ ἄλσους ἐπτά
 πούσταδious τῶν Καβείρων τὸ ἱερὸν ἀφῆσθηκεν. οἵτινες
 δὲ εἰσιν οἱ Κάβειροι, καὶ ὅποιά ἐστιν αὐτοῖς καὶ τῇ μη-
 τρὶ τὰ δρώμενα ⁶⁾, σιωπὴν ἄγοντι ὑπὲρ αὐτῶν συγ-
 6 γνώμη παρὰ ἀνδρῶν Φιληκόων ἔτω μοι. Τοσούτων δὲ
 δηλώσαις με καὶ ἐς ἅπαντας ἐκώλυσεν οὐδέν, ἥντινα
 λέγουσιν ἀρχὴν οἱ Θηβαῖοι γενέσθαι τοῖς δρωμένοις.
 πόλιν γάρ ποτε ἐν τούτῳ φασὶν εἶναι τῷ χωρίῳ, καὶ
 ἄνδρας ὀνομαζομένους Καβείρους ⁷⁾. Προμηθεὶ δὲ
 ἐνὶ τῶν Καβειραίων καὶ Αἰτναίῳ τῷ Προμηθέως ἀφι-
 κομένην Δήμητραν ἐς γνῶσιν παρακαταθέσθαι ⁸⁾
 σφίσιν· ἥτις μὲν δὴ ἦν ἡ παρακαταθήκη, καὶ τὰ ἐς
 αὐτὴν γινόμενα, οὐκ ἐφαίνετο ὁσιόν μοι γράφειν.
 Δήμητρος γοῦν Καβειραίοις ⁹⁾ δῶρὲν ἐστὶν ἡ τελετή.
 κατὰ

4) ὅτι τῶν κηρύκων etc.] Pro-
 lixius haec narrat Apollodor.
 L. II. C. 4. §. 11.

5) αὐτόθεν] Cod. Mosc.
 αὐτόθεν.

6) καὶ ὅποια — δρώμενα]
 Tangit haec Clemens Protrept.
 p. 12. D.

7) Καβείρους] Forte legen-
 dum sit Καβειραίους, uti in sub-
 sequentibus constanter scriptum
 est.

8) ἐς γνῶσιν παρακαταθέσθαι]
 Atias. recte legisse videtur ἐς
 γνῶσιν τι παρακατ.

9) Καβειραίοις] Camerar.
 legit Καβειραίας.

κατὰ δὲ τὴν Ἐπιγόνων στρατείαν καὶ ἄλωσιν τῶν Θη-
 βῶν ¹⁰⁾ ἀνέστησαν μὲν ὑπὸ τῶν Ἀργείων οἱ Καβειραῖοι,
 ἐξελείφθη δὲ ἐπὶ χρόνον τινὰ καὶ ἡ τελετή. Πελαργ-
 γὴν δὲ ὕπερον τὴν Ποτνέως καὶ Ἰσθμιάδην Πελαργῇ
 συνοικοῦντα καταστήσασθαι μὲν τὰ ὄργια αὐτοῦ ¹¹⁾
 λέγουσιν ἐξ ἀρχῆς, μετενεγκεῖν δὲ αὐτὰ ἐπὶ τὸν Ἀ-
 λεξιάρην ¹²⁾ καλούμενον· ὅτι τῶν ὄρων ¹³⁾ ἐκτὸς ἐμύη-
 σεν ἡ Πελαργὴ τῶν ἀρχαίων. Τηλώνδης δὲ, καὶ ὅσαι
 γένους Καβειριτῶν ἐλίποντο, κατελθοῦσιν αὐθις εἰς
 τὴν Καβειραίαν. Πελαργὴν μὲν δὴ κατὰ μάντευμα
 ἐκ Δωδώνης καὶ ἄλλα ἐμελλεν εἰς τιμὴν καταστήσε-
 σθαι, καὶ οἱ Θυσία ¹⁴⁾, φέρον ἐν τῇ γαστρὶ ἱερεῖον.
 Τὸ δὲ μῆνιμα τὸ ἐκ τῶν Καβείρων ἀπαραίτητόν ἐστιν **7**
 ἀνθρώποις, ὡς ἐπέδειξε δὴ πολλαχῇ. τὰ γὰρ δὴ δρώ-
 μενα ἐν Θήβαις ἐτόλμησαν ἐν Ναυπάκτῳ κατὰ ταύ-
 τὰ ἰδιῶται δρᾶσαι, καὶ σφᾶς οὐ μετὰ πολὺ ἐπέλα-
 βεν ἡ δίκη. ὅσοι δὲ ὁμοῦ Μαρδονίῳ τῆς στρατείας τῆς
 Ξέρξου περὶ Βοιωτίαν ἐλήφθησαν ¹⁵⁾, τοῖς παρελθοῦ-
 σιν αὐτῶν εἰς τὸ ἱερόν τῶν Καβείρων, τάχα μὲν που καὶ
 χρημά-

10) κατὰ δὲ τὴν Ἐπιγ. —
 τῶν Θηβῶν] De hoc bello vide
 supra C. 9.

11) τὰ ὄργια αὐτοῦ] Kuhn.
 emendat αὐτῶν, scil. Καβείρων.

12) Ἀλεξιάρην] Cod. Mosc.
 Ἀλεξιάρουν.

13) ὅτι τῶν ὄρων etc.] Alie-
 no loco esse videtur vox ὅτι,
 nec temere Kuhn. emendat
 τότε μὲν τῶν ὄρ. Cod. Mosc.
 dat ὅτι δὲ, uti Goldhagen jam
 conjecerat, qui dein, connate
 post ἀρχ. posito legit τηλώνδης
 τε etc. Mox pro Καβειριτῶν

forte scribendum sit Καβει-
 ραίων.

14) Πελαργὴν μὲν δὴ — καὶ
 οἱ Θυσία etc.] Scribendum esse
 Πελαργῇ, quam lectionem
 Anas. servasse videtur, oratio-
 nis structuræ ratio declarat.
 Pro οἱ Θυσία mallet legere ἡ
 Θυσία. Cod. Mosc. pro κατα-
 τίσθαι dat καταστήσασθαι.

15) ὅσοι — τῆς στρατείας —
 ἐλήφθησαν] Syll. recte corrigit
 στρατιᾶς, et pro ἐλήφθησαν scri-
 bendum censet ἐλείφθησαν vel
 ἐνέλειφθησαν. Anas. enim inter-
 pretatur statim habuerunt.

χρημάτων μεγάλων ἔλπίδι, τὸ πλεόν δὲ (ἔμοι δοκεῖ)
τῇ ἐς τὸ θεῖον ὀλιγαρχία, τούτοις παραφρονῆσαι τε συν-
έπεσεν αὐτίκα, καὶ ἀπώλοντο ἐς θάλασσαν τε καὶ
ἀπὸ τῶν κρημνῶν ἑαυτοὺς ῥίπτοντες. Ἀλεξάνδρου δὲ,
ὡς ἐνίκησε τῇ μάχῃ, Θήβας τε αὐτὰς καὶ σύμπα-
σαν τὴν Θηβαΐδα διδόντος πυρὶ, ἄνδρες τῶν ἐκ Μακε-
δονίας ἐλθόντες ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερόν, ἅτε ἐν τῇ
γῇ πολεμία, κεραυνοῖς τε ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστραπαῖς
ἐφθάρησαν. οὕτω μὲν ἱερόν ἐστι τοῦτο τὸ ἐξ ἀρχῆς ἁ-
γίον.

CAPUT XXVI.

Campus Teneri et templum Herculis Hippodoti — de
Sphinge varia narratio — Onchesti reliquiae — urbs
Thespia — signum Jovis Saotae et alia deorum
signa Thespieae posita.

Τοῦ Καβείρου ¹⁾ δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίον ἐστὶν ἐπώνυμον
Τηνέρου ²⁾ μάντεως, ὃν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ
Μελίας νομίζουσι· καὶ Ἡρακλέους ἱερόν μέγα, ἐπί-
κλησιν Ἰπποδότου ³⁾· τοὺς τε γὰρ Ὀρχομενίους Φα-
σὶν ἐς τοῦτο ἀφῆχθαι σφατιά, καὶ τὸν Ἡρακλέα νύ-
κτωρ τοὺς ἵππους λαβόντα συνδῆσαι σφισι τοὺς ὑπὸ
2 τοῖς ἄρμασι. Πραελθόντων δὲ τὸ ὄρος ἐστὶν, ὅθεν τὴν
Σφίγγα

1) Τοῦ Καβείρου] *Kuhn*
emendat τοῦ Καβείρων, scil. ἱεροῦ·
sed rectius scribi τ. Καβείρου,
(sic enim appellatum fuisse vi-
detur hoc Cabitorum templum)
patet ex sequentibus in hoc
Capite: Τραπομένη δὲ ἀπὸ τοῦ
Καβείρου τὴν ἐν ἀριστερῇ.

2) Τηνέρου etc.] Vide supra
C. 10. in fine.

3) Ἰπποδότου] Scribendum
esse Ἰπποδέτου, ex ipsa narratio-
ne et voce συνδῆσαι patet, uti
Sylb. recte monuit. Inde for-
te nomen *Herculis* dictus, de
quo *Macrobius Saturn.* L. I.
C. 19.

Σφίγγα λέγουσιν ὀρμαῖσθαι ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν ἀρπα-
ζομένων αἰνίγμα ἄδουσιν. οἱ δὲ κατὰ ληστείαν σὺν
δυνάμει ναυτικῇ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν εἰς τὴν
πρὸς Ἀνθηδύνι σχεῖν θάλασσαν καταλαβοῦσαν δὲ τὸ
ὄρος τοῦτο, ἀρπαγαῖς χρῆσθαι, πρὶν ἐξεῖλεν Οἰδίπους
αὐτὴν ὑπερβαλόμενος πλήθει στρατιᾶς, ἣν ἀφίκετο
ἔχων ἐκ Κορίνθου. λέγεται δὲ καὶ, ὡς νόθη Λαῖου
θυγάτηρ εἴη, καὶ ὡς τὸν χρησμὸν τῷ Κάδμῳ δοθέν-
τα ἐκ Δελφῶν ⁴⁾ διδάξειεν αὐτὴν κατὰ εὐνοίαν ὁ
Λαῖος· ἐπίσασθαι δὲ πρὶν τοὺς βασιλέας οὐδὲν ἄλ-
λο ἢ τὸ μάντευμα ⁵⁾. ὁπότε οὖν τῇ Σφίγγι ἀμφι-
βητήσων τις ἀφίκοιτο τῆς ἀρχῆς, (γενέσθαι γὰρ τῷ
Λαίῳ ἐκ παλλακῶν υἱός, καὶ τὰ χρησθέντα ἐκ
Δελφῶν εἰς Ἐπικάστην μόνην καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης ἔχειν
παῖδας ⁶⁾) τὴν οὖν Σφίγγα χρῆσθαι σοφίσμασιν εἰς
τοὺς ἀδελφοὺς, ὡς τὸν Κάδμῳ γινόμενον χρησμὸν εἰ-
δεῖεν Λαῖου γε ὄντες ⁷⁾· οὐκ ἔχοντας δὲ αὐτοὺς ἀπο-
κρίνασθαι,

4) τὸν χρησμὸν τῷ Κάδμῳ δοθ.
ἐκ Δελφῶν] Diverſum hoc ora-
culi effatum eſſe videtur ab illo,
quod a pluribus veterum me-
moratur. Vide Apollodor Lib.
III. C. 4. §. 1., ubi vid. Heyne
V. C. p. 552.

5) ἐπίσασθαι δὲ πρὶν τοὺς βασι-
λεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μάντ.
] Non
πρὶν ſolum, ſed ipſa etiam ver-
borum ſententia ab hoc loco
abhorre videtur. Pro πρὶν
forte πρότερον ſcribendum et
reliqua ita emendanda ſint:
ἐπίσασθαι δὲ πρότερον τοὺς βα-
σιλεῖς, οὐδένα δ' ἄλλον τὸ μάν-
τευμα, ἀντεα (h. e. antequam
Sphinx reſciverit) reges tantum,

nec quemquam alium hoc ora-
culum poſſe.

6) εἰς Ἐπικάστην — ἔχειν παῖ-
δας] oraculi effata ad Epica-
ſten ſolam ejusque filios per-
tinuiſſe. Sed Amas. non le-
giſſe videtur εἰς, interpretatus:
Epicaſtae tantum — ſorum
fuiſſe. Laji uxorem ab Home-
ro Epicaſten, ab aliis vero Jo-
caſtam dici, notum eſt; vide
ſupra C. 5. et Heyne V. C. ad
Apollodor. p. 598.

7) ὡς — εἰδεῖεν Λαῖου γε
ὄντες] quod — poſſe deberent,
ſi quidem Laji filii eſſent. Sed
Cod. Moſc. rectiorem ſervaviſſe
videtur lectionem exhibens:

κρίνασθαι, θανάτῳ ζημιῶν, ἅτε οὐ προσηκόντως
 ἀμφοισβητοῦντας γένους τε καὶ ἀρχῆς. Οἰδίπους δὲ
 ἅρ' ἀφίκετο ὑπὸ ὀνείρατος δεδιδαγμένος τὸν χρησμόν.
 3 Ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρους τούτου πέντε ἀπέχει καὶ δέκα στα-
 δίους πόλεως ἐρείπια Ὀγχητοῦ. Φασὶ δὲ, ἐνταῦθα
 οἰκῆσαι Ποσειδῶνος παῖδα Ὀγχητον. ἐπ' ἐμοῦ δὲ
 ναὸς τε καὶ ἄγαλμα Ποσειδῶνος ἐλείπετο Ὀγχητοῦ,
 4 καὶ τὸ ἄλσος, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ⁸⁾ ἐπήνεσε. Τραπο-
 μένω δὲ ἀπὸ τοῦ Καβειρίου τὴν ἐν ἀριστερᾷ, καὶ πρό-
 ελθόντι ὡς πεντήκοντα σταδίους, Θέσπεια ⁹⁾ ὑπὸ τὸ
 ὄρος τὸν Ἐλικῶνα ὤκισαι. θυγατέρα δὲ εἶναι Θέσπει-
 αν λέγουσιν Ἀσωποῦ, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι τὴν
 πόλιν· οἱ δὲ Θέσπιόν φασιν ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθόντα τὸ
 ὄνομα τῇ πόλει δοῦναι· γεγονέναι δὲ ἀπὸ Ἐρεχθέως
 5 αὐτόν ¹⁰⁾. Θεσπιῦσι δὲ ἐν τῇ πόλει Σαώτου Διὸς
 ἐστὶ χαλκοῦν ἄγαλμα ἔτι. λέγουσι δὲ, ὡς λυμαينو-
 μένου τὴν πόλιν ποτὲ αὐτοῖς δράκοντος προστάξειεν ὁ
 θεὸς τὸν κλήρω ¹¹⁾ τῶν ἐφήβων κατὰ ἔτος ἕνατον λα-
 χόντα δίδασθαι τῷ θηρίῳ. τῶν μὲν δὴ διαφθαρέν-
 των μνημονεύειν τὰ ὀνόματα οὐ φασιν· ἐπὶ δὲ Κλεο-
 κράτῳ λαχόντι τὸν ἐρασὴν αὐτοῦ Μενέστρατον λέγου-
 σιν ἐπιτεχνήσασθαι. χαλκοῦν θώρακα ἐποιήσατο
 ἔχοντα

ὡς — εἰδυῖαν Λαίου γε ὄντος.
 Inde sic scribendum et inter-
 pungendum esse suspicor: ὡς
 — εἰδυῖαν· Λαίου γε ὄντας,
 εὐκ ἔχοντας δέ etc.

8) Ὅμηρος] Vid. Iliad. β.
 vers. 506. Mox pro Καβειρίου
 Cod. Mosc. miram lectionem
 exhibet μοιραχίου.

9) Θέσπεια] In Cod. Mosc.
 constanter legitur Θέσπια, quam

scripturam quoque memorat
 Steph. Byz., uti et alteram Θε-
 σπια, quae etiam in Pausania,
 Strabone et aliis reperitur.

10) γεγονέναι δὲ ἀπὸ Ἐρε-
 χθέως αὐτόν] Diodor. L. IV.
 f. 29. Thespius dicitur Ere-
 chthei filius.

11) τὸν κλήρω] Pro vulgata
 τῷ ex Codice Mosc. restitui τὸν,
 quod sequens λαχόντα exigit.

ἔχοντα ἐπὶ ἐκάσῃ τῶν Φωλίδων ἀγκιστρον ἐς τὸ ἄνω· τοῦτον τὸν θώρακα ἐνδύς, παρέδωκε τῷ δράκοντι ἐκουσίως αὐτόν· παραδούς δὲ ἀπολεῖσθαι τε καὶ αὐτὸς ἀπολεῖν ἔμελλε τὸ θηρίον. ἀντὶ τούτου μὲν τῷ Διὶ γέγονεν ἐπὶ κλησὶς Σαώτης. τὸ δὲ ἄγαλμα τὸ Διονύσου, καὶ αὐθις Τύχης, ἐτέρωθι δὲ Ὑγείας· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τὴν Ἐργάνην καὶ αὐτὴν καὶ Πλούτὸν οἱ παρεσηκότα ἐποίησε¹²⁾.

CAPUT XXVII.

De praecipuo Cupidinis cultu apud Thespienses — de Cupidinis natalibus varia narratio — de Cupidinis signis a Lysippo et Praxitele confectis ejusque recentiore signo — Venere et Phryne Praxitelis, aliisque memorandis Thespiacae — Herculis templum et de Thestii filiabus narratio.

Θεῶν δὲ οἱ Θεσπιεῖς τιμῶσιν Ἐρώτα μάλιστα ἐξ ἀρχῆς· καὶ σφισιν ἄγαλμα παλαιότατόν ἐστιν ἀργὸς λίθος. ὅσις δὲ ὁ κατασησάμενος¹⁾ Θεσπιεῦσιν Ἐρώτα Θεῶν σέβεσθαι μάλιστα, οὐκ οἶδα. σέβονται δὲ οὐδέν τι ἦσσαν καὶ Ἑλλησποντίων Παριανοὶ, τὸ μὲν ἀνέκαθεν ἐξ Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν ἀπωκισμένοι, τὰ δὲ ἐφ'

12) τὸ δὲ ἄγαλμα — ἐποίησε] Nec quicquam praecedit, nec subsequitur, ad quod referri possit ἐποίησε· quare nullus dubito, quin hic nomen artificis exciderit, cujus arte signa memorata confecta fuerint. Illud vero nomen fuisse Θήρων, non temere suspicari mihi videor; Theronem enim

Paus. T. III.

Boeotium artificem memorat Paus. L. VI. C. 14. §. 5. et Θήρων ob sequens Θεῶν facilius excidere potuisse, e re critica fatis liquet.

1) κατασησάμενος] Sylburgio recte monente hoc rescripti pro mendose vulgato καταστησάμενος.

F

- 2 ἰφ' ἡμῶν τιλοῦντες ἐς Ῥωμαίους. Ἔρωτα δὲ ἄνθρωποι μὲν οἱ πολλοὶ νεώτατον θεῶν εἶναι, καὶ Ἀφροδίτης παῖδα ἡγνῆται. Λύκιος δὲ Ὀλλήν, ὃς καὶ τοὺς ὕμους τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐποίησεν Ἑλλήσιν, οὗτος ὁ Ὀλλήν ἐν Εἰλειθυίας ὕμνῳ μητέρα Ἔρωτος τὴν Εἰλειθυιάν φησιν εἶναι. Ὀλλήνος δὲ ὕπερον. Πάμφως τε ἔπη καὶ Ὀρφεὺς ἐποίησαν· καὶ σφισι ἀμφοτέροις²⁾ πεποιημένα ἐσὶν ἐς Ἔρωτα, ἵνα ἐπὶ τοῖς δρωμένοις Λυκομήδαι³⁾ καὶ ταῦτα ἄδωσιν· ἐγὼ δὲ ἐπελεξάμην⁴⁾ ἀνδρὶ ἐς λόγους δαδουχοῦντι, καὶ τῶν μὲν οὐ πρόσω ποιήσομαι μνήμην. Ἡσίδων δὲ⁵⁾ ἢ τὸν Ἡσιόδῳ Θεογονίαν ἐσποίησαντα οἶδα γράψαντα, ὡς Χάος πρῶτον, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Γῇ τε καὶ Τάρταρος καὶ Ἔρως γένοιτο. Σαπφῶ δὲ ἡ Λεσβία πολλά τε καὶ
- 3 οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς Ἔρωτα ἦσε. Θεσπιεῦσι δὲ ὕπερον χαλκοῦν εἰργάσατο Ἔρωτα Λυσίππος, καὶ ἔτι πρότερον τούτου Πραξιτέλης, λίθου τοῦ Πεντελησίου⁶⁾. καὶ ὅσα μὲν εἶχεν ἐς Φρύνην καὶ τὸ ἐπὶ Πραξιτέλει τῆς γυναικὸς σόφισμα, ἐτέρωθι ἤδη μοι δεδήλω-

2) καὶ σφισι ἀμφοτέροις] Post σφισι alterum καὶ vulgatum fuit; quod Codicis Mosc. auctoritate deleui.

3) Λυκομήδαι] Non temere me hoc reposuisse pro male vulgato Λυκομήδαι, manifesto patet ex C. 30. in fine atque ex iis, quae diximus not. 13. ad L. I. C. 22. Cod. Mosc. perperam hic exhibet Λυκομήδια.

4) ἐγὼ δὲ ἐπελεξάμην] scilicet, quae Pamphus et Orpheus de Cupidine versibus mandarunt. Mox ante ἐς λό-

γους excidisse λαθὼν, recte conjectat Sylburg.

5) Ἡσιδὼν δὲ etc.] Vide Theogon. vers. 116 — 120.

6) Πραξιτέλης, λίθου τοῦ Πεντελησίου] Cod. Mosc. dat λίθου τε Πεντελησίον, uti alibi in Pausania. Hujus Cupidinis signi mentio quoque fit a Strab. L. IX. p. 629. B., ubi vid. Casaub., in Antholog. Gr. T. II. p. 254. ed. Jacobs, a Cicerone in Verr. Act. II. L. IV. f. 2. et a Plin. Hist. Nat. L. XXXVI. C. 5. p. 726.

δεδήλωται⁷⁾. πρῶτον δὲ τὸ ἄγαλμα κινῆσαι τοῦ Ἑρωτος λέγουσι Γαίον δυναστεύσαντα ἐν Ῥώμῃ, Κλαυδίου δὲ ὀπίσω Θεσπιεῦσιν ἀποπέμψαντος, Νέρωνα αὐτοῖς δεύτερα ἀνάσπασον ποιῆσαι· καὶ τὸν μὲν Φλόξ αὐτόθι διέφθειρε. τῶν δὲ ἀσεβησάντων ἐς τὸν θεόν, ὁ μὲν ἀνθρώπῳ στρατιώτῃ διδούς αἰεὶ τὸ αὐτὸ σύνθημα μετὰ ὑπούλου χλευασίας⁸⁾, ἐς τοσοῦτο προήγαγε θυμῷ τὸν ἄνθρωπον, ὥς ἐς σύνθημα διδόντα αὐτὸν διεργάζεται. Νέρωνι δὲ παρεξῆς τὰ ἐς τὴν μητέρα ἐστὶ καὶ ἐς γυναῖκας γαμετὰς ἐναγῇ τε καὶ ἀνέραςα τολμήματα. τὸν δὲ ἐφ' ἡμῶν Ἑρωτα ἐν Θεσπιαῖς ἐποίησεν Ἀθηναῖος Μηνόδωρος τὸ ἔργον τὸ Πραξιτέλους μιμούμενος. Ἐνταῦθα καὶ⁹⁾ αὐτοῦ Πραξιτέλους Ἀφρο- 4 δίτη καὶ Φρύνης ἐστὶν εἰκὼν, λίθου καὶ ἡ Φρύνη καὶ ἡ θεός. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτέρωθι Ἀφροδίτης Μελαίνιδος¹⁰⁾ ἱερὸν, καὶ θέατρόν τε καὶ ἀγορὰ θεᾶς ἄξια· ἐνταῦθα Ἡσίοδος ἀνάκειται χαλκοῦς. τῆς ἀγορᾶς τε¹¹⁾ οὐ πόρρω Νίκη τε χαλκοῦ καὶ ναὸς Μουσῶν ἐστὶν οὐ μέγας· ἀγάλματα δὲ ἐν αὐτῷ μικρὰ λίθου πεποιημένα. Καὶ Ἡρακλέους Θεσπιεῦσιν ἐστὶν ἱερὸν· ἱερᾶ- 5 ται δὲ αὐτῷ¹²⁾ παρθένος, ἧς τ' ἂν ἐπιλάβῃ τὸ χρεῶν αὐτήν. αἴτιον δὲ τούτου φασὶν εἶναι τοιόδε· Ἡρακλέα ταῖς θυγατράσι πεντήκοντα οὔσαις ταῖς

F 2

Θε.

7) ἐτέρωθι ἤδη μοι δεδήλωται] Vid. L. I. C. 20. §. 1.

8) σύνθημα μετὰ ὑπ. χλ.] Haec tessera obscœna forte fuit Venus vel Priapus. Vid. Sueton. Calig. C. 56.

9) Ἐνταῦθα καὶ] Inserui καὶ ex Codice Mosc.

10) Ἀφρ. Μελαίνιδος] Scribendum esse videtur Μελαίνιδος,

uti legitur supra L. II. C. 2. §. 4., L. VIII. C. 6. in fine et in Athen. Deipn. L. XIII. p. 588.

11) τῆς ἀγορᾶς τε] Mallem τῆς ἀγ. δε.

12) ἱερᾶται δὲ αὐτῷ] Reddidi αὐτῷ e lectione antiqua pro vulgata αὐτοῦ. Sic paulo infra ἱερ. αὐτῷ et alibi.

Θεσίου συγγενέσθαι πάσαις πλὴν μιᾶς ἐν τῇ αὐτῇ
 νυκτί· ταύτην δὲ οὐκ ἐθελῆσαι οἱ τὴν μίαν μιχθῆ-
 ναι· τὸν δὲ νομίζοντα δικάσαι¹³⁾ μένειν παρθένον
 πάντα αὐτὴν τὸν βίον ἱερωμένην αὐτῷ. ἐγὼ δὲ ἤκουσα
 μὲν καὶ ἄλλον λόγον, ὡς διὰ πασῶν ὁ Ἡρακλῆς τῶν
 Θεσίου παρθένων διεξέλθοι τῇ αὐτῇ νυκτί, καὶ ὡς
 ἄρσενας παῖδας αὐτῷ πᾶσαι τέκοιεν, διδύμους δὲ ἢ
 τε νεωτάτη καὶ ἢ πρεσβυτάτη. ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἔστιν
 ὅπως ἠγήσομαι πιστὸν, Ἡρακλέα ἐπὶ τοσοῦτον ὀργῆς
 ἀνδρὸς Φίλου θυγατρὶ ἀφικέσθαι. πρὸς δὲ καὶ, ἡνί-
 κα ἦν μετ' ἀνθρώπων, τιμωρούμενός τε ἄλλους ὑβρί-
 ζοντας, καὶ μάλιστα, ὅσοι θεῶν ἀσεβεῖς ἦσαν, οὐκ ἂν
 αὐτός γε¹⁴⁾ κατεσῆσατο αὐτῷ νόον τε καὶ ἱερείαν
 ὥσπερ δὴ θεός. ἀλλὰ γὰρ ἐφαίνετό μοι τὸ ἱερὸν τοῦ-
 το ἀρχαιότερον ἢ κατὰ Ἡρακλέα εἶναι τὸν Ἀμφιτρυώ-
 νος, καὶ Ἡρακλέους τοῦ καλουμένου τῶν Ἰδαίων Δα-
 κτύλων, οὗ δὴ καὶ Ἐρυθαίους τοὺς ἐς Ἰωνίαν¹⁵⁾ καὶ
 Τυρίους ἱερὰ ἔχοντας εὔρισκον. οὐ μὲν οὐδ' οἱ Βοιω-
 τρὶ τοῦ Ἡρακλέους ἠγνόουν τοῦτο τὸ ὄνομα¹⁶⁾. ὅπου
 γε αὐτοὶ τῆς Μυκαλησσίας Δήμητρος Ἡρακλεῖ τῷ
 Ἰδαίῳ τὸ ἱερὸν ἐπιτετράφθαι λέγουσιν¹⁷⁾.

13) τὸν δὲ νομίζοντα δικάσαι] *illum vero pronuntiasse et san-
 xisse. Sic saepius νομίζειν in
 Pausania denotat instituerē,
 sancire, uti infra C. 29. bis:
 Μούσας ἐνόμισαν εἶναι τρεῖς· et:
 ταῦτα δὲ ἐνόμιζεν οὕτως ὁ Πιε-
 ρος. Conf. supra L. II. C. 14.
 not. 2. Temere igitur Kühn.
 emendat μηνίσαντα.*

14) οὐκ ἂν αὐτός γε] *Pro-
 te, quod hic alienum erat, γε
 rescribere non dubitavi.*

15) τοὺς ἐς Ἰωνίαν] *Pro τοῦς
 κατὰ Ἰων, vel τοὺς ἐν Ἰωνίᾳ.*

16) τοῦτο τὸ ὄνομα] *Recte
 Sylb. emendat τούτου.*

17) ὅπου γε — λέγουσιν] *De
 hoc vide supra C. 19.*

CAPUT XXVIII.

De monte Helicōne — serpentum veneni varia natura.

Ὁ δὲ Ἑλικῶν ὄρεων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐν τοῖς μάλιστα
 ἐστὶν εὐγεως καὶ δένδρων ἀνάπλεως· καὶ οἱ τῆς ἀνδρά-
 χνου θάμνοι παρέχονται τὸν πανταχοῦ καρπὸν ἔξει
 ἡδιστον¹⁾. λέγουσι²⁾ δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦν-
 τες, καὶ ἀπάσας ἐν τῷ ὄρει τὰς πόας, καὶ τὰς ῥίζας
 ἡκιστα³⁾ ἐπὶ ἀνθρώπου θανάτῳ φύεσθαι. καὶ δὴ
 καὶ τοῖς ὄφεσι τὸν ἰὸν ποιοῦσιν ἐνταῦθα ἀσθενέστερον
 αἱ νομαί· ὥστε καὶ διαφεύγουσι τὰ πολλὰ οἱ δηχθέν-
 τες ἢ ἀνδρὶ Λίβυϊ γένους τοῦ Ψύλλων⁴⁾, ἢ καὶ ἄλλως
 προσφόροις ἢ ἐπιτύχωσι τοῖς φαρμάκοις. Ἔστι μὲν δὴ ὁ
 ἰὸς τοῖς ἀγριωτάτοις τῶν ὄφεων, καὶ ἄλλως ὀλέθριος ἔς
 τε ἀνθρώπους καὶ ζῶα ὁμοίως τὰ πάντα. συντελοῦσι
 δὲ οὐχ ἡκιστα ἐς ἰσχύν σφισι τοῦ ἰοῦ καὶ αἱ νομαί· ἐπεί-
 τοι καὶ ἀνδρὸς ἀκούσας οἶδα Φοίνικος, ὡς ἐν τῇ ὄρεινῃ
 F 3 τῇ

1) τὸν πανταχοῦ καρπὸν ἔξει
 ἡδ.] Kuhn. emendat τῶν παν-
 ταχοῦ καρπῶν· sed vulgata fer-
 ri possunt, si πανταχοῦ jungas
 cum ἡδιστον.

2) λέγουσι.] Ita cum Sylb.
 rescripsi pro mendose vulgato
 ἔχουσι. De frequenti harum
 vocum permutatione vide not. 9.
 ad L. I. C. 5.

3) ἡκιστα.] Hoc, Sylburgio
 recte ita emendante, reposui
 pro ἡδιστα, quod ab hoc loco
 alienum et mendosum esse, ne-
 mini non liquet.

4) ἢ ἀνδρὶ Λίβυϊ γένους τοῦ
 Ψύλλων.] Ad syntaxin expe-
 diendam Kuhn. ante ἢ subin-

telligi vult μᾶλλον, sed praeter
 necessitatem; nam post ἢ ex
 subsequentibus potius revocan-
 dum esse ἢν Pausaniae more
 trajectum, quis non videat?
 Sic sententia est: quare a ser-
 pentibus morfi plerumque eva-
 dunt, ac si de Psyllorum ge-
 nere aliquem, vel alia etiam
 remedia salutaria nacti fuerint.
 Pro ἄλλως forte scribendum sic
 ἄλλοις. De Psyllis serpentum
 morsui medendi arte excellen-
 tibus vide Casaub. ad Strab.
 L. XVII. p. 1169. B. not. 2. et
 Steph. Byz. v. ψύλλοι. Conf.
 Voss. de origine idol. pag.
 1519.

τῇ Φοινίκῃς ἀγριωτέρους τοὺς ἔχεις ποιοῦσιν αἱ ῥίζαι. ἔφη δὲ ἄνθρωπον ἰδεῖν αὐτὸς ἀποφεύγοντα ὄρμην ἔχεως· καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τι ἀναδραμεῖν δένδρον, τὸν δὲ ἔχιν, ὡς ἦλθεν ὕψερος, ἀποπνεῦσαι πρὸς τὸ δένδρον τοῦ ἰοῦ, καὶ οὐ ζῆν ἔτι τὸν ἄνθρωπον. τούτου μὲν τοιαῦτα ἤκουσα. ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῇ Ἀράβων ὅσοι τῶν ἔχεων περὶ τὰ δένδρα τὰ βάλαμα⁵⁾ οἰκοῦσι, τοιάδε ἄλλα ἐς αὐτοὺς συμβαίνοντα οἶδα. μέγεθος μὲν κατὰ μυρτίνης θάμνον τὰ βάλαμά ἐσι, φύλλα δὲ αὐτοῖς κατὰ τὴν πόαν τὸ σάμψουχον⁶⁾. ἔχεων δὲ τῶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ καθ' ὁπόσους⁷⁾ καὶ πλείονες καὶ ἐλάσσονες ὑπὸ ἑκασον αὐλίζονται δένδρον· τροφὴ γὰρ αὐτοῖς ὁ τῶν βαλσάμων ἐστὶν ὁπὸς ἡδίση· καὶ ἔτι καὶ ἄλλως τῇ σκιᾷ τῶν φυτῶν χαίρουσιν. ἐπὰν οὖν συλλέγειν τοῦ βαλσάμου τὸν ὁπὸν ἀφίκηται τοῖς Ἀραψιν ὥρα, ξύλων δύο ἑκαστος σκυτάλας⁸⁾ ἐπὶ τοὺς ἔχεις ἐσφέρει, κροτοῦντες δὲ τὰ ξύλα, ἀπελαύνουσι τοὺς ἔχεις· ἀποκτείνειν δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐθέλουσιν ἱερούς τῶν βαλσάμων νομίζοντες. ἦν δὲ καὶ ὑπὸ ἔχεων δηχθῆναί τω συμβῇ, τὸ μὲν τραῦμά ἐστιν, ὁποῖον καὶ ὑπὸ σιδήρου, δεῖμα δὲ ἄπεσι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ⁹⁾. ἄτε γὰρ σιτουμένοις τοῖς ἔχεσι μύρων τὸ εὐοσμότατον,

μετακε-

5) βάλαμα] Restitui β pro vulgato π ex communi scriptura huius vocis. De balsa-mo v. Wesseling. ad Diodor. L. II. f. 48. not. 7.

6) σάμψουχον] amarus. Hesych. σαμψούχος, ubi vide not. In aliis constanter legitur σάμψυχος, uti in Dioscori-de, qui L. III. C. 47. uberius de eo agit.

7) καθ' ὁπόσους] quorum quantaeque sunt. Sic Sylburgii emendatio, καθ' ὁπόσων seu καθ' ὅσον, supervacanea est.

8) σκυτάλας] virgulas seu bacillos. Hesych.: σκυτάλα, βακτηρία· et similiter Etymolog. M.

9) ἀπὸ τοῦ ἰοῦ] Cod. Mosc. ἀπὸ τοῦδε.

μετακεράννυσί σφισιν ἐκ τοῦ θανατώδους ἐς τὸ ἡπιώ-
τερον ὁ ἰός. ταῦτα μὲν δὴ ἔχοντά ἐσιν οὕτω.

CAPUT XXIX.

De Ephialte, Oto et urbe Ascrea — Musis, earum nomi-
nibus numeroque, ac de Piero — memorandis Heliconis,
fonte Aganippe, Eupheme Musarum nutrice,
et de Lino.

Θῦσαι δὲ ἐν Ἑλικῶνι Μούσαις πρῶτους καὶ ἐπονομά-
σαι τὸ ὄρος ἱερὸν εἶναι Μουσῶν Ἐφιάλτην καὶ Ὠτον ¹⁾
λέγουσιν, οἰκίσαι δὲ αὐτοὺς καὶ Ἀσκρην· καὶ δὴ καὶ
Ἥγησίνοους ²⁾ ἐπὶ τῷδε ἐν τῇ Ἀτθίδι ἐποίησεν·

Ἀσκρην δ' αὖ παρέλεκτο Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἡ δὴ οἱ τέκε παῖδα περιπλομένων ἐνιαυτῶν

Οἶκλον, ὃς πρῶτος μετ' Ἀλωέος ἔκτισε παίδων

Ἀσκρην, ἥ θ' Ἑλικῶνος ἔχει πόδα πιδ' ἀκόνετα.

ταύτην τοῦ Ἥγησίνου τὴν ποίησιν οὐκ ἐπελεξάμην· ἀλ-
λὰ πρότερον ἄρα ἐκλελοιπυῖα ἦν, πρὶν ἢ ἐμὲ γενέσθαι.

Κάλλιππος δὲ Κορίνθιος ἐν τῇ ἐς Ὀρχομενίους συγ-
γραφῇ μάρτυρα ποιεῖται τῷ λόγῳ τὰ Ἥγησίνου τὰ
ἔπη· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμεῖς πεποιήμεθα παρ' αὐτοῦ
Κάλλιππου διδασχθέντες. Ἀσκρης μὲν δὴ πύργος

εἰς ἐπ' ἐμοῦ, καὶ ἄλλο οὐδὲν, ἐλείπετο ἐς μνήμην.

Οἱ δὲ τοῦ Ἀλωέως παῖδες ἀριθμὸν τε Μούσας ἐνόμι- 2

F 4

σαν

1) Ἐφιάλτην καὶ Ὠτον] De
his, qui *Aloidae* appellabantur,
vide Apollodor. L. I. C. 7. §. 4.
et ibi *Heyne* V. C. p. 102. 103.
Conf. supra C. 23. in fine. Pro
Ὠτον Cod. Mosc. hic dat Ὠτον.

2) Ἥγησίνοους] Plures fuisse,
qui Ἀτθίδα composuerint, jam
supra notavimus L. VI. C. 7.
not. 11., quorum numero *Heges-
finous* est addendus, de quo in
aliis nil memoratum inveni.

σαν εἶναι τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐταῖς ἔθεντο Μελέτην, καὶ Μνήμην, καὶ Ἀοιδήν. χρόνῳ δὲ ὑπερόν Φασι Πίερον Μακεδόνα, ἀφ' οὗ καὶ Μακεδόσιν ὠνόμασαι τὸ ὄρος, τοῦτον ἐλθόντα ἐς Θεσπιάς, ἐννέα τε Μούσας κατασῆσασθαι, καὶ τὰ ὀνόματα τὰ νῦν μεταθέσθαι σφίσι. ταῦτα δὲ ἐνόμιζεν οὕτως ὁ Πίερος, ἢ σοφώτερά οἱ εἶναι Φανέντα, ἢ κατὰ τι μάντευμα, ἢ παρὰ τοῦ διδαχθεῖς τῶν Θρακῶν· δεξιώτερον γὰρ τὰ τε ἄλλα ἐδόκει τοῦ Μακεδονικοῦ τὸ ἔθνος εἶναι πάλαι τὸ Θράκιον, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐς τὰ θεῖα ὀλίγωρον. εἰσὶ δ' οἱ καὶ αὐτῷ θυγατέρας ἐννέα Πιέρῳ γενέσθαι λέγουσι, καὶ τὰ ὀνόματα, ἅπερ ταῖς θεαῖς, τεθῆναι καὶ ταύταις· καὶ ὅσοι Μουσῶν παῖδες ἐκλήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, θυγατρίδους εἶναι σφᾶς Πιέρου. Μίμνερος δὲ ἐλεγεῖα ἐς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδὸν³⁾, Φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ, θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας. Ἐν Ἑλικῶνι δὲ πρὸς τὸ ἄλσος ἰόντι τῶν Μουσῶν, ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἢ Ἀγανίππη πηγὴ· θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Ἀγανίππην τοῦ Περμήσσου⁴⁾ λέγουσι· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος ὁ Πέρμηστος περὶ τὸν Ἑλικῶνα. τὴν δὲ εὐθεῖαν ἐρχομένῳ πρὸς τὸ ἄλσος, ἔστιν εἰκὼν Εὐφήμες ἐπειρασμένη λίθῳ· τροφὸν δὲ εἶναι τὴν Εὐφήμην λέγουσι τῶν Μουσῶν· ταύτης τε οὖν εἰκὼν, καὶ μετ' αὐτὴν Λίνος ἔστιν ἐν πέτρᾳ μικρᾷ σπηλαίου τρόπον εἰργασμένη· τούτω

3) πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδὸν] Sylb. et Kühn. malunt Λυδοῦς ex L. IV. C. 23. §. 4.

4) Περμήσσου] Pro vulgato Περμήσσει hic et paulo infra il-

lud nomen rescripti ex Hartungii lectione, Strabone L. IX. p. 624. C., Hesiodi Theog. vers. 5. et Serv. ad Virgilii Eclog. VI. vers. 64., qui omnes hunc flavium Permissum vocant.

τω κατὰ ἔτος ἕνατον πρὸ τῆς Θυσίας τῶν Μουσῶν ἐναγίζουσι. λέγεται δὲ, ὡς ὁ Λίνος οὗτος⁵⁾ παῖς μὲν Οὐρανίας εἴη, καὶ Ἀμφιμάρου τοῦ Ποσειδῶνος, μεγίστην δὲ τῶν τε ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὅσοι πρότερον ἐγένοντο, λάβοι δόξαν ἐπὶ μουσικῇ· καὶ ὡς Ἀπόλλων ἀποκτείνειεν αὐτὸν ἐξισούμενον κατὰ τὴν ὥδην. ἀποθάνοντος δὲ τοῦ Λίνου, τὸ ἐπ' αὐτὸ πένθος διῆλθεν ἄρα καὶ ἄχρι τῆς βαρβάρου πάσης, ὡς καὶ Αἰγυπτίοις ἄσμα γενέσθαι Λίνον· καλοῦσι δὲ τὸ ἄσμα Αἰγυπτιοὶ τῇ ἐπιχωρίῳ Φωνῇ Μανέρων⁶⁾. οἱ δὲ Ἕλλησιν ἔπη ποιήσαντες, Ὅμηρος μὲν, ἅτε ἄσμα Ἑλλήνιον ὄν⁷⁾ ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀτπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ἄδοντα ἐς Λίνον.

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς Φόρμιγγι λιγείῃ
Ἰμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδειν.

Πάμφως δὲ, ὃς Ἀθηναίοις τῶν ὕμνων ἐποίησε τοὺς ἀρχαιοτάτους, οὗτος ἀκμάζοντος ἐπὶ τῷ Λίνῳ τοῦ πένθους Οἰτολίνον ἐκάλεσεν αὐτόν. Σαπφῶ δὲ ἡ Δεσβία τοῦ Οἰτολίνου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Πάμφω

F 5

μαθοῦσα

5) λέγεται δὲ, ὡς ὁ Λίνος οὗτος etc.] Diversus hic *Linus* ab iis, qui supra memorantur L. II. C. 19. §. 7., ubi vide not.

6) Μανέρων] Hoc nomen recte restituit *Sylb.* pro mendose vulgato Ἡμανέρων· scilicet η ex praecedente voce male adhaesit. Firmatur haec correctio multis veterum scriptorum locis, inprimis *Polluc.*, qui L. IV. f. 54. inter ἄσματα ἰθνηκῶν refert Μανέρως, *Athen. Deipn.* L. XIV. p. 620. A. et *Suid.* h. v.

Linum Aegyptiis Manerota dictum fuisse, *Herodot.* refert L. II. f. 79. Vide etiam *Hesych.* h. v. et ibi not.

7) Ὅμηρος μὲν, ἅτε ἄσμα Ἑλλήνιον ὄν etc.] Cod. Mosc. omissis vocibus ἅτε et ὄν exhibet Ἑλλήσιον pro Ἑλλήνιον, unde genuinam lectionem fuisse suspicor ἅτε ἄσμα Ἑλλήσιν ὄν ἐπιστ. etc., quippe haud ignarus, *Lini casus Graecis carminis materiem praebuisse.* Locus *Homeri est Iliad. ε. vers. 569.*

μαθοῦσα Ἄδωνιν ὁμοῦ καὶ Οἰτόλινον ἦσε. Θηβαῖοι δὲ λέγουσι, παρὰ σφίσι ταφῆναι τὸν Λίνον, καὶ ὡς μετὰ τὸ πταῖσμα τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ τὸ Ἑλληνικὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου κατὰ δὴ τινα ὄψιν ὀνείρατος τὰ ὅσα ἀνελόμενος τοῦ Λίνου κομίσσειεν εἰς Μακεδονίαν· ἐκεῖνον μὲν δὴ αὖθις ἐξ ἐνυπνίων ἄλλων ὀπίσω τοῦ Λίνου τὰ ὅσα εἰς Θήβας ἀποσεῖλαι· τὰ δὲ ἐπιθήματα τοῦ τάφου, καὶ ὅσα σημεῖα ἄλλα ἦν, ἀνὰ χρόνον Φασὶν ἀφανισθῆναι. λέγεται δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὑπὸ Θηβαίων, ὡς τοῦ Λίνου⁸⁾ τούτου γένοιτο ὕστερον ἕτερος Λίνος καλούμενος Ἰσμηνίου, καὶ ὡς Ἡρακλῆς ἔτι παῖς ὢν ἀπέκτεινεν αὐτὸν, διδάσκαλον μουσικῆς ὄντα. ἔφη δὲ οὔτε ὁ Ἀμφιμάρου Λίνος, οὔτε ὁ τούτου γενόμενος ὕστερον ἐποίησαν· ἢ καὶ ποιηθέντα εἰς τοὺς ἐπεῖτα οὐκ ἦλθε.

CAPUT XXX.

De Musarum aliorumque signis in Helicone — poetarum Musicae laude celebratorum signis — de Orpheo varia narratio — de fluvio Helicone — urbe Libethra et Orphei monumento — Lycomedis.

Ταῖς Μούσαις δὲ ἀγάλματα μὲν πρῶτά ἐστι Κηφισοδότου τέχνη πάσαις. προελθόντι δὲ οὐ πολὺ, τρεῖς μὲν εἰσὶν αὖθις Κηφισοδότου, Στρογγυλίωνος δὲ ἕτερα τοσαῦτα, ἀνδρὸς βοῦς καὶ ἵππους ἄριστα εἰργασμένου· τὰς δὲ ὑπολοίπους τρεῖς ἐποίησεν Ὀλυμπιοσθένης. καὶ Ἀπόλλων χαλκοῦς ἐστὶν ἐν Ἑλικῶνι καὶ Ἑρμῆς μαχόμενοι περὶ τῆς λύρας, καὶ Διόνυσος ὁ μὲν Λυσίππου·

8) λέγεται δὲ — ὡς τοῦ πῆς vide not. 12. ad L. II. Λίνου etc.] De pluribus Lī. C. 12.

που· τὸ δὲ ἄγαλμα ἀνέθηκε Σύλλας ¹⁾ τοῦ Διονύ-
σου τὸ ὁρῶν, ἔργον τῶν Μύρωνος, θεᾶς μάλιστα ἄξι-
ον μετὰ γε τὸν Ἀθήνησιν Ἐρεχθεῖα ²⁾· ἀνέθηκε δὲ οὐκ
οἴκοθεν, Ὀρχομένειους δὲ ἀφελόμενος τοὺς Μινύας·
τοῦτό ἐστι τὸ ὑπὸ Ἑλλήνων λεγόμενον θυμιάμασιν ἀλ-
λοτριῖσι τὸ θεῖον σέβασθαι· Ποιητὰς δὲ ἢ καὶ ἄλλως ³⁾
ἐπιφανεῖς ἐπὶ μουσικῇ, τόσων εἰκόνας ἀνέθεσαν·
Θάμυριν ⁴⁾ μὲν αὐτόν τε ἤδη τυφλόν, καὶ λύρας κατ-
εαγυίας ἐφαπτόμενον· Ἀρίων δὲ Μηθυμναῖός ⁵⁾ ἐστὶν
ἐπὶ δελφῖνος· ὁ δὲ Σακάδα ⁶⁾ τοῦ Ἀργείου τὸν
ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιὼς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν
προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος
εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν· κάθεται δὲ καὶ
Ἡσιόδος κιθάραν ἐπὶ τοῖς γόνασιν ἔχων, οὐδὲν τι οἰκτι-
ρον Ἡσιόδῳ φόρημα· δῆλα γὰρ δὴ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν
ἐπῶν, ὅτι ἐπὶ ῥάβδῳ δάφνης ἦδε ⁶⁾· περὶ δὲ Ἡσιό-
δου τε ἡλικίας καὶ Ὀμήρου πολυπραγμονήσαντι ἐς τὸ
ἀκριβέστατον οὐ μοι γράφειν ἠδὲ ἦν, ἐπισαμένῳ τὸ
Φιλαίτιον ἄλλων τε καὶ οὐχ ἥκιστα, ὅσοι κατ' ἐμὲ ἐπὶ
ποιήσῃ τῶν ἐπῶν καθεστήκεσαν ⁷⁾· Ὀρφεῖ δὲ τῷ 3
Θρακί.

1) τὸ δὲ ἄγαλμα ἀνέθηκε Σύλ-
λας] Forte scribere praestet τὸ
δὲ ἄγαλμα, ὃ ἀνέθηκε Σ.

2) τὸν Ἀθ. Ἐρεχθεῖα] De
quo signo vide L. I. C. 5. §. 2.

3) Θάμυριν etc.] De hoc vi-
de L. IV. C. 33. §. 4. et 7.

4) Ἀρίων δὲ Μηθ. etc.] Pro-
lixè de hoc egit Herodot. L. I.
f. 23. 24.

5) Σακάδα] De hoc vide
not. 15. ad L. II. C. 22. et not.
4. ad L. IV. C. 27.

6) ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπ., ὅτι ἐπὶ
ῥάβδῳ δάφνης ἦδε] Vid. Hes.
Theog. vers. 30. Antiquitus
poëtae carmina recitabant lau-
ri ramum manu tenentes: de
quo more vide Hesych. v. αἰ-
σακος, Cleric. ad Hesiod. l. c.
et Salmas. Exercit. p. 862. 869.
Pro αὐτῶν Sylb. mavult αὐτοῦ,
scil. τοῦ Ἡσιόδου.

7) οὐχ ἥκιστα, ὅσοι — καθε-
στήκεσαν] nec minus eorum, qui
mea perate ad componenda poë-
mata sese applicarunt.

Θρακὶ πεποιήται μὲν παρεστῶσα αὐτῷ Τελετῇ, πεποιήται δὲ περὶ αὐτὸν λίθου τε καὶ χαλκοῦ Θηρία ἀκούοντα ἄδοντος. πολλὰ μὲν δὴ⁸⁾ καὶ ἄλλα πισεύουσιν οὐκ ὄντα Ἕλληνες, καὶ δὴ καὶ Ὀρφέα Καλλιόπης τε εἶναι Μούσης, καὶ οὐ τῆς Πιέρου, καὶ οἱ τὰ Θηρία εἶναι πρὸς τὸ μέλος ψυχαγωγούμενα· ἐλθεῖν δὲ καὶ εἰς τὸν Ἄϊδην ζῶντα αὐτὸν παρὰ τῶν κάτω Θεῶν τὴν γυναῖκα αἰτοῦντα. ὁ δὲ Ὀρφεὺς (ἐμοὶ δοκεῖν) ὑπερεβάλετο ἐπ' ὧν κόσμῳ τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μέγα ἦλθεν ἰσχύος, οἷα πισευόμενος εὖρηκέναι τελετάς Θεῶν, καὶ ἔργων ἀνοσίων καθαρμοὺς, νόσων τε ἰᾶματα καὶ τροπὰς μνημάτων Θεῶν. ταῖ δὲ γυναῖκάς Φασι τῶν Θρακῶν ἐπιβουλεύειν μὲν αὐτῷ Θάνατον, ὅτι σφῶν τοὺς ἄνδρας ἀκολουθεῖν ἔπεισεν αὐτῷ πλανωμένῳ, Φόβῳ δὲ τῶν ἀνδρῶν οὐ τολμᾶν· ὥς δὲ ἐνεφορήσαντο οἴνου, ἐξεργάζονται τὸ τόλμημα, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου κατέστη μεθυσκομένους ἐς τὰς μάχας χωρεῖν. εἰσὶ δὲ, οἳ Φασι κεραυνωθέντι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ συμβῆναι τὴν τελευτὴν Ὀρφεῖ· κεραυνωθῆναι δὲ αὐτὸν τῶν λόγων εἵνεκα, ὧν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοότας ἀνθρώπους. ἄλλοις δὲ προειρημένον εἶναι, ὥς προαποθανούσης οἱ τῆς γυναικὸς, ἐπὶ τὸ Ἄορνον δι' αὐτὴν τὸ ἐν τῇ Θεσπρωτίδι ἀφίκετο· εἶναι γὰρ πάλαι νεκυομάντιον αὐτόθι⁹⁾. νομίζοντα δὲ οἱ ἔπεσθαι τῆς Εὐρυδίκης τὴν ψυχὴν, καὶ ἀμαρτόντα, ὥς ἐπετράφη, αὐτόχειρα αὐτὸν ὑπὸ λύπης αὐτοῦ γενέ-

8) πολλὰ μὲν δὴ] In Codice Mosc. δὴ abest.

9) ἐπὶ τὸ Ἄορνον — νεκυομάντιον αὐτόθι] Mendose vulgatum fuit νεκυμάντιον, quod

cum usitata forma νεκυομάντιον mutavi; alibi semper occurrit νεκυομαντεῖον. De lacu Averno (Ἄορνῳ) et manium, quod ibi fuit, oraculo vide Diodor. Sic. L. IV. f. 22. et ibi Wesseling.

γενέσθαι. λέγουσι δὲ οἱ Θράκες, αἱ τῶν ἀηδόνων
 ἔχουσι νεοσσιᾶς ¹⁰⁾ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ὀρφέως, ταύ-
 τας ἥδιον καὶ μεῖζόν τι ἄδειν. Μακεδόνες δὲ οἱ χώ-
 ραν τὴν ὑπὸ ὄρος τὴν Πιερίαν ἔχοντες ¹¹⁾ καὶ πόλιν Δίον
 φασίν, ὑπὸ τῶν γυναικῶν γενέσθαι τὴν τελευταίαν ἐν-
 ταῦθα τῷ Ὀρφεΐ. ἰόντι δὲ ἐκ Δίου τὴν ἐπὶ τὸ ὄρος,
 καὶ σάδια προσηλυθότι εἴκοσι, κίων τέ ἐσιν ἐν δεξιᾷ,
 καὶ ἐπίθημα ἐπὶ τῷ κίονι, ὑδρία λίθου· ἔχει δὲ τὰ ὁ-
 ςᾶ τοῦ Ὀρφέως ἢ ὑδρία, καθὰ οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι.
 Ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς Ἐλικῶν ἄχρι σαδίων ἐβδομήκοντα
 πέντε· προσελθόντι δὲ τὸ ρεῦμα ἀφανίζεται τὸ ἀπὸ
 τούτου κατὰ τῆς γῆς· διαλεῖπον δὲ μάλιστα δύο καὶ
 εἴκοσι σάδια, ἀνέισι τὸ ὕδωρ αὐθις, καὶ ὄνομα Βαφύ-
 ρας ἀντὶ Ἐλικῶνος λαβαίν, κατείσιν ἐς θάλασσαν
 ναυσίπορος. τοῦτον οἱ Διάσαι ¹²⁾ τὸν ποταμὸν ἐπιρ-
 ρεῖν διὰ παντὸς τῇ γῇ τὰ ἐξαρχῆς φασί, τὰς γυναῖ-
 κας δὲ, αἱ τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν, ἐναπονίψασθαι
 οἱ θελῆσαι τὸ αἷμα, καταδύναί τε ἐπὶ τούτῳ τὸν πο-
 ταμὸν ἐς τὴν γῆν, ἵνα δὴ μὴ τοῦ φόνου καθάρσια τὸ
 ὕδωρ

10) νεοσσιᾶς] Rescripsi ex
 Codice Mosc. pro insolentiori
 νεοσσιᾶς, quod vulgatum fuit.

11) Μακεδόνες δὲ οἱ χώραν
 τὴν ὑπὸ ὄρος τὴν Πιερίαν ἔχ.]
 Cod. Mosc. haud male dat Μα-
 κεδόνων. *Amas.* ista interpreta-
 tur: qui subiectam Pieriae
 monti terram incolunt; nec
 infitiandum est, Thessaliae seu
 Macedoniae montem non mi-
 nus Pieriam dictum fuisse, quam
 Πίερην· vide *Suid.* et *Hesych.*
 h. v. ac conf. supra C. 29. At
 Pausaniam hic de regione po-

tius *Piera* loqui, et χώραν —
 τὴν Πιερίαν jungenda esse; ar-
 tculus τὴν declarat. τὴν ὑπὸ
 ὄρος dictum est pro τὴν ὑπὸ ὄρει-
 αν, et innuitur mons *Olympus*,
 sub quo *Pieriam* et *Dion* situm
 fuisse patet ex *Thucyd.* L. IV.
 f. 78. in fine: εἰς Δίον — ὃ ὑπὸ
 τῇ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς
 Θεσσαλὸν πόλις καίται et ex
Strab. L. VII. p. 508. A.

12) Διάσαι] Ex Codice
 Mosc. hoc restitui et ex *Steph.*
Byz. v. Δίον. Vulgatum fuit
 διαται.

5 ὕδωρ παρ᾽άσχηται. Ἦκουσα δὲ καὶ ἄλλον ἐν Λα-
 ρίσσῃ λόγον, ὡς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πόλις οἰκοῖτο Λιβη-
 θρα¹³⁾, ἣ ἐπὶ Μακεδονίας τέτραπται τὸ ὄρος, καὶ εἶ-
 ναι οὐ πόρρω τῆς πόλεως τὸ τοῦ Ὀρφέως μνήμα. ἀφι-
 κέσθαι δὲ τοῖς Λιβηθρείοις παρὰ τοῦ Διονύσου μάντευ-
 μα ἐκ Θράκης, ἐπειδὴν ἴδῃ τὰ ὅσα τοῦ Ὀρφέως ἡ-
 λιος¹⁴⁾, τήνικαῦτα ὑπὸ συὸς ἀπολεῖσθαι Λιβηθρείοις
 τὴν πόλιν. οἱ μὲν δὲ οὐ πολλῆς Φροντίδος ἐποιοῦντο
 τὸν χρησμόν, οὐδὲ ἄλλο τι θηρίον οὕτω μέγα καὶ ἄλ-
 κιμον ἔσεσθαι νομίζοντες, ὡς ἐλεῖν σφισι τὴν πόλιν,
 οὐδὲ θρασύτητος μετεῖναι μᾶλλον ἢ ἰσχύος¹⁵⁾. ἐπεὶ
 δὲ ἐδόκει τῷ θεῷ, συνέβαινε σφισι τοιαύδε· ποιμὴν
 περὶ μεσοῦσαν μάλισα τὴν ἡμέραν ἐπικλίνων αὐτὸν
 πρὸς τοῦ Ὀρφέως τὸν τάφον, ὁ μὲν ἐκάθευδεν ὁ ποι-
 μὴν· ἐπῆει δὲ οἱ καὶ καθεύδοντι ἔπη τε ἄδειν τῶν Ὀρ-
 φέως καὶ μέγα καὶ ἠδὺ φωνεῖν. οἱ οὖν ἐγγύτατα
 νέμοντες ἢ καὶ ἀροῦντες, ἕκαστοι τὰ ἔργα ἀπολείπον-
 τες, ἠθροίζοντο ἐπὶ τοῦ ποιμένου τὴν ἐν τῷ ὕπνῳ ὥ-
 δην· καὶ ποτε ὠθοῦντες ἀλλήλους καὶ ἐρίζοντες, ὅς-
 τις ἐγγύτατα ἔσαι τῷ ποιμένι, ἀνατρέπουσι τὸν κίο-
 να, καὶ κατεάγη τε ἀπ' αὐτοῦ πεσοῦσα ἡ θήκη, καὶ
 εἶδεν ὁ ἥλιος τὰ ὅσα τοῦ Ὀρφέως λοιπὸν¹⁶⁾. αὐ-
 τήκα

13) Λιβηθρα] In *Strab. Lib.*
 IX. p. 629. A. et L. X. p. 722. A.
 legitur Λιβηθρον et in *Plutarch.*
Alexandr. f. 14. in fine Λιβη-
 θρα, ubi Orphēi ξόανον ibi fuisse
 memoratur.

14) Ὀρφέως ἥλιος] Excidisse
 videtur ὁ et scribendum Ὀρφ.
 ὁ ἥλιος.

15) οὐδὲ θρασύτητος μετεῖναι
 μᾶλλον ἢ ἰσχύος] Haec verba,

quibus mendosi aliquid inesse,
 statim patet, *Kuhn.* praeclare
 ita restituit: σὺ δὲ θρ. κ. κ. ἢ
 ἰσχύος.

16) ὁ ἥλιος τὰ ὅσα τοῦ Ὀρφ.
 λοιπὸν] Sic λοιπὸν interpretan-
 dum esset *postea*. Sed Cod.
Mosc. verae lectionis vestigia
 servasse videtur, pro τὰ ὅσα ex-
 hibens ἐς τὴν τῶν ὁσῶν, unde
 legendum esse videtur: ὁ ἥλ. τὰ
 τῶν ὁσῶν τῷ Ὀρφ. λοιπὸν.

τίκα δὲ ἐν τῇ ἐπερχομένη νυκτὶ ὃ τε θεὸς κατέχει
πολύ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ποταμὸς Σῦς
(τῶν δὲ περὶ τὸν Ὀλυμπον χειμάρρων καὶ ὁ Σῦς ἐστὶ)
τότε οὖν οὗτος ὁ ποταμὸς κατέβαλε ¹⁷⁾ μὲν τὰ τείχη
Λιβηθρίοις, θεῶν δὲ ἱερὰ καὶ οἴκους ἀνέτρεψεν ἀν-
θρώπων, ἀπέπνιξε δὲ τοὺς τε ἀνθρώπους, καὶ τὰ
ἐν τῇ πόλει ζῶα ὁμοίως τὰ πάντα. ἀπολλυμένων
δὲ ἤδη Λιβηθρίων, οὕτως οἱ ἐν Δίῳ Μακεδόνες, κατὰ
γε τὸν λόγον τοῦ Λαρισαίου ξένου, ἐς τὴν ἑαυτῶν τὰ
ὅσα κομίζουσι τοῦ Ὀρφέως. ὅσις δὲ περὶ ποιήσεως
ἐπολυπραγμόνησεν, ἤδη τοὺς Ὀρφέως ὕμνους οἶδεν
ὄντας, ἕκαστόν τε αὐτῶν ἐπὶ βραχύτατον, καὶ τὸ σύμ-
παν οὐκ ἐς ἀριθμὸν πολὺν πεποιημένους. Λυκομή ⁶
δαι ¹⁸⁾ δὲ ἴσασι τέ καὶ ἐπάδουσι τοῖς δρωμένοις.
κόσμῳ μὲν δὴ τῶν ἐπῶν δευτερεῖα φέροντο ἂν μετὰ
Ὀμήρου γε τοὺς ὕμνους, τιμῆς δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ ¹⁹⁾
καὶ ἐς πλέον ἐκείνων ἔχουσι.

CAPUT XXXI.

Arfinoës signum in Helicone — Priapi signum et cultus —
tripodes in Helicone positi, festum Musea dictum, Hip-
pocrene — de Hesiodi carminibus — Hesiodi morte —
fluvio Lamo, Narcissi fonte et de ipso Narcisso
varia narratio.

Καὶ Ἀρσινόης ἐστὶν ἐν Ἑλικῶνι εἰκὼν, ἣν Πτολεμαῖος ἔγ-
μεν ἀδελφὸς ὢν· τὴν δὲ Ἀρσινόην στυγερὸς φερεὶ χαλκῇ
τῶν

17) κατέβαλε] Pro vulgata
κατέλαβε sic rescripsi ex Amajaci
interpretatione: viros dejecit.

18) Λυκομήδαι etc.] Vide
not. 13. ad L. I. C. 22.

19) τιμῆς δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ]
honoris, quem divinitus ha-
bent. Deletum tamen mallet
voculam ἐκ, ut sententia sit:
honoris vero in deos etc.

τῶν ἀπτήνων· πτερὰ μὲν γὰρ καὶ αὐταὶ κατὰ τὰ αὐτὰ
 ταῖς ἄλλαις φύουσιν, ὑπὸ δὲ βάρους καὶ διὰ μέγεθος
 οὐχ οἷά τε εἶναι ἀνέχεσθαι σφᾶς εἰς τὸν αἶρα τὰ πτερὰ.
 2 Ἐνταῦθα καὶ Τηλέφῳ τῷ Ἡρακλέους γάλα ἐστὶν ἔλα-
 φος παιδί μικρῷ διδοῦσα, καὶ βοῦς τε παρ' αὐτὸν, καὶ
 ἄγαλμα Πριάπου θεᾶς ἄξιον· τούτῳ τιμαὶ τῷ θεῷ
 δέδονται μὲν καὶ ἄλλως, ἔνθα εἰσὶν αἰγῶν νομαὶ καὶ
 προβάτων, ἢ καὶ ἐσμοὶ μελισσῶν· Λαμψακηνοὶ δὲ εἰς
 πλέον ἢ θεοὺς τοὺς ἄλλους νομίζουσι ¹⁾), Διονύσου τε
 3 αὐτὸν παῖδα εἶναι καὶ Ἀφροδίτης λέγοντες. Ἐν δὲ τῷ
 Ἐλικῶνι καὶ ἄλλοι τρίποδες κεῖνται, καὶ ἀρχαιότατος,
 ὃν ἐν Χαλκίδι λαβεῖν τῇ ἐπ' Εὐρίπῳ λέγουσιν Ἡσίοδον
 νικήσαντα ᾧδῃ ²⁾). περιοικοῦσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ ἄλσος,
 καὶ ἐορτήν τε ἐνταῦθα οἱ Θεσπιεῖς καὶ ἀγῶνα ἄγουσι
 Μουσεία· ἄγουσι δὲ καὶ τῷ Ἑρωτι ³⁾), ἀθλα οὐ μου-
 σικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀθληταῖς τιθέντες. ἐπανα-
 βάντι δὲ σάδια ἀπὸ τοῦ ἄλσους τούτου ὡς εἴκοσιν,
 εἰσὶν ἢ τοῦ Ἴππου καλουμένη κρήνη· ταύτην τὸν Βελλε-
 ροφόντου ποιῆσαί φασιν Ἴππον, ἐπιψάυσαντα ὅπλῃ
 τῆς γῆς. Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἐλικῶνα οἰκοῦντες
 παρελημμένα δόξῃ ⁴⁾ λέγουσιν, ὡς ἄλλο Ἡσίοδος
 ποιῆσαι οὐδὲν ἢ τὰ ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ εἰς τὰς
 Μούσας

1) εἰς πλέον — νομίζουσι] pluris eum faciunt, quam reliquos deos.

2) ὃν ἐν Χαλκίδι — ᾧδῃ] De hoc Hesiodi cum Homero certamine locus classicus est in Plutarchi Conv. VII. sapient. Conf. ejus Symposiac. L. V. probl. 2. Alii quoque scripto-

res illud tangunt; vide Robinsoni dissert. de Hesiodo.

3) καὶ τῷ Ἑρωτι] Meurs. Graec. Feriat. praeter necessitatem scribendum censet καὶ τὰ Ἑρώτια.

4) παρελημμένα δόξῃ] Amas. ex opinione quadam a majoribus accepta. Sic παρελημμένα legisse videtur.

Μούσας ἀφαιροῦσι προσίμιον ⁵⁾, ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς Ἑριδας ⁶⁾ λέγοντες· καί μοι μόλιβδον ἐδείκνυσαν, ἔνθα ἡ πηγὴ, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λευμασμένα ⁷⁾· γέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ Ἔργα. ἔτι δὲ καὶ ἑτέρα κεχωρισμένη ⁸⁾ τῆς προτέρας, ὥς πολὺν τινα ἐπῶν ὁ Ἡσιόδος ἀριθμὸν ποιήσειεν· ἐς γυναῖκάς τε ἀδόμενα, καὶ ἄς μεγάλας ἐπονομάζουσιν Ἡοίας, καὶ Θεογονίαν τε, καὶ ἐς τὸν μάντιν Μελάμποδα, καὶ ὡς Θησεὺς εἰς τὸν Ἄϊδην ὁμοῦ Πειρίθῳ καταβαίη· παραινέσις τε Χείρωνος, ἐπὶ διδασκαλίᾳ δὲ τῇ Ἀχιλλέως ⁹⁾, καὶ ὅσα ἐπὶ ἔργοις τε καὶ ἡμέραις. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, καὶ ὡς μαντικὴν Ἡσιόδου διδασχθεῖν παρὰ Ἀκαρνάνων· καὶ ἔστιν ἔπη μαντικά, ὅποσα τε ἐπέλεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν ¹⁰⁾. Ἐναντία δὲ καὶ ἐς τοῦ Ἡσιόδου τὴν τελευτήν ¹¹⁾ ἔστιν εἰρημένα. ὅτι μὲν γὰρ οἱ παῖδες τοῦ Γανύκτορος Κτίμενος καὶ Ἀντίφορς ἔφυγον ἐς Μολυκρίαν ἐκ Ναυπάκτου διὰ τοῦ Ἡσιόδου τὸν Φόνον, καὶ αὐτόθι ἀτεβήσασιν ἐς Ποσειδῶνα ἐγένετο τῇ Μολυκρίδι ¹²⁾ σφίσιν ἡ δίκη, τάδε μὲν καὶ οἱ πάντες κατὰ ταῦτα εἰρήκασι. τὴν δὲ ἀδελφὴν τῶν νεανίσκων οἱ μὲν ἄλλου του ¹²⁾ φασὶν αἰσχύνειν.

5) τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προσίμιον] Cum Sylburgio rescripsi τὸ pro male vulgato τὰ, quod a sequenti προσίμιον abhorrebat.

6) τὸ ἐς τὰς Ἑριδας] Vide Hesiodi Ἔργ. vers. 11. et ibi not.

7) λευμασμένα] Scribendum esse λευμασμένον, cum Sylburgio censeo. Mox pro δὲ αὐτῷ mallem δὲ ἐν αὐτῷ.

8) ἑτέρα κεχωρισμένη] Supple ex praecedentibus δέξαι.

Rauf. T. III.

9) ἐπὶ διδασκαλίᾳ δὲ τῇ Ἀχ.] Sylb. non temere pro δὲ emendat οὐ, scilicet.

10) ἐπὶ τέρασιν] Vulgarum fuit τέραςιν, quod etiam Cod. Mosc. et Amas. habet; Sylburgi illud recte mutavit cum τέρασιν, quod sententia exigit.

11) ἐγένετο τῇ Μ.] Post ἐγένετο occidisse videtur ἐν.

12) ἄλλου του] Ex Codice Mosc. restitui ἄλλου pro vulgato ἄλλοι, et Sylburgio recte monente

G

αἰσχύναντος Ἡσίοδον λαβεῖν οὐκ ἀληθῆ τὴν τοῦ ἀδικήματος δόξαν· οἱ δὲ ¹³⁾ ἐκείνου γενέσθαι τὸ ἔργον. τὰ μὲν δὴ ἐς Ἡσίοδον καὶ αὐτὸν καὶ ἐς τὰ ἔπη διά-
 6 Φορὰ ἐπὶ τοσοῦτον εἴρηται. Ἐπὶ δὲ ἄκρα τῇ κορυφῇ τοῦ Ἐλικῶνος ποταμὸς οὐ μέγας ἐστὶν ὁ Λάμος. Θεσπιέων δὲ ἐν τῇ γῇ ἡ Δονάκων ἐστὶν ὀνομαζομένη ¹⁴⁾· ἐνταῦθα ἐστὶ Ναρκίσσου πηγὴ, καὶ τὸν Νάρκισσον ἰδεῖν ἐς τοῦτο τὸ ὕδωρ φασὶν, οὐ συνέντα δὲ, ὅτι ἐώρα σκιὰν τὴν ἑαυτοῦ, λαθεῖν τε αὐτὸν ἐρασθέντα αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπὶ τῇ πηγῇ οἱ συμβῆναι τὴν τελευταίην. τοῦτο μὲν δὴ παντάπασιν εὐήθες, ἡλιθιότητος ἤδη τινὰ ἐς τοῦτο ἤκοντα, ὡς ὑπὸ ἔρωτος ἀλίσκεσθαι ¹⁵⁾, μηδὲ, ὁποῖόν τι ἄνθρωπος καὶ ὁποῖόν τι ἀνθρώπου σκιά, διαγνῶναι. ἔχει δὲ καὶ ἕτερος εἰς αὐτὸν λόγος, ἥσσον μὲν τοῦ προτέρου γνώριμος, λεγόμενος δὲ καὶ οὗτος· ἀδελφὴν γενέσθαι Ναρκίσσω δίδυμον, τὰ τε ἄλλα ἐς ἅπαν ὅμοιον τὸ εἶδος, καὶ ἀμφοτέροις ὡσαύτως κόμην εἶναι, καὶ ἐσθῆτα ἑοικυῖαν αὐτοὺς ἐνδύεσθαι, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ θῆραν ἰέναι μετὰ ἀλλήλων· Νάρκισσον δὲ ἐρασθῆναι τῆς ἀδελφῆς, καὶ ὡς ἀπέθανεν ἡ παῖς, Φοιτῶντα ἐπὶ τὴν πηγὴν, συνιέναι μὲν, ὅτι τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐώρα, εἶναι δὲ οἱ καὶ συνιέντι ῥαζώνην τοῦ

monente rescripti του (τινος) pro τοῦ.

13) οἱ δὲ] Licet haec verba prioribus οἱ μὲν bene respondeant, non repudianda tamen videtur lectio Codicis Mosc. οὐδέ etc.

14) ἡ Δονάκων ἐστὶν ὀνομαζομένη] Aldina et Amasf. exhibent Ἡδονάκων et Cod. Mosc. ὀνομαζόμενος· utrum rectius sit, sta-

tui nequit, cum neutrum in aliis scriptoribus reperitur.

15) ἡλιθιότητος ἤδη — ἤκοντα, ὡς ὑπὸ ἔρ, ἀλίσκ.] Codex Mosc. pro ἡλιθιότητος dat, ἡλίκας, quod praefero ob vocem ἤδη additam: sic ὡς pro οὕτω, ita, tali modo, positum, et minime necessaria est conjectura Sylburgii pro ὑπὸ emendandis αὐτοῦ.

ταῖς ὑπὸ ῥεῖαις ἐστὶ πόλις. Ἡρακλέους δὲ ἱερὸν, καὶ
 ἄγαλμα ὀρθὸν ἐνταῦθά ἐστι λίθου, καὶ Ἡράκλεια
 ἑορτὴν³⁾ ἄγουσι. τὸ δὲ πεδίον τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων
 ἐκώλυεν οὐδὲν λίμνην ὑπὸ πλήθους εἶναι τοῦ ὕδατος,
 εἰ μὴ διὰ μέσου χώμα σφίσιν ἐπεποιήτο ἰσχυρόν·
 καὶ οὕτω παρὰ ἔτος ἐς μὲν τὰ ἐπέκεινα τοῦ χώματος
 ἐκτρέπουσι τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ἕτερα αὐτοῦ γεωρ-
 γοῦσι. Θίσβην δὲ λέγουσιν ἐπιχώριον εἶναι νύμφην,
 3 ἀφ' ἧς ἡ πόλις τὸ ὄνομα ἔσχηκε. Παραπλέοντι δὲ
 αὐτόθι, πέλισμά ἐστιν οὐ μέγα ἐπὶ θαλάσῃ Τίφα⁴⁾.
 Ἡράκλειόν τε Τιφαιεύσιν ἐστὶ, καὶ ἑορτὴν ἄγουσιν ἐπέ-
 τειον. οὗτοι Βοιωτῶν μάλιτα ἐκ παλαιοῦ τὰ θαλάσ-
 σια θέλουσιν εἶναι σοφοί, Τίφυν⁵⁾ ἄνδρα μνημονεύον-
 τες ἐπιχώριον, ὡς προκηθεῖη γενέσθαι τῆς Ἀργεῦς
 κυβερνήτης· ἀποφαίνουσι δὲ καὶ πρὸ τῆς πόλεως, ἔν-
 θα ἐκ Κόλχων ὀπίσω κομιζομένην κομίσασθαι τὴν
 4 Ἀργὴν λέγουσιν. Ἀπὸ δὲ Θεσπίας ἰόντι ἄνω πρὸς
 ἡπείρον, ἔστι Ἀλιάρτος. ὅσις δὲ Ἀλιάρτου γέγονεν
 ἡ Κορωνείας οἰκιστὴς, οὐ με ἀπὸ τῶν ἐς Ὀρχομενίους
 ἐχόντων εἰκὸς ἦν χωρίζειν⁶⁾. κατὰ δὲ τὴν στρατείαν
 τοῦ Μήδου φρονήσασιν Ἀλιαρτίοις τὰ Ἑλλήνων, μοῖρα
 τῆς Ξέρξου στρατιάς γῆν τε σφίσιν ὁμοῦ καὶ τὴν πόλιν
 ἐπεξήλθε καίουσα. ἐν Ἀλιάρτῳ δὲ ἐστὶ Λυσάνδρου τοῦ
 Λακεδαιμονίου μνήμα⁷⁾. προσβαλὼν γὰρ τῷ Ἀλι-
 ἀρτῳ πρὸς τὸ τεῖχος, στρατιάς ἐκ τε Θηβῶν ἐνούσης
 ἔνδον

3) Ἡράκλεια ἑορτὴν] Cod. Mosc. Ἡρακλείαν ἑορτ.

4) Τίφα] Steph. habet Σί-
 φαι et Σίφη, ἐκείνων τῆς Θε-
 σπιακῆς, et sic Ptolem.

5) Τίφυν etc.] Vide Apollon. Rhod. Argon. L. I. vers. 105.

6) ὅσις δὲ — χωρίζειν] Vi-
 de infra C. 34.

7) ἐν Ἀλιάρτῳ — μνήμα] Dissentit Plutarch., qui in vita Lyfandri s. 29. illius sepul-
 crum in regione Panopaeorum
 fuisse dicit.

ἔνδον καὶ ἐξ Ἀθηναίων, καὶ ἐπεξελθόντων τῶν πολε-
 μίων, ἔπεσαν ἐν τῇ μάχῃ. Λύσανδρον δὲ τὰ μὲν ἐς 5
 τὰ μάλιστα ἐπανέεται, τὰ δὲ καὶ πικρῶς ἐσι μέμψα-
 σθαι. σοφίαν μὲν γε τοιαύτην ἐπεδείξατο, ἡγούμε-
 νος Πελοποννησίων ταῖς τριήρεσιν· Ἀντίοχον κυβερνή-
 την ὄντα Ἀλκιβιάδου, Φυλάξας Ἀλκιβιάδην ἀπόντα
 τοῦ ναυτικοῦ, τῆνικαῦτα τὸν Ἀντίοχον ἐπηγάγετο ἐς
 ἐλπίδα, ὡς ὄντα ἀξιομάχον ναυμαχῆσαι Λακεδαι-
 μονίοις, καὶ ἀναγαγόμενον ὑπὸ θράτους τε καὶ ἀλα-
 ζονείας, ἐνίκησεν αὐτὸν οὐ πόρρω τοῦ Κολοφωνίων
 ἄσπεως. ὡς δὲ καὶ δεύτερα ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς τριή-
 ρεις ἀφίκετο ἐκ Σπάρτης, ἡμεράσατο μὲν οὕτω Κύρον,
 ὡς χρήματα, ὁπότε ἐς τὸ ναυτικὸν αἰτοίῃ, παρεῖναι
 οἱ κατὰ καιρὸν τε, καὶ ἄφθονα. ὁρμούντων δὲ ναυ-
 σὶν ἑκατὸν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Ἀθηναίων, εἶλεν αὐτῶν
 τὰ πλοῖα, ἐσκεδασμένους ἐπὶ τε ὕδωρ τοὺς ναύτας
 καὶ ἐπὶ ἀγορὰν Φυλάξας. παρέσχετο δὲ καὶ ἔργον
 τοιόνδε ἐς δικαιοσύνην. Αὐτολύκῳ τῷ παγκρατιά-
 σαντι (οὐ δὴ καὶ εἰκόνα ἰδὼν οἶδα ἐν Περραινίῳ τῷ
 Ἀθηναίων⁸⁾)· τούτῳ τῷ ἀνδρὶ ἐς ἀμφισβήτησιν ὅτου
 δὴ κτήματος Ἐτεόνικος⁹⁾ ἦλθεν ὁ Σπαρτιάτης. ὡς
 δὲ ἄρα λέγων ἠλίσκετο οὐ δίκαια, (ἦν γὰρ δὴ τῆνικαῦ-
 τα Ἀθηναίοις τῶν τριάκοντα ἡ ἀρχὴ, καὶ παρὴν ἔτα
 ὁ Λύσανδρος) τούτων εἵνεκα Ἐτεόνικος πληγῶν τε ἄρ-
 χειν ἐπήρθη, καὶ ἀμυνάμενον τὸν Αὐτόλυκον ἤγευ ἐπὶ
 Λύσανδρον, παντάπασιν ἐκεῖνον ἐς χάριν τὴν ἑαυτοῦ
 δικάσειν ἐλπίζων. Λύσανδρος δὲ ἀδικεῖν Ἐτεόνικον
 κατέγνω, καὶ ἀπέπεμψεν ἀτιμάσας τῷ λόγῳ. Τάδε 6

G 3

μὲν

8) οὐ — Ἀθηναίων] Vide L. F. C. 18. §. 3.

9) Ἐτεόνικος etc.] Paulo ali-

ter haec narrat Plutarch. Ly- sandr. §. 15. et hunc Spartanum vocat Καλλιβιον.

μὲν Λυσάνδρῳ τὰ εἰς δόξαν ὑπάρχοντα ἦν· ἄλλα δὲ τόσα ὀνειδῆ. Φιλοκλέα γάρ.¹⁰⁾ Ἀθηναῖον ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς καὶ αὐτὸν στρατηγούντα καὶ Ἀθηναίων τῶν ἄλλων ὅσον τετρακισχιλίους αἰχμαλώτους ὄντας ἀπέκτεινεν ὁ Λύσανδρος, καὶ σφισιν οὐδὲ ἀποθανοῦσιν ἐπήνεγκε γῆν, ὃ καὶ Μήδων τοῖς ἀποβάσιν εἰς Μαραθῶνα ὑπῆρξε παρ' Ἀθηναίων, καὶ αὐτῶν Λακεδαιμονίων τοῖς πεσοῦσιν ἐν Θερμοπύλαις ἐκ βασιλέως Ξέρξου. μείζονα δὲ ἔτι Λακεδαιμονίοις ὀνειδῆ γενέσθαι παρεσκεύασεν ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τε δεκαδραχμαῖς¹¹⁾, ἃς κατέβησε ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπὶ τοῖς Λάκωσιν ἀρμοσάις. Λακεδαιμονίων δὲ χρήματα οὐ νομιζόντων κτᾶσθαι κατὰ δὴ τι μάντευμα, ὥς ἡ Φιλοχρηματία μόνῃ γένοιτο ἂν ἀπώλεια τῇ Σπάρτῃ, ὃ δὲ καὶ χρημάτων πόθον σφίσιν ἐνεποίησεν ἰσχυρόν. ἐγὼ μὲν δὲ Πέρσαις τε ἐπόμενος καὶ δικάζων νόμῳ γε τῷ ἐκείνων¹²⁾, βλάβος κρίνω Λακεδαιμονίοις μᾶλλον ἢ ὠφέλειαν γενέσθαι Λύσανδρον.

CAPUT XXXIII.

De monte Tilphuso, fonte Tilphusa ac de Tiresia —
memorandis Haliartiorum, templo dearum Praxidicarum
— fluvio Lophi — vico Alalcomenis — Syllae flagitiose factis ac morte — fluvio Tritone.

Ἐν Ἀλιάρτῳ δὲ τοῦ τε Λυσάνδρου μνῆμα, καὶ Κέκροπος τοῦ Πανδίωνός ἐστιν ἡρώων. τὸ δὲ ὄρος τὸ Τιλφούσιον,

10) φιλοκλέα γάρ etc.] Vid. Xenoph. H. Gr. L II C 5.

11) δεκαδραχμαῖς] Vide supra not. 6. ad C. 6. et de Hierostis not. 4. ad L. VIII. C. 52.

12) Πέρσαις τε — ἐκείνων] Exemplum Persarum justitiae legitur in Diodor. L XV. f. 10.

11. Vide et Briffon. de regno Persar.

Φούσιον, καὶ ἡ Τιλφούσα ¹⁾ καλουμένη πηγὴ σταδίου
 μάλιστα Ἀλιάρτου πεντήκοντα ἀπέχουσι. λέγεται
 δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἀργείους μετὰ τῶν Πολυδαίμονος παί-
 δων ἐλόντας Θήβας εἰς Δελφοὺς τῷ θεῷ καὶ ἄλλα
 των λαφύρων καὶ Τειρεσίαν ἄγειν· καὶ (εἶχετο γὰρ
 δίψη) καθ' ὁδὸν Φασιν αὐτὸν πίνοντα ἀπὸ τῆς Τιλφού-
 σης ἀφεῖναι τὴν ψυχὴν· καὶ ἔστι τάφος αὐτῷ ²⁾ πρὸς
 τῇ πηγῇ· τὴν δὲ θυγατέρα ³⁾ τοῦ Τειρεσίου δοθῆναι
 μὲν Φασιτῷ Ἀπόλλωνι ὑπὸ τῶν Ἀργείων· προστάξαν-
 τος δὲ τοῦ θεοῦ, ναυσὶν εἰς τὴν Ἰωνίαν ⁴⁾, καὶ Ἰωνίας εἰς
 τὴν Κολοφώνιαν περαιωθῆναι, ἡ μὲν αὐτόθι συνώκησε
 Μαντῶ Ῥακίῳ Κρητί· τὰ δὲ ἄλλα εἰς Τειρεσίαν, ἐτῶν
 τε ἀριθμοῦ ὡς γεγράφασιν ⁵⁾ αὐτὸν βιῶναι, καὶ ὡς ἐκ
 γυναικὸς εἰς ἄνδρα ἠλλάγη, καὶ ὅτι Ὅμηρος ἐποίησεν
 ἐν Ὀδυσσεΐα ⁶⁾, συνετὸν εἶναι γνώμην Τειρεσίαν τῶν
 ἐν Αἰδοῦ μόνον, ταῦτα μὲν καὶ οἱ πάντες ἴσασιν ἀκοῇ.
 Ἀλιαρτίοις δὲ εἰσιν ἐν ὑπαίθρῳ θεῶν ἱερὸν, ἃς Πραξι- ²
 δίκας ⁷⁾ καλοῦσιν· ἐνταῦθα ὁμνύουσι μὲν, ποιοῦνται

G 4

δὲ

1) τὸ Τιλφούσιον, καὶ ἡ Τιλ-
 φούσα] In *Plutarchi vita Sul-*
lae L. 20. et in *Strab.* L. IX. p.
 630. B. legitur Τιλφώσιον ac
 p. 634. Τιλφώσσα· fons ibi di-
 citur Τιλφώσσα, uti etiam in
Strab. v. Τέλφουσα.

2) τάφος αὐτῷ]. Post τάφος
 vulgatae erant voces ἐν τῇ,
 quae interpretes non temere
 vexarunt. Equidem istas Co-
 dicis Mosc. et *Amasaei* aucto-
 ritate deleui.

3) τὴν δὲ θυγατέρα etc.] Vide
 supra L. VII. C. 3. et ibi not. 3.

4) εἰς τὴν Ἰωνίαν] Cod. Mosc.
 εἰς τὴν νῦν Ἰωνίαν. Mox pro
 καὶ Ἰωνίας forte scribere prae-
 stet καὶ ἐκ Ἰωνίας.

5) ἐτῶν τε ἀριθμοῦ ὡς γεγρ.]
 Genitivum ἀριθμοῦ a verborum
 structura abhorrere, statim patet.
 Haud male igitur *Syllb.* emen-
 dat ἀριθμὸν ὅσα· attamen ὡς
 ferri potest. De annorum Ti-
 resiae numero vide *Heyne* V.C.
 ad *Apollodor.* p. 626.

6) Ὅμηρος ἐπ. ἐν Ὀδυσσεΐα]
 Vide *Odyss.* κ. vers. 494.

7) Πραξιδίκας] De his vide
 not. 4. ad L. III. C. 22.

δὲ οὐκ ἐπιδρομον⁸⁾ τὸν ὄρκον· ταύταις μὲν ἐστὶ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Τιλφουσίου τὸ ἱερόν. ἐν Ἀλιάστῳ δὲ εἰσὶ ναοὶ, καὶ ~~π~~φισιν οὐκ ἀγάλματα ἕνεσιν, οὐκ ὄρεφος ἔπεσιν· οὐ μὲν οὐδὲ οἷστισιν ἐποίησαν, οὐδὲ τοῦτο
 3 ἡδυνάμην πυθέσθαι. Ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίδι ποταμὸς Λόφισ. λέγεται δὲ τῆς χώρας αὐχμηρᾶς οὔσης τὸ ἐξαρχῆς, καὶ ὕδατος οὐκ ὄντος ἐν αὐτῇ, ἄνδρα τῶν δυναστευόντων ἐλθόντα εἰς Δελφοὺς ἐπερέσθαι, τρόπον ὄντινα ὕδωρ εὐρήσουσιν ἐν τῇ γῇ· τὴν δὲ Πυθίαν προστάσσειν, ὅς ἂν ἐπανήκοντι εἰς Ἀλίαρτον ἐντύχη οἱ πρὸ τῶν ἄλλων, τούτου δὲ φονέα γενέσθαι αὐτόν· ἐντυχεῖν τε δὲ αὐτῷ Παρθενουμένους⁹⁾ τὸν υἱὸν Λόφιν, καὶ τὸν οὐ μελλήσαντα τῷ Ξίφει τὸν νεανίσκον παῖσαι· καὶ τὸν μὲν ἔτι ἔμπνουεν περιθεῖν, ὅπου δὲ ῥυῆναι τὸ αἷμα, ὕδωρ ἐντῦθεν ἀνεῖναι τὴν γῆν· ἐπὶ τούτῳ μὲν ὁ ποταμὸς καλεῖται Λόφισ. Ἀλαλκομεναὶ¹⁰⁾
 4 δὲ κώμη μὲν ἐστὶν οὐ μεγάλη, κεῖται δὲ ὄρους οὐκ ἄγαν ὑψηλοῦ πρὸς τοῖς ποσὶν ἐσχάτοις· γενέσθαι δὲ αὐτῇ τὸ ὄνομα μὲν ἀπὸ Ἀλαλκομένων ἀνδρὸς αὐτόχθονος, ὑπὸ τούτου δὲ Ἀθηναῖν τραφῆναι λέγουσιν· οἱ δὲ εἶναι καὶ τὴν Ἀλαλκομενίαν τῶν Ὠγύγου θυγατέρων Φασίν. ἀπωτέρω δὲ τῆς κώμης ἐπεποιήτο ἐν τῷ χθαμαλῷ τῆς Ἀθηναῖς ναὸς, καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον

8) ἐπιδρομον] *zeimerarium*;
 vide supra not. ad C. 21.

9) Παρθενουμένους] *Amas*.
 appellative interpretatus est
impruberem filium; et Sylb. vo-
 cem mendosam esse judicans,
Παρθενομένους emendat. Cod.
 Mosc. exhibet vitiosa *παρθενὸν*
μὲν ᾧ.

10) Ἀλαλκομεναὶ] *Varia est*
huius nominis forma; in *Steph.*
legitur Ἀλαλκομένιον, ubi vide
Berkel. Paulo infra pro Ἀλαλ-
κομένων Cod. Mosc. Ἀλαλκομέ-
νως, quod *Steph. Byz.* quoque
 exhibet v. c.

χαῖον ἐλέφαντος. Σύλλα δὲ ἔστι μὲν καὶ τὰ ἐς Ἀθη-
ναίους ἀνήμερα καὶ ἥθους ἀλλότρια τοῦ Ῥωμαίων·
ἑοικότα δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐς Θηβαίους τε καὶ Ὀρχο-
μενίους· προσεξεργάσατο δὲ ¹¹⁾ καὶ ἐν ταῖς Ἀλαλ-
κομεναῖς, τῆς Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα αὐτὸ συλήσας.
τοῦτον μὲν τοιαῦτα ἔς τε Ἑλληνίδας πόλεις καὶ θεοὺς
τῶν Ἑλλήνων, ἐκμανέντα ἐπέλαβεν ἀχαριστοτάτῃ νόσος
πασῶν· Φθειρῶν γὰρ ἦνθησεν ¹²⁾, ἥ τε πρότερον εὐτύ-
χια δοκοῦσα ἐς τοιοῦτο περιῆλθεν αὐτῷ τέλος. τὸ
δὲ ἱερὸν ἐν ταῖς Ἀλαλκομεναῖς ἡμελήθη τὸ ἀπὸ τοῦδε,
ἄτε ἡρημωμένης τῆς θεοῦ ¹³⁾. ἐγένετο δὲ καὶ ἄλλο ἐπ'
ἐμοῦ τοιόνδε ἐς κατάλυσιν τοῦ ναοῦ· κισσὸς οἱ προσπε-
φυκῶς μέγας καὶ ἰσχυρὸς διέλυσεν ἐκ τῶν ἀρμονιῶν καὶ
διέσπαιτους λίθους ἀπ' ἀλλήλων. Ῥεῖ δὲ καὶ ποτα- 5
μὸς ἐνταῦθα οὐ μέγας χεῖμαρρος· ὀνομάζουσι δὲ Τρί-
τωνα αὐτὸν, ὅτι ¹⁴⁾ τὴν Ἀθηναῖν τραφῆναι παρὰ ποτα-
μῷ Τρίτῳ ἐχει λόγος· ὡς δὴ τοῦτον τὸν Τρίτωνα ὄντα,
καὶ οὐχὶ τὸν Λιβύων, ὃς ἐς τὴν πρὸς Λιβύην θάλασσαν
ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Τριτωνίδος λίμνης.

11) προσεξεργάσατο δὲ] sci-
licet ἀνήμερα vel ἑοικότα τούτοις
ex praecedentibus.

12) Φθειρῶν γὰρ ἦνθησεν]
Restitui Φθειρῶν ex Codice
Mosc. pro vulgata Φθειριῶν, pe-
diculis ebullivit: uti Tertullian.
ad Scapul. C. 3. cum viva vermi-
bus ebullisset. Similiter Hero-
dot. L. IV. f. 105. de Phereti-
ma; ζῶσα ἐντέων ἐξίξας. He-
sych.; ἐξανθῆσαι, ἐκξέσαι. Ad

rem ipsam conf. not. 19. ad L.
I. C. 20.

13) ἡρημωμένης τῆς θεοῦ]
Scribendum esse ἡρημωμένην, scil.
τὸ ἱερὸν, bene monuit Syll.

14) ὀνομ. δὲ Τρίτωνα αὐτὸν,
ὅτι etc.] Inde Minerva Τριτω-
νις appellabatur, uti satis no-
tum est; vide Schol. ad Apol-
lon. Rhod. L. I. vers. 109. et
L. IV. vers. 1311.

CAPUT XXXIV.

De templo Minervae Itoniae — memorandis Coroneae,
Iunonis signo Sirenas manu tenente — monte Libe-
thrio — monte Laphystio, Hercule Charope et fluvio
Phaláro — Orchomeno urbe ejusque
conditoribus.

Πρὶν δὲ εἰς Κορώνειαν ἐξ Ἀλαλκομενῶν ἀφικέσθαι,
τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ ἱερόν¹⁾. καλεῖται δὲ ἀπὸ
Ἰτωνίου²⁾ τοῦ Ἀμφικτύονος, καὶ εἰς τὸν κοινὸν συνία-
σιν ἐνταῦθα οἱ Βοιωτοὶ σύλλογον. ἐν δὲ τῷ ναῷ χαλ-
κοῦ πεποιημένα Ἀθηνᾶς Ἰτωνίας καὶ Διὸς ἐστὶν ἀγάλ-
ματα· τέχνη δὲ Ἀγορακρίτου, μαθητοῦ δὲ καὶ ἐρω-
μένου Φειδίου. ἀνέθεσαν δὲ καὶ Χαρίτων ἀγάλματα
ἐπ' ἐμοῦ. λέγεται δὲ καὶ τοιόνδε· Ἰοδάμειαν³⁾ ἱε-
ρωμένην τῇ θεῷ νύκτωρ εἰς τὸ τέμενος ἐσελθεῖν, καὶ
αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν⁴⁾ φανῆναι. τῷ χιτῶνι δὲ τῆς θεοῦ
τὴν Μεδούσης ἐπεῖναι τῆς Γοργόνης κεφαλὴν· Ἰοδά-
μειαν δὲ, ὥς εἶδεν, γενέσθαι λίθον. καὶ διὰ τοῦτο
ἐπιτιθεῖσα γυνὴ πῦρ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐπὶ τῆς Ἰο-
δαμείας τὸν βωμὸν, εἰς τρεῖς ἐπιλέγειν⁵⁾ τῇ Βοιωτῶν
Φωνῇ,

1) τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ
ἱερόν] Hoc templum supra me-
moratum est. L. III. C. 9. in
fine. Minerva Ἰτωνίς vel Ἰτω-
νία in Thessalia etiam culta fuit;
vide L. I. C. 13. §. 2., Schol. ad
Apollon. Rhod. L. I. vers. 721.,
Strab. L. IX. p. 665. A. et Suid.
h. v.

2) Ἰτωνίου] Schol. ad Apol-
lon. l. c. ἀπὸ Ἰτωνίου, sacerdote,
dictam esse memorant et in
Pausania legitur Ἰτωνίου supra
C, 1. init.

3) Ἰοδάμειαν] Cod. Mosc.
Ἰοδάμαν, uti in vulgatis paulo
infra legitur, et mox pro Ἰο-
δαμείας Cod. Mosc. quoque dat
Ἰοδάμας.

4) καὶ αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν]
Recte Kuhn. emendat καὶ αὐ-
τῇ τὴν Ἀθηνᾶν.

5) εἰς τρεῖς ἐπιλέγειν] Pro
τρεῖς Syll. mavult. τρεῖς. Vide
not. 12. ad L. II. C. 35. Et pro
ἐπιλέγειν equidem mallet ἐπι-
λέγει.

Φωνῇ, Ἰοδάμαν ζῆν καὶ αἰτεῖν πῦρ. Κορωνεῖα δὲ 2
 παρειχετο μὲν ἐς μνήμην ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς Ἑρμοῦ βω-
 μὸν Ἐπιμηλίου, τὸν δὲ ἀνέμων. κατωτέρω δὲ ὀλί-
 γον Ἴριος ἐστὶν ἱερὸν καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον, Πυθοδώ-
 ρου τεχνῇ Θηβαίου. Φέρει δὲ ἐπὶ τῇ χειρὶ Σειρήνας.
 τὰς γὰρ δὴ Ἀχελώου θυγατέρας ἀναπείσθεισας φα-
 σὶν ὑπὸ Ἥρας καταστῆναι πρὸς τὰς Μούσας ἐς ὥδης
 ἔργον⁶⁾. αἱ δὲ, ὡς ἐνίκησαν, ἀποτίλασαι τῶν Σει-
 ρήνων τὰ πτερὰ, ποιήσασθαι σεφάνους ἀπ' αὐτῶν
 λεγόνται. Κορωνεῖας δὲ σάδιους ὡς τεσσαράκοντα 3
 ὄρος ἀπέχει τὸ Λιβήθριον⁷⁾. ἀγάλματα δὲ ἐν αὐτῷ
 Μουσῶν τε καὶ Νυμφῶν ἐπὶ κλησὶν ἐστὶ Λιβηθρίων⁸⁾.
 καὶ πηγαὶ (τὴν μὲν Λιβηθριάδα ὀνομάζουσιν, ἡ δὲ ἐτέ-
 ρα πέτρα⁹⁾) γυναικὸς μαυοῖς εἰσιν εἰκασμένοι, καὶ ὁ-
 μοιον γάλακτι ὕδωρ ἀπ' αὐτῶν ἀνέεισιν. Ἐς δὲ τὸ ὄρος 4
 τὸ Λαφύσιον καὶ ἐς τοῦ Διὸς τοῦ Λαφυσίου τὸ τέμενός
 εἰσιν ἐκ Κορωνεῖας σάδιοι μάλιστα εἴκοσι. λίθου μὲν τὸ
 ἄγαλμά ἐστιν. Ἀθάμαντος δὲ θύειν Φρίξον καὶ Ἑλλην
 ἐνταῦθα μέλλοντος, πεμφθῆναι κριὸν τοῖς παισὶ φασὶν
 ὑπὸ Διὸς, ἔχοντα τὸ ἔριον χρυσοῦν καὶ ἀποδρᾶναι¹⁰⁾
 σφᾶς ἐπὶ τοῦ κριοῦ τούτου. ἀνωτέρω δὲ ἐστὶν Ἡρακλῆς
 Χάροψ ἐπὶ κλησὶν. ἐνταῦθα δὲ οἱ Βοιωτοὶ λέγουσιν
 ἀναβῆναι τὸν Ἡρακλέα ἄγοντα τοῦ ἄδου τὸν κύνα¹¹⁾.
 εκ

6) ἐς ὥδης ἔργον] Pro ἐς ὥ-
 δης ἔργον, uti ἔργον saepius de
 rebus bellicis dicitur.

7) Λιβήθριον] In Strab. L.
 IX p. 629. A. et L. X. p. 722.
 A. legitur Λιβηθρον. Conf.
 Schol. ad Lycophr. vers. 275.

8) Λιβηθρίων] Strab. L. IX.
 p. 629. habet Λιβηθρίων Νυμ-

φῶν ἄντρον, et L. X. p. 722. A.
 Λιβηθριάδων Ν. ἄ.

9) ἡ δὲ ἐτέρα πέτρα] scilic.
 ἐστὶ vel ὀνομάζεται.

10) ἀποδρᾶναι] Ex Codice
 Mosc. restitui pro male vulgata
 ἀποδρᾶσαι.

11) ἐνταῦθα — κύνα] Conf.
 supra L. II. C. 31. §. 2. et prae-
 cipue L. III. C. 25. §. 4.

ἐκ δὲ Λαφυσίου κατιόντι ἐς τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς τὸ ἱε-
 ρὸν, ποταμός ἐστι Φάλαρος ἐς τὴν Κηφισίδα ἐκδιδούς
 5 λίμνην. Τοῦ δὲ ὄρους τοῦ Λαφυσίου πέραν ἐστὶν Ὀρχο-
 μένος, εἰ τοῖς Ἑλλησιν ἄλλη πόλις ἐπιφανής, καὶ
 αὕτη ἐς δόξαν. εὐδαιμονίας δὲ ποτε ἐπὶ μέγιστον πρᾶ-
 αχθεῖσαν ἐμελλέν ἄρα ὑποδέξεσθαι τέλος καὶ ταύ-
 την οὐ πολὺ τι ἀποδέον ἢ Μυκῆνας τε καὶ Δῆλον¹²⁾.
 περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων τοιαῦτα ἦν, ὅποσα καὶ μνημο-
 νεύουσιν. Ἀνδρέα¹³⁾ πρῶτον ἐνταῦθα Πηνειοῦ παῖδα
 τοῦ ποταμοῦ λεγουσιν ἐποικῆσαι, καὶ ἀπὸ τούτου τὴν
 γῆν Ἀνδρηίδα ὀνομασθῆναι. παραγενομένου δὲ ὡς
 αὐτὸν Ἀθάμαντος, ἀπένειμε τῆς αὐτοῦ τῷ Ἀθάμαντι
 τὴν τε περὶ τὸ Λαφύσιον χώραν, καὶ τὴν νῦν Κορῶ-
 νειαν καὶ Ἀλιαρτίαν. Ἀθάμας δὲ ἅτε οὐδένα οἱ
 παίδων τῶν ἀρσενων λελεῖφθαι νομίζων (τὰ μὲν γὰρ
 ἐς Λεαρχόν τε καὶ Μελικέρτην ἐτόλμησεν αὐτός, Λεύ-
 κωνι δὲ ὑπὸ νόσου τελευτῆσαι συνέβη, Φρίξον δ' ἄρα
 οὐκ ἠπίστατο ἢ αὐτὸν περιόντα, ἢ γένος υπολειπόμενον
 Φρίξου) τούτων ἕνεκα ἐποίησατο¹⁴⁾. Ἀλίαρτόν καὶ
 Κορωνόν τοὺς Θερσάνδρου τοῦ Σισύφου. Σισύφου γὰρ
 ἀδελφὸς ἦν ὁ Ἀθάμας. ὕστερον δὲ ἀνατρέψαντος ἐκ
 Κόλχων οἱ μὲν αὐτοῦ Φρίξου φασίν, οἱ δὲ Πρεσβωνος
 (γεγονέναι δὲ Φρίξῳ τὸν Πρεσβωνα ἐκ τῆς Αἰήτου θυ-
 γατρὸς) οὕτω συγχωρεῦσιν οἱ Θερσάνδρου παῖδες,
 οἶκον μὲν τὸν Ἀθάμαντιος Ἀθάμαντι καὶ τοῖς ἀπὸ
 ἐκείνου προσήκειν, αὐτοὶ δὲ (μοῖραν γὰρ δίδωσιν
 σφισιν.

12) ἢ Μυκῆνας τε καὶ Δῆλον]
 De Mysenarum excidio v. su-
 pra L. II. C. 16. §. 4. de Delo
 L. III. C. 23. §. 2, Conf. L. VIII.
 C. 33.

13) Ἀνδρέα] Cod. Mosc.

Ἀνδρέαν. Male: nam in se-
 quentibus legitur nominativ.
 Ἀνδρείης.

14) ἐποίησατο] scil. παῖδας,
 ἀδοριανίς.

σΦισιν Ἀθάμας τῆς γῆς) Ἀλιάρτου καὶ Κορωνείας ἐγένοντο οἰκισαί. πρότερον δὲ ἐτι τούτων Ἀνδρεὺς Εὐίππην θυγατέρα Λεύκωνος λαμβάνει παρὰ Ἀθάμαντος γυναῖκα, καὶ υἱὸς Ἐτεοκλῆς αὐτῷ γίνεται, Κηφισοῦ ¹⁵⁾ δὲ τοῦ ποταμοῦ κατὰ πολιτῶν τὴν Φήμεν ὥστε καὶ τῶν ποιητάντων τινὲς Κηφισιάδην τὸν Ἐτεοκλέα ἐκάλεσαν ἐν τοῖς ἔπεσιν. οὗτος ὡς ἐβασίλευσεν ὁ Ἐτεοκλῆς, τὴν μὲν χώραν ἀπὸ Ἀνδρέως ἔχειν τὸ ὄνομα εἶασεν, Φυλάς δὲ Κηφισιάδα, τὴν δὲ ἑτέραν ἐπ' αὐτὸν αὐτῷ κετεσῆσατο. ἀφικόμενῳ δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀλμῶ τῷ Σιτύρου δίδωσιν οἰκῆσαι τῆς χώρας οὐ πολλήν· καὶ αἱ κῶμαι τότε ἐκλήθησαν Ἀλμῶνες ἀπὸ τοῦ Ἀλμου τούτου ¹⁶⁾· χρόνῳ δὲ ἐξενίκησεν ὕπερον εἶναι τῇ κῶμῃ Ἀλμῶνας ¹⁷⁾).

15) Κηφισοῦ] Alibi cum duplici ε, de qua literarum duplicatione v. Heyne V. C. ad Apollod. p. 110.

16) Ἀλμῶνες ἀπὸ τοῦ Ἀλμου τούτου] Non mediocris horum nominum deprehenditur varietas. C 36. constanter scriptum Ἀλμος. L. II. C. 4. §. 3. Sisyphi filius dicitur Ἀλμος et ita in Schol. ad Apollon. Lib. III. vers. 1093. At supra C. 24. hujus Libri fuit Ὀλμος et Ὀλμῶνες, quae nomina ex Pausania excitat Stephan. Byz.; idem tamen exhibet quoque Ἀλμῶν, πέλις Βοιωτίας. Mihi

vici nomen antiquitus fuisse videtur Ἀλμῶνες, quod postea transiit in Ὀλμῶνες unde mox in Pausania pro Ἀλμῶνας scribendum esse censeo Ὀλμῶνας. Vide not. sequent.

17) εἶναι τῇ κῶμῃ Ἀλμῶνας] scilicet ὄνομα, quae vox forte excidit. Primo vici appellari fuere Ἀλμῶνες, postea usus obtinuit, ut unicus vicus ita appellaretur. At pro Ἀλμῶνας rep. nendum esse Ὀλμῶνας, admodum probabile est: sic enim nominis varietatis ratio redditur.

CAPUT XXXV.

De Gratiarum vario numero et nominibus — Gratiarum imaginibus et signis.

Τὸν δὲ Ἑττοκλέα¹⁾ λέγουσιν οἱ Βοιωτοὶ Χάρισιν ἀν-
θρώπων θῦσαι πρῶτον· καὶ ὅτι μὲν τρεῖς εἶναι Χάρι-
τας κατεστήσατο, ἴσασιν· ὀνόματα δὲ, οἷα ἔθετο
αὐταῖς, οὐ μνημονεύουσιν. ἐπεὶ Λακεδαιμόνιοι γε
εἶναι Χάριτας δύο καὶ Λακεδαίμονα ιδρύσασθαι τὸν
Ταῦγέτης φασὶν αὐτάς, καὶ ὀνόματα θεοῖς Κλιτᾶν
καὶ Φαινᾶν²⁾. εἰκότα μὲν δὴ Χάρισιν ὀνόματα καὶ
ταῦτα, εἰκότα δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις· τιμῶσι γὰρ
ἐκ παλαιοῦ καὶ Ἀθηναῖοι Χάριτας, Αὐξὼ καὶ Ἥγε-
μόνην³⁾. τὸ γὰρ τῆς Καρπούς ἐστιν οὐ Χάριτος, ἀλλὰ
Ὠρας ὄνομα· τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν Ὠρῶν νέμουσιν ὄρου τῇ
Πανδρόσῳ τιμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι Θαλλῶ τὴν θεὸν⁴⁾ ὀνο-
μάζοντες. παρὰ δὲ Ἑττοκλέους τοῦ Ὀρχομενίου μα-
θόντες τρισὶν ἤδη νομίζομεν Χάρισιν εὔχεσθαι· καὶ
Ἀγγελίων τε καὶ Τεκταῖος, οἳ γε⁵⁾ Διονύσου τὸν Ἀπόλ-
λωνά

1) Τὸν δὲ Ἑττοκλέα etc.]
Inde Ἑττοκλείοι χάριτες apud
Theocrit Idyll. XVI. vers. 104.,
ubi vid. Schol.

2) Κλιτᾶν καὶ Φαινᾶν] Cod.
Mosc. ex correctione exhibet
Κλιτᾶν καὶ Φαινᾶν, quam scri-
pturam iam Sylb. rectiorem
censuerat.

3) Ἥγεμόνην] Cod. Mosc.
Ἥγεμονίαν.

4) Θαλλῶ τὴν θεὸν] Male
vulgatum fuit Θαλλωτὴν θ.
Nam deae nomen Θαλλῶ fuisse
ex Clemente Alex. constat, qui

Protrept. p. 16. C. inter Atti-
cas deas memorat Αὐξὼ (τε καὶ)
Θαλλῶ, nec non ex Polluc.
Onomast. L. VIII. f. 106. Θα-
λλῶ, Αὐξὼ, Ἥγεμόνη, ubi vid.
Kuhn.

5) Ἀγγελίων τε καὶ Τεκταῖος,
οἳ γε.] Sic Sylburgio auctore et
Kuhnio adstipulante haec ver-
ba restitui, quae antea in vul-
gatis mutila et depravata erant,
ἀγγελίων τέκται καὶ ἔσοι γε.
Firmatur haec emendatio L. II.
C. 32. f. 4., et verae hujus lectio-
nis

υνα.⁶⁾ ἐργαζόμενοι Δηλίοις, τρεῖς ἐποίησαν ἐπὶ τῇ
 ἐνὶ αὐτοῦ Χάριτας· καὶ Ἀθήνησι πρὸ τῆς ἐς τὴν
 κρόπολιν ἐσόδου Χάριτές εἰσι καὶ αὗται τρεῖς ⁷⁾
 ἀρὰ δὲ αὐταῖς τελετὴν ἄγουσιν ἐς τοὺς πολλοὺς
 πόρρητον. Πάμφως μὲν δὴ πρῶτος, ὦν ἴσμεν, ἦσεν
 Χάριτας· πέρα ⁸⁾ δὲ οὔτε ἀριθμοῦ πέρι, οὔτε ἐς
 ἃ ὀνόματά ἐστιν οὐδὲν αὐτῷ πεποιημένον. Ὅμηρος ⁹⁾
 ἔ (ἐμνημόνευσε γὰρ Χαρίτων καὶ οὗτος) τὴν μὲν
 Ἰφαιίδου γυναῖκα εἶναι λέγει, καὶ ὄνομα αὐτῇ τίθε-
 σι Χάριν· Πασιδέας δὲ εἶναί φησιν ἐρασὴν ¹⁰⁾· ἐν
 ἔ ¹¹⁾ Ὑπνου τοῖς λόγοις τὸ ἔπος ἐποίησεν·

Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
 οὗτου δὲ εἵνεκα ὑπόνοια δὴ παρέσθη τισὶν, ὥς Χάρι-
 τας ἄρα καὶ πρεσβυτέρας σίδεν ἄλλας Ὅμηρος. Ἡσί-
 οδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ ¹¹⁾ (προσέειπε δὲ, ὅτῳ Φίλον, τὴν
 Θεογονίαν) ἐν γοῦν τῇ ποιήσει ταύτῃ τὰς Χάριτάς
 φησιν ¹²⁾ εἶναι Διὸς τε καὶ Εὐρυνόμης, καὶ σφισιν
 ὀνόμα-

s vestigia servata esse viden-
 tur in Codice Mosc. exhibente
 γελίων τε καὶ τέτακται ὅσοις.

6) Διονύσου τὸν Ἀπόλλωνα]
 nocem Διονύσου hic alienam
 ē, res ipsa docet. Sylb. nimis
 dacter corrigit: οἱ Διοπίου
 ἢ Σκύλλιδος μαθηταί, οἱ τ. Ἀπ.
 μὴν δὲ Διονύσου aliunde
 trusum vel sic scribendum
 ē censerem: οἱ γὰρ Διονύσου
 ἢ τὸν Ἀπ. etc. Sic Bacchi si-
 um in ejus templo Orcho-
 ni positum innui posset; de
 o C. 38. init.

7) καὶ Ἀθήνησι — τρεῖς] A

Socrate confectae; vide hujus
 Capituli fin. et L. I. C. 22. in
 fine.

8) πέρα] Ex Cod. Mosc. de-
 di pro vulgato πέρας, Kuhnio
 jam ita emendante.

9) Ὅμηρος etc.] Vide Iliad. σ.
 vers. 382. Alter locus exstat
 Iliad. ξ. vers. 275.: conf. vers.
 267.

10) Πασιδέας — ἐρασὴν]
 Post ἐρασὴν excidisse Ὑπνον,
 dubium esse nequit ex Homeri
 l. c.

11) Ἡσίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ]
 vers. 906.

12) τὰς Χάριτάς φησιν] Cod.
 Mosc. τ. Χάριτας ἐστὶ· et paulo
 infra

ὀνόματα Εὐφροσύνην τε καὶ Ἀγλαΐαν εἶναι καὶ Θά-
 λειαν· κατὰ ταῦτά δ' ἐν ἔπεσιν ἐστὶ τοῖς Ὀνομακρίτου¹³⁾.
 Ἀντίμαχος¹⁴⁾ δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χαρίτων, οὔτε ὄνομα
 εἰπὼν, Αἴγλης εἶναι θυγατέρας καὶ Ἡλίου φησὶν αὐ-
 τὰς. Ἑρμησίανῃατι δὲ τῷ τὰ ἐλεγεία γράψαντι
 τοσόνδε οὐ κατὰ τὴν τῶν πρότερον δόξαν ἐστὶν αὐτῷ
 πεποιημένον, ὥς ἡ Πειθῶ¹⁵⁾ Χαρίτων εἴη καὶ αὐτὴ
 2 μία. Ὅστις δὲ ἦν ἀνθρώπων ὁ γυμνάς πρῶτος Χάρι-
 τας ἦτοι πλάσας ἢ γραφῇ μιμήσάμενος, οὐχ οἶόν τε
 ἐγένετο πυθέσθαι με· ἐπεὶ τὰ γε ἀρχαιότερα ἐχού-
 σας ἐσθῆτα οἷ τε πλάσαι καὶ κατὰ ταῦτά ἐποιοῦν οἱ
 ζωγράφοι· καὶ Σμυρναίοις τοῦτο μὲν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν
 Νεμέσεων¹⁶⁾ ὑπὲρ τῶν ἀγαλμάτων χρυσοῦ Χάριτες
 ἀνάκεινται, τέχνη Βουπάλου· τοῦτο δὲ σφῖσιν ἐν τῷ
 ᾠδεῖῳ Χάριτός ἐστιν εἰκὼν, Ἀπελλοῦ γραφῇ. Περ-
 γαμηνοῖς δὲ ὡσαύτως ἐν τῷ Ἀττάλου θαλάμῳ, Βου-
 πάλου καὶ αὐταί· καὶ πρὸς τῷ ὀνομαζομένῳ Πυθίῳ
 Χάριτες καὶ ἐνταῦθά εἰσι, Πυθαγόρου γράψαντος
 Παρίου· Σωκράτης τε ὁ Σωφρονίσκου πρὸ τῆς ἐς τὴν
 ἀκρόπολιν ἐσόδου Χαρίτων εἰργάσατο ἀγάλματα
 Ἀθηναίσις· καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ὁμοίως ἅπαντα ἐν
 ἐσθῆτι· οἱ δὲ ὕστερον, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ, μεταβεβλή-
 κασι τὸ σχῆμα αὐταῖς. Χάριτας γοῦν οἱ κατ' ἐμὰ
 ἐπλασσόν τε καὶ ἔγραφον γυμνάς.

infra pro Θάλειαν exhibet Θα-
 λειαν.

13) ἐν ἔπεσιν ἐστὶ τοῖς Ὀνομα-
 κρίτου] Vid. Orphei Hymn. in
 Gratias v. 59.

14) Ἀντίμαχος etc.] Vide
 Schellenberg V. C. ad Antima-

chi reliqu. p. 100. Mox pro
 ὄνομα Sylb. mavult ὀνόματα.

15) ἡ Πειθῶ] Eandem in-
 ter Gratias memorat Suid. v.
 Χάριτας· — τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες,
 Πειθῶ, Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη.

16) Σμυρναίοις — Νεμέσεων
 etc.] Vide L. VII. C. 5. init.

CAPUT XXXVI.

de reliquis Orchomeni regibus, Almo, Phlegya — Phlegyarum bello contra Delphos et exitio — Minya et Minyis — Orchomeno et Hyetto.

ἔνομένης δὲ Ἐτεοκλεΐ τῆς τελευτῆς, ἡ βασιλεία πε-
 ῆλθεν εἰς τὸ Ἄλμου γένος· Ἄλμῳ δὲ αὐτῷ μὲν θυ-
 ατέρες Χρυσογένεια ἐγένετο καὶ Χρῦση· Χρῦσης δὲ
 ἦς Ἄλμου καὶ Ἀρεως ἔχει Φήμη γενέσθαι Φλεγύαν·
 αἰ τὴν ἀρχὴν τὴν ¹⁾ Ἐτεοκλέους ἀποθανόντος ἀπαι-
 ρεῖς ὁ Φλεγύας ἔσχευ οὗτος. τῇ μὲν δὴ χώρᾳ τῇ
 ἄσῃ Φλεγυαντίδα ὄνομα εἶναι μετέθεντο ²⁾ ἀντὶ
 Ἰνδρηίδος· πόλις τ' ἐγένετο ἥ τε ἐξαρχῆς οἰκισθεῖσα
 Ἀνδρηῖς, καὶ προσέκτισεν ὁ Φλεγύας ὁμώνυμον αὐ-
 τῷ, τοὺς τὰ πολεμικὰ ἀρίστους Ἑλλήνων συλλέξας εἰς
 οὐτήν. Καὶ ἀπέστησάν τε ἀνὰ χρόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων ³⁾
 λεχομενίων ὑπὸ ἀνοίας καὶ τόλμης εἰ Φλεγύαι, καὶ
 γον καὶ ἔφερον τοὺς προσοίκους ³⁾· τέλος δὲ καὶ ἐπὶ
 ἰ ἱερὸν συλήσοντες στρατεύουσι τὸ ἐν Δελφοῖς· ὅτε καὶ
 ἱλάμμων λογάσιν Ἀργείων ἐπ' αὐτοὺς βοηθήσας,
 οὗτος τε ἀπέθανεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων
 γάδες. τοὺς δὲ Φλεγύας πολέμοις μάλιστα Ἑλλή-
 νων

1) ἀρχὴν τὴν] τὴν deletum
 illem.

2) μετέθεντο] *Sylb.* emendat
 τέθεντο, scil. Φλεγύας· sed vul-
 ta non minus ferri potest.
 ox pro πόλις τ' *Cod. Mosc.*
 τ πόλις τε· mihi potius δὲ
 ibendum esse videtur.

3) γον καὶ ἔφερον τοὺς προσ.]
 ἄγειν καὶ φέρειν est praedam a-
 gere, depraedari. Similiter haec
 dictio accusativo personae jun-
 gitur ab Herodoto L.VI. f. 90.:
 ἔφερόν τε καὶ ἔγον τοὺς ἐν τῇ νή-
 σι Αἰγινήτας· ubi v. *Valkenar.*,
 et *Wesseling.* ad *Diodor.* Lib.
 XIX. f. 94.

των χαίρειν μαρτυρεῖ μοι καὶ ἔπη τῶν ἐν Ἰλιάδι περὶ
Ἄρεως καὶ Φόβου τοῦ Ἄρεως πεποιημένα ⁴⁾),

Τῷ μὲν ἄρ' εἰς ⁵⁾ Ἐφύρους πόλεμον ⁶⁾ μετα-
θωρήσσεσθον ⁷⁾),

Ἡὲ ⁸⁾ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας.

Ἐφύρους δὲ ἐνταῦθα ἐμοὶ δοκεῖ ⁹⁾ τοὺς ἐν τῇ Θεσ-
πρωτίδι Ἠπείρῳ λέγειν. τὸ μὲν δὲ Φλεγυῶν γένος
ἀνέτρεψεν ἐκ βάθρων ὁ θεὸς κεραυνοῖς συνεχέσι, καὶ
ἰσχυροῖς σεισμοῖς. τοὺς δὲ ὑπολειπομένους νόσος
ἐπιπεσοῦσα ἔφθειρε λοιμῶδης. ὀλίγοι δὲ καὶ ἐς τὴν
3 Φωκίδα διαφεύγουσιν ἐξ αὐτῶν. Φλεγύα δὲ οὐ γε-
νομένων παιδων, ἐκδέχεται Χρύσης τὴν ἀρχὴν, Χρυ-
σογενείας τε ὧν τῆς Ἄλμου, καὶ Ποσειδῶνος ¹⁰⁾. τού-
τῳ δὲ υἱὸς γίνεται Χρύση Μινύας ¹¹⁾, καὶ ἀπ' αὐτοῦ
Μινύαι καὶ νῦν ἔτι, ὧν ἤρχεν, ὀνομάζονται. πρόσκοι
δὲ ἐγίνοντο τῷ Μινύᾳ τηνικαῦτα ¹²⁾ μέγεθος, ὡς ὑπερ-
βαλέσθαι τοὺς πρὸ αὐτοῦ πλούτῳ. Θησαυρόν τε ἀν-
θρώπων, ὧν ἴσμεν, Μινύας πρῶτος ἐς ὑποδοχὴν χρημιά-
των

4) ἔπη — πεποιημένα] Vide
Iliad. v. vers. 301. et ibi Scho-
lia.

5) εἰς] In vulgatis Homeri
editionibus pro hac voce legi-
tur ἐκ Θερυκῆς.

6) πόλεμον] Deest haec vox
in vulgatis Homeri libris. Cod.
Mosc. exhibet πολέμου.

7) μεταθωρήσσεσθον] In vul-
tis Homeri est μεταθωρήσασθον,
et sic in Codice Mosc.

8) Ἡὲ] Cod. Mosc. καί.

9) δοκεῖ] Rescripsi pro δο-

κεῖν, infinitivo λέγειν subse-
quente et illud exigente.

10) Ποσειδῶνος] τοῦ, quod
ante Ποσ. vulgatum fuit, Co-
dicis Mosc. auctoritate delevi.

11) τοῦτ' αὖ δὲ — Μινύας] Aliud Minyae et Orchomeni
stemma exhibent Schol. ad
Apollon. Rhod. L. I. vers. 230.

12) τηνικαῦτα] Sylb. recte
monet, scribendum esse τηλι-
καῦται. Mox pro ὑπερβαλέσθαι
Cod. Mosc. dat ὑπερβάλλεσθαι.
De Minyae thesauro vid. infra
C. 38.

των ὠκοδομήσατο. Ἕλληνες δὲ ἄρα εἰσι δεινοὶ τὰ
ὑπερόρια ἐν θαύματι τίθισθαι μείζονι ἢ τὰ οἰκεῖα·
ἰπότε γε ἀνδράσιν ἐπιφανέσιν ἐς συγγραφήν πυρα-
λίδας μὲν τὰς παρὰ Αἰγυπτίοις ἐπῆλθεν ἐξηγήσα-
σθαι πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, Θησαυρὸν δὲ τὸν Μινύου
καὶ τὰ τεῖχη τὰ ἐν Τίρυνθι¹³⁾ οὐδὲ ἐπὶ βραχὺ ἤγα-
γον μνήμης, οὐδὲ ὄντα ἐλάττονος θαύματος. Μινύου 4
ἔην Ὀρχομενός· καὶ ἐπὶ τούτου¹⁴⁾ βασιλεύοντος
τε πόλις Ὀρχομενός καὶ οἱ ἄνδρες ἐκλήθησαν Ὀρχο-
μένιοι. διέμεινε δὲ οὐδὲν ἦσσαν καὶ Μινύας ἐπονομά-
εσθαι σφᾶς ἐς διάκρισιν ἀπὸ Ὀρχομενίων τῶν ἐν
Ιερκαδία. παρὰ τοῦτον τὸν Ὀρχομενὸν βασιλεύοντα
Ἰηττος ἀφίκετο ἐξ Ἀργούς, φεύγων ἐπὶ τῷ Μολύ-
νῳ Φόνῳ τοῦ Ἀρίσβαντος, ὄντινα ἀπέκτεινεν ἐπὶ γυ-
ρικὴ ἐλὼν γαμετῇ· καὶ αὐτῷ τῆς χώρας ἀπένειμεν
Ὀρχομενός, ὅση νῦν περὶ τὴν Ἰηττόν ἐστι τὴν κώμην,
καὶ ἡ ταύτη προσεχής. Ἰηττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην
ὡς τὰ ἔπη συνθεῖς, ἃς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν
Ἴλληες·

Ἰηττος δὲ Μόλυρον Ἀρίσβαντος Φίλον υἱὸν
Κτεῖνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
Οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
Ἰξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυΐον· καί μιν ὁ γ' ἥρως
δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές.

ὧτος δὲ οὗτος ὁ Ἰηττος δίκην μοιχίας λαβὼν δῆλός
καὶ χρόνῳ ὕστερον, Δράκοντος Ἀθηναίοις θεσμο-

Η 2

Θετή.

13) τὰ τεῖχη τὰ ἐν Τίρυνθι. — λαττόνος δ., sicuti C. 38. θαῦμα
] De quibus vide L. II. — ὄν — οὐδενὸς ὕστερον.

25. 5. 7. Pro οὐδὲ ὄντα Cod.
sc. dat οὐδὲν ὄντα. Forte
endum sit οὐδενὸς ὄντα δ.

14) καὶ ἐπὶ τούτου] Inferui
καὶ ex Codice Mosc.

θετήσαντος¹⁵⁾, ἐκ τῶν ἐκείνου κατέστη νόμων, οὓς
ἔγραφεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἄλλων τε ὀπίσσω ἄδειαν
εἶναι χρηή, καὶ δὴ καὶ τιμωρίας μοιχοῦ¹⁶⁾. τὸ δὲ
ἀξίωμα τῶν Μινυῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη προῆκτο, ὥς
καὶ Νηλεὺς Κρηθέως βασιλεύων Πύλου γυναῖκα ἔσχεν
ἐξ Ὀρχομενεῦ Χλῶριν¹⁷⁾, Ἀμφίονος τοῦ Ἰασίου.

CAPUT XXXVII.

Almi genere extincto, regnum Orchomeni ad Clymenum
transit — dein ad Erginum — de Trophonio et Aga-
mede narratio — Ascalapho et Ialmeno regnantibus Mi-
nyae ad Trojam tendunt — Orchomenii a Thebanis
ejecti a Philippo Amyntae filio restituuntur.

Ἔδει δὲ ἄρα παυσθῆναι καὶ τὸ Ἄλμου γένος· οὐχ
ὑπολείπεται γὰρ παῖδα Ὀρχομενός· καὶ οὕτως ἐς
Κλύμενον τὸν Πρέσβυνος τοῦ Φρίξου περιῆλθεν ἡ ἀρχή.
Κλυμένου δὲ γίνονται παῖδες, πρεσβύτατος μὲν Ἐργί-
νος¹⁾, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Στράτιος, καὶ Ἀρρῶν, καὶ Πύ-
λεός,

15) θετήσαντος Ἀθην. Δισμο-
θετήσαντος] Ejus leges Δισμούς
appellatas fuisse, satis constat;
vide Aelian. Var. Hist. L. VIII.
C. 10. et ibi interpret. ac Menag.
ad Diog. Laert. I. f. 53.

16) τιμωρίας μοιχοῦ] scilic.
ἄδεια κατέστη ex praecedentibus.

17) χλῶριν] Pro mendose
vulgato Ἀωριν illud nomen re-
stituere non dubitavi, cum non
alibi solum in Pausania ita scri-
ptum reperitur (vide supra L.

II. C. 21. extr. et ibi not. ; L. V.
C. 16. et infra L. X. C. 29), sed
in Homero etiam Odys. λ. vers.
280., Apollodoro et aliis. Mox
pro Ἰασίου scripsi Ἰασίου ex
Homero Odys. λ. vers. 282.
Utramque emendationem jam
alii viri docti in medium pro-
tulerunt; vide Palmerii Exerc.
p. 431. et Heyne V. C. ad Apol-
lod. p. 151.

1) Ἐργίνος] Cod. Mosc. hic
et in sequentibus exhibet Ἐρ-
γίνος.

λεος, νεώτατος δὲ Ἀξεύς²⁾). Κλύμενον μὲν ἐν τῇ 2
 ἐορτῇ τοῦ Ὀγχητίου Ποσειδῶνος Θηβαίων Φονεύουσιν
 ἄνδρες, ἐξ ἀφορμῆς μικρᾶς ἐς ἅπαν θυμοῦ προα-
 χθέντες· Ἐργῖνος δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν Κλυμένου
 παίδων τὴν βασιλείαν παραλαμβάνει. δύναμιν δὲ
 αὐτίκα αὐτός τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ συλλέξαντες ἦλθον
 ἐπὶ τὰς Θήβας· καὶ μάχη μὲν ἐκράτησαν, τὸ δὲ ἀπὸ
 τούτου χωροῦσιν ἐς ὁμολογίαν, Θηβαίους κατὰ ἔτος
 ἕκαστον τελεῖν δασμὸν τοῦ Κλυμένου Φόνου. Ἡρα-
 κλέους δὲ ἐπιστραφέντος ἐν Θήβαις, οὕτως τοῦ δασμοῦ
 τε ἡλευθερώθησαν οἱ Θηβαῖοι³⁾, καὶ οἱ Μινύαι μεγά-
 λως τῷ πολέμῳ προσέπταισαν. Ἐργῖνος δὲ, ἅτε κε-
 κακωμένων ἐς τὸ ἔσχατον τῶν πολιτῶν, πρὸς μὲν τὸν
 Ἡρακλέα ἐποιήσατο εἰρήνην· πλοῦτον δὲ τὸν πρότερον
 καὶ εὐδαιμονίαν ἐκείνην ἀνασώσασθαι ζητῶν, ἡμέ-
 λησεν ἀπάντων ὁμοίως τῶν ἄλλων, ὥς καὶ ἔλαθεν
 ἄγαμος καὶ ἄπαις ἀφικόμενος ἐς γῆρας. ὥς δὲ αὐτῷ
 χρήματα συνέλεκτο⁴⁾, ἐνταῦθα ἐπεθύμησέν οἱ γε-
 νέσθαι παῖδας· ἐλθόντι δὲ ἐς Δελφοὺς καὶ ἐρομένῳ
 περὶ παίδων, χρεᾶ τάδε ἡ Πυθία·

Ἐργῖνε Κλυμένοιο παῖ Πρεσβωνιάδαο,
 Ὅψ' ἦλθες γενεὴν διζήμενος, ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Ἴσοβοῇ γέροντι νένη ποτίβαλλε κορώνην.

Λαβόντι δὲ αὐτῷ νέαν γυναῖκα κατὰ τὸ μάντευμα, 3
 Τροφώνιος γίνεται καὶ Ἀγαμήδης. λέγεται δὲ ὁ Τρο-

Η 3

Φώνι-

2) Ἀξεύς] Camerar. hic
 dat Ἀξεύς et paulo infra Ἀξέως.

3) Ἡρακλέους — οἱ Θηβαῖοι]
 Vide Schol. ad Theocrit. Idyll.
 XVI. vers. 104.

4) συνέλεκτο] Omīssa redu-
 plicatione dictum pro usitatiori
 συνέλεκτο vel συνελέλεκτο. Mox
 pro ἐπεθύμησεν Cod. Mosc. ἐπέ-
 θύμει δέ.

Φώνιος ⁵⁾ Ἀπόλλωνος εἶναι, καὶ οὐκ Ἐργίνου· καὶ ἐγὼ τε πείθεται, καὶ ὅσις παρὰ Τροφώνιοι ἦλθε δὴ μαντευσόμενος. τούτους Φασίν, ὡς νύξήθησαν, γένεσθαι δεινούς Θεοῖς τε ἱερὰ κατασκευάσασθαι καὶ βασιλεία ἀνθρώποις· καὶ γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι τὸν ναὸν ὠκοδομήσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς ⁶⁾, καὶ Ἰριεῖ τὸν Θησαυρόν ⁷⁾. ἐποίησαν δὲ ἐνταῦθα τῶν λίθων εἶναι ἓνα σφίσιν ἀφαιρεῖν κατὰ τὸ ἐκτός· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ τι ἀπὸ τῶν τιθεμένων ἐλάμβανον. Ἰριεύς δὲ εἶχετο ἀφασία, κλεῖς μὲν καὶ σημεῖα τὰ ἄλλα ὀρῶν ἀκίνητα, τὸν δὲ ἀριθμὸν αἰεὶ τῶν χρημάτων ἐλάττονα. ἴσησιν οὖν ὑπὲρ τῶν ἀγγείων, ἐν οἷς ὁ τε ἄργυρος ἐνῆν καὶ ὁ χρυσὸς οἱ, πάγας, ἢ τι καὶ ἄλλο, ὃ τὸν ἐσελθόντα καὶ ἀπτόμενον τῶν χρημάτων καθέξειν ἐμελλεν. ἐσελθόντος δὲ τοῦ Ἀγαμήδους, τὸν μὲν ὁ δεσμὸς κατεῖχε· Τροφώνιος δὲ ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὅπως μὴ ἡμέρας ἐπισχούσης ἐκεῖνος γένηται ἐν αἰκίαις, καὶ αὐτὸς μηνυθεῖη μετέχων τοῦ τολμήματος. καὶ Τροφώνιον μὲν ἐνταῦθα ἐδέξατο ἡ γῆ διασᾶσα ⁸⁾,
ἐνθα

5) λέγεται δὲ ὁ Τρ. etc.] Restitui δὲ ex Codice Mosc. Variam de Trophonii et Agamedis parentibus narrationem vide in Schol. ad Aristoph. Nub. vers. 508. et conf. Suid. v. Τροφ.

6) τῷ Ἀπόλλωνι — ἐν Δελφοῖς] Vide L. X. C. 5. extrem., Strab. L. IX. p. 644. C. et ibi Casaub. ac Plutarch. de consol. T. II. p. 109.

7) καὶ Ἰριεῖ τὸν Θησαυρόν] Discedunt ab hoc nomine alii, qui haec, quae sequuntur, nar-

rant. In Scholiis ad Aristoph. Nub. vers. 508. legitur Ἀγγείας et in Suida Αἰγαῖος. Simillima de thesauro regis Rhamfini refert Herodotus L. II. f. 121. sq., ubi vid. Valkenar. et Wesseling. Hanc de Trophonio et Agamede fabulam in gemma expressam esse suspicatur Winkelmann Descript. des pierr. grav. p. 366. nr. 225.

8) καὶ Τροφώνιον — διασᾶσα] Eadem narrat Suidas v. εἰς Τροφώνιον. Aliam vero Trophonii et Agamedis mortis rationem

Ἰθα ἐστὶν ἐν τῷ ἄλσει τῷ ἐν Λεβαθείᾳ⁹⁾ Βόθρος τε
 Ἀγαμήδους καλούμενος καὶ πρὸς αὐτῷ σήλη. Τὴν
 ἔαρχήν τῶν Ὀρχομενίων ἔσχεν Ἀσκάλαφος καὶ
 ἄλμενος Ἀρσως εἶναι λεγόμενοι· μητρὰς δὲ Ἀσυόχης
 σάν τῆς Ἀκτορος τοῦ Ἀξέως τοῦ Κλυμένου· καὶ ὑπὸ
 οὗταις ἡγεμόσι Μινύαι στρατεύουσιν ἐς Τροίαν. μετέ-
 χον Ὀρχομενιοὶ καὶ τοῖς Κόδρου παισὶν ἐς Ἰωνίαν τοῦ
 ὅλου¹⁰⁾. Γεναμένους δὲ ἀναστάτους ὑπὸ Θηβαίων
 ατήγαγεν αὐτοὺς ἐς Ὀρχομενὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύν-
 ου· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαιμονίου σφίσιν ἐς τὸ ἀσθε-
 ῖστερον ἔμελλεν αἰεὶ ῥέψειν.

CAPUT XXXVIII.

Memoranda apud Orchomenios — Minyae thesaurus —
 Minyae et Hesiodi sepulcra — de Actaeonis cultu —
 Melane et Cephisso fluviis — Orchomeniorum
 divitiis et urbe Aspledone.

Ὀρχομενίοις δὲ πεποιήται μὲν καὶ Διονύσου, τὸ δὲ
 ῥχαιότατον Χαρίτων ἐστὶν ἱερόν. τὰς μὲν δὲ πέτρας¹⁾
 ἐβουσί τε μάλισα, καὶ τῷ Ἐτεοκλεῖ Φασὶν αὐτὰς
 Η 4. πεσεῖν

onem legimus in *Plutarcho* :
 consolat. T. II. p. 109. et
 icer. Quaest. Tusc. L. I.

9) ἐν Λεβαθείᾳ] Cod. Mosc.
 βαδία, sicuti etiam in *Strabo*
 ne scriptum reperitur.

10) μετέσχον — ὅλου] Vide
 pra L. VII. C. 2. §. 2.

1) τὰς μὲν δὲ πέτρας] Amal.
 κα vera quaedam. Male.
 am τὰς μὲν ad Χάριτας refer-
 it, et πέτρας non est accusa-

tivus, sed genitivus, et ista
 plenius enunciata sic se habent :
 τὰς μὲν δὲ (Χάριτας) πέτρας (sc.
 πεποιημένας), Gratiarum signa
 saxo naturali elaborata. Sic
Plin. Hist. Nat. Lib. XXXVI.
 C. 12. de Sphinge : est autem
 saxo naturali elaborata. His
 opponuntur in subsequentibus
 Gratiarum signa συν κοσμη-
 ποιημένα, non minus e lapide
 confecta.

πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ δὲ ἀγάλματα σὺν κόσμῳ
 πεποιημένα ἀνέτεθῃ μὲν ἐπ' ἐμοῦ, λίθου δὲ ἐστὶ καὶ
 ταῦτα. ἔστι δὲ σφισὶ καὶ κρήνη θεᾶς ἀξία· κατα-
 2 βαίνουσι δὲ ἐς αὐτὴν ὕδωρ οἴσοντες. Θησαυρὸς δὲ ὁ
 Μινύου θαῦμα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὄν καὶ τῶν ἐτέ-
 ρωθι ²⁾ οὐδενὸς ὕστερον, πεποιήται τρόπον τοιούτου.
 λίθου μὲν εἴργασται, σχῆμα δὲ περιφερὲς ἐστὶν αὐ-
 τῷ, κορυφὴ δὲ οὐκ ἐς ἄγαν ὀξὺ ἀνηγμένη· τὸν
 δὲ ἀνωτάτω τῶν λίθων φασὶν ἀρμονίαν παντὶ εἶναι
 3 τῷ οἰκοδομήματι. Τάφοι δὲ Μινύου τε καὶ Ἡσιό-
 δου. καταδέξασθαι δὲ φασὶν οὕτως τοῦ Ἡσιό-
 δου τὰ ὅσα νόσου καταλαμβανούσης λοιμώδους
 καὶ ἀνθρώπους καὶ τὰ βροκῆματα, ἀποσελλουσι
 θεωροὺς παρὰ τὸν θεόν. τούτοις ἀποκρίνεσθαι ³⁾ λέ-
 γουσι τὴν Πυθίαν, Ἡσιόδου τὰ ὅσα ἐκ τῆς Ναυπα-
 κτίας ἀγαγοῦσιν ἐς τὴν Ὀρχομενίαν, ἄλλο δὲ εἶναι
 σφισὶν οὐδὲν ἴαμα· τοὺς δὲ ἐπερέσθαι δεύτερα, ὅπου
 τῆς Ναυπακτίας αὐτὰ ἐξευρήσουσι, καὶ αὐθις τὴν
 Πυθίαν εἰπεῖν, ὡς μηνύσει κορώνη σφίσιν· οὕτω τοῖς
 θεοπρόποις ἀποβᾶσιν ἐς τὴν γῆν, πέτραν τε ⁴⁾ οὐ πόρρω
 τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν ὄρενθα ἐπὶ τῇ πέτρᾳ φασὶν ὀφθῆ-
 ναι· καὶ τοῦ Ἡσιόδου τε τὰ ὅσα εὗρον ἐν χηραμῷ
 τῆς πέτρας ⁵⁾, καὶ ἐλεγεία ἐπὶ τῷ μνήματι ἐπέ-
 γέγραπτο.

Ἄσκη

2) θαῦμα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι
 ὄν καὶ τῶν ἐτέρωθι] In Codice
 Mosc. haec ita exhibentur:
 θαῦμα ὅν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι αὐτῇ
 καὶ ἐτέρωθι.

3) τούτοις ἀποκρίνεσθαι]
 Cod. Mosc. τούτοις δὲ ἀποκρί-
 νασθαι.

4) πέτραν τε] Mendose vul-
 gatū erat πέτραν, pro quo πέ-
 τραν rescribendum esse, jam
 Sylb. monuit. Idem mendum
 supra fuit C. 2., ubi vid. not.

5) ἐν χηραμῷ τῆς πέτρας.] Cod.
 Mosc. χημαρῷ eadem dictio
 eademque varians lectio fuit
 L. VII. C. 5. not. 14.

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος ⁶⁾, ἀλλὰ θα-
νόντος

Ὅσέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται
Ἀνδρῶν κρινόμενων ἐν βασιάνῳ σοφίης.

Περὶ δὲ Ἀκταίῳνος ⁷⁾ λεγόμενά ἦν Ὀρχομενίσις, λυ- 4
μαίνεσθαι τὴν γῆν πέτρῃν ἔχον εἶδωλον. ὥς δὲ
ἐχρῶντο ἐν Δελφοῖς, κελεύει σφίσιν ὁ θεὸς, ἀνευρόν-
τας, εἴ τι ἦν Ἀκταίῳνος λοιπὸν, κρύψαι τῇ γῇ· κελεύει
δὲ καὶ τοῦ εἰδώλου χαλκῇν ποιησάμενους εἰκόνα, πρὸς
πέτρα σιδήρῳ δῆσαι τοῦτο· καὶ αὐτὸς δεδεμένον τὸ
ἄγαλμα εἶδον· καὶ τῷ Ἀκταίῳ ἐναγίζουσιν ἀνά
πᾶν ἔτος. σταδίους δὲ ἀφῆσθηκεν ἑπτὰ Ὀρχομενοῦ
ναὸς τε Ἡρακλέους, καὶ ἄγαλμα οὐ μέγα. Ἐνταῦ- 5
θα τοῦ ποταμοῦ Μέλανός ⁸⁾ εἰσιν αἱ πηγαί, καὶ ὁ
Μέλας ἐς λίμνην καὶ οὗτος τὴν Κηφισίδα ἐκδίδωσιν.
ἐπέχει μὲν δὴ καὶ ἄλλως τῆς Ὀρχομενίας τὸ πολὺ ἡ
λίμνη, χειμῶνος δὲ ὥρα ⁹⁾ νότου πλείῳ πνεύσαντος,
ἐπεισὶν ἐπὶ πλεον τῆς χώρας τὸ ὕδωρ. Θηβαῖοι δὲ
τὸν ποταμὸν τὸν Κηφισὸν ὑπὸ Ἡρακλέους ἐς τὸ πεδί-
ον ἀποστραφῆναί φασι τὸ Ὀρχομένιον· τέως δὲ αὐτὸν
ὑπὸ τὸ ὄρος ἐς θάλασσαν ἐξίεναι, πρὶν ἢ τὸν Ἡρα-

Η 5

κλέα

6) πολυλήϊος] Cod. Mosc. πολυλάϊος, et in extrema inscriptione σοφίας pro σοφίης. Alia lectionis varietas videnda in Tzetzae praef. in Hesiodi Ἔργα.

7) Ἀκταίῳνος] Cod. Mosc. hic et infra — ονος, uti etiam in aliis obvium est; de qua varia scriptura vide Heyne V. C. ad Apollodor. p. 565.

8) τοῦ ποταμοῦ Μέλανός] De hoc fluvio locus classicus est in Plutarchi vita Syllae l. 20.

9) χειμῶνος δὲ ὥρα] Cum Sylburgio rescripsi ὥρα pro perperam vulgata ὥραν· sic C. 23. θέρους ὥρα et C. 24. ὥρα χειμῶνος. Mox pro ἐπισιν Cod. Mosc. ἄπισιν.

κλέα τὸ χάσμα ἐμφράζει τὸ διὰ τοῦ ὄρους. ἐπίσταται μὲν οὖν καὶ Ὅμηρος λιμνὴν ἄλλως τὴν Κηφισιάδα) οὔσαν, καὶ οὐχ ὑπὸ Ἡρακλέους πεποιημένην· καὶ ἐπὶ τῷδε εἶηκε.

Λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι.

6 Ἐχει δὲ οὐδὲ εἰκάτα λόγον, τοὺς Ὀρχομενίους μὴ καὶ τὸ χάσμα ἐξευρεῖν, καὶ τοῦ Ἡρακλεους ἀναρρήξαντας τὸ ἔργον, ἀποδοῦναι τὴν διέξοδον τῷ Κηφισῷ τὴν ἀρχαίαν· ἐπεὶ μηδὲ ἄλλοι τῶν Τρωϊκῶν χεῖμασιν ἀδυνάτως εἶχον. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος ἐν Ἀχιλλέως ἀποκρίσει πρὸς τοὺς παρὰ Ἀγαμέμνονι) πρέσβεις·

Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται.

δῆλα δῆπουθεν ὥς καὶ τότε προσιόντων τοῖς Ὀρχομενίοις χεῖμάτων πολλῶν. Ἀσπληδόνα δὲ ἐκλιπεῖν τοὺς οἰκήτοράς φασιν, ὕδατος σπανίζοντας· γενέσθαι δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀσπληδόνος τῇ πόλει· τοῦτον δὲ εἶναι νύμφης τε Μιδείας καὶ Ποσειδῶνος. ὁμολογεῖ δὲ καὶ ἔπη, ἃ ἐποίησε Χερσίας¹²⁾, ἀνὴρ Ὀρχομένιος·

Ἐκ δὲ Ποσειδάωνος ἀγκαλειτῆς τε Μιδείας

Ἀσπληδῶν γένεθ' υἱὸς ἀν' εὐρύχορον πτολίεθρον.

οὐδὲ τοῦ Χερσίεου τῶν ἐπῶν οὐδεμία ἦν ἔτι κατ' ἐμὲ μνήμη· ἀλλὰ καὶ τὰδε ἐπηγάγετο ὁ Κάλλιππος ἐς τὸν

10) Κηφισιάδα] Haec nominis forma etiam fuit C. 34. init., supra et alibi Κηφισίς. Locus Homeri est Iliad. i. vers. 709.

11) Ὅμηρος — παρὰ Ἀγαμέμνονι] Locus Homeri est Iliad. i. vers. 381. Pro Ἀγα-

μέμνονι Sylb. recte emendat Ἀγαμέμνωνος.

12) Χερσίας] Vocem φασιν, quae post Χερσίας prorsus alieno loco hic vulgata fuit, Codicis Mosc. auctoritate deleui. Mox pro Ποσειδάωνος Cod. Mosc. Ποσειδάωνος.

τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ἔχοντα ἐς Ὀρχομενίους. τούτου δὲ τοῦ Χερσίου καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομενιοὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ μνημονεύουσι.

CAPUT XXXIX.

De Lebadia, olim Midea dicta — Hercyna puella et fluvio ejusque antro — Trophonii templo ac signo aliisque memorandis — Trophonii oraculum consulendi ratione — Trophonii oraculo.

Τὰ μὲν δὴ πρὸς τῶν ὄρων Φωκεῖς ὑπεροικοῦσιν Ὀρχομενίων· ἐν δὲ τῷ πεδίῳ Λεβαδεία ἐστὶν αὐτοῖς ὄμαρος. αὕτη τὸ μὲν ἐξαρχῆς ὤκειτο ἐπὶ μετεώρου, καὶ ὠνομάζετο Μίδεια ἀπὸ τῆς Ἀσπληδόνης μητρός· Λεβάδου δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ἐς αὐτὴν ἀφικομένου, κατέβησάν τε ἐς τὸ χθαμαλὸν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκλήθη Λεβαδεία ἡ πόλις ἀπ' αὐτοῦ. πατέρα δὲ τοῦ Λεβάδου, καὶ καθ' ἣντινα αἰτίαν ἦλθεν, οὐκ ἴσασιν ἄλλο ἢ γυναῖκα εἶναι Λεβάδου Νίκην¹⁾. Κεκόσμηται μὲν² δὴ τὰ ἄλλα σφίσιν ἡ πόλις ἰμοίως τοῖς Ἑλλήνων μάλισα εὐδαίμοσι· διεργεῖ²⁾ δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸ ἄλσος τοῦ Τροφωνίου. Φασὶν δὲ ἐνταῦθα Ἑρκυναν ὁμοῦ Κόρη τῇ Δήμητρος παίζουσιν καὶ ἔχουσιν χῆνα ἀφεῖναι τοῦτον ἄκουσαν· ἐς δὲ ἄντρον κοῖλον ἐσπτάντος καὶ ὑπὸ λίθον ἀποκρύψαντος αὐτὸν, ἐσελθοῦσα ἡ Κόρη λαμβάνει τὸν ὄρνιθα ὑπὸ τῷ λίθῳ κατακείμενον· ῥυῆναί τε δὴ τὸ ὕδωρ, ὅθεν ἀνείλστο ἡ Κόρη τὸν λίθον,

1) Νίκην] Cod. Mosc. legisse videtur Λαονίκην.

2) διεργεῖ] distat, recedit, pro διεργεῖται· nisi excidisse a-

liquid malis. Cod. Mosc. dat διεργεῖν. Goldhagen paulo audacius ex sequentibus supplet ὁ ποταμὸς Ἑρκυνικ.

λίθον, καὶ ὀνομασθῆναι τὸν ποταμὸν ἐπὶ τούτῳ λέγουσιν Ἐρκυναν· καὶ ἔστι μὲν πρὸς τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ ναὸς Ἐρκύνης, ἐν δὲ αὐτῷ παρθένος χῆνα ἔχουσα ἐν ταῖς χερσίν. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ποταμοῦ τε αἱ πηγαὶ καὶ ἀγάλματα ὀρθά· περιειλιγμένοι δὲ εἰσιν αὐτῶν τοῖς σκήπτροις δράκοντες· ταῦτα εἰκάσαι μὲν ἂν τις Ἀσκληπιοῦ τε εἶναι καὶ Ὑγείας· εἶεν δ' ἂν Τροφώνιος καὶ Ἐρκυνα· ἐπεὶ μὴδὲ τοὺς δράκοντας Ἀσκληπιοῦ μᾶλλον ἢ καὶ Τροφωνίου νομίζουσιν ἱεροὺς εἶναι. ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ μνημὴ ἐστὶν Ἀρκεσιλάου· Λήϊτον δὲ ἀνακομίσαι τοῦ Ἀρκεσιλάου
 3 τὰ ὅσα ἐκ Τροίας. Τὰ δὲ ἐπιφανέστατα ἐν τῷ ἄλσει Τροφωνίου ναὸς καὶ ἀγαλμά ἐστιν³⁾, Ἀσκληπιῷ καὶ τοῦτο εἰκασμένον· Πραξιτέλης δὲ ἐποίησε τὸ ἀγαλμα. ἔστι δὲ καὶ Δήμητρος ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν Εὐρώπης· καὶ Ζεὺς Ὑέτιος ἐν ὑπαίθρῳ. ἀναβάσι δὲ ἐπὶ τὸ μαντεῖον, καὶ αὐτόθεν ἰοῦσιν ἐς τὸ πρόσω τοῦ ὄρους, Κόρης ἐστὶ καλουμένης Θήρας⁴⁾ καὶ Διὸς βασιλέως ναὸς· τοῦτον μὲν δὴ διὰ τὸ μέγεθος ἢ καὶ τῶν πολέμων τὸ ἀλλεπάλληλον ἀφείκασιν ἡμίσερον· ἐν δὲ ἐτέρῳ ναῷ Κρόνου καὶ Ἡρας καὶ Διὸς ἐστὶν ἀγάλματα
 4 ἔστι δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἱερὸν. Κατὰ δὲ τὸ μαντεῖον τοιάδε

3) Τροφωνίου ναὸς καὶ ἀγαλμά ἐστιν] In Strab. L. IX. pag. 634. C. legitur Διὸς Τροφωνίου, et sic in Liv. L. XLV. C. 27. templum Jovis Trophonii. De illo ejusque oracula confer. Suid. h. v., Schol. ad Aristophan Nub. vers 503., Philostrat vit. Apollon. L. VIII. C. 19. ibique Olear., qui ab utroque relata contulit, Plutarch. de Socrat. Gen.

4) καλουμένης Θήρας] Cum Kuhnio rescripti καλουμένης pro vulgata καλουμένη, quod a syntaxi abhorrebat. Pro Θήρας Cod. Mosc. exhibet Θήρα, quod Sylb. conjecerat; sed Kuhnio haec vox suspecta est; et forte Σωτήρας scribendum esse videtur, quod Proserpinae cognomen legimus L. III. C. 13. et L. VIII. C. 31.

τοιὰδε γίνεται. ἐπεὶ δ' ἂν ἀνδρὶ ἐς τοῦ Τροφωνίου
κατιέναι δόξη, πρῶτα μὲν τεταγμένων ἡμερῶν δαίταν
ἐν οἰκῇματι ἔχει· τὸ δὲ οἶκημα Δαίμενός τε ἀγαθοῦ
καὶ Τύχης ἱερόν ἐστιν ἀγαθῆς· δαιτῶμένος τε ἐνταῦ-
θα, τὰ τε ἄλλα καθαρεύει, καὶ λουτρῶν εἰσγεται
θερμῶν· τὸ δὲ λουτρὸν ὁ ποταμός ἐστιν ἡ Ἐρκυνα⁵⁾·
καὶ οἱ κρέα ἄφθονά ἐστιν ἀπὸ τῶν θυσιῶν· θύει γάρ
δὴ ὁ κατιὼν αὐτῷ τε τῷ Τροφωνίῳ καὶ τοῦ Τροφωνίου
τοῖς παισὶ, πρὸς δὲ Ἀπόλλωνί τε, καὶ Κρόνῳ, καὶ Διὶ
ἐπὶ κλησιν Βασιλεῖ, καὶ Ἥρᾳ τε Ἠνιόχῃ, καὶ Δήμητρι,
ὣν ἐπονομάζοντες Εὐρώπην τοῦ Τροφωνίου φασὶν εἶναι
τροφέν. καθ' ἑκάστην δὲ τῶν θυσιῶν ἀνὴρ μάντις
παρὼν, ἐς τοῦ ἱερέως τὰ σπλάγχνα ἐνεργᾷ· ἐνιδὼν δὲ
προθεσπίζει τῷ κατιόντι, εἰ δὴ αὐτὸν εὐμενῆς ὁ Τρο-
φώνιος καὶ ἴλεως δεξεται· τῶν μὲν δὴ ἄλλων ἱερείων
τὰ σπλάγχνα οὐχ ὁμοίως δηλοῖ τοῦ Τροφωνίου τὴν
γνώμην. ἐν δὲ νυκτὶ, ἣ κατείσιν ἕκαστος, ἐν ταύτῃ
κρίον θύουσιν ἐς βύθρον, ἐπικαλούμενοι τὸν Ἀγαμή-
δην· θυμάτων δὲ τῶν πρότερον πεφηνότων αἰσίων
λόγος ἐστὶν οὐδεὶς, εἰ μὴ τοῦδε⁶⁾ τοῦ κριοῦ τὰ σπλάγ-
χνα τὸ αὐτὸ θέλει λέγειν. ὁμολογούντων δὲ καὶ τού-
των, τότε ἕκαστος ἥδη κατείσιν εὐέλπεις· κατεῖσι δὲ
οὕτω. πρῶτα μὲν ἐν τῇ νυκτὶ⁷⁾ αὐτὸν ἄγουσιν ἐπὶ
τὸν ποταμὸν τὴν Ἐρκυναν· ἀγαγόντες δὲ, ἐλαίῳ
χερίουσι καὶ λούουσιν δύο παῖδες τῶν αἰσίων ἔτη τρία πού
καὶ δέκα γεγονότες, οὓς Ἐρμαῖς⁸⁾ ἐπονομάζουσιν·
οὗτοι

5) ἐστὶν ἡ Ἐρκ.] Ita paulo in-
fra τὸν π. τὴν Ἐρκυναν. Mox
pro καὶ οἱ κρέα Cod. Mosc. καὶ
οἱ γὰρ κρέα.

6) εἰ μὴ τοῦδε.] Cod. Mosc.
ἢ μὴ καὶ τοῦδε.

7) ἐν τῇ νυκτὶ] ἐν restitui ex
Codice Mosc. Sic paulo supra
ἐν δὲ νυκτὶ.

8) Ἐρμαῖς] Camillos seu
ministros. Vide Schol. ad A-
pollon. Rhod. L. 1. vers. 917,
Macrobi.

οὗτοι καταβαίνοντά εἰσιν οἱ λούοντες, καὶ ὅποσα χρῆ
 διακονούμενοι, ἅτε παῖδες. τὸ ἐντεῦθεν ὑπὸ τῶν
 ἱερέων οὐκ αὐτίκα ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐπὶ δὲ ὕδατος
 πηγὰς ἄγεται· αἱ δὲ ἐγγύτάτά εἰσιν ἀλλήλων. ἐν-
 ταῦθα δὴ χρῆ πεινῆ αὐτὸν Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον,
 ἵνα λήθῃ γένηταί οἱ πάντων, ἃ τέως ἐφροντίζει, καὶ
 ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὖθις ὕδωρ πίνειν Μνημοσύνης· ἀπὸ
 τούτου τὸ μνημονεύειν⁹⁾ τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι.
 Θεασάμενος δὲ ἄγαλμα, ὃ ποιῆσαι Δαίδαλόν Φασιν,
 (ὑπὸ δὲ τῶν ἱερέων οὐκ ἐπιδείκνυται, πλὴν ὅσοι παρὰ
 τὸν Τροφώνιον μέλλουσιν ἔρχεσθαι) τοῦτο τὸ ἄγαλμα
 ἰδὼν, καὶ θεραπεύσας τε καὶ εὐξάμενος, ἔρχεται
 πρὸς τὸ μαντεῖον, χιτῶνα ἐνδεδυκώς λινοῦν, καὶ ται-
 νίαις τὸν χιτῶνα ἐπιζωσθεὶς, καὶ ὑποδησάμενος ἐπι-
 5 χωρίας κρηπίδας. Ἐστὶ δὲ τὸ μαντεῖον ὑπὲρ τὸ ἄλσος
 ἐπὶ τοῦ ὄρους. κρηπίς μὲν ἐν κύκλῳ περιβέβληται λί-
 θου λευκοῦ, περίοδος δὲ τῆς κρηπίδος κατὰ ἄλων τὴν
 ἐλαχίστην ἐστίν· ὕψος δὲ ἀποδέουσι δύο εἶναι πήχεις.
 ἐφεσῆκασί δὲ ἐπὶ τῇ κρηπίδι ὀβελοὶ καὶ αὐτοὶ χαλκοῖ,
 καὶ αἱ συνέχουσαι σφᾶς ζῶναι· διὰ δὲ αὐτῶν θύραι
 πεποιήνται. τοῦ περιβόλου δ' ἐντὸς χάσμα γῆς ἐστὶν
 οὐκ αὐτόματον, ἀλλὰ σὺν τέχνῃ καὶ ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ
 ἀκριβέστατον ὠκοδομημένον. τοῦ δὲ οἰκοδομήματος
 τούτου τὸ σχῆμα εἶκασαι κριβάνῳ· τὸ δὲ εὖρος ἢ διά-
 μετρος αὐτοῦ τέσσαρας παρέχοιτο ἂν ὡς εἰκάσαι¹⁰⁾
 πήχεις· βάθος δὲ τοῦ οἰκοδομήματος, οὐκ ἂν οὐδὲ
 τοῦτο εἰκάζοι τις ἐς πλεον ὀκτὼ καθήκειν πήχων.
 κατὰ-

Macrobi. Saturn. L. III. C. 8.
 et Vossii Etymolog. v. Camil-
 lus.

nem Codicis Mosc.: ἀπὸ τούτου
 τε μνημονεύει.

9) ἀπὸ τούτου τὸ μνημονεύειν]
 scil. ἐστὶ. Praefero tamen lectio-

10) ἂν ὡς εἰκάσαι] Cod.
 Mosc. ὡς ἂν εἰκάσαι.

κατάβασις δὲ οὐκ ἔστι πεποιημένη σφίσιν ἐς τὸ ἔδαφος· ἐπειδὴν δὲ αἰὴρ ἔρχεται παρὰ τὸν Τροφώνιον, κλίμακα αὐτῷ κομίζουσι σενὴν καὶ ἐλαφράν· καταβάντι δὲ ἐστὶν ὁπὴ μεταξὺ τοῦ τε ἔδαφους καὶ τοῦ οἰκοδομήματος· σπιθαμῶν τὸ εὖρος δύο, τὸ δὲ ὕψος ἐφαίνετο εἶναι σπιθαμῆς ¹¹⁾). ὁ οὖν κατιῶν κατακλίνας ἑαυτὸν ἐς τὸ ἔδαφος, ἔχων μάζας μεμαγμένας μέλιτι προεμβάλλει τε ἐς τὴν ὁπὴν τοὺς πόδας, καὶ αὐτὸς ἐπιχωρεῖ, τὰ γόνατά οἱ τῆς ὁπῆς ἐντὸς γενέσθαι προθυμούμενος· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα αὐτίκα ἐφειλκύνθη τε καὶ τοῖς γόνασιν ἐπέδραμεν, ὥσπερ ποταμῶν ὁ μέγιστος καὶ ὠκύτατος συνδεθέντα ὑπὸ δίνης ἀποκρύψειεν ἄνθρωπον. τὸ δὲ ἐντεῦθεν τοῖς ἐντὸς τοῦ αἰδύτου γενομένοις οὐχ εἰς οὐδὲ ὁ αὐτὸς τρόπος ἐστὶν, ὅτῳ διδάσκονται τὰ μέλλοντα· ἀλλὰ που τις καὶ εἶδε καὶ ἄλλως ἤκουσεν ¹²⁾). ἀναστρέψαι δὲ ὀπίσω τοῖς καταβάσι διὰ σομίου τέ ἐστι τοῦ αὐτοῦ ¹³⁾), καὶ προεκθεόντων σφίσι τῶν ποδῶν. ἀποθανεῖν δὲ οὐδένα τῶν καταβάντων λέγουσιν, ὅτι μὴ μόνον τῶν Δημητρίου τινὰ δορυφόρων· τοῦτον δὲ οὔτε ποιῆσαι περὶ τὸ ἱερόν φασιν οὐδὲν τῶν νενομισμένων, οὔτε χρησόμενον τῷ θεῷ καταβῆναι, χρυσὸν δὲ καὶ ἄργυρον ἐκκομιεῖν ἐλπίσαντα ἐκ τοῦ αἰδύτου· λέγεται δὲ καὶ ¹⁴⁾), τούτου τὸν νεκρὸν ἐτέρωθε ἀναφανῆναι, καὶ οὐ κατὰ σῶμα ἐκβληθῆναι τὸ ἱερόν. ἐς μὲν δὴ τὸν ἄνθρωπον λεγομένων καὶ ἄλλων, εἴρηται μοι

11) σπιθαμῆς] De hac mensura hic forte nimis exigua ad hominis corpus intromittendum vid. Hesych. h. v. et Polluc. II. f. 157.

13) εἶδε καὶ ἄλλως ἤκουσεν] Vulgatum fuit ἄλλος, pro quo

rescripsi ἄλλως, aliter, alio modo, sententia flagitante.

13) ἀναστρέψαι — αὐτοῦ] Discedit narratio Philostrati l. c.

14) λέγεται δὲ καὶ] Restitui καὶ ex Codice Mosc.

μει τὰ ἀξιολογώτατα. τὸν δὲ ἀναβάντα παρὰ τοῦ Τροφωνίου παραλαβόντες εὐθύς¹⁵⁾ οἱ ἱερεῖς, καθίζουσιν ἐπὶ θρόνον Μνημοσύνης καλούμενον· κεῖται δὲ οὐ πόρρω τοῦ αἰδύτου· καθεσθέντα δὲ ἐνταῦθα, ἀνερρωτῶσιν, ὅποσα εἶδέν τε καὶ ἐπύθετο· μαθόντες δὲ ἐπιτρέπουσιν αὐτὸν ἤδη τοῖς προσήκουσιν· οἱ δὲ ἐς τὸ οἶκημα, ἐνθα καὶ πρέτερον διητάτο, παρὰ τε Τύχῃ καὶ Δαίμοσιν ἀγαθοῖς¹⁶⁾, ἐς τοῦτο ἀρχόμενοι κομίζουσι, κἀτόχον τε ἔτι τῷ δείματι καὶ ἀγνώτα ὁμοίως αὐτοῦ τε καὶ τῶν πέλας. ὕστερόν μὲν τοι τὰ τε ἄλλα οὐδέν τι φρονήσει μεῖον ἢ πρότερον, καὶ γέλως ἐπ' ἀνείσιν οἱ. γράφω δὲ οὐκ ἀκοήν, ἀλλὰ ἐτέρους τε ἰδὼν καὶ αὐτὸς Τροφωνίῳ χρησάμενος¹⁷⁾. τοὺς δὲ ἐς τοῦ Τροφωνίου κατελθόντας, ἀνάγκη σφᾶς, ὅποσα ἤκουσεν ἕκαστος ἢ εἶδεν, ἀναθεῖναι γεγραμμένα ἐν πίνακι. Λείπεται δ' ἔτι¹⁸⁾ καὶ τοῦ Ἀριστομένους ἐνταῦθα ἡ ἀσπίς· τὰ δὲ ἐς αὐτὴν ὅποια ἐγένετο, ἐδήλωσα ἐν τοῖς προτέροις τοῦ λόγου¹⁹⁾.

15) εὐθύς] Cod. Mosc. αὐθις· *hahid male*.

16) καὶ Δαίμοσιν ἀγαθοῖς] Cum supra in hoc Cap. fuerit Δαίμονος ἀγαθοῦ et Τύχης ἀγαθῆς, *Syllb.* etiam hic legendum putat Δαίμονι. Equidem, Codice Mosc. exhibente ἀγαθῶ, scribere malletm — Δαίμονι ἀγαθῶ.

17) αὐτὸς Τροφωνίῳ χρησάμενος] Cod. Mosc. αὐτὸς τῷ Τροφ. χρ.

18) δ' ἔτι]. Recte *Syllb.* ita emendavit pro perperam vulgatis δέ τι.

19) ἐδήλωσα — λόγῳ] Vide L. IV. C. 16. §. 4. et C. 32. §. 5.

CAPUT XL.

Unde Boeotiis oraculum Trophonii innotuerit, memoretur — de Daedali operibus — urbe Chaeronea, olim Arne dicta — binis tropaeis in regione Chaeronensium ac de Macedonibus tropaea non admittentibus — polyandrio Thebanorum prope urbem Chaeroneam — Chaeronensium cultu sceptri Agamemnonis, quod hastam vocant.

Τὸ δὲ μαντεῖον οἱ Βοιωτοὶ τοῦτο οὐ πεπυσμένοι πρότερον, ἐπ' αἰτία τοιαύδε ἔγνωσαν. Θεωροὺς ἀφ' ἐκάστης πόλεως ἄνδρας ἀποστέλλουσιν εἰς Δελφοὺς· οὐ γὰρ δὴ σφισιν ἑτὸς δεύτερον ἔνεν ὁ θεός· τούτοις αἰτοῦσιν ἐπανόρθωμα τοῦ αὐχμοῦ προσέταξεν ἡ Πυθία, παρὰ Τροφώνιον εἰς Λεβαδεῖαν ἐλθοῦσιν εὔρασθαι παρὰ ἐκείνου τὸ ἴαμα. ὥς δὲ εἰς τὴν Λεβαδεῖαν ἐλθόντες οὐκ εὐνάντο εὔρεῖν τὸ μαντεῖον, ἐνταῦθα τῶν ἐξ Ἀκραιονίου πόλεως Σάων (οὗτος δὲ ἦν καὶ ἡλικία τῶν θεωρῶν πρεσβύτατος) εἶδαν ἐσμὸν μελισσῶν ὅποι ποτ' αὖ ἀποτρέπωνται καὶ αὐτοὺς ἔπεσθαι ¹⁾· αὐτίκα δὴ τὰς μελίσσας εἰς τοῦτο ἐσπστομένας ὅρα τῆς γῆς, καὶ συνεισηλθέ σφισιν εἰς τὸ μαντεῖον. τοῦτον τὸν Σάωνα καὶ τὴν ἱερουργίαν τὴν καθετηκυῖαν, καὶ ὅποσα περὶ τὸ χρηστήριον δρῶσιν ἄλλα, διδάχθῆναι παρὰ τοῦ Τροφωνίου Φασί. Δαιδάλου δὲ τῶν ἔργων δύο μὲν ²⁾ ταῦτά ἐσιν ἐν Βοιωτοῖς ³⁾, Ἡρακλῆς τε ἐν Θήβαις, καὶ παρὰ Λεβαδεῦσιν ὁ Τροφώνιος· τοσαῦτα δὲ ἕτερα ξόανα ἐν Κρήτῃ, Βριτόμαρτις ἐπ' Ὀλοῦντι, καὶ Ἀθηνᾶ παρὰ

1) καὶ αὐτοὺς ἔπεσθαι] *Kuhn.*
emendat κ. αὐτὸς ἔπ. *Equi-*
dem mallem κ. αὐτοῖς ἔπεται.

2) ἐσιν ἐν Βοιωτοῖς] *Cod.*
Mosc. ε. ἐν Βοιω-ία. Recte, nisi
ἐσιν βοιωτοῖς legere malis.

παρὰ Κνωσίοις· παρὰ τούτοις δὲ καὶ ὁ τῆς Ἀριάδνης χορὸς, οὗ καὶ Ὅμηρος³⁾ ἐν Ἰλιάδι μνήμην ἐποιήσατο, ἐπειργασμένος ἐστὶν ἐπὶ λευκοῦ λίθου. καὶ Δηλίοις Ἀφροδίτης ἐστὶν οὐ μέγα ξόανον, λελυμασμένον τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ τοῦ χρόνου· κάτεισι δὲ ἀντὶ ποδῶν ἐς τετράγωνον σχῆμα. πείθομαι τοῦτο Ἀριάδνην λαβεῖν παρὰ Δαιδάλου, καὶ ἥνικα ἠκολούθησέ τῳ Θησεῖ, τὸ ἄγαλμα ἐπεκομίζετο οἴκοθεν· ἀφαιρεθέντα δὲ αὐτῆς τὸν Θησεῖα⁴⁾ οὕτω φασὶν οἱ Δήλιοι τὸ ξόανον τῆς Θεοῦ ἀναθεῖναι τῳ Ἀπόλλωνι τῳ Δηλίῳ, ἵνα μὴ οἴκαδε ἐπαγόμενος⁵⁾ ἐς ἀνάμνησίν τε Ἀριάδνης ἐφέλκηται, καὶ αἰεὶ νέας ἐπὶ τῳ ἔρωτι εὐρίσκηται τὰς συμφοράς. παρὰ δὲ ταῦτα οὐκ οἶδα ὑπόλοιπα ὄντα τῶν Δαιδάλου· τοῖς γὰρ ἀνατεθεῖσιν ὑπὸ Ἀργείων ἐς τὸ Ἡραῖον⁶⁾, καὶ ἐς Γέλαν τὴν ἐν Σικελίᾳ κομισθεῖσιν ἐξ Ὀμφάκης, ἀφανισθῆναί σφισιν ὁ χρόνος καθέστηκεν αἴτιος. Λεβαδέων δὲ ἔχονται Χαιρωνεῖς· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ τούτοις Ἀρνη τὸ ἀρχαῖον⁷⁾. θυγατέρα δὲ εἶναι λέγουσιν Αἰόλου τὴν Ἀρνην, ἀπὸ δὲ ταύτης κληθῆναι καὶ ἑτέραν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν· τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα γεγενῆσθαι

3) ὁ τῆς Ἀριάδνης χορὸς, οὗ καὶ Ὅμηρος etc.] Locus Homeri est Iliad. σ. vers. 590 — 593, ubi vid. Schol. Conf. Olear. ad Philostrat. p. 880. not. 44.

4) ἀφαιρεθέντα δὲ αὐτῆς τὸν Θησεῖα etc.] Theseum autem, cum Ariadne ipsi erepta esset etc., scilicet a Baccho. Vid. L. X. C. 29.

5) οἴκαδε ἐπαγόμενος.] Scribendum esse ἀπαγόμενος, non temere suspicor.

6) τοῖς γὰρ — Ἡραῖον] De quo vid. L. II. C. 17.

7) ἐκαλεῖτο — Ἀρνη τὸ ἀρχαῖον etc.] Consentiant Schol. ad Thucyd. L. I. f. 12. Conf. Eustath. ad Homer. Iliad. β. vers. 507. Variant autem, quae de Arne in aliis scriptoribus memorantur; vid. Strab. L. IX. p. 633., Steph. Byz. h. v. et ibi Berkel. ac conf. Schol. ad Lycophron. vers. 644., ubi Ἀρνη Πισιδῶνος τροφὸς dicitur.

νέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός Φασιν εἶναι, μη-
τέρα δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. μαρτυρεῖ
δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη, τὰς μεγάλας Ἡοίας, ποιήσας.

Φύλας δ' ὥπυιε κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλην ⁸⁾. ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν
ὁμοίη,

Ἰππότην ⁹⁾ δέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἱκέλην Φαέεσσι σελήνης.

Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
Γείνατο Χαίρωνος κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο.

Ὅμηρος δ' ἐπιστάμενος (ἐμοὶ δοκεῖν) Χαιρώνειάν τε ἤδη
καὶ Λεβαδείαν καλουμένας, ὅμως τοῖς ἀρχαίοις ἐχρή-
σατο ὀνόμασιν ἐς αὐτάς ¹⁰⁾, καθότι καὶ Αἴγυπτον τὸν
ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον ¹¹⁾. Χαιρωνεῦσι δὲ δύο ἐστὶν ⁴
ἐν τῇ χώρᾳ τρόπαια, ἃ Ῥωμαῖοι καὶ Σύλλας ἔσησαν,
Τάξιλον καὶ στρατιάν ¹²⁾ τὴν Μιθριδάτου κρατήσαν-
τες. Φίλιππος δὲ οὐκ ἀνέθηκεν ὁ Ἀμύντου τρόπαιον,
οὔτε ἐνταῦθα, οὔτε ὁπόσας μάχας ἄλλας βαρβάρους
ἢ καὶ Ἑλλήνας ἐνίκησεν· οὐ γάρ τι Μακεδόσιν ἰσάναι
τρόπαια ἦν νενομισμένον. λέγεται δὲ ὑπὸ Μακεδό-
νων,

8) Λειπεφίλην] *Kuhn*. hoc
nomen corruptum ex voce λει-
πει, defectus nota, tertio ver-
sui apposita enatum, ac cum
Δηϊφίλην mutandum esse suspi-
catur. Cod. Mosc. dat Λειπε-
φιλῆνη, et sequentia ἦν δ' atque
ὁμοίη omittit.

9) Ἰππότην] Hoc nomen
Phylantis filii, (v. L. II. C. 4.
§. 3.) quod in vulgatis aberat,
restitui ex Codice Mosc., qui
exhibet Ἰππότη. *Palmer*. Exce-

cit. p. 432., *Sylb.* et *Kuhn*. jam
ita conjecerant.

10) Ὅμηρος — αὐτά:] Vide
Iliad. β. vers. 507. et ibi Schol.,
ac conf. *Strab.* L. IX. p. 633.

11) καθότι — Νεῖλον] Vid.
Odys. ξ. vers. 258., et conf.
Diodor. L. I. f. 19. ibique
Wesseling.

12) στρατιάν] Rescripsi cum
Sylb. pro vulgata στρατιάν, re
ita exigente.

νών, Καρανὸν βασιλεύοντα ἐν Μακεδονίᾳ κρατῆσαι
 μάχῃ Κισσέως, ἧς ἐδυνάστευεν ἐν χώρᾳ τῇ ὁμόρῳ· καὶ
 ὁ μὲν τρόπαιον ὁ Καρανὸς κατὰ νόμους τοὺς Ἀργείων
 ἔστησεν ἐπὶ τῇ νίκῃ. ἐξελθόντα¹³⁾ δὲ Φασιν ἐκ τοῦ
 Ὀλύμπου λέοντα ἀνατρέψαι τε τὸ τρόπαιον, καὶ ἀφα-
 νισθῆναι· συνεῖναι δὲ γνώμῃ Καρανὸν, οὐκ εὖ βουλευσα-
 σθαι βαρβάροις τοῖς περιοικοῦσιν ἐς ἔχθραν ἐλθόντα
 ἀδιάλλακτον, καταστῆναί τε χρῆναι¹⁴⁾ μήτε ὑπὸ
 αὐτοῦ Καρανοῦ, μήτε ὑπὸ τῶν ὑπερον βασιλευσόντων
 Μακεδονίας τρόπαιον ἴσασθαι, ἢ ἐς¹⁵⁾ εὐνοϊάν ποτε
 τοὺς προσχώρους ὑφέλξωνται. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ
 καὶ Ἀλέξανδρος, οὐκ ἀναστήσας οὔτε ἐπὶ Δαρείῳ τρό-
 παια¹⁶⁾, οὔτε ἐπὶ ταῖς Ἰνδικαῖς νίκαις. Προσιόντων
 δὲ τῇ πόλει, πολυάνδριον Θηβαίων ἔστιν ἐν τῷ πρὸς
 Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων· οὐκ ἐπιγέγραπται μὲν
 δὴ ἐπίγραμμα, ἐπίσημα δὲ ἔπεσιν αὐτῷ λέων· Φέροι
 δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλιστα τὸν θυμόν¹⁷⁾· ἐπίγραμ-
 μα δὲ ἄπεσιν, (ἐμοὶ δοκεῖν) ὅτι οὐκ εἰσκήτα τῇ τόλμῃ
 σφίσι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ἠκολούθησε. Θεῶν δὲ μάλ-
 ιστα

13) ἐξελθόντα] Cod. Mosc. ἀπελθόντα. Mox Amas. ἀφανισθῆναι refert ad tropaeum; e- quidem mallet illud referre ad leonem.

14) καταστῆναί τε χρῆναι] Cod. Mosc. καταστῆναι χρῆναι γάρ· sic καταστῆναι praecedentibus ἐς ἔχθραν jungendum esset.

15) ἢ ἐς] Cod. Mosc. εἰ ἐς, et mox pro ὑφέλξωνται dat ὑπ- ἄξωνται. Haud male.

16) Ἀλέξανδρος — τρόπαια] Contradicit Herodian. Histor.

L. III. C. 4. Ante ἀνατήσας in Cod. Mosc. οὐκ deest.

17) Φέροι δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλ. τὸν θυμόν] hoc ad illorum virtutem potissimum pertineat. Φέρειν ἐς τι, sicuti ἔχειν ἐς τι, significat spectare, pertinere ad aliquid. Sic supra L. VIII. C. 40. §. 3. Φέρειν ἐς ἐκεί- νον τὸ ἄσμα· et similiter in He- rodot. L. VIII. f. 137. καὶ Φέροι ἐς μέγα τι, et L. IX. f. 32. Vid. Valkenar. ad Herodot. L. III. f. 133. not. 86.

λιστα Χαιρώνεις τιμῶσι τὸ σκῆπτρον, ὃ ποιῆσαι Διὶ
 Φησιν Ὅμηρος Ἡφαιστον¹⁸⁾), παρὰ δὲ Διὸς λαβόντα
 Ἑρμῆν δοῦναι Πέλοπι, Πέλοπα δὲ Ἀτρεΐ καταλιπεῖν,
 τὸν δὲ Ἀτρέα Θυέση, παρὰ Θυέσου δὲ ἔχειν Ἀγαμέ-
 μνονα· τοῦτο οὖν τὸ σκῆπτρον σέβουσιν, δόρυ ὀνομά-
 ζοντες· καὶ εἶναι μὲν τι θειότερον οὐχ ἥκιστα δηλοῖ τὸ
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιφανὲς ἐξ αὐτοῦ¹⁹⁾). Φασὶ δὲ
 ἐπὶ τοῖς ὄρεσι αὐτῶν καὶ Πανοπέων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι
 εὐρεθῆναι· σὺν δὲ αὐτῷ καὶ χρυσὸν εὐρασθαι τοὺς
 Φωκεῖς· σφίσι δὲ ἀσμένοις ἀντὶ χρυσοῦ γενέσθαι τὸ
 σκῆπτρον. κομισθῆναι δὲ αὐτὸ εἰς τὴν Φωκίδα ὑπὸ
 Ἡλέκτρας τῆς Ἀγαμέμνονος πείθομαι. ναὸς δὲ οὐκ
 ἔστιν αὐτῷ δημοσία πεποιημένος· ἀλλὰ κατὰ ἔτος
 ἕκαστον ὁ ἱερώμενος ἐν οἰκῇματι ἔχει τὸ σκῆπτρον· καὶ
 οἱ θυεῖαι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θύονται, καὶ τράπεζα
 παράκειται παντοδαπῶν κρεῶν καὶ περμμάτων πλήρης.

18) ὃ ποιῆσαι — Ἡφαιστον] ἐπιφ. ἐξ αὐτοῦ] quod inde con-
 Vide Iliad. β. vers. 101. sq. spicuum et illustre ad mortales
 19) τὸ εἰς τοὺς ἀνθρώπους pervenit.

CAPUT XLI.

De Vulcani artis operibus, — Eriphyles monili —
praecipitio supra Chaeroneam, quod Petrachus
appellatur.

Ὅποσα δὲ εἶναι τῶν Ἡφαίστου ποιηταί τε ἄδουσι καὶ
τῶν ἀνθρώπων ἠκολούθησεν ἡ Φήμη ¹⁾, τούτων, ὅτι
μὴ τὸ Ἀγαμέμνωνος σκῆπτρον, ἄλλο γε οὐδὲν ἀξιο-
χρεῶν ἐστὶν ἐς πίσιν. Λύκιοι μὲν γε ἐν Πατάροις ἐν τῷ
ναῶ τοῦ Ἀπόλλωνος χαλκοῦν ἐπιδεικνύουσι κρατῆρα,
ἀνάθημα εἶναι Φάμενοι Τηλέφου, καὶ ἔργον Ἡφαίστου·
καὶ σφᾶς, ὥς γε εἰκός, λέληθε Θεόδωρον καὶ Ῥοῖκον
Σαμίους εἶναι τοὺς διαχέαντας χαλκὸν πρῶτους ²⁾.
Πατρεῖς δὲ οἱ Ἀχαιοὶ λόγῳ μὲν λέγουσιν, ὅτι Ἡφαίστου
ποίημά ἐστιν ἡ λάρναξ, ἣν Εὐρύπυλος ἤνεγκεν ἐξ
Ἰλίου ³⁾, ἔργῳ δὲ οὐ παρέχουσιν αὐτὴν θεάσασθαι.
² Ἔστι δὲ Ἀμαθοῦς ἐν Κύπρῳ πόλις· Ἀδώνιδος ἐν αὐτῇ
καὶ Ἀφροδίτης ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον· ἀνακεῖσθαι δὲ ἐν-
ταῦθα λέγουσιν ὄρμον, Ἀρμονία μὲν δοθέντα ἐξαρ-
χῆς, καλούμενον δὲ Ἐριφύλης, ὅτι αὐτὴ δῶρον ἔλαβεν
ἐπὶ τῷ ἀνδρί· ὃν ἀνέθισαν μὲν οἱ παῖδες ἐς Δελφοὺς
οἱ Φηγέως, τρόπον δὲ ὄντινά ἐκτήσαντο αὐτὸν, ἐδήλω-
σεν ἤδη μοι τὰ ἐς Ἀρκάδας ἔχοντα ⁴⁾· ἐσυλήθη δὲ
ὑπὸ τυράννων τῶν ἐν Φωκεῦσιν. οὐ μὲν παρὰ Ἀμα-
θουσίῳις γε ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀδώνιδος (ἐμοὶ δοκεῖν)
ἐστίν· ἐν Ἀμαθοῦντι μὲν γάρ ἐστι λίθων χλωρῶν, συν-
δέοντος

1) ἠκολούθησεν ἡ Φήμη] Cod.
Mosc. ἠκολούθησε Φήμη.

2) Θεόδωρον καὶ Ῥοῖκον —
πρῶτους] Vide L. VIII. C. 14.
§. 5.

3) ὅτι Ἡφαίστου — ἐξ Ἰλίου]
De hac arca plura leguntur Lib.
VII. C. 17. §. 3.

4) τρόπον δὲ — ἔχοντα] Vid.
L. VIII. C. 24. §. 4.

δέοντος χρυσοῦ σφᾶς, ὁ ὄρμος· τὸν δὲ τῇ Ἐριφύλῃ
δοθέντα Ὀμηρός ⁵⁾ Φησιν ἐν Ὀδυσσεΐα πεποιῆσθαι
χρυσοῦ, καὶ οὕτως ἔχει·

Ἡ χρυσὸν Φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

οὐ μὲν οὐδὲ ἠγνόει τοὺς ὄρμους τοὺς ποικίλους· ἐν μὲν
γε τοῖς Εὐμαίου λόγοις ⁶⁾ πρὸς Ὀδυσσεά, πρὶν ἢ ἐκ
Πύλου Τηλέμαχον ἀφικέσθαι σφίσιν ἐπὶ τὴν αὐλήν,
ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἐστίν·

Ἦλυθ' ἀνὴρ πολυίδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα
πατρὸς,

Χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔεργετο.
καὶ ἐν Πηνελόπης δώροις ⁷⁾· ἄλλους τε γὰρ τῶν μνηστῆ-
ρων δῶρα καὶ Εὐρύμαχον δίδόντα Πηνελόπη πεποίηκεν·

Ὁρμον δ' Εὐρύμαχος πολυδαίδαλον αὐτίκ' ^{ἐνεικε}

Χρύσειον, ἠλέκτροισιν ἐεργμένον, ἥελιον ὥς.

Ἐριφύλῃν δὲ οὐ χρυσῶ καὶ λίθοις ποικίλον ⁸⁾ δέξα-
σθαι Φησιν ὄρμον. οὕτω τὸ εἰκὸς τῶ ⁹⁾ σκήπτρῳ
πρόσεστιν εἶναι μόνον ποίημα Ἡφαίστου.

Ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν πόλιν κρημνὸς Πετραχὸς κα- ³
λούμενος· Κρόνον δὲ ἐθέλουσιν ἐνταῦθα ἀπατηθῆ-
ναι δεξάμενον ἀντὶ Διὸς πέτρων παρὰ τῆς Ῥέας·

I 4

καὶ

5) Ὀμηρός] Vide Odyss. λ. vers. 326.

6) ἐν μὲν γε τοῖς Εὐμαίου λό-
γοις etc.] Vide Odyss. ο. vers.
458. 459. Mox pro ἔεργετο in
Codice Mosc. legitur ἔοργετο et
in Aldin. ἔωργετο.

7) καὶ ἐν Πηνελόπης δώροις]
Vide Odyss. ε. vers. 294. 295,

ubi Εὐρυμάχη legitur, quod in
Pausania hic est rescribendum
pro Εὐρύμαχος.

8) ποικίλον] Cod. Mosc. ma-
le dat ποικίλου, cum superscrip-
to tamen οἷς.

9) τὸ εἰκὸς τῶ] Cod. Mosc.
et Aldin. mendose exhibent τῶ
εἰκόςῃ.

καὶ ἄγαλμα Διὸς οὐ μέγα ἐστὶν ἐπὶ κορυφῇ τοῦ
 ὄρους. ἐνταῦθα ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ ¹⁰⁾ μύρα ἀπὸ
 ἀνθῶν ἔψουσι κρένου καὶ ῥόδου καὶ ναρκίσσου καὶ
 ἴριος· ταῦτα ἀλγυθόνων ἰάματα ἀνθρώποις γίνε-
 ται. τὸ δὲ ἐκ τῶν ῥόδων παιούμενον, εἰ καὶ
 ἀγάλματα ἐργασμένα ξύλου χρίοις, ῥύεται καὶ
 ταῦτα σηπεδόνας ¹¹⁾. ἡ δὲ ἴρις φύεται μὲν ἐν
 ἔλεσι, μέγεθος δ' ἐστὶν ἴση κρένω, χροιάν δὲ οὐ
 λευκὴν, καὶ ὀσμὴν ἀποδεῖ κρένου.

- 10) ἐνταῦθα ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ] L. X. C. 4. legitur ἐνταῦθα ἐν τῇ
 Δαυλίδι.
 Malit forte aliquis ἐνταῦθα μνη-
 gere prioribus ; sed similiter 11) σηπεδόνας] Forte scri-
 bendum sit σηπεδόνας.

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ

ΦΩΚΙΚΑ

PHOCICA SEU LIB. X.

C A P U T I.

Phocidis nominis origo et situs — Phocensium res contra Thessalos gestae — Phocensium clades, et *Phocica desperatio* — Phocensium victoria de Thessalis — Phocensium alia victoria de Thessalis astutia parta — Phocensium a Persarum partibus defectio.

Γῆς δὲ τῆς Φωκίδος ὅσον μὲν περὶ Τίθορέαν καὶ Δελφούς ἐστιν αὐτῆς, ἐκ παλαιοτάτου φανερὰ τὸ ὄνομα τοῦτο εἰληφυϊά ἐστιν ¹⁾ ἀπὸ ἀνδρὸς Κορινθίου Φώκου τοῦ Ὀρτυτίωνος. ἔτεσι δ' ὕστερον οὐ πολλοῖς ἐξενίκησε καὶ ἀπάσῃ γενέσθαι τῇ καθ' ἡμῶν ²⁾ καλουμένη Φωκίδι, Αἰγινήτων ³⁾ ναυσὶν ἐς τὴν χώραν διαβάντων ὁμοῦ Φώκω τῷ Αἰακοῦ. τὰ μὲν δὲ ἀπαντικρὺ Πελοποννήσου καὶ τὰ ἐπὶ Βοιωτίας, καθήκουσιν ἐπὶ θάλασσαν οἱ Φωκεῖς, τῇ μὲν ἐς Κίρραν ⁴⁾, τὸ ἐπὶ νειον Δελφῶν, τῇ δὲ ἐπὶ Ἀντίκυραν πόλιν. τὰ δὲ
πρὸ

1) φανερὰ — εἰληφυϊά ἐστιν] Genus ad γῆ relatum est, non ad ὅσον.

2) καθ' ἡμῶν] Sylb. mavult καθ' ἡμᾶς vel ἐφ' ἡμῶν.

3) Αἰγινήτων etc.] Vide Lib. II. C. 29. §. 2.

4) Κίρραν] Cod Mosc. cum Aldin. male exhibet Κίρκον.

πρὸ τοῦ Λαμιακοῦ ⁵⁾ κόλπου, Λοκροὶ σφᾶς παραθα-
 λασσίους οἱ Ὑποκνημίδιοι ⁶⁾ κωλύουσιν εἶναι· οὔτοι
 γὰρ δὴ εἰσιν οἱ ταύτην ⁷⁾ τὴν Φωκίδα ὑπεροϊκοῦντες.
 Σκαρφεῖς μὲν τοι τὰ ἐπέκεινα· Ἐλατείας· ὑπὲρ δὲ
 Ὑάμπολιν καὶ Ἄβας οἱ πόλιν τε Ὀποῦντα καὶ
 2 Ὀπουντίων ἐπίνειον νεμόμενοι Κύνον. Τα δὲ ἐπιφανέ-
 στατα Φωκεῦσιν ἐσιν ἐν κοινῷ ταῦτα ⁸⁾. πολέμου γὰρ
 τοῦ πρὸς Ἰλίου μετεσχῆκασι, καὶ Θεσσαλῶν ἐναντία
 ἐπολέμησαν πρότερον ἔτι ἢ ⁹⁾ ἐλάσαι τὸν Μῆδον
 ἐπὶ Ἑλλήνας· ὅτε δὴ καὶ ἐπεδείξαντο οἱ Φωκεῖς ἔργα
 ἐς μνήμην. κατὰ γὰρ τὴν Ὑάμπολιν ¹⁰⁾, ἥ τοὺς
 Θεσσαλοὺς προσεδέχοντο ἰμβαλεῖν σφίσιν ἐς τὴν
 χάραν, ὑδρίας κεράμου πεποιημένας κατορύξαντες,
 καὶ ἐπ' αὐτάς γῆν ἐπιφορῆσαντες, ὑπέμενον τὴν ἵππον
 τῶν Θεσσαλῶν· οἱ δὲ, ἄτς οὐ προπεπυσμένοι τῶν
 Φωκέων τὴν τέχνην, ἐπελάσαντες τοὺς ἵππους λαν-
 θάνουσιν ἐπὶ τὰς ὑδρίας. ἐνταῦθα ἀπεχωλοῦντο
 μὲν οἱ ἵπποι, τῶν ποδῶν ἐσπιπτόντων σφίσιν ἐς τὰς
 ὑδρίας, ἐκτείνοντο δὲ καὶ ἀπέπιπτον οἱ ἄνδρες ἀπὸ
 τῶν ἵππων. ὥς δὲ οἱ Θεσσαλοὶ μείζονι ἢ τὰ πρότερά
 ἐς τοὺς Φωκέας χρώμενοι τῇ ὀργῇ συνελέχθησαν
 ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν, καὶ ἐς τὴν Φωκίδα ἐτρα-
 τεύοντο, ἐνταῦθα οἱ Φωκεῖς ἐν οὐ σμικρῷ ποιούμενοι
 δείματι

5) τοῦ Λαμιακοῦ] *Amas.*
 legit Μαλιακοῦ· vide not. 4. ad
 L. I. C. 4.

6) Ὑποκνημίδιοι] Sic con-
 stanter Pausan. hoc nomen ex-
 hibet, et C. 8. Λοκροὺς ὑπὸ
 τῷ ἔρει τῇ Κνημίδι. At Ptolem.
 et Straboni L. IX. p. 637. 638. A.
 dicuntur Ἑπικνημίδιοι, nec non
 Plin. Hist. Nat. L. IV. C. 7.

7) οἱ ταύτην] *Kühn.* emen-
 dat ταύτην.

8) ταῦτα] Abest in Codice
 Mosc.

9) πρότερον ἔτι ἢ] Inserui
 ἔτι ex Codice Mosc.

10) κατὰ γὰρ τὴν Ὑάμπολιν
 etc.] Eadem habet Herodot.
 L. VIII. f. 28., ubi vide Val-
 kenar.

δείματι τὴν τε ἄλλην τῶν Θεσσαλῶν εἰς τὸν πόλεμον
 παρασκευὴν, καὶ οὐχ ἥμισυ τῆς ἵππου τὸ πλῆθος,
 καὶ ὁμοῦ τῷ ἀριθμῷ τὴν εἰς τοὺς ἀγῶνάς τῶν τε ἵππων
 καὶ αὐτῶν μελέτην τῶν ἱππέων, ἀποσέλλουσιν εἰς
 Δελφοὺς αἰτούντες τὸν θεὸν ἐκφυγεῖν τὸν ἐπιόντα κίν-
 δυνον· καὶ αὐτοῖς ἀφίκετο μάντευμα·

Συμβαλέω θνητὸν τε καὶ ἀθάνατον μαχέσα-
 σθαι·

Νίκην δ' ἀμφοτέροις δώσω, θνητῷ δέ νυν
 ἄλλον¹¹).

Ταῦτα ὡς ἐπύθοντο οἱ Φωκεῖς, λογάδας τριακοσίους 3
 καὶ Γέλωνα ἐπ' αὐτοῖς ἄρχοντα ἀποσέλλουσιν εἰς τοὺς
 πολεμίους, ἄρτι ἀρχομένης νυκτός, προστάξαντές
 σφισι κατοπτεῦσαί τε τὰ τῶν Θεσσαλῶν, ὅντινα
 ἀφανέστατον δύνανται τρόπον, καὶ αὐθις εἰς τὸ στρα-
 τευμα ἐπανήκειν κατὰ τῶν ὁδῶν τῶν μάλιστα ἀγνώ-
 στων, μηδὲ ἐκόντας μάχης ἄρχειν. οὗτοι ὑπὸ τῶν
 Θεσσαλῶν οἱ λογάδες ἀπώλοντο ἀθρόοι, καὶ αὐτοὶ
 καὶ ὁ ἡγούμενός σφισι Γέλων, συμπατούμενοί τε ὑπὸ
 τῶν ἵππων καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν φονευόμενοι. καὶ ἡ
 συμφορὰ σφῶν κατάπληξιν τοῖς ἐπὶ στρατοπέδῳ τῶν
 Φωκέων τηλικαύτην ἐνεποίησεν, ὥς καὶ τὰς γυναῖ-
 κας καὶ παῖδας, καὶ ὅσα τῶν κτημάτων ἄγειν ἦν σφι-
 σιν ἢ φέρειν, ἔτι δὲ ἐσθῆτα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον,
 καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν εἰς ταῦτό συλλέξαντες,
 πυρὰν ὡς μεγίστην ἐποίησαν, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἀριθμὸν
 τριά-

11) θνητῷ δέ νυν ἄλλον] Ca-
 meracium bene legere θν. δέ νυν
 μάλλον, Kühn. notat; quae le-
 ctio firmatur iis, quae deinceps
 memorantur, et mihi magis

probatum, quam emendatio
 Kühnii scribentis δέ νυν ἄλλην,
 h. e. ἄλλοιαν, diversam et
 meliorem, sc. Thessalorum vi-
 ctoria.

τριάκοντα ἄνδρας ἀπολείπουσι. προστέτακτο δὲ τοῖς ἀνδράσιν, εἰ ἡττᾶσθαι τοὺς Φωκέας συμβαίνοι τῇ μάχῃ, τότε δὴ προαποσφάξαι μὲν τὰς γυναῖκας τε καὶ παῖδας, καὶ ὅση λεία, ἀναθέντας ταύτην καὶ ¹²⁾ τὰ χρήματα ἐπὶ τὴν πυρὰν, καὶ ἐνέντας πῦρ, οὕτως ἤδη διαφθαρεῖναι καὶ αὐτοὺς, ἥτοι ὑπ' ἀλλήλων ¹³⁾, ἢ ἐς τὴν ἵππον τῶν Θεσσαλῶν ἐμπίπτοντας. ἀντὶ τούτου μὲν ἅπαντα τὰ ἀνάλγητα ¹⁴⁾ βουλευματα ἀπόνοια ὑπὸ Ἑλλήνων ὀνομάζεται Φωκική. 4 Τότε δὲ οἱ Φωκεῖς ἐποιοῦντο αὐτίκα ἐπὶ τοὺς Θεσσαλοὺς ἔξοδον· στρατηγεῖ δὲ ἡσάν σφισι Ροῖός ¹⁵⁾ τε Ἀμβρουσεύς, καὶ Ἰαμπολίτης Δαΐφάνης· ἔτος μὲν δὴ ἐπὶ τῇ ἵππῳ, δυνάμεως δὲ τῆς πεζῆς ἤρχεν ὁ Ἀμβρουσεύς. ὁ δὲ χώραν ἐν τοῖς ἄρχουσιν ἔχων τὴν μεγίστην μάντις ἦν ὁ Ἡλεῖος ¹⁶⁾, καὶ ἐς τὸν Τελλίαν τοῖς Φωκεῦσι τῆς σωτηρίας ἐπέκειντο ¹⁷⁾ αἱ ἐλπίδες. ὥς δὲ ἐς χεῖρας συνήε-

12) ταύτην καὶ] Cod. Mosc. ταύτας τε καὶ· sed admitti nequit ταύτας, et vera lectio forte fuerit ταύτην τε καὶ.

13) ὑπ' ἀλλήλων] Cod. Mosc. ἐπ' ἀλλήλων, et mox ἐμπίπτοντας pro ἐμπίπτοντας.

14) ἀνάλγητα] crudelia, immania. Hesych.: ἀνάλγητοι, ἀνηλεῖς. Suid.: ἀνάλγητος—ἀνηλεῖς, σκληρός. Proverbium istud memorat quoque Steph. Byz. v. Φωκίς.

15) ῥοῖός] Amas. legit ῥοῖκος, et mox pro Δαΐφάνης Plutarch. de virt. mul. exhibet Δαΐφαντος.

16) μάντις ἦν ὁ Ἡλεῖος] Palmer. Exerc. p. 433. et Kuhn.

post ἦν excidisse Τελτίας ideoque restituendum esse judicant, Herodoti loco L. VIII. f. 27. illud comprobantes. Equidem contra vulgata integra et Τελλίαν κατ' ἐξοχὴν vatem Eleum dictum esse censeo. Mox, si quid sentio, textui potius reddenda est vox ταῦτον, et scribendum καὶ ἐς ταῦτον τὸν Τελλίαν. Ceterum Kuhnio adstipulor, qui ab hoc Τελλία vatum familiam Τelliadas dictos fuisse putat, et inde in Philostrato vit. Apollon. L. V. C. 25. pro Τελιάδαι emendat Τελλιάδαι· conf. ibi Olear.

17) ἐπέκειντο] Kuhn. emendat ἀπέκειντο.

συνήεσαν, ἐνταῦθα τοῖς Φωκεῦσιν ἐγίνετο ἐν ὀφθαλμοῖς τὰ ἐς τὰς γυναῖκας καὶ ἐς τὰ τέκνα δόξαντα, τὴν τε σωτηρίαν οὐκ ἐν βεβαίῳ σφίσιν ἐώρων σαλεύουσιν¹⁸⁾, καὶ τούτων εἵνεκα ἐς παντοῖα ἀφικνοῦντο¹⁹⁾ τολμήματα· προσγενομένου δὲ καὶ τοῦ ἐκ Θεῶν εὐμενοῦς, νίκην τῶν τότε ἀνείλοντο ἐπιφανεσάτην. τότε λόγιον τὸ γεγενημένον τοῖς Φωκεῦσι παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῖς πᾶσιν Ἑλλησιν ἐγνώσθη. τὸ γὰρ σύνθημα κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῶν στρατηγούτων ἐδίδото ἐν μάχαις, Θεσσαλοῖς μὲν Ἀθηναῖς Ἰωνίας, τοῖς δὲ ὁ ἐπώνυμος Φῶκος. ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ ἔργου καὶ ἀναθήματα οἱ Φωκεῖς ἀπέστειλαν ἐς Δελφοὺς, Ἀπόλλωνα καὶ Τελλίαν τότε τὸν μάντιν²⁰⁾, καὶ ὅσοι μαχομένοις ἄλλοι σφίσιν ἐστρατήγησαν, σὺν δὲ αὐτοῖς καὶ ἥρωας τῶν ἐπιχωρίων· ἔργα δὲ αἱ εἰκόνες Ἀριστομέδοντός εἰσιν Ἀργείου. Εὐρέθη δὲ καὶ 5 ὕπερον τοῖς Φωκεῦσιν οὐκ ἀποδέον σοφίας τῶν προτέρων. ὥς γὰρ δὴ τὰ στρατόπεδα ἀντεκάθητο περὶ τὴν ἐς τὴν Φωκίδα ἐσβολὴν, λαγάρδες Φωκέων πεντακόσιοι²¹⁾ φυλάσσοντες πλήρη τὸν κύκλον τῆς σελήνης, ἐπιχειροῦσιν ἐν τῇ νυκτὶ τοῖς Θεσσαλοῖς, αὐτοὶ τε ἀληλιμμένοι γύψῳ καὶ ἐνδεδυκότες ὅπλα λευκὰ ὑπὸ τῇ γύψῳ. ἐνταῦθα ἐξεργασθῆναι φόνον τῶν Θεσσαλῶν λέγεται πλεῖστον, θειότερόν τι ἡγουμένων,

18) ἐώρων σαλεύουσαι] Cum οὐκ ἐν βεβαίῳ praecedat, jejune redundare videtur σαλεύουσιν. Quare scribere malletm ἐώρων, ἀλλὰ σαλεύουσιν, salutem non in tuto esse, sed tanquam in saeo fluctuare perspexerunt.

19) ἀφικνοῦντο] Cod. Mosc. ἀφίκοντο.

20) τότε τὸν μάντιν] Kuhn. non temere emendat τὸν τότε μάντιν.

21) λαγάρδες Φωκέων πεντακόσιοι] Herodot., qui L. VIII. f. 27. eadem narrat, exhibet ἀνδρες ἑξακόσιους τῶν Φωκέων· ubi v. Vahlenar.

μένων, ἢ κατὰ ἔφοδον πολεμίων τὸ ἐν τῇ νυκτὶ συμβαῖνον. ὁ δὲ Ἡλεῖος ἦν Τελλίας, ὃς καὶ ταῦτα τοῖς
 6 Φωκεῦσιν ἐμηχανήσατο ἐς τοὺς Θεσσαλοὺς. Ἐπεὶ δὲ
 ἐς τὴν Εὐρώπην ὁ Περσῶν στρατὸς διεβη, λέγεται τοὺς
 Φωκέας φρονῆσαι μὲν ὑπὸ ἀνάγκης τὰ βασιλέως,
 αὐτομολῆσαι δὲ ἐκ τῶν Μήδων, καὶ ἐς τὸ Ἑλληνικὸν
 παρὰ τὸ ἔργον τὸ Πλαταιάσι παρατάξασθαι.

CAPUT II.

Phocensibus, mulcta ab Amphictyonibus irrogata, Philo-
 melus, ut Delphici Apollinis templum occupent, suadet —
 Phocenses Delphici Apollinis templum spoliant, et per x.
 annos cum Thebanis bellum gerunt ducibus Philo-
 mélo — Onomarcho — Phayllo — Phalaeco.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον κατέλαβεν αὐτοὺς ζημιωθῆναι χρή-
 μασιν ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων· οὐ δὲ ἔχω τοῦ λόγου
 τὸ ἀληθὲς ἐξευρεῖν, εἴτε ἀδικήσασιν ἐπεβλήθη σφί-
 σιν, εἴτε Θεσσαλοὶ κατὰ τὸ ἐκ παλαιοῦ μῖσος γενέ-
 σθαι τὴν ζημίαν τοῖς Φωκεῦσιν ἦσαν οἱ πράξαντες.
 ἔχόντων δὲ ἀθύμως αὐτῶν πρὸς τῆς ζημίας τὸ μέγε-
 θος, Φιλόμηλος ¹⁾ σφᾶς ὑπολαβὼν ὁ Θεοτίμου,
 Φωκέων οὐδενὸς ἀξιώματι ὕστερος, (πατέρις δὲ αὐτῷ
 Λέδων τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἦν πόλεων) οὗτος οὖν ὁ Φιλό-
 μηλος τὴν τε ἔκτισιν αὐτοῖς ἀδύνατον ἀπέφηνε τῶν
 χρημάτων, καὶ ἀνέπειθε τὸ ἱερὸν καταλαβεῖν τὸ ἐν
 Δελφοῖς, λέγων καὶ ἄλλα ἐπαγωγὰ, καὶ ὡς τὰ
 Ἀθηναίων καὶ ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπιτηδεια ἐξαρχῆς
 εἰσιν

1) Φιλόμηλος] Consentit in
 hoc nomine Diodor. L. XVI.
 c. 23., qui ad rem consulendus

est. In aliis scriptoribus no-
 men illud variat; de quo v.
 Wesseling. ad Diodor. l. c.

ἔσιν αὐτοῖς, Θηβαίων δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος καταταίγῃ σφίσι ἐς πόλεμον, περιέσεσθαι καὶ ἀρετῇ σφᾶς καὶ δαπάνῃ χρημάτων. ταῦτα τοῦ Φιλομήλου λέγοντος οὐκ ἐγένετο ἀκούσια τῷ πλήθει τῶν Φωκέων, εἴτε τὴν γνώμην σφίσι τοῦ Θεοῦ βλάπτοντος, εἴτε καὶ αὐτοῖς πεφυκόσιν ἐπίπρυσθαι εὐσεβείας τὰ κέρδη ποιεῖσθαι. Τὴν δὲ τῶν Δελφῶν κατάληψιν ἐποιήσαντο οἱ Φωκεῖς 2 Ἡρακλείδου μὲν πρυτανεύοντος ἐν Δελφοῖς, καὶ Ἀγαθοκλέους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, τετάρτῳ δὲ ἔτει πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Πρῶτος 2) ἐνίκα Κυρηνάιος γάδιον. καταλαβοῦσι δὲ αὐτοῖς τὸ ἱερὸν, ξενικά τε αὐτίκα τὰ ἰσχυρότατα τῶν ἐν Ἑλλήσιν ἠθροίσθη, καὶ οἱ Θηβαῖοι σφισιν ἐς πόλεμον ἐκ τοῦ Φανεροῦ καθεστήκεσαν, διάφοροι καὶ τὰ πρότερα ὄντες. χρόνος μὲν δὴ ἐγένετο, ὃν ἐπολέμησαν, δέκα ἔτη συνεχῶς 3). καὶ ἐν τοσοῦτῳ πολέμου μήκει πολ- λάκις μὲν οἱ Φωκεῖς καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ξενικά ἐνί- κησε, πολλάκις δὲ ἦν τὰ τῶν Θηβαίων ἐπικρατέστερα. γενομένης δὲ κατὰ Νέωνα πόλιν συμβολῆς, ἐτράπη- σαν οἱ Φωκεῖς, καὶ ὁ Φιλόμηλος ρίπτει τε αὐτὸν ἐν τῇ Φυγῇ κατὰ ὑψηλοῦ καὶ ἀποτόμου κρημνοῦ, καὶ ἀφίη- σιν οὕτω τὴν ψυχὴν. ἐτέτακτο δὲ καὶ ἄλλως τοῖς Ἀμφικτύοσιν ἐς τοὺς συνόντας 4) αὕτη δίκη. Μετὰ 3 δὲ

2) Ἀγαθοκλέους Ἀθήνησιν ἄ- ρχοντος, τετάρτῳ — ἣν Πρῶτος etc.] Discrepat temporis ratio in *Diodoro*, qui L. XVI. f. 23. 24. Archonte *Callistrato* et *Olymp. CVI.* illud factum esse refert. Pro Πρῶτος Cod. *Mosc.* exhibet *πρῶτος*, et *Diodor* L. XVI. f. 15. Πῶρον quendam *Malliensem* memorat.

Paus. T. III.

3) δέκα ἔτη συνεχῶς] Sic et infra C. 3. §. 2. Variat autem annorum numerus in *Dio- doro*, ubi L. XVI. f. 14 legitur ἔτη ἑνδεκά et f. 23. ἔτη ἑνεία. vid. ibi *Wesseling*.

4) ἐς τοὺς συνόντας] scil. τῷ Φιλομήλῳ. Sic *Amas.*: iis omni- bus, qui eam secuti fuerant. Sed forte scribendum sic συ- λώντας,

δὲ Φιλόμηλον τελευτήσαντα Ὀνομάρχῳ μὲν τὴν ἡγεμονίαν δίδόασιν οἱ Φωκεῖς. ἐς δὲ τῶν Θηβαίων τὴν συμμαχίαν προσεχώρησε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου· καὶ ἐκράτησε γὰρ Φίλιππος τῆς συμβολῆς· Φεύγων δ' Ὀνόμαρχος καὶ ἐπὶ θάλασσαν ἀφικόμενος, ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν κατηκοντίσθη ⁵⁾ τῶν οἰκείων, ὡς τὴν ἡσσαν σφισιν ὑπὸ ἀτολμίας συμβᾶσαν τῆς ἐκείνου καὶ ἐς τὸ στρατηγεῖν ἀπειρίας. Ὀνομάρχῳ μὲν τέλος τοῦ βίου τοιοῦτον ἐπήγαγεν ὁ δαίμων. Στρατηγὸν δὲ αὐτοκράτορα εἶλοντο ἀδελφὸν τοῦ Ὀνομάρχου Φάϋλλον. παρεληλυθέναι τε ⁶⁾ δὴ ἄρτι ἐπὶ τῶν Φωκέων τὴν ἀρχὴν, καὶ ὅψιν ὀνείρατος ἰδεῖν τοιάνδρ' ἐν τοῖς ἀναθήμασι τοῦ Ἀπόλλωνος μίμημα ἦν χαλκοῦ χροنيωτέρου ⁷⁾, κατερρύηκός τε ἤδη τὰς σάρκας, καὶ τὰ ὅσα ὑπολειπομένου μόνα· ἀνάθημα δὲ ὑπὸ Δελφῶν Ἱπποκράτους ἐλέγετο εἶναι τοῦ ἱατροῦ.

τούτῳ

αὐντας, scil. τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς. *Sacrilegos* enim Delphis ita puniri solitos, *Aelian.* testatur Var. Hist. L. XI. C. 5., ubi v. Perizon. Nec non illud apparere videtur ex *Diodor.* L. XVI. f. 35. in fine, ubi v. *Wesseling.*

5) ἐνταῦθα — κατηκοντίσθη] Dissidet *Diodor.*, qui L. XVI. f. 35. extr. illum captum a Philippo suspendio affectum esse narrat. *Palmer.* Exerc. p. 433. hic emendat κατεκοντίσθη, ex *Diodori* l. c. hoc firmare studens.

6) παρεληλυθέναι τε etc.] Hic excidisse λέγεται vel φασί vel simile quidpiam, unde hi in-

finitivi pendeant, dubium esse nequit.

7) μίμημα ἦν χαλκοῦ χρονωτέρου etc.] Si nihil vitiosi vel mutili in his inest, χρονωτέρος *senem* denotet necesse est nimis aetate provecutum. *Hesych.*: χρονωτέρον, ὑπερχρονίζοντα. Attamen cum *Sylburgio* mallet χαλκοῦν scribere pro χαλκοῦ· et, cum, quae subsequuntur verba, κατερρύηκός τε etc., ad mortui corpus potius mihi pertinere videantur, quam ad senem aetate vel morbo confectum, *Palmério* duce (*Exercit.* p. 433.) emendandum puto μίμημα ἦν χαλκοῦν νεκροῦ χρονωτέρου etc.

τούτῳ δὲ ἑαυτὸν εἰκέναι τῷ ἀναθήματι ἔδοξεν ὁ Φαῦλος· αὐτίκα δὲ ὑπολαβοῦσα αὐτὸν Φθινώδης νόσος ἐπέ-
 τέλει⁸⁾ τοῦ ἐνυπνίου τὴν μαντείαν. Φαῦλλου δὲ ἀπο- 5
 θανόντος, εἰς Φάλαικον τὸν παῖδα αὐτοῦ⁹⁾ περιεχώ-
 ρησεν ἡ Φωκεῦσι δυνασαία· καὶ ἐπεὶ ἔσχεν ὁ Φάλαι-
 κός¹⁰⁾, ἰδία περιποιεῖσθαι τῶν ἱερῶν χρημάτων,
 ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς. διαβάς δὲ ναυσὶν εἰς Κρήτην
 ὁμοῦ Φωκέων τοῖς ἡρημένοις τὰ ἐκείνου, καὶ μοῖρα τοῦ
 ξενικοῦ, Κυδωνία προσκαθήμενος (οὐ γὰρ οἱ δίδοναι
 χρήματα ἐβούλοντο αἰτοῦντι) τῆς στρατίας τὸ πολὺ
 ἀπόλλυσι, καὶ αὐτὸς ἀπώλετο¹¹⁾).

CAPUT III.

Belli Phocici vel sacri finis — nomina urbium Phocica-
 rum everfarum ac restitutarum — de aliis bellis,
 quibus Phocenses interfuerunt.

Δεκάτῳ δὲ ὑστέρῳ ἔτει μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν
 ἐπέθηκεν ὁ Φίλιππος πέρας τῷ πολέμῳ, Φωκικῷ τε καὶ
 ἱερῷ κληθέντι αὐτῷ, Θεοφίλου μὲν Ἀθηνησιν ἀρχον-
 τος, ὀγδόης δὲ Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς ἔτει πρώτῳ¹⁾),

K 2

ην

8) αὐτίκα — Φθινώδης νόσος ἐπέτελει] Ita et Diodor. L. XVI. f. 38. Duplex autem de illius interitu fama fuit; de quo vid. Euseb. Praep. Evangel. p. 392. Pro ἐπέτελει Cod. Mosc. dat ἐπιτελεῖ.

9) Φάλαικον τὸν παῖδα αὐτοῦ] A Diodoro L. XVI. f. 38. Onomarchi filius dicitur, ubi Wesseling. filium adoptivum intelligendum esse censet.

10) καὶ ἐπεὶ ἔσχεν ὁ Φάλαικός] Hic post Φάλαικος vox αἰτίαν excidit, uti jam Sylb. monuit. Diodor. L. XVI. f. 56. illud firmat verbis: Φάλαικος — διαβληθείς, ὅτι etc.

11) καὶ αὐτὸς ἀπώλετο] igne consumptus, uti in Diodoro legitur L. XVI. f. 63.

1) Θεοφίλου — πρώτῳ] Dissentit Diodor., qui L. XVI. f. 59. Archonte Archia Olymp. VIII.

2 ἦν Πολυκλῆς ἐνίκᾳ σάδιον Κυρηναῖος. Καὶ ἐς ἑδάφος
 ἀλοῦσαι κατεβλήθησαν τῶν Φωκέων αἱ πόλεις· ἀρι-
 θμὸς δὲ ἦν αὐτῶν, Λίλαια, καὶ Ὑάμπολις, καὶ
 Ἀντίκυρα, καὶ Παραποτάμιοι²⁾, καὶ Πανοπεύς³⁾ τε,
 καὶ Δαυλὶς⁴⁾. τούτων μὲν δὴ ὀνόματα ἦν⁵⁾ ἐκ
 παλαιοῦ, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐπῶν ἦν ἐκ τῶν Ὀμήρου⁶⁾.
 τὰς δὲ αὐτῶν⁷⁾ ἡ στρατεία καταπρήσασα ἡ μετὰ
 Ξέρξου, γνωριμώτερας ἐς τὸ Ἑλληνικὸν ἐποίησεν,
 Ἐρωχὸν, καὶ Χαράδραν, καὶ Ἀμφίκλειαν⁸⁾, καὶ
 Νέωνα⁹⁾, καὶ Τιθρώνιον¹⁰⁾, καὶ Δρυμαίαν¹¹⁾. αἱ
 δὲ ἄλλαι, πλὴν γε δὴ Ἐλατείας, τὰ πρότερα οὐκ
 ἐπιφανεῖς ἦσαν, Θρακίς τε καὶ Φωκικὴ¹²⁾, καὶ
 Μεδεῶν,

3. hoc bellum compositum esse
 refert, ubi vid. *Wesseling*.

2) Παραποτάμιοι] Eadem
 nominis forma legitur in *Strab.*
 L. IX. p. 624. B. In *Stephano*
 est Παραποταμία.

3) Πανοπεύς] Infra C. 4.
 singulari et plurali promiscue
 effertur. *Hesych.* et *Steph.*
Byz. exhibent Πανόπη, ubi
 vid. *Berkel*.

4) Δαυλίς] Pro vulgato Δαυ-
 λισ scripsi; sic enim C. 4. et in
Homero, *Strab.* et *Steph.* scri-
 ptum legitur.

5) ὀνόματα ἦν] Rescripsi
 ὀνόματα ex *Atasaeo* pro men-
 dose vulgato ὄνομα· male au-
 tem bis positum ἦν, et vel hic
 vel inferius delendum mihi vi-
 detur.

6) ἐπῶν — Ὀμήρου] Vid.
Iliad. β. vers. 520. sq.

7) τὰς δὲ αὐτῶν etc.] Vide
Herodot. L. VIII. f. 33., ubi

quaedam urbium nomina aliter
 exhibentur; de qua varietate
 ibi consulendus *Wesseling*.

8) Ἀμφίκλειαν] *Herodot.*
 l. c. Ἀμφίκλειαν· vid. not. ad
 Cap. 33.

9) Νέωνα] Ald. et Cod.
 Mosc. Νεωνας, quam forinam
Stephan. quoque agnovisse vi-
 detur, ubi v. *Berkel*.

10) Τιθρώνιον] Cod. Mosc.
 et Aldin. τεθρώνιον, et ita *He-
 rodot.* l. c. *Stephan.* τιθρ.

11) Δρυμαίαν] *Herodot.* l. c.
 Δρυμὰς, et *Stephan.* Δρυμία.
Plin. Hist. Nat. Lib. IV. C. 2.
Drymaea.

12) Θρακίς τε καὶ Φωκικὴ]
 Haec verba corrupta et emen-
 dandum esse *Τραχίς τε* (vel po-
 tius *Τραχίην τε*) ἢ Φωκικὴ, iam
Palmer. Exerc. p. 433., *Syll.* et
Kuhn. recte viderunt et mo-
 nuerunt. *Strab.* L. IX. p. 648.
 B.: πλησίον δὲ Λεβαδίας καὶ
 Τραχίην,

Μεδεῶν, καὶ Φωκικὸς ¹³), καὶ Ἐχεδάμεια, καὶ Ἀμβρυσος, καὶ Λέδων, καὶ Φλυγόνιον, ἔτι καὶ Στεῖρ-
ρίς ¹⁴). τότε δὲ κατεσκάφησαν αἱ κατειλεγμέναι.
καὶ εἰς κώμας, πλὴν Ἀβας ¹⁵), ὠκίσθησαν αἱ ἄλλαι.
Ἀβαίοις δὲ ἐκτὸς ἀσεβείας ὑπῆρχε καθεστηκέναι, καὶ
οὔτε τοῦ ἱεροῦ τῆς καταλήψεως, οὔτε τοῦ πολέμου
μετεσχήκεσαν. ἀφηρεύθησαν ¹⁶) δὲ οἱ Φωκεῖς καὶ
μετεῖναι σφισιν ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς καὶ συνόδου τῆς
εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ τὰς ψήφους αὐτῶν Μακεδόσιν
ἔδωσαν οἱ Ἀμφικτύονες. ἀνὰ χρόνον μὲν τοι τοῖς
Φωκεῦσιν αἱ πόλεις ἀνωκίσθησαν, καὶ εἰς τὰς πατρί-
δας κατήχθησαν ἐκ τῶν κωμῶν. πλὴν εἰ ἀναικισθῆναι
τινας ἐκώλυσεν ἀσθενεία τε ἢ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἢ τῶν
χρημάτων ἐν τῷ τότε ἐνδεῖα. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ
Θηβαῖοι σφᾶς ἦσαν οἱ κατάγοντες, πρὶν τὸ ἐν Χαι-
ρωνείᾳ συμβῆναι πταῖσμα Ἑλλήσι. Καὶ ἀγῶνος τοῦ
ἐν Χαιρωνείᾳ μετέσχον οἱ Φωκεῖς, καὶ ὕστερον περὶ
Λάμιαν, καὶ ἐν Κράνωνι ἐναντία Ἀντιπάτρου καὶ
Μακεδόνων ἐμαχέσαντο. Γαλάτας δὲ καὶ τὴν Κελτι-
κὴν στρατιὰν προθυμότατα ἡμύναντο Ἑλλήνων, θεῶν
τε τιμωροῦντες τῷ ἐν Δελφοῖς, καὶ εἰς ἀπολογίαν ἅμα

K 3

(ἑμοῖ

Τραχιν, ἐμῶνυμος τῇ Οἰταίᾳ,
Φωκικὴ πολίχη. De Trachine
vid. C. 22. Cod. Mosc. non mi-
nus mendose hic dat Θεακὴς
τε.

13) καὶ Μεδεῶν, καὶ Φωκικὸς]
Etiam hic, Palmer. l. c. et
Kuhnio ita emendantibus, re-
scribendum esse καὶ Μεδεῶν ἢ
Φωκικὸς, ex Strab. liquet L. IX.
p. 629. C. et ex Steph. v. Με-
δεῶν.

14) Στεῖρρις] Infra C. 35. et
36. constanter scribitur Στεῖρις,
et in Plutarch. vit. Luculli f. 1.
extr. legitur τῆς Φωκίδος περὶ
Στεῖριν.

15) Ἀβας] A nominativo
Ἀβα. Sed forma pluralis Ἀβαί
usitatio est: vid. C. 35. et conf.
Berkel. ad Steph. h. v.

16) ἀφηρεύθησαν etc.] Conf.
infra C. 8. 5. 2.

(ἐμοὶ δοκεῖν) τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. τούτοις μὲν δὴ τοιαῦτα ὑπῆρχεν ἐς μνήμην.

CAPUT IV.

— De Panopeum urbe — Thyadibus feminis — reliquiis luti, ex quo Prometheus homines confecit — de Tityo — urbe Daulide — memorandis Daulidis — regione Tronis dicta.

Στάδια δὲ ἐκ Χαιρωνείας εἴκοσιν¹⁾ ἐς Πανοπέας· ἔστι δὲ πόλις Φωκέων, εἶγες ὀνομάσαι τις πόλιν καὶ τούτους, οἷς γε οὐκ ἀρχεῖα²⁾, οὐ γυμνάσιόν ἐστιν· οὐ θέατρον, οὐκ ἀγορὰν ἔχουσιν, οὐχ ὕδωρ κατερχόμενον ἐς κρήνην, ἀλλὰ ἐν σέγαις κοίλαις κατὰ τὰς καλύβας μάλιστα τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐνταῦθα οἰκοῦσιν ἐπὶ χαράδρα. ὁμως δὲ ὄροι γε τῆς χώρας εἰσὶν αὐτοῖς ἐς τοὺς ὁμόρους, καὶ ἐς τὸν σύλλογον συνέδρους καὶ οὗτοι πέμπουσι τὸν Φωκικόν. καὶ γενέσθαι μὲν τῇ πόλει τὸ ὄνομα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Ἐπειοῦ πατρός³⁾. αὐτοὶ δὲ οἱ Φωκεῖς Φλεγύαι τε εἶναι τοξάρχης, καὶ ἐς τὴν γῆν διαφυγεῖν φασὶ τὴν Φωκίδα ἐκ τῆς Ὀρχομενίας. Πανοπέων δὲ τὸν ἀρχαῖον θεώμενοι περίβολον, ἑπτὰ εἶναι σταδίων μάλιστα εἰκάζομεν· ὑπῆει τε ἐπ' αὐτῶν ἡμᾶς τῶν Ὀμήρου μνήμη, ὧν ἐποίησεν ἐς Τιτυόν⁴⁾, καλλίχορον τῶν Πανοπέων ὀνομάσας τὴν πόλιν· καὶ ὡς ἐν τῇ μάχῃ τῇ γε ἐπὶ τῷ Πατρόκλου νεκρῷ, καὶ Σχέδιον τὸν Ἰφίτου βασιλεύοντα Φωκέων,

καὶ

1) εἴκοσιν] Dedi ex Cod. πορεῖ; vid. supra L. II. C. 29. Mosc. pro vulgato εἴκοσι. 5. 4.

2) ἀρχεῖα] Vid. not. I. ad L. III. C. II.

3) τοῦ Ἐπειοῦ πατρός] Pa- 4) ἐπ' αὐτῶν — Τιτυόν] Vide Odyss. λ. vers. 580.

καὶ ἀποθανόντα ὑφ' Ἑκτορος, κατοικεῖν εἶπεν ἐν τῷ Πανοπεΐ⁵⁾). τοῦτο μὲν δὴ ἐφαίνετο ἡμῖν ἔχειν αἰτίαν, φόβῳ τῶν Βοιωτῶν (κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐκ τῆς Βοιωτίας⁶⁾) ἢ ἐς τὴν Φωκίδα ἐσβολὴν ῥάστη) ἐνταῦθα οἰκεῖν τὸν βασιλέα, ἅτε Φρουρίῳ τῷ Πανοπεΐ χρώμενον· τὸ ἕτερον δὲ οὐκ ἐδύνήθην συμβαλέσθαι πρότερον, ἐφ' ὅτῳ καλλίχορον τὸν Πανοπέα εἴρηκε, πρηνὴ ἐδιδάχθην ὑπὸ τῶν παρ' Ἀθηναίοις καλουμένων Θυιάδων. Αἱ δὲ Θυιάδες⁷⁾ γυναῖκες μὲν εἰσιν Ἀττικάι, Φοιτῶσαι δὲ ἐς τὸν Παρνασσὸν παρὰ ἔτος, αὐταί τε καὶ αἱ γυναῖκες Δελφῶν, ἄγουσιν ὄργια Διονύσω· ταύταις ταῖς Θυιάσι κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ὁδὸν καὶ ἀλλαχοῦ χοροὺς ἰσάναι, καὶ παρὰ τοῖς Πανοπεῦσι καθέστηκε· καὶ ἡ ἐπὶ κλησίς ἐς τὸν Πανοπέα Ὀμήρου ὑποσημαίνει τῶν Θυιάδων δοκεῖ τὸν χορόν. Πανο-
 πεῦσι δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῇ ὁδῷ πλίνθου τε ὠμῆς οἴκημα οὐ μέγα, καὶ ἐν αὐτῷ λίθου τοῦ Πεντέλησιν ἄγαλμα, ὃν Ἀσκληπιόν, οἱ δὲ Προμηθεά εἶναί φασι· καὶ παρέχονταί γε τοῦ λόγου μαρτύρια. λίθοι κεῖνται σφισιν ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ, μέγεθος μὲν ἑκάστος⁸⁾), ὡς φόρτον ἀποχερῶντα ἀμάξης εἶναι, χρώμα δὲ ἐστὶ πηλοῦ σφισιν, οὐ γεώδους, ἀλλ' οἷος ἂν χαράδρας γένοιτο ἢ χειμάρρου ψαμμώδης· παρέχονται δὲ καὶ ὀσμὴν ἐγγύτατα χρωτὶ ἀνθρώπου· ταῦτα ἔτι λείπεσθαι τοῦ πηλοῦ λέγουσιν, ἐξ οὗ καὶ ἅπαν ὑπὸ τοῦ Προμηθεῶς τὸ γένος πλασθῆναι τῶν ἀνθρώπων.

K 4

Ev-

5) καὶ ὡς — Πανοπεΐ] Vide Iliad. ε. vers. 306 — 308.

6) ἐκ τῆς Βοιωτίας] In Codice Mosc. τῆς abest.

7) Θυιάδες] De his conf.

C. 6. Variat scriptura, Θυάδες et Θυιάδες· de quo vide not. ad Hesych. v. Θυιάς.

8) ἑκάστος] Cod. Mosc. ἑκά-
 τος.

- 4 Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ Τιτυοῦ μνημᾶ ἐστὶ· περιό-
δος μὲν τοῦ χώματος τρίτον μάλιστα πονεῖ σάδιον, τὸ
δὲ ἔπος ἐστὶν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ⁹⁾).

Κείμενον ἐν δαπέδῳ, ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο
πέλεθρα.

οὐκ ἐπὶ μεγέθει πεποιῆσθαι τοῦ Τιτυοῦ φασιν, ἀλλ'
ἐνθα ὁ Τιτυὸς ἐτέθη, πλέθρα ἐννέα εἶναι τῷ χωρίῳ.
Κλέων δὲ ἀνὴρ Μάγνης, οἱ¹⁰⁾ τῷ Ἑρμῶ προσοικοῦσιν,
ἔφασκεν ἐς τὰ παράδοξα ἀπίστους εἶναι τῶν ἀνθρώ-
πων, οἷς ἂν μὴ παρὰ τὸν αὐτῶν γένηται βίον θεάμα-
σιν ἐπιτυχεῖν λόγου μείζουσιν· αὐτὸς δὲ καὶ Τιτυὸν
καὶ ἄλλους ἔφη πείθεσθαι γεγονέναι κατὰ τὴν
Φήμην· τυχεῖν γὰρ δὴ ὦν ἐν Γαδεΐροις¹¹⁾, καὶ
ἐκπλεῦσαι μὲν αὐτὸς τε καὶ τὸν ἄλλον¹²⁾ πάντα
ὄχλον ἐκ τῆς νήσου κατὰ τὸ Ἡρακλέους πρόσταγμα·
ὡς δὲ αὐτοὶ ἐπανήκειν ἐς τὰ Γάδεια, ἄνδρα εὐρεῖν
θαλάσσιον ἐκπεπτωκότα ἐς τὴν γῆν· τοῦτον πλέθρα
μὲν πέντε μάλιστα ἐπέχειν, κεραυνωθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ
5 θεοῦ καίεσθαι. οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε. Πανο-
πέως δὲ ὅσον σάδια ἑπτὰ ἀπέχει Δαυλὶς. οἱ δὲ ἐν-
ταῦθα ἄνθρωποι πλῆθος μὲν εἰσιν οὐ πολλοὶ, μεγέ-
θει δὲ καὶ ἀλκῇ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι δοκιμώτατοι Φωκίων.
τὸ δὲ ὄνομα τῇ πόλει τεθῆναι λέγουσιν ἀπὸ Δαυλίδος
νύμφης· θυγατέρα δὲ εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ τὴν Δαυ-
λίδα.

9) τὸ δὲ ἔπος ἐστὶν ἐν Ὀδυσ-
σεΐᾳ] Ut orationis structura
cum subsequentibus οὐκ ἐπὶ etc.
cohaereat, mallet scribere
τὸ δὲ ἔπος, ὃ ἐστὶν ἐν Ὀ. Locus
Homeri est Odys. l. vers. 576.

10) μάγνης, οἱ etc.] Plenius:
μάγνης ἐκείνων, οἱ etc.

11) ὦν ἐν Γαδεΐροις] Inferui
ἐν, quod exciderat; sic L. I.
C. 35. in fine: ἐν Γαδεΐροις εἶναι
Γηρυόνην.

12) αὐτὸς τε καὶ τὸν ἄλλον
etc.] Nimis dura est casuum
diversitas: forte scribendum
sic αὐτὸν τε etc.

λίδα. τοῖς δὲ ἐσιν εἰρημένον, ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις ὠκίσθη· παρείχετο συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα¹³⁾· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπὴν ὠνομακέναι δαῦλον¹⁴⁾. Ἐνταῦθα ἐν τῇ Δαυ- 6 λίδι παραθεῖναι τῷ Τηρεῖ τὸν παῖδα καὶ γυναῖκες λέγονται, καὶ ἀνθρώποις τῶν ἐπὶ τραπέζῃ μiasμάτων τοῦτο ἤρξεν. ὁ δὲ ἔποψ, ἐς ὃν ἔχει λόγος τὸν Τηρέα ἀλλαγῆναι, οὗτος ὅρνις μέγεθος μὲν ὀλίγον ἐστὶν ὑπὲρ ὄρνυγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτερὰ ἐς λόφου σχῆμα ἐξήρηται¹⁵⁾. Θαυμάσαι δὲ ἄξιον, ὅτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ χελιδόνες οὔτε τίκτουσι, οὔτε ἐκλέπουσιν γε τὰ ὠά· οὐδ' ἂν ἀρχὴν πρὸς οἰκήματος ὀρόφῳ νεοσσιὰν χελιδῶν ποιήσαιτο. λέγουσι δὲ οἱ Φωκεῖς, ὡς τῇ Φιλομήλῃ καὶ ὀρνιθὶ οὔσῃ Τηρέως δεῖμα ἐφάνη, καὶ οὕτω πατρίδος ἀπέστη τῆς Τηρέως. Δαυλιεῦσι δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν καὶ ἄγαλμά ἐστιν ἀρχαῖον· τὸ δὲ ξόανον τὸ ἔτι παλαιότερον λέγουσιν ἐπαγαγέσθαι Πρῶκνην ἐξ Ἀθηνῶν. Ἔστι δὲ τῆς Δαυλίας χώρα καλου. 7 μένη Τρωνίς· ἐνταῦθα ἥρων ἥρω ἀρχηγέτῳ πεποιή- ται· τὸν δὲ ἥρω τοῦτον Ξάνθιππον οὐκ ἀφανῆ τὰ ἐς πόλεμον, οἱ δὲ Φῶκον εἶναι τὸν Ὀρνυτίωνος τοῦ Σισύφου Φασίν. ἔχει δ' οὖν ἐπὶ ἡμέρα τε πάσῃ τιμᾶς, καὶ ἄγοντες ἱερῆα οἱ Φωκεῖς, τὸ μὲν αἷμα δι' ὀπῆς ἐσχέουσιν ἐς τὸν τάφον, τὰ δὲ κρέα ταύτῃ σφίσιν

K 5

ἀναλοῦν

13) δαῦλα] Pro male vulgato δαύλια rescripsi δαῦλα ex Strab. L. IX. p. 648. A., ubi vid. Casaub., ex Steph. Byz. v. Δαυλις, et Hesych. δαῦλον, δαυλ, ubi vid. not. Cod. Mosc. hic mendose exhibet Δαυλίδα.

14) Αἰσχύλον — δαῦλον] Aeschyli loci reliquias servavit Etymologic. v. Δαυλός.

15) ἐξήρηται] Syll. maxime ἐξήρηται.

ἀναλοῦν κατέστηκεν. ἔστι δὲ καὶ ἄνοδος διὰ τῆς
Δαυλίδος ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνασσοῦ, μακροτέρα τῆς
ἐκ Δελφῶν, οὐ μὲν τοι καὶ κατὰ ταῦτά χαλεπή.

CAPUT V.

Memoranda in via Delphos versus, aedes Phocicum dicta
— via Schiste dicta et Oedipi fata — de Delphis et ora-
culo Delphico — Phemonoë, prima Apollinis sacerdote,
et Boeo poëtria — Apollinis Delphici V. templis
paulatim exstructis.

Ἔς δὲ τὴν ἐπὶ Δελφῶν εὐθειᾶν ¹⁾ ἀναστρέψαντι ἐκ
Δαυλίδος, καὶ ἰόντι ἐπὶ τὸ πρόσω, ἔστιν οἰκοδόμημα
ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ, καλούμενον Φωκικόν, ἐς ὃ ἀπὸ
ἐκάστης πόλεως συνίασιν οἱ Φωκεῖς· μεγέθει μὲν μέγα
τὸ οἶκημα, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ κίονες κατὰ μῆκος εἰσιν
ἑξηκότες· ἀναβασμοὶ δὲ ἀπὸ τῶν κίωνων ἀνήκουσιν ἐς
ἐκάτερον τοῖχον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβασμῶν τούτων οἱ
συνιόντες τῶν Φωκέων κατέζονται. πρὸς δὲ τῷ πέ-
ρατι κίονες μὲν οὐκ εἰσιν, οὐδὲ ἀναβασμοὶ, Διὸς δὲ
ἄγαλμα καὶ Ἀθηναῖς καὶ Ἥρας· τὸ μὲν ἐν θρόνῳ τοῦ
Διὸς ²⁾, ἐκατέρωθεν δὲ ἡ μὲν κατὰ δεξιὰ, ἡ δὲ ἀρι-
³⁾στερὰ παρεστῶσα Ἀθηναῖα πεποιήται. Προϊὼν δὲ αὐτό-
θεν ἐπὶ ὁδὸν ἀφίξη καλουμένην Σχιτήν ³⁾· ἐπ' αὐτῇ
δὲ τῇ ὁδῷ τὰ ἐς τὸν φόνον τοῦ πατρὸς Οἰδίποδι εἰργά-
σθη. ἔδει δὲ ἄρα παθημάτων τῶν Οἰδίποδος ἀνα-
πᾶσαν

1) εὐθειᾶν] Ex Codicē Mosc. folio est. Mox ante ἀριστερὰ
dedi pro vulgata insolentiori forte excidit κατ'.
ἰθειᾶν.

2) τὸ μὲν — τοῦ Διὸς] sc. 3) Σχιτήν] Vide Eurip.
τὸ ἄγαλμα, Ἰονίς signum in Phoeniss. vers. 37. et ibi schol.

πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπολειφθῆναι μνημόσυνα. τε-
 χθέντος μὲν γε διαπείραντες διὰ τῶν σφυρῶν κέντρα,
 ἐκτιθέασιν αὐτὸν ἐς τὴν Πλαταιίδα, ὅρος τὸν Κιθαι-
 ρῶνα· Κόρινθος δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ χώρα τροφὸς
 τῷ Οἰδίποδι ἐγένετο· γῆ δὲ ἡ Φωκίς, καὶ ὁδὸς ἡ
 Σχιση τοῦ πατρῷου Φόνου τὸ μίasma ὑπεδέξατο·
 Θηβαίοις δὲ καὶ ἐς πλεον γάμων τέ σφισι τῶν Οἰδίπο-
 δος, καὶ ἀδικιῶν τῶν Ἑτεοκλέους ἐστὶν ἡ Φήμη. Οἰδί-
 ποδι μὲν ὁδὸς ἡ Σχιση καὶ τόλμημα τὸ ἐπ' αὐτῇ κα-
 κῶν ἤρξε· καὶ τὰ τοῦ Λαίου δὲ μνήματα, καὶ οἰκέ-
 του τοῦ ἐπομένου, ταῦτα ἔτι ἐν μεσαιτάτῳ τῆς τριό-
 δου, καὶ ἐπ' αὐτῶν λίθοι λογάδες σεσωρευμένοι·
 Δαμασίστρατον δὲ ἄνδρα ἐν Πλαταιαῖς βασιλεύοντα
 ἐπιτυχεῖν τε κειμένοις τοῖς νεκροῖς, καὶ θάψαι Φασὶν
 αὐτούς. Ἡ δὲ Λεωφόρος αὐτόθεν ἡ ἐς Δελφοὺς καὶ 3
 προσάντης γίνεταί μᾶλλον καὶ ἀνδρὶ εὐζώνῳ χαλεπω-
 τέρα. λέγεται δὲ πολλὰ μὲν καὶ διάφορα ἐς αὐτούς
 τοὺς Δελφοὺς, πλείω δὲ ἔτι ἐς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ
 μαντεῖον. Φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶναι τὸ
 χρηστήριον, καὶ Δάφνην ⁴) ἐπ' αὐτῇ τετάχθαι πρό-
 μαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς· εἶναι δὲ αὐτὴν τῶν περὶ τὸ ὄρος
 νυμφῶν. ἔσι δὲ ἐν Ἑλλησι ποίησις, ὄνομα μὲν τοῖς
 ἔπεσιν ἐστὶν Εὐμολπία, Μουσαίῳ δὲ τῷ Ἀντιοφῆμου
 προσποιοῦσι τὰ ἔπη ⁵)· πεποιημένον οὖν ἐστὶν ἐν τού-
 ταις, Ποσειδῶνος ἐν κοινῷ καὶ Γῆς εἶναι τὸ μαντεῖον,
 καὶ τὴν μὲν χρᾶν αὐτὴν, Ποσειδῶνι δὲ ὑπηρετήν ἐς
 τὰ

4) Δάφνην] Cod. Mosc. Δα-
 φνίδα.

5) Εὐμολπία — Ἀντιοφῆμου
 — ἔπη] Pater Musaei etiam
 C. 12. dicitur Antiphemus,

Suidae autem Antiphemus. De
 carmine Eumolpia dicto Suid.
 l. c. ita: ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐ-
 μόλῃ τῇ υἱῷ, ἔπη δ'. Cod.
 Mosc. pro Εὐμολπία hic dat Ὀ-
 λυμπία.

τὰ μαντεύματα εἶναι Πύρκωνα· καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη·

Αὐτίκα δὲ χθονίης σφῶν δὴ πινυτὸν Φάτε ⁶⁾
μῦθον,

Σὺν δέ τε Πύρκων ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννο-
σιγαίου.

χρόνῳ δὲ ὕστερον, ὅσον τῇ Γῇ μετῆν ⁷⁾), δοθῆναι Θέμιδι
ὑπ' αὐτῆς λέγουσιν, Ἀπόλλωνα δὲ παρὰ Θέμιδος
λαβεῖν δωρεάν· Ποσειδῶνι δὲ ἀντὶ τοῦ μαντείου
Καλαύρειαν ἀντιδοῦναί φασιν αὐτὸν τὴν πρὸ Τροιζῆ-
νος ⁸⁾). ἤκουσα δὲ καί, ὡς ἄνδρες ποιμαίνοντες ἐπιτύ-
χοιεν τῷ μαντεῖῳ, καὶ ἔνθεοί τε ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ
4 αἵμοῦ, καὶ ἐμαντεύσαντο ἐξ Ἀπόλλωνος. Μεγίστη δὲ
καὶ παρὰ πλείων ἐς Φημονόην ⁹⁾ δόξα ἐστίν, ὡς πρό-
μαντις γένοιτο ἡ Φημονόη τοῦ Θεοῦ πρώτη, καὶ πρώτη
τὸ ἐξάμετρον ἦσε. Βοιω¹⁰⁾ δὲ ἐπιχωρία γυνὴ ποιήσασα
ὕμνον Δελφοῖς ἔφη κατασκευάσασθαι τὸ μαντεῖον
τῷ Θεῷ τοὺς ἀφικομένους ἐξ Ὑπερβορέων τοὺς τε
ἄλλους καὶ Ὠλῆνα· τοῦτον δὲ καὶ μαντεύσασθαι
πρῶτον, καὶ ἄσαι πρῶτον τὸ ἐξάμετρον· πεποίηκε δὲ
ἡ Βοιω τοιαύδε·

Ἐνθα

6) χθονίης σφῶν δὴ πινυτὸν
Φάτε] *Sylb.* non temere emen-
dat χθονίη σφῶν δὴ π. Φάτε.

7) ἔσον τῇ Γῇ μετῆν] Sic
Kuhn. praeclare ex ingenio re-
stituit prorsus mendose et ab-
surde vulgata ὅσον ὀλίγη μεθ' ἧν,
et illa verissima in textum re-
cipere ne minimum quidem
haesitavi. Ceterum de oraculo
Delphico conferend. *Diodor.*
L. XVI. f. 26., *Aelian.* Var. Hist.

L. III. C. 1., ibique interpret.,
nec non *Plutarch.* de def. orac.

8) Ποσειδῶνι — Τροιζῆνος]
Vide L. II. C. 33. §. 2.

9) Φημονόην] Hanc etiam
memorat *Clemens Alex.* Strom.
L. I. p. 323. B. et p. 334. D.
Mox τὸ ἐξάμετρον est oraculi
effatum hexametro enuncia-
tum.

10) Βοιω] Hujus quoque va-
tis mentio fit in *Clem. Alex.*
Strom. L. I. p. 333. D.

Ἐνθα τοι εὐμνησον χρηστήριον ἐκτελέσαντο
 Παῖδες Ὑπερβορέων Παγασὸς καὶ δῖος Ἀγυιεύς.
 ἐπαριθμοῦσα δὲ καὶ ἄλλους τῶν Ὑπερβορέων, ἐπὶ
 τελευτῇ τοῦ ὕμνου τὸν Ὠλῆνα ὠνόμασεν.

Ὠλὴν θ', ὅς γένετο ¹¹⁾ πρῶτος Φοίβοιο προ-
 Φάτας,

Πρῶτος δ' ἀρχαίων ἐπέων τεκτῆνατ' αἰοιδάν.
 οὐ μὲν τοι τὰ γε ἦκοντα ἐς μνήμην ἐς ἄλλον τινὰ, ἐς
 δὲ γυναικῶν μαντεῖαν ἀνήκει μόνων ¹²⁾. Ποιηθῆναι 5
 δὲ τὸν ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι τὸ ἀρχαιότατον δάφνης
 Φασί, κομισθῆναι δὲ τοὺς κλάδους ἀπὸ τῆς δάφνης
 τῆς ἐν τοῖς Τέμπεσι· καλύβης δ' ἂν σχῆμα οὕτως γὰρ
 ἂν εἴη παρσχηματισμένος ¹³⁾ ὁ ναός. δεύτερα δὲ
 λέγουσιν οἱ Δελφοὶ γενέσθαι ὑπὸ μελισσῶν τὸν ναόν,
 ἀπὸ τε τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν καὶ ἐκ πτερῶν ¹⁴⁾.
 πεμφθῆναι δὲ ἐς Ὑπερβορέους Φασὶν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος. λέγεται δὲ καὶ ἕτερος λόγος, ὥς τὸν
 ναὸν κατεσκευάσατο ἀνὴρ Δελφός, ὄνομα δὲ αὐτῷ
 Πτερᾶν εἶναι· κατὰ τοῦτο οὖν γενέσθαι καὶ τῷ ναῷ
 τοῦνομα ἀπὸ τοῦ οἰκοδομήσαντος ¹⁵⁾. ἀπὸ τούτου δὲ
 τοῦ Πτερᾶ καὶ πόλιν Κρητικὴν προσθήκη γράμματος
 Ἀπτεραίου ¹⁶⁾ Φασὶν ὀνομάζεσθαι. τὸν γὰρ δὴ
 λόγον

11) θ', ὅς γένετο] Cod. Mosc. τε, ὅς ἐγένετο.

12) οὐ μὲν τοι — ἀνήκει μόνων] *aitamen ea, quae memoriae prodia sunt, non ad aium quempriam, sed ad mulieum tantum vaticinationem pertinent.*

13) οὕτως — παρσχηματισμένος] *Syll. praeter necessita-*

tem conjicit οὗτος — παρσχη-
 μένος.

14) ἐκ πτερῶν] *scil. τῶν μελισσῶν. Cod. Mosc. male dat πτερῶν.*

15) κατὰ τοῦτο οὖν — οἰκοδομήσαντες] *Hoc templum τὸν Πτέρινον vocatum fuisse, ex Strabone discimus L. IX. pag. 644. C.*

16) Ἀπτεραίου] *Cives urbis*

λόγον τὸν ἔχοντα ἐς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐξομένην πτέριν¹⁷⁾, ὡς ἐκ τῆς πόας ταύτης χλωρᾶς ἐτι διεπλέξαντο ναόν, οὐδὲ ἀρχὴν προσίεμαι τὸν λόγον τοῦτον. τὰ δὲ ἐς τὸν τρίτον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδὲν, εἴ γε Ἀκρίσιος μὲν θάλαμον χαλκοῦν τῇ θυγατρὶ ἐποιήσατο, Λακεδαιμονίοις δὲ Ἀθηναῖς ἱερὸν Χαλκιοίκου καὶ ἐς ἡμᾶς ἐτι λείπεται. Ῥωμαίοις δὲ ἡ ἀγορὰ μεγέθους εἵνεκα καὶ κατασκευῆς τῆς ἄλλης θαῦμα οὔσα παρέχεται τὸν ὄροφον χαλκοῦν¹⁸⁾. οὕτω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἄπο γε τοῦ εἰκότος εἴη γενέσθαι χαλκοῦν. τὰ μὲν τοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ὠδοὺς τὰς χερσαῖς, ἃ δὴ Πίνδαρος ἤσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ¹⁹⁾.

Χρύσεται δ' ἐξ ὑπερώου ἀείδον κηλήμονες.

οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν (ἐμοὶ δοκεῖν) τῶν παρ' Ὀμήρῳ Σειρήνων²⁰⁾ ἐποίησεν. οὐ μὲν οὐδὲ τρόπον ὄντινα ἀφανισθῆναι συνέπεσε τῷ ναῷ, κατὰ ταῦτα εἰρημένα εὗρισκον· καὶ γὰρ ἐς χάσμα γῆς ἐκπεσεῖν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ πυρὸς τακῆναι λέγουσι. τέταρτος δὲ ὑπὸ Τροφωνίου μὲν εἰργάσθη καὶ Ἀγαμήδους²¹⁾.
λίθου

bis pro ipsa urbe Ἀκτερα, de qua v. Stephan., qui tamen aliam denominationis originem affert.

17) πτέριν] *filicem, Farrn-kraut*; vide Schol. ad Theocrit. Id. III. vers. 14., ibique Harles V. C., nec non Dioscorid. L. IV. C. 186.

18) Ῥωμαίοις δὲ — χαλκοῦν] *Forum Trajani*; vide supra L. V. C. 12. §. 4. not. 9.

19) ἐς τὰς ὠδοὺς — ναῷ] Vide Philostrat. vit. Apoll. L. VI. C. 11., ibique Olear., ac Schneider. V. C. ad Pindari fragmenta p. 38., ubi pro κηλήμονες rescribendum esse κηληδόνες firmiter comprobatur.

20) τῶν παρ' Ὀμήρῳ Σειρ.] Vide Odys. μ. vers. 39.

21) τέταρτος — Ἀγαμήδους] Vide supra L. IX. C. 37. et ibi not.

λίθου δὲ αὐτὸν ποιηθῆναι μνημονεύουσι· κατεκαύθη²²) δὲ Ἐρξικλείδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, πρῶτῳ δὲ τῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἔτει καὶ πεντηκοστῇ, ἣν Κροτωνιάτης ἐνίκᾳ Διόγνητος. τὸν δ' ἐφ' ἡμῶν τῷ θεῷ ναὸν ἀποδόμησαν μὲν ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ Ἀμφικτύονες χρημάτων· ἀρχιτέκτων δέ τις Σπίνθαρος ἐγένετο αὐτοῦ Κορίνθιος.

CAPUT VI.

De vetustissimae urbis Delphorum conditore Parnasso —
 le urbis Lycoreae nomine varia narratio et de Delpho —
 cur Delphi Pytho appellati fuerint,
 varie narratur.

Πόλιν δὲ ἀρχαιοτάτην οἰκισθῆναι φασιν ἐνταῦθα πρὸ Παρνασσού, Κλεοδώρας δὲ εἶναι νύμφης παῖδα αὐτόν· καὶ οἱ πατέρας, καθάπερ γε καὶ ἄλλοις τῶν αλουμένων ἡρώων, Ποσειδῶνά τε θεὸν καὶ Κλεόπομον ἄνδρα ἐπονομάζουσι, καὶ ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ [αρνασσού τῷ τε ὄρει τὸ ὄνομα τεθῆναι λέγουσι, καὶ ἀπὸ τούτου] Παρνασσίαν¹) ὀνομασθῆναι νάπην· ὧν πέτομένων τε ὀρνίθων τὴν ἀπ' αὐτῶν μαντείαν ἐνέσθαι Παρνασσού τὸ εὔρημα· ταύτην μὲν οὖν καταλυσθῆναι τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν κατὰ Δευελίωνα συμβάντων. Τῶν δὲ ἀνθρώπων ὅσοι διαφυ-² εῖν τὸν χειμῶνα ἠδυνήθησαν, λύκων ὠρυγαῖς ἀπесώησαν ἐς τοῦ Παρνασσού τὰ ἄκρα ὑπὸ ἡγεμόσι τῆς πορείας

22) κατεκαύθη] Cod. Mosc. τεσκειάσθη. Male.

1) καὶ [ἀπὸ τούτου] Παρν.] ἵτα ἀπὸ τούτου oscitanter ex

superioribus a librario hic repetita et delenda esse, manifesto patet; quare uncinis ista notavi.

πορείας τοῖς Θηρίοις· πόλιν δὲ, ἣν ἐκτίσαν, ἐκάλεσαν ἐπὶ τούτῳ Λυκώρειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄλλος διάφορος λόγος τῷ πρότερον ²), Ἀπόλλωνι ἐκ νύμφης Κωρυκίας γενέσθαι Λύκωρον ³), καὶ ἀπὸ μὲν Λυκάρου πόλιν Λυκώρειαν, τὸ ἄντρον δὲ ὀνομασθῆναι τὸ Κωρύκιον ἀπὸ τῆς νύμφης. λέγεται δὲ καὶ τάδε· Κελαινὴ θυγατέρα Ἰάμῳ τῷ Λυκάρου γενέσθαι, Δελφὸν δὲ, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ, Κελαινοῦς τε αὐτὸν τῆς Ἰάμου καὶ Ἀπόλλωνος εἶναι. οἱ δὲ Κασάλιον τε ἄνδρα αὐτόχθονα καὶ θυγατέρα ἐθέλουσιν αὐτῷ γενέσθαι Θυίαν, καὶ ἱεῖσθαι τε τὴν Θυίαν Διονύσῳ πρῶτον καὶ ὄργια ἀγαγεῖν τῷ θεῷ· ἀπὸ ταύτης δὲ καὶ ὕστερον, ὅσαι τῷ Διονύσῳ μαίνονται, Θυιάδας καλεῖσθαι σφᾶς ὑπὸ ἀνθρώπων· Ἀπόλλωνος δ' οὖν παῖδα καὶ Θυίας νομίζουσιν εἶναι Δελφόν. οἱ δὲ μητρὸς μὲν Μελαίνης Φασὶν αὐτὸν θυγατρὸς Κηφισσοῦ. Χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ Πυθῶ τὴν πόλιν, οὐ Δελφοὺς μόνον ἐκάλεσαν οἱ περι-
 3 οικοῦντες· καθὰ καὶ Ὀμήρῳ πεποιημένα ἐν καταλόγῳ Φωκέων ἐσὶν ⁴). οἱ μὲν δὲ γενεαλογεῖν τὰ πάντα ἐθέλοντες παῖδα εἶναι Δελφοῦ Πύθιν, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἡγνῆται. λόγος δὲ, ὅς ἡκει τῶν ἀνθρώπων ἐς τοὺς πολλοὺς, τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοξευθέντα σήπεσθαι Φησὶν ἐνταῦθα, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τῇ πόλει γενέσθαι Πυθῶ· πύθισθαι γὰρ δὴ τὰ σηπόμενα οἱ τότε ἔλεγον

2) τῷ πρότερον] scil. ὅντι λόγῳ· mallem tamen scribere τῷ προτέρῳ.

3) Κωρυκίας γεν. Λύκωρον]

In Etymolog. M. legitur Κωρυκίας et in Steph. Λυκωρέως.

4) Ὀμήρῳ — ἐσὶν] Vid.

Iliad. β. vers. 519.

ἔλεγον ⁵⁾· καὶ τοῦδε ἔνεκα Ὅμηρος πεποίηκεν ⁶⁾, ὥς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος ἀνάπλεως ὄσων εἴη, ὅτι οἱ τῆς ὠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες ἐπύθοντο ἄνθρωποι. τὸν δὲ ἀποθανόντα ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ποιηταὶ μὲν δράκοντα εἶναι, καὶ ἐπὶ τῷ μαντείῳ Φύλακα ὑπὸ Γῆς ταχθῆναι φασί. λέγεται δὲ καὶ, ὥς Κριοῦ δυναστεύοντος ἀνδρὸς περὶ Εὐβοίαν παῖς γένοιτο ὑβριστῆς· καὶ ἐσύλησε μὲν τοῦ Θεοῦ τὸ ἱερόν, ἐσύλησε δὲ καὶ οἴκους ἀνδρῶν εὐδαιμόνων. ὥς δὲ ἐπεστράτευσεν καὶ δεύτερον, ἐνταῦθα οἱ Δελφοὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἱκέτευον, ἀμῦναί σφισι τὸν ἐπιόντα κίνδυνον· καὶ ἡ Φημονόη προμαντικῶς τῆνικαῦτα οὔσα ἐν ἑξαμέτρῳ (φασὶν) ἔχρησεν·

Ἀγχοῦ δὴ βαρὺν ἰὼν ἐπ' ἀνέρι Φοῖβος ἐφῆσει
Σίντῃ Παρνησσοῖο· Φόνου δὲ Κρήσιοι ἄνδρες ⁷⁾
Χαῖρας ἀγιστεύουσι· τὸ δὲ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

CAPUT VII.

Templi Delphici spoliatores varii memorantur — de antiquissimi certaminis Pythici ratione et victoribus — tempore et ratione certaminum ab Amphictyonibus institutorum — corona laurea victoriae

Pythicae praemio.

Εἰκοις δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ ἀνθρώπων ἐπιβουλεύεσθαι πλείων ἤδη. οὗτός τε ὁ Εὐβοεύς

5) πύθισθαι — ἔλεγον] *He-ychē*: πύθεται, σήπεται, φθίνει, ibi v. not. Ad fabulas de *Pythone* conf. *Strab.* L. IX. pag. 47. A.

6) Ὅμηρος περ. etc] Vid. *Odys.* μ. vers. 46.

7) Κρήσιοι ἄνδρες] *Kuhn.* ex *Parf.* T. III.

Homeri Hymn. in *Apollinem Cretenses* intelligi vult, qui ducente *Apolline* in sinum *Crisaeum* profecti ab eo *Delphici* sacerdotes constituti sint. *Sylb.* autem *Cretenses* ab hoc loco alienos esse putans pro *Κρήσιοι* legendum esse suspicatur *Κρήγιοι*,

Εὐβοεὺς ληστῆς, καὶ ἔτεσιν ὕστερον τὸ ἔθνος τὸ Φλεγύων ¹⁾), ἔτι δὲ Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως ἐπεχείρησεν αὐτῷ, καὶ δυνάμεως μοῖρα τῆς Ξερξου, καὶ οἱ χρόνον τε ἐπὶ πλεῖστον καὶ μάλιστα τοῦ Θεοῦ τοῖς χρήμασιν ἐπελθόντες, οἱ ἐν Φωκεῦσι δυναταὶ ²⁾), καὶ ἡ Γαλατῶν στρατεία ³⁾). ἔμελλε δὲ ἄρα οὐδὲ τῆς Νέστωρος ἐς πάντα ὀλιγαρίας ἀπειράτως ἔξειν· ὅς τὸν Ἀπόλλωνα πεντακοσίας Θεῶν τε ἀναμῖξ ἀφείλετο καὶ ἀνθρώπων εἰκόνας χαλκᾶς.

- 2 Ἀρχαιότατον δὲ ἀγώνισμα γενέσθαι μνημονεύουσι, καὶ ἐφ' ᾧ πρῶτον ἄθλα ἐθεταν, ἄσαι ὕμνον ἐς τὸν Θεόν· καὶ ἦσε καὶ ἐνίκησεν ἄδων Χρυσόθεμις ἐκ Κρήτης, οὗ δὴ ὁ πατήρ λέγεται Καρμάνωρ καθεῖναι Ἀπόλλωνα ⁴⁾). Χρυσόθεμιδος ὕστερον Φιλάρμωνά τε ᾧδῃ μνημονεύουσι νικῆται, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Θάμυριν τὸν Φιλάρμωνος. Ὀρφέα δὲ σεμνολογία τῇ ἐπὶ τελευταῖς καὶ ὑπὸ Φρονήματος τοῦ ἄλλου, καὶ Μουσαῖον τῇ ἐς πάντα μιμήται τοῦ Ὀρφέως, οὐκ ἐθελῆσαι Φάσιν αὐτοὺς ἐπὶ ἀγῶνι μουσικῆς ἐξετάζεσθαι. Φασὶν δὲ Ἐλευθεῖρα ἀνελέσθαι Πυθικὴν νίκην μέγα καὶ ἡδὺ Φωνεῦντα, ἐπαδεῖν γε ⁵⁾). αὐτὸν οὐχ αὐτοῦ
τὴν

h. e. ἀγαθοί, ita ut haec epiphonematis instar adjecta sint. Sed *Kuhnii* interpretationem amplectendam esse puto; ista enim *Carmanora* Cretensem tangere videntur, qui Apollinem de *Pythonis* caede purgasse ferebatur. Vid. C. 7. et L. II. C. 30. §. 3. Cod. Mosc. hic mendose exhibet. δε ἐκ κρητων οἱ ἀνδρ.

1) τὸ ἔθνος τὸ Φλεγύων] Vide supra L. IX. C. 36.

2) οἱ — ἐν Φωκεῦσι δυναταί] Vide supra C. 2. et L. IV. C. 5. init.

3) ἡ Γαλατῶν στρατεία] *Sylb.* mavult στρατιά. De re ipsa v. C. 23.

4) οὗ δὴ — Ἀπόλλωνα] Vide L. II. C. 30. §. 3.

5) ἐπαδεῖν γε] *Kuhnio* bene emen-

τὴν ὥδην. λέγεται δὲ καὶ Ἡσίοδον ἀπελασθῆναι τοῦ ἀγωνίσματος, ἅτε οὐ κιθαρίζειν ὁμοῦ τῇ ὥδῃ δεδιδαγμένον. Ὅμηρος δὲ ἀφίκετο μὲν ἐς Δελφοὺς ἐρησόμενος, ὅποσα καὶ εἶδετο· ἐμελλε δὲ αὐτῷ καὶ κιθαρίζειν διδάχθῃντι ἀχρεῖον τὸ μάθημα ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συμφορᾶς γενήσεσθαι. Τῆς δὲ τεσσ- 3
 σαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδόης, ἣν Γλαυκίας ὁ Κροτωνιάτης ἐνίκησε, ταύτης ἔτι τρίτῳ ἀθλα ἔθεσαν οἱ Ἀμφικτύονες, κιθαρωδίας μὲν, καθὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς, προσέθεσαν δὲ καὶ αὐλωδίας ἀγώνισμα, καὶ αὐλῶν-
 κνηγορεύθησαν δὲ νικῶντες Κεφαλλὴν τε ὁ Λάμπου 6)
 κιθαρωδία, καὶ αὐλωδὸς Ἀρκὰς Ἐχέμβροτος, Σακᾶ-
 ἰας δὲ Ἀργεῖος ἐπὶ τοῖς αὐλοῖς· ἀνείλετο δὲ ὁ Σακᾶ-
 ἰας οὗτος καὶ ἄλλας δύο τὰς ἐφεξῆς ταύτης Πυθιά-
 ἰας. ἔθεσαν δὲ καὶ ἀθλα τότε ἀθληταῖς πρῶτον,
 ἅ τε ἐν Ὀλυμπίᾳ, πλὴν τεθρίππου, καὶ αὐτοὶ νομο-
 τετήσαντες, δολίχου καὶ διαύλου παισὶν εἶναι δρό-
 ον 7). δευτέρᾳ δὲ Πυθιάδι οὐκ ἐπὶ ἀθλοῖς ἐκάλε-
 σαν ἔτι ἀγωνίζεσθαι 8), σεφανίτην δὲ τὸν ἀγῶνα
 L 2 ἀπὸ

nendante rescripti ἐκάλειν pro
 ilgatis ἐπὶ ἄδειν. Pro γε
 allem δέ.

6) Κεφαλλὴν τε ὁ Λάμπου]
 mpiri fil. ex Cephalenia (in-
 a). Amasf.: Cephalon Lampri
 , et Cod. Mosc. κεφάλην τε
 λαμποί.

7) ἔθεσαν — νῆμ' αὐτοὶ —
 ἱμον] Post πρῶτον comma
 fui; nam verba τὰ τε ἐν Ὀ-
 λυμπίᾳ non ad ἀθλα, praemia
 tamēnis, sed ad ipsa certa-
 na pertinent, et sequenti-
 : jungenda sunt; pro αὐτοὶ

tamen mallet αὐτόν. Sic sen-
 tentia ita sese habet: tunc pri-
 mum praemia proposuerunt
 certantibus, et Olympica cer-
 tamina, quadrigis exceptis,
 ipsumque dolichi et diauli
 cursum pueris lege institue-
 runt. Coronae praemio non-
 dum instituto, χεῖματα cer-
 tantibus proposita fuisse, Scho-
 lia docent ad Pindari Pyth. in
 argument.

8) ἐκάλισαν ἔτι ἀγ.] Haec
 dicta sunt pro ἐκάλισαν εἰς ἀ-
 γῶνα· sed rectius forte legitur
 εἰς ἀγῶνα.

ἀπὸ τούτου κατεσῆσαντο· καὶ αὐλωδίαν τε κατέλυσαν, καταγνόντες οὐκ εἶναι τὸ ἄκουσμα εὐφημον· ἡ γὰρ αὐλωδία μελέτη τε ἦν αὐλῶν τὰ σκυθρωπότατα⁹⁾, καὶ ἐλεγεία καὶ θρήνοι προσαδόμενα τοῖς αὐλοῖς. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθείς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχεν·

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκε Ἡρακλεῖ¹⁰⁾ νικήσας
τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἄθλοις, Ἑλλήσι
δ' αἰδῶν μέλα καὶ ἐλέγους.

κατὰ τοῦτο μὲν τῆς αὐλωδίας ἐπαύσθη τὸ ἀγώνισμα. προσέθεσαν δὲ καὶ ἱππέων δρόμον· ἀνηγορεύθη δὲ ἐπὶ τῷ ἄρματι Κλεισθένης ὁ Σικυώνιος τυραννῆσας¹¹⁾. ὀγδόῃ δὲ Πυθιάδι προσενομοθέτησαν κισθαριστὰς τοὺς ἐπὶ τῶν κρουμάτων τῶν ἀφώνων· καὶ Τεγεάτης ἐσφانوῦτο Ἀγέλαος. τρίτῃ δὲ Πυθιάδι ἐπὶ ταῖς εἴκοσι προστιθέασιν ὀπλίτην δρόμον· καὶ ἐπ' αὐτῷ Τιμαίνετος ἐκ Φλιοῦντος ἀνείλετο τὴν δάφνην, Ὀλυμπιάσιν ὕστερον πέντε ἢ Δημάρετος Ἡραιεύς ἐνίκησεν. ὀγδόῃ δὲ ἐπὶ τεσσαράκοντα Πυθιάδι καὶ συνωρίδος εἶναι κατεσῆσαντο δρόμον· καὶ Ἐξηκεσίδου Φωκέως ἐνίκησεν ἡ συνωρίς. πέμπτῃ δὲ Πυθιάδι ἀπὸ ταύτης πώλους ἔξευξαν ὑπὸ ἄρματι· καὶ παρέδραμεν Ὀρφώνδα Θηβαίου τέθριππον. παγκράτιον δ' ἐν

ἐσεκάλεσαν, uti saepius in Pausania; sic L. V. C. 8. prope finem πυκτὰς ἐσεκάλεσαν παῖδας, et L. VI. C. 15.

9) τὰ σκυθρωπότατα] Plinius κατὰ τὰ σκ., moestissima ratione.

10) ἔθηκε Ἡρακλεῖ] Cod. Mosc. 19. τῷ Ἡρ., ut paulo supra. Mox ἄγαλμα positum est pro anathemate, tripode aeneo.

11) ὁ Σικυώνιος τυρ.] Sylb. conjicit Σικυῶνες vel Σικυωνίων.

ἐν παισὶ καὶ συνωρίδα τε πῶλον καὶ κέλητα¹²⁾ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον κατεδέξαντο Ἡλείων, τὸ μὲν πρώτη Πυθιάδι ἐπὶ ταῖς ἐξήκοντα, καὶ ὁ Λαῖδας ἐνικα Θηβαῖος· διαλιπόντες δὲ ἀπὸ ταύτης μίαν, κέλητι ἔθεσαν δρόμον πῶλῳ, ἐννάτῃ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐξήκοντα συνωρίδι πωλικῇ· καὶ ἐπὶ μὲν τῷ πῶλῳ τῷ κέλητι Λυκόρμας ἀνηγορεύθη Λαρισαῖος, Πτολεμαῖος δὲ ἐπὶ τῇ συνωρίδι Μακεδών· ἔχαιρον γὰρ δὴ Μακεδόνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καλούμενοι βασιλεῖς¹³⁾, καθάπερ γε ἦσαν. Δάφνης δὲ σέφανος ἐπὶ τῶν Πυθίων τῇ νίκῃ κατ' ἄλλο μὲν (ἐμοὶ δοκεῖν) ἔστιν οὐδέν, ὅτι δὲ τῆς Λαδωνος θυγατρὸς Ἀπόλλωνα ἐρασθῆναι κατέσχηκεν ἡ Φήμη.

CAPUT VIII.

De Amphictyonum confessus origine et denominatione — populis ab Amphictyone in commune consilium vocatis, et de Nicopolitanis ab Augusto adjectis —
XXX. Amphictyonibus, qui Pausaniae tempore fuerunt — memorandis urbis Delphorum, templo Minervae Pronoeae et Massaliotarum gente — fluvio Plisto et aqua Castaliae — sacro Apollinis septo.

Καταστήσασθαι δὲ συνέδριον ἐνταῦθα Ἑλλήνων, οἱ μὲν Ἀμφικτύονα τὸν Δευκαλίωνος νομίζουσι¹⁾, καὶ

L 3

ἀπὸ

12) συνωρίδα τε πῶλον καὶ κέλητα etc.] *Sylb.* scribendum esse suspicatur συνωρίδα τε πῶλον καὶ πῶλον κέλητα, uti verbottenus legitur supra L. V. C. 8. in fine. Paulo infra prius dicitur συνωρίδα πωλική, pulli jugales.

13) ἔχαιρον — βασιλεῖς] nam Aegyptiorum reges libenter Macedones se salutarī passi sunt. Inde Ptolemaeus Philadelphus Μακεδῶν appellatur a Callimacho Hymn. in Del.

1) νομίζουσι] Cod. Mosc. διομέ-

ἀπὸ τούτου τοῖς συνελθοῦσιν ἐπὶ κλησὶν Ἀμφικτύονας
γενέσθαι. Ἀνδροτίων δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι ἔφη συγγρα-
φῇ, ὡς τρεξαρχῆς ἀφίκοντο ἐς Δελφοὺς παρὰ τῶν
προσοικούντων συνδρεύοντες· καὶ ὀνομασθῆναι μὲν
Ἀμφικτύονας ²⁾ τοὺς συνελθόντας, ἐκικῆσαι δὲ ἀνα-
² χρῆνον τὸ νῦν σφισιν ὄνομα. Ὑπὸ μὲν δὴ Ἀμφικτύο-
νος αὐτοῦ φασιν ἐς συνέδριον κοινὸν τοσάδε γένη ³⁾ τοῦ
Ἑλληνικοῦ συναχθῆναι· Ἴωνας, Δόλοπας, Θεσσα-
λοὺς, Αἰνειαῖνας ⁴⁾, Μάγνητας, Μαλιέας ⁵⁾, Φθιώ-
τας, Δωριεῖς, Φωκέας, Λοκροὺς τῇ Φωκίδι ὁμόρους
ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κνημίδι. καταλαβόντων δὲ Φωκέων
τὸ ἱερόν, καὶ ὑπερον δεκάτῳ ἔτει λαβόντος πέρας τοῦ
πολέμου, μεταβολὴν καὶ τὰ Ἀμφικτυόνων ἔσχε.
Μακεδόνες μὲν γὰρ τελεῖν ἐς Ἀμφικτύονας εὗραντο ⁶⁾,
Φωκέων

ὀνομάζουσι· de qua vocum per-
mutatione saepius jam in notis
dictum est.

2) Ἀμφικτύονας] *Palmer*.
Exercit. p. 434. ex *Androtionis*
sententia scribendum esse con-
jicit Ἀφικτύονας ab ἀφικέσθαι
(ὅτι ἀφίκοντο ἐς Δελφοὺς). At
potius emendandum esse Ἀμ-
φικτίονας, recte monet *Sylburg*;
denotare enim debet τοὺς ἀμ-
φὶ τοὺς Δελφοὺς ἱκτισμένους, seu
περιοίκους Δελφῶν, uti *Hesych*.
explicat. Sic *Herodot.* L. VIII.
f. 104.: τοῖς ἀμφικτίεσι πᾶσι τοῖσι
ἀμφὶ ταύτης οἰκοῦσι τῆς πόλεως
ubi vid. *Valkenar.* et *Wesse-*
ling.: et *Schol.* ad *Thucyd.*
L. III. f. 104.: περικτίοντες εἰσι
καὶ ἀμφικτίονες οἱ προσοικούντες.
Conf. *Timaei Lex.* *Platon.* et
ibi *Ruhnken.* V. C.

3) τοσάδε γένη etc.] *Strab.*
L. IX. p. 643. B. et *Aristid.* in
orat. de falsa legat. XII. gen-
tes in hunc Amphictyonum
confessum referunt; in earum
vero nominibus recensendis
scriptores variant. Vid. *Aristid.*,
Suid., *Harpocraton*, *Diodor.*
L. XVI. f. 29. et ibi *Wesseling*.

4) Αἰνειαῖνας] *Stephan.* et
Harpocrat. exhibent Αἰνιᾶνας.

5) Μαλιέας] Reposui Μα-
λιέας pro Μαλιέας ex ipso *Pau-*
sania (vide infra C. 23. et L. I.
C. 23.), *Strab.*, *Stephano*, et *Co-*
dice Mosc. infra hoc exhibente.

6) Μακεδόνες — εὗραντο]
Macedones locum in *Amphi-*
ctyonum confissu obtinuerunt.
Nam εὗρεσθαι saepius denotat
consequi, obtinere, nancisci;
vide

Φωκέων δὲ τὸ ἔθνος καὶ ἐκ τοῦ Δωρικοῦ Λακεδαιμόνιοι μετασχόντες ἐπαύσαντο Ἀμφικτυονίας· εἰ μὲν τοῦ τολμήματος ἕνεκα οἱ Φωκεῖς, οἱ δὲ συμμαχίας εὗραντο οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς Φωκέων ζημίαν. Βρέννου δὲ τῶν Γαλατῶν στρατὸν ἀγαγόντος εἰς Δελφοὺς, προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον οἱ Φωκεῖς πλείστην τοῦ Ἑλληνικοῦ παρέσχοντο· καὶ ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου μετασχεῖν Ἀμφικτυονίας αὐτοῖς, καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐγένετο ἀξίωμα αὐτοῖς ἀνασώσασθαι τὸ ἀρχαῖον. βασιλεὺς δὲ Αὐγούστος μετεῖναι καὶ Νικοπολίταις τοῖς πρὸς τῷ Ἀκτίῳ συνεδρίῳ τοῦ Ἀμφικτυόνων ἡθελήσε· Μάγνητας μὲν οὖν καὶ Μαλιεῖς⁷⁾, καὶ Αἰνειᾶνας, καὶ Φθιώτας Θεσσαλοῖς συντελεῖν· τὰς ψήφους δὲ, ὅσαι τούτων τε καὶ Δολόπων, (οὐ γὰρ ἔτι ἦν Δολόπων γένος) Νικοπολίτας φέρειν. Οἱ δὲ Ἀμφικτύονες οἱ 3 ἐπ' ἐμοῦ τριάκοντα ἀριθμῷ ἦσαν. ἐκ Νικοπόλεως μὲν καὶ Μακεδονίας τε καὶ Θεσσαλῶν, ἀπὸ ἐκάστων δύο ἀριθμῷ ἦσαν· ἐκ δὲ Βοιωτῶν (Θεσσαλίας γὰρ καὶ οὗτοι τὰ ἀρχαιότερα ὤκησαν, καὶ Αἰολεῖς τῆνικαῦτα ἐκαλοῦντο⁸⁾) καὶ ἐκ Φωκέων τε καὶ Δελφῶν, παρὰ τούτων δύο ἐκάστων· εἰς δ' ἐκ Δωρίδος τῆς ἀρχαίας· πέμπουσι δὲ καὶ Λοκροὶ, οἳ τε καλούμενοι Ὀζόλαι καὶ οἱ πέραν Εὐβοίας, ἓνα ἐκάτεροι· καὶ Εὐβοεὺς ἐστὶν εἰς καὶ εἰς Ἀθηναῖος. αἱ μὲν δὲ πόλεις Ἀθῆναι καὶ Δελφοὶ καὶ ἡ Νικόπολις, αὗται μὲν

L 4

ἀπό-

vide Herodot. L IX. f. 6. ibique
Vulkenar., ac Daites Miscell.
Crit. p. 255.

7.) μαλιεῖς] Ex Codice
Mosc. pro vulgata Μαλιεῖς.

8) Θεσσαλίας γὰρ — ἐκαλοῦν-
το] Amas. post Θεσσ. γὰρ le-
gisse videtur μοῖραν. Ad rem
ipsam pertinet locus mutilus
Stephani Byz. v. Ἀττικῶν.

ἀποπέλλουσι συνεδρεύοντας ἐς Ἀμφικτυονίαν πᾶσαν⁹⁾. ἀπὸ δὲ ἐθνῶν τῶν κατειλεγμένων ἐκάστη πόλις ἀνά μέρος ἐς Ἀμφικτύονας, καὶ ἐν χρόνῳ περιόδῳ συντελεῖν ἐσιν.

- 4 Ἐσέλθοντι δὲ ἐς τὴν πόλιν, εἰσὶν ἐφεξῆς ναοί· καὶ ὁ μὲν πρῶτος αὐτῶν ἐρείπια ἦν· ὁ ἐπὶ τούτῳ δὲ κενὸς καὶ ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων· ὁ δὲ αὐτῶν τρίτος καὶ ὁ τέταρτος, ὁ μὲν τῶν ἐν Ῥώμῃ βασιλευσάντων εἶχεν οὐ πολλῶν τινῶν εἰκόνας, ὁ τέταρτος δὲ Ἀθηνᾶς καλεῖται Προνοίας¹⁰⁾. τῶν δὲ ἀγαλμάτων τὸ ἐν τῷ προνάῳ, Μασσαλιωτῶν ἀνάθημα, ἐστὶ μεγέθει τοῦ ἔνδον ἀγάλματος μεῖζον. οἱ δὲ Μασσαλιῶται Φωκαίων εἰσὶν ἄποικοι, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μοῖρα καὶ αὐτοὶ τῶν ποτε Ἀρπαγον τὸν Μῆδον φυγόντων ἐκ Φωκαίας¹¹⁾. γενόμενοι δὲ ναυσὶν ἐπικρατέστεροι Καρχηδονίων, τὴν τε γῆν, ἣν ἔχουσιν, ἐκτήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἀφίκοντο εὐδαιμονίας. τῶν μὲν δὲ Μασσαλιωτῶν χαλκοῦν τὸ ἀνάθημά ἐστι. χρυσοῦ δὲ ἀσπίδα ὑπὸ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Προνοίᾳ δοθεῖσαν, ἐλέγχετο ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὡς Φιλόμηλος αὐτὴν ἐσύλησε. πρὸς δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Προνοίας Φυλάκου¹²⁾ τέμενός ἐστιν ἡρώον· καὶ ὁ Φύλακος οὗτος ὑπὸ Δελφῶν ἔχει Φήμην κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν σφίσιν ἀμύναι τὴν Περσῶν. ἐν δὲ τοῦ γυμνασίου τῷ ὑπαίθρῳ πεφυ-

9) ἐς Ἀμφικτυονίαν πᾶσαν] Cod. Mosc. dat Ἀμφικτύονας· forte a prima manu fuerit ἐς Ἀμφικτύονας πᾶσαι.

10) Ἀθηνᾶς καλ. Προνοίας] Haec et ab aliis memoratur, et veteres prudentiam consiliorum factorumque moderatricem illa

designasse videntur; vid. Lemp. ad Phalarid. epist. pag. 142 — 49.

11) τῶν — ἐκ Φωκαίας] Vide Herodot. L. I. c. 163 — 165.

12) Φυλάκου] Vid. infra C. 23.

πεφυκέναι ποτὲ ἀγρίαν Φασὶν ὕν, καὶ Ὀδυσσεΐα,
 ἥνικα πρὸς τὸν Αὐτόλυκον ἀφίκετο καὶ μετὰ¹³⁾ τοῦ
 Αὐτολυκοῦ τῶν παίδων ἐθήρευε, τότε αὐτὸν τὸ τραῦ-
 μα τὸ ὑπὲρ τοῦ γόνατος ἐνταῦθα σχεῖν ὑπὸ τοῦ συός.
 Τραπομένω δὲ ἐς ἀριστερὰν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου, καὶ 5
 ὑποκαταβάντι οὐ πλέον (ἐμοὶ δοκεῖν) ἢ τρεῖς σάδια,
 ποταμός ἐστιν ὀνομαζόμενος Πλεῖτος· οὗτος ὁ Πλεῖτος
 ἐπὶ Κιρράν τὸ ἐπίνειον Δελφῶν καὶ τὴν ταύτην κάτεισι
 θάλασσαν. ἐκ δὲ τοῦ γυμνασίου τὴν ἐς τὸ ἱερὸν
 ἀνιόντι, ἔστιν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ τῆς Κασαλίας,
 καὶ πιεῖν ἡδύ. δοῦναι δὲ τὸ ὄνομα τῇ πηγῇ γυναῖκα
 λεγουσιν ἐπιχωρίαν, οἱ δὲ ἄνδρα Κασάλιον· Πανύα-
 σις¹⁴⁾ δὲ ὁ Πολυάρχου πεποίηκώς ἐς Ἡρακλέα ἔπη,
 θυγατέρα Ἀχελώου τὴν Κασαλίαν φησὶν εἶναι· λέγει
 γὰρ περὶ τοῦ Ἡρακλέους,

Παρησσὸν νιφόεντα θοοῖς διὰ ποσσὶ περήσας,
 Ἴκετο Κασαλίνης Ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ.

ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· τὸ ὕδωρ τῇ Κασαλίᾳ
 ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοιμίῳ τῷ ἐς Ἀπόλλωνα· Βεβαι-
 οῦνται δὲ οὐχ ἥκιστα οἱ Λιλαίεις, οἱ ἐς τοῦ Κηφισ-
 σοῦ¹⁵⁾ τὴν πηγὴν πέμματα ἐπιχώρια καὶ ἄλλα,
 ὅποσα νομίζουσιν, ἀφιασιν ἐν τισιν εἰρημέναις ἡμέραις,
 καὶ αὐθις ἐν τῇ Κασαλίᾳ φασὶν αὐτὰ ἀναφαίνεσθαι.

L 5

Δελφὶς

13) καὶ μετὰ etc.] Cum Sylburgio inserui καὶ, cum constructio prorsus turbata illud flagitaret. De Ulyssis vulnere vide Odysf. τ. versf 349., φ. versf. 220., κ. versf. 330.

14) Πανύασις etc.] Sic re-

scripsi pro mendose vulgato nomine Πανύασις· vid. de eo not. ad L. IX. C. 11. Ejus pater a Suida quoque dicitur Πολύαρχος.

15) Κηφισσοῦ] Ex Codice Mosc. pro Κηφισσῷ.

Δελφοῖς δέ τι πόλις ¹⁶⁾ ἄναντες διὰ πάσης παρέχε-
ται σχῆμα· κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ τῇ πόλει τῇ ἄλλῃ καὶ
ὁ ἱερὸς περιβολὸς τοῦ Ἀπόλλωνος· οὗτος δὲ μεγέθει
μέγας καὶ ἀνωτάτω τοῦ ἁγείας ¹⁷⁾ ἐστὶ· τέτμηται δὲ
καὶ ἐξοδοὶ δι' αὐτοῦ συνεχεῖς.

C A P U T IX.

Donaria inprimis memoranda Delphis posita enumerantur
— tauri aeneum signum et de eo narratio — Tegea-
tarum donaria — Lacedaemoniorum donaria — cladem
Atheniensium ad Aegos potamos ducum proditione acci-
disse, oraculis firmatur — equi Durii signum
aeneum ab Argivis dedicatum.

Ὅποσα δὲ τῶν ἀναθημάτων εἶναι μοι λόγου μάλιστα
ἐφαίνετο ¹⁾, ποιησόμεθα αὐτῶν μνήμην. Ἀθλητὰς
μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἀγωνισαὶ μουσικῆς τῶν ἀνθρώπων
τοῖς πλείοσιν ἐγένοντο μετὰ οὐδενὸς λογισμοῦ ²⁾, οὐ
πάνυ τι ἡγοῦμαι σπουδῆς ἀξίους· ἀθλητὰς δὲ, ὅπο-
σοι τι καὶ ὑπελείποντο ἐς δόξαν, ἐν λόγῳ σφᾶς ἐδή-
λωσα τῷ ἐς Ἡλείους. Φαῦλλῳ δὲ Κροτωνιάτῃ ³⁾
Ὀλυμπιάτι μὲν οὐκ ἔστιν αὐτῷ νίκη· τὰς δὲ Πυθοῖ
πεντάθλου δύο ἀνείλετο καὶ σταδίου τὴν τρίτην· ἐναυ-
μάχησε δὲ καὶ ἐναντία τοῦ Μήδου ναῦν τε παρα-
σκευασά-

16) Δελφοῖς δέ τι πόλις] Vo-
ces Δελφοῖς et τι hic aliena esse,
liquet; quare Sylb. bene emen-
dat Δελφῶν δὲ ἡ πόλις.

17) ἁγείας] Ex Cod. Mosc.
pro ἁγείας.

1) λόγου μάλιστα ἐφαίνετο]
Excidisse videtur ἁγία.

2) καὶ ὅσοι — λογισμοῦ] et
qui in musices certamen de-
scenderunt, apud plerosque au-
tem nulla existimatione fue-
runt.

3) Φαῦλλῳ δὲ Κρ. etc.] Ea-
dem leguntur in Herodoto Lib.
VIII. c. 47., ubi vid. Valkenar.

σκευασάμενος οἰκείαν, καὶ Κροτωνιάτῳ ὅποσοι ἐπεδή-
 μουν τῇ Ἑλλάδι ἀνεβίβατε· καὶ ἔστιν ἀνδριάς ἐν Δελ-
 φοῖς. τὰ⁴⁾ μὲν δὴ ἐς τὸν Κροτωνιάτην οὕτως εἶχεν.
 Ἐσελθόντι δὲ ἐς τὸ τέμενος, χαλκοῦς ταῦρος, τέχνη
 μὲν Θεοπρέπου ἐστὶν Λίγυιήτου, Κορκυραίων δὲ ἀνά-
 θημα. λέγεται δὲ, ὡς ταῦρος ἐν τῇ Κορκύρᾳ κατα-
 λιπὼν τὰς ἄλλας βοῦς καὶ ἀπὸ τῆς νομῆς κατερχόμε-
 νος, ἐμυκάτο ἐπὶ θαλάσῃ· γυομένου δὲ ἐπὶ ἡμέρᾳ
 πάσῃ τοῦ αὐτοῦ, κάτεισιν ἐπὶ θαλάσσαν ὁ βουκόλος,
 καὶ εἶδεν ἰχθύων τῶν θύννων⁵⁾ ἀτέκμαρτόν τι ἀρι-
 θμῷ πλήθος. καὶ ὁ μὲν δήλα τοῖς ἐν τῇ πόλει Κορ-
 κυραίοις ἐποίησεν· οἱ δὲ (ἐλεῖν γὰρ τοὺς θύννους προ-
 αιρούμενοι, τινάλλως⁶⁾ ταλαιπωρίαν εἶχον) θεω-
 ροὺς ἀποσέλλουσιν ἐς Δελφοὺς· καὶ οὕτω Ποσειδῶνί
 τε ἐκεῖνον θύουσι τὸν ταῦρον, καὶ αὐτίκα μετὰ τὴν
 θυσίαν αἰροῦσι τοὺς ἰχθύς· καὶ σφισι τὸ ἀνάθημα ἐν
 Ὀλυμπίᾳ τε καὶ ἐν Δελφοῖς ἐστὶν ἡ δεκάτη τῆς ἄγρας.
 Ἐφεξῆς δὲ Τεγσατῶν ἀναθήματα ἀπὸ Λακεδαιμονίων, 3
 Ἀπόλλων τέ ἐστι καὶ Νίκη⁷⁾, καὶ οἱ ἐπιχώριοι τῶν
 ἡρώων, Καλλισώ τε ἡ Λυκάονος, καὶ Ἀρκὰς ὁ ἐπώ-
 νυμος τῆς γῆς, καὶ οἱ τοῦ Ἀρκάδος παῖδες, Ἐλάτος,
 καὶ Ἀφείδας, καὶ Ἀζάν· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Τρίφυλος·
 τούτῳ δὲ ἦν οὐκ Ἐρατὴ Τριφύλῳ μήτηρ, ἀλλὰ Λαο-
 δάμεια ἡ Ἀμύκλα τοῦ ἐν Λακεδαίμονι βασιλεύσαν-
 τος· ἀνάκειται δὲ καὶ Ἐρασος Τριφύλου παῖς. οἱ
 δὲ

4) καὶ — ἐν Δελφοῖς. τὰ etc.]
 Perperam vulgatum fuit καὶ
 — ἐν Δελφοῖς, τόν. Pro τόν,
 quod locum habere nequibat,
 cum Sylb. reposui τὰ. Deesse
 tamen videtur αὐτοῦ, ita ut
 genuina lectio fuerit: καὶ — ἐν
 Δελφοῖς αὐτοῦ. τὰ etc.

5) τῶν θύννων] De thynnīs
 vid. Beckmann. V.C. ad Aristot.
 Mirab. Auscult. p. 307.

6) τινάλλως] Suid.: τινάλλως,
 μάτην etc, ubi exemplis hic
 significatus firmatur.

7) καὶ Νίκη] Cod. Mosc.
 καὶ ἡ Νίκη.

δὲ εἰργασμένοι τὰ ἀγάλματα, Πausanías ἐστὶν Ἀπολλωνιάτης, ἔτος μὲν τὸν τε Ἀπόλλωνα καὶ Καλλισῶ, τὴν δὲ Νίκην καὶ τοῦ Ἀρκάδος εἰκόνα Σικυώνιος Δαίδαλος· Ἀντιφάνης δὲ Ἀργεῖος, καὶ Σαμόλας ⁸⁾ Ἀρκάς, οὗτος μὲν τὸν Τρίφυλον καὶ Ἀζᾶνα, Ἐλατον δὲ καὶ Ἀφειδαντά τε καὶ Ἐρασσον Ἀργεῖος. ταῦτα μὲν δὴ οἱ Τεγεᾶται ἔπεμψαν εἰς Δελφοὺς, Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐπὶ σφᾶς ἔστρα-
 4 τεύσαντο, αἰχμαλώτους ἐλόντες. Λακεδαιμονίων δὲ ἀπαντικρὺ τούτων ἀναθήματά ἐστιν ἀπ' Ἀθηναίων, Διόσκουροι, καὶ Ζεὺς, καὶ Ἀπόλλων τε καὶ Ἄρτεμις· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Ποσειδῶν τε καὶ Λύσανδρος ὁ Ἀριστοκρίτου σεφανούμενος ὑπὸ τοῦ Προσιδῶνος· Ἄβας τε, ὃς τῷ Λυσάνδρῳ τότε ἐμαντεύετο, καὶ Ἑρμῶν ὁ τὴν ναῦν τὴν Λυσάνδρου τὴν στρατηγίδα κυβερνῶν. τοῦτον μὲν δὴ τὸν Ἑρμῶνα Ξεόκοσμος ποιήσιν ἔμελλεν ⁹⁾ ὁ Μεγαρεὺς, ἅτε ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐγγραφέντα εἰς τὴν πολιτείαν· οἱ δὲ Διόσκουροι Ἀντιφάνους εἰσὶν Ἀργεῖου, καὶ ὁ μάντις τέχνη Πίσωνος ¹⁰⁾ ἐκ Καλαυρείας τῆς Τροιζηνίων· Ἀθηνόδωρος δὲ καὶ Δαμίας ¹¹⁾, ὁ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τε καὶ Ποσειδῶνα εἰργάσατο, ἔτι δὲ τὸν Λύσανδρον· Ἀθηνόδωρος δὲ τὸν Ἀπόλλωνα ἐποίησε καὶ τὸν Δία· οὗτοι δὲ Ἀρκάδες εἰσὶν ἐκ Κλείτορος.
 ἀνά-

8) Σαμόλας] Cod. Mosc. Σακύλας

9) ποιήσιν ἔμελλεν] Pro i-
 ποιῆσε hoc nimis intolenter di-
 ctum esset. Interpretandum
 potius: Huius Hermionis fi-
 gnum a Theocosmo Megarense
 facien-um fuit, quippe etc.
 Nam μελλειν interdum non fu-
 turum, sed necessariam quan-

dam rationem denotare vide-
 tur.

10) Πίσωνος] Sic pro vulga-
 to Πάισωνος non dubitavi re-
 scribere ex Cod. Mosc. et Paus.
 L. VI. C. 3. §. 2.

11) Δαμίας] Cod. Mosc.
 Δαμίας, quod nomen artificis
 Crotoniatae supra fuit L. VI.
 C. 14.

ἀνάκεινται δὲ καὶ ὀπίσθεν τῶν κατελεγμένων, ὅσοι
 συγκατειργάσαντο τῷ Λυσάνδρῳ τὰ ἐν Αἰγὸς ποτα-
 μοῖς, ἢ αὐτῶν Σπαρτιατῶν, ἢ ἀπὸ τῶν συμμαχη-
 σάντων· εἰσὶ δὲ οἶδε, Ἀρακὸς μὲν καὶ Ἐρειάνθης, ὁ
 μὲν αὐτῶν ἐκ Λακεδαιμόνος, ὁ δὲ Ἐρειάνθης Βοιωτίας·
 * ὑπὲρ τοῦ Μίμαντος ¹²⁾), ἐντεῦθεν μὲν Ἀσυκράτης·
 Χῖοι δὲ Κηφισοκλῆς, καὶ Ἐρμόφαντός τε, καὶ Ἰκέσιος·
 Τίμαρχος δὲ καὶ Διαγόρας Ῥόδιοι· Κνίδιος δὲ Θεόδα-
 mos· ἐκ δὲ Ἐφέσου Κιμμέριος καὶ Μιλήσιος ¹³⁾ Αἰαν-
 τίδης· τούτους μὲν δὴ ἐποίησε Τίσανδρος, τοὺς δὲ
 ἐφεξῆς Ἀλυπὸς Σικυώνιος, Θεόπομπον Μίδειον ¹⁴⁾),
 καὶ Κλεομήδην Σάμιον, καὶ ἐξ Εὐβοίας Ἀριστοκλέα
 Καρύσιον, καὶ Αὐτόνομον Ἐρετριέα, καὶ Ἀριστόφαν-
 τον Κορίνθιον, καὶ Ἀπολλόδωρον Τροιζήνιον, καὶ ἐξ
 Ἐπιδαύρου Δίωνα τῆς ἐν τῇ Ἀργολίδι· ἐχόμενοι δὲ
 τούτων Ἀξιόνικός ἐστιν Ἀχαιὸς ἐκ Πελλήνης, ἐκ δὲ
 Ἐρμιόνης ¹⁵⁾ Θάρας, καὶ Φωκεὺς τε Πυρίας, καὶ
 Κόνων Μεγαρεὺς, καὶ Ἀγυμένης ¹⁶⁾ Σικυώνιος· ἐκ δὲ
 Ἀμβρακίας καὶ Κορίνθου τε καὶ Λευκάδος Τηλε-
 κράτης, καὶ Πυθόδοτος Κορίνθιος, καὶ Ἀμβρακιώτης
 Εὐαντίδας· τελευτᾷ δὲ Ἐπικυρίδας καὶ Ἐτεόνικος οἱ
 Λακεδαιμόνιοι ¹⁷⁾· Πατροκλέους δὲ καὶ Κανάχου Φα-
 σὶν

12) * ὑπὲρ τοῦ Μίμαντος] Ante haec verba lacunam esse, satis liquet. Syll. locum ita restituendum putat: ἐκ δὲ τῶν ὑπὲρ τ. Μίμ., et Κυήν.; ἐξ Ἐρευθῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Μίμ. Conf. Strab. L. XIV. p. 954. C.

13) Κιμμ. καὶ Μιλήσιος] Inferui καὶ ex Codice Mosc.

14) Θεόπ. Μίδειον] Ex Midea urbe, cuius tamen civis

Stephano dicitur Μιδεάτης vel Μιδιαῖος.

15) ἐκ δὲ Ἐρμιόνης] Scribendum esse Ἐρμιόνης, recte monet Κυήν. Vide L. II. C. 34. §. 5.

16) Ἀγυμένης] Cod. Mosc. Ἀγαμένης, et μοχ Τηλεκράτης pro Τηλεκράτης.

17) τελευτᾷ δὲ — Ἐτεόνικος οἱ Λακεδαιμόνιοι] Cod. Mosc. Ἀγυόνικος. Pro τελευτᾷ Κυήν. μανυλτ τελευταῖσι δέ.

5 σιν ἔργα. Τὴν δὲ πληγὴν Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οὐ μετὰ τοῦ δικαίου συμβῆναι σφισιν ὁμολογοῦσι· προδοθῆναι γὰρ ἐπὶ χρήμασιν ὑπὸ τῶν στρατηγησάντων· Τυδέα δὲ εἶναι καὶ Ἀδείμαντον, οἳ τὰ δῶρα ἐδέξαντο παρὰ Λυσάνδρου· καὶ ἐς ἀπόδειξιν τοῦ λόγου Σιβύλλης παρέχονται τῶν χρησμῶν ¹⁸).

Καὶ τότε Ἀθηναίοισι βαρύσωνα κήδεα θῆσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον·
Νηυσὶ φέρει πολέμοιο μάχην καὶ δηϊοτῆτα,
Ὀλλυμέναις δολεροῖσι τρόποις κακότητι νομῶν.

τὰ δὲ ἕτερα ἐκ Μυσαίου χρησμῶν μνημονεύουσι·

Καὶ γὰρ Ἀθηναίοισιν ἐπέρχεται ἄγριος ὄμβρος
Ἡγεμόνων κακότητι· παραιφασίη δέ τις ἔσται,
Ἡ γ' ἄλις ἡμύσουσι πόλιν ¹⁹), τίσουσι δὲ ποιήν.

6 ταῦτα μὲν δὴ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. Τὸν δὲ ὑπὲρ τῆς καλουμένης Θυρέας Λακεδαιμονίων ἀγῶνα καὶ Ἀργείων ²⁰), Σιβύλλα μὲν καὶ τοῦτον προεθέσπισεν, ὡς συμβήσοιτο ἐξίσου ταῖς πόλεσιν. Ἀργεῖοι δὲ ἀξιοῦντες ἐσχηκέναι πλέον ἐν τῷ ἔργῳ, χαλκοῦν τινα ἵππον ²¹) τὸν Δούριον δῆθεν ἀπέστειλαν ἐς Δελφοὺς· τὸ δὲ ἔργον Ἀντιφάνους ἐστὶν Ἀργείου.

18) παρέχονται τῶν χρησμῶν] Scil. τινάς· vel scribendum sit παρέχονται τὰδε τῶν χρ.

19) Ἡ γ' ἄλις ἡμύσουσι πόλιν] qua urbem quidem sat inclinabunt, h. e. evertent. V. de voce ἡμύειν Homer. II. β. vers. 384. et ibi Eustath., nec non not. ad Hesych. h. v. At Cod. Mosc. verioremi mihi servasse videtur lectionem, exhibens

Ἡ γ' οὐλήσουσι μὲν πόλιν, quia perdent (evertent) quidem urbem. De οὐλομαι, οὐλάω vid. not. ad Hesych. v. οὐλαφος.

20) Τὸν δὲ — Ἀργείων] Vide L. III. C. 7. §. 5., et de scriptura vocis Θυρέα not. 10. ad L. II. C. 29.

21) τινα ἵππον] In Cod. Mosc. τινα abest.

CAPUT X.

Signa ex decima Marathoniae pugnae dedicata — donaria Argivorum — Tarentinorum donaria et de urbe Tarento ex oraculo condita narratio — de Tarantē.

Τῷ βάθρῳ δὲ τῷ ὑπὸ τὸν ἵππον τὸν Δούριον δὴ ἐπί-
 γραμμα μὲν ἔστιν, ἀπὸ δεκάτης τοῦ Μαραθωνίου
 ἔργου τεθῆναι τὰς εἰκόνας· εἰσὶ δὲ Ἀθηνᾶ τε καὶ
 Ἀπόλλων, καὶ ἀνῆρ τῶν στρατηγησάντων Μιλτιάδης· ἐκ
 δὲ τῶν ἡρώων καλουμένων Ἐρεχθεὺς, καὶ Κέκροψ,
 καὶ Πανδίων, καὶ Κελεός¹⁾ τε, καὶ Ἀντίοχος ὁ ἐκ
 Μιδείας Ἡρακλεῖ γενόμενος τῆς Φύλαντος· ἔτι δὲ
 Αἰγέως τε καὶ παίδων τῶν Θησέως Ἀκάμας· οὗτοι
 μὲν καὶ Φυλαῖς Ἀθήνησιν ὀνόματα κατὰ μάντευμα
 ἔδοσαν τὸ ἐκ Δελφῶν· ὁ δὲ Μελάνθου Κόδρος, καὶ
 Θησεὺς, καὶ Φυλεὺς ἔστιν· οὗτοι δὲ οὐκέτι τῶν ἐπωνύ-
 μων εἰσὶ· τοὺς μὲν δὴ κατειλεγμένους Φειδίας
 ἐποίησε, καὶ ἀληθεῖ λόγῳ δεκάτη καὶ οὗτοι τῆς μά-
 χης εἰσὶ· Ἀντίγονον δὲ, καὶ τὸν παῖδα Δημήτριον,
 καὶ Πτολεμαῖον τὸν Αἰγύπτιον χρόνῳ ὕπερον ἀπέ-
 σειλαν ἐς Δελφούς· τὸν μὲν Αἰγύπτιον καὶ εὐνοία τινι
 ἐς αὐτὸν, τοὺς δὲ Μακεδόνας τῷ ἐς αὐτοὺς δέει.
 Πλησίον δὲ τοῦ ἵππου καὶ ἄλλα ἀναθήματά ἔστιν²⁾
 Ἀργείων, οἱ ἡγεμόνες τῶν ἐς Θήβας ὁμοῦ Πολυνεΐκει
 στρατευσάντων, Ἀδραστός τε ὁ Ταλαοῦ, καὶ Τυδεὺς
 Οἰνέως· καὶ οἱ ἀπόγονοι Προΐτου, καὶ Καπανεὺς²⁾
 Ἴππόνου,

1) Κελεός] Palmer. Exercit.
 p. 435. scribendum conijcit
 Δέων, quod inter Eponymos
 (vid. L. I. C. 5. init.), qui hic
 memoratur, non fuerit Celeus.

2) καὶ Καπανεὺς] Palmer.
 l. c. et Kuhn. καὶ ut otiosum
 delendum censent, quod Capa-
 neus et Eteoclus Proeti ἀπόγο-
 ναι fuerint.

Ἰππόνου, καὶ Ἐτέοκλος ὁ Ἰφιος, Πολυνείκης τε καὶ Ἰππομέδων ἀδελφῆς Ἀδράστου παῖς³⁾. Ἀμφιαράου δὲ καὶ ἄρμα ἐγγυὲς πεποιήται, καὶ ἐφεσηκῶς Βάτων ἐπὶ τῷ ἄρματι, ἡνίοχός τε τῶν ἵππων, καὶ τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ ἄλλως προσήκων κατὰ οἰκειότητα· τελευταῖος δὲ Ἀλιθέρης⁴⁾ ἐστὶν αὐτῶν. οὗτοι μὲν δὴ Ὑπατοδώρου καὶ Ἀριστογείτονός εἰσιν ἔργα, καὶ ἐποίησαν σφῆς, ὥς αὐτοὶ Ἀργεῖοι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς νίκης, ἥντινα ἐν Οἰνῇ τῇ Ἀργεῖᾳ αὐτοὶ τε καὶ Ἀθηναίων ἐπίκουροι Λακεδαιμονίους εἰίκησαν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ (ἔμοι δοκεῖν) ἔργου καὶ τοὺς Ἐπιγόνους ὑπὸ Ἑλλήνων καλουμένους⁵⁾ ἀνέθεσαν οἱ Ἀργεῖοι. κεῖνται γὰρ δὴ εἰκόνες καὶ τούτων, Σθέnelος καὶ Ἀλκμαίων, κατὰ ἡλικίαν (ἔμοι δοκεῖν) πρὸ Ἀμφιλόχου τετιμημένος· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Πρόμαχος, καὶ Θέρσανδρος, καὶ Αἰγιαλεύς τε, καὶ Διομήδης· ἐν μεσῷ δὲ Διομήδους καὶ τοῦ Αἰγιαλέως ἐστὶν Εὐρύαλος· ἀπαντικρὺ δὲ αὐτῶν ἀνδριάντες τέ εἰσιν ἄλλοι· τούτους δὲ ἀνέθεσαν οἱ Ἀργεῖοι, τοῦ οἰκισμοῦ τοῦ Μεσσηνίων Θηβαίοις καὶ Ἐπαμινώνδᾳ μετασχόντες⁶⁾. ἡρώων δὲ εἰσιν αἱ εἰκόνες, Δαναὸς μὲν βασιλέων ισχύσας ἐν τῷ Ἀργεῖ μέγιστον· Ὑπερμήστρα δὲ, ἅτε κα-
θαρά

3) Ἰππομέδων — παῖς] Varric memoratur Hippomedonem pater. V. Heyne V. C. ad Apollodor. p. 612.

4) Ἀλιθέρης] Cod. Mosc. Ἀλιθέρης· sed supra L. VII. C. 4. etiam Ἀλιθέρης legitur.

5) Ἐπιγόνους ὑπὸ Ἑλλήνων καλουμένους] De Epigonis vid. Heyne V. C. ad Apollodor. pag. 638. 642. et conf. Paus. L. II. C. 20. §. 4. Pro ἀλλήλων, quod

hic prorsus alieno loco fuit, repositui Ἑλλήνων· conf. not. 10. ad L. IV. C. 10. et not. 17. ad L. V. C. 4.

6) τοῦ οἴκ. τοῦ Μεσσηνίων — μετασχόντες] Rescripsi ex Cod. Mosc. Μεσσηνίων pro male vulgato Μεσσηνῶν. Pro παρασχόντες non haesitavi cum Kühniō reponere μετασχόντες, constructionis ratione et sententia ita flagitante.

Θαρά χεῖρας μόνη τῶν ἀδελφῶν· παρὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ Λυγκεύς, καὶ ἅπαν τὸ ἐφεξῆς αὐτῶν γένος τὸ ἐς Ἡρακλέα τε καὶ ἔτι πρότερον καθῆκον ἐς Περσέα. Ταραντίνων δὲ οἱ ἵπποι οἱ χαλκοῖ καὶ αἰχμάλωτοι 3 γυναῖκες ἀπὸ Μεσαπίων εἰσιν, ὁμόρων τῇ Ταραντίνων βαρβάρων, Ἀγελάδα δὲ ἔργα τοῦ Ἀργείου. Τάραντα δὲ ἀπώκισαν μὲν Λακεδαιμόνιοι· οἰκιστὴς δὲ ἐγένετο Σπαρτιάτης Φαλάνθος. τελλομένῳ δὲ ἐς ἀποικίαν τῷ Φαλάνθῳ λόγιον ἦλθεν ἐκ Δελφῶν, ὕετοῦ αὐτὸν αἰσθόμενον⁷⁾ ὑπὸ αἶθρα, τηνικαῦτα καὶ χώραν κτήσασθαι καὶ πόλιν. τὸ μὲν δὴ παρ- αὐτίκα οὔτε ἰδίᾳ τὸ μάντευμα ἐπισκεψάμενος, οὔτε πρὸς τῶν ἐξηγητῶν τινα ἀνακοινώσας, κατέσχε ταῖς ναυσὶν ἐς Ἰταλίαν. ὥς δὲ οἱ νικῶντι τοὺς βαρβάρους οὐκ ἐγένετο οὔτε τινὰ ἐλεῖν τῶν πόλεων, οὔτε ἐπικρα- τῆσαι χώρας, ἐς ἀνάμνησιν ἀφικνεῖτο τοῦ χρησμοῦ⁸⁾, καὶ ἀδύνατα ἐνόμιζεν οἱ τὸν θεὸν χρῆσαι, μὴ γὰρ ἂν ποτε ἐν καθαρῷ καὶ αἰθρίῳ τῷ αἰέρι ὕσθῃναι. καὶ αὐτὸν ἢ γυνὴ ἀθύμως ἔχοντα (ἠκολουθήκει γὰρ οἴκο- θεν) τά τε ἄλλα ἐφιλοφρονεῖτο, καὶ ἐς τὰ γόνατα ἐσθεμένη τὰ αὐτῆς τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν, ἐξέλεγε τοὺς φθεῖρας· καί πως ὑπὸ εὐνοίας δακρῦσαι παρί- σταται τῇ γυναικὶ, ὁρώσῃ τοῦ ἀνδρὸς ἐς οὐδὲν προχω- ροῦντα τὰ πράγματα· προσέχει⁹⁾ δὲ ἀφειδέστερον τῶν δακρύων, καὶ (ἔβρεχε γὰρ τοῦ Φαλάνθου τὴν κεφαλὴν) συνήσά τε τῆς μαντείας (ὄνομα γὰρ δὴ ἦν Αἶθρα τῇ γυναικὶ) καὶ οὕτω τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ Τάραν- τα

7) ὕετοῦ αὐτὸν αἰσθ.] In- 9) προσέχει] Kuhn. non ferui αὐτὸν ex Codice Mosc. temere mavult προέχει, pro-

8) τοῦ χρησμοῦ] Reddidi fudit. τοῦ ex Cod. Mosc.

τα τῶν βαρβάρων εἶλε μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην
 4 τῶν ἐπὶ θαλάσση πόλεων. Τάραντα δὲ τὸν ἥρω¹⁰⁾
 Ποσειδῶνός Φασι καὶ ἐπιχωρίας Νύμφης παῖδα εἶναι·
 ἀπὸ δὲ τοῦ ἥρω τεθῆναι τὰ ὀνόματα τῇ πόλει τε καὶ
 τῷ ποταμῷ· καλεῖται γὰρ δὴ Τάρας κατὰ τὰ αὐτὰ
 τῇ πόλει καὶ ὁ ποταμός.

CAPUT XI.

De Sicyoniorum thesauro Delphis et Cnidiorum donariis
 — Siphniorum thesauro — de Liparacis — Thebano-
 rum, Atheniensium et Potidaeataram thesauris — porticu
 ab Atheniensibus exstructa et
 aliis donariis.

Πλησίον δὲ τοῦ ἀναθήματος τοῦ Ταραντίνων Σικυω-
 νίων ἐστὶ θησαυρός· χρήματα δὲ οὐτ' ἐνταῦθα ἤδη
 ἦσαν, οὔτε ἐν ἄλλῳ τῶν θησαυρῶν. Κνίδιοι δὲ ἐκό-
 μισαν ἀγάλματα ἐς Δελφοὺς, Τριόπαν οἰκιστὴν τῆς
 Κνίδου παρεστῶτα ἵππῳ, καὶ Λητῷ, καὶ Ἀπόλλωνά
 τε καὶ Ἀρτεμιν ἐφίεντας¹⁾ τῶν βελῶν ἐπὶ Τιτυόν· τὰ
 δὲ²⁾ καὶ τετρωμένος ἐστὶν ἤδη τὸ σῶμα. ταῦτα
 2 ἔθηκε παρὰ τὸν Σικυωνίων θησαυρόν. Ἐποιήθη δὲ
 καὶ ὑπὸ Σιφνίων ἐπὶ αἰτία τοιαύδε θησαυρός. Σιφνίων
 ἡ νῆσος³⁾ χρυσοῦ μέταλλα ἤνεγκε, καὶ αὐτοὺς τῶν
 προσ-

10) τὸν ἥρω] Cod. Mosc.
 τὸν ἥρωα, et infra pro τοῦ ἥρω
 dat τοῦ ἥρωος· utraque scilicet
 declinationis forma est obvia.

1) ἐφίεντες] Cod. Mosc. &
 φιέντας.

2) τὰ δὲ etc.] Plenius κατὰ

τάδε τὰ βέλη, quibus sagi-
 tis jam vulneratum est corpus.
 Sed Sylb. mavult scribere ὁ δὲ
 etc.

3) Σιφνίων ἡ νῆσος etc.] Cod.
 Mosc. Σιφνίσις. Rem firmat
 Herodotus, L. III. f. 57., ubi vid.
 Wesseling., et Suid. v. Σιφνιοί.

προσιόντων ἐκέλευσεν ὁ Θεὸς ἀποφέρειν δεκάτην ἐς
 Δελφοὺς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν ὠκοδομήσαντο, καὶ
 ἀπέφερον τὴν δεκάτην. ὥς δὲ ὑπὸ ἀπλησίας ἐξέλιπον
 τὴν φορὰν ⁴⁾, ἐπικλύσασα ἡ θάλασσα ἀφανῆ τὰ μέ-
 ταλλά· σφίτιν ἐποίησεν. Ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἀνδριάν- 3
 τας Λιπαραῖοι, ναυμαχία κρατήσαντες Τυρρηνῶν.
 οἱ δὲ Λιπαραῖοι οὗτοι Κνιδίων μὲν ἦσαν ἀποικοι, τῆς
 δὲ ἀποικίας ἡγεμόνα γενέσθαι φασὶν ἄνδρα Κνίδιον·
 ὄνομα δὲ εἶναί οἱ Πένταθλον Ἀντίοχος ὁ Ξενοφάνους
 Συρακούσιος ἐν τῇ Σικελιώτιδι συγγραφῇ ⁵⁾ φησι.
 λεγεί δὲ καὶ, ὥς ἐπὶ Παχύνῳ τῇ ἀκρᾷ τῇ ἐν Σικελίᾳ
 κτίσαντες πόλιν, αὐτοὶ μὲν ἐκπίπτουσιν ὑπὸ Ἑλύμων
 καὶ Φοινίκων πολέμῳ πιεσθέντες· τὰς νήσους δὲ
 ἔσχον ἐρήμους ἔτι ἢ ἀναστήσαντες ⁶⁾ τοὺς ἐνοικόοντας·
 ἄς καὶ κατὰ τὰ ἔπη τὰ Ὀμῆρεια ⁷⁾ Αἰόλου καὶ ἐς
 ἡμᾶς ἔτι ὀνομάζουσι. τούτων Λιπαράν μὲν, κτίσαν-
 τες ⁸⁾ πόλιν ἐνταῦθα, οἰκοῦσιν· Ἱέραν δὲ καὶ Στρογ-
 γύλην καὶ Διδύμας ⁹⁾ γεωργοῦσι, διαβαίνοντες ναυ-
 σὶν ἐς αὐτάς. ἐν δὲ τῇ Στρογγύλῃ καὶ πῦρ δῆλόν
 ἐστὶν ἀνιόν ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐν Ἱέρᾳ δὲ πῦρ τε αὐτόμα-

M 2

τον

4) ἐξέλιπον τὴν φορὰν] *Amasf.*
mendosam lectionem ἐξ. τ. χώ-
ραν secutus esse videtur, inter-
pretatus: ab ea regione descì-
verunt. Suidas enim, qui v.
Σίφνιοι eadem prolixius enarrat,
vulgatam firmat iisdem fere
verbis usus: ἐπὶ δὲ τὴν φορὰν
τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον etc.

5) Ἀντίοχος — συγγραφῇ]
Vid. de hoc scriptore Wesseling.
ad Diodor. L. XII. f. 71. in fine.

6) ἢ ἀναστήσαντες] *Reposui*

4) pro male vulgato οἱ, *Kuhnio*
recte ita emendante: insulas
occuparunt vel desertas, vel in-
colis inde ejectis.

7) ἔπη τὰ Ὀμῆρεια] *Vid.*
Odyss. x. init.

8) κτίσαντες] *Amasf.*, qui in-
terpretatur munissent, legisse
videtur τειχισαίτες.

9) Διδύμας] *Thucyd. Lib.*
III. f. 88., quem Pausan. hic le-
quitur, exhibet Διδύμην, uti
etiam Strabo et Steph. Byz.

τον ἐπὶ ἄκρας ἀνακαίεται τῆς νήσου ¹⁰), καὶ ἐπὶ θαλάσῃ λουτρά ἐσιν ἐπιτήδεια· δέξεται ¹¹) σε ἡπίως τὸ ὕδωρ, ἐπεὶ ἄλλως γε χαλεπὸν ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμβαίνεισθαι. Οἱ δὲ Θησαυροὶ Θηβαίων ἀπὸ ἔργου τῶν ἐς πόλεμον, καὶ Ἀθηναίων εἰσὶν ὡσαύτως· Κνιδίους δὲ οὐκ οἶδα, εἰ ἐπὶ νίκη τινί, ἢ ἐς ἐπίδειξιν εὐδαιμονίας ὠκοδομήσαντο· ἐπεὶ Θηβαίοις γε ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Λεύκτροις, καὶ Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν ἐς Μαραθῶνα ἀποβάντων ὁμοῦ διὰ τὰδε εἰσὶν οἱ Θησαυροί. Κλεωναῖοι δὲ ἐπιέσθησαν μὲν κατὰ τὸ αὐτὸ Ἀθηναίοις ὑπὸ νόσου τῆς λοιμώδους· κατὰ δὲ μάντευμα ἐκ Δελφῶν ἔθυσαν τράγον ἀνίσχοντι ἔτι τῷ ἡλίῳ, καὶ (εὗραντό γὰρ λύσιν τοῦ κακοῦ) τράγον χαλκοῦν ἀποπέμπουσι τῷ Ἀπόλλωνι. Ποτιδαιατῶν δὲ τῶν ἐν Θράκῃ καὶ Συρακουσίῳ, τῶν μὲν ἐστὶν ὁ Θησαυρὸς ἀπὸ τοῦ Ἀττικοῦ τοῦ μεγάλου πταίσματος ¹²)· Ποτιδαιάται δὲ εὐσεβείας τῆς ἐς τὸν Θεὸν ἐποίησαν. 5 Ὀικοδόμησαν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι σοὰν ἀπὸ χρημάτων, ἃ ἐν τῷ πολέμῳ σφίσιν ἐγένετο ἀπὸ τε Πελοποννησίων, καὶ ὅσοι Πελοποννησίοις ἦσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμμα-

10) ἐν δὲ τῇ Στρογγύλῃ — νήσου] Vide Schol. ad Apollon. Rhod. L. IV. vers. 761.

11) λουτρά ἐσιν ἐπιτήδεια· δέξεται etc.] Ex Codice Mosc. rescripsi δέξεται pro vulgata δέξαιτο. Nihilominus locum paulo luxatum esse, nemo in dubium vocare ausit. Kuhn. ante δέξεται aliquid deesse putat. Mihi nihil excidisse, sed vox ἐπιτήδεια corrupta esse videtur; quare aliter interpungendum et ita emendandum

esse judico: — λουτρά ἐσιν· ἐπὶ τῇ δαίλῃ δέξεται etc., tempore pomeridiano temperatior lavantes excipit aqua etc. De significatu vocis δαίλη vid. Kuhn. ad Polluc. Onomast. I. f. 68. Paulo infra pro ἀπὸ ἔργου τῶν forte praestet scribere ἀπὸ ἔργων τῶν.

12) ἀπὸ τοῦ Ἀττικοῦ τοῦ μεγ. πταίσμ.] Vide Thucyd. L. VII. f. 50 — 56. A praepositione ἀπὸ sequens quoque genitivus εὐσεβείας pendere videtur.

σύμμαχοι. ἀνάκειται δὲ καὶ πλοίων τὰ ἄκρα κο-
σμήματα καὶ ἀσπίδες χαλκαῖ· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ
ἐπ' αὐτοῖς ἀριθμεῖ¹³) τὰς πόλεις, ἃς ὦν Ἀθηναῖοι
τὰ ἀκροθίνια ἀπέστειλαν, τήν τε Ἡλείων καὶ Λακε-
δαιμονίων, Σικυῶνά τε καὶ Μέγαρα, καὶ Πελληνέας
Ἀχαιῶν, Ἀμβρακίαν τε καὶ Λευκάδα, καὶ αὐτὴν
Κόρινθον. γενέσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ναυμαχιῶν τούτων
καὶ θυσίαν Θησεῖ, καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἐπὶ τῷ ὀνομα-
ζομένῳ Ῥίῳ καὶ μοι φαίνεται¹⁴). τὸ ἐπίγραμμα
ἐς Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίχου ἐστὶ καὶ ἐς τοῦ Φορμίωνος
τὰ ἔργα¹⁵).

13) ἀριθμεῖ] Cod. Mosc. ἀ-
ριθμεῖται.

14) γενέσθαι — ἐπὶ τῷ ὀνο-
μαζομένῳ Ῥίῳ καὶ μοι φαίνεται]
Vulgata ita se habent: γ. —
ἐπὶ τῷ ὀν. Ῥίῳ. Καὶ μοι φαί-
νεται etc. Primum interpun-
ctionem emendavi, cum infiniti-
vum γενέσθαι a φαίνεται regi debeat,
nec haec vox subsequentium
constructioni conveniat. Dein
confidenter reposui Ῥίῳ pro
Ῥίῳ, Palmer. Exerc. p. 436.
et Kuhn. jam ita recte corrigen-
tibus. Sic enim legendum

esse, manifesto patet ex Thucyd.
L. II. f. 84. et imprimis ex
Diodor. L. XII. f. 48.: αὕτη μὲν
οὖν ναυμαχία συνέτη περὶ τὸ Ῥίον
καλούμενον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι τρέ-
παιον τήσαντες καὶ τῷ Ποσειδῶνι
περὶ τὸν Ἴσθμὸν ναῦν καθιερῶ-
σαντες ἀπέπλευσαν etc. De hoc
promontorio, cuius nomini
Pausanias semper addit τὸ ὀνο-
μαζόμενον (vid. L. VII. C. 22. §. 7.
et L. VIII. C. 5. §. 4.); vide not.
8. ad L. V. C. 3.

15) τοῦ Φορμίωνος τὰ ἔργα]
De his v. Diodor. l. α.

CAPUT XII.

Dē Herophile Sibylla ejusque carminibus et oraculis —
 Marpesso urbe — continuatur de Herophile narratio —
 de Sibylla Cumana, Demo dicta — Hebraeorum femina
 fatidica, Sabbe, et Phaënni ac Peleadibus fatidicis —
 viris fatidicis.

Πέτρα δέ ἐστιν ἀνίσχουσα ὑπὲρ ταύτης ¹⁾. ἐπὶ
 ταύτῃ Δελφοὶ ᾤσαν Φασὶν ἄσαι τοὺς χρησμούς ὄνο-
 μα Ἡροφίλῃν, Σιβύλλαν δὲ ἐπικλήσιν, τὴν πρότε-
 ρον γενομένην ²⁾. ταύτην ταῖς μάλιστα ὁμρίως οὔσαν
 ἀρχαίαν εὗρισκον, ἣν θυγατέρα Ἑλληνες Διὸς καὶ
 Λαμίας τῆς Προσιδῶνός ³⁾ Φασιν εἶναι, καὶ χρητμούς
 τε αὐτὴν γυναικῶν πρώτην ἄσαι, καὶ ὑπὸ τῶν Λιβύων
 Σιβύλ-

1) ὑπὲρ ταύτης] Sic ad
 σοῦ in Cap. xi. extr. memora-
 tam referenda esset vox ταύτης
 sed Cod. Mosc. dat ὑπὸ τῆς
 γῆς. Inde genuina lectio fuisse
 videtur ὑπὲρ τῆς γῆς. Hanc
 petram prope βουλιυτήριον fuisse,
 Clemens refert Strom. L. I. pag.
 304. C.

2) Ἡροφίλῃν, — τὴν πρότερον
 γενομένην] Herophilen — il-
 lam, quae prius fuerat, h. e.
 illam antiquiorem. Huic supe-
 riori mox opponi τὴν νεωτέραν
 et sic Pausaniam duas Herophi-
 las memorare, luce clarius
 patet. Prior illa est, quae ab
 aliis Delphica Sibylla, et po-
 sterior, quae Erythraea dici-
 tur (vid. not. sequ.). Quare
 minus recta sunt, quae de hoc

loco interpretando monuit
 Perizon. ad Aelian. V. Hist.
 L. XII. C. 35. De pluribus
 Sibyllis varia et diverse relata
 invenies; multa de iis collecta
 legi possunt in Suida h. v.,
 Clemente Alex. et Aelian. l. c.,
 ubi vid. Perizon.

3) Διὸς καὶ Λαμίας τῆς Προ-
 σιδῶνός] Plutarch. de Pythia
 Lamiam quoque dicit filiam
 Neptuni; Clemens vero, qui
 Strabonem L. I. p. 304. C. Sibyl-
 lae Delphicae et petrae illius
 mentionem facit, istam filiam
 Λαμίας τῆς Σιδωνοῦ fuisse refert;
 ac Suid. Sibyllam memorat
 Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας filiam.
 Lamiam autem Libysiam pris-
 cae aetatis fuisse, dicunt Suid.
 et Hesych. h. v.

Σιβύλλαν λέγουσιν ὀνομασθῆναι⁴⁾. ἡ δὲ Ἡροφίλη νεωτέρα μὲν ἐκείνης, φαίνεται δὲ ὅμως πρὸ τοῦ πολέμου γεγонуῖα καὶ αὕτη τοῦ Τρωϊκοῦ· καὶ Ἑλένην⁵⁾ τε προεδήλωσεν ἐν τοῖς χρησμοῖς, ὡς ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τραφῆσοιτο ἐν Σπάρτῃ, καὶ ὡς Ἴλιον ἀλώσεται δι' αὐτὴν ὑπὸ Ἑλλήνων. Δήλιοι δὲ καὶ ὕμνων⁶⁾ μέμνηνται τῆς γυναικὸς ἐς Ἀπόλλωνα. καλεῖ δὲ οὐκ Ἡροφίλην μόνην, ἀλλὰ καὶ Ἀρτεμιν⁷⁾ ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτὴν, καὶ Ἀπόλλωνος γυνὴ γαμετὴ, τὸ δὲ⁸⁾ ἀδελφὴ, καὶ αὐθις θυγάτηρ φησὶν εἶναι· ταῦτα μὲν δὴ μαινομένη τε καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ κάτοχος πεποίηκεν. ἑτέρῳ δὲ εἶπε τῶν χρησμῶν, ὡς μητρὸς μὲν ἀθανάτης εἴη μιᾶς τῶν ἐν Ἰδῇ Νυμφῶν, πατρὸς δὲ ἀνθρώπου· καὶ οὕτω λέγει τὰ ἔπη·

Εἰμὶ δ' ἐγὼ γεγαυῖα μέσον θνητοῦ τε θεᾶς
τε,

Νύμφης δ' ἀθανάτης, πατρὸς δ' αὖ⁹⁾ κη-
τοφάγοιο,

Μητροῦθεν Ἰδογενῆς, πατρὶς δέ μοι ἐστὶν ἐ-
ρυθρῇ

M 4

Μαγ-

4) καὶ ὑπὸ τῶν Λιβύων Σιβύλλαν λέγ. ὀνομ.] *Perizon. ad Aelian. V. Hist. L. XII. C. 35. mavult ἀπὸ pro ὑπὸ, ut Pausaniae sententia sit, Sibyllae nomen a nomine Libyēs formatum esse, littera L mutata in S. Suidas in Sibyllarum numero unam memorat Λίβυσσαν, et Sibyllam nomen Romanum esse dicit.*

5) καὶ Ἑλένην] *Vide Orac. Sibyll. L. III.*

6) ὕμνων] *Cod. Mosc. ὕμνον, uti Sylb. conjecerat.*

7) Ἀρτεμιν] *Suid.: Σιβύλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἀρτεμιν προσηγόρευσαν etc., et Clem. Alex. Strom. L. I. p. 323. C.*

8) τὸ δὲ] *Sylb. emendat τὸτὲ δέ.*

9) πατρὸς δ' αὖ] *Cod. Mosc. πατρὸς δέ.*

Μάρπησος ¹⁰⁾), μητρός ἱερῆ, ποταμός δ' Ἀϊδωνεύς ¹¹⁾).

- 2 Ἦν δὲ ἔτι καὶ ἐν τῇ Ἰδῇ τῇ Τρωϊκῇ πόλει Μαρπήσου τὰ ἐρείπια, καὶ ἐν αὐτοῖς οἰκήτορες ὡς ἐξήκοντα ἄνθρωποι· ὑπέρυθρος δὲ πᾶσα περὶ τὸ Μάρπησσον ¹²⁾ γῆ, καὶ δεινῶς ἐστὶν αὐχμώδης· ὥς καὶ τῷ Λάδωνι ποταμῷ καταδύεσθαι τε εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀνασχόντι ¹³⁾ τὸ αὐτὸ αὖθις πᾶσχειν, τέλος δὲ καὶ ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς γῆς· αἴτιον (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐστὶν, ὅτι λεπτή τε κατὰ τοῦτο καὶ σπυραγγώδης ἐστὶν ἡ Ἰδῇ. ἀπέχει δὲ Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν τῇ Τρωάδι τεσσαράκοντα ἢ Μάρπησος καὶ διακόσια σταδία.
- 3 Τὴν δὲ Ἡεροφίλην οἱ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ταύτην ¹⁴⁾ νεωκόρον

10) Μάρπησος] *Steph. Byz.* Sibyllae Erythraeae patria dicitur Μαρπησός, urbs Trojana, et in *Suida* inter Sibyllas memoratur Hellespontia, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῶ περὶ τὴν ποταμὸν Γεργύτιον. Inde etiam hic ita rescribendum esse, *Salmas.* contendit *Exercit.* p. 79., ubi multis de hoc loco ac de Sibyllis disputatur; sed praefert vulgatam *Palmer.* *Exercit.* pag. 437.

11) μητρός ἱερῆ, ποταμός δ' Ἀϊδωνεύς.] *Cod. Mosc.* rectiorem lectionem servasse videtur, exhibens μ. ἱερῆ, ἢ ποταμός Ἀϊδωνεύς, scilic. ἐστὶ. *Kuhn.* μητρός interpretatur matris deum, *Cybele*; mihi potius mater *Sibyllae*, *Nympha Idaea*, intelligenda esse videtur cum *Salmas.* *Exercit.* p. 79.

12) Μάρπησσον] *Ex Codice Mosc.* pro vulgata Μάρπησος.

13) τῷ Λάδωνι ποταμῷ —, καὶ ἀνασχόντι etc.] In his duo alieno loco sunt; primum *Ladon*, *Arcadiae* fluvius, pro quo Ἀϊδωνεὶ rescribendum esse, *Sylb.* et *Kuhn.* recte notarunt; dein dativi illi prorsus abhorrentes a constructione, quae accusativum requirit. Quare vel accusativi restituendi, τὸν Ἀϊδωνεὶ ποταμὸν —, καὶ ἀνασχόντα, vel, si dativos retinere velis, emendandum est — καταδύεσθαι τε ἐστὶ εἰς τὴν χώραν etc. Post voces enim in εσθαι desinentes facile excidere potuit ἐστὶ, uti paulo infra videbimus.

14) Ἀλεξανδρείᾳ ταύτην] *Cod. Mosc.* dat ταύτην.

νεωκόρον τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος γενέσθαι τοῦ Σμινθέως,
καὶ ἐπὶ τῷ ὀνείρατι τῷ Ἑκάβης ¹⁵⁾ χρησαί φασιν
αὐτήν, ἃ δὴ καὶ ἐπιτελεσθέντα ἴσμεν. αὕτη ἡ Σι-
βύλλα ὤκησε μὲν τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν Σάμῳ, ἀφί-
κετο δὲ καὶ ἐς Κλάρον τὴν Κολοφωνίων, καὶ ἐς Δῆλόν
τε, καὶ ἐς Δελφούς)· ὁπότε δὲ ἀφίκοιτο, ἐπὶ ταύ-
της ἱσταμένη τῆς πέτρας ἦδε. τὸ μὲν τοι χρεὼν αὐτήν
ἐπελαβεν ἐν τῇ Τρωάδι· καὶ οἱ τὸ μνῆμα ἐν τῷ
ἄλσει τοῦ Σμινθέως ἐστὶ, καὶ ἐλεγεῖον ἐπὶ σήλης·

Ἄδ' ἐγὼ αἰ Φοῖβοιο σαφηγορίς εἰμι Σιβύλλα,
Τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι πυθομένα·

Παρθένος αὐδάεσσα τοπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἄν-
αυδος·

Μοῖρα ὑπὸ σιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδην.
Ἄλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῷδ' ὑπό-
κειμαι

Μοῖραν ἔχουσ' Ἑκάτῳ ¹⁷⁾ τῆς τότε ἀνα-
κτορίας.

ὁ μὲν δὴ παρὰ τὸ μνῆμα ἔσηκεν Ἑρμῆς λίθου τετρά-
γωνον σχῆμα· ἐξ ἀριστερᾶς δὲ ὕδωρ τε κατερχόμενον
ἐς κρήνην, καὶ τῶν Νυμφῶν ἐστὶ τὰ ἀγάλματα.
Ἑρυθραῖοι δὲ (ἀμφισβητοῦσι γὰρ τῆς Ἡεροφίλης προ- 4
θυμότερα Ἑλλήνων) Κώρυκόν τε καλούμενον ὄρος,
καὶ ἐν τῷ ὄρει σπήλαιον ἀποφαίνουσι, τεχθῆναι τὴν

M 5

Ἡερο-

15) ἐπὶ τῷ ὀνείρατι τῷ Ἑκ.]
De eo vide Apollodor. L. III.
C. 12. §. 5. et ibi Heyne V. C.

16) αὕτη — Δελφούς] Inde
Sibylla Σαμία, Κολοφωνία et
Δελφίς dicta, de quibus viden-
dus est Suidas et Clemens Strom.

L. I. p. 33. D. Samiam quoque
in Sibyllarum numerum refert
Aelian. V. Hist. L. XII. C. 35.

17) Ἑκάτῳ] Apollinem ita
dictum fuisse, Strabo affirmat
L. XIII. p. 719. C.: Ἑκατος γὰρ
δ' Ἀπόλλων etc.

Ἡροφίλην ἐν αὐτῷ λέγοντες, Θεοδώρου¹⁸⁾ δὲ ἐπιχω-
ρίου ποιμένος καὶ Νύμφης παῖδα εἶναι· Ἰθαίαν δὲ
ἐπὶ κλησιν γενέσθαι τῇ Νύμφῃ, κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν,
τῶν δὲ χωρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἰδας τότε
ὀνομάζεσθαι¹⁹⁾. τὸ δὲ ἔπος τὸ εἰς τὴν Μάρπησσαν,
καὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἀἰδωνέα, τοῦτο οἱ Ἑρυθραῖοι τὸ
ἔπος ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῶν χρησμῶν. τὴν δὲ ἐπὶ ταύτῃ
χρησμούς κατα ταῦτα εἰποῦσαν ἐκ Κύμης²⁰⁾ τῆς
ἐν Ὀπικοῖς εἶναι, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δημῶ, συνέ-
γραψεν Ὑπέροχος ἀνὴρ Κυμαῖος. χρησμὸν²¹⁾ δὲ οἱ
Κυμαῖοι τῆς γυναικὸς ταύτης εἰς οὐδένα εἶχον ἐπι-
δείξασθαι, λίθου δὲ ὑδρίαν ἐν Ἀπόλλωνος ἱερῷ
δεικνύουσιν οὐ μεγάλην, τῆς Σιβύλλης ἐνταῦθα κεῖ-
σθαι φάμενοι τὰ ὅσα· ἐπεγράφη δὲ καὶ ὕστερον τῆς
5 Δημοῦς²²⁾. Παρὰ Ἑβραίοις τοῖς ὑπὲρ τῆς Παλαι-
στίνης γυνὴ χρησμολόγος, ὄνομα δὲ αὐτῇ Σάββη²³⁾.
Βηρώσου δὲ εἶναι πατρός, καὶ Ἑρμάνθης μητρός
Φασι Σάββην· οἱ δὲ αὐτὴν Βαβυλωνίαν, ἕτεροι δὲ
Σιβύλ-

18) Θεοδώρου] Huic unius
e Sibyllis patrem memorat
quoque Suidas.

19) τῶν δὲ χωρίων τὰ δασέα
— ἰδας τότε ὀνομ.] Vide He-
sych. v. ἰδῆ, et ibi not.

20) ἐκ Κύμης] Sibylla Κυ-
μια, Cumiana. Suid.: Κυμαία,
ἢ καὶ Ἀμαλθαία καὶ Ἰεροφίλη
(leg. Ἡροφίλη).

21) χρησμὸν] Cod. Mosc.
χρησμῶν. Sic mox εἰς ante οὐδέ-
να delendum esset.

22) ἐπεγράφη δὲ — Δημοῦς]
huius urnae postea inscriptum

est nomen Demo. Ita haec
recte interpretatus est et inter-
punxit Salmas. Exercit. p. 647.
C. D., cum ista male interpun-
cta et vulgata essent: ἐπεγρά-
φη — Δημοῦς παρὰ Ἑβρ. Quia
Anas. vertit: Post Demo in
fatidicarum mulierum nume-
rum conscripserunt Hebraei
etc.

23) Σάββη] Haec etiam Σι-
βύλλα χαλδαία et Ἰουδαία dicta,
cujus nomen in Suida scriptum
est Σαμβήθη. Multis de ea dif-
feruit Perizon. ad Aelian. V.
Hist. L. XII. C. 35.

Σιβύλλαν καλοῦσιν Αἰγυπτίαν. Φαεννίς ²⁴⁾ δὲ θυγάτηρ βασιλεύσαντος ἀνδρὸς ἐν Χάοσι, καὶ αἱ Πέλειαί ²⁵⁾ παρὰ Δωδωναίοις ἐμαντεύσαντο μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ αὐταί, Σιβύλλαι δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων οὐκ ἐκλήθησαν, τῆς μὲν δὴ πυθέσθαι ἐστὶ ²⁶⁾ τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ῥάδιον τοὺς χρησμούς. Ἀντιόχου γὰρ μετὰ τὸ ἀλῶναι Δημήτριον αὐτίκα ἐς τὴν ἀρχὴν καθισταμένου γέγονε Φαεννίς. τὰς Πελειάδας δὲ Φημονόης τε ἔτι προτέρας γενέσθαι λέγουσι, καὶ ἄσαι γυναικῶν πρῶτας τὰς τὰ ἔπη.

Ζεὺς ἦν, Ζεὺς ἐστὶ, Ζεὺς ἔσsetαι, ὦ μεγάλῃ Ζεῦ.

Ἄ ²⁷⁾ καρπούς ἀνίει, διὸ κλήζετε μητέρα γαῖαν. Χρησμολόγους δὲ ἀνδρας Κύπριόν τε Εὐκλοον ²⁸⁾, καὶ 6 Ἀθηναῖον Μουσαῖον τὸν Ἀντιοφῆμου, καὶ Λύκον τὸν Πανδίωνος, τούτους τε γενέσθαι καὶ ἐκ Βοιωτίας Βάκιν Φασὶ κατάσχετον ἀνδρα ἐκ Νυμφῶν· τούτων πλὴν Λύκου τῶν ἄλλων ἐπελεξάμην τοὺς χρησμούς. τοσαῦται μὲν ἄχρῃς ἐμοῦ λέγονται γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐκ Θεοῦ μαντεύσασθαι· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῷ πολλῷ καὶ αὐθις γένοιτο ἂν ἕτερα τοιαῦτα.

24) Φαεννίς] Haec illa fuisse videtur, quae Suidae et Clementi dicitur Sibylla Θισπρωτίς.

25) αἱ Πέλειαί] Hesych.: αἱ ἐν Δωδώνῃ θισπίζονται μάντιες. Locus classicus de iis est in Herodot. L. II. f. 55 — 57.

26) πυθέσθαι ἐστὶ] Ob syllabas finales εσθαι facile excidere potuit ἐστὶ, quod restituere non dubitavi, cum illud deesset, a quo infinitivi regi possent; vi-

de not. paulo supra. Similiter C. 14.: τραπέλαν δὲ τὴν — ἐστὶν ἐνδοῖν etc.

27) Ἄ] Cod. Mosc. mendose εἰ. Sylb. haud male scribendum esse conjicit Γα.

28) Κύπριόν τε Εὐκλοον] Clem. Alex., qui Strom. Lib. I. p. 333. 334. viros fatidicos recenset, illud nomen non exhibet. Ejus oracula v. inferius. Mox de Bacide vide not. 2. ad L. IV. C. 27.

CAPUT XIII.

Donaria Delphis posita porro enumerantur — de bison-
tum, Paeonicorum taurorum, venatione — de Andrio-
rum, Phocensium, Pharsaliorum, Macedonum, Co-
rinthiorum, Thebanorum et Phliasiorum donariis —
Mantiniensium donarium et de Herculis cum Apol-
line pugna de Tripode narratio — de Graecorum
ob pugnam Plataeensem et Tarentinorum
donario.

Βίσωνος δὲ ταύρου τῶν Παιονικῶν χαλκοῦ πεποιημένην
κεφαλὴν Δροπίων δέοντος ¹⁾ ἐπεμψεν ἐς Δελφοὺς
2 βασιλεὺς Παιόνων. Οὗτοι οἱ βίσωνες ²⁾ χαλεπώτα-
τοι θηρίων εἰσὶν ἀλίσκεσθαι ζῶντες, καὶ δίκτυα οὐκ ἂν
οὕτω γένοιτο ἰσχυρὰ τῇ ἐμβολῇ ³⁾. Θηρεύονται δὲ
οὗτοι τρόπον τοιόνδε· ἐπειδὴν χωρίον οἱ ἀγρεύοντες
πρηνὲς εὖρωσι καθῆκον ἐς κοιλότητα, πρῶτα μὲν Φρά-
γματι ἰσχυρῷ πέριξ ὠχυρώσαντο· δεύτερον δὲ τὸ
κάταντες καὶ τὸ περὶ τῷ πέρατι ὁμαλὸν αὐτοῦ νεοδάε-
τοις βύρσαις κατετόρεσαν· ἦν δὲ ἀποροῦντες τύχῃσι
βυρσῶν, τότε καὶ τὰ αὐτὰ τῶν δερμάτων ὑπὸ ἐλαίου
σφίσιν ὀλισθηρὰ ποιεῖται. τὸ δὲ ἐντεῦθεν οἱ μάλιστα
ἰππεύειν ἀγαθοὶ συνελαύνουσιν ἐς τὸ εἰρημένον χωρίον
τούς

1) Δροπίων δέοντος] Verba
sunt suspecta. Amas. legit
Δέοντος, Deontis filius, et
Sylb. conjicit Δέοντος.

2) οἱ βίσωνες] Bifontes apud
Plin. Hist. Nat. L. VIII. C. 15.
init., ubi vid. Harduin., et
Oppian Cyneg. L. II. vers. 160.
etc. ibique Schneider. V. C.
Conf. Spanheim. de usu numism.
T. I. p. 210. 211.

3) καὶ δίκτυα — ἰσχυρὰ τῇ
ἐμβολῇ] nullae adeo validae
sunt plagae, quae irruentis
ferae impetum sustineant. Sic
Amas. recte interpretatur. Sed
nimis concisa et manca stru-
ctura verborum, ἰσχυρὰ τῇ ἐμ-
βολῇ, Sylburgio et mihi suspi-
cionem praebet, aliquid ex-
cidisse.

τοὺς βίσωνας· οἱ δὲ εὐθύς ἐν ταῖς πρώταις τῶν βυσσῶν ὀλισθόντες, κατὰ τοῦ πρηνοῦς κυλίνδονται, ἕως κατενεχθῶσιν ἐς τὸ ὀμαλόν· ἐρριμμένοι δὲ ἐνταῦθα ἡμέληνται καταρχάς· τετάρτη δὲ ἢ πέμπτη μάλιστα ἡμέρα τῶν μὲν ἤδη τοῦ θυμοῦ τὸ πολὺ ὁ λιμὸς ἀφαιρεῖ καὶ ἡ ταλαιπωρία. οἱ δὲ σφισιν, οἷς τέχνη τιθασεύειν, προσφέρουσιν ἔτι κειμένοις πίτυος τῆς ἡμέρου καρπὸν, πρὶν ἐκλέξαντες ⁴⁾ ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐλύτρων· ἑτέρας δὲ οὐκ ἂν τροφῆς τοπαρευτικά ⁵⁾ ἄψαιτο τὰ θηρία· τέλος δὲ διαλαβόντες δεσμοῖς ἄγουσι. καὶ τοὺς μὲν τρόπον αἰροῦσι τὸν εἰρημένον. Τοῦ βίσωνος δὲ ⁶⁾ τῆς κεφαλῆς καταντικρὺ τῆς χαλκῆς ἀνδριάς ἐστὶ θώρακά τε ἐνδεδυκὼς καὶ χλαμύδα ἐπὶ τῷ θώρακι· Ἀνδρίων δὲ ἀνάθημα οἱ Δελφοὶ λέγουσιν Ἀνδρέα εἶναι τὸν οἰκιστὴν. τό τε ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηναῖς τε καὶ Ἀρτέμιδος Φωκίων ἀναθήματά ἐστιν ἀπὸ Θεσσαλῶν ὁμόρων τε, πλὴν ὅσον οἱ Λοκροὶ σφᾶς Ὑποκνημίδιοι διείργουσι, καὶ αἰεὶ πολεμίων ὄντων. ἀνέθρεσαν δὲ καὶ οἱ ἐν Φαρσάλῳ Θεσσαλοὶ, καὶ Μακεδόνων οἱ ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ πόλιν Δῖον οἰκοῦντες, Κυρηναῖοί τε τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ ἐν Αἰβύῃ, οὗτοι μὲν τὸ ἄρμα, καὶ ἐπὶ τῷ ἄρματι Ἀμμωνα, Μακεδόνες δὲ οἱ ἐν Δίῳ τὸν Ἀπόλλωνα, ὃς εἰλημμένος ἐστὶ τῆς ἐλάφου, Φαρσάλιοι δὲ Ἀχιλλέα τε ἐπὶ ἵππῳ ⁷⁾. καὶ Κορίνθιοι δὲ οἱ Δωριεῖς ὠκοδό-

4) πρὶν ἐκλέξαντες] Cod. Mosc. προελέξαντες.

5) τοπαρευτικά] Cod. Mosc. τότε παρευτικά.

6) τοῦ βίσωνος δὲ] Cum Sylburg. δὲ τοποθεῖται πρὸ τε.

7) Ἀχιλλέα τε ἐπὶ ἵππῳ] La-

cunam, de qua hic jam ex eo suspicari possis, quod vocula τε caret sequenti καὶ, ita explent Cod. Mosc. A. et Vindob.: τε ἐπὶ ἵππῳ καὶ δ Πάτροκλος συμπαραθεῖν (lege συμπαραθεῖ) οἱ καὶ τῇ ἵππῳ.

ᾠκοδόμησαν θησαυρὸν καὶ οὗτοι· καὶ ὁ χρυσὸς ὁ ἐκ
 Λυδῶν ἀνέκειτο ἐνταῦθα⁸⁾). τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ
 Ἡρακλέους ἀνάθημά ἐστι Θηβαίων, ὅτε Φωκεῦσιν
 ἐπολέμησαν τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον. εἰσὶ καὶ
 εἰκόνες χαλκαῖ Φωκῶν ἀναθέντων, ἥνικα δευτέρᾳ
 συμβολῇ τὸ ἵππικὸν ἐτρέψαντο τὸ ἐκ Θεσσαλίας⁹⁾).
 Φλιάσιοι δὲ ἐκόμισαν ἐς Δελφοὺς Δία τε χαλκοῦν,
 4 καὶ ὁμοῦ τῷ Διὶ ἄγαλμα Αἰγίνης. Ἐκ δὲ Μαρτι-
 νείας τῆς Ἀρχαίων Ἀπόλλων χαλκοῦς ἐστὶν ἀνάθημα·
 οὗτος οὐ πόρρω τοῦ Κορινθίων¹⁰⁾ ἐστὶ θησαυροῦ.
 Ἡρακλῆς δὲ¹¹⁾ καὶ Ἀπόλλων ἔχονται τοῦ τρίποδος,
 καὶ ἐς μάχην περὶ αὐτοῦ καθίστανται. Λητὰ μὲν δὴ
 καὶ Ἀρτεμις Ἀπόλλωνα, Ἀθηναῖα δὲ Ἡρακλῆα ἐπέ-
 χουσι τοῦ θυμοῦ. Φωκῶν καὶ τοῦτό ἐστιν ἀνάθημα,
 ὅτε σφίσιν ἐπὶ τοὺς Θεσσαλοὺς Τελλίας ἠγήσατο
 Ἡλεῖος¹²⁾). τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἀγάλματα Διυλλός
 τε ἐν κοινῷ καὶ Ἀμυκλαῖος, τὴν δὲ Ἀθηναῖαν καὶ Ἀρ-
 τεμιν Χίωνίς¹³⁾ ἐστὶν εἰργασμένος. Κορινθίους δὲ εἶναί
 Φασιν αὐτούς. λέγεται δὲ ὑπὸ Δελφῶν, Ἡρακλεῖ
 τῷ Ἀμφιτρεύωνος ἐλθόντι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, τὴν πρό-
 μαντιν Ξενοκλείαν οὐκ ἐθελῆσαι οἱ χρᾶν διὰ τοῦ Ἰφί-
 του τὸν Φόνοι· τὸν δὲ ἀράμενον τὸν τρίποδα ἐκ τοῦ
 ναοῦ φέρειν ἔξω, εἰπεῖν τε δὴ τὴν πρόμαντιν.

Ἄλλος

8) καὶ ὁ χρυσὸς ὁ ἐκ Λυδῶν
 ἀνέκειτο ἐνταῦθα] Gygis, Lydo-
 rum regis; de quo vide Hero-
 dot. L. 1. f. 14.

9) ἥνικα — Θεσσαλίας] Vi-
 de supra C. 1.

10) Κορινθίων] Cod. Mosc.
 Κυρηναίων. Male.

11) Ἡρακλῆς δὲ] Hoc de
 tripode Herculis cum Apolline

certamen in gemmis et aliis ar-
 tis operibus expressum depre-
 henditur; vid. Winkelmann.
 Descript. des pierr. grav. pag.
 284. 285.

12) ὅτι — Ἡλεῖος] Vide
 supra C. 1.

13) Χίωνίς] Cod. Mosc. Χίων-
 νας.

Ἄλλος ἄρ' Ἡρακλῆς Τιρύνθιος, οὐχὶ Κανωβεύς.

πρότερον γὰρ ἔτι ὁ Αἰγύπτιος Ἡρακλῆς ἀφίκετο ἐς Δελφοὺς. τότε δὲ ὁ Ἀμφιτρυῶνας τὸν τε τρίποδα ἀποδίδωσι τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ παρὰ τῆς Ξενοκλείας, ὅποσα εἶδετο, ἐδιδάχθη. παραδεξάμενοι δὲ οἱ ποιηταὶ τὸν λόγον, μάχην Ἡρακλέους πρὸς Ἀπόλλωνα ὑπὲρ τρίποδος ἄδουσιν. Ἐν κοινῷ δὲ ἔθεσαν ἀπὸ 5 ἔργου τοῦ Πλαταιάσιν οἱ Ἕλληνες χρυσοῦν τρίποδα δράκοντι ἐπικείμενον χαλκῷ¹⁴). ὅσον μὲν δὴ χαλκὸς ἦν τοῦ ἀναθήματος, σῶον καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἦν· οὐ μὲν τοι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὸν χρυσὸν οἱ Φωκέων ὑπελείποντο ἡγεμόνες. Ταραντῖνοι δὲ καὶ ἄλλην δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπὸ βαρβάρων Πευκετίων ἀπέστειλαν· τέχνη μὲν τὰ ἀναθήματα Ὀνατᾶ τοῦ Αἰγινήτου, καὶ Καλύνθου τε ἐστήκασιν ἔργα¹⁵), εἰκόνες δὲ καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων· βασιλεὺς Ἰαπύγων Ὀπιδης ἦκων τοῖς Πευκετίοις σύμμαχος· οὗτος μὲν δὴ εἵκασαι τεθνεῶτι ἐν τῇ μάχῃ· οἱ δὲ αὐτῷ κειμένῳ ἐφεσηκότες ὁ ἦρως Τάρας ἐστὶ καὶ Φάλανθος ὁ εἰς Λακεδαιμόνος, καὶ οὐ πόρρω τοῦ Φαλάνθου δελφίς· πρὶν γὰρ δὴ¹⁶) εἰς Ἰταλίαν ἀφικέσθαι, καὶ ναυαγία τε ἐν τῷ πελάγει τῷ Κρισσαίῳ τὸν Φάλανθον χρήσασθαι, καὶ ὑπὸ δελφῖνος ἐκκομισθῆναι φασιν ἐς τὴν γῆν.

14) χρυσοῦν τρίποδα — χαλκῷ] Vide not. 13. ad L. III. C. 18. et confer Spanheim. de praest. et usu numismat. T. I. p. 212.

15) ἔργα] Cod. Mosc. ἔργου, quod ferri posset, si supra pro τέχνη esset τέχνης.

16) πρὶν γὰρ δὴ etc.] Vide supra C. 10.

CAPUT XIV.

Bipennes Delphis dedicatae — de Cycno et Tenne narratio — de Graecorum, qui contra Persas pugnarunt, donariis ac de Themistoclis donariis a Pythia repudiatis — Delphorum donario — Phrynēs signo.

Οἱ δὲ πελέκεις Περικλύτου τοῦ Εὐθυμάχου ¹⁾ Τενε-
 2 δίου ἀνδρὸς ἐπὶ λόγῳ ἀνάθημά εἰσιν ἀρχαίῳ. Κύ-
 κνον παῖδα εἶναι Ποσειδῶνος, καὶ βασιλεύειν Φασὶν
 ἐν Κολῶναις· αἱ δὲ ἀκούντο ἐν τῇ γῇ τῇ Τρωάδι· αἱ
 Κολῶναι κατὰ νῆσον κείμεναι Λεύκοφρυν. ἔχοντος δὲ
 θυγατέρα ὄνομα Ἡμιθέαν τοῦ Κύκνου, καὶ υἱὸν κα-
 λούμενον Τέννην ἐκ Προκλείας, ἥ Κλυτίου μὲν ἦν θυ-
 γάτρη, ἀδελφὴ δὲ Καλήτορος, ὃν Ὅμηρος ²⁾ ἐν Ἰλι-
 άδι ἀποθανεῖν φησιν ὑπὸ Αἴαντος, ὅτι ὑπὸ τὴν Πρω-
 τεσιλάου ναῦν ἔφερεν ὁ Καλήτωρ τὸ πῦρ· ταύτης οὖν
 προαποθανούσης, ἥ ἐπείσελθούσα Φιλονόμη ἡ Κραυ-
 γάσου (διήμαρτε γὰρ ἐρασθεῖσα τοῦ Τέννου) ψεύδε-
 ται πρὸς τὸν ἄνδρα, ὥς αὐτὴ μὲν οὐκ ἐθέλουσα, τὸν
 δὲ αὐτῇ Τέννην συγγενέσθαι θελήσαντα· καὶ οἱ Κύ-
 κνος ³⁾ πείθεται τῇ ἀπάτῃ, καὶ ἐς λάρνακα ἐνθέμενος
 ὁμοῦ τῇ ἀδελφῇ Τέννην, ἐς θάλασσαν σφᾶς ἀφίησι.
 σώζονται τε δὴ πρὸς τὴν νῆσον οἱ παῖδες τὴν Λεύκο-
 φρυν, καὶ ὄνομα ἡ νῆσος τὸ νῦν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ Τέννου.
 Κύκνος δὲ (οὐ γὰρ τὸν πάντα ἔμελλε χρόνον ἀγνοήσκειν
 ἀπατώμενος) ἐπλεῖ παρὰ τὸν υἱὸν, ἀγνοιάν τε ὁμολο-
 γήσων τὴν αὐτοῦ καὶ παραιτησόμενος τὸ ἀμάρτημα·
 προσ-

1) Εὐθυμάχου] Cod. Mosc.
 Εὐθυμάχου.

2) Ὅμηρος] Vid. Iliad. 9.
 vers. 419.

3) καὶ οἱ Κύκνος] Cod. Mosc.
 καὶ ὁ Κύκνος.

προσορμισαμένου δὲ τῇ νήσῳ, καὶ ἐξάψαντος ἀπὸ
τῆς νεῶς πρὸς τινα ἢ πέτραν ἢ δένδρον τοὺς κάλως,
Τέννης πελέκει σφᾶς ἀπέκοψεν ὑπὸ τοῦ θυμοῦ. ἐπὶ
τούτῳ μὲν ἐς τοὺς ἀρνούμενους σερεῶς λέγεσθαι καθ-
έστηκεν, ὡς ὁ δεῖνα ὅσις δὴ Τενεδίῳ πελέκει τόδε τι
ἀποκόψει ⁴). Τέννην μὲν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀποθανεῖν
ἀμύνοντα τῇ οἰκείᾳ φασὶν Ἕλληνες. Τενεδιοὶ δὲ ἀνὰ
χρόνον ὑπὸ ἀσθενείας προσεχώρησαν τοῖς Ἀλεξάν-
δρειαν ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ Τρωάδι ἔχουσιν. Ἕλληνες δὲ 3
οἱ ἐναντία βασιλεως πολεμήσαντες ἀνέθεσαν μὲν Δία
ἐς Ὀλυμπίαν χαλκοῦν, ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς
Ἀπόλλωνα ἀπὸ ἔργων τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπὶ τε Ἀρ-
τεμισίῳ καὶ ἐν Σαλαμῖνι. λέγεται δὲ καὶ, ὡς Θεμι-
σοκλῆς ἀφίκοιτο ἐς Δελφοὺς λαφύρων τῶν Μηδικῶν
κομίζων ⁵) τῷ Ἀπόλλωνι. ἐρωτήσαντα δὲ ὑπὲρ τῶν
ἀναθημάτων, εἰ ἐντὸς ἀναθήσει τοῦ ναοῦ, ἐκέλευε
αὐτὸν ἡ Πυθία τὸ παράπαν ἀποφέρειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
καὶ ἔχει οὕτω τὰ ἐς τοῦτο τοῦ χρησμοῦ.

Μῆ μοι Περσῆος σκύλων περικαλλέα κόσμον
Νηῶ ἐγκαταθῆς· οἶκον δ' ἀπόπεμπε τάχιστα.

Θαῦμα οὖν ἐποιοῦμεθα, εἰ ἀπηξιώσεν ἐκείνου μόνου
μὴ προσέσθαι ⁶) τὰ ἀπὸ τῶν Μήδων. καὶ οἱ μὲν
ἀπῶσαι ἂν τὸν Θεὸν καὶ ἅπαντα ὁμοίως ἡγοῦντο, ὅσα
ἀπὸ τοῦ Πέρσου, εἰ, ὥσπερ ὁ Θεμισοκλῆς, καὶ οἱ ἄλλοι,
πρό-

4) ἐπὶ τούτῳ — ἀποκόψει]

Rem tangit et proverbialem di-
ctionem aliter, sed rectius, si
quid sentio. explicat Steph.
Byz. v. Τενεδος. Ex eodem et
Sirab. scripsi Τενεδίῳ et inferius
Τενεδιοὶ pro vulgatis Τενεδίῳ ac
Τενεδίοι.

Paus. T. III.

5) λαφύρων τῶν Μηδικῶν κομ.]

Fortè scribendum sic λαφύρων
τι τῶν Μ. κ.

6) ἀπηξίωσεν ἐκ. μόν. μὴ προσ-
έσθαι] In Codice Mosc. abest
μὴ· sed similiter μὴ post ἀπα-
ξίωσιν redundat C. 16. in fine.

πρότερον ἢ ἀναθεῖναι σφᾶς, ἐπήρουντο τὸν Ἀπόλλωνα· οἱ δὲ εἰδότες τὸν Θεόν, ὅτι ἰκέτης τοῦ Πέρσου γενήσοιτο ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐπὶ τούτῳ τὰ δῶρα ἔφασαν οὐκ ἐθέλῃσαι λαβεῖν, ἵνα μὴ ἀναθέντι τὸ ἔχθος ἄπιστον ποιήσῃ ἀπὸ τοῦ Μήδου ⁷⁾. στρατείαν δὲ τὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ βαρβάρου εἰς εὐρεῖν προρηθεῖσαν μὲν ἐν τοῖς Βάκιδος χρησμοῖς· πρότερον δὲ ἔτι Εὐκλῶ τὰ
 4 ἐς αὐτὴν πεποιημένα ἐστὶ. Δελφῶν δὲ ἀνάθημά ἐστιν αὐτῶν πλησίον τοῦ βωμοῦ τοῦ μεγάλου, λύκος χαλκοῦς. λέγουσι δὲ τῶν τοῦ Θεοῦ χρημάτων συλήσαντα ἄνθρωπον ⁸⁾, τὸν μὲν ὁμοῦ τῷ χρυσίῳ κατακρύψαντα ἔχειν αὐτὸν ⁹⁾, ἐνθα τοῦ Παρνασσοῦ μάλιστα ἦν συνεχὲς ὑπὸ ἀγρίων δένδρων· λύκον δὲ ἐπιθέσθαι οἱ καθ' εὐδοντι, καὶ ἀποθανεῖν τε ὑπὸ τοῦ λύκου τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὡς ἐς τὴν πόλιν ὁσημέραι φοιτῶν ὠρύετο ὁ λύκος, ἐπειδὴ οὐκ ἄνευ Θεοῦ παραγίνεσθαι σφισιν ὑπελάμβανον, οὕτως ἐπακολουθοῦσι τῷ θηρίῳ, καὶ ἀνευρίσκουσί τε τὸ ἱερὸν χρυσίον, καὶ ἀνέθεσαν λύκον
 5 τῷ Θεῷ χαλκοῦν. Φρύνης δὲ εἰκόνα ἐπίχρυσον Πραξιτέλης μὲν εἰργάσατο ἐρασῆς καὶ οὗτος· ἀνάθημα δὲ αὐτῆς Φρύνης ἐστὶν ἡ εἰκὼν.

7) ἵνα μὴ ἀναθέντι τὸ ἔχθος ἄπιστον ποιήσῃ ἀπὸ τοῦ Μήδου] *ne (deus) Themistocli, ubi de Medo aliquid consecraverit, fidem odii (scil. in Medum) derogaret. Praefero tamen Kuhnii emendationem: ἀναθέν τι, ne consecratum aliquod de Medo etc. Cod. Mosc. et Vindob. pro ἄπιστον dant ἄπιστον, quod ferri potest: ne consecratum*

quoddam de Medo donarium odium ejus in Medum reddat perpetuum. Mox στρατείαν cum Sylburgio reposui pro vulgata στρατίαν.

8) χρημάτων συλήσαντα ἄνθρωπον] *Malletm χρ. συλήσαντά τι ἄνθρωπον.*

9) αὐτὸν] *Reposui pro αὐτὸν, re ipsa ita exigente.*

CAPUT XV.

Varia donaria Delphis dedicata porro enumerantur — oraculum, quod Phaënnis de Gallorum expeditione protulit — Atheniensium donarium — Cyrenaeorum donarium, et de Barro loquelam recuperante.

Τὰ δὲ ἐφεξῆς ταύτη, τὰ μὲν ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλωνος, Ἐπιδάυριοι τὸ ἕτερον οἱ ἐν τῇ Ἀργολίδι ἀπὸ Μήδων, τὸ δὲ αὐτῶν Μεγαρεῖς ἀνέθεσαν Ἀθηναίους μάχῃ πρὸς Νισαίᾳ¹⁾ κρατήσαντες. Πλαταιέων δὲ βούς ἐσιν, ἥνικα ἐν τῇ σφετέρᾳ καὶ οὔτοι Μαρδόνιον τὸν Γωβρύου μετὰ Ἑλλήνων ἡμύναντο ἄλλων. καὶ αὖθις δύο Ἀπόλλωνος, τὸ μὲν Ἡρακλεωτῶν πρὸς τῷ Εὐξείνῳ, τὸ δὲ Ἀμφικτυόνων ἐσιν, ὅτε Φωκεῦσιν ἐπεργαζομένοις τοῦ Θεοῦ τὴν χώραν ἐπέβαλλον χρημάτων ζημίαν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτος καλεῖται μὲν ὑπὸ Δελφῶν Σιτάλκας, μέγεθος δὲ πέντε πηχῶν καὶ τριάκοντά ἐστι. στρατηγοὶ δὲ οἱ πολλοὶ, καὶ Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ Ἀθηνᾶς, δύο τε Ἀπόλλωνος ἀγάλματα ἐσὶν Αἰτωλῶν, ἥνικα σφίσιν ἐξειργάσθη τὰ ἐς Γαλατίας. Στρατείαν²⁾ δὲ τὴν Κελτῶν, ὡς ἐκ τῆς Εὐρώ. 2 πῃς διαβήσοιτο ἐς τὴν Ἀσίαν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν πόλεων, Φαεννὶς προεδήλωσεν ἐν τοῖς χρησμοῖς γενεᾷ πρότερον, ἢ ἐπράχθη τὸ ἔργον.

Δὴ τότε ἀμειψάμενος σεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου

Αὐλήσει Γαλατῶν ὁλοὸς στρατὸς³⁾, οἳ ῥ' αἰθεμίσως

N 2

Ἀσίδα

1) Νισαίᾳ] Dedi pro Νισαίᾳ ex ipso Pausania, Strab., Steph. aliisque. τῇαν· nam ad διαβήσοιτο refertur.

2) Στρατείαν] Malletur στρα- 3) Δὴ τότε — Αὐλήσει Γαλ. ὁλοὸς στρατὸς] In Cod. Mosc.

Ἀσίδα πορθήσουσι· θεὸς δ' ἔτι κύντερα
θήσει

Πάγχυ μάλ', οἳ ναίουσι παρ' ἡϊόνεσσι θα-
λάσσης

Εἰς ὀλίγον· τάχα γάρ σφιν ἀοσσητῆρα Κρο-
νίων

Ὀρμήσει, ταύροιο διοτρεφέος φίλον υἱόν,

Ὃς πᾶσιν Γαλάτῃσιν ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐφήσει.

παῖδα δὲ εἶπε ταύρου τὸν ἐν Περγάμῳ βασιλεύσαντα
Ἀτταλον· τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον καὶ ταυρόκερων ⁴⁾
προσείρηκε χρηστήριον. ἱππικοῦ δὲ ἡγεμόνας ἀναβε-
βηκότας ἐπὶ ἵππους Φεραῖοι παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι
3 ἔστησαν τρεψάμενοι τὴν Ἀττικὴν ἵππον. Τὸν δὲ Φοί-
νικα ἀνέθεσαν Ἀθηναῖοι τὸν χαλκοῦν, καὶ αὐτὸν καὶ
Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἐπίχρυσον ἐπὶ τῷ Φοίνικι, ἀπὸ ἔρ-
γων, ὧν ἐπ' Εὐρυμέδοντι ἐν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ τὸ μὲν πεζῇ,
τὸ δὲ ναυσὶν ἐν τῷ ποταμῷ κατώρθωσαν ⁵⁾. τοῦτου
τοῦ ἀγάλματος ἐνιαχοῦ τὸν ἐπ' αὐτῷ χρυσὸν ἐθεώμην
λελυμασμένον. ἐγὼ μὲν δὴ τὸ ἔγκλημα ἐς κακουργ-
• γους τε ἦγον καὶ Φῶρας ἀνθρώπους· Κλειτόδημος δὲ,
ὅποσοι τὰ Ἀθηναίων ἐπιχώρια ἔγραψαν, ὁ ἀρχαιότα-
τος, οὗτος ἐν τῷ λόγῳ φησὶ τῷ Ἀττικῷ, ὅτε Ἀθη-
ναῖοι

desunt Δὴ τότε, et *Amas.* pro iis
legisse videtur ἡϊόνας et pro
αὐλήσει, quod ferri nequit,
ἐμπλήσει, interpretatus: *militē*
multo littora complebit. *Sylb.*
pro αὐλήσει conjecerat αὐχί-
σει, *jactabundus insultabit.*
Pro ὀλοός Cod. Mosc. dat ὄλος.

4) ταυρόκερων] Jovis Am-
monis filius haberi voluit Ale-

xander M., unde ipse ejusque
successores cornigerorum habi-
tu in nummis expressi reperi-
untur; vide *Spanhem. de*
praest. numism. T. I. p. 387 —
389.

5) ἀπὸ ἔργων, — κατώρθω-
σαν] Vide L. I. C. 29. §. 14., et
Diodor. L. XI. l. 61., nec non
Plutarch. vit. Cimon, l. 12.,
ubi illud tangitur.

ταῖοι παρεσκευάζοντο ἐπὶ Σικελίᾳ τὸν εὖλον, ὡς
 ἔθνος τὶ ἄπειρον κοράκων κατήρετο τότε ἐς Δελφοὺς,
 καὶ περιέκοπτόν τε τοῦ ἀγάλματος τούτου, καὶ ἀπέρ-
 ῃσσον τοῖς ῥάμφεσιν ἀπ' αὐτοῦ τὸν χρυσόν· λέγει δὲ
 καὶ, ὡς τὸ δόρυ, καὶ τὰς γλαῦκας, καὶ ὅσος καρπὸς
 ἐπὶ τῷ φοίνικι ⁶⁾ ἐπεποιήτο ἐς μίμησιν τῆς ὀπώρας,
 κατακλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ κόρακες. Ἀθηναίοις μὲν
 δὴ καὶ ἄλλα σημεῖα μὴ ἐκπλεῦσαι σφᾶς ἀπαγορεύ-
 οντα ἐς Σικελίαν διηγῆσατο ὁ Κλειτόδημος. Κυρη- 4
 ναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι, ὃς
 ἐς Λιβύην ἤγαγε σφᾶς ναυσὶν ἐκ Θήρας· ἡνίοχος μὲν
 τοῦ ἄρματος ἐστὶ Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε
 καὶ Λιβύη σεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν· ἐποίησε δὲ Ἀμ-
 Φίων Ἀκέτερος Κνώσσιος. ἐπεὶ δὲ ὤκισε Βάττος τὴν
 Κυρήνην, λέγεται καὶ τῆς Φωνῆς γενέσθαι οἱ τοιόνδε
 ἶαμα. ἐπιόντων Κυρηναίων ⁷⁾ τὴν χώραν, ἐν τοῖς
 ἐσχάτοις αὐτῆς ἐρήμοις ἔτι οὔσι θεᾶται λέοντα, καὶ
 αὐτὸν τὸ δεῖμα τὸ ἐκ τῆς θεᾶς βοῆσαι σαφὲς καὶ
 μέγα ἠνάγκασεν. οὐ πόρρω δὲ τοῦ Βάττου καὶ ἄλ-
 λον ἔστησαν οἱ Ἀμφικτύονες Ἀπόλλωνα ἀπὸ τοῦ ἀδι-
 κήματος τοῦ εἰς τὸν θεὸν τῶν Φωκέων.

6) φοίνικι] Sic scriptum cum
 Sylb. pro male vulgato φειν-
 κίφ.

7) ἐπιόντων Κυρηναίων] For-
 te aliquis malit ἐπιόντων τῶν
 Κυρ.

CAPUT XVI.

Reliquiae donariorum regum Lydiae, Halyattis crater — de umbilico Delphico orbis terrarum medio et Lacedaemoniorum atque Aetolorum donariis — Elyriorum aliorumque — Liparaeorum donariis — primo omnium donario Delphico.

Τῶν δὲ ἀναθημάτων, ἃ οἱ βασιλεῖς ἀπέστειλαν οἱ Λυδῶν, οὐδὲν ἔτι ἦν αὐτῶν εἰ μὴ σιδήρουν μόνον τὸ ὑπόθημα τοῦ Ἀλυάττου κρατῆρος¹). τοῦτο Γλαύκου μὲν ἐστὶν ἔργον τοῦ Χίου, σιδήρου κόλλησιν ἀνδρὸς εὐρόντος· ἔλασμα δὲ ἕκαστον τοῦ ὑποθήματος ἐλάσματι ἄλλῳ προσεχὲς οὐ περόναις ἐστὶ· ἢ κεντροῖς, μόνη δὲ ἢ κόλλα συνέχει τε, καὶ ἐστὶν αὕτη τῷ σιδήρῳ δεσμός· σχῆμα δὲ τοῦ ὑποθήματος κατὰ πύργον μάλιστα ἐς μείουρον ἀνιόντα ἀπὸ εὐρυτέρου τοῦ κάτω· ἐκάστη δὲ πλευρὰ τοῦ ὑποθήματος οὐ διὰ πάτης πέφρακται, ἀλλὰ εἰσιν αἱ πλάγαι τοῦ σιδήρου ζῶναι, ὥσπερ ἐν κλίμακι οἱ ἀναβασμοί· τὰ δὲ ἐλάσματα τοῦ σιδήρου τὰ ὀρθὰ ἀνέστραπται κατὰ τὰ ἄκρα ἐς τὸ ἐκτός· καὶ ἔδρα τοῦτο ἦν τῷ κρατῆρι. Τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν²), λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοῖ. λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾧδῃ τινι Πίνδαρος³) ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε. Λακεδαιμονίων δὲ ἀναθηματά ἐστιν ἐνταῦθα, Καλάμιδος δὲ ἔργον, Ἑρμιόνη ἢ Μενε-

1) τοῦ Ἀλυάττου κρατῆρος] De eo vide Herodot. L. I. f. 25. et Valkenar. Constantes vero ibi scriptum Ἀλυάττης, uti etiam in Strabone.

2) Τὸν δὲ — ὀμφαλὸν] Vide

Strab. L. IX. p. 642. C. et pag. 643. A., et conf. not. 13. ad Lib. II. C. 13.

3) Πίνδαρος] Vid. Pyth.

Od. IV. vers. 131. 132.

Μενελάου θυγάτηρ, καὶ συνοικήσασα *) Ὀρέσῃ τῷ
 Ἀγαμέμνονος, καὶ ἔτι πρότερον Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχιλ-
 λέως. Εὐρύδαμον δὲ στρατηγόν τε Αἰτωλῶν, καὶ στρα-
 τοῦ τοῦ Γαλατῶν ἐναντία ἡγησάμενον, ἀνέθεσαν οἱ Δι-
 τωλοί. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Κρητικαῖς ὄρεσι καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι 3
 Ελυρος πόλις· οὗτοι οὖν αἵγα χαλκῇν ἀπέστειλαν ἐς
 Δελφούς· δίδωσι δὲ νηπίοις ἢ αἶξ Φυλακίδι καὶ Φυ-
 λάνδρῳ γάλα· παῖδας δὲ αὐτοὺς οἱ Ἐλυροί *) Φασιν
 Ἀπόλλωνός τε εἶναι καὶ Ἀκακαλλίδος νύμφης 6)·
 συγγενέσθαι δὲ τῇ Ἀκακαλλίδι Ἀπόλλωνα ἐν πόλει
 ἄρρα, καὶ οἴκῳ Καρμάνορος. Καρύσιοι δὲ οἱ Εὐβοεῖς
 ἰοῦν καὶ οὗτοι χαλκοῦν παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἔστησαν
 πρὸ ἔργου τοῦ Μηδικοῦ. Βοῦς δὲ οἱ Καρύσιοι καὶ οἱ
 Ἰλαταιεῖς τὰ ἀναθήματα ἐποίησαντο, ὅτι (ἐμοὶ δο-
 εῖν) ἀπώσάμενοι τὸν βάρβαρον, τὴν τε ἄλλην βε-
 αίως ἐκτήσαντο εὐδαιμονίαν, καὶ ἀροῦν ἐλευθέρα 7)
 ἢ γῆ. στρατηγῶν δὲ εἰκόνας, καὶ Ἀπόλλωνα τε
 καὶ Ἀρτεμιν, τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλικὸν ἀπέστειλαν κατα-
 ρεψάμενοι τοὺς ὁμόρους σφίσιν Ἀκαρνᾶνας. Παρα- 4
 ογώτατον δὲ ἐπυνθανόμην ὑπάρξαν Λιπαραίοις ἐς
 υρσηνοὺς. τοὺς γὰρ δὴ Λιπαραίους ἐναντία ναυμα-
 ῆσαι τῶν Τυρσηνῶν ναυσὶν ὡς ἐλαχίσταις ἐκέλευσεν ἡ
 υθία. πέντε οὖν ἀνάγονται τριήρεις ἐπὶ τοὺς Τυρ-
 ηνοὺς· οἱ δὲ (ἀπηξίουν γὰρ μὴ ἀποδεῖν 8) Λιπα-
 N 4 ραίῳ.

4) καὶ συνοικ.] Hartung. re-
 : legere ἢ συνοικ., Sylburg.
 itat.

5) οἱ Ἐλυροί] Forte οἱ Ἐλύ-
 : sic enim cives hujus urbis
 cari, Stephan. tradit.

6) Ἀκακαλλίδος νύμφης] Haec
 pra L. VIII. C. 53. §. 2. Mi-

nois filia dicitur. Apollinem
 Carmanoris hospitem fuisse, le-
 gimus L. II. C. 7. §. 7.

7) ἀροῦν ἐλευθέρα.] Scriben-
 dum esse videtur ἀροῦν ἐν ἐλ.

8) ἀπηξίουν γὰρ μὴ ἀποδεῖν]
 Vide supra not. 6. ad C. 14.

ραίων τὰ ναυτικά) ἀνάγονταί σφισιν ἴσαις ναυσί.
ταύτας οὖν αἰροῦσιν οἱ Λιπαραῖοι, καὶ ἄλλας πέντε
ὑστέρας σφίσιν ἀνταναχθείσας, καὶ τρίτην νεῶν πεν-
τάδα, καὶ ὡσαύτως τετάρτην ἐχειρώσαντο. ἀνεθε-
σαν οὖν ἐς Δελφοὺς ταῖς αλούσαις ναυσὶν ἀριθμὸν
ἴσα Ἀπόλλωνος ἀγάλματα. Ἐχεκρατίδης δὲ αἰὲς
Λαρισσαῖος τὸν Ἀπόλλωνα ἀνέθηκε τὸν μικρὸν, καὶ
ἐπάντων πρῶτον τεθῆναι τῶν ἀναθημάτων τοῦτά
Φασιν οἱ Δελφοί.

CAPUT XVII.

Donarium Sardorum — de insula Sardinia, ejusque de-
nominatione et incolis — de Aristaëo — urbibus in
Sardinia conditis — insula Cyrno seu Corsica — insu-
lae Sardiniae natura, coelo et animalibus —
de risu Sardonio.

Βεβάρων δὲ τῶν πρὸς τῇ ἐσπέρᾳ οἱ ἔχοντες Σαρδῶ,
εἰκόνα οὔτοι χαλκῇν τῷ ἐπωνύμῳ¹⁾ σφίσιν ἀπέτει-
2 λαν. Ἡ δὲ Σαρδῶ²⁾ μέγεθος μὲν καὶ εὐδαιμονίαν
ἐστὶν ὁμοία ταῖς μάλιστα ἐπαινουμέναις· ὄνομα δὲ αὐτῇ
τὸ ἀρχαῖον ὃ τι μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἐγένετο, οὐκ
οἶδα· Ἑλλήνων δὲ οἱ κατ' ἐμπορίαν ἐσπλέοντες Ἰχνοῦ-
σαν ἐκάλεσαν, ὅτι τὸ σχῆμα τῇ νήσῳ κατ' ἴχνος μά-
λιστ' ἐστὶν ἀνθρώπου. μῆκος δὲ ἐπ' αὐτῆς³⁾ εἰκοσι
στάδιοι

1) τῷ ἐπωνύμῳ] Vel inter-
pretandum: in honorem illius,
a quo nomen acceperunt; vel
scribendum est τοῦ ἐπωνύμου
id quod Sylb. recte monuit.

2) Σαρδῶ] In Strabone le-
gitur Σαρδάν, — ὄνομα etc.

3) μῆκος δὲ ἐπ' αὐτῆς etc.]
Prorsus alieno loco est ἐπ', et
forte cum ἔτι, adhuc, mutan-
dum. In insulae ambitu de-
scribendo valde a Pausania dis-
crepat Strabo L. V. p. 343. B.

ἄδιοι καὶ ἑκατὸν εἰσι καὶ χίλιοι· εὖρος δὲ ἐς εἴκοσί τε
αἱ τετρακοσίους πεντήκοντα. πρῶτοι δὲ διαβῆναι
εἰσὶν ναυσὶν ἐς τὴν νῆσον Λίβυες· ἡγεμῶν δὲ τοῖς
λίβυσιν ἦν Σάρδος ὁ Μακρήϊδος, Ἡρακλέους δὲ ἐπο-
μασθέντος ὑπὸ Αἰγυπτίων τε καὶ Λιβύων. Μακρή-
ϊδι μὲν δὴ αὐτῷ τὰ ἐπιφανέστατα ὁδὸς ἐγένετο ἢ ἐς
ιελφούς· Σαρδῶ δὲ ἡγεμονία τε ὑπῆρξε τῶν Λιβύων
ἐς τὴν Ἰχνοῦσαν, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Σαρδου τοῦ-
ου μετεβαλεν ἡ νῆσος. οὐ μὲν τοι τοὺς γε αὐτόχθο-
ας ἐξέβαλεν ὁ τῶν Λιβύων σόλος· σύνοικοι δὲ ὑπ'
ὑτῶν οἱ ἐπελθόντες ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ὑπὸ εὐνοίας
δεχθῆσαν. καὶ πόλεις μὲν οὔτε οἱ Λίβυες, οὔτε τὸ
ἔνος τὸ ἐγχώριον ἠπίσαντο ποιήσασθαι· σποράδες
ἐν χαλύβαις τε καὶ σπηλαίοις, ὥς ἕκαστοι τύχοιεν,
κησαν. "Ετεσι δὲ ὕστερον μετὰ τοὺς Λίβυας ἀφί- 3
οντο ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐς τὴν νῆσον οἱ μετὰ Ἀριταίου.
αἶδα δὲ λέγουσιν Ἀριταῖον Ἀπόλλωνός τε εἶναι καὶ
υρῆνης· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀκταίωνος ⁴⁾ περισσῶς ἀλγύ-
αντα τῇ συμφορᾷ, καὶ Βοιωτία τε καὶ πάση τῇ Ἑλ-
λάδι κατὰ ταῦτα ἀχθόμενον, οὕτως ἐς τὴν Σαρδῶ
στοικῆσαί φασιν αὐτόν. οἱ δὲ καὶ Δαίδαλον ἀπο-
ρᾶναι τῆνικαῦτα, καὶ οἴκου ⁵⁾ διὰ τὴν ἐπιστρατείαν
τῶν Κρητῶν, καὶ ἀποικίας ἐς τὴν Σαρδῶ μετασχεῖν
ᾧ Ἀριταίῳ νομίζουσι. ἔχοι δ' ἂν λόγον οὐδένα
ὑπονόη τῇ Κάδμου συνοικήσαντι τῷ Ἀριταίῳ, Δαί-
δαλον

N 5

δαλον

4) ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀκταίωνος
[c.] Nam *Aristaeus* pater fuit
[craeonis. De *Aristaeo* con-
[de Heyne V. C. ad *Apollodor.*
558.

5) καὶ οἴκου] *Amas.* haec
iale, si quid iudico, junxit
[quentibus, μετασχεῖν τῇ Ἀρι-

ταίῳ· equidem, deleto καὶ, ista
prioribus ita jungere mallet:
ἀπορᾶναι τῆνικαῦτα οἴκου etc.
Sic hoc ad *Daedali* domicilium
in *Sicilia* et *Minois* expeditio-
nem in illam insulam referen-
dum esset, de quo vid. *Diodor.*
L. IV. l. 79.

δαλον ἢ ἀποικίας ἢ ἄλλου τινὸς μετεσχηκέναι· ὃς ἤλι-
κίαν κατὰ Οἰδίποδα ἦν βασιλεύοντα ἐν Θήβαις.
πόλιν δ' οὖν οἰκίζουσιν οὐδεμίαν οὐδ' οὗτοι, ὅτι ἀρι-
θμῶ τε καὶ ἰσχυροὶ ἐλάσσονες (ἐμοὶ δοκεῖν) ἢ κατὰ
4 πόλεων ἦσαν οἰκισμὸν⁶). Μετὰ δὲ Ἀρισταῖον Ἰβη-
ρες ἐς τὴν Σαρδῶ διαβαίνουσιν ὑπὸ ἡγεμόνι τοῦ σόλου
Νώρακι, καὶ ὠκίσθη Νώρα πόλις ὑπὸ αὐτῶν· ταύτην
πρώτην γενέσθαι πόλιν μνημονεύουσιν ἐν τῇ νήσῳ.
παῖδ' αὖ δὲ Ἐρυθείας τε τῆς Γηρυόνου καὶ Ἐρμού λεγού-
σιν εἶναι τὸν Νώρακά. τετάρτη δὲ⁷) μοῖρα Ἰολάου
Θεσπιδέων τε καὶ ἐκ τῆς Ἀττικῆς στρατεία κατήρξεν ἐς
Σαρδῶ· καὶ Ὀλβίαν μὲν πόλιν οἰκίζουσιν, ἰδίᾳ δὲ
Ὀγρύλλην⁸) οἱ Ἀθηναῖοι διασώζοντες τῶν δῆμων
τῶν οἴκοι τινὸς τὸ ὄνομα· ἢ καὶ αὐτὸς τοῦ σόλου μετεῖ-
χεν ὁ Γρύλλος. ἔστι δ' οὖν καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι χωρία τε
Ἰολαῖα⁹) ἐν τῇ Σαρδοῖ, καὶ Ἰόλαος παρὰ τῶν οἰκη-
τόρων ἔχει τιμὰς. Ἰλίου δὲ ἀλισκομένης, ἄλλοι τε
ἐκφεύγουσι τῶν Τρώων, καὶ οἱ ἀποσωθέντες μετὰ
Αἰνείου, τούτων μοῖρα ἀπενεχθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων ἐς
Σαρδῶ, ἀνεμίχθησαν τοῖς προσνοικοῦσιν Ἑλλησι·
καταστῆναι δὲ ἐς μάχην τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τοῖς Τρωσὶν
ἐκώλυσε τοὺς βαρβάρους· παρὰ σκευῇ τε γὰρ ἴση¹⁰)
τῇ

6) ἢ κατὰ πόλ. ἦσαν οἰκισ-
μὸν] *quam ut urbibus con-*
dendis pares essent.

7) τετάρτη δὲ etc.] Vide
L. I. C. 19. 5. 4. et ibi not.

8) Ὀγρύλλην] Cum δῆμος
Atticus hujus nominis nullibi
memoretur, *Kuhn.* Ἀγρύλλην
vel Ἀγύλλην legendum esse con-
jicit ex *Plutarchi* vit. Antiph.,
ubi quidam Ἀγύλλην fuisse di-
citur.

9) χωρία τῇ Ἰολαῖα] Inde
Strabo L. V. p. 344. A. in Sar-
diniae incolis enumerandis Ἰο-
λαίῃς exhibet. Mox Ἰλίου δὲ
rescripti pro Ἰλίου τε.

10) βαρβάρους — ἴση] *Kuhn.*
mavult ἴσοι. *Palmer.* Exerc. p.
437. post βαρβάρους aliquid de-
esse putat, immemor *Pausaniae*
scribendi rationis.

τῇ ἀπάσῃ τὰ ἐς πόλεμον ἦσαν, καὶ ὁ Θόρσος ποταμὸς διὰ μέσου σφίσι ῥέων τῆς χώρας ἐπίσης καὶ ἀμφοτέροις διαβαίνειν παρεῖχε δέος. ὕπερον μὲν δὴ πολλοῖς ἔτεσιν οἱ Λίβυες ἐπεραιώθησάν τε αὐθις ἐς τὴν νῆσον σόλῳ μείζονι, καὶ ἤρξαν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν πολέμου. τὸ μὲν δὴ Ἑλληνικὸν ἐς ἅπαν ἐπέλαβε Φθαρήναι, ἢ ὀλίγον ἐγένετο ἐξ αὐτοῦ τὸ ὑπολειφθέν· οἱ δὲ Τρῶες ¹¹⁾ ἐς τῆς νήσου τὰ ὑψηλὰ ἀναφεύγουσι, καταλαβόντες δὲ ὄρη δύσβατα ὑπὸ σκολόπων τε καὶ κρημνῶν, Ἰλιεῖς μὲν ὄνομα καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἔχουσι, Λίβυσι μὲν τοι τὰς μορφὰς καὶ τῶν ὀπλῶν τὴν σκευὴν καὶ ἐς τὴν πᾶσαν δίαιταν εἰκόασιν. Ἔστι δὲ νῆσος οὐ 5 πολὺ ἀπέχουσα τῆς Σαρδοῦς ¹²⁾, Κύρνος ὑπὸ Ἑλλήνων, ὑπὸ δὲ Λιβύων τῶν ἐνοικούντων καλουμένη Κορσική ¹³⁾. ἐκ ταύτης μοῖρα οὐκ ἐλαχίστη γάσει πιεσθεῖσα ἀφίκετο ἐς τὴν Σαρδῶν, καὶ ὤκησαν τῆς χώρας ἀποτεμόμενοι τῆς ἐν τοῖς ὄρεσιν· ὑπὸ μὲν τοι τῶν ἐν τῇ Σαρδοῖ τῷ ὀνόματι ὀνομάζονται τῷ οἴκοθεν Κόρσοι. Καρχηδόνιοι δὲ, ὅτε ναυτικῶ μάλιτα ἴσχυσαν, κατεστρέψαντο μὲν καὶ ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ Σαρδοῖ, πλὴν τῶν Ἰλιέων τε καὶ Κορσῶν, (τούτοις δὲ μὴ ἐς δουλείαν ὑπαχθῆναι τὸ ἐχυρὸν ἤρκεσε τῶν ὀρῶν) ὤκισαν δὲ ἐν τῇ νήσῳ καὶ αὐτοὶ πόλιν οἱ Καρχηδόνιοι, Κάριναλιν τε καὶ Σύλλους ¹⁴⁾. τοῦ δὲ ἐπικουρικοῦ
τῶν

11) οἱ δὲ Τρῶες] Scripsi δὲ pro vulgato τε, praecedente μὲν illud flagitante.

12) οὐ πολὺ — τῆς Σαρδοῦς] Infra VIII. stadia distare dicit. Sed Strabo L. V. pag. 341. C. LX. stadiis a Sardinia abesse refert.

13) ὑπὸ δὲ Λιβύων — Κορσική] A Romanis ita vocari, Strabo refert L. V. p. 343. A.

14) Κάριναλιν τε καὶ Σύλλους] Variant haec nomina. Strabo L. V. p. 343. C. habet Κάριαις καὶ Σουλαῖς, ubi vid. Casaub.

τῶν Καρχηδονίων Λίβυες ἢ Ἰβηρες ἐς ἀμφισβήτησιν
 λαφύρων ἀφικόμενοι, καὶ, ὡς εἶχον ὀργῆς, ἀφισάντες
 ἐσώκισαντο¹⁵) ἐς τὰ ὑψηλὰ καὶ οὗτοι τῆς νήσου·
 Βαλαροὶ τὸ ὄνομά ἐστιν αὐτοῖς κατὰ γλῶσσαν τὴν
 Κυρνίων· Βαλαροὺς γὰρ τοὺς Φυγάδας καλοῦσιν οἱ
 Κύρνιοι. γένη μὲν τοσαῦτα τὴν Σαρδῶ καὶ ἐσώκι-
 6 σμένα οὕτω νέμεται. Τῆς δὲ νήσου τὰ πρὸς τῆς ἄρκτου
 καὶ ἠπείρου τῆς κατὰ Ἰταλίαν, ἐστὶν ὄρη δύσβατα τὰ
 πέρατα συνάπτοντα ἀλλήλοις· καὶ ἦν παραπλήρης,
 ναυσὶ τε ὄρμους παρέχεται κατὰ τοῦτο ἡ νῆσος,
 πνεύματά τε ἄτακτα καὶ ἰσχυρὰ ἄκραι τῶν ὀρῶν
 καταπέμπουσιν ἐς τὴν θάλασσαν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα
 διὰ μέσης αὐτῆς ὄρη χθαρμαλώτερα· ὁ δὲ αἶθρ ὁ ἐν-
 ταῦθα θολερός τε ὡς ἐπίπαν ἐστὶ καὶ νοσώδης· αἵτιοι
 δὲ οἱ τε ἄλλες οἱ πηγνύμενοι, καὶ ὁ νότος βαρὺς καὶ
 βίαιος ἐγκείμενος· οἱ ἄνεμοί τε οἱ ἀπὸ τῆς ἄρκτου διὰ
 τὸ ὑψηλὸν τῶν ὀρῶν τῶν πρὸς τῆς Ἰταλίας, κωλύον-
 ται πνέοντες θέρους ὥρα τὸν τε αἶερα τὸν ταύτῃ καὶ τὴν
 γῆν ἀναψύχειν. οἱ δὲ τὴν Κύρνον σαδείους Φασὶν οὐ
 πλέονας ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς ἢ ὀκτὼ τῇ θαλάσῃ διείργε-
 σθαι, ὀρεινὴν τε οὔσαν καὶ ἐς ὕψος διὰ πάσης ἀνῆ-
 κουσιν· τὸν Ζέφυρον οὖν καὶ Βορέαν ὑπὸ τῆς Κύρνου
 κωλύεσθαι νομίζουσι, μὴ καὶ ἄχρι τῆς Σαρδοῦς ἐξι-
 κνεῖσθαι. ὅφεις δὲ οὔτε οἱ ἐπὶ συμφορᾷ τῇ ἀνθρώ-
 πων, οὔτε ὅσον ἀνώλεθρον αὐτῶν, οὐδὲ οἱ λύκοι¹⁶)
 τρέφεσθαι πεφύκασιν. οἱ δὲ ἄγριοι τράγοι¹⁷) μέ-
 γεθος

15) ἀφισάντες ἐσώκισαντο] Pro ἐσώκισαντο reddidi ἐσώκισαντο ex Codice Mosc.; quod Syll. jam conjecerat. Idem ἀποσάντες manule pro insolentiori ἀφισάντες.

16) οἱ λύκοι] Restitui οἱ ex Codice Mosc.

17) ἄγριοι τράγοι] Strab. L. V. p. 344. B. arietes memorat, mustones appellatos; et ita Plin.

γεθος μὲν τοὺς ἐτέρωθι οὐχ ὑπερβάλλουσιν; εἶδος δὲ
 ἐστὶν αὐτοῖς, ὅποῖον ἐν πλαστικῇ τις ἂν τῇ Αἰγυναία ποιή-
 σει ἀγρίου κριοῦ· τὰ μὲν τοι ἀμφὶ τὸ σῆθος δασύ-
 τερά ἐστιν αὐτοῖς, ἢ ὡς πρὸς Αἰγυναίαν τέχνην εἰκάσαι·
 κέρατα δὲ οὐ διεσηκότα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ ἐς
 εὐθύ παρά τὰ ὦτα ἔχουσιν ἐληλιγμένα· ὠκύτητι δὲ
 ἅπαντα τὰ θηρία ὑπερέρκασι. Πλὴν δὲ βοτάνης 7
 μιᾶς καθαρεύει καὶ ἀπὸ Φαρμάκων ἡ νῆσος, ἃ ἐργά-
 ζεται θάνατον· ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνω μὲν ἐστὶν
 ἐμφερής, τοῖς Φαγοῦσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν
 τελευτὴν λέγουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὅμηρος ¹⁸⁾ τε καὶ
 οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ ¹⁹⁾ Σαρδών-
 νιον γέλωτα ὀνομάζουσι. Φύεται δὲ μάλιστα ἡ πόα
 περὶ τὰς πηγάς· οὐ μὲν τοι μεταδίδωσί γε καὶ τῷ
 ὕδατι τοῦ ἰοῦ. τὸν μὲν δὲ γε τῆς Σαρδοῦς λόγον
 ἐπεισηγαγόμεθα ἐς τὴν Φωκίδα συγγραφήν, ὅτι
 οὐχ ἥκιστα καὶ ἐς ταύτην οἱ Ἕλληνες τὴν νῆσον ἀνηκόως
 εἶχον.

18) Ὅμηρος] Vide Odyss. v.
 vers. 302., ubi est Σαρδάνιον.
 De Sardonio risu vide Suid.,
 qui varia collegit, et Schol. ad
 Homeri l. c. etc.

19) ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ] ob nul-
 lam rem sanam vel salutarem.
 Sic haec interpretanda esse, ex
 Suida et Schol. ad Hom. l. c.
 mihi patere videtur, ubi illa
 erunciantur ἐκ' ὀλέθρου.

CAPUT XVIII.

Calliae Atheniensis et Achaeorum donarium — urbis
Phanae obsidio et expugnatio — Rhodiorum et Ambra-
ciotarum — Orneatarum — Tisagorae donarium e ferro
elaboratum — Elatensium et Massaliotarum donaria —
Aetoliae signum, Aetolorum et Gorgiae
Leontini donarium.

Τὸν δὲ ἵππον, ὃς ἐφεξῆς τῇ εἰκόνι ἐστὶ τοῦ Σάρδου,
Ἀθηναῖος Καλλίας Λυσιμαχίδου πατρὸς, ἀναθεῖναι
φησιν ¹⁾ ἰδίᾳ περιποιησάμενος ἀπὸ τοῦ πρὸς Πέρσας
2 πολέμου χρήματα. Ἀχαιοὶ δὲ ἀνέθεσαν Ἀθηναῖς
ἄγαλμα πόλιν τῶν ἐν Αἰτωλῖᾳ παρασησάμενοι πολιο-
ρκία· τῇ πόλει δὲ, ἣν εἶλον, Φανὰ τοῦνομα ἦν.
γενέσθαι δὲ χρόνον φασὶν οὐκ ὀλίγον τῇ πολιορκίᾳ·
καὶ ὡς ἀδυνάτως εἶχον ἐλεῖν τὴν πόλιν, θεωροὺς ἀπο-
σέλλουσιν ἐς Δελφοὺς, καὶ αὐτοῖς ἀφίκετο μάντευμα·

Γῆς Πέλοπος ναέται καὶ Ἀχαιῖδος, ὅππότε
Πυθῶ

ἤλθετε πευσόμενοι, ὥς κε ²⁾ πτολίεθρον ἔ-
λητε,

Ἄλλ' ἄγε δὴ φράζεσθε, λάχος πόσον ἡμᾶς
ἕκαστον

Λαῶν πινόντων ῥύεται πόλιν, ἥδ' ³⁾ πέπω-
κεν.

Οὕτω γάρ κεν ἔλοιτε Φανὰν πυργήρεα κώ-
μην.

οἱ συνιέντες οὖν, ὅποῖόν τι ἤθελεν ὁ χρησμὸς λέγειν, οἱ
μὲν

1) ἀναθεῖναι φησιν] scilic. in
inscriptione.

2) ὥς κε] Cod. Mosc. ὥς καί.

3) ἥδ'] Aldina male dat
ἡ δέ.

μὲν οἴκαδε ἀποπλεῖν ἐβουλεύοντο διαλύσαντες τὴν
 πολιορκίαν, οἱ δὲ ἐντὸς τοῦ τείχους, οἱ δὲ ἄλλη οὐδενὶ
 λόγῳ σφᾶς ἐνεποιούντο⁴). καὶ γυνὴ πρόεισιν ἐκ τοῦ
 τείχους ὕδωρ ἐκ τῆς ὑπὸ τῷ τείχει λαβεῖν πίδακος.
 ἐπιδραμόντες δὲ ἐκ τοῦ στρατεύματος, αἰχμάλωτόν τε
 τὴν γυναῖκα αἰροῦσι, καὶ διδάσκονται παρ' αὐτῆς οἱ
 Ἀχαιοί, ὅτι τὸ ὀλίγον τὸ ἐκ τῆς πίδακος ὕδωρ, ὅποτε
 ἐφ' ἐκάστης λάβοιεν τῆς νυκτός, διεμετροῦντο αὐτὸ⁵),
 καὶ ἄλλο ἦν τοῖς ἐνδον ἀλέξημα οὐδὲν ἐς δίψαν. οὕτω
 δὴ συγχέαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν πηγὴν, τὸ πόλισμα
 αἰροῦσι. Ῥέδιοι δὲ οἱ ἐν Λίνδῳ παρὰ ταύτην τὴν 3
 Ἀθηναῖν τὸ ἄγαλμα ἔστησάν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀνέθε-
 σαν δὲ καὶ Ἀμβρακιῶται χαλκοῦν ὄνον, νυκτομαχίᾳ
 Μολοσσούς νικήσαντες. λόχον μὲν σφίσιν ἐν νυκτὶ οἱ
 Μολοσσοὶ παρεσκεύασαν· ὄνου δὲ, ὃς ἐλαυνόμενος
 ἐκ τοῦ ἀγροῦ τότε ἔτυχεν, ὄνον θήλειαν διώκοντος σὺν
 ὕβρει τε τῇ ἄλλῃ καὶ τραχύτητι τοῦ Φθέγματος,
 ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ἀνδρός, ὃς τὸν ὄνον ἤλαυνε, βοῶν-
 τος ἀσαφῆ τε καὶ ἄκοσμα, οὕτως οἳ τε ἐκ τῆς ἔδρας
 τῶν Μολοσσῶν ἐξανίστανται ταραχθέντες, καὶ οἱ
 Ἀμβρακιῶται φωρᾶσαντες τὰ ἐπὶ σφίσι βεβουλευ-
 μένα ἐπιχειροῦσιν ἐν τῇ νυκτὶ, καὶ ἐκράτησαν μάχῃ
 τῶν Μολοσσῶν. Ὀρνεάται δὲ οἱ ἐν τῇ Ἀργολίδι, 4
 πολέμῳ σφᾶς Σικυωνίων πιεζόντων, τῷ Ἀπόλλωνι
 εὐξάντο, εἰ ἀπώσαιο ἐκ τῆς πατρίδος τῶν Σικυωνίων
 τὸν στρατὸν, πομπὴν τε ἐν Δελφοῖς αὐτῷ σελεῖν ὅση-
 μέραι,

4) οἱ δὲ ἄλλη οὐδενὶ λόγῳ
 σφᾶς ἐνεποιούντο] Cod. Mosc.
 οἱ δὲ ἄλλοι, quod bene ferri
 potest. In reliquis Kuhn recte
 mihi emendare videtur in οὐ-

δενὶ λόγῳ σφᾶς ἐποιούντο, nihilē
 faciebant illos (obsidentes).

5) διεμετροῦντο αὐτὸ] Sic,
 Sylburgio recte suadente, scri-
 psi pro vulgatis διεμέτρουν τὸ
 αὐτό.

μέραι, καὶ ἱερεῖα θύσειν οἷα δὴ καὶ ὅσα ἀριθμὸν ⁶).
 νικῶσί τε δὴ μάχῃ τοὺς Σικυωνίους, καὶ ὥς σφισιν ἐφ'
 ἡμέρας πάσης ἀποδίδουσι τὰ κατὰ τὴν εὐχὴν δα-
 πάνη τε ἦν μεγάλη. καὶ μείζων ἔτι τοῦ ἀναλώματος
 ἢ ταιλαιπωρία, οὕτω δὴ σόφισμα εὐρίσκουσιν ἀνα-
 θεῖναι τῷ θεῷ θυσίαν τε καὶ πομπήν, χαλκᾶ ποιή-
 5 ματα. "Ἔστιν ⁷) ἐνταῦθα καὶ ἄθλων τῶν Ἡρακλέους
 τὸ ἐς τὴν ὕδραν, ἀνάθημά τε ὁμοῦ Τισαγόρου, καὶ ἡ
 τέχνη, σιδήρου καὶ ὕδρα ⁸) καὶ ὁ Ἡρακλῆς. σιδή-
 ρου δὲ ἐργασίαν τὴν ἐπὶ ἀγάλμασι χαλεπωτάτην καὶ
 πόνου συμβέβηκεν εἶναι πλείου. θαύματος μὲν δὴ
 καὶ τοῦ Τισαγόρου τὸ ἔργον, ὅστις δὴ ὁ Τισαγέρας.
 θαύματος δὲ οὐκ ἐλαχίστου καὶ ἐν Περγίμῳ λέοντός
 τε καὶ υἱὸς ἀγρίου κεφαλαί, σιδήρου καὶ αὗται. Διο-
 6 νύσω τε ἀναθήματα σφᾶς ἐποίησαντο ⁹). Φωκέων
 δὲ οἱ ἔχοντες Ἐλάτειαν (ἀντέσχον γὰρ τῇ Κασσάνδρῳ
 πολιορκία, Ὀλυμπιοδώρου σφίσιν ἐξ Ἀθηνῶν ἀμύ-
 νοντος ¹⁰)) λέοντα τῷ Ἀπόλλωνι χαλκοῦν ἀποπέμ-
 πουσιν ἐς Δελφούς. ὁ δὲ Ἀπόλλων ὁ ἐγγυτάτω τοῦ
 Λέοντος

6) οἷα δὴ καὶ ὅσα ἀριθμὸν] *Amal: ad certum et praefinitum numerum. Sed rectius interpretandum est: cuiusdam generis et numeri.*

7) πομπήν, χαλκᾶ ποιήματα. "Ἔστιν etc.] Sic hunc locum recta distinctione constitui, cum ista prava interpunctione turbata et ita vulgata fuissent: πομπήν. Χαλκᾶ ποιήματά ἐστι etc. Scilicet Orneatae aeneas imagines sacrificium illud et pompam exprimentes dedicarunt, et sic voto satisfecisse putarunt.

8) καὶ ἡ τέχνη, σιδήρου καὶ ὕδρα] *Sylb. recte mihi corrigere videtur καὶ τέχνη σ. καὶ ἡ ὕδρα.*

9) Διονύσω τε — ἐποίησαντο] scilicet ista capita. Mallet tamen scribere Διονύσῃ δὲ etc.

10) Ὀλυμπιοδώρου σφίσιν ἐξ Ἀθηνῶν ἀμύνοντος] Sic eniendare non dubitavi pro mendose et absurde vulgatis: Ὀλυμπιοδώρῳ φασὶ. ἐξ Ἀθηνῶν ἀμύνοντες. Me non temere ista rescriptisse, luculenter patet ex L. I. C. 26. §. 3., ubi Pausanias, *Βλατεπ.*

λέοντος Μασσαλιωτῶν ἐστὶν ἀπὸ τῆς πρὸς Καρχηδο-
νίους ἀπαρχὴ ναυμαχίας. Πεποιήται δὲ ὑπὸ Αἰτω- 7
λῶν τρόπαιόν τε καὶ γυναικὸς ἄγαλμα ὠπλισμένης,
ἣ Αἰτωλία δῆθεν· ταῦτα ἀνέθεσαν ἐπιθέντες οἱ Αἰτω-
λοὶ Γαλάταις δίκην ὠμότητος ἐς Καλλιεας ¹¹⁾). ἐπὶ
χρυσος δὲ εἰκὼν, ἀνάθημα Γοργίου τοῦ ἐκ Λεοντί-
νων ¹²⁾, αὐτὸς Γοργίας ἐστὶν [εἰκὼν ¹³⁾].

Elatenses aeneum Olympiodori
signum Delphis dedicasse. nar-
rans, haec subicit: ὅτι καὶ
τούτοις ἤμυνεν ἀποσῶσι Κασσάν-
δρον.

11) ταῦτα ἀνέθεσαν — Καλ-
λίας] De quo vide infra C. 12.

12) ἐπίχρυσος δὲ εἰκὼν, ἀνά-
θημα Γοργίου τοῦ ἐκ Λεοντίνων]
Ex Codice Mosc. reddidi ἐκ
ante Λεοντίνων, quod in vul-
gatis deerat, et sic locum ex-
pedivi. Nomen enim urbis
fuit Λεοντῖναι, Leontini, uti
constat ex Diodoro L. XIII.

f. 89. in fine et f. 95., nec non
ex *Plin. Hist. Nat. L. III. C. 8.*
Gorgiae signum, quod hic in-
auratum dicitur. *aureum* fuisse,
memorant *Athen. L. XI. p. 505.*
E., *Cicer. de orat. L. III.*, et
Plin. Hist. Nat. L. XXXIII. C. 4.
prope fin., ubi vid. *Harduin.*

13) εἰκὼν]. Hanc vocem a
librario oculis ad superiorem
vocem εἰκὼν aberrantibus de-
cepto male hic repetitam, ideo-
que tollendam esse, vix in du-
bium vocari potest; quare il-
lam uncinis notavi.

CAPUT XIX.

Scyllis urinandi arte insignis signum, Amphictyonum donarium, et Cyanes signum a Nerone ablatum — narratio Lesbia de Baccho Cephallene — signa in pinnaulis fastigatis templi Delphici — Gallorum expeditiones — Gallorum Brenno duce in Graeciam irruptio uberius exponitur — numerus exercitus Gallorum et equitatus singularis ratio, cum Persarum Immortalibus comparata.

Παρά δὲ τὸν Γοργίαν ἀνάθημά ἐστιν Ἀμφικτυόνων, Σκιωναῖος Σκύλλης ¹⁾), ὃς καταδύναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει φήμην· ἐδιδάξατο δὲ Κυάναν ²⁾ τὴν θυγατέρα δύεσθαι. οὗτοι περὶ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον ἐπιπεσόντος ναυτικῷ τῷ Ξέρξου βιαίου χειμῶνος προσεξεργάσαντό σφισιν ἀπώλειαν, τὰς τε ἀγκύρας καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο ἔρυμα ταῖς τριήρεσιν ἦν, ὑφέλκοντες. ἀντὶ τούτου μὲν οἱ Ἀμφικτύονες καὶ αὐτὸν Σκύλλιν καὶ τὴν παῖδα ἀνέθυσαν. ἐν δὲ τοῖς ἀνδριάσιν, ὁπόσους Νέρων ἔλαβεν ἐκ Δελφῶν, ἐν τούτοις τὸν ἀριθμὸν καὶ τῆς Κυάνης ἀπεπλήρωσεν εἰκῶν. καταδύονται δὲ ἐς θάλασσαν γένους τοῦ θήλεως ³⁾ αἱ καθαρώς ἔτι παρθένοι. Τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἔρχομαι διηγησόμενος λόγον Λέσβιον. ἀλιεῦσιν ἐν Μηθύμνῃ ⁴⁾ τὰ δίκτυα ἀνείλκυσεν ἐκ θαλάσσης πρόσωπον,

1) Σκιων. Σκύλλης] *Herodoto* L. VIII. f. 8., ubi plura de eo legitur, dicitur Σκυλλίης. Vide ibi *Wesseling*. et *Valkenar*.

2) Κυάναν] In *Athen*. L. VII. p. 296. F. legitur Ὕδνης, quod nomen ibi cum Κυάνης mutan-

dum esse, censet *Valkenar*. ad *Herodoti* l. c.

3) θήλεως] Mallem θήλειος.

4) Μηθύμνη] *Cod. Mosc.* Μηθύμνη, et sic infra constanter Μηθυμναῖοι pro Μηθύμν., quae scriptura semel quoque in *Herodoto* legitur L. I. f. 151.

παν, ἑλαίᾳς ξύλου πεποιημένον· τοῦτο ἰδέαν παρεί-
 χετο φέρουσιν μὲν τι⁵⁾) ἐς τὸ θεῖον, ξένην δὲ καὶ ἐπὶ
 θεοῖς Ἑλληνικοῖς οὐ καθεσῶσαν. εἶροντο οὖν οἱ Μη-
 θυμναῖοι τὴν Πυθίαν, ὅτου θεῶν ἢ καὶ ἡρώων ἐστὶν ἢ
 εἰκῶν· ἢ δὲ αὐτοὺς σέβεσθαι Διόνυσον Κεφαλλῆνα⁶⁾
 ἐκέλευσεν. ἐπὶ τούτῳ οἱ Μηθυμναῖοι ξόانون μὲν τὸ
 ἐκ τῆς θαλάσσης παρὰ σφίσιν ἔχοντες, καὶ θυσίαις
 καὶ εὐχαῖς τιμῶσι, χαλκοῦν δὲ ἀποπέμπουσιν ἐς
 Δελφοὺς.

Τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀστοῖς, ἔστιν Ἀρτεμις, καὶ Λητώ, καὶ 3
 Ἀπόλλων, καὶ Μοῦσαι, δύοσις τε Ἡλίου, καὶ Διόνυσός
 τε, καὶ αἱ γυναῖκες αἱ Θυιάδες· τὰ μὲν δὲ πρόσωπα⁷⁾
 αὐτῶν Ἀθηναῖος Πραξίας μαθητὴς Καλάμιδος ἐστὶν ἐρ-
 γασάμενος· χρόνου δὲ, ὡς ὁ ναὸς ἐποιεῖτο, ἐγγιγνομέ-
 νου⁸⁾, Πραξίαν μὲν ἔμελλεν ἀπάξειν τὸ χρεῶν, τὰ δὲ
 ὑπολειπόμενα τοῦ ἐν τοῖς ἀστοῖς κόσμου ἐποίησεν Ἀν-
 δροσθένης, γένος μὲν καὶ οὗτος Ἀθηναῖος, μαθητὴς δὲ
 Εὐκάδμου. ὅπλα δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισυλίων⁹⁾ χρυσᾶ,
 Ἀθηναῖοι μὲν τὰς ἀσπίδας ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν
 Μαραθῶνι ἀνέθεσαν, Αἰτωλοὶ δὲ τὰ τε ὀπισθε καὶ
 τὰ ἐν ἀριστερᾷ Γαλατῶν δὲ ὅπλα· σχῆμα δὲ αὐτῶν
 ἐστὶν ἐγγυτάτω τῶν Περσικῶν γέρρων.

Γαλατῶν δὲ τῆς ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστρατείας ἔχει 4
 μὲν τινα μὴνῃ καὶ ἢ ἐς τὸ βουλευτήριον ἡμῖν τὸ

Ο 2

ΑΤΤΙ-

5) μὲν τι] Cod. Mosc. μὲν
 τοι.

6) Κεφαλλῆνα] Cod. Mosc.
 Κεφαλήνα.

7) πρόσωπα] Cod. Mosc.
 πρῶτα, quod non improba-
 dum duco, cum statim subse-
 quatur: τὰ δὲ ὑπολειπόμενα τοῦ
 — κόσμου.

8) χρόνου δὲ, — ἐποιεῖτο,
 ἐγγιγνομένου] Male vulgatum
 fuit — ἐποιεῖτο δὲ ἐγγιγνομένου
 Equidem illud δὲ librarii oscitan-
 tia intrusum delere non haesi-
 tavi.

9) ἐπὶ τῶν ἐπισυλίων] Vid.
 Winkelm. Anmerk. über die
 Baukunst der Alten, p. 59. 60.

Ἀττικὸν συγγραφή¹⁰⁾· προάγειν δὲ ἐς τὸ σαφέστερον
 τὰ ἐς αὐτοὺς ἠθέλησα ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς Δελφοὺς,
 ὅτι ἔργων τῶν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους τὰ μάλιστα Ἑλλη-
 σιν ἐνταῦθα ἦν. ὑπερόριον μὲν οἱ Κελτοὶ στρατείαν
 πρώτην ὑπὸ ἡγεμόνι ἐποιήσαντο Καμβαύλῃ· προελ-
 θόντες δὲ ἄχρι τῆς Θράκης, τὸ πρόσω τῆς πορείας
 οὐκ ἀπεθάρσθησαν, καταγνόντες αὐτῶν, ὅτι ὀλίγοι
 τε ἦσαν, καὶ οὐκ ἀξιόμαχοι κατ' ἀριθμὸν Ἑλλησιν.
 ἐπεὶ δὲ καὶ δεύτερον ἐπιφέρειν ἐδόκει ὅπλα ἐπὶ τὴν
 ἄλλων, ἐνῆγον δὲ μάλιστα οἱ ὁμοῦ Καμβαύλῃ ἐκστρα-
 τεύσαντες, ἅτε ἀπλησιῶν¹¹⁾ τε ἤδη γεγευμένοι καὶ
 ἀρπαγῆς καὶ κερδῶν ἐς ἔρωτα ἦκοντες, πολὺς μὲν δὴ
 πεζός, οὐκ ἐλάχιστοι δὲ ἠθροίσθησαν καὶ ἐς τὸ ἱππι-
 κόν. ἐς μοίρας οὖν τρεῖς ἔνεμον οἱ ἡγεμόνες τὸν στρα-
 τὸν, καὶ ἄλλος ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ἄλλην ἐτέτακτο ἰέναι
 χώραν. ἐπὶ μὲν οὖν Θρᾷκας καὶ τὸ ἔθνος τὸ Τριβαλ-
 λῶν ἔμελλε Κερέθριος¹²⁾ ἡγήσεσθαι· τοῖς δὲ ἐς
 Παιονίαν ἰοῦσι Βρέννος ἦσαν καὶ Ἀκισχάριος ἀρχοντες·
 Βόλγιός¹³⁾ τε ἐπὶ Μακεδόνας τε καὶ Ἰλλυριοὺς ἤλα-
 κε, καὶ ἐς ἀγῶνα πρὸς Πτολεμαῖον κατέστη, τότε
 ἔχοντα τὴν Μακεδόνων βασιλείαν. Πτολεμαῖος δὲ
 ἦν¹⁴⁾ οὗτος, ὃς Σέλευκον ἐδολοφόνησε τὸν Ἀντιόχου,
 καταπεφευγὼς ὅμως ἰκέτης ὡς αὐτὸν, καὶ εἶχεν ἐπί-
 κλησιν Κεραυνός διὰ τὸ ἄγαν τολμηρόν. καὶ ὁ μὲν
 αὐτός τε ὁ Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τῶν
 Μακεδόνων ἐγένετο οὐκ ἐλάχιστη φθορά. προελθεῖν
 δὲ

10) Γαλατῶν — συγγραφή] Vide L. I. C. 4.

11) ἀπλησιῶν] Cod. Mosc. ἀπλησιῶν.

12) Κερέθριος] Cod. Mosc. Κελέθριος.

13) Βόλγιός] In Justin. Hi-
 stor. L. XXIV. C. 5. legitur
 Belgius. Mox pto ἤλακε Cod.
 Mosc. ἤλασε.

14) Πτολεμαῖος δὲ ἦν etc.]
 Vide L. I. C. 16. §. 2.

δὲ ὡς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα οὐδὲ τότε ἐθάρρησαν οἱ Κελτοί,
καὶ ὁ δεύτερος οὕτω σόλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Εὐθα δὴ ὁ Βρέννος πολὺς μὲν ἐν συλλόγοις τοῖς κοι- 5
νοῖς, πολὺς δὲ καθ' ἑκάστον ἦν τῶν ἐν τέλει Γαλατῶν,
ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπαίρων στρατεύεσθαι, ἀσθένειάν
τε Ἑλλήνων τὴν ἐν τῷ παρόντι διηγούμενος, καὶ ὡς
χρήματα πολλὰ μὲν ἐν τῷ κοινῷ, πλείονα δὲ ἐν ἱεροῖς
τά τε ἀναθήματα, καὶ ἄργυρος καὶ χρυσός ἐστιν ἐπί-
σημος¹⁵). ἀνέπεισέ τε δὴ τοὺς Γαλάτας ἐλαύνειν ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτῷ συνάρχοντας ἄλλους τε προσ-
είλετο τῶν ἐν τέλει, καὶ τὸν Ἀκισώριον. Ὁ δὲ 6
ἀθροισθεὶς στρατός, πεζοὶ μὲν μυριάδες ἐγένοντο πεν-
τεκαίδεκα προσόντων σφίσι δισχιλίῳ· οἱ δὲ ἵππεύον-
τες τετρακόσιοι καὶ δισμύριοι. τοσοῦτοι μὲν ἦσαν τῶν
ἵππεων τὸ αἰεὶ ἐνεργόν· ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν ὁ ἀληθὴς
διακόσιοί τε καὶ χίλιοι καὶ ἑξ μυριάδες· δύο γὰρ οἰκέ-
ται περὶ ἑκάστον τῶν ἵππευόντων ἦσαν ἀγαθοὶ καὶ
αὐτοὶ τὰ ἵππικὰ, καὶ ἵππους ὁμοίως ἔχοντες. Γαλα-
τῶν δὲ τοῖς ἵππεύουσιν ἀγῶνος συνεσηκός, ὑπομέ-
νοντες τῆς τάξεως ὀπισθεν οἰκέται τοσαύτῃ σφίσιν ἐχέ-
νοντο χρήσιμοι· τῷ γὰρ ἵππεϊ συμβᾶν ἢ τῷ ἵππῳ
πεσεῖν, τῷ μὲν ἵππον παρῆχεν ἀναβῆναι τῷ ἀνδρὶ,
τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀνδρός, ὁ δοῦλος ἀντὶ τοῦ δε-
σπότου τὸν ἵππον ἀνέβαινεν· εἰ δὲ ἀμφοτέρους ἐπιλά-
βοι τὸ χρεὼν, ἐνταῦθα ἑτοῖμος ἦν ἵππεύς¹⁶). λαμ-
βανόντων δὲ τραύματα, ὁ μὲν ὑπεξῆγε τῶν δούλων εἰς
τὸ στρατόπεδον τὸν τραυματίαν, ὁ δὲ καθίστατο εἰς τὴν
Ο 3 τάξιν

15) χρυσός ἐστιν ἱπ.] Cod. tamen in medium proponit
Mosc. et Ald. χρ. ἔτι ἱπ. Pro conjecturam, ἔτι ἀσθενος.
ἔτι Camerar. et Hartung. re-
posuerunt ἐπὶ, quod Sylb. 16) ἦν ἵππεύς] scilic. ὁ τραί-
et Kühn. retinuerunt. Sylb. τοῦ.

τάξιν ἀντὶ τοῦ ἀπελθόντος. ταῦτα (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐνομίσθη τοῖς Γαλάταις ἐς μίμησιν¹⁷⁾ τοῦ ἐν Πέρσαις ἀριθμοῦ τῶν μυρίων, οἳ ἐκαλοῦντο Ἀθάνατοι. διαφορά δὲ ἦν, ὅτι κατελέγοντο ἀντὶ τῶν ἀποθνησκόντων, ὑπὸ μὲν Περσῶν τῆς μάχης ὕπερον, Γαλάταις δὲ ὑπὸ αὐτὴν τοῦ ἔργου τὴν δίκην¹⁸⁾ ὁ ἀριθμὸς ἀπεπληροῦτο τῶν ἱππέων. τοῦτο ὠνόμαζον τὸ σύνταγμα Τριμαρκισίαν¹⁹⁾ τῇ ἐπιχωρίῳ Φωνῇ· καὶ ἱππῶν τὸ ὄνομα ἴσω τις Μάρκαν ὄντα²⁰⁾ ὑπὸ τῶν Κελτῶν. παρὰ σκευῇ μὲν τοσαύτῃ καὶ μετὰ διανοίας τοσαύτης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὁ Βρέννος ἤλαυνε.

CAPUT XX.

Graeci ad Gallos propulsandos consilia capiunt et coeunt — de Graecorum exercitu contra Persas ad Thermopylas congregato — exercitu Graecorum contra Gallos collecto — Gallorum pars Sperchium fluvium nando superat.

Τοῖς δὲ γε Ἑλλησι κατεπεπτώκει μὲν ἐς ἅπαν τὰ φρονήματα, τὸ δὲ ἰσχυρὸν τοῦ δείματος προῆγεν ἐς ἀνάγκην τῇ Ἑλλάδι ἀμύνειν. ἐώρων δὲ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἀγῶνα οὐχ ὑπὲρ ἐλευθερίας γενησόμενον, καθὰ ἐπὶ τοῦ Μήδου ποτὲ, οὐδὲ δοῦσιν ὕδωρ καὶ γῆν
τὰ

17) τοῖς Γαλάταις ἐς μίμησιν] Inferui ἐς, quod in vulgatis exciderat; sic enim constanter scribit Pausanias, L. I. C. 38. §. 8. et L. X. C. 15.

18) τοῦ ἔργου τὴν δίκην] Hic δίκη insolenter positum esset pro discrimine. Sed Sylb. bene

emendat τὴν ἀκμὴν, uti est C. 21.: ἐν τῇ ἀκμῇ — τῇ ἀκμῇ.

19) Τριμαρκισίαν] Cod. Mosc. Τριμαρκισίαν, quod Camerario favet, qui mavult Τριμαρξισίαν et Μάρξαν.

20) ὄντα] Non ad ὄνομα relatum, sed ad ἱππον.

τὰ ἀπὸ τούτου σφίσιν ἄδειαν φέρονται· ἀλλὰ τὰ τε
 εἰς Μακεδόνας καὶ Θρᾷκας καὶ Παίονας τὰ ἐπὶ τῆς
 προτέρας καταδρομῆς τῶν Γαλατῶν ἔτι σφίσιν ἔκειτο
 ἐν μνήμῃ, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι τὰ εἰς Θεσσαλοὺς
 παρανομήματα ἀπηγγέλλετο. ὥς οὖν ἀπολωλέναι,
 ἢ οὖν ἐπικρατεστέρους εἶναι, κατ' ἄνδρα τε ἰδία καὶ
 αἱ πόλεις διέκειντο ἐν κοινῷ¹). Πάρεσι δὲ, ὅσις ἐθέλοι, 2
 καὶ ἀνταριθμῆσαι τοὺς τε ἐπὶ βασιλέα Ξέρξην εἰς
 Πύλας, καὶ τοὺς τότε ἐναντία Γαλατῶν ἀθροισθέν-
 τας. ἐπὶ μὲν γε τὸν Μῆδον ἀφίκοντο τοσοῖδε Ἑλλή-
 νων· Λακεδαιμόνιοι οἱ μετὰ Λεωνίδου τριακοσίων οὐ
 πλέονες· Τρυγᾶται πεντακόσιοι, καὶ ἐκ Μαντινείας
 ἴσοι· παρὰ Ὀρχομενίων Ἀρκάδων εἴκοσί τε καὶ ἑκατὸν,
 ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων χίλιοι τῶν ἐν Ἀρκαδία πόλεων· ὄγ-
 δοήκοντα δὲ ἐκ Μυκηνῶν, καὶ ἐκ Φλιούντος διακόσιοι·
 διπλάσιοι δὲ τούτων Κορίνθιοι· παρεγέγοντο δὲ καὶ Βοι-
 ωτῶν ἑπτακόσιοι, ἐκ δὲ Θεσπείας καὶ Θηβῶν τετρακό-
 σιοι²). χίλιοι δὲ Φωκέων ἐφύλασσαν μὲν τὴν ἀτραπὸν
 ἐν τῇ Οἰτῇ· προσέσω δὲ τῷ παντὶ Ἑλληνικῷ καὶ ὁ ἀρι-
 θμὸς ὁ τούτων. Λοχευὺς δὲ τοὺς ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κνη-
 μίδι Ἡρόδοτος μὲν οὐχ ὑπήγαγεν εἰς ἀριθμὸν, ἀλλ'
 ἀφικέσθαι αὖθις ἀπὸ πασῶν ἔφη τῶν πόλεων³).

Ο 4

τεκμή-

1) ὥς οὖν ἐκ., ἢ οὖν —
 ἐν κοινῷ] *quare vel perire,
 vel hostes superare, priva-
 tim singulis hominibus et
 publice civitatibus communis
 omnium sententia fuit. Pro
 ἢ οὖν Sylburg. mavult ἢ δ'
 οὖν, vel ἢ δέον.*

2) Βοιωτῶν ἑπτακόσιοι, — τε-
 τρακόσιοι] *In Herodoto, qui
 ad hunc locum conferendus,*

L. VII. f. 202. legitur: ἀπὸ δὲ
 βοιωτῶν Θεσπείων τε ἑπτακόσιοι,
 καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι. Quae
 discrepantia ut tollatur, Valke-
 nar. hic in Pausania ita emen-
 dandum esse censet: βοιωτῶν
 ἑπτακόσιοι ἐκ Θεσπείας καὶ ἐκ
 Θηβῶν τετρ.

3) ἀπὸ πασῶν ἔφη τῶν πό-
 λεων] *Herodot. L. VII. f. 203.
 παντράτι, ubi vide Wesseling.*

σεκμήρασθαι δὲ ἀριθμὸν καὶ τούτων ἐστὶν ἐγγύτατα τοῦ ἀληθοῦς· ἐς Μαραθῶνα γὰρ Ἀθηναῖοι σὺν ἡλικία τε τῇ ἀχρεΐᾳ καὶ δούλοις ἐννεακισχιλίων ἀφίκοντο οὐ πλείους· το οὖν μάχιμον Λοκρῶν τὸ ἐς Θερμοπύλας ἐλθόν οὐκ ἂν ὑπὲρ γε ἑξακισχιλίου ἦν ἀριθμὸν. οὕτω γένοιτο ἂν ὁ σύμπας στρατός διακόσιοι καὶ χίλιοι καὶ μύριοι. Φαίνονται δὲ οὐδὲ οὗτοι τὸν χρόνον πάντα ἐπὶ τῇ Φρουρᾷ τῶν Πυλῶν καταμείναντες· πλὴν γὰρ Λακεδαιμονίων τε αὐτῶν καὶ Θεσπιέων καὶ Μυκηναίων, προαπέλειπον τὸ πέρας τῆς μάχης οἱ λοιποί.

3 Ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπὸ Ὀκεανοῦ βαρβάρους τοσοῖδε ἐς Θερμοπύλας ἀφίκοντο Ἕλληνες· ὀπλῖται μύριοι, καὶ ἵππος πεντακοσία παρὰ Βοιωτῶν· ἐβοιωτάρχουν δὲ Κηφισσόδοτος, καὶ Θεαρίδας, καὶ Διογένης, καὶ Λύσανδρος. ἐκ δὲ Φωκέων ἵππεῖς πεντακόσιοι, καὶ ἐς τρισχιλίους ὁ ἀριθμὸς τῶν πεζῶν· στρατηγοὶ δὲ Φωκέων Κριτόβουλός τε ἦν καὶ Ἀντίοχος. Λοκροὺς δὲ τοὺς ἐπὶ Ἀταλάντῃ τῇ νήσῳ ⁴⁾ Μειδίας ἤγεν· ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν ἑπτακόσιοι, καὶ ἵππικόν σφισιν οὐ προσῆν. παρὰ δὲ Μεγαρέων ἀφίκοντο ὀπλῖται τετρακόσιοι· τούτων ἤγε τὸ ἵππικόν Μεγαρεύς. Αἰτωλῶν δὲ πλείη τε ἐγένετο στρατιά ⁵⁾, καὶ ἐς πᾶσαν μάχης ἰδέαν· ἡ μὲν ἵππος, οὐ λέγουσιν, ὅπόση· ψилоὶ δὲ ἐννενήκοντα, καὶ ἑπτακισχιλίων ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ὀπλιτεύοντες. Αἰτωλοὺς δὲ ἤγον Πολύαρχος καὶ Πολύφρων τε καὶ Λακράτης. Ἀθηναίων δὲ στρατηγὸς μὲν Κάλλιππος ἦν ὁ Μοιροκλέους, καθὰ ἐδήλωσα

4) Λοκροὺς — ἐπὶ Ἀταλάν-
τῃ τῇ νήσῳ] De hac insula vide
Thucyd. L. II. c. 32. et Diodor.
L. XII. c. 44-59. ibique Wesseli.

5) στρατιά] Cum Sylburgio
scripsi pro male vulgato στρα-
τία.

λωσα καὶ ἐν τοῖς προτέροις τοῦ λόγου ⁶⁾· δύναμις δὲ
 τριήρεις τε πλώϊμοι πᾶσαι ⁷⁾, πεντακόσιοι δὲ ἐς τὸ
 ἵππικόν, χίλιοι δὲ ἐτάσσοντο ἐν τοῖς πεζοῖς· καὶ ἡγε-
 μονίαν οὗτοι κατ' ἀξίωμα εἶχον τὸ ἀρχαῖον. Βασι-
 λέων δὲ ξενικᾷ, πεντακόσιοι τε ἐκ Μακεδονίας, καὶ ἐκ
 τῆς Ἀσίας ἴσοι σφίσιν ἀφίκοντο ἀριθμόν· ἄρχοντες
 δὲ τῶν μὲν παρ' Ἀντιγόνου πεμφθέντων Ἀριστόδημος
 ἦν Μακεδών, τῶν δὲ παρὰ Ἀντιόχου τε καὶ ἐκ τῆς
 Ἀσίας Τελέσαρχος τῶν ἐπὶ Ὀρόντῃ Σύρων. Τοῖς 4
 δὲ ἐς Θερμοπύλας ἀθροισθεῖσιν Ἑλλήνων, ὡς ἐπύ-
 θοντα περὶ τὴν Μαγνησίαν καὶ γῆν τὴν Φθιώτιν ὄντα
 ἤδη τῶν Γαλατῶν τὸν στρατὸν, ἔδοξεν ἤδη ψιλοῦς τε ἐς
 χιλίους καὶ ἐς τὴν ἵππον ⁸⁾ ἀπολέξαντας, ἀποσείλαι
 σφᾶς ἐπὶ τὸν Σπερχεῖον, ἵνα μηδὲ τὸν ποταμὸν δια-
 βῆναι τοῖς βαρβάροις ἀνευ ἀγῶνός τε καὶ κινδύνων
 ἐγγένηται· οἱ δὲ ἐλθόντες τὰς γεφύρας τε καταλύ-
 ρουσι, καὶ αὐτοὶ παρὰ τὴν ὄχθην ἐστρατοπεδεύσαντο.
 ἦν δὲ οὐδὲ ὁ Βρέννος οὔτε πάντα ἀσύνετος, οὔτε ἀπέί-
 ρως εἶχεν, ὡς ἂν τις βάρβαρος, σοφίσματα ἐς πολε-
 μίους ἐξευρεῖν. εὐθύς οὖν τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ οὐ, καθ-
 ὅτι ἦν τὰ ἀρχαῖα τῷ ποταμῷ ζεύγματα, ἀλλὰ ἐς
 τὸ κάτω, ὡς μή τις τοῖς Ἑλλησι διαβαίνόντων γένοιτο
 αἰσθήσις, καὶ ἡ μάλισα ὁ Σπερχεῖος διεχρεῖτο ἐς πλεον
 τοῦ πεδίου, καὶ ἔλος τε ἐποίει καὶ λίμνην ἀντὶ βιαίου

Ο 5

καὶ

6) καθὰ — λόγου] Vide
 L. L. C. 3. 5. 4.

7) τριήρεις τε πλώϊμοι πᾶ-
 σαι] Numerum navium hic de-
 esse, mirum videtur Palmerio,
 qui Exerc. p. 438. haud absurde
 emendat τριήρεις τ' ἑ πλ. τε,
 triremes ter centum et quin-
 que etc.

8) ἐς τὴν ἵππον] Amas. pro
 ἐς τὴν legisse videtur ἄριστον, in-
 terpretatus: et cum his opti-
 mam equitatus partem. Sylb.
 ἵππον scribendum esse conjicit;
 equidem ἐς perperam iteratum
 et delendum esse censerem.

καὶ τριτοῦ ρεύματος, κατὰ τοῦτο ὁ Βρέννος ὅσον μυρίους τῶν Γαλατῶν ἀπέστειλεν, ὅποσοι τε νήχειν ἠπίσαντο ἐξ αὐτῶν, καὶ ὅσις τῷ μήκει τοῦ σώματος ἐτύγχανεν ὢν ὑπὲρ τοὺς πολλούς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλως οἱ Κελτοὶ μακρῷ πάντας ὑπερηκότες μήκει⁹⁾ τοὺς ἀνθρώπους. οὗτοι μὲν οὖν διαβαίνουσιν ἐν τῇ νυκτὶ διανηχόμενοι ὥδε τὸ λιμνῶδες τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ ὄπλα, τοὺς ἐπιχωρίους θυρεοὺς, ἐποιεῖτο ἕκαστος ἀντὶ σχεδίας· οἱ δὲ αὐτῶν μήκιστοι διελθεῖν ἐμβαδὸν τὸ ὕδωρ ἐδυνήθησαν. οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ ἐπὶ τῷ Σπερχεῖῳ, (πυνθάνονται γὰρ, ὅτι κατὰ τὸ ἔλος διέβη μοῖρα τῶν βαρβάρων) αὐτίκα ἐς τὸ στρατεύμα ἀναχωροῦσι.

CAPUT XXI.

Brennus totum Gallorum exercitum ponte Sperchium juncto trajicit et Heracleensium agros depopulatur — Brennus ulterius progreditur, cum Graecis proelium committit et fugatur — de Cydia inter Athenienses virtute insigni — Gallis nulla occisorum humandorum cura.

Βρέννος δὲ τοῖς περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον οἰκοῦσι ζευγνύει τὸν Σπερχεῖον ἐπέτασσε· οἱ δὲ ἥνυον τὸ ἔργον σπουδῇ, τῷ τε ἐκείνου δέει, καὶ ἀπελθεῖν ἐκ τῆς χώρας σφίσιν ἐπιθυμοῦντες τοὺς βαρβάρους, μηδὲ ἐπιπλέον κακουργεῖν μένοντας. ὁ δὲ ὡς κατὰ τὰς

9) οἱ Κελτοὶ μακρῷ — μήκει etc.] Diodor. L. V. f. 28. de Gallis: τοῖς μὲν σώμασιν εἶσιν εὐμήκεις. Sed μακρῷ μήκει insolens est dictio; quare scri-

bere mallet οἱ Κελτοὶ μακροὶ, πάντας etc. Sic longi Piraei muri appellabantur μακρὰ ἐκτέλη· vide Diodor. L. XIII. f. 107. et ibi Wesseling.

τάς γεφύρας διεβίβασε τὴν στρατιάν¹⁾, ἐχώρει πρὸς τὴν Ἡρακλείαν· καὶ διήρπασαν μὲν τὰ τῆς χώρας²⁾ οἱ Γαλάται, καὶ ἀνθρώπους τοὺς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐγκαταληφθέντας ἐφόνευσαν· τὴν πόλιν δὲ οὐχ εἶλον. ἔτει γὰρ πρότερον τούτων οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν· τότε οὖν ἡμύνοντο ὡς περὶ πόλεως οὐδέν τι Ἡρακλεώταις μᾶλλον, ἢ καὶ αὐτοῖς προσηκούσης. ἦν δὲ καὶ τῷ Βρέννῳ τὰ μὲν Ἡρακλεωτῶν ἐλάσσονος Φροντίδος, ἀγώνισμα δὲ ἐποιεῖτο ἐξελάσαι τε ἐκ τῶν τεινῶν³⁾ τοὺς ἀντικαθημένους, καὶ παρελθεῖν ἐς τὴν ἐντὸς Θερμοπυλῶν Ἑλλάδα. Προελθὼν οὖν ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας, (ἐπυν- θάνετο γὰρ παρὰ αὐτομόλων τοὺς συνειλεγμένους ἐς Πύλας ἀπὸ ἐκάστης πόλεως) ὑπερβρόνχει τε τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἤρχεν ἐς τὴν ἐπιούσαν μάχης ἅμα ἀνίσχοντι τῷ ἡλίῳ, οὔτε Ἑλληνα ἔχων μάντιν, οὔτε ἱεροῖς ἐπιχωρίοις χρώμενος· εἰ δὲ ἐσί γε μαντεία Κελτική· ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες ἐν σιγῇ τε ἐπῆσαν καὶ ἐν κόσμῳ· καὶ ὡς ἀφίκοντο ἐς χεῖρας, ὧδέ σφισιν⁴⁾ οἱ πεζοὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς τάξεως ἐξέθεον, ὥστε τὴν Φάλαγγα ἐπιταράσσειν τὴν οἰκείαν· καὶ οἱ ψилоὶ μένοντες κατὰ χώραν, τὰ τε ἀκόντια ἔπεμπον, καὶ ὅσα ἀπὸ τόξων ἢ σφενδονῶν. τὰ δὲ ἱππικὰ ἀμφοτέροις ἀχρεῖα ἐγένετο, ἅτε οὐ τεινοῦ μόνον χωρίου τοῦ μετὰ τὰς Πύλας ὄντος,

1) στρατιάν] Rescripti pro perperam vulgato στρατίαν.

2) τὰ τῆς χώρας] Male editum fuit τὰ ἐς τῆς χώρας. Delevi ἱς, quod proflus alieno loco erat.

3) ἐκ τῶν τεινῶν] Pro τεινῶν vulgatum erat τειχῶν, quod sententiae male conveniebat;

veram lectionem τεινῶν restitui ex Codice Mosc. Strab. L. IX. p. 655. B.: τὴν μὲν οὖν παράδοον Πύλας καλοῦσι καὶ Στινὰ καὶ Θερμοπύλας.

4) ὧδέ σφισιν etc.] Kühn., ne haec superioribus, ἐπῆσαν ἐν κόσμῳ, repugnent, haud absurde emendat οὐδέ σφισιν.

όντος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ αὐτοφουῶς πέτρας λείου, καὶ
 διὰ τῶν ρευμάτων τὸ συνεχὲς τὰ πλέονα καὶ ὀλισθη-
 ροῦ. τοῖς δὲ Γαλαταῖς τὰ μὲν τῆς σκευῆς ἀσθενέ-
 στερά ἦν. θυρεοὺς γὰρ τοὺς ἐπιχωρίους εἶχον, καὶ
 ἄλλο σφίσιν οὐκ ἦν ὄπλον σκέπη σώματος· πλέον δὲ
 ἔτι ἐμπειρία τῇ ἐς τὰ πολεμικὰ ἀπέδεον. οἱ δὲ ἐν ὀργῇ
 τε ἐπὶ τοὺς ἐναντίους καὶ θυμῷ ⁵⁾ μετὰ οὐδενὸς λογι-
 σμοῦ, καθάπερ τὰ θηρία, ἐχώρουν· καὶ οὔτε πελέκessi
 διακρουμένους ἢ ὑπὸ μάχαιρῶν ἀπόνεια τοὺς ἔτι ἐμπνέ-
 οντας ἀπέλιπεν ⁶⁾, οὔτε ὅσοι βέλεσι καὶ ἀκοντίοις
 διεπείροντο, ὑφηρεῖντο θυμοῦ ⁷⁾, μέχρῃς οὖν παρέ-
 μενεν ἡ ψυχὴ· οἱ δὲ καὶ ἐκ τῶν τραυμάτων τὰ δόρα-
 τα, οἷς ἐβέβληντο, ἀνασπῶντες ἠφίσαν τε ἐς τοὺς
 Ἕλληνας, καὶ ἐχεῶντό ἐκ χειρός. ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐπὶ
 τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι μόγῃς μὲν καὶ οὐκ ἄνευ κινδύνου,
 παραπλεύσαντες δὲ ὁμῶς διὰ τῆς ἰλύος, ἐπεὶ πλεῖ-
 στον ἐπέχει τῆς θαλάσσης ⁸⁾, καὶ τὰς ναῦς ὅτι ἐγγύ-
 τατα τῶν βαρβάρων σχόντες, βέλεσί τε παντοίοις ἐς
 τὰ πλάγια καὶ τοξεύμασιν ἐς αὐτοὺς ἐχεῶντο.
 καμνόντων δὲ λόγου μεζόνως τῶν Κελτῶν, καὶ ἅτε ἐν
 στενοχωρίᾳ μικρὰ μὲν δρώντων, διπλάσια δὲ καὶ τετρα-
 πλάσια πασχόντων, ἀναχωρεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον ἐσή-
 μαινόν σφίσιν ἡγεμόνες. οἱ δὲ ἀτάκτως καὶ σὺν
 οὐδενὶ ἀνασρέφοντες κόσμῳ, πολλοὶ μὲν συνεπατή-
 θησαν ὑπὸ ἀλλήλων, πολλοὶ δὲ ἐς τὸ τέλμα ἐμπε-
 σόντες

5) θυμῷ] Rescripti cum
 Κυληίο pro vulgata θυμῶν, syn-
 taxī ita flagitante.

6) τοὺς ἔτι ἐμπνέοντας ἀπέλι-
 πειν] Post ἐμπνέοντας male ite-
 ratum fuit ἔτι, quod delevi.

7) ὑφηρεῖντο θυμοῦ] Cod.
 Mosc. ὑφέρουν τοῦ θυμοῦ.

8) ἐπεὶ πλεῖστον ἐπέχει τῆς θα-
 λάσσης] scilicet ἡ ἰλὺς quia li-
 mus maximus maris spatium
 ibi occupat. Ad rem conf.
 L. I. C. 4. 5. 3.

σόντες ἠφάνισθησαν κατὰ τοῦ πηλοῦ, καὶ ἀπώλεια
οὐκ ἔλασσον ἀναχωροῦσιν αὐτοῖς, ἢ ἐν τῇ ἀγῶνι
συνέβη τῇ ἀκμῇ. Τοὺς μὲν δὴ Ἑλλήνας τὸ Ἀττικὸν 3
ὑπερβάλλετο ἀρετῇ τὴν ἡμέραν ταύτην· αὐτῶν δὲ
Ἀθηναίων Κυδίας μάλιστα ἐγένετο ἀγαθός, νέος τε
ἡλικίαν, καὶ τότε ἐς ἀγῶνα ἐλθὼν πολέμου πρῶτον.
ἀποθανόντος δὲ ὑπὸ τῶν Γαλατῶν, τὴν ἀσπίδα οἱ
προσέηκοντες ἀνέθεσαν τῷ Ἐλευθερίῳ Διὶ, καὶ ἦν τὸ
ἐπίγραμμα·

Ἡ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἦβην

Ἀσπίς ἀριζήλου Φωτός, ἄγαλμα Διὶ,

Ἄς διὰ δὴ πρῶτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,

Εὐγ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε Θούρος Ἄρης.

τοῦτο μὲν δὴ ἐπεγέγραπτο, πρὶν ἢ τοὺς ὁμοῦ Σύλλα
καὶ ἄλλα τῶν Ἀθηνησιν, καὶ τὰς ἐν τῇ σοᾷ τοῦ
Ἐλευθερίου Διὸς καθελεῖν ἀσπίδας. Τότε δὲ ἐν ταῖς 4
Θερμοπύλαις οἱ μὲν Ἕλληνες μετὰ τὴν μάχην τοὺς
τε αὐτῶν ἔθαπτον, καὶ ἐσκύλευον τοὺς βαρβάρους.
οἱ Γαλάται δὲ οὔτε ὑπὲρ ἀναιρέσεως τῶν νεκρῶν ἐπεκη-
ρυκεύοντο, ἐποιοῦντό τε ἐπίσης ⁹), γῆς σφᾶς τυχεῖν
ἢ θηρία τε αὐτῶν ἐμφορηθῆναι, καὶ ὅσον τεθνεῶσι
πολέμιόν ἐστιν ὀρνεῖθαι. ὀλιγώρως δὲ αὐτοὺς ἐς τῶν
ἀπογινομένων ἔχειν τὰς ταφάς, δύο (ἐμοὶ δοκεῖν) τὰ
ἀναπεύθοντα ἦν, πολεμίους τε ἄνδρας ἐκπλήξα-
σθαι ¹⁰), καὶ ὅτι ἐπὶ τεθνεώτων οὐδὲ ἔθους ¹¹) οἶκτος
αὐτοῖς.

9) ἐποιοῦντό τε ἐπίσης etc.]
nihil interesse putarunt, hu-
mone regeantur mortui, an
etc.

10) ἐκπλήζεσθαι] Cod. Mosc.
ἐκπλήξει.

11) οὐδὲ ἔθους] Cod. Mosc.

οὐδὲ ἔθους. Kühn. ἔθους τῶν τε-
θνεώτων iusta seu mortuorum
sepulturam hic denotare cen-
set; Camerar. vero et Sylb.
οὐ δὲ ἔθους scribendum esse
conjiiciunt. Mihi vox ἔθους
suspecta esse videtur.

αὐτοῖς. ἀπέθανον δὲ παρὰ τὴν μάχην τεσσαράκοντα μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων οὐχ οἶόν τε ἦν ἀκριβῶς ἐξευρεῖν· πολὺ γὰρ καὶ τὸ ἀφανισθὲν κατὰ τῆς ἰλύος ἐγένετο ἐξ αὐτῶν ¹²).

CAPUT XXII.

Galli Oetam ascendere conati superantur — Brennus Aetoliam invadit, et illius duces in Callienses atrocissima edunt facinora — Aetoli contra Gallos arma parant — Aetoli Gallos caedunt — quae Graecis ad Thermopylas propter Gallos acciderunt, enarrantur.

Ἐβδόμη δὲ ὕστερον μετὰ τὴν μάχην λόχος τῶν Γαλατῶν ἀνελθεῖν ἐς τὴν Οἶτην ἐπεχείρησε κατὰ Ἡράκλειαν· ἀτραπὸς δὲ γενὴ καὶ ταύτης μετὰ ταῦτα ἐρείπια ¹) ἀνήκει τὰ Τραχῖνος· ἦν δὲ καὶ ἱερὸν Ἀθηνᾶς τότε ὑπὲρ τῆς Τραχινίδος, καὶ ἀναθήματα ἐν αὐτῷ. ἐς τε αὐτὴν Οἶτην ἀναβήσεσθαι κατὰ τὴν ἀτραπὸν ἠλπίζον, καὶ ἅμα προσέσεσθαι σφισιν ἐν παρέργῳ τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. τὴν δὲ Φρουρὰν οἱ ἔχοντες ἡγουμένου Τελεσάρχου νικῶσι μὲν τοὺς βαρβάρους τῇ μάχῃ, αὐτὸς δὲ ἔπεσεν ὁ Τελέσαρχος, ἀνὴρ, εἶπερ τις καὶ ἄλλος, πρόθυμος ἐς τὰ Ἑλλήνων. Οἱ μὲν δὲ ἡγεμόνες τῶν βαρβάρων οἱ ἄλλοι κατεπεπλήγεσαν τὸ Ἑλληνικὸν ²), καὶ ἠπόρουν ἅμα ὑπὲρ τῶν μελλόντων, ἐς οὐδέν

12) ἐξ αὐτῶν] In Cod. Mosc. ἐξ abest.

1) καὶ ταύτης μετὰ ταῦτα ἐρείπια] Verba ταύτης μετὰ ταῦτα corrupta esse, liquet, et Sylburg. haud male emendat: καὶ ταύτη μετὰ τὰ ἐρείπια etc.

2) κατεπεπλήγεσαν τὸ Ἑλληνικὸν] territati sunt virtute Graecorum. Sic Diodor. Lib. XIV. f. 62. init.: Διονύσιος κατεπεπληγμένους τοὺς Καρχηδόνιους.

οὐδὲν σφισι πλέον προχωροῦντα ὀρώντες τὰ ἐν χερσὶ.
 τῷ δὲ Βρέννῳ λογισμὸς παρίστατο, ὥς, εἰ ἀναγκάσει
 τοὺς Αἰτωλοὺς οἴκαδε εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι,
 ῥάων ἤδη γενήσοιτο ὁ πόλεμος αὐτῷ πρὸς τὸ Ἑλληνι-
 κόν. ἀπολέξας οὖν τῆς στρατιᾶς μυριάδας τοὺς πε-
 ζοὺς³⁾ τέσσαρας, καὶ ὅσον ὀκτακοσίους ἱππέας,
 Ὀρεσφόριον τε αὐτοῖς καὶ Κόμβουτιν ἐφίστησιν ἄρχον-
 τας· οἱ ὀπίσω κατὰ τοῦ Σπερχεῖοῦ τὰς γεφύρας,
 καὶ αὐτοὶ διὰ Θεσσαλίας ἐδεύσαντες ἐμβάλλουσιν εἰς
 τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὰ εἰς Καλλιέας Κόμβουτις οἱ ἐργα-
 σάμενοι καὶ Ὀρεσφόριος ἦσαν, ἀνοσιώτατά τε, ὧν ἀκοῇ
 ἐπιστάμεθα, καὶ οὐδὲν τοῖς ἀνθρώπων τολμήμασιν
 ὅμοια. γένος μὲν γε πᾶν ἐξέκοψαν τὸ ἄρσεν, καὶ
 ὁμοίως γέροντάς τε καὶ τὰ νήπια ἐπὶ τῶν μητέρων τοῖς
 μαστοῖς ἰφονεύετο· τούτων δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ γάλακτος
 πιότερα ἀποκτείνοντες, ἐπινόησαν τε οἱ Γαλάται τοῦ αἵμα-
 τος, καὶ ἤπτοντο τῶν σαρκῶν. γυναῖκες δὲ καὶ ὅσαι⁴⁾
 ἐν ὥρᾳ τῶν παρθένων, ὅσαι μὲν φρονήματός τι αὐτῶν
 εἶχον, ἑαυτὰς ἐφθνήσαν, ὥς ἡλίσκετο ἡ πόλις, διεργα-
 σμέναι· τὰς δὲ ἔτι περιούσας εἰς ἰδέαν ὕβρεως πᾶσαν
 μετὰ ἀνάγκης ἤγον ἰσχυρᾶς, ἅτε ἴσον μὲν ἐλέου, ἴσον
 δὲ τὰς φύσεις καὶ ἔρωτος ἀπέχοντες· καὶ ὅσαι μὲν
 τῶν γυναικῶν ταῖς μαχαίραις τῶν Γαλατῶν ἐπετύγ-
 χανον, αὐτοχειρία τὰς ψυχὰς ἠφίεσαν· ταῖς δὲ οὐ
 μετὰ πολὺ ὑπάρξειν τὸ χρεὼν ἐμελλεν ἢ τε ἀσιτία καὶ
 ἢ αὔπνία, ἀσώργων⁵⁾ βαρβάρων ἐκ διαδοχῆς ἀλλή-
 λους

3) τῆς στρατιᾶς μυριάδας τοὺς
 πεζοὺς] Reposui στρατιᾶς pro
 στρατίας. Pro τοὺς πεζοὺς
 Sylb. mavult τῆς πεζῆς.

4) καὶ ὅσαι] Rescripti ὅσαι
 pro vulgata ὅσα, quod a gene-

re subsequentis nominis pro-
 fus abhorrebat.

5) ἀσώργων] Cod. Mosc.
 ἀσέγων· quod quodammodo
 ferri posset, si fides habenda
 esset significatui, quem huic
 voci

λοις ὑβρίζοντων· οἱ δὲ καὶ ἀφιεΐσαι τὰς ψυχὰς, οἱ
 3 δὲ καὶ ἤδη νεκραῖς συνεγίνοντο ὁμῶς. Αἰτωλοὶ δὲ
 πεπυσμένοι τε παρὰ ἀγγέλων ἦσαν, ὅποῖαι σφᾶς
 κατειλήφεσαν συμφοραὶ, καὶ αὐτίκα, ὥς τάχους εἶ-
 χον, ἀναστήσαντες ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν τὴν δύνα-
 μιν, ἠπείγοντο εἰς τὴν Αἰτωλίαν, τὰ τε παθήματα
 τῶν Καλλιέων ἐν ὀργῇ ποιούμενοι, καὶ πλεον ἔτι τὰς
 οὐχ ἐάλωκυίας πῶ διασώσασθαι πόλεις προθυμού-
 μενοι. ἐξεστρατεύοντο δὲ καὶ οἴκοθεν ἀπὸ τῶν πόλεων
 παστῶν οἱ ἐν ἡλικίᾳ· ἀναμεμιγμένοι δ' ἦσαν ὑπὸ ἀνάγ-
 κης τε καὶ Φρονήματος καὶ οἱ γεγηρακότες· συνε-
 στρατεύοντο δὲ σφισι καὶ αἱ γυναῖκες ἐκουσίως, πλεον
 εἰς τοὺς Γαλάτας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ θυμῷ χρώμεναι.
 4 Ὡς δὲ οἱ βάρβαροι συλήσαντες τοὺς τε οἴκους καὶ τὰ
 ἱερὰ, καὶ ἐνέντες πῦρ εἰς τὸ Κάλλιον, ἐκομίζοντο τὴν
 αὐτὴν ⁶), ἐνταῦθα Πατρεῖς μὲν ἐπικουροῦντες Αἰτω-
 λοῖς Ἀχαιῶν μόνοι, προσέκειντο ἐξεναντίας τοῖς βαρ-
 βάροις, ἅτε ὀπλιτεύειν δεδιδαγμένοι· καὶ ὑπὸ πλή-
 θους τε τῶν Γαλατῶν, καὶ τῆς εἰς τὰ ἔργα ἀπονοίας
 μάλιστα ἐταλαιπώρησαν. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες αἱ Αἰτωλαὶ παρὰ πᾶσαν τεταγμένοι τὴν ὁδόν,
 ἐσηκόντιζόν τε εἰς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὅτι
 μὴ τοὺς ἐπιχωρίους ἐχόντων θυρεοὺς, ὀλίγα αὐτῶν
 ἠμάρτανον· διώκοντάς τε ἀπέφευγον οὐ χαλεπῶς,
 καὶ ἀνατρέφουσιν ἀπὸ τῆς διώξεως ἐπέκειντο αὐθις
 σπουδῇ. Καλλιεῦσι δὲ καὶ περ δεινὰ οὕτω παθοῦ-
 σιν, ὥς μὴδὲ τὰ ὑπὸ Ὀμήρου ⁷) πεποιημένα εἰς τὰ
 Λαι-

νοσι tribuunt Suid., ἄτερος —
 ἀνυπομόνητος, et Hesych., ἄτε-
 ρον — ἀκαρτέρητον νῆφ' ἀνυπο-
 μόνητον· sed vide ibi not.

6) ἐκομίζοντο τὴν αὐτὴν]
 scil. ὁδόν, eadem redierunt via.

7) τὰ ὑπὸ Ὀμήρου] Vide
 de Laestrygonibus Odys. κ.
 vers.

Λαιρρυγόνας καὶ ἐς Κύκλωπα ἐκτὸς εἶναι δοκεῖν ἀλη-
 Θείας, ὅμως κατὰ τὴν ἀξίαν ἐγένετο ἡ ὑπὲρ αὐτῶν
 δίκη· ἀπὸ γὰρ τεσσάρων μυριάδων προσόντων σφίσι
 καὶ ὀκτακοσίων ἐλάσσονες ἡμίσεων ἐς τὸ στρατόπεδον
 οἱ βάρβαροι τὸ πρὸς Θερμοπύλαις ἀπεσώθησαν.
 Περὶ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοὺς ἐν Θερ- 5
 μοπύλαις συνέβαινεν ἄλλα τοιαῦτα. ἀτραπὸς ἐστὶ
 διὰ τοῦ ὄρους τῆς Οἴτης, μία μὲν ἡ ὑπὲρ Τραχῖνος,
 ἀπότομός τε τὰ πλείω καὶ ὄρθιος δεινῶς· ἑτέρα δὲ ἡ
 διὰ τῆς Αἰνειάνων ⁸⁾ ὁδεῦσαι στρατῷ ῥάων, δι' ἧς καὶ
 Ὑδάρνης ποτὲ Μῆδος κατὰ νότου τοῖς περὶ Λεωνίδην
 ἐπέθετο Ἕλλησι. κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπηγγέλ-
 λοντο ἄξειν Βρέννον οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Αἰνειᾶνες,
 οὐ κακονοία τῇ ἐς τὸ Ἑλληνικόν, τοὺς δὲ Κελτοὺς ἐκ
 τῆς χώρας σφίστιν ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐγκαθημένους
 φθεῖραι ⁹⁾ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι. καί μοι φαίνε-
 ται Πίνδαρος ἀληθῆ καὶ ἐν τῷδε εἰπεῖν, ὅς πάντα τινὰ
 ὑπὸ κακῶν οἰκείων ἔφη πιέζεσθαι, ἐπὶ δὲ ἀλλοτρίοις
 κήδεσιν εὐπήματον εἶναι ¹⁰⁾. τότε δὲ ἡ τῶν Αἰνειάνων
 καὶ ἡ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπόσχεσις ἐπήγειρε τὸν Βρέν-
 νον· καὶ Ἀκιχώριον μὲν κατέλιπεν ἐπὶ τῇ στρατιᾷ ¹¹⁾,
 προειπὼν, ἐπειδ' ἂν περιλάβωσιν αὐτοὶ τὸ Ἑλληνικόν,
 τήνικαῦτα καὶ ἐκείνοις ἐφόδου καιρὸν εἶναι· ἀπολέξας
 δὲ

vers. 119. et 199., et de Cyclo-
 pe Odys. i. vers. 288. 19. Mox
 pro ἐγένετο Cod. Mosc. ἐγένετο.

8) Αἰνειάνων] Cod. Mosc.
 hic et infra constanter Αἰνιαν.,
 quam scripturam quoque exhibet
 Stephan

9) φθεῖραι] Cod. Mosc.
 φθεῖρειν.

Paus. T. III.

10) Πίνδαρος — εὐπήματον
 εἶναι] Locus Pindari est Nem.
 Od. i. vers. 82 — 84. Pro εὐ-
 πήματον, quae vox nihili est,
 scribendum esse ἀπήμαντον vel
 ἀπήματα, ex Pindaro patet, et
 Kühn. jam monuit.

11) στρατιᾷ] Scripsi pro vul-
 gato στρατιᾷ. Mox pro περιλά-
 βωσιν Cod. Mosc. ἐπιλάβωσιν.

P

δὲ αὐτὸς μυριάδας τοῦ στρατοῦ τέσσαρας, ἐποιεῖτο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ἀτραποῦ· καί πως ἐπ' ἐκείνης ¹²⁾ συνέβαινε τῆς ἡμέρας, τὴν τε ὁμίχλην κατὰ τοῦ ὄρους καταχεῖσθαι πολλὴν καὶ ἀμαυρὸν ἀπ' αὐτῆς ¹³⁾ εἶναι τὸν ἥλιον, ὥς τῶν Φωκέων τοῖς ἔχουσιν ἐπὶ τῇ ἀτραπῷ τὴν Φρουρὰν οὐ πρότερον ἐπίοντες οἱ βίεβαροι παρέσχοντο αἰσθῆσιν, πρὶν ἢ πλησίον ἐγεγόνεσαν. ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν μάχης ἔρχον, οἱ δὲ ἡμύιοντο ἐρρωμένως, τέλος δὲ ἐβιάσθησαν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τῆς ἀτραποῦ· καταδραμόντες μὲν τοὶ παρὰ τοὺς συμμάχους καὶ ἀπαγγείλαντες τὰ παρόντα ἐφθῆσαν, πρὶν ἢ ἀκριβῆ καὶ πανταχόθεν τελέαν γενέσθαι τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν κύκλωσιν. ἐνθα δὲ οἱ ἐπὶ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι φθάνουσιν ὑπεξαγαγόντες ἐκ τῶν Θερμοπυλῶν τὸ Ἑλληνικόν· καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πατρίδας ἕκαστοι τὰς αὐτῶν ἐσκεδάσθησαν.

12) ἐπ' ἐκείνης] Rescripti ἐπ' ἀπ' αὐτῆς
pro mendose vulgato ἀπ'.

Male editum fuit ἐπ' αὐτῆς
ἡμέρας, pro quibus veram istam
lectionem ex Codice Mosc. red-
didi.

13) ἀπ' αὐτῆς] scil. ὁμίχλης.

CAPUT XXIII.

Brennus Delphos recta contendit — Graecorum copiae, quae ad hostem a Delphis propulsandum convenierunt, recensentur — prodigia, quae in Gallos exstiterunt, memorantur — proelium committitur, in quo Brennus vulneratur — Galli Panico terrore turbantur et a Phoenicibus omni commeatu privantur — numerus Gallorum, qui varia ratione ibi perierunt — Athenienses cum Boeotis Gallos infectantur et caedunt — Brennus ultro mortem oppetit, et reliquae Gallorum copiae prorsus delentur — de tempore Gallorum cladis.

Ο δὲ Βρέννος οὐδένα ἔτι ἐπισχῶν χρόνον, πρὶν ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ σὺν τῷ Ἀκιχωρίῳ παραγε-
νέσθαι, τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο ἐπὶ τοὺς Δελφούς. οἱ δὲ
καταφεύγουσιν ὑπὸ δείματος ἐπὶ τὸ χρηστέριον· καὶ
ὁ θεὸς σφᾶς οὐκ εἶα φοβεῖσθαι, φυλάξειν δὲ αὐτοὺς
ἐπηγγέλλετο τὰ ἑαυτοῦ. Οἱ δὲ ἀφικόμενοι τιμωρεῖν 2
τῷ θεῷ, τοσοῦδε ἐγένοντο Ἑλλήνων· Φωκεῖς μὲν ἀπὸ
τῶν πόλεων πασῶν, ἐκ δὲ Ἀμφίσσης ὀπλίται τετρα-
κόσιοι παρὰ δὲ Αἰτωλῶν ὀλίγοι μὲν τινες αὐτίκα, ὅτε
ἐπύθοντο ἐς τὸ πρότω χωροῦντας τοὺς βαρβάρους·
διακοσίους δὲ καὶ χιλίους Φιλόμηλος ἤγαγεν ὕστερον.
τὸ δὲ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῶν Αἰτωλῶν ἐτράπετο ἐπὶ
τὴν μετὰ τοῦ Ἀκιχωρίου στρατιάν· καὶ μάχης μὲν οὐκ
ἦρχον, ὀδυνόντων δὲ ἐπέκειντο αἰεὶ τοῖς ἐσχάτοις, ἀε-
πάζοντες τε τὰ τῶν σκευαγωγούντων καὶ αὐτοὺς τοὺς
ἄνδρας φονεύοντες· καὶ ἡ πορεία κατὰ ταύτην μάλι-
στα ἐγένετό σφισι βραδεία τὴν αἰτίαν. κατέλειπε δὲ
καὶ περὶ τὴν Ἡράκλειαν ὁ Ἀκιχωρίος μοῖραν, οἱ ἔμελ-
λον φρουρῆσαι τὰ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου χρήματα.

3 Βρέννῳ δὲ καὶ τῇ στρατιᾷ ¹⁾ τῶν θ' Ἑλλήνων οἱ εἰς Δελφοὺς ἀθροισθέντες ἀντετάξαντο, καὶ τοῖς βαρβάροις ἀντεσήμεαινε τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ταχύ τε καὶ ὧν ἴσμεν φανερώτατα. ἦ τε γὰρ γῆ πᾶσα, ὅσῃν ἐπέιχεν ἡ τῶν Γαλατῶν στρατιὰ, βιαίως καὶ ἐπὶ πλείστον ἐσείετο τῆς ἡμέρας, βρονταί τε καὶ κεραυνοὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο· καὶ οἱ μὲν ἐξέπληττόν τε τοὺς Κελτοὺς, καὶ δέχεσθαι τοῖς ὥσὶ τὰ παραγγελόμενα ἐκώλυον· τὰ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ εἰς ὄντινα κατασκήψαι ²⁾ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλησίον καὶ αὐτοὺς ὁμοίως καὶ τὰ ὅπλα ἐξῆπτε. τὰ τε τῶν ἡρώων τηνικαῦτά σφισιν ἐφάνη φάσματα, ὁ Ὑπέροχος καὶ ὁ Λαοδόκος ³⁾ τε καὶ Πύρρος· οἱ δὲ καὶ τέταρτον Φύλακον ἐπιχώριον Δελφοῖς ἀπαριθμοῦσιν ἤρωα. ἀπέθανον δὲ καὶ αὐτῶν παρὰ τὸ ἔργον τῶν Φωκέων ἄλλοι τε ἀριθμὸν πολλοὶ, καὶ Ἀλεξίμαχος, ὅς ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ μάλιστα Ἑλλήνων ἡλικίας τῷ ἀκμάζοντι καὶ ἰσχυρῷ σώματος καὶ τῷ ἐρρωμένῳ τοῦ θυμοῦ κατεχερήσατο εἰς τῶν βαρβάρων τὸν φόνον· Φωκεῖς δὲ εἰκόνα τοῦ Ἀλεξιμάχου ποιησάμενοι ἀπέστειλαν τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς, τοιοῦτοίς μὲν οἱ βάρβαροι παρὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν παθήμασί τε καὶ ἐκπλήξεσι συνείχοντο· τὰ δὲ ἐν τῇ νυκτὶ ⁴⁾ πολλῷ σφᾶς ἐμελλεν ἀλγεινότερα ἐπιλήψεσθαι· ῥιγὸς τε γὰρ ἰσχυρὸν καὶ νιφετὸς ἦν ὁμοῦ τῷ

1) στρατιᾷ] Reposui pro στρατῷ, ut et infra στρατιᾷ pro στρατῷ.

2) κατάσκήψαι] Nimis durus est hic infinitivus, si reliquam structuram spectes; quare scribendum cenſeo κατέσκηψε.

3) Λαοδόκος] L. I. C. 4. §. 4. fuit Ἀμάδοκος, ubi vid. not., et Valkenar. ad Herodot. L. VIII. f. 38.

4) ἐν τῇ νυκτὶ] Restitui ἐν, quod abesse non poterat; sic paulo infra bis ἐν τῇ νυκτί.

τῷ ῥίγῃ· πέτραι τε ἀπολισθάνουσai τοῦ Παρνασσοῦ
 μεγάλαι καὶ κρημνοὶ καταρρήγνύμενοι σκοπὸν τοὺς
 βαρβάρους εἶχον, καὶ αὐτοῖς οὐ κατὰ ἓνα ἢ δύο,
 ἀλλὰ κατὰ τριάκοντα καὶ ἔτι πλείοσιν, ὥς ἕκαστοι ἐν
 τῷ αὐτῷ Φρουροῦντες ἢ καὶ ἀναπαυόμενοι τύχοιεν,
 ἀθρόοις ἢ ἀπώλειά ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς τῶν κρη-
 μνῶν. Ἀμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι οἱ Ἕλληνες ἐπῆσαν 4
 ἀφισιν ἐκ τῶν Δελφῶν· οἱ μὲν ἄλλοι τὴν ἐπὶ στρατεύμα
 εὐθεΐαν, οἱ Φωκεῖς δὲ, ἅτε καὶ μᾶλλον ἔχοντες τῶν
 χωρίων ἐμπείρως, κατέβησαν τε διὰ τῆς χιόνος, κατὰ
 τὰ ἀπότομα τοῦ Παρνασσοῦ, καὶ ἔλαθον κατὰ νώτου
 γενόμενοι τοῖς Κελτοῖς, ἠκόντιζόν τε ἐς αὐτοὺς καὶ
 ἐτόξευον σὺν οὐδενὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων δείματι. οἱ
 δὲ ἀρχομένης μὲν τῆς μάχης, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὸν
 Βρέννον, (οὔτοι δὲ μήκιτοί τε ἦσαν καὶ ἀλκιμώτατοι
 τῶν Γαλατῶν) τότε μὲν ὑπὸ προθυμίας ἔτι ἀντεῖχον
 βαλλόμενοι τε πανταχόθεν, καὶ οὐχ ἦσσαν ὑπὸ τοῦ
 ῥίγους, μάλιστα οἱ τραυματαῖαι, ταλαιπωροῦντες. ὥς
 δὲ καὶ ὁ Βρέννος ἔλαβε τραύματα, ἐκεῖνον μὲν λιπο-
 ψυχήσαντα ἐκκομίζουσιν ἐκ τῆς μάχης· οἱ δὲ βάρβα-
 ροὶ, πανταχόθεν σφίσιν ἐγκειμένων τῶν Ἑλλήνων,
 ὑπέφευγόν τε ἄκοντες, καὶ ἑαυτῶν τοὺς ἀδυνάτους
 διὰ τραύματα ἐπεσθαὶ καὶ ἀρρώστῃαν φονεύουσιν· καὶ
 οἱ μὲν ἐστρατοπέδευσαντο, ἔνθα νύξ κατελάμβανεν
 ἀναχωροῦντας. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φόβος σφίσιν ἐμπί- 5
 πτει Πανικός· τὰ γὰρ ἀπὸ αἰτίας οὐδεμιᾶς δείματα
 ἐκ τούτου φασὶ γίνεσθαι⁵). ἐνέπεσε μὲν ἐς τὸ στρα-
 τευμα ἢ ταραχὴ περὶ βαθεΐαν τὴν ἐσπέραν, καὶ ὀλί-
 γοι τοκαταρχὰς ἐγένοντο οἱ παραχθέντες ἐκ τοῦ
 Ρ 3 νοῦ

5) φόβος — Πανικός· — γίνεσθαι] Vide Suid. Πανικῶ δείματι.

νοῦ ⁶)· ἐδόξαζόν τε οὔτοι, κτύπου τε ἐπελαυνομένων ἵππων καὶ ἐφόδου πολεμίων αἰσθάνεσθαι· μετὰ δὲ οὐ πολὺ καὶ ἐς ἅπαντας διέδρα ἢ ἄγνοια ⁷). ἀναλαμβάνοντες οὖν τὰ ὅπλα καὶ διασάντες ἐκτείνον τε ἀλλήλους, καὶ ἀνὰ μέρος ἐκτείνοντο· οὔτε γλώσσης τῆς ἐπιχωρίου συνιέντες, οὔτε τὰς ἀλλήλων μορφάς, οὔτε τῶν θυρεῶν καθορῶντες τὰ σχήματα· ἀλλὰ ἀμφοτέραις ταῖς τάξεσιν ὁμοίως ὑπὸ τῆς ἐν τῷ παρόντι ἀγνοίας οἷ τε ἄνδρες οἱ ἀνθεστηκότες εἶναί σφισιν Ἑλληες καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα ἐφαίνοντο, καὶ Ἑλλάδα ἀφίεναι τὴν φωνήν· ἢ τε ἐκ τοῦ θεοῦ μανία πλεῖστον ἐξεργάσατο ὑπ' ἀλλήλων τοῖς Γαλάταις τὸν φόνον· τῶν δὲ Φωκῶν ὅσοι κατελίποντο κατὰ τοὺς ἀγροὺς φυλακῆς βοσκημάτων εἵνεκα, πρῶτοί τε ἦσθοντο, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς Ἑλλησι τὰ ἐν τῇ νυκτὶ κατασχόντα τοὺς βαρβάρους. ἀναθάρσυσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς προθυμότερον ἔτι ἐνέκειντο τοῖς Κελτοῖς, διὰ φυλακῆς τε πλέονος τὰς ἐπαύλεις ἐποιοῦντο, καὶ τὰ ἐς βίου χρεῖαν οὐ περιεώρων σφᾶς ἐκ τῆς χώρας ἀμαχεὶ λαμβάνοντας· ἐγγέγονε τε αὐτίκα τοῖς Γαλάταις διὰ παντός τοῦ στρατοῦ καὶ σίτου, καὶ ὅσα ⁶ ἐς τροφήν ἄλλα, ἐνδεία ἰσχυρά. Πληθος δὲ τὸ ἐν τῇ Φωκίδι αὐτῶν ἀναλωθὲν ⁸), ὀλίγω μὲν ἐξακισχιλίων ἐλάσσονες οἱ ἐν ταῖς μάχαις, οἱ δὲ ἐν τῇ χειμερίᾳ διαφθα-

6) παραχθέντες ἐκ τοῦ νοῦ] *mente alienati, emoti. De quo vocis παράγειν significatu vid. Suid. et Hesych. v. παράγειν et παραγωγή. Similiter Aelian. Var. Hist. L. XIII. C. 6.: ὅς (οἶος) τοῦ λογισμοῦ παράγει καὶ ἐκφράσας — ποιεῖ. Nec tamen prorsus repudianda est le-*

ctio Codicis Mosc. et Casaub., παραχθέντες.

7) ἡ ἄγνοια] Cum Sylburgio sentio, qui scribendum censet ἡ ἀνοία. De illarum vocum crebra permutatione saepius non dijudicanda vid. Lennep. ad Phalar. Epist. p. 215.

8) ἀναλωθὲν] Cod. Mosc. et Aldina

διαφθαρέντες νυκτὶ, καὶ ὕστερον ἐν τῷ Πανικῷ δέ-
ματι, ἐγένοντο ὑπὲρ τοὺς μυρίους· τοσοῦτοι δὲ ἄλλοι
καὶ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. Ἀθηναίων δὲ ἄνδρες ἐπισκεψόμενοι 7
μὲν ἀφίκοντο ἐν Δελφοῖς 9)· τότε δὲ ἐπανήκοντες τὰ
τε ἄλλα ἠγγελλον, ὅποια συμβεβήκει τοῖς βαρβάροις,
καὶ τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ κατειληφότα. οἱ δὲ αὐτοὶ τε 10)
ἐξεστρατεύοντο, καὶ ὡς τὴν Βοιωτίαν διώδευον, οἱ Βοιω-
τοὶ σφισιν ἀνεμίχθησαν· οὕτω δὲ ἀμφοτέρω τοῖς
βαρβάροις ἐπακολουθοῦντες, ἐλόχων τε καὶ ἐκτεινον
τοὺς αἰεὶ ἰσχάτους. τοῖς δὲ Φεύγουσιν ὁμοῦ τῷ Βρέν-
νῳ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀχιχάριον ἐν τῇ πρῳτέρᾳ νυκτὶ ἀνε-
μίχθησαν· βραδεῖαν γὰρ τὴν πορείαν ἐποίησάν σφι-
σιν οἱ Αἰτωλοὶ, τοῖς τε ἀκοντίοις ἐς αὐτοὺς ἀφειδέσε-
ρον, καὶ ὅτῳ τύχοιεν καὶ ἄλλῳ χρώμενοι· ὥς ἐς τὸ
στρατόπεδον τὸ πρὸς τῇ Ἡρακλείᾳ μοῖρα οὐ πολλὴ
διέφυγεν ἐξ αὐτῶν. Τῷ δὲ Βρέννῳ κατὰ μὲν τὰ τραύ- 8
ματα ἐλείπετο ἔτι σωτηρίας ἐλπίς· τῶν δὲ πολιτῶν
φόβῳ φασὶν αὐτὸν, καὶ τῇ αἰδοῖ πλέον, ἅτε τῶν ἐν
τῇ Ἑλλάδι κακῶν αἴτιον, ἐκουσίως ἀφεῖναι τὴν ψυ-
χὴν, ἀκράτου πίνοντα τοῦ οἴνου 11). καὶ τὸ ἀπὸ τού-
του δὲ οἱ Βάρβαροι μέχρι μὲν τοῦ Σπερχεῖοῦ χαλεπῶς
ἐκομίσθησαν, τῶν Αἰτωλῶν βιαίως σφίσιν ἐγκειμέ-
νων· ὡς δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Σπερχεῖον, οἱ ἐντεῦθεν

P 4

ὑποκα-

Adina ἀναχωθὲν, unde in Cod.
Cassaub. scriptum ἀναχωσθὲν,
obrutum terra. Sed vulgata
recte se habet.

9) ἐν Δελφοῖς] Cod. Mosc.
ἐν Δελφούς; unde ἐς Δελφούς
scribendum esse satis liquet;
sic C. 24. init. ἀφικόμενοι ἐς
Δελφούς, et ibi paulo infra.

10) οἱ δὲ αὐτοὶ τε] scil. Ἀ-
θηναῖοι. Pro αὐτοὶ τε Cod.
Mosc. haud male exhibet αὐ-
τίκα.

11) ἐκουσίως — οἴνου] Dio-
dor. Eclog. Lib. XXII. 13. il-
lum. mero largiter hausto sese
confodisse scribit, et, pugione
vitam finisse, Justinus refert
L. XXIV. C. 8.

ὑποκαθήμενοι Θεσσαλοὶ καὶ οἱ Μαλιεῖς ἐνεφορήθησαν οὕτω σφῶν, ὥς μηδένα εἰκαδε ἀποσωθῆναι.
 9 Ἐγένετο δὲ τῶν Κελτῶν στρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀπόλεια, Ἀναξικράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ἦν Λάδας Αἰγιδύς ἐνίκα σάδιον· τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑφεξῆς Δημοκλέους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, οἱ δὲ αὖθις εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσιν οἱ Κελτοί. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω γενόμενα ἴσω τις.

CAPUT XXIV.

Memoranda in templi Delphici vestibulo, VII. Sapientum Graeciae nomina et sententiae templo inscriptae — Homeri signum cum inscriptione — de Homeri et Clymene sepulcro et Homeri matre — memoranda in templo Delphico, Iovis Moeragetae et Apollinis Moeragetae signum, Pindari sella e ferro fabricata. — memoranda extra templum Delphicum, Neoptolemi sepulcrum, lapis Saturni, fons Cassotis.

Ἐν δὲ τῷ προνάῳ τῷ ἐν Δελφοῖς γεγραμμένα ἐστὶν ὠφελήματα ἀνθρώποις εἰς βίον· ἐγγράφη δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν, οὓς γε εἶσθαι σοφοὺς λέγουσιν Ἕλληνες. οὗτοι δὲ ἦσαν ἐκ μὲν Ἰωνίας Θαλῆς τε Μιλήσιος, καὶ Πριηνεὺς Βίας· Αἰολέων δὲ τῶν ἐν Λέσβῳ Πιττακὸς Μιτυληναῖος· ἐκ Δωριέων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Κλεόβουλος Λίνδιος, καὶ Ἀθηναῖός τε Σόλων, καὶ Σπαρτιάτης Χίλων· τὸν δὲ ἑβδόμου Πλάτων ὁ Ἀρίτωνος ἀντὶ Περιάνδρου τοῦ Κυψέλου ἀκατειλόχητον Χηνέα¹⁾· κόμη δὲ

1) ἀκατειλόχητον χηνέα] Vocem corruptam esse, luce clarius

patet. Ex loco autem Platonis in Protagora et ex aliis (vide Menag.

δὲ ἐν τῇ Οἴτῃ τῷ ὄρει ᾠκοῦντο αἱ Χῆναι²). οὗτοι οὖν οἱ ἄνδρες ἀφικόμενοι ἐς Δελφοὺς, ἀνέθυσαν τῷ Ἀπόλλωνι τὰ ἀδόμενα, Γνώθι σαυτὸν, καὶ Μηδὲν ἄγαν³). οὗτοι μὲν δὴ ἐνταῦθα ἔγραψαν τὰ εἰρημένα. Θιά-
σαιο δ' ἂν καὶ εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῆν ἐπὶ σήλῃ, καὶ ἐπιλέξει τὸ μάντευμα, ὃ γενέσθαι τῷ Ὀμήρῳ λέγου-
σιν.

*Ολβια⁴) καὶ δύσδαιμον, (ἔφους γὰρ ἐπ' ἀμ-
φοτέροισι)

Πατρίδα δίζηαι. μητρεῖς δέ τοι, οὐ πατρεῖς
ἔσιν.

*Ἔσιν ἴος νῆσος μητρὸς πατρεῖς, ἥ σε θα-
νόντα

Δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύ-
λαξαι.

Δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὀμήρου μνήμα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἑτέρῳθι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶναι τοῦ Ὀμήρου λέγοντες. Κύπριοι δὲ, (οἰκιοῦνται γὰρ δὴ καὶ οὗτοι Ὀμηρον) Θεμισώ τε αὐτῷ μητέρα εἶναι τῶν

P 5

τινα

pag. ad *Diogen. Laërt.* L. I. f. 41. et 106.) facilis est emendatio. Scilicet cum *Hartung.* et *Kuhn.* scribendum est: Μύσωνα κατέλοχε τόν. *Menag.* ad *Laërt.* L. I, f. 106. *Pausaniae* verba ita excitat: Μύσωνα καταλέγει τόν etc.: incertum vero, num ita legerit, an emendaverit. *Palmer.* Exercit. p. 438. minime inferendum esse putat Μύσωνα, et τὸν Χηνέα dictum, sicuti τὸν Σταγυρίτην pro *Aristotele*.

2) αἱ Χῆναι.] Hoc nomen

variat: in *Steph.* legitur Χῆν. Vide *Menag.* ad *Laërt.* L. I. f. 106.

3) ἀνέθυσαν — ἄγαν.] Prius *Thaletis* vel *Chilonis*, posterius *Chilonis* esse, ferebatur; vid: *Menag.* ad *Laërt.* L. I. f. 39. et 41. Ista vero γνώμας *Amphictyones* inscribendas curasse, *Plutarch.* memorat de *Garrulis*.

4) *Ολβια etc.] Hoc oraculum exhibet quoque *Stephan.* *Byz.* v. ἴος.

τινα ἐπιχωρίων γυναικῶν λέγουσιν, καὶ ὑπὸ Εὐκλου
πρωθеспισθῆναι τὰ ἐς τὴν γένεσιν τὴν Ὀμήρου Φασὶν
ἐν τοῖςδε·

Καὶ τότε ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγας ἔσσετ'
αἰιδός,

Ὅν τε Θεμιστὴν τέξει ἐπ' ἀγροῦ δια γυναι-
κῶν,

Νόσφι πολυκτεάνοιο πολύκλειτον ⁵⁾ Σαλα-
μῖνος.

Κύπρον δὲ προλιπὼν, διερός θ' ὑπὸ κύμασιν
ἄρθεις,

Ἑλλάδος εὐρυχόρου μῦθος κακὰ πρῶτος αἰ-
σας,

Ἔσσεται ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἥματα
πάντα.

ταῦτα ἡμεῖς ἀκούσαντές τε καὶ ἐπιλεξάμενοι τοὺς
χρησμούς, ἰδίᾳ δὲ οὐδένα αὐτῶν λόγον, οὔτε ἐς πα-
4 τρίδα, οὔτε περὶ ἡλικίας Ὀμήρου γράφομεν. Ἐν δὲ
τῷ ναῶ πεποιήται μὲν Ποσειδῶνος βωμός, ὅτι τὸ μαν-
τεῖον τὸ ἀρχαιότατον κτῆμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. ἔστηκε
δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν δύο· ἀντὶ δὲ αὐτῶν τῆς
τρίτης Ζεὺς τε Μοιραγέτης, καὶ Ἀπόλλων σφίσι παρ-
ἔστηκε Μοιραγέτης. Θεάσαιο δὲ ἐνταῦθα καὶ ἐσίαν,
ἐφ' ἣ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως ὁ ἱερεὺς ἀπέκτεινε
τοῦ Ἀπόλλωνος. τὰ δὲ ἐς τοῦ Νεοπτολέμου τὴν
τελευτήν ἐσιν ἡμῖν ἐτέρωθι εἰρημένα ⁶⁾. ἀνάκειται
δὲ οὐ πόρρῳ τῆς ἐσίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μὲν
ἐσιν ὁ θρόνος· ἐπὶ δὲ αὐτῷ Φασιν, ὅποτε ἀφίκοιτο ἐς
Δελφοὺς, καθέζεσθαι τε τὸν Πίνδαρον καὶ ἄδειν,
ὅποσα

5) πολύκλειτον] Cod. Mosc.
πολύκλειτον.

6) ἐσιν — εἰρημένα] Vide
L. IV. C. 17. §. 3.

ὅποσα τῶν ἀσμάτων ἐς Ἀπόλλωνα ἔστιν ⁷⁾). ἐς δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἐσωτάτω παρίασί τε ἐς αὐτὸ ὀλίγον ⁸⁾), καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἕτερον ἄγαλμα ἀνάκειται.

Ἐξελθόντι δὲ τοῦ ναοῦ, καὶ τραπέντι ἐς ἀρι- 5
στερά ⁹⁾), περίβολός ἐστι, καὶ Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλ-
λεως ἐν αὐτῷ τάφος ¹⁰⁾)· καὶ οἱ κατὰ ἔτος ἐναγίζου-
σιν οἱ Δελφοί. ἐπαναβάντι δὲ ἀπὸ τοῦ μνήματος,
λίθος ἐστὶν οὐ μέγας· τούτου καὶ ἔλαιον ὁσημέραι
καταχέουσι, καὶ κατὰ ἐορτὴν ἐκάστην ἔρια ἐπιτιθέασι
τὰ ἀργά· ἐστὶ δὲ καὶ δόξα ἐς αὐτὸν, δοθῆναι Κρόνῳ
τὸν λίθον ἀντὶ τοῦ παιδός, καὶ ὥς αὐθις ἤμεσεν αὐτὸν
ὁ Κρόνος. ἰοῦσι δὲ ὡς ἐπὶ τὸν νεῶν αὐθις μετὰ τοῦ
λίθου τὴν θεάν, ἔστιν ἡ Κασσωτὶς ¹¹⁾) καλουμένη
πηγή· τεῖχος δὲ οὐ μέγα ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἡ ἀνοδος διὰ
τοῦ τείχους ἐστὶν ἐπὶ τὴν πηγὴν. ταύτης τῆς Κασσω-
τίδος δύεσθαι τε κατὰ τῆς γῆς λέγουσι τὸ ὕδωρ, καὶ
ἐν τῷ ἀδύτῳ τοῦ θεοῦ τὰς γυναῖκας μαντικὰς ποιεῖν·
τὴν δὲ τῇ κρήνῃ δεδωκυῖαν τὸ ὄνομα τῶν περὶ τὸν
Παρνασσὸν Νυμφῶν φασιν εἶναι.

7) ὅποσα — Ἀπ. ἔστιν] Vid. Schneideri V.C. Fragm. Pindari p. 34.

8) παρίασί τε ἐς αὐτὸ ὀλίγον] *Amas.*, qui interpretatur quo paucis est aditus, legisse videtur ὀλίγους. Forte scribendum sit: παριοῦσι γε ἐς & ο., ubi paululum ad illud accessse-

ris. Sic infra: ἰοῦσι δὲ ὡς ἐπὶ τὸν νεῶν etc.

9) ἐς ἀριστερά] Cod. Mosc. ἐς ἀριστεράν.

10) Νεοπτολέμου — τάφος] Rem firmat Strabo L. IX. pag. 645. A.

11) Κασσωτὶς] Cod. Mosc. hic et infra Κασσοτ.

CAPUT XXV.

Lefche Delphorum, Polygnoti picturis exornata — dextrae partis picturae, quae Trojam captam et Graecorum classem domum solventem exhibet, descriptio.

Ὑπὲρ δὲ τὴν Κασσωτίδα ἔστιν οἶκημα γραφαῖς ἔχον τῶν Πολυγνώτου, ἀναθήματα μὲν Κνιδίων· καλεῖται δὲ ὑπὸ Δελφῶν Λέσχη¹⁾), ὅτι ἐνταῦθα συνιόντες τὸ ἀρχαῖον τὰ τε σπουδαιότερα διελέγοντο, καὶ ὅποσα μυθῶδη. τοιαῦτ' εἶναι πολλὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Ὅμηρος ἐν Μελέανθους²⁾ λειδορία πρὸς Ὀδυσσεῖα ἐδήλωσεν·

Οὐδ' ἐθέλεις εὐδεν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθῶν,

Ἡέ που ἐς Λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.

- 2 Ἐς τοῦτο οὖν ἐσελθόντι τὸ οἶκημα, τὸ μὲν σύμπαν τὸ ἐν δεξιᾷ τῆς γραφῆς Ἰλιόν τέ ἐστιν ἐαλωκυῖα καὶ ἀπόπλους ὁ Ἑλλήνων³⁾). Μενελάω δὲ τὰ ἐς τὴν ἀναγωγὴν εὐτρεπίζουσι⁴⁾), καὶ ναῦς τε γεγραμμένη, καὶ ἄνδρες ἐν τοῖσι ναύταις, καὶ ἀναμῖξ παῖδες· ἐν μέσση

1) Λέσχη] Vide not. 3. ad L. III. C. 14., et adde Kuhn. ad Aelian. V. H. L. II. C. 24.

2) Ὅμηρος ἐν Μελέανθους] Ex Codd. Mosc. et Vindob. rescripti Μελέανθους pro vulgata Μελανθίου. Locus Homeri est Odyss. σ. vers. 328.

3) Ἐς τοῦτο — Ἑλλήνων]

Has picturas, quod artis rationem attinet, enarratas dedit Caylus in Histoire de l'Academie des Inscriptions etc. Tom. XXVII. p. 34. sq.

4) εὐτρεπίζουσι] Kuhn. praeter necessitatem emendat εὐτρεπίζοντι. Nam similiter in sequentibus: καταλύουσι δὲ καὶ τοῦ Μενελάου τὴν σκηνὴν etc.

μέσση δέ ἐστι τῇ νηὶ ὁ κυβερνήτης Φρόντις ⁵⁾ κοντούς
 διέχων. Ὅμηρος ⁶⁾ δὲ Νέστορα ἐποίησεν ἄλλα τε
 διαλεγόμενον πρὸς Τηλέμαχον, καὶ περὶ τοῦ Φρόντι-
 δος· πατρὸς ⁷⁾ μὲν Ὀνήτορος, Μενελάου δὲ ἦν κυβερ-
 νήτης, δοκιμώτατος δὲ ἐς τὴν τέχνην, καὶ ὡς Σούνιον
 ἦδη τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ παραπλέοντα ἐπέλαβεν αὐτὸν τὸ
 χρεὼν· καὶ τέως ὁμοῦ Νέστορι ὁ Μενέλαος πλέων ⁸⁾,
 τότε κατὰ αἰτίαν ἀπελείφθη ταύτην, ἵνα μνήμάτος
 καὶ ὅσα ἐπὶ νεκροῖς ἄλλα ἀξιώσεις τὸν Φρόντιν. οὗ-
 τός τε ⁹⁾ οὖν ἐν τοῦ Πολυγνώτου τῇ γραφῇ, καὶ ὑπ'
 αὐτὸν Ἰθαιμένης τέ τις ¹⁰⁾ κομίζων ἐσθῆτα, καὶ
 Ἐχρίαξ διὰ τῆς ἀποβάθρας κατιῶν ἐσιν, ὑδρίαν
 ἔχων χαλκῇν. καταλύουσι δὲ καὶ τοῦ Μενελάου τὴν
 σκηνὴν οὐ πόρρω τῆς νεῶς οὖσαν Πολίτης, καὶ Στρώ-
 Φιός ¹¹⁾ τε καὶ Ἀλφίος· καὶ ἄλλην διαλύων σκηνὴν
 ἐσιν Ἀμφιάλος· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀμφιάλου τοῖς ποσὶ
 κάθεται παῖς· ἐπίγραμμα δὲ οὐκ ἔστι τῷ παιδί, γέ-
 νεια δὲ μόνῳ τῷ Φρόντιδι. καὶ μόνου τούτου τὸ ὄνομα ἐκ
 τῆς ἐς Ὀδυσσέα ποιήσεως ἔμαθε· τῶν δὲ ἄλλων (ἐμοὶ
 δοκεῖν) τὰ ὀνόματα συνέθηκεν αὐτὸς ὁ Πολύγνωτος.
 Βρισηῖς δὲ ἐσῶσα, καὶ Διομήδης τε ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ
 Ἴφιος

5) φρόντις] Cod. Mosc. et
 Vindob. constanter exhibent
 φροντίνος, — τίνου, — τίνω pro
 φρόντις, — τιδος, — τιδι.

6) Ὅμηρος etc.] Vid. Odyss.
 γ. vers. 277. sq.

7) φρόντιδος· πατρὸς etc.] Si
 structuram et nexum orationis
 spectes, excidisse ὡς et scriben-
 dum esse videtur: φρόντιδος,
 ὡς πατρὸς etc.

8) πλέων] Ex Cod. Mosc. et
 Vindob. dedi pro vitiose vulga-

to πλέοντι. Kuhn. jam ita emen-
 daverat.

9) οὗτός τε] Uterque Cod.
 τότε, et Vind. mox ἐν τῇ Π.
 pro ἐν τοῦ Π.

10) καὶ ὑπ' αὐτὸν Ἰθαιμένης
 τέ τις] Cod. Mosc. καὶ ὑπ' αὐ-
 τὸν Ἰτατο Μένης τέ τις, et Vin-
 dob. καὶ ὑπ' αὐτὸν Ἰτατο Μενε-
 τεύς τις.

11) Στρώφιός] Uterque Cod.
 Τρώφιος.

Ἴφίς πρὸς ἀμφοτέρων ¹²⁾), εἰκάσιν ἀνασκοπούμενοι
τὸ Ἑλένης εἶδος. κάθεται δὲ αὕτη τε ἡ Ἑλένη καὶ
Εὐρυβάτης πλησίον, τὸν Ὀδυσσεύς ¹³⁾ εἶναι κήρυκα
εἰκάζομεν· οὐ μὴν εἶχεν ἤδη γένεια. Θεράπαινα δὲ
Ἥλέκτρα καὶ Πανθαλῖς, ἡ μὲν τῇ Ἑλένῃ παρέστηκε,
ἡ δὲ ὑποδεῖ τὴν δέσποιναν ἡ Ἥλέκτρα. διάφορα δὲ
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα Ὅμηρος ἔθετο ἐν Ἰλιάδι,
ἐνθα ¹⁴⁾ καὶ Ἑλένην καὶ ἱύσας ὁμοῦ τῇ Ἑλένῃ τὰς
δούλας ἐπὶ τὸ τεῖχος πεποίηκε. Κεῖθται δὲ ὑπὲρ
τὴν Ἑλένην πορφυροῦν ἀνὴρ ἀμπεχόμενος ἱμάτιον, καὶ
εἰς τὰ μάλισα κατηφής· Ἑλένον εἶναι τεκμήριον ἂν
τὸν Πριάμου, καὶ πρὶν ἢ καὶ ¹⁵⁾ τὸ ἐπίγραμμα ἐπι-
λέξασθαι. πλησίον δὲ τοῦ Ἑλένου Μέγης ἐσί-
τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ
Λέσχεως ὁ Αἰσχυλήνου Πυρραῖος ἐν Ἰλίου πέρσειδι
ἐποίησε ¹⁶⁾· τρώσθηναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον, ἦν
ἐν τῇ νυκτὶ ἐμαχέσαντο οἱ Τρῶες, ὑπὸ Ἀδμήτου Φησὶ
τοῦ

12) πρὸς ἀμφοτέρων] Forte
πρὸς ἀμφ.

13) τὸν Ὀδυσσεύς] Forte ὁ
Ὀδυσσεύς.

14) Ὅμηρος — Ἰλιάδι, ἐνθα] Vid. Iliad. γ. vers. 143. 144.
Pro ἐνθα uterque Cod. male
dat ἦν.

15) πρὶν ἢ καὶ] Cod. Vind.
πρὶν ἂν.

16) Λέσχεως ὁ Αἰσχυλήνου
Πυρρ. ἐν Ἰλίου πέρσειδι ἐπ.] No-
men Λέσχεως et infra saepius
ita scriptum legitur et Anasf.
interpretatur *Lescheus*; sed
Cod. Vind. hic pro Αἰσχυλήνου
exhibet Αἰσχύλου, et uterque
Codex Λέσχεως, quod nomen

et ab aliis tribuitur auctori Ἰ-
λιάδος μικρᾶς, (vid. Schol. ad
Lycophr. vers. 1263.) cuius car-
minis particula Ἰλίου πέρσει, *Ilii
excidium*, fuisse videtur; de quo
vide Heyne V. C. in Excurs. I.
ad Virgil. Aen. L. II. p. 277.
278. et 281., ubi ea, quae *Sal-
masf.* ad *Solin.* p. 853. 854. de
his carminibus temere turbavit,
docte et accurate explicata sunt.
Pro πέρσει *Kuhn.* et plures vi-
ri docti πέρσει scribendum esse
putarunt; sed *Pausan.* etiam
infra πέρσει exhibet et sic ra-
tionem grammaticam variare
credendum est; vid. Heyne V.
C. l. c. p. 280.

τοῦ Ἀργείου. γέγραπται δὲ ¹⁷⁾ καὶ Λυκομήδης παρὰ τὸν Μέγητα ὁ Κρέοντος, ἔχων τραῦμα ἐπὶ τῷ καρπῷ. Λέσχεως δ' οὕτω φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἀγήνορος τραυθῆναι. δῆλα οὖν, ὡς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ Πολύγνωτος ἔγραψεν οὕτω τὰ ἔλκη σφίσιν, εἰ μὴ ἐπελέξατο τὴν ποίησιν τοῦ Λέσχεω. προσεπέθηκε μὲν τοι καὶ σφυροῦ τῷ Λυκομήδει, καὶ τρίτον τραῦμα ἐν τῇ κεφαλῇ. τέτρωται δὲ καὶ Εὐρύαλος ὁ Μηκιτέως κεφαλὴν τε καὶ ἐπὶ τῇ χειρὶ τὸν καρπὸν. οὗτοι μὲν δὴ ἀνωτέρω τῆς Ἑλένης εἰσὶν ἐν τῇ γραφῇ. ἐφεξῆς δὲ τῇ Ἑλένῃ μήτηρ τε ἡ Θησέως ἐν χρῷ κέκαρμένη, καὶ παίδων τῶν Θησέως Δημοφῶν ἐστὶ φροντίζων, ἕσα γε ἀπὸ τοῦ σχήματος, εἰ ἀνασώσασθαι οἱ τὴν Αἴθραν ἐνέσαι. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἐκ τῆς Σύνιδος θυγατρὸς ¹⁸⁾ γενέσθαι Θησεὶ Μελάνιππον λέγουσι, καὶ ὡς ἀνελοῖτο ὁ Μελάνιππος δρέμου νίκην, ὅτε οἱ Ἐπίγονοι καλούμενοι Νέμεα δεύτεροι ¹⁹⁾ οὗτοι ἔθεσαν μετὰ Ἀδρασον. Λέσχεως δὲ ἐς τὴν Αἴθραν ἐποίησεν, ἥνικα ἠλίσκετο Ἴλιον, ὑπεξέλκουσαν ²⁰⁾ ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων, καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτήσαι Δημοφῶν αὐτήν. ὁ δὲ ἐκείνῳ μὲν, ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσῃν δὲ οὐ πρότερον ἔφη, πρὶν Ἑλένην πείσαι. ἀποσείλαντι δὲ αὐτῷ κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν. εἰκεν οὖν ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἐν τῇ γραφῇ ἀφῖχθαι τε ὡς τὴν Ἑλένην τῆς Αἴθρας εἵνεκα, καὶ

17) γέγραπται δὲ] Abest δὲ in utroque Codice.

18) δὲ καὶ ἐκ τῆς Σύνιδος θυγ.] Restitui γὰρ ex utroque Cod. et Σύνιδος ex Vindob. pro vulgato Σύνιδος. Mallem tamen scri-

bere Σύνιδος, de quo vid. L. I. C. 37. 5. 3. et ibi not.

19) δεύτεροι] Uterque Cod. δεύτερα.

20) ὑπεξέλκουσαν] Camerat. mavult ὑπεξελεθοῦσαν.

καὶ τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαγγέλλειν²¹⁾. γυναῖκες δὲ αἱ Τρῳάδες αἰχμαλώτοις τε ἤδη καὶ ὀδυρομέναις ἰοίκασιν· γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχη, καὶ ὁ παῖς οἱ προσέσηκεν ἐλόμενος²²⁾ τοῦ ματοῦ. τούτῳ Λέσχεως ῥιφθέντι ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευτὴν, οὐ μὲν ὑπὸ δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα ἐθελῆσαι γενέσθαι. γέγραπται δὲ Μηδεσικάση, θυγατέρων μὲν Πριάμου καὶ αὕτη τῶν νόθων· ἐξωκίσθαι δὲ ἐς Πήδαιον πόλιν φησὶν αὐτὴν Ὅμηρος²³⁾, Ἰμβρίῳ Μέντορος παιδὶ ἀνδρὶ συνοικοῦσαν. ἡ μὲν δὲ Ἀνδρομάχη καὶ ἡ Μηδεσικάση καλύμματα εἰσιν ἐπικείμεναι· Πολυξένη δὲ κατὰ τὰ εἰθισμένα παρθένοις ἀνάπεπλεκται τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας. ἀποθανεῖν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως μνήματι, ποιηταί τε ἄδουσι, καὶ γραφὰς ἐν τῇ Ἀθήναις²⁴⁾ καὶ Περγάμῳ τῇ ὑπὲρ Καΐκου θεασάμενος οἶδα ἐχούσας ἐς τῆς Πολυξένης τὰ παθήματα. γέγραφε δὲ καὶ Νέστορα τῇ κεφαλῇ τε ἐπικείμενον πῖλον καὶ ἐν τῇ χειρὶ δόρυ ἔχοντα· καὶ ἵππος κοίσεσθαι μέλλοντος²⁵⁾ παρέχεται σχῆμα. ἄχρι μὲν δὲ τοῦ ἵππου αἰγιαλός τε, καὶ ἐν αὐτῷ ψηφίδες ὑποφαίνονται, τὸ δὲ ἐντεῦθεν οὐκέτι ἔοικεν εἶναι θάλασσα.

21) ἀπαγγέλλειν] Cod. Vind. Locus Homeri est Iliad. v. vers. 173.
ἀπαγγέλλειν.

22) ἐλόμενος] Kuhn. conjicere ἐχόμενος, uti Cap. sequ.: ἐχόμενος τοῦ βωμοῦ.

23) φησὶν αὐτὴν Ὅμηρος] Ex Cod. Mosc. dedi φησὶν pro φησί.

24) καὶ γραφὰς ἐν τῇ Ἀθήναις] Vide L. I. C. 22. §. 6. et ibi not. Mox pro γέγραφε Cod. Mosc. ἔγραφε.

25) μέλλοντος] Cod. Vind. μέλλων· sed vulgata rectior.

CAPUT XXVI.

Picturae dextrae partis Lesches Delphicae descriptio
continuatur — loricae antiquae descriptio.

Τῶν δὲ γυναικῶν τῶν μεταξὺ τῆς τε Αἴθρας καὶ
Νέστορος εἰσιν ἄνωθεν τούτων αἰχμαλῶται καὶ αὐταί,
Κλυμένη τε καὶ Κρέουσα, καὶ Ἀριστομάχη, καὶ Ξενο-
δίκη. Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ¹⁾
κατηρίθμηκεν ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις· ὡσαύτως δὲ καὶ
Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις ²⁾· θυγατέρα μὲν
Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάστος·
Ξενοδίκης δὲ μνημονεύσαντα οὐκ οἶδα οὔτε ποιητὴν,
οὔτε ὅσοι λόγων συνθέται. ἐπὶ δὲ τῇ Κρεούσῃ λέγου-
σιν, ὡς ἡ Θέων μήτηρ καὶ Ἀφροδίτη δουλείας ἀπὸ
Ἑλλήνων αὐτὴν ἐρρύσαντο· εἶναι γὰρ δὴ καὶ Ἀθρείου
τὴν Κρέουσαν γυναῖκα. Λέσχως δὲ καὶ ὁ ποιήσας
ἔπη τὰ Κύπρια ³⁾, διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα
Αἰνεία. γεγραμμένα δὲ ἐπὶ κλίνης ὑπὲρ ταύτας
Δηϊνόμη τε καὶ Μητιόχη, καὶ Πεισὶς ἔστι καὶ Κλεο-
δίκη· τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένη μικρᾷ ⁴⁾· μόνης
ἔστι τὸ ὄνομα τῆς Δηϊνόμης· τῶν δ' ἄλλων (ἐμοὶ δοκεῖν)
ἔθηκε

1) Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι]
Vid. Stesichori Fragm. ed. Such-
fort p. 22. sq.

2) ἐποίησεν ἐν Νόστοις] scilic.
Stesichorus. Pro mendose vul-
gato ἔννοτος restitui ἐν Νόστοις
ex Codice Mosc. exhibente ἐν-
νοτος τοῖς. Heyne V. C. jam prae-
clare ita emendaverat in Excurs.
I. ad L. II. Aeneid. p. 280. De
carminebus Νόστοις inscriptis vid.
Heyne ad Apollodor. p. 990.

Paus. T. III.

3) ἔπη τὰ Κύπρια] De hoc
carmine vide Heyne V. C. in
Excurs. I. ad L. II. Aeneid.
p. 279., et not. 1. ad Pausan.
L. III. C. 16.

4) Ἰλιάδι καλ. μικρᾷ] Hoc
carmen sine auctoris nomine
et ab aliis excitatur, ab aliis
ad Leschen refertur; vide de
eo Heyne V. C. in Excurs. I. ad
L. II. Aeneid. p. 277. 278. 281.

ἔθηκε τὰ ὀνόματα ⁵⁾ ὁ Πολύγνωτος. γέγραπται δὲ καὶ Ἐπειὸς γυμνὸς καταβάλλων ἐς ἔδαφος τῶν Τρώων τὸ τεῖχος· ἀνέχει δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ⁶⁾ κεφαλὴ τοῦ ἵππου μόνῃ τοῦ δουρείου. Πολυποίτης δὲ ⁷⁾ ὁ Πειρίφου, δεδεμένος τὴν κεφαλὴν ταινία, καὶ παρ' αὐτὸν Ἀκάμας ἐστὶν ὁ Θησέως, ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ κράνος· λόφος δὲ ἐπὶ τῷ κράνει πεποιήται· καὶ Ὀδυσσεύς τέ ἐστι, καὶ ἐνδέδυκε θώρακα ⁸⁾ Ὀδυσσεύς. Αἴας δὲ ὁ Οἰλέως ἔχων ἀσπίδα βῶμῳ προσέστηκεν, ὁμνύμενος ὑπὲρ τοῦ ἐς Κασσάνδραν τολμήματος· ἡ δὲ κάθηται τε ἡ Κασσάνδρα χαμαὶ, καὶ τὸ ἄγαλμα ἔχει τῆς Ἀθηνᾶς, εἶγε δὴ ⁹⁾ ἀνέτρεψεν ἐκ βάθρων τὸ ξόανον, ὅτε ἀπὸ τῆς ἱεσίας αὐτὴν ὁ Αἴας ἀφείλκε· γεγραμμένοι δὲ καὶ οἱ παῖδες εἰσιν οἱ Ἀτρέως, ἐπικείμενοι καὶ οὗτοι κράνη· Μενελάῳ δὲ ἀσπίδα ἔχοντι, δράκων ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ἐστὶν εἰργασμένος, τοῦ ἐν Αὐλιδι Φανέντος ἐπὶ τοῖς ἰσρείοις τέρατος ¹⁰⁾ εἵνεκα· ἐπὶ τούτοις ¹¹⁾ τὸν Αἴαντα ἐξορκούσι. κατευθὺ δὲ τοῦ ἵππου ¹²⁾ παρὰ τῷ Νέστορι Νεοπτόλεμος ἀπέκτονός ἐστιν Ἑλασ-

5) ἔθηκε τὰ ὀνόμ.] Cod. Vind. exhibet οὐκ ἔθηκε τὰ ὀνόμ.

6) ὑπὲρ αὐτῶν] Scribendum esse videtur ὑπὲρ αὐτὸν, uti paulo supra ὑπὲρ ταύτας.

7) Πολυποίτης δὲ] Inserui δὲ ex utroque Codice.

8) ἐνδέδυκε θώρακα] Uterque Cod. ἐνδέδυκας θώρακα· sic pro altero Ὀδυσσεὺς aliud nomen esse deberet; quare vulgatam praetuli.

9) εἶγε δὴ] Cod. Mosc. ἤγε δὴ. Hoc argumentum in gemina factitia expressum cernere

sibi visus est *Winkelm.* Descript. des pierr. grav. p. 393.

10) τέρατος] Reposui ex Codice Vindob. pro vulgata τέρας.

11) ἐπὶ τούτοις] scil. τοῖς παισὶ τοῦ Ἀτρέως. Illa vero interpretari possis vel prope illos, vel post illos, scil. pictos. Uterque Codex pro ἐπὶ τούτοις miram lectionem exhibet: ἐπὶ τοῦ εὐός.

12) τοῦ ἵππου] scil. τοῦ δουρείου, qui paulo supra memoratus est.

"Ελασσον"), ὅσις δὴ ὁ "Ελασσος· οὗτος μὲν δὴ ὀλίγον ἐμπνέοντι ἔτι εἴκασαι. Ἀσύνοον δὲ, οὗ δὴ ἐποίησατο καὶ Λέσχεως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει. Νεοπτόλεμον δὲ μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φονεύοντα ἔτι τοὺς Τρῶας ἐποίησεν ὁ Πολύγνωτος, ὅτι ὑπὲρ τοῦ Νεοπτόλεμου τὸν τάφον ἡ γραφὴ πᾶσα ἐμελλεν αὐτῷ γενήσεσθαι. τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὅμηρος μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἀπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει· τὰ δὲ Κύπρια ἔφη φητὶν, ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικία ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο. γέγραπται δὲ βωμός τε καὶ ὑπὸ δείματος παῖς μικρὸς ἐχόμενος τοῦ βωμοῦ· κεῖται δὲ καὶ θώραξ ἐπὶ τῷ βωμῷ χαλκοῦς. Κατὰ δὴ ἐμὲ σπάνιον τῶν θωράκων τὸ σχῆμα ἦν τούτων, τὸ δὲ ἀρχαῖον ἐφόρουσιν αὐτούς· δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν σέρνω καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἀρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι· γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἐμπροσθεν, τὸ δὲ ὀπίσθεν προσῆγον, ἔπειτα περόναις συνῆπτον πρὸς ἄλληλα¹⁴). ἀσφάλειαν δὲ ἀποχεῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι, καὶ ἀσπίδος χωρίς· ἐπὶ

Q 2

τούτω

13) "Ελασσον] Uterque Cod. dat "Ελασσον et "Ελασσος.

14) γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν — προσῆγον, ἔπειτα περόναις συνῆπτον πρὸς ἄλλ.] guala appellabantur; alterum ex adverso corpori applicarunt; alterum a tergo, ac dein fibulis sibi invicem junxerunt. Sic haec recta interpunctione restitui et expediui, pro περόναις

cum Camerario reponens περόναις. Male autem ita distincta et vulgata fuerunt: γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἐμπροσθεν, τὸ δὲ ὀπίσθεν προσῆγον. ἔπειτα περόναις π. π. ἄ., quae Ainsl. prius absurde interpretatus est: et partem quidem anticam Gualon, Prosegon posticam vocabant. Hosfych.: γύαλον — τὸ κύτος τοῦ θώρακος.

ταύτῳ καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα¹⁵⁾ τὸν Φρύγα οὐκ ἔχοντα
 ἀσπίδα ἐποίησεν, ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν· ἐγὼ δὲ
 γραφῇ μεμιμημένον τοῦτον¹⁶⁾ ἐθεασάμην ὑπὸ τοῦ Πο-
 λυγνώτου· καὶ ἐν Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας Καλλιφῶν
 ὁ Σάμιος Πατρόκλω τοῦ θώρακος τὰ γύαλα ἀρμοζού-
 σας ἔγραψε γυναῖκας. τοῦ βωμοῦ δὲ ἐπέκεινα Λαο-
 δίκην ἔγραψεν ἐστῶσαν· ταύτην οὔτε ὑπὸ ποιητοῦ
 κατεिलεγμένην ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις ταῖς Τρωιάσιν
 εὔρισκόν, οὔτε ἄλλως ἐφαίνετο ἔχειν μοι τὸ εἶκος ἢ
 ἀφεθῆναι τὴν Λαοδίκην ὑπὸ Ἑλλήνων. Ὅμηρος¹⁷⁾
 μὲν γε ἐδήλωσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως
 ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ ὡς Ἐλικάονι ἡ Λαοδίκη
 συνοικοίῃ τῷ Ἀντήνορος· Λέσχεως δὲ τετρωμένον τὸν
 Ἐλικάονα ἐν τῇ νυκτομαχίᾳ γνωρισθῆναί τε ὑπὸ
 Ὀδυσσέως καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης Φησίν.
 ἔποιτο ἂν οὖν τῇ Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως κηδεμονίᾳ
 περὶ οἶκον τὸν Ἀντήνορος, μηδὲ ἐς τοῦ Ἐλικάονος τὴν
 γυναῖκα ἔργον δυσμενὲς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενε-
 λάου γενέσθαι. Εὐφορίων¹⁸⁾ δὲ ἀνὴρ Χαλκιδεὺς
 σὺν οὐδενὶ εἰκότι τὰ ἐς τὴν Λαοδίκην ἐποίησεν. Ἐφε-
 ξῆς δὲ τῇ Λαοδίκῃ ὑποσάτης τε λίθου καὶ λουτήριόν
 ἐστίν ἐπὶ τῷ ὑποσάτῃ χαλκοῦν· Μένουσα δὲ κατέ-
 χουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποσάτην ἐπὶ τοῦ
 ἐδάφους κάθεται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσιν
 αἰριθμήσαιτ' ἂν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἰμεραίου¹⁹⁾
 τὴν

15) Ὅμηρος Φόρκυνα etc.] Vid. Iliad. ε. vers. 312 — 314.

16) τοῦτον] scil. τὸν θώρακα.

17) Ὅμηρος etc.] Vid. Iliad. γ. vers. 203 f.

18) Εὐφορίων] De eo vide not. 10. ad L. II. C. 22. Cod.

Mosc. hical'ud nomen exhibet, Ἐλερίων.

19) τοῦ Ἰμεραίου] h. e. Stesichori. Sic Suid. h. v. καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος. Quae hic memoratur ὡδὴ, ad Ἰλίου πύργον est referenda.

τὴν ὠδὴν. παρὰ δὲ τὴν Μέδουσαν ἐν χερσὶ κεκαρμένη
πρεσβύτις ἢ ἄνθρωπος ἐστὶν εὐνοῦχος, παιδίον δὲ ἐν
τοῖς γόνασιν ἔχει γυμνόν· τὸ δὲ τὴν χεῖρα ὑπὸ δείμα-
τος ἐπὶ προσθετῶν ὀφθαλμῶν πεποιήται.

CAPUT XXVII.

Picturae dextrae partis Lesches Delphicae descriptio
continuatur et absolvitur.

Νεκροὶ δὲ, ὁ μὲν γυμνὸς Πῆλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῶτόν ἐστιν
ἐρρίμμενος, ὑπὸ δὲ τὸν Πῆλιν Ἡϊονεύς τε κεῖται καὶ Ἄ-
δμητος ἐνδεδυκότες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐτῶν Λέ-
σχεως Ἡϊονέα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φιλοκτή-
του Φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἄδμητον· ἄλλοι δὲ ἀνωτέρω
τούτων, ὑπὲρ¹⁾ μὲν τὸ λουτήριον Λεώκριτός ἐστιν ὁ Πουλυ-
δάμαντος τεθνεώς ὑπὸ Ὀδυσσέως, ὑπὲρ δὲ Ἡϊονέα τε
καὶ Ἄδμητον Κόροιβος ὁ Μύγδονος· τούτου μνημῆά τε
ἐπιφανὲς ἐν ὄρεσι πεποιήται Φρυγῶν ἐς τεκτορήνων²⁾,
καὶ ἀπ' αὐτοῦ ποιηταῖς Μύγδονας ὄνομα ἐπὶ τοῖς
Φρυξὶ τίθεσθαι καθέσκηκεν. ἀφίκετο μὲν δὲ ἐπὶ τὸν
Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δὲ, ὡς μὲν

Q 3

1) ὑπὲρ] Reddidit ex Cod. Mosc. pro ὑπὸ, praecedentibus ἀνωτέρω τούτων illud exigentibus. Mox pro Λεώκριτος idem Codex exhibet Λεόκριτος.

2) ἐς τεκτορήνων] Verba sunt corrupta. Loescher. et Harzung. legunt Ἐσεκτορήνων. Amas. in Tectorenis; sed neutrius nominis apud Geographos fit mentio. Quare Sylb. scribendum

esse suspicatur Φρυγῶν καὶ Τεκτοσάγων· de qua gente vide Strab. L. X. p. 850. 851. Kuhn. autem, variis conjecturis in medium propositis, in eo acquiescendum esse putat, ut statuamus; ἐς Τεκτορήνων positum pro ἐν Τεκτορήνων, scil. χώρα, et Tectorenos eosdem esse cum Tectosagibus. Codices collati vulgatam exhibent.

ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου· Λέσχεως δὲ ὑπὸ
 Διομήδους ἐποίησεν· εἰσὶ δὲ καὶ ἐπάνω τοῦ Κοροΐβου
 Πριάμος καὶ Ἀξίων τε καὶ Ἀγήνωρ. Πριάμον δὲ οὐκ
 ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ τοῦ Ἑκτορίου,
 ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ παρέργον τῷ
 Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις.
 εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησεν,
 εἰς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι. Ἀξι-
 ὄνα δὲ παῖδα εἶναι Πριάμου Λέσχεως, καὶ ἀποθα-
 νεῖν αὐτὸν ³⁾ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Εὐαίμονος φησι.
 τοῦ Ἀγήνορος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος
 αὐτόχειρ ἐστὶ· καὶ οὕτω φαίνοίτο ἂν Ἐκτολος μὲν
 φονευθεὶς ὁ Ἀγήνορος ὑπὸ Ἀχιλλέως, Ἀγήνωρ δὲ
 αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου. Λαομέδοντος δὲ τὸν
 νεκρὸν Σίνων τε ἑταῖρος Ὀδυσσεύς καὶ Ἀγκιάλός εἰσιν
 ἐκκομίζοντες· γέγραπται δὲ καὶ ἄλλος τεθνεὺς,
 ὄνομά οἱ Ἑρεσος· τὰ δὲ εἰς Ἑρεσὸν τε καὶ Λαομέδοντα,
 ὅσα γε ἡμεῖς ἐπιστάμεθα, ἦσεν οὐδεὶς. ἔστι δὲ οἰκία
 τε ἡ Ἀντήνορος, καὶ παρδάλεως κρεμᾶμενον δέρμα
 ὑπὲρ τῆς ἐσόδου, σύνθημα εἶναι τοῖς Ἑλλησιν, ἀπέ-
 χεσθαι σφᾶς οἴκου τοῦ Ἀντήνορος ⁴⁾. γέγραπται
 δὲ Θεανῶ τε καὶ οἱ παῖδες, Γλαῦκος μὲν καθήμενος
 ἐπὶ θύρακι γυάλοις συνηρμοσμένῳ, Εὐρύμαχος δὲ
 ἐπὶ πέτρᾳ· παρὰ δὲ αὐτὸν ἔστηκεν Ἀντήνωρ, καὶ ἔφθ-
 ξῃς θυγάτηρ Ἀντήνορος Κρινώ· παιδίον δὲ ἡ Κρινώ
 φέρει νήπιον· τῶν προσώπων δὲ ἅπασιν οἶον ἐπὶ συμ-
 Φορᾷ

3) καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν] Sic
 scripti ex Codice Mosc. pro vul-
 gatis ἀποθανεῖν τε αὐτόν.

4) καὶ παρδάλεως — Ἀντή-
 νορος] Strabo L. XIII. p. 905, B:

Σοφοκλῆς ἐν τῇ ἀλώσει τοῦ Ἰλίου
 παρδάλειαν φησὶ πρὸς τῆς θύρας
 τοῦ Ἀντήνορος προτιθῆναι, σύμ-
 βολον τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ ἐστῆναι τὴν
 οἰκίαν.

Φορᾶ σχῆμά ἐστι. κιβωτὸν δὲ ἐπὶ ὄνου⁵⁾ καὶ ἄλλα τῶν σκευῶν εἰσιν ἀνατιθέντες οἰκέται· κάθεται δὲ ἐπὶ ὄνου παιδίον μικρόν. κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλεγείον ἐστὶ Σιμωνίδου·

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαο-
φῶντος

Τίος, περὶ Θομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

CAPUT XXVIII.

Picturae laevae partis Lesches Delphicae, Ulyssis descensum ad inferos exprimentis, descriptio — fratrum Catantemum pietas in parentes — pietatis in deos nonnulla exempla — de Eurynomo Inferorum daemone.

Τὸ δὲ ἕτερον μέρος τῆς γραφῆς, τὸ ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς, ἐστὶν Ὀδυσσεὺς καταβεβηκὼς εἰς τὸν Ἅιδην ὀνομαζόμενον, ὅπως Τειρεσίου τὴν ψυχὴν περὶ τῆς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπέρηται σωτηρίας· ἔχει δὲ οὕτως τὰ εἰς τὴν γραφὴν. ὕδωρ εἶναι ποταμὸς ἔοικε, δῆλα ὡς ὁ Ἀχέρων, καὶ κάλαμοί τε ἐν αὐτῷ πεφυκότες, καὶ ἀμύδρα οὕτω δὴ τι τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων, σκιάς μᾶλλον ἢ ἰχθύς εἰκάσεις· καὶ ναῦς ἐστὶν ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ πορθημεὺς ἐπὶ ταῖς κώπαις. ἐπηκολούθησε δὲ ὁ Πολύγνωτος (ἐμοὶ δοκεῖν) ποιήσας Μινυάδι· ἐστὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Μινυάδι εἰς Θησέα ἔχοντα καὶ Πειρίθουν·

Q 4

Ἐνθ'

5) κιβωτὸν δὲ ἐπὶ ὄνου etc.] num videtur Hesych. v. Πω-
Tangere hunc Polygnotti asil- λωνώτου, ubi vid. not.

"Ενθ' ἦτοι νέα μὲν νεκυάμβατον, ἦν¹⁾ ὁ γε-
ραιὸς

Πορθμεὺς ἦκε Χάρων, οὐκ ἔλαβον ἐνδοθεν
Ἑρμοῦ.

ἐπὶ τούτῳ²⁾ οὖν καὶ Πολύγνωτος γέροντα ἔγραψεν
ἤδη τῇ ἡλικίᾳ τὸν Χάρωνα. οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες τῆς
νεώς· οὐκ ἐπιφανεῖς εἰς ἅπαν εἰσὶν, οἷς προσήκουσι.
Τελλίς μὲν ἡλικίαν ἐφῆβου γεγονώς Φαίης ἄν³⁾, Κλεο-
βοία δὲ ἐτι παρθένος, ἔχει δὲ ἐν τοῖς γόνατι κιβωτὸν,
ὁποίας ποιεῖσθαι νομίζουσι Δήμητρι. ἐς μὲν δὴ τὸν
Τέλλιν τοσοῦτον ἤκουσα, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀρχίλοχος
ἀπόγονος εἴη τρίτος Τέλλιδος· Κλεοβοίαν δὲ ἐς Θάσον
τὰ ἔργια τῆς Δήμητρος ἐνεγκεῖν πρώτην ἐκ Πάρου
Φασίν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχέρουτος τῇ ὄχθῃ μάλιστα
ἄξιον⁴⁾, ὅτι ὑπὸ τοῦ Χάρωνος τὴν ναῦν ἀνὴρ οὐ δίκαι-
2 ος ἐς πατέρα ἀγχ' ἑμὸς ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πατρός. Περὶ
πλείτου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλαι γονέας· ὥσπερ
ἐστὶν ἄλλοις τε τεκμηρῶσθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς κα-
λουμένοις Εὐτεβέσιν, οἱ⁵⁾, ἥνικα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ
πύρ το ἐκ τῆς Αἴτης, χρυσὸν μὲν καὶ ἀργυρον ἐν οὐδε-
νός

1) νεκυάμβατον, ἦν] Cod. Mosc. νέκυν κυάμβατον ἦν, et pro ἔλαβον dat ἔλαβόν. Ceterum Sylburg. pro ἦτοι emendat οἷγε vel οὔτοι, pro ἦκε autem ἦγε, et pro Ἑρμοῦ cum Loescherο ἔρμου, illa sic interpretatus:

Navem hic umbriveham, ve-
tulus quam portitor alto

Egerat, in portu non offen-
dere paratam.

Probantur ista Valkenar. Diarr.
p. 281. A.

2) ἐπὶ τούτῳ] hanc ob cau-

sam. Ex utroque Codice τού-
τῳ dedi pro τούτῳ. Sic enim
alibi ἐπὶ τούτῳ et in hoc Cap.
infer. ἐπὶ λόγῳ τοιούτῳ.

3) Φαίης ἄν] Cod. Mosc. Φαίαν. Forte legendum sit Φαίαιτ' ἄν. Mox pro νομίζου-
σιν ex Cod. Mosc. reposui νο-
μίζουσι.

4) μάλιστα ἄξιον] Excidisse
videtur θεας, vel λόγου, spe-
ctatu dignum vel memoran-
dum.

5) καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλ.
Εὐτεβέ-
σι.

νός μερίδι ἐποιήσαντο, οἱ δὲ ἔφευγον, ὁ μὲν ἀράμενος
μητέρα, ὁ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα· προϊόντας δὲ οὐ σὺν
ῥατῶνῃ καταλαμβάνει σφᾶς τὸ πῦρ ἐπειγόμενον τῇ
φλογί· καὶ (οὐ γὰρ κατετίθεντο οὐδὲ οὕτω τοὺς γο-
νέας) διχῇ σχισθῆναι λεγεται τὸν ῥύακα, καὶ αὐτούς
τε τοὺς νεανίσκους, σὺν δὲ αὐτοῖς τοὺς γονέας τὸ πῦρ
οὐδὲν σφισι λυμηνάμενον παρεξῆλθεν· οὗτοι μὲν δὴ
τιμὰς καὶ ἐς ἡμῆς ἐτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν⁶). ἐν
δὲ τῇ Πολυγνώτου γραφῇ πλησίον τοῦ ἀνδρός, ὅς τῳ
πατρὶ ἐλυμαίνετο, καὶ δι' αὐτὸ ἐν ἄδου κακὰ ἀνα-
πίμπλησι, τούτου πλησίον ἱερὰ σεσυληκῶς ἀνῆρ ὑπέ-
σχε δίκην· γυνὴ δὲ ἡ κολάζουσα αὐτὸν Φάρμακα
ἄλλα τε καὶ ἐς αἰκίαν οἶδεν ἀνθρώπων. Περισσῶς 3
δὲ ἄρα εὐσεβεία θεῶν ἐτι προσέκειντο οἱ ἄνθρωποι· ὥς
Ἀθηναῖοι δὴλά τε ἐποίησαν, ἡνίκα εἶλον Ὀλυμπίου
Διὸς ἐν Συρακούσῃς ἱερὸν⁷), οὔτε κινήσαντες τῶν
ἀναθημάτων οὐδὲν, τὸν ἱερέα τε τὸν Συρακούσιον Φύ-
λακα ἐπ' αὐτοῖς ἐάσαντες. ἐδήλωσε δὲ καὶ ὁ Μῆδος

Q 5

Δᾶτις

εὐσεβείαν, οἱ] Eorum nomina
fuerunt *Amphinomus* et *Ana-
pis* vel *Anapius*; vide *Strab.*
L. VI. p. 412. B., *Solin.* C. 5.
una cum *Salmas.* Exercit. p. 110.
D. et *Olear.* ad *Philostr.* vit.
Apollon. L. V. C. 17., ubi hoc
nummo illustratur. In gemma
quoque argumentum illud ex-
pressum, iudice *Winkelm.* De-
script. des pierr. gr. p. 410. Vid.
etiam *Begeri* thesaur. Bran-
denb. T. I. p. 390. Ex Codice
Mosc. rescripti ei pro male vul-
gato οἱς.

6) οὗτοι — Καταναίων ἔχ.]
Reposui Καταναίων ex Cod.

Mosc. pro vulgato Καταναίων·
nam gentile est Καταναῖος, vid.
Strab. et *Steph. Byz.* Illorum
sepulcri locum appellatum
fuisse *Piorum campum*, legi-
tur in *Solin.* l. c. Conf. *Philo-
strat.* l. c., ubi Εὐσεβῶν χώρος.

7) ἡνίκα εἶλον Ὀλυμπίου Διὸς
ἐν Συρ. ἱερὸν] Ὀλυμπίου appel-
labatur hoc templum, quod in
ea Syracusarum parte fuit, cui
nomen *Acradina*; vid. *Cicer.*
in *Verrem* IV. C. 53. Athe-
nienses regionem tantum circa
hoc templum occupasse, refert
Thucyd. L. VI. § 64. 76. 71. et
Diodor. L. XIII. § 7.

Δᾶτις ⁸⁾ λόγοις τε, οὓς εἶπε πρὸς Δηλίους, καὶ τῶν ἔργων εἵνεκα, ἐν Φοινίσσῃ νηὶ ἄγαλμα εὐρὼν Ἀπόλλωνος, ἀπέδωκεν αὐθις Ταιαγραίοις ἐς Δήλιον ⁹⁾. οὕτω μὲν τὸ θεῖον καὶ οἱ πάντες τότε ἤγον ἐν τιμῇ, καὶ ἐπὶ λόγῳ τοιούτῳ τὰ ἐς τὸν συλήσαντα ἱερὰ ἔγραψε

4 Πολύγνωτος. Ἔστι δὲ ἀνωτέρω τῶν κατειλεγμένων Εὐρύνομος· δαίμονα εἶναι τῶν ἐν ἄδου Φασὶν οἱ Δελφῶν ἐξηγηταὶ τὸν Εὐρύνομον, καὶ ὡς τὰς σάρκας περιεσθίει τῶν νεκρῶν, μόνα σφίσιν ἀπολείπων τὰ ὅσα ἢ δὲ Ὀμήρου ποιήσις ἐς Ὀδυσσεα ¹⁰⁾, καὶ ἡ Μινυάς τε καλουμένη, καὶ οἱ Νόσοι (μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ ἄδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστὶν) ἴσασιν οὐδὲνα Εὐρύνομον δαίμονα. τοσοῦτο μὲν τοι δηλώσω, ὁποῖός τε ὁ Εὐρύνομος καὶ ἐπὶ ποίου γέγραπται σχήματος ¹¹⁾. κυανοῦ τὴν χροάν μεταξὺ ἐστὶ καὶ μέλανος, ὅποῖαι καὶ τῶν μυιῶν αἰ πρὸς τὰ κρέα εἰσὶ προσιζάνουσαι· τοὺς δὲ ὀδόντας φαίνει, καθεζομένῳ δὲ ὑπέσρωται οἱ δέρμα γυπός ¹²⁾. ἐφεξῆς δὲ μετὰ τὸν Εὐρύνομον ἢ τε ἐξ Ἀρκαδίας Αὖγη ¹³⁾ καὶ Ἰφιμέδεια ἐστὶ· καὶ ἡ μὲν παρὰ Τεύθραντα ἡ Αὖγη ἀφίκετο ἐς Μυσίαν,

8) Δᾶτις etc.] Sic scripsi ex Herodoto, Suida et Plutarcho pro vulgato Δᾶτης. De re ipsa vide Herodot. L. VI. f. 97. et 118., ac, qui cum exscripsit, Suidam.

9) ἀπέδωκεν αὐθις Ταιαγραίοις ἐς Δήλιον] Constructionis ratio exigere videtur. ut scribatur ὁ ἀπέδωκεν. In Herodot. L. VI. f. 118. legitur ἐς Δήλιον τὸ θεῖον, ubi vid. Wesseling. De Delio in Tanagraeorum finibus vid. Pauſ. L. IX. C. 20. init.

10) ἢ δὲ Ὀμήρου ποιήσις ἐς Ὀδ.] Sic scripsi ex utroque Codice pro vulgatis αἱ δὲ Ὀμήρου ποιήσις αἱ τὰ ἐς Ὀδ.

11) σχήματος] Ante hanc vocem vulgatum fuit τοῦ, quod utriusque Codicis auctoritate deleui.

12) γυπός] Uterque Cod. πυγός, ac in Codicis Vind. margine a recentiori manu haec adscripta leguntur: δακτύλιος κρεῖσσον.

13) Αὖγη] In utroque Cod. αὐτή,

Μυσίαν, καὶ γυναικῶν, ὅποσας ἐς τὸ αὐτὸ Ἡρακλέα ἀφικέσθαι λεγούσι, μάλιστα δὲ παῖδα ἐοικότα ἔτεκε τῷ πατρί· τῇ δ' Ἰφιμεδείᾳ γέρα δέδοται μεγάλα ὑπὸ τῶν ἐν Μυλασοῖς ¹⁴) Καρῶν.

CAPUT XXIX.

Picturae laevae partis Lesches Delphicae descriptio continuatur — de Ocno et Ionum proverbio inde petito.

Τῶν δὲ ἤδη μοι κατειλεγμένων εἰσὶν ἀνώτεροι τούτων ἱερεῖα· καὶ οἱ ἐταῖροι τοῦ Ὀδυσσεῶς Περιμήδης καὶ Εὐρύλοχος φέροντες¹)· τὰ δὲ ἐστὶ μέλανες κριοὶ τὰ ἱερεῖα. Μετὰ δὲ αὐτοὺς ἀνὴρ ἐστὶ καθήμενος, ἐπὶ ² γραμμα δὲ Ὀκνον εἶναι λέγει τὸν ἄνθρωπον· πεποίηται μὲν πλεκῶν σχοινίον, παρέστηκε δὲ θήλειά ὄνος ἐπεσθίουσα τὸ πεπλεγμένον ἀεὶ τοῦ σχοινίου. τοῦτον εἶναι τὸν Ὀκνον Φιλέργον φασιν ἄνθρωπον, γυναῖκα δὲ ἔχειν δαπανηράν· καὶ ὅποσα συλλέξαιτο ἐργαζόμενος, οὐ πολὺ ἂν ὕψερρον ὑπὸ ἐκείνης ἀνῆλωτο³)· τὰ οὖν ἐς τοῦ Ὀκνου τὴν γυναῖκα ἐθέλουσιν αἰνίζασθαι³) τὸν Πολύγνωτον. οἶδα δὲ καὶ ὑπὸ Ἰώνων, ὅποτε ἰδοιέν τινα πονοῦντα ἐπὶ οὐδενὶ ὄνησιν φέροντι,

αὕτη, quam vocum permutationem in Pausania identidem notavimus.

14) Μυλασοῖς] Sic pro Μυλασοῖς scripsi ex ipso Pausan. L. VIII. C. 10. §. 3., Strab. Lib. X. p. 973, ubi vid. Casaub., et ex Steph. h. v.

1) ἀνώτεροι — φέροντες]

Verba haec ad sensum ita sunt disponenda: τούτων ἀνώτεροι εἰσι καὶ οἱ ἱερεῖα φέροντες τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐταῖροι.

2) καὶ ὅποσα — ἀνῆλωτο] Excidisse videtur ὥς, et scribendum esse: καὶ ὥς, ὅποσα — ἀνῆλωτο.

3) τὴν γυναῖκα ἐθέλουσιν αἰν.]

Uterque

Φέροντι, ὑπὸ τούτων εἰρημένον, ὡς ὁ ἀνὴρ οὗτος συνάγει τοῦ Ὀκνου τὴν θώμιγγα ⁴). Ὀκνον δ' οὖν καὶ μάντεων οἱ ὀρῶντες τοὺς οἰωνοὺς καλοῦσιν τινὰ ὀρνίθα ⁵). καὶ ἔστιν οὗτος ὁ ὄκνος, μέγιστος μὲν καὶ κάλλιστος ἐρωδιῶν· εἰ δὲ ἄλλος τις ὀρνίθων σπάνιός ἐστι, καὶ οὗτος. γέγραπται δὲ καὶ Τιτυὸς οὐ κολαζόμενος ἔτι, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς ⁶) τῆς τιμωρίας ἐς ἅπαν ἐξανηλωμένος· ἀμυδρὸν καὶ οὐδὲ ὁλόκληρον εἶδωλον. ἐπιόντι δὲ ἐφεξῆς τὰ ἐν τῇ γραφῇ, ἔστιν ἐγγυτάτω τοῦ σρεφοντος τὸ καλώδιον Ἀριάδνη· κάθεται μὲν ἐπὶ πέτρας, ὁρᾷ δὲ ἐς τὴν ἀδελφὴν Φαίδραν, τό τε ἄλλο αἰωρουμένην σῶμα ἐν σειρᾷ ⁷), καὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἐκατέρωθεν ⁸) τῆς σειρᾶς ἐχομένην. παρῆχε δὲ τὸ σχῆμα καὶ πρὸς τὸ εὐπρεπέστερον πεποιημένα ⁹) συμβάλλεσθαι τὰ ἐς τῆς Φαίδρας τὴν τελευτήν. τὴν δὲ Ἀριάδνην ἢ κατὰ τινὰ ἐπιτυχῶν δαίμονα, ἢ καὶ ἐπίτηδες αὐτὴν λοχήσας, ἀφείλετο Θησέας ἐπιπλεύσας Διόνυσος σόλῳ μείζονι· οὐκ ἄλλος κατὰ ἐμὴν δόξαν,

Uterque Codex: τ. γυναῖκα οὐκ ἐθέλουσιν αἰν.

4) τὴν θώμιγγα] *funiculum*. Hesych.: θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον. Accuratus de hac voce agit D. Arnaut Lect. Graec. p. 185.

5) Ὀκνον — ὀρνίθα etc.] Vid. Aristot. Hist. Anim. L. IX. C. 18. Hesych.: ὄκνος, εἶδος ἐρωδίου.

6) ὑπὸ τῷ συνεχοῦς] Reposui τοῦ ex Cod. Mosc. pro vulgata τῆς. Jam Sylb. ita emendaverat. Mox pro ἐξανηλωμένος Cod. Vindob. dat ἐξανηλωμένος.

7) αἰωρουμένην σῶμα ἐν σειρᾷ] Cod. Vind. αἰωρούμενοι. Pro mendose vulgato γήρα, Sylburgio recte ita emendante, rescripti *σειρᾷ, fune, laqueo*. Hesych.: *σειραὶ, πλεκτοὶ ἱμάντες*, ubi v. not. Unde *σειραῖος* et *σειραφόρος, equus funalis*: v. Hesych. h. v. et Suid.

8) ἀμφοτέραις ἐκατέρωθεν] Cod. uterque pro his dat *ἀμφοτέρωθεν*.

9) πρὸς τὸ εὐπρ. πεποιημένα] Pro πρὸς Cod. Mosc. *περὶ* et Vind. *ἐπὶ*, ac pro πεποιημένα Cod. Vind. *πεποιημένον*, quod praefero.

δόξαν, ἀλλὰ ὁ πρῶτος μὲν ἐλάσας ἐπὶ Ἰνδοῦς στρα-
τεία, πρῶτος δὲ Εὐφράτην γεφυρώσας ποταμόν.
Ζεῦγμά τε ὠνομάσθη πέλις, καθότι ἐζεύχθη τῆς
χώρας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως ¹⁰⁾ καὶ
ἐς ἡμᾶς, ἐν ᾧ τὸν ποταμόν ἐζευξεν ἀμπελίνοις ὁμοῦ
πεπλεγμένοις καὶ κιττοῦ κλήμασι. τὰ μὲν δὴ ἐς
Διόνυσον παλλὰ ὑπὸ τε Ἑλλήνων λεγόμενα καὶ ὑπὸ
Αἰγυπτίων ἐστίν. ὑπὸ δὲ τὴν Φαίδραν ἐστὶν ἀνακεκλη-
μένη Χλωρίς ὑπὸ τῆς Θυίας γόνασιν. οὐχ ἀμαρτή-
σεται μὲν δὴ οὔτε ὅσις Φησὶ Φιλίαν εἶναι ἐς ἀλλήλας,
ἥνίκα ἔτυχον αἱ γυναῖκες ζῶσαι· ἦσαν γὰρ δὴ ἡ μὲν
ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Χλῶρις ¹¹⁾· εἶπον δὲ
καὶ ἄλλοι τὸν ἐς αὐτὰς λόγον, τῇ μὲν συγγενέσθαι
Ποσειδῶνα τῇ Θυίᾳ, Χλῶριν δὲ Ποσειδῶνος παιδὶ Νη-
λεΐ συνοικῆσαι. παρὰ δὲ τὴν Θυίαν Πρόκριν τε ἔση-
κεν ἡ Ἐρεχθέως, καὶ μετ' αὐτὴν Κλυμένη· ἐπιστρέφει
δὲ αὕτη τὰ νῶτα ἡ Κλυμένη. ἔστι δὲ πεποιημένα ἐν
Νόσοις, Μινύου μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι,
γήμεσθαι δὲ αὐτὴν Κεφάλῳ ¹²⁾· τῷ Δηϊόνος, καὶ γενέ-
σθαι σφίσιν Ἰφικλον παῖδα. τὰ δὲ ἐς τὴν Πρό-
κριν ¹³⁾ καὶ οἱ πάντες ἄδουσιν, ὡς προτέρα Κεφάλῳ ἢ
Κλυμένη.

10) καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως
etc.] Alexandrum M. ibi quo-
que fluvium catenis junxisse,
Steph. Byz. memorat h. v. et
Plin Hist. Nat. L. XXXIV. Cap.
15. init., ubi vid. Harduin.
Pro eis reposui ἐς ex Codice
Mose.

11) ἦσαν — χλῶρις] Apasf.
legisse videtur ἦν· sed si ἦσαν
vera est lectio, post χλῶρις ali-
quid exciderit necesse est

12) Κεφάλῳ] Cephelus hic

a Pausania cum Phylaco con-
fusus videri possit; nam Cly-
menen Phylaci uxorem et
Iphiclum Phylaci filium fuisse,
ex aliis satis constat (vide Pal-
mer. Exercit. p. 439. et Heyne
V. C. ad Apollodor. p. 161.).
Sed cogitandum est, Pausa-
niam hic memorare velle in
Νόσοις relata a vulgari narra-
tione diversa.

13) τὴν Πρόκριν] Uterque
Cod. αὐτὴν Πρόκριν.

Κλυμένη συνώκησε, καὶ ὃν τρόπον ἐτελεύτησεν ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. ἐσωτέρω δὲ τῆς Κλυμένης Μεγάραν τὴν ἐκ Θηβῶν ὄψει· ταύτην γυναῖκα ἔσχεν Ἡρακλῆς τὴν Μεγάραν, καὶ ἀπεπεμψατο ἀνὰ χρόνον ἅτε παίδων τε ἐξεξημένος τῶν ἐξ αὐτῆς, καὶ αὐτὴν ἡγούμενος οὐκ ἐπὶ ἀμείνονι τῷ δαίμονι¹⁴). γυναικῶν δὲ τῶν κατειλεγμένων ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἢ τε Σαλμωνίδος θυγάτηρ ἐπὶ πέτρᾳ καθεζομένη, καὶ Ἐριφύλη παρ' αὐτὴν ἐστὶν ἐσῶσα, διὰ μὲν τοῦ χιτῶνος ἀνεχουσα ἄκρους παρὰ τὸν τράχηλον τοὺς δακτύλους· τοῦ χιτῶνος δὲ ἐν τοῖς κοίλοις εἰκάσεις τῶν χειρῶν ἐκείνου τὸν ὄρμον αὐτὴν ἔχειν. ὑπὲρ δὲ τὴν Ἐριφύλην ἔγραψεν Ἑλπήνορά τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐκλάζοντα ἐπὶ τοῖς ποσὶν, ἔχοντα ὑπὲρ τοῦ βόθρου τὸ ξίφος· καὶ ὁ μάντις Τειρεσίας πρόεισιν ἐπὶ τὸν βόθρον· μετὰ δὲ τὸν Τειρεσίαν ἐπὶ πέτρᾳ ἢ Ὀδυσσεύς μήτηρ Ἀντίκλειά ἐστιν· ὁ δὲ Ἑλπήνωρ ἀμπέχεται φορμὸν¹⁵) ἀντὶ ἐσθῆτος, σύνηθες τοῖς ναύταις φόρημα. κατωτέρω δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς ἐπὶ θρόνων καθεζόμενοι, Θησεὺς μὲν τὰ ξίφη, τό τε Πειρίθου, καὶ τὸ ἑαυτοῦ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἔχει, ὁ δὲ ἐς τὰ ξίφη βλέπων ἐστὶν ὁ Πειρίθους· εἰκάσαις ἂν ἄχθεσθαι τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν ὡς ἀχρείοις καὶ ὄφελός σφισιν οὐ γεγεννημένοις ἐς τὰ τολμήματα. Πανύασις¹⁶) δὲ ἐποίησεν, ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοιντο σχῆμα, οὐ κατὰ δεσμώτας, προσφυές δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντὶ δεσμῶν σφισιν ἔφη τὴν πέτρην¹⁷). Θησεύς δὲ καὶ Πειρίθου

14) καὶ αὐτὴν — δαίμονι] scil. εἶναι vel γεγενῆσθαι.

15) φορμὸν] *storgam*; vide de hac voce *Hesych.* et ibi not.

16) Πανύασις] *Scripti pro Πανύασσις*· de eo vide supra L. IX. C. II. init.

17) προσφυές δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς

Πειρίθου τὴν λεγομένην Φιλίαν ἐν ἀμφοτέραις ἐδήλω-
σεν Ὅμηρος ¹⁸⁾ ταῖς ποιήσεσι. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν
πρὸς Φαίακας λέγων ἐστίν·

Καὶ νύ κ' ἔτι ¹⁹⁾ προτέρους ἶδον ἀνέρας, οὓς ἔθε-
λόν περ,

Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέ-
κνα.

πεποίηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Ἰλιάδι ὁ Νέστωρ ἄλλα τε
ἐπὶ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλλέως νουθεσία, καὶ ἔπη
ταῦδε εἰρηκώς·

Οὐ γάρ πω τοίους ἶδον ἀνέρας, οὐδὲ ἶδω-
μαι,

Θῖον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα
λαῶν,

Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύ-
φημον,

Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

χευτὸς — πέτρην] scilicet εἶ-
ναι, quasi agnatum aliquid
corpori pro vinculis adhaesisse
saxum. De hac fabula de The-
seo et Pirithoo apud inferos
vide Heyne V. C. ad Apollodor.
p. 433.

18) ἐδήλωσεν Ὅμηρος] Cod.
Vind ἐποίησεν Ὅμ. Prior locus
Homeri est Odyss. λ. vers. 630,
posterior Iliad. α. vers. 262.

19) νύ κ' ἔτι] Uterque Co-
dex νῦν ἔτι, et mox pro ἶδον
Cod. Vindob. εἶδον.

CAPUT XXX.

Pictura laevae partis Lesches Delphicae porro describitur — de Phoco et Iaseo narratio.

Ἐφεξῆς δὲ τὰς Πανδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος. Ὀμήρῳ¹⁾ δὲ ἐν Πηλεόπης λόγοις ἐστίν, ὡς ἀποθάινοιν μὲν ταῖς παρθένοις οἱ γεινάμενοι κατὰ μῆνιμα ἐκ θεῶν· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀφροδίτης, λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἡρας μὲν φρονεῖν τε ἱκανὰς εἶναι καὶ εἶδος καλὰς· μῆκος δὲ τοῦ σώματος Ἀρτεμίν φησιν αὐταῖς δωρήσασθαι· ἔργα δὲ γυναιξὶν ἀρμόζοντα ὑπ' Ἀθηνᾶς διδάχθῆναι· Ἀφροδίτην μὲν οὖν ἐς οὐρανὸν ἀνέρχεσθαι, παρὰ Διὸς γάμον εὐδαίμονα ἐθέλουσαν ταῖς παισὶν εὐρέσθαι²⁾. τὰς δὲ ἀπούσης ἐκείνης ἀρπασθῆναι τε ὑπὸ Ἀρπυιῶν, καὶ Ἐρινύσιν ὑπ' αὐτῶν δοθῆναι. τὰς μὲν ἐστὶν ἐς αὐτὰς Ὀμήρῳ πεποιημένα. Πολύγνωτος δὲ κόρας τε ἐξεφανωμένας ἄνθεσι καὶ παιζούσας ἔγραψεν ἀσραγάλοις· ὄνομα δὲ αὐταῖς Καμειρῶ τε καὶ Κλυτίη. τὸν δὲ Πανδάρεων Μιλήσιόν τε ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς³⁾ ὄντα ἴσω τις, καὶ ἀδικήματος ἐς τὴν κλοπὴν Ταντάλῳ καὶ τοῦ ἐπὶ τῷ ὄρκῳ μετασχόντα σοφίσματος⁴⁾. μετὰ δὲ τοῦ Πανδάρεω τὰς κόρας Ἀντίλοχος τὸν μὲν ἕτερον ἐπὶ πέτρας τῶν ποδῶν, τὸ δὲ πρόσ-

ωπον

1) Ὀμήρῳ etc.] Vid. *Odysseu.* vers. 67. sq. ibique Scholia.

quoque *Strabo* L. XIV. pag. 941. C.

2) εὐρέσθαι] Cod. Mosc. εὐρεσθαι.

4) καὶ ἀδικήματος — σοφίσματος] De his vide Schol. ad *Odysseu.* vers. 67. et *Annoin.* Liber. Transf. C. 36.

3) Μιλήτου τῆς Κρητικῆς] *Mileum Creticam* memorat

ωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις⁵⁾ ἔχων ἐστίν. Ἀγαμέμνων δὲ μετὰ τὸν Ἀντίλοχον σκῆπτρῳ τε ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην ἐρείδόμενος, καὶ ταῖς χερσὶν ἐπανεχὼν ῥάβδον. Πρωτεσίλαος δὲ πρὸς Ἀχιλλέα ἀφορᾷ καθεζόμενος, καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τοιοῦτον παρέχεται σχῆμα· ὑπὲρ δὲ⁶⁾ τὸν Ἀχιλλέα Πάτροκλός ἐστιν ἐσηκώς. οὗτοι πλὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔχουσι γένεια οἱ ἄλλοι. Γέγραπται δὲ ὑπὲρ αὐτοὺς Φῳκός τε ἡλικίαν μερῶν, καὶ ἐς εὐγένειαν δὲ εὖ ἔχει⁷⁾. δακτύλιον δὲ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Φῳκου περικαιρούμενος χειρὸς ἐπὶ τοιῷδὲ ἐστὶ λόγῳ. Φῳκῷ τῷ Αἰακοῦ διαβάντι ἐξ Αἰγίνης ἐς τὴν νῦν καλουμένην Φωκίδα, καὶ ἀνθρώπων τε ἀρχὴν τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ ταύτῃ κτήσασθαι, καὶ αὐτῷ θέλοντι ἐνταῦθα οἰκῆσαι, ἀφίκετο ἐπὶ πλεῖστον ὁ Ἰασεὺς Φιλίας, καὶ οἱ δῶρα ἄλλα τε, ὡς τὸ εἶκος, ἐδώρῃσατο, καὶ λίθου σφραγίδα ἐνδεδυμένην⁸⁾ χρυσῷ. Φῳκῷ δὲ οὐ μετὰ
τὰ

5) χερσὶν ἀμφοτέραις] Cod. Vind. χερσὶν ἀμφοτέρα.

6) καθεζόμενος, καὶ ὁ Πρωτεσίλαος — σχῆμα· ὑπὲρ δὲ etc.] Syllb. rectiori interpunctione locum ita constituendum censeat: καθεζόμενος· καὶ ὁ Πρ. — σχῆμα, ὑπὲρ δὲ etc. Sed, cum Protefilai habitus modo expositus sit, Kühn. hic pro ὁ Πρωτεσίλαος ingeniose scribendum esse suspicatur ὁ Ἀχιλλεὺς, et Achilles eodem habitu prius est.

7) καὶ ἐς εὐγένειαν δὲ εὖ ἔχει] Haec mendosa, et nomen Ἰασεὺς illis absorptum esse, ex

subsequentibus, καὶ τοῦδε εἵνεκα — ὁ τε Ἰασεὺς — λαβεῖν αὐτὴν, manifesto liquet. Kühnius ad locum emendandum bonum se ducem praebens, ita recte corrigit: καὶ Ἰασεὺς γενεῖαν μὲν εὖ ἔχων. Mallem tamen scribere: καὶ Ἰασεὺς, ὃς γένεια μὲν εὖ ἔχει, δακτύλιον δὲ etc. Sic inferius: τὰ γένεια καὶ τὴν κεφαλὴν πολίος. Pro δακτύλιον Cod. Vindob. dat δακτυλίδιον.

8) ἐνδεδυμένην] Syllb. mavult ἐνδεδεμένην. Sic σφραγὶς χρυσόδετος legitur in Herodot. L. III. f. 41.

τὰ πολὺν χρόνον ἀνακομισθέντι ἐς Αἴγιναν, Πηλεὺς αὐτίκα ἐβούλευσε τοῦ Βίου τὴν τελευτήν· καὶ τοῦδε εἵνεκα ἐν τῇ γραφῇ ἐς ἀνάμνησιν ἐκείνης τῆς Φιλίας ὅ τε Ἰασεύς τὴν σφραγῖδά ἐστιν ἐθελων θεάσασθαι, καὶ ὁ Φῶκος παρὶς λαβεῖν αὐτήν. ὑπὲρ τούτους Μαίρα ἐστὶν ἐπὶ πέτρᾳ καθεζομένη. περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νότοις, ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ αὐτὴν εἶναι Προΐτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν δὲ εἶναι Σισύφου. ἐφεξῆς δὲ τῆς Μαίρας Ἀκταίων ἐστὶν ὁ Ἀρισαίου, καὶ ἡ τοῦ Ἀκταίωνος μήτηρ, νεβρόν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ἐλάφου, καὶ ἐπὶ δέρματι ἐλάφου καθεζόμενοι· κύων τε θηρευτική παρῴκεται ⁹⁾ σφισι βίου τοῦ Ἀκταίωνος εἵνεκα, καὶ τοῦ ἐς τὴν τελευτὴν τρόπου. ἀποβλέψαντι δὲ αὐθις ἐς τὰ κάτω τῆς γραφῆς, ἔστιν ἐφεξῆς μετὰ τὸν Πάτροκλον οἷα ἐπὶ λόφου τινὸς Ὀρφεὺς καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ ἀριστερᾷ κεφαλῆς, τῇ δὲ ἐτέρᾳ χειρὶ ἰτέας ψαύει· κλῶνές εἰσιν, ὧν ψαύει, προσανακέκλιται δὲ τῷ δένδρῳ· τὸ δὲ ἄλσος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔνθα αἵ γειροι καὶ ἰτέαι δόξῃ τοῦ Ὀμήρου ¹⁰⁾ πεφύκασιν· Ἑλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμά ἐστιν τῷ Ὀρφεϊ, καὶ οὔτε ἡ ἐσθῆς, οὔτε ἐπίθημά ἐστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θράκιον· τῷ δένδρῳ δὲ τῇ ἰτέᾳ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος προσανακεκλιμένος ἐστὶν αὐτῇ Προμέδων. εἰσὶ μὲν δὴ, οἱ νομίζουσι καθάπερ ἐς ποίησιν ἐπεισῆχθαι τοῦ Προμέδοντος ὄνομα ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου· τοῖς δὲ εἰρημένον ἐστὶν, ἄνδρα Ἑλλήνα ἔς τε τὴν ἄλλην ἀπασαν γενέσθαι Φιλήκοον μουσικὴν, καὶ ἐπὶ τῇ ᾠδῇ μάλιστα τῇ Ὀρφείῳ. κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς Σχέ-
διος

9) παρῴκεται] Cod. Vin-
 dob. παρακατάκειται.

10) δόξῃ τοῦ Ὀμήρου.] Vide
 Odyss. κ. vers. 510.

Διος ὁ Φωκεῦσιν ἡγησάμενος ἐς Τροίαν, καὶ μετὰ τοῦ-
 του Πελίας ἐστὶν ἐν Θρόνῳ καθεζόμενος, τὰ γένεια
 ὁμοίως καὶ τὴν κεφαλὴν πολὺς· ἐνορᾷ δὲ ἐς τὸν Ὀρ-
 Φεα· ὁ δὲ Σχέδιος ἐγχειρίδιόν τε ἔχων καὶ ἄγρωσίν
 ἐστὶν ἐσεφανεύμενος. Θαμύριδι ἐγγύς τε καθεζομένῳ
 τοῦ Πελίου διεφθαρμέναι αἱ ὄψεις ¹¹⁾), καὶ ταπεινὸν
 ἐς ἅπαν σχῆμά ἐστι, καὶ ἡ κόμη πολλὴ μὲν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς, πολλὴ δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς γενείαις· λύρα
 δὲ ἔρριπται πρὸς τοῖς ποσὶ, καταγόντες αὐτῆς οἱ
 πήχεις, καὶ αἱ χορδαὶ κατερῥωγυῖαι. ὑπὲρ τούτου
 ἐστὶν ἐπὶ πέτρᾳ καθεζόμενος Μαρσύας, καὶ Ὀλυμ-
 πος ¹²⁾ παρ' αὐτὸν παῖδός ἐστιν ὠραίου καὶ αὐλεῖν
 διδασκομένου σχῆμα ἔχων. οἱ δὲ ἐν Κελαιναῖς Φρύ-
 γες ἐθέλουσι μὲν τὸν ποταμὸν, ὃς ¹³⁾ διεξείσιν αὐτοῖς
 διὰ τῆς πόλεως, ἐκεῖνόν ποτε εἶναι τὸν αὐλητὴν· ἐθέ-
 λουσι δὲ καὶ εὖρημα εἶναι τοῦ Μαρσύου τὸ Μητρῶον
 αὐλημα ¹⁴⁾· Φασὶ δὲ, ὡς καὶ τὴν Γαλατῶν ἀπώσαιντο
 στρατιάν ¹⁵⁾, τοῦ Μαρσύου σφίσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους
 ὕδατί τε ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ μέλει τῶν αὐλῶν ἀμύ-
 ναντος.

11) Θαμύριδι — διεφθαρμέ-
 ναι αἱ ὄψεις] Vide Paus. Lib.
 IV. C. 33. §. 7.

12) Ὀλυμπος] De hoc di-
 scipulo et amasio Marfyae vide
 Suid. et Salmas. Exercit. p. 831.
 832.

13) τὸν ποταμὸν, ὃς etc.]
 scil. Μαρσύαν. Vid. Fischer. V.
 C. in Indice ad Palaephac. v.
 Μαρσύας.

14) τὸ Μητρῶον αὐλ.] Ma-
 tris deum seu Phrygium ci-
 biarum cantum, quo in sacris
 Cybeles utebantur. Sic Ma-
 tris deorum templum Μητρῶον
 appellabantur; v. Paus. L. V.
 C. 20. §. 5. et Pollux L. III. §. 11.

15) στρατιάν] Cum Kuhnio
 reposui pro στρατίαν.

CAPUT XXXI.

Descriptio picturae laevae partis Lesches Delphicae continuatur et finitur — de Meleagri morte varia narratio.

Εἰ δὲ ἀπὶ τοῖς πάλιν ἐς τὸ ἄνω τῆς γραφῆς, ἔστιν ἐφεξῆς τῷ Ἀκταίονι Αἴας ὁ ἐκ Σαλαμῖνος, καὶ Παλαμήδης τε καὶ Θερσίτης κύβοις χρώμενοι παιδιᾷ, τῷ Παλαμήδους εὐρήματι¹⁾. Αἴας δὲ ὁ ἕτερος ἐς αὐτοὺς ὁρᾷ παίζοντας· τούτῳ τῷ Αἴαντι τὸ χρώμα ἔστιν, οἷον ἀνδρὶ ναυηγῶ γένοιτο, ἐπανθούσης τῷ χρωτὶ ἔτι τῆς ἄλμης. ἐς δὲ τὸ αὐτὸ ἐπίτηδες τοῦ Ὀδυσσέως τοὺς ἐχθροὺς ἤγαγεν ὁ Πολύγνωτος. ἀφίκετο δὲ ἐς Ὀδυσσέως δυσμένειαν ὁ τοῦ Οἰλέως, ὅτε τοῖς Ἑλλησιν Ὀδυσσεὺς παρήνει καταλιθῶσαι τὸν Αἴαντα ἐπὶ τῷ ἐς Κασσάνδραν τολμήματι· Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προσελθόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν²⁾, Διομήδην δὲ τὸν ἀποκτείναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσεά, ἐπιλεξάμενος ἐν ἔπεσιν οἶδα τοῖς Κυπρίοις. Μελέαγρος δὲ ὁ Οἰνέως ἀνωτέρω μὲν ἢ ὁ τοῦ Οἰλέως Αἴας ἐστὶν ἐν τῇ γραφῇ· ἔοικε δὲ ὁρῶντι ἐς τὸν Αἴαντα· τούτοις πλὴν τῷ Παλαμήδει γένειά ἐστι³⁾ τοῖς ἄλλοις. Ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν τελευτὴν Ὀμήρῳ μὲν ἐστὶν εἰρημένα³⁾, ὥς Ἐριννὺς καταρῶν ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας, καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην ὁ Μελέαγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἡοῖαί τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς ἀμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ

1) τῷ Παλαμήδους εὐρήματι] narrat Dictys Cretens. de bello Vid. L. II. C. 20. 6. 3. et ibi Trojan. L. II. mor.

2) Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι — θήραν etc.] Aliter hoc 3) Ὀμήρῳ μὲν ἐστὶν εἰρημένα] Vide Iliad. I. vers. 561. sq.

δὴ αὐταὶ Φασὶν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος. τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῶ⁴⁾ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευτὴν συμβῆναι, πρὶν ἢ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλόν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρῶνι⁵⁾.

Ἐς κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν⁶⁾ μόρον.

Ὠκεία δέ νιν Φλόξ κατεδάσσατο

Δαλοῦ περθομένου⁷⁾

Ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς⁸⁾ κακομηχάνου.

R 3

οὐ

4) ἐπὶ τῷ δαλῶ] Cod. Vind.
ἐπὶ τὸν δαλόν.

5) Φρύνιχος — Πλευρῶνι] De hoc poeta tragico vide *Suid.* et *Perizon.* ad *Aelian.* Var. Hist. L. III. C. 8., ubi de hoc et aliis *Phrynichis* docte et accurate disputatur. Nomen vero dramatis, ex quo Pausanias hic versus quosdam excidat, variare videtur. *Suid.* inter ejus tragoedias numerat Πλευρώνια, et in Schol. ad *Lycophr.* vers. 433. legitur Φρύνιχος ὁ τραγικός ἐν δράματι Πλευρώνιας unde verum dramatis nomen Πλευρώνια fuisse, et hic in Pausania pro Πλευρῶνι rescribendum esse conjicio Πλευρώνιας. Scilicet syllaba αῖς in vocem initialem ἐς subsequentis versus perperam transiit. *Pleuron* urbs Aetoliae

fuit, et dramatis inscriptio Πλευρώνιας forte ad fabulam de *Meleagridibus* pertinuit, de qua vid. *Antonin. Lib.* *Metamorph.* C. 2. in fine, et quos *Gierig* laudavit ad *Ovidii Metamorph.* L. VIII. vers. 260.

6) Ἐς — ἤλυξεν] *Sylb.* emendat Ἐκ — ἤλυξεν, ut sit per tmesin pro ἐξήλυξε, effugit. Mihi Ἐς ex ultima syllaba vocis Πλευρώνιας huc male translata ideoque delendum esse videtur, sicuti modo notavimus.

7) περθομένου] Rectius cum *Sylburgio* judico περθόμενον.

8) αἰνᾶς] Pro vulgato αἰᾶς ita rescripsi ex Cod. Vind. et *Mosc.*, qui exhibent ὑπαινας. *Sylb.* hanc veram lectionem jam conjectura assecutus erat.

οὐ μὲν φαίνεται γε ὁ Φρύγιχος προαγαγὼν τὸν λόγον εἰς πλεον, ὡς εὔρημα ἂν τις οἰκείον, προσαψάμενος δὲ αὐτοῦ μόνον ἄτε εἰς ἅπαν ἡδὴ διαβεβημένου τὸ Ἑλληνικόν. ἐν δὲ τοῖς κάτω τῆς γραφῆς μετὰ τὸν Θρακά ἐστι⁹⁾ Θάμυριν, ἑκτὼρ μὲν καθεζόμενος ἀμφοτέρας ἔχει τὰς χεῖρας περὶ τὸ ἀριστερόν γόνυ, ἀνιωμένου σχῆμα ἐμφαίνων· μετὰ δὲ αὐτὸν Μέμνων ἐστὶν ἐπὶ πέτρα καθεζόμενος, καὶ Σαρπηδὼν συνεχὴς τῷ Μέμνωνι· ἐπικέκλιται δὲ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας ὁ Σαρπηδὼν· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν χειρῶν τοῦ Μέμνωνος ἐπὶ τῷ ὤμῳ τοῦ Σαρπηδόνοσ καίται· γένεια μὲν πᾶσιν ἐστὶν αὐτοῖς· ἐν δὲ τοῦ Μέμνωνος τῇ χλαμύδι καὶ ὄρνιθες εἰσιν ἐπειγασμένοι· Μεμνονίδες¹⁰⁾ ταῖς ὄρνισιν ἐστὶν ὄνομα· κατὰ δὲ ἔτος οἱ Ἑλλησπόντιοί φασιν αὐτὰς ἐν εἰρημέναις ἡμέραις ἰέναι τε ἐπὶ τοῦ Μέμνωνος τὸν τάφον, καὶ ὅποσον τοῦ μνήματος δένδρων ἐστὶν ἢ πόας ψιλόν, τοῦτο καὶ σαίρουσιν ὄρνιθες, καὶ ὑγροῖς τοῖς πτεροῖς τοῦ Αἰσῆπου τῷ ὕδατι ραίνουσι. παρὰ δὲ τῷ Μέμνωνι καὶ παῖς Αἰθίοψ πεποίηται γυμνός, ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιοπῶν γένους. ἀφίκετο μὲν τοι εἰς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα, ὅσα ᾤκει¹¹⁾ μετὰξὺ, ὑποχείρια πεποιημένος. Φρύγες δὲ καὶ τὴν ὁδὸν ἔτι ἀποφαίνουσι, δι' ἧς τὴν εἰσαγείαν ἤγαγε, τὰ ἐπίτομα ἐκλε-

9) Θρακά ἐστι] Uferque Cod. Θρακά ἐστι. Mox pro καθεζόμενος ἀμφοτέρας etc. forte scribendum sit καθεζόμενος, ὃς ἀμφ.

10) Μεμνονίδες etc.] De hoc figmento vid. Plin. Hist. Nat.

L. X. C. 26. init. et ibi Harduin., ac Paraphraf. Libr. I. de aucupio f. 7., ubi μέμνοντες dicuntur. Conf. Heyne V. C. ad Apollodor. p. 125.

11) ᾤκει] Cod. Vind. ἰκεῖ.

ἐκλεγόμενος τῆς χώρας· τέτμηται δὲ διὰ τῶν μυνῶν ἡ ὁδός ¹²⁾. ὑπὲρ δὲ τὸν Σαρπηδόνα τε καὶ Μέμνονα, ἔστιν ὑπὲρ αὐτοῦ ¹³⁾ ὁ Πάρις οὐκ ἔχων πω γένεια· κροτεῖ δὲ ταῖς χερσίν, οἷος ἂν γένοιτο ἀνδρὸς ἀγροίκου κρότος· εἰκέναι τὸν Πάριν φήσεις τῷ ψόφῳ τῶν χειρῶν Πενθεσίλειαν παρ' αὐτὸν καλοῦντι· ἔστι δὲ καὶ ἡ Πενθεσίλεια ὀρῶσα ἐς τὸν Πάριν· τοῦ προσώπου δὲ ἔοικε τῷ νεύματι ὑπερορᾶν τε αὐτὸν καὶ ἐν οὐδενὸς τίθεσθαι λόγῳ· τό τε σχῆμά ἐστι τῇ Πενθεσίλειᾳ παρθένος τόξον ἔχουσα τοῖς Σκυθικοῖς ἐμφερές, καὶ παρδάλεως δέρμα ἐπὶ τῶν ὤμων. αἱ δὲ ὑπὲρ τὴν Πενθεσίλειαν φέρονται μὲν εἰσιν ὕδωρ ἐν καταγόσιν ὀσράκοις· πεποιήται δὲ ἡ μὲν ἔτι ὠραία τὸ εἶδος, ἡ δὲ ἤδη τῆς ἡλικίας προήκουσα· ἰδία μὲν δὴ αὐδὲν ἐπίγραμμα ἐπὶ ἑκατέρᾳ τῶν γυναικῶν, ἐν κοινῷ δὲ ἐστὶν ἐπὶ ἀμφοτέραις, εἶναι σφᾶς τῶν οὐ μεμνημένων ¹⁴⁾. τῶν γυναικῶν ἀνωτέρῳ τούτων ἐστὶν ἡ Λυκάονος Καλλισῶ, καὶ Νομία τε καὶ ἡ Νηλέως Πηρώ· ταύτης ἔδνα τῶν γάμων βοῦς ὁ Νηλεὺς ἦται τὰς Ἰφίχλου. τῇ Καλλισοῖ δὲ ἀντὶ μὲν σρωμνῆς ἐστὶν αὐτῇ δέρμα ἄρκτου· τοὺς πόδας δὲ ἐν

R 4

τοῖς

12) τέτμηται δὲ διὰ τῶν μυνῶν ἡ ὁδός] Confer, quae de Persarum regis mansionibus habet Herodot. L. V. f. 52.

13) ὑπὲρ αὐτοῦ] Scribendum esse ὑπὲρ αὐτοῦς, vix in dubium vocare possis, nam accusativi praecedunt,

14) ἐπὶ ἀμφοτέραις, — οὐ μεμνημένων] Rescripti ἀμφοτέραις pro vulgata ἀμφοτέρως· sic

enim modo ante est ἐπὶ ἑκατέρᾳ. Quod rem ipsam attinet, confer paulo infra similem imaginem τῶν ἀμυήτων, quas apud inferos pertusis vasis vel cribris in dolium pertusum aquam portare coactos esse, veteres credebant. Ita Plato in Gorgia: τῶν ἐν ᾧδου ἐθλιώτατοι εἰσὶν οἱ ἀμυήτοι καὶ φοροῦσιν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ἐτέρῃ τοιούτῃ κασκίνῃ.

τοῖς Νομίαις γόνασιν ἔχει κειμένους. ἐδήλωσε ¹⁵) δέ μοι τὰ πρότερα τοῦ λόγου, Φάναι τοὺς Ἀρχάδας, Νομίαν εἶναί σφισιν ἐπιχώριον Νύμφην· τὰς Νύμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μὲν τοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου, ποιητῶν ἔστιν ἐς αὐτὰς λόγος. μετὰ δὲ τὴν Καλλισῶν, καὶ ὅσαι σὺν ἐκείνῃ γυναῖκες, κρημνοῦ τε σχῆμά ἐσι, καὶ ὁ Αἰόλου Σίσυφος ἀνῶσαι πρὸς τὸν κρημνὸν βιαζόμενος τὴν πέτραν. ἔστι δὲ καὶ πίθος ἐν τῇ γραφῇ, πρεσβύτης δὲ ἀνθρώπος, ὁ δὲ ἔτι παῖς, καὶ γυναῖκες ἐὰν μὲν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ¹⁶), παρὰ δὲ τὸν πρεσβύτην ἰοικυῖα ἐκείνῳ τὴν ἡλικίαν· οἱ μὲν ἄλλοι φέροντες ὕδωρ· τῇ δὲ γρατὶ κατεάχθαι τὴν ὑδρίαν εἰκάσεις· ὅσον δὲ ἐν τῷ ὀσρέκῳ λοιπὸν ἦν τοῦ ὕδατος, ἐκχέουσά ἐστιν αὐθις ἐς τὸν πίθον. ἡμεῖς δ' ἐτεκμαιρόμεθα, εἶναι καὶ τούτους τῶν τὰ δρώμενα Ἐλευσῖνι ἐν οὐδενὸς θεμένων λόγῳ· οἱ γὰρ ἀρχαιότεροι τῶν Ἑλλήνων τελετὴν τὴν Ἐλευσινίαν πάντων, ὅποσα ἐς εὐσέβειαν ἤκει, τοσούτῳ ἦγον ἐντιμωτέραν, ὅσῳ ¹⁷) καὶ θεοὺς ἐπίπροσθεν ἡρώων. ὑπὸ τούτῳ δὲ τῷ πίθῳ Τάνταλος καὶ ἄλλα ἔχων ἐστὶν ἀλγείνα, ὅποσα Ὅμηρος ¹⁸) ἐπ' αὐτῷ πεποίηκεν, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς πρόσθεν οἱ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐπηρητημένου λίθου δεῖμα. Πολύγνωτος μὲν δῆλός ἐστιν

15) ἐδήλωσε etc.] Vide Lib. VIII. C. 38. in fine.

quos, pro ἐὰν μὲν legisse videtur καθήμεναι, quam genuinam lectionem fuisse iudico.

16) καὶ γυναῖκες ἐὰν μὲν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ] Vox ἐὰν alieno loco et corrupta est. Kuhn. pro ἐὰν μὲν emendat αἱ μὲν· Apiaf. autem, qui interpretatur: infidens saxo — foeminae ali-

17) τοσούτῳ — ὅσῳ] uterque Codex τοσούτον — ὅσον.

18) Ὅμηρος] Vide Odyss. λ. vers. 581.

ἔστιν ἐπακολουθήσας τῷ Ἀρχιλόχου λόγῳ¹⁹⁾. Ἀρχί-
 λοχος δ', οὐκ οἶδα, εἴτε ἐδιδάχθη παρὰ ἄλλων τὰ
 εἰς τὸν λίθον, εἴτε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ποίησιν εἰσηνέγ-
 κατο. τοσαύτη μὲν πλῆθος, καὶ εὐπρεπείας εἰς
 τοσοῦτόν ἐστιν ἤκουσα ἢ τοῦ Θασίου γραφῆ.

19) τῷ Ἀρχιλόχου λόγῳ] a Jacobs V. C. T. II. p. 47.
 Vide Antholog. Graec. edit. n. 43.

CAPUT XXXII.

Reliqua memoranda Delphorum — memoranda in via Parnassum versus, antrum Corycium — antra maxime memoranda in orbe terrarum, antrum Steunos — antrum Apollini sacrum et Apollinis signum corporis robur augens — antri Corycii descriptio — de urbe Tithorea — Antiope et Phoco ac fluvio Cachali — templo et signo Aesculapii cognomine Archagetæ — sanctissimo Isidis adyto et cultu — simili Isidis apud Aegyptios cultu — eximio Tithorææ regionis oleo.

Τοῦ περιβόλου δὲ τοῦ ἱεροῦ θεάτρον ἔχεται θεᾶς ἄξιον. ἐπαναβάντι ἐκ τοῦ περιβόλου, Διονύσου ἄγαλμα ἐνταῦθα Κνιδίων ἐστὶν ἀνάθημα. σάδιον δὲ σφισιν ἀνωτάτῳ τῆς πόλεως τοῦτό¹⁾ ἐστὶν· ἐπεποιήτο δὲ ἐκ τῆς πέτρας, ὅποῖαι παρὰ τὸν Παρνασσὸν εἰσιν αἰετοὶ πολλοί· ἄχρῃς Ἀθηναῖος Ἡρώδης λίθῳ τῷ Πεντέλῃσιν αὐτὸ μετεκόσμησε. τὰ μὲν δὴ ἀνήκοντα ἐς συγγραφὴν τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα κατ' ἐμὲ ἦν τὰ λειπόμενα ἐν Δελφοῖς.

2 Ἰόντι δὲ ἐκ Δελφῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα τοῦ Παρνασσού, σάδιοις μὲν ὅσον ἐξήκοντα ἀπωτέρω Δελφῶν ἐστὶν ἄγαλμα χαλκοῦν, καὶ ῥάων εὐζώνῳ ἀνδρὶ ἡμίονοις τε καὶ ἵπποις ἐπὶ τὸ ἄντρον ἐστὶν ἄνοδος τὸ Κωρύκιον· τούτῳ δὲ τῷ ἄντρῳ γενέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἐδήλωσα ὀλίγῳ τι ἔμπροσθεν²⁾· σπηλαίων δὲ, ὧν εἶδον, θεᾶς ἄξιον μάλιστα ἐφαίνετο εἶναι

1) τοῦτό] Rectius hoc pronomen post ἐπεποιήτο positum esset. Mox pro ἄχρῃς Syll. manule ἄχρῃς οὗ.

2) ἐδήλωσα ὀλίγῳ τι ἔμπροσθεν] Vid. supra Cap. 6. init.

εἶναί μοι. Ὅσα μὲν γὰρ ἐπὶ τε αἰγιαλοῖς καὶ ἀγχι- 3
 βαθεὶ τῇ θαλάσῃ, τούτων μὲν οὐδὲ ἀριθμὸν ἂν τις
 ἐθέλων ἐξεύροι· ὀνομαστότατα δὲ ἐν τε Ἑλλησι καὶ ἐν
 γῇ τῇ βαρβάρων ἐσὶ. Φρύγες οἱ ἐπὶ ποταμῷ Πευ-
 κέλλα, τὰ δὲ ἄνωθεν³⁾ ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Ἀζάνων
 εἰς ταύτην ἀφικόμενοι⁴⁾ τὴν χώραν, δεικνύουσιν ἄν-
 τρον καλούμενον Στεῦνος, περιφερές τε καὶ ὕψος ἔχον
 εὐπρεπῶς⁵⁾. Μητρὸς δὲ ἐστὶν ἱερὸν, καὶ ἄγαλμα Μητρὸς
 πεποιήται. Θεμισώνιον δὲ τὸ ὑπὲρ Λαοδικείας Φρύ-
 γες μὲν καὶ τοῦτο οἰκοῦσιν· ὅτε δὲ ὁ Γαλατῶν στρατὸς
 ἔφερε καὶ ἤγεν Ἰωνίαν καὶ Ἰωνίας τὰ ὅμορα, οἱ Θεμι-
 σωνεῖς φασὶν αὐτοῖς Ἡρακλέα βοηθὸν καὶ Ἀπόλλωνα
 γενέσθαι καὶ Ἑρμῆν· τούτους γὰρ τοῖς τὰς ἀρχὰς
 ἔχουσιν ἄντρον δι' ὀνειράτων δεῖξαι, καὶ ἀποκρυφθῆ-
 ναι Θεμισωνεῦσι καὶ γυναιξὶν αὐτῶν καὶ παισὶν εἰς
 τοῦτο προστάξαι τὸ ἄντρον· καὶ ἐπὶ τούτου πρὸ τοῦ
 σπηλαίου φασὶν⁶⁾ ἀγάλματα οὐ μεγάλα ἐστὶν
 Ἡρακλέους, καὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, Σπηλαί-
 ται καλούμενα· τὸ δὲ ἀπέχειν⁷⁾ ὅσον τριάκοντα τοῦ
 ἄστεος σταδίους· ὕδατος δὲ εἰσὶν ἐν αὐτῷ πηγαί· οὔτε
 δὲ

3) Πευκέλλα, τὰ δὲ ἄνωθεν
 etc.] Vide supra L. VIII. Cap.
 4. §. 2., ubi vero Πεύκελλαν le-
 gitur.

4) ἀφικόμενοι] *Amasf.* et *Cod.*
Mosc. dant ἀφικομένοις, quod a
 subsequenti δεικνύουσιν pende-
 ret.

5) ὕψος ἔχον εὐπρ.] Reposui
 ἔχον ex *Codice Mosc.* pro vul-
 gata ἔχων. Pro ὕψος scriben-
 dum esse ὕψους, recte monet
Sylb. Sic enim infra C. 34.
 prope fin. οὐ μὲν τοι ἄγαν ἡ με-

γέθους ἔχων ἐστὶν ἡ ὕψους, et a-
 libi.

6) ἐπὶ τούτου — φασὶν] *Be-
 ne Sylb.* emendat ἐπὶ τούτῳ,
 propterea. Pro φασὶν, quod
 pro sequente ἐστὶν requireret εἶ-
 ναι, scribendum esse εφίσιν, sa-
 tis liquet.

7) τὸ δὲ ἀπέχειν] Infinitivus
 ἀπέχειν a nimis remoto φασὶν
 pendere deberet; quare ἀπέ-
 χει scribendum esse non dubi-
 τῶ. Mox ex *Codice Mosc.* ἀ-
 στος reposui pro ἄστει.

δὲ ἔσοδος ἐς αὐτὸ φέρεται, οὔτε ἐπὶ πολὺ ἢ αὐγὴ δίδεισι
 τοῦ ἡλίου, τοῦ τε ὀρόφου τὰ πλεονα ἐγγυτάτω τοῦ
 4 ἐδάφους γίνεται. Ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ προταμῶ Λη-
 θαίῳ Μάγνησιν Ἰλαιο καλούμενον χωρίον· ἐνταῦθα
 Ἀπόλλωνι ἀνέϊται σπήλαιον, μεγέθους μὲν εἵεκα οὐ
 πολλοῦ θαύματος· τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος
 τὰ μάλιστα ἀρχαῖον, καὶ ἰσχὺν ἐπὶ ἔργῳ παρεχεται
 παντί· καὶ αὐτῷ⁸) ἄνδρες ἱεροὶ κατὰ κρημνῶν τε
 ἀποτόμων καὶ πετρῶν πηδῶσιν ὑψηλῶν, καὶ ὑπερμήκη
 5 δένδρα ἐρείποντες ἐκ ῥιζῶν κατὰ τὰ σενώτατα τῶν
 ἄτραπῶν ὁμοῦ τοῖς ἄχθεσιν ὁδεύουσι. Τὸ δὲ ἄντρον
 τὸ Κωρύκιον μεγέθει τε ὑπερβάλλει τὰ εἰρημένα, καὶ
 ἔστιν ἐπὶ πλείστον ὁδεῦσαι δι' αὐτῆ καὶ ἄνευ λαμπτήρος·
 ὃ τε ὀρόφος ἐς αὐταρκες ἀπὸ τῆ ἐδάφους ἀνέστηκε, καὶ
 ὕδωρ τὸ μὲν ἀνερχόμενον ἐκ πηγῶν, πλεον δὲ ἔτι ἀπὸ
 τοῦ ὀρόφου σάζει, ὥς καὶ δῆλα ἐν τῷ ἐδάφει σταλα-
 γμῶν τὰ ἵχνη διὰ παντός ἐστι τοῦ ἄντρου. ἱερὸν δὲ
 αὐτὸ οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν Κωρυκίων τε εἶναι Νυμ-
 φῶν καὶ Πανὸς μάλιστα ἡγνεται. ἀπὸ δὲ τοῦ Κωρυ-
 κίου χαλεπὸν ἦδη καὶ ἀνδρὶ εὐζώνῳ πρὸς τὰ ἄκρα ἀ-
 φικέσθαι τοῦ Παρνασσοῦ· τὰ δὲ νεφῶν τέ ἐστιν ἀνω-
 τέρω τὰ ἄκρα, καὶ αἱ Θυιάδες ἐπὶ τούτοις τῷ Διονύσῳ
 καὶ τῷ Ἀπόλλωνι μαίνονται.

6 Τιθορέα⁹) δὲ ἀπωτέρω Δελφῶν ὀγδοήκοντα, ὡς
 εἰκάσαι, σταδίοις ἐστίν, ἰόντι τὴν διὰ τοῦ Παρνασσοῦ·
 τὴν

8) καὶ αὐτῷ] Durum sane
 αὐτῷ pro δι' αὐτὸ vel συν αὐτῷ.
 Itaque emendandum videtur vel
 καὶ δι' αὐτὸ, vel καὶ αὐτοὶ ἄν-
 δρες etc., quod posterius mihi
 magis arridet.

9) Τιθορέα] αἱ Cod. Mosc.
 constanter Τιθορέα, vel Τιθο-
 ραία. Pausan. in subsequenti-
 bus utramque exhibet scriptu-
 ram. In Herodoto legitur Τι-
 θορέα, in Stephano autem Τι-
 θοραία, ex Pausaniae L. IX.

τὴν δὲ οὐ πάντα ὀρεινὴν, ἀλλὰ καὶ ὀχήμασιν ἐπιτήδειον, πλεόνων ἔτι ἐλέγετο εἶναι σαδείων. διαφορά δὲ ἐς τὸ ὄνομα οἶδα τῆς πόλεως Ἡροδότῳ ¹⁰⁾ τε εἰρημένα ἐν ἐπιστρατεία τοῦ Μήδου, καὶ Βάκιδι ἐν χρησμοῖς ¹¹⁾). Βάκισ μὲν γε Τιθορέας τοὺς ἐνθάδε ἐκάλεσεν ἀνθρώπους· Ἡροδότου δὲ ὁ ἐς αὐτοὺς λόγος ἐπιόντος Φησὶ τοῦ βαρβάρου τοὺς ἐνταῦθα οἰκοῦντας ἀναφυγεῖν ἐς τὴν κορυφὴν· ὄνομα δὲ Νεῶνα μὲν τῇ πόλει, Τιθορέαν δὲ εἶναι τοῦ Παρνασσοῦ τὴν ἄκρην· ἔοικεν οὖν ἀνὰ χρόνον, πρῶτα μὲν δὴ τῇ ἀπάσῃ χώρᾳ, μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀνωκίσθησαν ἀπὸ τῶν κωμῶν, ἐκνικῆσαι καὶ ἐπὶ τῇ πόλει Τιθορέαν, μηδὲ ἔτι Νεῶνα ὀνομάζεσθαι. Τιθορέαν δὲ οἱ ἐπιχώριοι κληθῆναί φασιν ἀπὸ Τιθορέας νύμφης, οἶαι τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ τῷ ποιητῶν ἐφύοντο ἀπὸ τε ἄλλων δένδρων, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν δρυῶν. γενεᾷ δὲ, ἥ με γενέσθαι, μῖα πρότερον ἐς τὸ χεῖρον ἔτρεψεν ὁ δαίμων τὰ ἐν τῇ Τιθορέᾳ. Θεάτρου μὲν δὴ καὶ κατασκευὴ, καὶ περιβόλος ἐστὶν ἀγορᾶς ἀρχαιοτέρας. τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ μάλιστα ¹²⁾ ἐς λόγον ἤκοντα Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἄλσος καὶ ναὸς τε καὶ ἄγαλμα· καὶ ἐς μνήμην Ἀντιόπης μνημῆά ἐστι καὶ Φώκου. Καί μοι τοῦ λόγου τὰ ἔχοντα ἐς Θηβαίους ἐδήλωσε ¹³⁾ μὲν, ὡς ἡ Ἀντιόπη δι' ὀργὴν ἐκ Διονύσου μανείη, καὶ κατὰ αἰτίαν ἦντινα ἐπισπάσαιοτο ἐκ τοῦ Θεοῦ τὸ μνημα· ἐδήλωσε δὲ καὶ, ὡς ἐρασθέντι Φώκῳ τῷ Ὀρνυτίωνος

συνώ-

10) Ἡροδότῳ] Vide eum L. VIII. f. 32.

11) Βάκιδι ἐν χρησμοῖς] Haec leguntur supra L. IX. C. 17.

12) τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ μάλιστα etc.] Cod. Mosc. τὰ δὲ

τῶν ἐν τῇ πόλει μάλιστα. Sive haec sive illa malis, particula tamen δὲ reddenda est vulgaris.

13) Καί μοι — ἐδήλωσε etc.] Vid. L. IX. C. 17.

συνωκήσαι¹⁴⁾), καὶ τέθραπται ὁμοῦ τῷ Φώκῳ, καὶ
 Βάκιδι ὁποῖά ἐστι τῷ χρησμολόγῳ κοινὰ ἐς τοῦτον τὸν
 τάφον καὶ ἐς τὸν Ζήθου τε ἐν Θήβαις καὶ Ἀμφίονος.
 τὰ μὲν δὴ ἐς συγγραφήν τῶν ἐν τῷ πολίσματι, ὅτι
 μὴ τὰ εἰρημένα, ἄλλο ἦν οὐδέν. ποταμὸς δὲ παρὰ
 τῶν Τιθορέων τὴν πόλιν ποτόν σφισι γίνεται καταβαί-
 νουσί τε ἐπὶ τὴν ὄχθην, καὶ ἀρυομένοις τὸ ὕδωρ· ὄνο-
 8 μα δὲ ἐστὶν αὐτῷ Καχάλης. Σταδίοις δὲ ἀπωτέρω
 Τιθορέας ἐβδομήκοντα ναὸς ἐστὶν Ἀσκληπιοῦ, καλεῖ-
 ται δὲ Ἀρχαγέτας· τιμὰς δὲ παρὰ αὐτῶν ἔχει Τιθο-
 ρέων, καὶ ἐπίσης παρὰ Φωκέων τῶν ἄλλων. ἐντὸς
 μὲν δὴ τοῦ περιβόλου τοῖς τε ἱκέταις, καὶ ὅσοι τοῦ
 Θεοῦ δοῦλοι, τούτοις μὲν ἐνταῦθα εἰσι καὶ οἰκήσεις·
 ἐν μέσῳ δὲ ὁ τε ναὸς καὶ ἄγαλμα λίθου πεποιημένον,
 γένεια ἔχον, μέγεθος καὶ ὑπὲρ δύο πόδας¹⁵⁾· κλίνη
 δὲ ἐν δεξιᾷ κεῖται τοῦ ἀγάλματος· θύειν δὲ αὐτῷ
 9 τὰ πάντα ὁμοίως νομίζουσι, πλὴν αἰγῶν. Τοῦ δὲ
 Ἀσκληπιοῦ περὶ τεσσαράκοντα ἀπέχει σταδίους περι-
 βολος, καὶ ἄδυτον ἱερὸν Ἰσιδος, ἀγιώτατον, ὅποσα
 Ἕλληνες Θεῷ τῇ Αἰγυπτίᾳ πεποιήνται. οὔτε γὰρ
 περιοικεῖν ἐνταῦθα οἱ Τιθοραιεῖς νομίζουσιν, οὔτε ἔσο-
 δος ἐς τὸ ἄδυτον ἄλλοις γε ἢ ἐκείνοις ἐστίν, οὓς ἂν
 αὐτὴ προτιμήσασα ἢ Ἰσις καλέσῃ σφᾶς δι' ἐνυπνίων.
 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ταῖς ὑπὲρ Μαιάνδρου πόλεσι Θεοὶ
 ποιοῦσιν οἱ καταχθόνιοι· οὓς γὰρ ἂν ἐς τὰ ἄδυτα
 εἰσέναι θελήσουσιν, ἀποσέλλουσιν αὐτοῖς ὄνειράτων
 ὄψεις. ἐς δὲ τὴν Τιθορέων¹⁶⁾ καὶ δις ἐκάστου τοῦ
 ἔτους

14) συνωκήσαι] In optativo
 esse deberet συνοικήσαι, et Kühn.
 ita scribendum censet; sed
 cum Sylb. malletm συνώκησε.

15) ὑπὲρ δύο πόδας] Haec
 suspecta videntur Kühnio, qui
 olim fuisse coniecit ὑπὲρ δυ-
 καίδεκα πόδας.

16) ἐς δὲ τὴν Τιθορέων] scil.
 Ἰσιν.

ἔτους τῇ Ἰσίδι πανηγυρίαν ἄγουσι, τὴν μὲν τῷ ἡρι, τὴν δὲ μετοπωρινήν· τρίτη δὲ ἡμέρα πρότερον κατὰ ἑκατέραν τῶν πανηγυρίων, ὅσοις ἐστὶν ἐσελθεῖν ἄδεια, τὸ ἄδυτον ἐκκαθαίρουσι τρόπον τινὰ ἀπόρρητον, καὶ δὴ καὶ τῶν ἱερείων, ἃ ἐπὶ τῆς προτέρας ἐνεβλήθη¹⁷⁾ πανηγυρίως, τούτων ὅποσα ἂν ὑπολειπόμενα εὕρωσι, κομίζουσιν ἐς τὸ αὐτὸ αἰεὶ χωρίον, καὶ κατορύσσουσιν ἐνταῦθα· δύο τε ἀπὸ τοῦ ἀδύτου σάδια ἐτεκμαιρόμεθα ἐς τοῦτο εἶναι τὸ χωρίον. ταύτη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ τοσαῦτα περὶ τὸ ἱερόν δρῶσι· τῇ δὲ ἐπιούσῃ σκηναὶ οἱ καπηλεύοντες ποιοῦνται, κἀλάμου τε καὶ ἄλλης ὕλης αὐτοσχεδίου· τῇ τελευταίᾳ δὲ τῶν τριῶν πανηγυρίζουσι πιπράσκοντες καὶ ἀνδράποδα καὶ κτήνη τὰ πάντα, ἔτι δὲ ἐσθῆτας καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν· μετὰ δὲ μεσοῦσαν τὴν ἡμέραν τρέπονται πρὸς θυσίαν. θύουσι δὲ καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους οἱ εὐδαιμονέστεροι, ὅσοι δὲ εἰσιν ἀποδέοντες πλούτῳ, καὶ χῆνας καὶ ὄρνιθας τὰς μελαγρίδας¹⁸⁾· ὅς δὲ ἐς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσιν, οὐδὲ ὕσιν¹⁹⁾ χρῆσθαι καὶ αἰξίν. ὅσιον μὲν δὴ καθαγίσασι τὰ ἱερεῖα ἐς τὸ ἄδυτον

¹⁶⁾ *quod Isin Tithorensium attinet. Nisi ista dicta esse malis pro ἐν δὲ τῇ Τιθορέων, scil. χώρῃ.*

17) ἃ — ἐνεβλήθη] His lucem afferunt, quae paulo infra leguntur: ὅσιον μὲν δὴ καθαγίσασι etc., et οἱ μὲν ἐς τὸ ἄδυτον τὰ ἱερεῖα ἐκπέμπουσιν.

18) τὰς μελαγρίδας] gallinas Africas vel Indicas, de quibus vid. Plin. Hist. N. L. X.

C. 26. ibique Harduin., ac Salm. Exercit. p. 871. 872.

19) ὅς δὲ ἐς τὴν θυσίαν — οὐδὲ ὕσιν etc.] In verbis vel ὅς δὲ vel οὐδὲ ὕσιν aliquid mendosum inesse, patet. Kuhn. pro ὕσιν legendum conjicit οἰσίν, ovibus, ex Herodot. L. II. f. 41. Equidem mallet ὅς δὲ corrupta judicare et scribere ἐς δὲ τὴν θυσίαν etc. Mox pro πεποιημέναις πυρὰν Cod. Mosc. dat πεποιημένους ἀρχήν.

ἄδυτον ἀποσεῖλαι πεπονημένοις πυράν· καθελίσσαι δὲ
 δεῖ σφᾶς τὰ ἱερῆα λίνου τελαμῶσιν ἢ βύσσου. τρό-
 πος δὲ τῆς σκευασίας ἐστὶν ὁ Αἰγύπτιος· πομπεύει
 τε δὴ ²⁰⁾ πάντα, ὅσα ἔθυσαν, καὶ οἱ μὲν ἐς τὸ ἄδυ-
 τον τὰ ἱερῆα ἐσπέμπουσιν, οἱ δὲ ἔμπροσθε τοῦ ἀδύ-
 του καθαγίζουσι τὰς σκηνάς, καὶ ἀποχωροῦσιν αὐτοὶ
 σπουδῇ. καὶ φασὶ ποτε ἄνθρωπον, οὐ τῶν κατα-
 βαίνόντων ἐς τὸ ἄδυτον, βέβηλον δὲ, ἥνικα ἤρχετο ἢ
 πυρὰ καίεσθαι, τηνικαῦτα ἐσελθεῖν ἐς τὸ ἄδυτον
 ὑπὸ πολυπράγμοσύνης τε καὶ τόλμης· καὶ οἱ πάντα
 ἀνάπλεα εἰδώλων φαίνεσθαι· καὶ ἀνατρέψαι μὲν
 αὐτὸν ἐς τὴν Τιθοραίαν, διηγησάμενον δὲ, ἃ ἐθεάσα-
 ιοτο, ἀφεῖναι τὴν ψυχὴν. Ἐοικότα δὲ ἀνδρὸς ἤκουσα
 Φοίνικος ἄγειν τῇ Ἰσιδι Αἰγυπτίους τὴν ἑορτὴν, ὅτε
 αὐτὴν τὸν Ὅσιριν πενθεῖν λέγουσι· τηνικαῦτα δὲ καὶ
 ὁ Νεῖλος ἀναβαίνειν σφίσιν ἄρχεται, καὶ τῶν ἐπιχω-
 ρίαν πολλοῖς ἐστὶν εἰρημένα, ὥς τὰ αὔξοντα τὸν πο-
 ταμὸν καὶ ἄρδεν τὰς ἀρούρας ποιοῦντα δάκρυά ἐστι
 τῆς Ἰσίδος. τότε οὖν τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπετέτραπτο
 Αἴγυπτον, ἄνδρα ἔφη ²¹⁾ χρήμασιν ἀναπείσαντα
 ἐς τὸ ἄδυτον καταπέμψαι τῆς Ἰσίδος τὸ ἐν Κόπτῳ·
 καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου, διη-
 γησάμενον δὲ, ὅποσα ἐθεάσατο, καὶ τοῦτον αὐτίκα
 ἐπυνθανόμην τελεωτῆσαι. τὸ ἔπος οὖν ἀληθεύειν
 ἔοικε τὸ Ὀμήρου ²²⁾, σὺν οὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς θεοὺς τῷ
 γένει

20) πομπεύει τε δὴ] Quis-
 nam? Num τρόπος τῆς σκευα-
 σίας ὁ Αἰγύπτιος; Forte praestet
 legere πομπεύεται δὴ πάντα etc.
 De Aegypto sacra faciendi ri-
 tu vide Herodot. L. II. f. 40.
 sq.

21) ἔφη] scil. ἄνθρωπος φαίνε-
 supra memoratus.

22) τὸ — Ὀμήρου etc.] Vid.
 Iliad. v. vers. 131.: χαλεποὶ δὲ
 θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

γένηται τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁραῖσθαι. Τὸ δὲ ἔ-ΙΙ
 λαιον τὸ ἐν τῇ Τιθοραϊέων ἀποδεῖ μὲν πλήθει τοῦ
 τε Ἀττικοῦ καὶ τῆς Σικυωνίας ²³), χρῶς δὲ ὑπερ-
 βάλλει καὶ ἡδονῇ τό τε Ἰβηρικόν καὶ τὸ ἐκ τῆς
 Ἰσρίας καὶ μύρα τε ἀπ' αὐτοῦ παντοῖα ἔψου-
 σι, καὶ τὸ ἔλαιον ὡς βασιλέα ἄγουσιν.

23) καὶ τῆς Σικυωνίας] Sylb. Mox pro τῆς Ἰσρίας Cod.
 manifeste καὶ τοῦ τῆς Σικυωνίας. Mosc. dat τῆς νήσου τῆς Ἰσρίας.

CAPUT XXXIII.

Urbs Ledon — Lilaea ejusque memoranda — Charadra et fluvius Charadros — regio ad Cephissum fertilissima et de Parapotamiis — urbs Amphiclea seu Ophitea et Dionysi sacra — Tithronium et Drymaea.

Ἑτέρα δὲ ἐκ Τιθοραίας ὁδὸς ἢ ἐπὶ Λέδοντά ἐστι· πόλις δὲ ποτὶς ἐνομιζέτο καὶ αὐτή· κατ' ἐμὲ δὲ ὑπὸ ἀσθενείας ἐξελελοίπεσαν οἱ Λεδόντιοι τὴν πόλιν, καὶ ἄνθρωποι περὶ ἐβδομήκοντα οἱ οἰκοῦντες ἦσαν ἐπὶ τῷ Κηφισῷ· Λέδων δ' οὖν ὄνομα ταῖς οἰκήσεσιν αὐτῶν ἐστὶ, καὶ ἐς τὸν Φωκέων σύλλογον κοινὸν τελεῖν ἡξίωνται καὶ οὗτοι, καθάπερ γε καὶ οἱ Πανοπεῖς· τῶν δὲ ἀνθρώπων, οἱ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ Κηφισῷ, τεσσαράκοντά ἐστιν ἀνωτέρω σταδίους Λέδοντος τῆς ἀρχαίας τὰ ἐρεῖπια, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ ἀνδρὸς λαβεῖν τὴν πόλιν φασὶν αὐτόχθονος· κακῶν δὲ ἀπέλαυσαν μὲν ἀνιάτων καὶ ἄλλαι πόλεις δι' ἀδικίαν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν· ἐς τελείαν δὲ ἀπώλειαν ὤλισθον, Ἴλιον μὲν διὰ τὴν ἐς Μενέλαον ὕβριν τοῦ Ἀλεξάνδρου· Μιλήσιοι δὲ διὰ τὸ ἐς τὰς ἐπιθυμίας Ἑστιάου πρόχειρον καὶ ἔρωτα, ἄλλοτε μὲν τῆς ἐν Ἡδώνοις πόλεως, τότε δὲ εἶναι Δαρείου σύμβουλον, ἄλλοτε δὲ ἐπανήκειν ἐς Ἰωνίαν¹⁾. καὶ δη καὶ Λεδοντίοις Φιλόμηλος ἀσέβειαν

1) Μιλήσιοι δὲ — ἐς Ἰωνίαν]
Ad haec justo brevius enunciata recte interpretanda notandum est, genitivum τῆς — πόλεως et sequentes infinitivos a voce ἔρωτα pendere, ut sen-

tentia sit: Milesii autem propter Hestiaei animum ad cupiditates proum, ejusque studium modo urbis in Edonis condendae, modo Dario consulendi, modo in Ioniam reuertendi.

Βειαν τὴν ἑαυτοῦ δημοσίᾳ παρέσχε σφίσιν ἀνα-
μάξασθαι²). Λιλαία δὲ ἡμέρας μὲν ὁδὸν καὶ ὥρα
χειμῶνος ἀπέχει Δελφῶν κατιούσι διὰ τοῦ Παρνα-
σοῦ· στάδια δὲ τεκμαιρόμεθα εἶναι ὀγδοήκοντα τῆς
ὁδοῦ καὶ ἑκατόν. τοὺς δὲ ἐνταῦθα ἀνθρώπους, καὶ
ἐπειδὴ ἀνωκίσθη αὐτοῖς ἡ πόλις, ἀτύχημα ἐκ Μα-
κεδονίας δεύτερον σφᾶς ἐμελλεν ἐπιλήψεσθαι. πο-
λιορκισθέντες ὑπὸ Δημητρίου³) παρέστησαν κατὰ
συνθήκας, καὶ ἐσῆχθη Φρουρά σφίσιν ἐς τὴν πόλιν,
ἕως οὗ ἀνὴρ ἐπιχώριος, ὄνομα δὲ οἱ ἦν Πάτρων, τοὺς
τε ἐν ἡλικίᾳ τῶν πολιτῶν συνέστησεν ἐπὶ τὴν Φρουράν,
καὶ κρατήσας τοὺς Μακεδόνας μάχῃ, ἠνάγκασεν
ἀπελθεῖν σφᾶς ὑποσπόνδους. Λιλαιεῖς δὲ αὐτὸν ἀντὶ
τῆς εὐεργεσίας ταύτης ἀνέθεσαν ἐς Δελφούς. ἔστι δὲ
ἐν Λιλαίᾳ θέατρον, καὶ ἀγορά τε καὶ λουτρά· ἔστι
δὲ καὶ θεῶν ἱερά, Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Ἀρτέμιδος·
ἀγάλματα δὲ ὄρθα ἐργασίας τε τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς
Πεντέλης λιθοτομίας. Λίλαιαν δὲ τῶν καλουμένων
Ναίδων, καὶ θυγατέρα εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ, καὶ
ἀπὸ τῆς νύμφης τὸ ὄνομα τεθῆναι τῇ πόλει Φασί·
καὶ ὁ ποταμὸς ἐνταῦθα ἔχει τὰς πηγὰς· ἀνέισι δὲ ἐκ
τῆς γῆς οὐ τὰ πάντα μεθ' ἡσυχίας, ἀλλ' ὥς πλείω
συμβαίνει, μετούσης μάλιστα τῆς ἡμέρας παρεχεται
Φωνὴν ἀνερχόμενος· εἰκάσαις δ' ἂν μυκωμένῳ ταύρῳ
τὸν ἦχον τοῦ ὕδατος. ἔχει δὲ ἡ Λίλαια καὶ πρὸς τὰς

S 2

τοῦ

utendi. De quibus vide
Herodot. L. V. f. 11. f. 106. et
L. VI. f. 2. sq., ubi ille dicitur
Ἰστιάς, sicuti et ab aliis.

2, ἡγ' δὲ ἡγ' — ἀναμάξα-
σθαι] Vide supra L. X. C. 2.

3) ὑπὸ Δημητρίου] Cod.
Mosc. ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Δημη-
τρίου. Philippum Demetrii fi-
lium Elazēnjes quoque multum
vexasse, in Cap. sequ. §. 2. me-
moratur.

τοῦ ἔτους ὥρας μετοπώρου καὶ ἐν θέρει καὶ ἥρος ἐπιτη-
 δείως· τὸν δὲ χειμῶνα μὴ ὁμοίως ἥπιον γίνεσθαι,
 3 κωλύει τὸ ὄρος ὁ Παρνασσός. Χαράδρα δὲ εἴκοσι
 σταδίους ἀπωτέρω ἐστὶν ὑπὲρ ὑψηλοῦ κειμένη κρημενοῦ,
 καὶ ὕδατος οἱ ἐνταῦθα σπανίζουσιν ἄνθρωποι· ποτὸν
 δὲ σφισι ποταμός ἐστι Χάραδρος, κατερχόμενος ὅσον
 τρία ἐπ' αὐτὸν ⁴) στάδια, ἐκδίδωσιν ἐς τὸν Κηφισσόν·
 καὶ μοι τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται τεθῆναι
 τοῦ Χαράδρου τῇ πόλει. Χαράδραϊοις δὲ ἡρώων κα-
 λουμένων εἰσὶν ἐν τῇ αἴθρα βωμοί, καὶ αὐτοὺς οἱ μὲν
 4 Διοσκούρων, οἱ δὲ ἐπιχωρίων εἶναί φασιν ἡρώων. Γῇ
 δὲ διακεκριμένως ἀρίστη τῆς Φωκίδος ἐστὶν ἢ παρὰ τὸν
 Κηφισσόν ⁵) καὶ φυτεῦσαι καὶ σπείρειν καὶ ἀνεῖναι
 νομάς· καὶ γεωργεῖται ταῦτα μάλιστα τῆς χώρας·
 ὥς καὶ λόγος, τοὺς ἐς ⁶) τὴν πόλιν μὲν Παραποτα-
 μίους μὴ ὀνομασθῆναι, ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὸν Κηφισ-
 σὸν γεωργούντων πεποιῆσθαι τὸ ἔπος ⁷)·

Οἷ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον.

τούτῳ τῷ λόγῳ διάφορα μὲν ἐν τῇ Ἡροδότου συγ-
 γραφῇ, διάφορα δὲ ἐστὶν αὐτῷ καὶ ὅσα ἐπὶ ταῖς νί-
 καῖς ταῖς Πυθικαῖς μνημονεύουσιν· Ἀμφικτύονες
 γὰρ

4) Χάραδρος, κατερχόμενος ὅσον τρία ἐπ' αὐτὸν] Cum Sylb. sentio, qui scribendum esse iudicat: Χάραδρος, ὅς κ. ὁ. τ. ἀπ' αὐτῶν. Similiter ὅς absorptum notavimus supra Cap. 31. not. 9.

5) Κηφισσὸν] Hic et in sequentibus alterum σ restitui ex Codice Mosc.

6) τοὺς ἐς] In Cod. Mosc. τοὺς abest. Equidem utramque vocem deletam mallet, sicuti etiam Amas. legisse videtur, interpretatus: Parapotamios non esse civitatem. Urbs Parapotamii supra memoratur C. 3. init.

7) τὸ ἔπος] Exstat in Homer. Iliad. β. vers. 522.

γὰρ Πύθια ἐτίθεσαν πρῶτον, καὶ Αἰχμαίλας Παραποτάμιος πυγμὴν ἐνίκησεν ἐν παισίν· ὡσαύτως δὲ Ἡρόδοτος ⁸⁾ καταλέγων τὰς πόλεις, ὅσας βασιλεὺς Ξέρξης τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἐνέπρησε, καὶ Παραποταμίους κατείλοχεν ἐν αὐταῖς πόλιν. οὐ μὲν τοι οἱ Παραποτάμιοι γε ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν ἀνωκίσθησαν, ἀλλὰ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις οἱ ἄνθρωποι κατενεμήθησαν ὑπὸ ἀσθενείας, καὶ σπάνει χρημάτων· Παραποταμίων μὲν δὴ αὐτὲ ἐρρίπια ἔτι ἦν, οὔτε, ἐνθα τῆς χώρας ὠκίσθη ἡ πόλις, μνημονεύουσιν. Ὀδὸς δὲ ἡ ⁵ ἐς Ἀμφίκλειαν σταδίων ἐκ Λιλαίας ἐστὶν ἐξήκοντα· ταύτην τὴν Ἀμφίκλειαν ἐλυμήναντο οἱ τε ἐπιχώριοι τῷ ὀνόματι, καὶ Ἡρόδοτος μὲν Ὀφιδείαν ⁹⁾ ἐκάλεσεν, ἐπόμενος τῷ ἀρχαιοτάτῳ τῶν λόγων· Ἀμφικτύονες δὲ δόγμα ἐπὶ τῇ τῶν πόλεων ἀπωλείᾳ τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἐξευεγκόντες, ὄνομα ἔθεντο αὐτῇ Ὀφιδείαν ¹⁰⁾.

S. 3

οἱ

8) Ἡρόδοτος etc.] Vide eum L. VIII. f. 33.

9) Ὀφιδείαν] Cod. Mosc. mendose Ἀμίκλειαν. Herodot. l. c. illam, non Ὀφιδείαν, sed Ἀμφίκλειαν vocat, quod nomen hic in Pausania pro Ὀφιδείαν rescribendum esse, et sequentia declarant, et Stephan. Byz., qui Ἀμφίκλειαν habet ex Pausaniae decimo; vide Wesseling. ad Herodot. l. c. Sic Pausaniae tria hujus urbis nomina memorat, priscum Ἀμφίκλειαν, ab Amphictyonibus inditum, Ἀμφίκλειαν (vide not. sequ.) et tertium Ὀφιδείαν.

10) Ὀφιδείαν] Pro hoc nomine Cod. Mosc. dat Ἀμφίκλειαν, quod genuinam lectionem esse, nullus dubito; nam cum subsequencia demum enarrent, unde urbs nomen Ὀφιδεία acceperit, non illud, sed aliud ab Amphictyonibus inditum fuisse, liquet. Jam si Ἀμφίκλειαν hic rescribas, omnia sibi constant: antiquissimum nomen urbis fuit Ἀμφίκλαια ab Amphictyonibus Ἀμφίκλεια dicta est, quod nomen Pausaniae tempore viguit; incolae secundum fabulam, quam referunt, nomen urbis Ὀφιδείαν fuisse dicunt.

οἱ δὲ ἐπιχώριοι τοιάδε ἐπ' αὐτῇ λέγουσι· δυνάστην ἄνδρα ἐπιβουλήν ἐχθρῶν ὑποπτεύσαντα ἐς νήπιον παῖδα, καταθεσθαι τὸν παῖδα ἐς ἀγγεῖον, καὶ ἀποκρύψαι τῆς χώρας, ἔνθα οἱ ἄδειαν ἔσσεσθαι πλείστην ἠπίετο· λυκὸν μὲν δὴ ἐπιχειρεῖν τῷ παιδί· δράκοντα δὲ ἰσχυρὸν ἀνέχειν τὴν Φρουρὰν, ἐσπειρωμένον περὶ τὸ ἀγγεῖον. ὥς δὲ ὁ πατὴρ ἦλθε τοῦ παιδὸς, τὸν δράκοντα ἐπιβουλεύσαι τῷ παιδί ἐλπίζων, ἀφίησι τὸ ἀκόντιον, καὶ ἐκεῖνόν τε καὶ ἐμοῦ τῷ δράκοντι τὸν παῖδα ἀπέκτεινε· διδαχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ποιμαινόντων, ὥς εὐεργέτην καὶ φύλακα τοῦ παιδὸς ἀπεκτονὼς εἶη, μίαν τὴν πυρὰν ¹¹⁾ τῷ δράκοντι καὶ τῷ παιδί ἐποίησεν ἐν κοινῷ· τό τε δὴ χωρίον εἰκέναι καὶ ἐς τόδε καιομένη πυρὰ Φασι, καὶ ἀπὸ τοῦ δράκοντος ἐκείνου τὴν πόλιν Ὀφιτεῖαν ὀνομασθῆναι. Θεὰς δὲ μάλισα ἄξιον ¹²⁾ Διονύσω δρῶσιν ὄργια ἔσοδος ἐς τὸ ἄδυτον, οὐδὲ ἐν Φανερῷ σφισιν ἄγαλμα οὐκ ἔστι. λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμφικλειέων, μάντιν τέ σφισι τὸν Θεὸν τοῦτον καὶ βοηθὸν νόσων σφίσι καθεστηκέναι· τὰ μὲν δὴ νοσήματα αὐτοῖς Ἀμφικλειεῦσι καὶ τοῖς προσοικουσιν ἰᾶται δι' ὀνειράτων· πρόμαντις δὲ ὁ ἱερεὺς ἐστὶ· χρᾶ δὲ ἐκ τοῦ Θεοῦ κάτοχος. Ἀμφικλείας δὲ ἀπωτέρω σταδίους πεντεκαίδεκά ἐστι Τιθρῶνιον ἐν

11) μίαν τὴν πυρὰν] Restitui μίαν ex Codice Mosc.

12) ἄξιον *] Hic paucula excidisse, subsequencia docent, quae cum prioribus non cohaerent. *Amal*, qui interpretatur, quod spectes illic, dignum est adiutium, in quo etc., legit: —

ἄξιον τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ etc. Sed *δρῶσιν* potius dativus et sequentibus jungendus esse videtur; quare locum cum *Goldhagen*. (in notis ad versionem germanicam) sic restituendum censeo: Θεὰς δὲ μάλισα ἄξιον ἄδυτον· Διονύσω δρῶσιν ὄργια ἔσοδος ἐς τὸ ἄδυτον etc.

ἐν πεδίῳ κείμενον¹³⁾· παρέχεται δὲ οὐδὲν ἐς μνήμην· ἐκ Τιθρωνίου δὲ εἴκοσιν ἐς Δρυμαίαν σταδίοι· καθότι δὲ αὕτη ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἐς Δρυμαίαν ἐξ Ἀμφικλείας ἡ ευθεία περὶ τὸν Κηφισὸν συμμίσγουσιν, ἔστιν Ἀπόλλωνος Τιθρωνεῦσιν ἐνταῦθα ἄλσος τε καὶ βωμοί· πεποίηται δὲ καὶ ναός· ἄγαλμα δὲ οὐκ ἔστιν· ἀπέχει δὲ Ἀμφικλείας ἡ Δρυμαία σταδίους ὀγδοήκοντα, ἀποτραπίντι ἐς ἀριστερά [κατὰ Ἡροδότου λόγους]¹⁴⁾, Νευβελεῖς δὲ τὰ ἀρχαιότερα· καὶ οἰκιστὴν οἱ ἐνταῦθα γενέσθαι φατὶ Φῶκον παῖδα τοῦ Αἰακοῦ. Δήμητρος δὲ Θεσμοφόρου Δρυμαίοις ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν λίθου πεποίηται· καὶ αὕτῃ Θεσμοφόρια ἐορτὴν ἀπάγουσιν ἐπέτειον.

13) κείμενον] Dedi ex Codice Mosc. pro vulgata κειμένη.

14) ἀριστερά [κατὰ Ἡροδότου λόγους]] Cod. Mosc. ἀριστεράν.

In Herodoto nil legitur, quod vel ea quae praecedunt vel quae sequuntur spectet; quare ista verba hic alieno loco et aliunde intrusa esse admodum credibile est. Valkenar. ad Herodot. Lib. VIII. f. 33., ista

hinc auferenda et sequenti capiti post verba — ἀριθμῆσαι καὶ τὴν Ἐλάτειαν ἐστὶν ἐν ταύταις, inferenda esse iudicat. Mox de Nauholensibus nil constat; Nauholus, Lerni fil. et pater Iphiti, legitur in catalogo Argonautarum, Apollon Lib. I. vers. 135, Apollodor Lib. I. C. 9. §. 16. et Homer. Illiad. β. vers. 518.

CAPUT XXXIV.

De Elatea — Elateensium rebus bello gestis et calamitatibus — Elateae memorandis — templo Minervae Cranaeae ejusque cultu.

Ἐλάτεια δὲ τῶν ἐν Φωκεῦσι μεγίστη πόλεων ἐστὶ τῶν ἄλλων μετὰ γὰρ τοὺς Δελφούς· κεῖται δὲ κατὰ Ἀμφικλείαν, καὶ ἐς αὐτὴν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁδός ἐστιν ἐξ Ἀμφικλείας σταδίων πεδιάς ἢ πολλή· καὶ αὖθις οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀνάντης ἢ ἐγγυτάτῳ τοῦ Ἐλατειέων ἄσπερος¹⁾). ρεῖ δὲ ἐν τῇ πεδιάδι ὁ Κηφισός· αἱ δὲ ὠτίδες²⁾ καλούμεναι παρὰ τὸν Κηφισὸν νέμονται μάλιστα ὀρνίθων. Ἐλατειῦσι δὲ ἐξεγένετο μὲν Κάσσανδρον καὶ τὴν Μακεδόνων ἀπώσασθαι στρατείαν· ὑπῆρξε δὲ καὶ Ταξίλου Μιθριδάτῃ στρατηγούντος τὸν πόλεμόν σφισιν ἐκφυγεῖν· ἀντὶ δὲ τούτου τοῦ ἔργου Ῥωμαῖοι δεδώκασιν αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας ἀτελῆ νέμεσθαι τὴν χώραν. ἀμφισβητοῦσι δὲ οὗτοι ξενικοῦ γένους, καὶ Ἀρκάδες φασὶν εἶναι τὸ ἀρχαῖον· Ἐλατον γὰρ τὸν Ἀρκάδος, ἠνίκα ἐπὶ τὸ ἱερόν Φλεγύαι τὸ ἐν Δελφοῖς ἐστρατεύσαντο, ἀμῦναί τε τῷ θεῷ, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι ὁμοῦ τῷ στρατεύματι αὐτὸν καταμεύσαντα Ἐλατείας οἰκιστὴν γενέσθαι. ἐν δὲ ταῖς Φωκέων πόλεσιν, ἃς ὁ Μῆδος ἐνέπρησεν, ἀριθμῆσαι καὶ τὴν Ἐλά-

1) ἄσπερος] Ex Cod. Mosc. pro ἄσπερος dedi.

2) ὠτίδες] Plin. Hist. Nat. L. X. C. 22. in fine: quas Hispania aves tardas appellat,

Graecia otidas. Gallorum outarde esse, viri docti contendunt. Vid. Harduin. in not. et emend. n. 25. ad Plinii l. c. et Schneider V. C. ad Lib. III. de aucupio C. 8. p. 434.

Ἑλάτειάν ἐστιν ἐν ταύταις ³⁾). συμφοραὶ δὲ αἱ μὲν πρὸς Φωκέας τοὺς ἄλλους γεγόνασι σφισιν ἐν κοινῷ· τὰς δὲ καὶ ἰδίᾳ τοῖς Ἑλατειεῦσιν ἐκ Μακεδόνων παρεσκεύασεν ὁ δαίμων. καὶ ἐπὶ μὲν Κασσάνδρου πολέμησαντος Ὀλυμπιόδωρος κατέστη μάλις αἴτιος, ἄπρακτον τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι πολιορκίαν· Φίλιππος δὲ ὁ Δημητρίου τὸν τε ἐν Ἑλατεῖᾳ δῆμον πρὸς τὸ ἔσχατον δέους ἤγαγε, καὶ ὑπηγάγετο ἅμα τοὺς δυνατωτέρους δωρεᾶ. Τίτος μὲν δὴ ὁ ἄρχων Ῥωμαίων (τὸ γὰρ δὴ Ἑλληνικὸν ἅπαν ἐλευθερώσων ἀπέσταλτο ἐκ Ῥώμης) πολιτείαν τε Ἑλατειῦσιν ⁴⁾ ἀποδώσειν τὴν ἀρχαίαν ἐπηγγέλλετο, καὶ δι' ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετό σφισιν ἀπὸ Μακεδόνων ἀφίστασθαι· οἱ δὲ ὑπὸ ἀγνωμοσύνης ὁ δῆμος, ἢ οἱ ἔχοντες τὰς ἀρχάς, Φιλίππῳ τε ἦσαν πιστοί, καὶ ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου πολιορκία παρέστησαν. χρόνῳ δὲ οἱ Ἑλατεῖς ὕπερον Ταξιάρχου τε Μιθριδάτη στρατηγοῦντος καὶ τῶν ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων ἀντέσχον τῇ πολιορκίᾳ· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐλευθέρους εἶναι τῷ ἔργῳ δέδοται σφισιν ὑπὸ Ῥωμαίων. τὸ δὲ Κοσοβόκων τε τῶν λησικῶν ⁵⁾ τὸ κατ' ἐμὲ τὴν Ἑλλάδα ἐπιδραμὸν ἀφίκετο καὶ ἐπὶ τὴν Ἑλάτειαν· ἐνθα δὴ ἀνὴρ Μνησίβουλος λόχον τε περὶ αὐτὸν

S 5

τὸν

3) ἀριθμῆσαι — ἐν ταύταις] Ex Valkenarii sententia huc ex fine Capitis 33. transferenda esse verba, κατὰ Ἡροδότου λόγους, iam ibi notavimus.

4) Ἑλατειῦσιν] Sic etiam C. 35. init. Ἑλατίων· supra autem fuit Ἑλατειεῦσιν et Ἑλατεῖων. Gentile fuisse videtur Ἑλατιῖνς et Ἑλατεῦς in Ste-

phano Byz. tantum legitur Ἑλατεῦς.

5) τὸ δὲ Κοσοβόκων τε τῶν λησικῶν] Kuhn. emendat τὸ δὲ Κοσοβόκων τε τὸ λησικόν· equidem τε deletum mallet. De Costobocis vel Costobogis sub Antonino Philosopho provincias Romanas invadentibus vid. Capitolin. C. 22.

τὸν ἀνδρῶν συνέστησε ⁶⁾· καὶ καταφονεύσας πολλοὺς
 τῶν βαρβάρων, ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. οὗτος ὁ Μνησι-
 βουλος δρόμου νίκας καὶ ἄλλας ἀνείλετο, καὶ Ὀλυμ-
 πιάδι πεμπτῇ πρὸς ταῖς τριάκοντά τε καὶ διακοσίαις
 σταδίου καὶ τοῦ σὺν τῇ ἀσπίδι διαύλου· ἐν Ἐλατεΐᾳ
 δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ δρομῶς Μνησιβούλου χαλκοῦς
 3 ἔστηκεν ἀνδριάς. Ἡ δὲ ἀγορὰ αὐτῇ τέ ⁷⁾ ἐστὶ θεὰς
 ἀξία, καὶ ὁ Ἐλατος ἐπειργασμένος σήλη· σαφῶς
 δὲ οὐκ οἶδα, εἴτε τιμῶντες οἷα οἰκιστὴν, εἴτε καὶ μνή-
 ματος ἐπίθημα ἐποιήσαντο τὴν σήλην. τῷ δὲ Ἀ-
 σκληπιῷ ναὸς ἀκοδόμηται, καὶ ἄγαλμα γένεια ἔχον
 ἐστί· τοῖς δὲ ἐργασαμένοις τὸ ἄγαλμα ὀνόματα μὲν
 Τιμοκλῆς καὶ Τιμαρχίδης ⁸⁾, γένους δὲ εἰσὶ τοῦ Ἀτ-
 τικοῦ. ἐπὶ τῷ πέρατι τῷ ἐν δεξιᾷ τῆς πόλεως θεά-
 τρον τέ ἐστὶ καὶ χαλκοῦν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἀρχαῖον·
 ταύτην τὴν θεοῦ λέγουσιν ἀμῦναί σφισιν ἐπὶ τοὺς ὀ-
 4 μῶν Ταξίλῳ βαρβάρους. Ἐλατεΐας δὲ ὅσον σταδίους
 εἴκοσιν ἀφ᾽ ἑστηκεν Ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησὶν Κραναίας ἱερὸν.
 ἡ δὲ ὁδὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἀναντετέρα, ὥς ἀνιόντι μηδὲν
 καὶ λεληθῆναι μᾶλλον αὐτῆς τὸ ἀναντες ⁹⁾· λόφος
 δὲ

6) συνέστησε] Cod. Mosc. συν-
 ἔστηκε.

7) αὐτῇ τέ] Cum Sylb. de-
 di αὐτῇ pro vulgata αὐτῇ.

8) Τιμαρχίδης] Cod. Mosc.
 Μαρχίδης.

9) ὥς ἀνιόντι μηδὲν καὶ λελ.
 μᾶλλον αὐτῆς τὸ ἀναντες] Pro
 ἀνιόντι reponendum est ἀνιόντα,
 orationis structura accusativum
 exigente; dein vox μᾶλλον jun-

genda est cum ἀναντες, ita ut
 verba ista rectius disposita ita
 se habeant: ὥς καὶ ἀνιόντα μη-
 δὲν λεληθῆναι τὸ μᾶλλον ἀνα-
 τῆς, ita ut, qui ascendit,
 majorem viae acclivitatē pro-
 be sentiat. Anas. et Kuhn.
 male contra interpretati sunt:
 in tantum acclivis via est, ut
 ascendenti nil molesta sit, im-
 potius ipse nesciat, se ascendere
 per acclive.

δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῷ πέρατι τὰ πλείω μὲν ἀπότομος, οὐ μὲν τοι ἄγαν ἢ μεγέθους ἔχων ἐστὶν ἢ ὕψους· ἐπὶ τούτῳ τῷ λόφῳ τὸ ἱερόν πεποιήται· καὶ σοαί τε εἰσι καὶ οἰκήσεις διὰ τῶν σοῶν ¹⁰⁾, ἐνθα οἰκοῦσιν, οἷς τὴν θεὸν θεραπεύειν κατέστηκε, καὶ ἄλλοις, καὶ μά- λιστα τῷ ἱερωμένῳ. τὸν δὲ ἱερέα ἐκ παίδων αἰροῦνται τῶν ἀνέβων, πρόνοιαν ποιούμενοι πρότερον τῆς ἱερωσύ- νης ἐξήκειν οἱ τὸν χρόνον, πρηνὴ ἤβῃσαι· ἱεροῦται δὲ ἔτη συνεχῇ πέντε, ἐν οἷς τὴν τε ἄλλην δίαιταν ἔχει παρὰ τῇ θεῷ ¹¹⁾, καὶ λουτρὰ ἀσάμινθοι ¹²⁾ κατὰ τρόπον εἰσὶν αὐτῷ τὸν ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἄγαλμα ἐποίη- σαν μὲν καὶ τοῦτο οἱ Πολυκλέους παῖδες ¹³⁾· ἔστι δὲ ἐσκευασμένον ὡς ἐς μάχην, καὶ ἐπείργασαι τῇ ἀσπί- δι τὸ Ἀθήνησι μῖμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου ¹⁴⁾.

10) καὶ οἰκήσεις διὰ τῶν σοῶν] Amasf.: in quibus cellae per intervalla. Mihi potius interpretandum videtur: ubi per porticus transeas, habitationes sunt, h. e. in recessu porticum habitationes sunt. Conf. not. 7. ad E. II. C. 10.

11) παρὰ τῇ θεῷ] Cod. Mosc. παρὰ τῆς θεοῦ· sic διαίτα hic vicium denotare deberet.

12) ἀσάμινθοι] lavacra, seu lavatrinae; vide de iis Meursf. ad Lycophron. vers. 1099. et not. ad Hesych. h. v.

13) καὶ τοῦτο οἱ Πολυκλέους παῖδες] Particula καὶ, etiam, innuere videtur, Polyclis filios paulo supra memoratos fuisse,

Timoclem et Timarchidem. Conf. L. VI. C. 12. in fine.

14) τὸ Ἀθήνησι μῖμημα — Παρθένου] Male Amasf.: clypei eadem est forma. μῖμημα enim est imago expressa, sicuti μιμεῖσθαι imaginem exprimere. Sic supra C. 2. prope fin. μῖμημα χαλκοῦν etc. Vid. et Herodot. Lib. II. f. 78 ac 169., Aelian. Var. Hist. L. IV. C. 4. et Polluc. L. VII. f. 127. et Lib. IX. f. 130. Argumentum, quod in clypeo Minervae virginis arte expressum fuit, Pausan. quidem hic omisit et L. I. C. 24. Illud vero Amazonum pugnam fuisse, memorant Plutarch. Pericl. f. 31. et Plin. Hist. Nat. L. XXXVI. C. 5. f. 4.

CAPUT XXXV.

Urbs Abae — Abae Apollini sacrae et oraculo antiqui-
tus inclytæ — Abarum memoranda — urbs Hyampo-
lis ejusque memoranda — urbs Stiris et tem-
plum Cereris Stiritidis.

Ἐς Ἀβας δὲ ἀφικέσθαι καὶ ἐς Ὑάμπολιν ἔστι μὲν
καὶ ἐξ Ἐλατείας ὁρεινὴν ὁδὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἐλατέων
ἄστεος ¹⁾· ἡ δὲ ἐπὶ Ὀποῦντα λεωφόρος ἢ ἐξ Ὀρχομε-
νοῦ καὶ ἐς ταύτας φέρει τὰς πόλεις. ἰόντι οὖν ἐς Ὀ-
ποῦντα ἐξ Ὀρχομενοῦ καὶ ἐκτραπέντι οὐ πολὺ ²⁾ ἐπ'
ἀριστερὰν, ὁδὸς ἢ ἐς Ἀβας. οἱ δὲ ἐν ταῖς Ἀβαῖς ἐς
γῆν τὴν Φωκίδα ἀφικέσθαι λέγουσιν ἐξ Ἀργεῶς, καὶ
τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀβαντος τοῦ οἰκιστοῦ λαβεῖν τὴν πόλιν·
τὸν δὲ Λυγκέως τε καὶ Ὑπερμνήστρας τῆς Δαναοῦ
² παῖδα εἶναι. Ἀπόλλωνος δὲ ἱερὰς νενομίκασιν εἶναι
τὰς Ἀβας ³⁾ ἐκ παλαιοῦ· καὶ χρηστήριον αὐτόθι ἦν
Ἀπόλλωνος. θεῶ δὲ τῷ ἐν Ἀβαῖς οὐχ ὁμοίως Ῥω-
μαῖοί τε ἀπένειμαν τὰ ἐς τιμὴν καὶ ὁ Πέρσης· ἀλλὰ
Ῥωμαῖοι μὲν εὐσεβεῖα τῇ ἐς τὸν Ἀπόλλωνα Ἀβαίοις
δεδώκασιν αὐτονόμους σφᾶς εἶναι, στρατιὰ δὲ ἡ μετὰ
Ξέρξου κατέπρησε καὶ τὸ ἐν Ἀβαῖς ἱερόν ⁴⁾· Ἑλ-
λῆνων δὲ τοῖς ἀντιστασὶ τῷ βαρβάρῳ τὰ κατακαυ-
θέντα

1) ἄστος] Ex Cod. Mosc. pro
ἄστεως.

2) καὶ ἐκτραπέντι· οὐ πολὺ
etc.] Male vulgatum fuit: καὶ
ἐκτραπέντι, οὐ πολλή etc. Ve-
ram lectionem πολὺ restitui du-
ce Codice Mosc., qui exhibet
πολλύν.

3) τὰς Ἀβας] Cod. Mosc.
καὶ Ἀβας.

4) στρατιὰ — ἱερόν] Cum
Kuhnio scripsi στρατιὰ pro στρα-
τεία. Ad rem vide Herodotus
L. VIII. f. 33.

θέντα ἱερὰ μὴ ἀνιστάναι σφίσιν ἔδοξεν, ἀλλὰ ἐς τὸν
 πάντα ὑπολείπεσθαι χρόνον τοῦ ἔχθους ὑπομνήματα·
 καὶ τοῦδε εἵνεκα οἱ τε ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ ναοὶ καὶ Ἀθη-
 ναίοις τῆς Ἥρας ἐπὶ ὁδῷ τῇ Φαληρικῇ ⁵⁾, καὶ οἱ ἐπὶ
 Φαληρῷ τῆς Δήμητρος καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι ἡμίκαυτοὶ μέ-
 νουσι· τριαύτην θεάν καὶ τοῦ ἐν Ἀβαίς ⁶⁾ ἱεροῦ τότε
 γε εἶναι δοκῶ, ἐς ὃ ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Φωκικῷ βιασθέν-
 τας μάχῃ Φωκέων ἀνδράς καὶ ἐς Ἀβας ἐκπεφευγό-
 τας, αὐτούς τε οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἱκέτας καὶ τὸ ἱερόν,
 δεύτερον δὲ οὗτοι μετὰ Μήδους, ἔδοσαν πυρὶ· εἰς ἡκεί-
 νῳ οὖν καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι οἰκοδομημάτων ἀσθενέστατον, ὅ-
 πῃσα ἤδη φλόξ ἐλυμήνατο, ἅτε ἐπὶ τῷ Μηδικῷ προ-
 λωβηταμένῳ πυρὶ, αὐθις ὑπὸ τοῦ Βοιωτίου πυρὸς
 κατειργασμένον. Παρὰ δὲ τὸν ναὸν τὸν μέγαν ἐστὶν ³
 ἄλλος ναὸς, ἀποδεὸν ἐκείνου μέγεθος· βασιλεὺς δὲ
 Ἀδριανὸς ἐποίησε τῷ Ἀπόλλωνι· τὰ δὲ ἀγάλματα
 ἀρχαιότερα, καὶ αὐτῶν ἐστὶν Ἀβαίων ἀναθήματα,
 χαλκοῦ δὲ εἴργασαι, καὶ ὁμοίως ἐστὶν ὄρθα, Ἀπόλ-
 λων καὶ Λητώ τε καὶ Ἀρτεμις. Ἀβαίοις δὲ ἔστι μὲν
 θέατρον, ἔστι δὲ καὶ ἀγορὰ σφίσι, κατασκευῆς ἀμ-
 φότερα ἀρχαίας. Ἐπανελθόντα δὲ ἐς τὴν ὁδὸν τὴν ⁴
 ἐς Ὀποῦντα εὐθεῖαν, Ἰάμπολις τὸ ἀπὸ τούτου σε
 ἐκδέξεται. τῶν δὲ ἐνταῦθα ἀνθρώπων καὶ αὐτὸ κατ-
 ηγορεῖ τὸ ὄνομα, οἵτινες ἦσαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὁπόθεν
 ἐξαναστάντες ἀφίκοντο ἐς ταύτην τὴν χώραν· ὅτι
 γὰρ οἱ ἐκ Θηβῶν Κάδμον καὶ τὸν σὺν ἐκείνῳ φυγόν-
 τες στρατὸν, ἀφίκοντο ἐνταῦθα. τὰ μὲν δὴ ἀρχαιό-
 τερα ὑπὸ τῶν προσχώρων ἐκαλοῦντο Ἰάντων πόλις·
 χρόνῳ

5) καὶ Ἀθηναίοις — Φαληρι-
 κῇ] Vide L. I. C. I. in fine.

6) καὶ τοῦ ἐν Ἀβαίς] Red-
 didi τῶν ex Cod. Mosc.

χρόνῳ μὲν τοι ὕστερον Ἰάμπολιν ἐξενίκησεν ὀνομασθῆ-
 ναι. ἄτε δὲ καὶ βασιλέως Ξέρξου καταπρήσαντος
 τὴν πόλιν, καὶ αὐθις Φιλίππου κατασκάψαντος,
 ὅμως τὰ ὑπολειπόμενα ἦν ἀγορᾶς τε ἀρχαίας κατα-
 σκευή, καὶ βουλευτήριον, οἶκημα οὐ μέγα, καὶ θεα-
 τρον οὐ πόρρω τῶν πυλῶν. Ἀδριανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἑορὰν ὠκοδομήσατο, καὶ ἐπώνυμος ἡ ἑορὰ τοῦ ἀναθέν-
 τος βασιλέως ἐστὶ. Φρέαρ δὲ σφίσιν ἐστὶν ἓν· ἀπὸ
 τούτου μόνου καὶ πίνουσι καὶ λούονται, ἀπ' ἄλλου δὲ
 ἔχουσιν οὐδενός, πλήν γε δὴ ὥρα χειμῶνος τὸ ἐκ τοῦ
 θεοῦ. σέβονται δὲ μάλιστα Ἀρτεμιν, καὶ ναὸς Ἀρ-
 τέμιδος ἐστὶν αὐτοῖς· τὸ δὲ ἄγαλμα ὁποῖόν τί ἐστιν,
 οὐκ ἐδήλωσα ⁷⁾· δις γάρ, καὶ οὐ πλέον, ἐκάστου ἐνι-
 αυτοῦ τὸ ἱερὸν ἀνοιγνύναι νομίζουσιν. ὅποσα δ' ἂν
 τῶν βοσκημάτων ἱερὰ ἐπονομάσωσιν εἶναι τῇ Ἀρτέμι-
 δι, ἄνευ νόσου ταῦτα καὶ πίστερα τῶν ἄλλων ἐκτρέ-
 5 φεσθαι λέγουσιν. Ἐσβολὴ δὲ ἐκ Χαιρωνείας ἐς γῆν
 τὴν Φωκίδα οὐ μόνον ἡ εὐθεῖα ἐστὶν ἐς Δελφοὺς, ἡ διὰ
 τε Πανοπέως καὶ παρὰ τὴν Δαυλίδα καὶ ὁδὸν τὴν
 σχιστὴν ⁸⁾· φέρει δὲ ἐκ Χαιρωνείας καὶ ἕτερα τραχεῖα
 τε ὁδὸς καὶ ὄρεινὴ τὰ πλεονα ἐς πόλιν Φωκέων Στίριον·
 μῆκος δὲ εἴκοσι στάδιοι τῆς ὁδοῦ καὶ ἑκατόν. οἱ δὲ ἐν-
 ταῦθά φασιν οὐ Φωκεῖς, Ἀθηναῖοι δὲ εἶναι τὰ ἄνω-
 θεν, καὶ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὁμοῦ Πετρεῶ τῷ Ὀρνέως ἀφι-
 κέσθαι διωχθέντι ὑπὸ Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· ὅτι δὲ τῷ
 Πετρεῶ πολὺ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Στιρέων ⁹⁾ ἠκολούθη-
 σεν,

7) οὐκ ἐδήλωσα] non com-
 peri; qui vero significatus pro-
 fus insolens est. Quare cum
 Kuhnio scribendum esse censeo
 ἐδήλωσαν, non indicarunt.

8) ὁδὸν τὴν σχιστὴν] Vid.
 L. IX. C. 2.

9) τοῦ δήμου τῶν Στιρέων]
 Cod. Mosc. τοῦ pro τῶν. Ex
 Stephano vero, qui habet Στι-
 ρία

σεν, ἐπὶ τούτῳ κληθῆναι τὴν πόλιν Στίριν. Στιρίταις
 δέ ἐστιν ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ πετρώδους ἢ οἰκησις· σπανί-
 ζουσιν οὖν κατὰ τοῦτο ὕδατος θέρους ὥρα· Φρέατα
 γὰρ αὐτόθι οὔτε πολλὰ, οὔτε ὕδωρ παρεχόμενά ἐστιν
 ἐπιτήδειον· ταῦτα μὲν δὴ λουτρὰ σφισι καὶ ὑποζυ-
 γίοις ποτὸν γίνεται· τὸ δὲ ὕδωρ οἱ ἄνθρωποι τὸ πότι-
 μόν ὅσον τὰδια τέσσαρα ὑποκαταβαίνοντες λαμβά-
 νουσιν ἐκ πηγῆς· ἡ δὲ ἐν πέτραις ἐστὶν ὀρωρυγμένη,
 καὶ ἀρύονται κατιόντες ἐς τὴν πηγὴν. Δήμητρος δὲ
 ἐπὶ κλησὶν Στιρίτιδος ἱερὸν ἐστὶν ἐν Στίριδι· πλίνθου
 μὲν τῆς ὠμῆς τὸ ἱερὸν, λίθου δὲ τοῦ Πεντελησίου τὸ
 ἄγαλμα· δᾶδας ἡ θεὸς ἔχουσα· παρὰ δὲ αὐτὴν
 κατειλημμένον ¹⁰) ταινίαις ἄγαλμα ἀρχαῖόν ἐστιν
 ἄλλο ὅποσα Δήμητρι ἐς τιμὴν ¹¹).

gia et Στειριεύς, et ex aliis scri-
 bendum esse videtur Στειριέων.

10) κατειλημμένον] Restitui
 ex Codice Mosc pro vulgata
 κατειληγμένον. Sylb. jam illud
 conjecerat.

11) ἐστὶν ἄλλο ὅποσα Δήμητρι
 ἐς τιμὴν] In his aliquid cor-

rupti vel lacunam post ἄλλο
 esse, jam interpretes recte mo-
 nuerunt. Sylb. post ἄλλο exci-
 disse suspicatur verba, εἴθ' αὖτε
 λείπεται, et Κιχην. emendas
 ἀρχαῖον, εἴ τι ἄλλο, ὅποσα etc.
 Equidem leviori medicina usus
 scribere mallet: ἐστὶν καὶ ἄλλα,
 ὅποσα etc.

CAPUT XXXVI.

Fruticis cocci descriptio — urbs Ambryssa ejusque memoranda — urbs Anticyra, Diana Dictynnaea, Anticyrae calamitates — de elleboro et Anticyrae memorandis.

Ἐς δὲ Ἀμβρυσσον σάδιοι περὶ ἐξήκοντά εἰσιν ἐκ Στίρεως· πεδιάς ἡ ὁδὸς, ὁρῶν ἐν μέσῳ πεδίον κείμενον· ἄμπελοι δὲ τὸ πολὺ εἰσι τοῦ πεδίου, καὶ ἐν γῇ τῇ Ἀμβρυσσέων συνεχεῖς ¹⁾ μὲν, ὥσπερ αἱ ἄμπελοι, πεφύκασιν οἱ θάμνοι ²⁾· τὴν δὲ θάμνον ταύτην Ἴωνες μὲν καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν κόκκον ³⁾, Γαλάται δὲ οἱ ὑπὲρ Φρυγίας Φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ σφίσιν ὀνομάζουσιν ὕς ⁴⁾· γίνεται δὲ αὕτη μέγεθος μὲν ἡ κόκκος κατὰ τὴν θάμνον ⁵⁾ καλουμένην, φύλλα δὲ μελάντερα μὲν καὶ

1) καὶ ἐν γῇ τῇ Ἀμβρ. συνεχεῖς etc.] Puncto post Ἀμβρυσσέων sublato, locum recte mihi constituiſſe videor. Pro γῇ τῇ Cod. Mosc. dat τῇ γῇ. Sylb. emendat καὶ ὕσγη ἐν τῇ Ἀ., Kuhn. καὶ ὕσγη ἐν τῇ Ἀ., et Salmaf. Exercit. p. 273. καὶ ὕσγαι τῶν Ἀ. Quae omnia temeraria sunt et vana; nam vulgatam bene se habere et Pausaniam de cocco loqui patet.

2) πεφύκασιν οἱ θάμνοι] Cod. Mosc. πεφύκασιν μὲν τοι καὶ οἱ θάμνοι.

3) κόκκον] De hoc vid. Dioscorid. Lib. IV. C. 48. et Salmaf. Exercit. p. 274. 275.

4) ὕς] Turneb. Advers. L. XIX. C. 25.; emendavit ὕσγη, de qua planta et colore inde confecto vide Salmaf. Exercit. p. 273. et 262, qui illam emendationem cum Sylb. probat. Sed nihil mutandum et vulgatam sanam esse, ex IV. Codicibus bibliothecae regiae confirmavit Palmer. Exercit. pag. 440. 441. et Kuhn. comprobavit. Videlicet Galatae vocem κόκκος audientes ex ipsorum lingua coche, suem; intellexerunt, et fruticem hous, h. e. ὕς, appellarunt; inde hodie adhuc Francogallorum nomina hous et cochenille.

5) θάμνον] frutex spinosus. Vide

καὶ μαλακώτερα ἢ ἡ σχοῖνος· τὰ μὲν τοι ἄλλα εἰκό-
 τα ἔχει τῇ σχοίνῳ ⁶⁾. ὁ δὲ αὐτῆς καρπὸς ὅμοιος τῷ
 καρπῷ τῆς τεύχνου ⁷⁾, μέγεθος μὲν ἐστὶ κατὰ ὄρο-
 βον ⁸⁾. γίνεται δέ τοι ἐν τῷ καρπῷ τῆς κόκκου βραχὺ
 ζῶον· τοῦτο εἰ ἀφίκοιτο ἐς τὸν αἶρα πεπανθέντος
 τοῦ καρποῦ, πέτεται αὐτίκα, καὶ εἰκὸς κύνωπι
 φαίνοιτο ἄν· νῦν δὲ πρότερον, πρηνὴ τὸ ζῶον κυηθῆ-
 ναι, συλλέγουσι τῆς κόκκου τὸν καρπὸν· καὶ ἐστὶ
 τοῖς ἐρίοις ἡ βαφὴ τὸ αἷμα τοῦ ζώου. Ἡ δὲ Ἄμ- 2
 βρυσσος ⁹⁾ κεῖται μὲν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Παρνασσόν,
 τὰ ἐπέκεινα δὲ οἱ Δελφοί· τεθῆναι δὲ τὸ ὄνομα τῇ
 πόλει ἀπὸ ἡρώος Φασιν Ἀμβρυσσου. Θηβαῖοι δὲ ¹⁰⁾
 ἐς τὸν Μακεδόνων καὶ Φιλίππου καθιστάμενοι πόλε-
 μον, περιέβαλαν τῇ Ἀμβρυσσῷ διπλοῦν τεῖχος· τὸ
 δὲ

Vide *Dioscorid.* L. I. C. 126.,
Theophrast. de caus. plant. Lib.
 III. ibique comment. et *Schre-*
ber ad *Theocrit.* IV. vers. 57.
 in edit. *Harles.* V. C.

6) σχοῖνος — σχοίνω] *Amas.*,
 qui interpretatur *lentiscus*, le-
 git *σχίνος*, quod rectius videri
 possit; nam *juncus* nulla sunt
 folia. De *σχίνος* vide not. ad
Hesych. h. v. et *Schreber.* ad
Theocrit. V. vers. 129. ed. *Har-*
les. Sed *Palmer.* Exercit. pag.
 441. hic *πεῖρος*, *ilex*, scribendum
 esse contendit, quam lectionem
 quaedam antiqua exemplaria
 exhibere, *Salmas.* affirmat *Exer-*
cit. p. 1542.

7) τεύχνου] *solanum*, de cu-
 jus variis generibus vide *Dios-*
corid. L. IV. C. 71. sq.

8) ὄροβον] *eryum*, de quo
 vid. *Dioscorid.* L. II. C. 131.

9) Ἄμβρυσσος] Cod. *Mosc.*
 mendose, licet constanter, Ἄμ-
 βρυσσος supra in *Paus.* L. X.
 C. 3. et L. IV. C. 31. Ἄμβρυ-
 σος, sicuti etiam in *Strab.* et
Steph. Byz., qui duplicem
 formam agnoscit, Ἄμφρυσσος et
 Ἄμβρυσσος.

10) Θηβαῖοι δὲ] Reddidi δὲ
 ex Codice *Mosc.*, qui mox pro
 τὸν Μακ. exhibet τὸν Μακ.

δὲ ἐσὶν ἐπιχωρίου λίθου, χροιάν μέλανος, ἐς τὰ μά-
 λιστα ἰσχυροῦ· κύκλοι δὲ ἐκότεροι τοῦ τειχους πλά-
 τος μὲν ἀποδεόν¹¹⁾ ὀλίγον ἐσὶν ὀργωᾶς, τὸ δὲ ὕψος
 ἐσὶν ἐς ἡμίσειάν τε καὶ δύο ὀργυιάς, ὅπου μὴ τὸ τεῖ-
 χος πεπόνηκε· διάστημα δὲ ἀπὸ τοῦ προτέρου τῶν κύ-
 κλων ἐπὶ τὸν δεύτερόν ἐστιν ὀργυιά· κατασκευὴ δὲ
 πύργων, ἢ ἐπάλξεων, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐς εὐπρεπείαν τεί-
 χους, παρῆται τὰ πάντα σφίσιν, ἅτε τειχίζουσιν
 ἐπὶ μόνῳ τῷ αὐτίκα ἀμύνεσθαι. ἔστι δὲ ἀγορά τε
 Ἀμβρουσεῦσιν οὐ μεγάλη· καὶ ἀνδριάντων ἐν αὐτῇ
 3 λίθου πεποιημένων κατεάγασιν οἱ πολλοί. Τραπεντι
 δὲ ἐπὶ Ἀντίκυραν, ἀνάπτης τὰ πρῶτά ἐστιν ὁδός·
 ἀναβάντι δὲ ὅσον δύο στάδια, ὁμαλες τε χωρίον, καὶ
 ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ Δικτυνναίας ἐπέκλῃσιν ἱερόν ἐστιν
 Ἀρτέμιδος· ταύτην οἱ Ἀμβρουσεῖς ἄγουσιν μάλιστα
 ἐν τιμῇ· τῷ δὲ ἀγάλματι ἐργασία τέ ἐστι· Αἰγιναία,
 καὶ μέλανος τοῦ λίθου πεποιήται· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
 ἱεροῦ τῆς Δικτυνναίας κατάντης ὁδός ἐς Ἀντίκυραν
 πᾶσά ἐστι· τὰ δὲ ἀρχαιότερα ὄνομα εἶναι Κυπάρισ-
 σον τῇ πόλει Φασί· καὶ Ὅμηρον ἐν Φωκέων καταλό-
 γῳ τὸ ὄνομα θελῆσαι θεσθαι γε αὐτόν¹²⁾, ὅτι ἤδη
 τηνικαῦτα ἐκαλεῖτο Ἀντίκυρα· εἶναι γὰρ δὴ τὸν Ἀν-
 τικυρέα κατὰ Ἡρακλέα ἡλικίαν· κεῖται μὲν δὴ ἡ
 πόλις

11) ἀποδεόν] *Kuhn*: mavult
 ἀποδεόν, ut ad κύκλος referri
 possit.

12) Ὅμηρον — θελῆσαι —
 αὐτόν] Hic θελῆσαι denotat
 maluisse. Post αὐτόν excidisse
 γε εἰδότες, praeter necessitatem

suspiciatur *Kuhn*: nam si quid
 mutandum esset, pro ὅτι mal-
 lem ὅτι. Locus Homeri est
 Iliad. β. vers. 519, et poetas ve-
 tusta nomina praeterre recen-
 tioribus, supra monuit Pausan.,
 L. VII. C. 17. §. 3.

πόλις κατὰ Μεδεῶνος τὰ ἐρείπια ¹³). ἐδήλωσα δὲ ἀρχομένης τῆς ἐς Φωκέας ἐς τὸ ἱερὸν ἀσεβῆσαι τὸ ἐν Δελφοῖς ¹⁴). Ἀντικυρέας δ' ἐποίησεν ἀνασάτους καὶ ὁ Ἀμύντου Φίλιππος· ἐποίησε δὲ καὶ δεύτερα ὁ Ἀτίλιος ¹⁵) ὁ Ῥωμαῖος, ὅτι ἦσαν ὑπήκοοι καὶ οὗτοι Φιλίππου τοῦ Δημητρίου βασιλεύοντος Μακεδόνων· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Φίλιππον ἀμύνειν Ἀθηναίοις ὁ Ἀτίλιος ἀπέσταλτο ἐκ Ῥώμης. Τὰ δὲ ὄρη τὰ ὑπὲρ τὴν Ἀντί- 4 κυραν πετρῶδη τε ἄγαν ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτοῖς φύεται μάλιστα ὁ ἐλλέβορος· ὁ μὲν αὐτοῦ μέλας χωρεῖται ἀνθρώποις ¹⁶), καὶ ἔστι γαστρί καθαρίσιον· ὁ δὲ ἕτερος λευκός, καὶ δι' ἐμέτου καθαίρειν πέφυκε· τὸ δὲ Φάρμακον τὸ ἐς τὴν κάθαρσιν ἢ τοῦ ἐλλεβοροῦ

Τ 2

ρίζα

13) κῆται — τὰ ἐρείπια] *Amas. recte: sita est etc. Kuhnius quidem interpretari mavult: jacet urbs, sicuti Medeonis ruderia; nam κατὰ cum accusativo sexcenties a Pausania adhibetur ad similitudinem declarandam. Sed repugnant huic interpretationi sequentia, quae Anticyram non ruderibus sepultam jacuisse indicant.*

14) ἐδήλωσα — ἐν Δελφοῖς] scilicet Ἀντικυρέας, quae vox his posita forte semel excidit; vid. *Paus.* supra C. 3. init.

15) ὁ Ἀτίλιος etc.] Idem memoravit *Pausan.* L. VII. C. 7. in fine. *Coml. Mosc. cum Aldin.* hic exhibent Ὀτίλιος, et *Amas.*

legit Titus Flaminius, quem Livius L. XXXII. C. 18. Anticyram expugnasse scribit, Pausan. vero L. VII. C. 7. extrem. in locum Atilii successisse refert. Quare Kuhn. vel Pausaniam memoria vacillasse, vel hic pro ὁ Ἀτίλιος scribendum esse censet ὁ τίτος. Conf. L. VIII. C. 51. init.

16) ὁ μὲν αὐτοῦ μέλας χωρεῖται ἀνθρώποις] *transit per alium. Kuhn. mavult διαχωρεῖται, quod medicis ita usurpatur. Sic Theophranes Nonn. C. 69.: καὶ οὐδὲν διαχωροῦσιν, εἰ μὴ μυζῶν. De utroque elleboro vide Dioscorid. L. IV. C. 150. 151.*

ρίζα ἐστίν. Ἀντικυρεῦσι δὲ εἰσὶ μὲν ἀνδριάντες ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῖ, ἔσι δὲ σφισιν ἐπὶ τῷ λιμένι Ποσειδᾶνι οὐ μέγα ἱερὸν, λογάσιν ὠκοδομημένον λίθοις· κεκονίαται δὲ τὰ ἐντός· τὸ δὲ ἄγαλμα ὄρθον χαλκοῦ πεποιημένον, βέβηκε δὲ ἐπὶ δελφῖνι τῷ ἐτέρῳ τῶν ποδῶν· κατὰ τοῦτο δὲ ἔχει καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ μηρῷ· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ χεὶρὶ τρίαῖνά ἐσιν αὐτῷ. τοῦ γυμνασίου δὲ, ἐν ᾧ καὶ τὰ λουτρὰ σφισι πεποιήται, τρύτου πέραν ἄλλο γυμνάσιόν ἐστιν ἀρχαῖον· ἀνδρίας δὲ ἔσηκεν ἐν αὐτῷ χαλκοῦς· Φησὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τὸ ἐπίγραμμα, Ξενόδαμον παγκρατιασὴν Ἀντικυρεᾶ ἐν ἀνδράσιν Ὀλυμπικὴν ἀνηρῆσθαι νίκην. εἰ δὲ ἀληθεύει τὸ ἐπίγραμμα, Ὀλυμπιάδι τῇ πρώτῃ μετὰ δέκα καὶ διακοσίας φαίνοιτο ἂν τὸν ¹⁷⁾ κώτινον ὁ Ξενόδαμος εἰληφώς· αὕτη δὲ ἐν τοῖς Ἡλείων γράμμασι παρεῖται μόνη ¹⁸⁾ πασῶν ἢ Ὀλυμπιάς. ἔσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἀγορὰν ἐν Φρέατι ὕδατος πηγὴ· σκέπη δὲ ἀπὸ ἡλίου τῷ Φρέατι ὄροφος τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ὄροφον κίονες. ἔσι δὲ οὐ πολὺ ἀνωτέρω τοῦ Φρέατος λίθοις τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὠκοδομημένον μνῆμα· ταφῆναι δὲ φασιν ἐνταῦθα τοὺς Ἰφίτου παῖδας· τὸν μὲν ἀνασωθέντα ¹⁹⁾ ἐξ Ἰλίου,

17) ἂν τὸν] Rescripti pro latas, Pausan. memoravit Lib. VI. C. 4. §. 2. et C. 23. §. 2. ἐκ τὸν ex Codice Mosc., Sylburgio jam ita emendante.

18) αὕτη — παρεῖται μόνη etc.] sola omissa est, scil. incuria; nam plures in tabulas publicas consulto non esse re-

19) τὸν μὲν ἀνασ.] Epistrophum; vid. Homer. Iliad β. vers. 517. Alterum Schedium ab Hectore interfectum refert Homer. Iliad. γ. vers. 306. sq.

Ἰλίου, καὶ ἀποθανόντα ἐν τῇ οἰκίᾳ. Σχεδίῳ
δὲ ἐν μὲν γῇ τῇ Τρωάδι τὴν τελευτὴν συμβῆναι
λέγουσιν; ἀχθῆναι δὲ οἴκαδε καὶ τούτου τὰ
ἑσᾶ.

CAPUT XXXVII.

Memoranda extra urbem Anticyram — Bulis urbs Phocidi finitima — fluvius Heraclens et memoranda Bulidis — Cirrha navale Delphorum et Pythiorum circus, qui equos territare ferebatur — Solonis strategemata in Cirrhaeos — memoranda Cirrhae.

Τῆς πόλεως δὲ ἐν δεξιᾷ, δύο μάλιστα προσελθόντι ἀπ' αὐτῆς σαδίους, πέτρα τέ ἐστιν ὑψηλὴ, μοῖρα ὄρους ἢ πέτρα, καὶ ἱερὸν ἐπ' αὐτῆς πεποιημένον ἐστὶν Ἀρτέμιδος· ἔργων τῶν Πραξιτέλους ¹⁾, δᾶδα ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων Φαρύτραν· παρὰ δὲ αὐτὴν κῦων ἐν ἀριστερᾷ· μέγεθος δὲ ὑπὲρ τὴν μεγίστην γυναῖκα τὸ ἄγαλμα.

2 Τῇ δὲ γῇ τῇ Φωκίδι ἐστὶν ὁμορος ²⁾, ἢ ὀνομάζεται μὲν ἀπὸ Βούλωνος ἀγαγόντος τὴν ἀποικίαν ἀνδρὸς, συνωκίσθη δὲ ἐκ πόλεων τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Δωρίδι· λέγονται δὲ οἱ Βουλίδιοι Φιλομήλου καὶ Φωκίων σύλλογον τὸν κοινόν ³⁾. ἐς δὲ τὴν Βούλιν ἐκ
μὲν

1) ἔργων τῶν Πραξιτέλους] supple ἔστιν ἡ Ἀρτεμις, vel revoca ex subsequentibus τὸ ἄγαλμα.

2) ἐστὶν ὁμορος] *Amas.* legisse videtur ἑ. ὁμορος Βούλις, quod nomen excidisse, recte iudicavit *Palmer*. Excercitat. p. 442.

3) λέγονται δὲ οἱ Βουλίδιοι Φιλομήλου καὶ Φωκίων σύλλογον τὸν κοινόν] In his mutili et corrupti aliquid inesse, statim liquet. *Amas.* post verba οἱ Βουλίδιοι legisse videtur συντελέσαι ἐς. *Kühn.* vero pro λέγονται emendat συλλέγονται, ita ut *Paulanias* dicat, Βουλιδίος stetisse a partibus *Philomeli*

μὲν τῆς Βοιωτίας Θίσβης σαδίων ἐστὶν ὁδὸς ὀγδο-
 ῆκοντα, ἐξ Ἀντικύρας δὲ τῆς Φωκῆων δι' ἡπείρου μὲν
 καὶ εἰ ἀρχὴν ἐστὶν ⁴), οὐκ οἶδα· οὕτω δύσβατα ὄρη
 καὶ τραχεὰ τὰ μεταξὺ Ἀντικύρας τέ ἐστι καὶ Βούλι-
 δος· ἐς δὲ τὸν λιμένα σαδίων ἐξ Ἀντικύρας ἐστὶν ἑκα-
 τὸν ⁵)· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ λιμένος σάδια ὁδοῦ τῆς πεζῆς
 τὰ ἐς Βούλιν ἑπτὰ εἶναι μάλιστα εἰκάζομεν. Κάτεισι 3
 δὲ καὶ ποταμὸς ἐς Θάλατταν ταύτη χεῖμαρρος, ὃν οἱ
 ἐπιχώριοι ὀνομάζουσιν Ἡρακλεῖον. κεῖται δὲ ἐπὶ ὑ-
 ψηλοῦ τε ἡ Βούλις, καὶ ἐν παράπλῳ περαιουμένοις
 ἐξ Ἀντικύρας ἐς Λέχαιον τὸ Κερυνθίων. οἱ δὲ ἄν-
 θρωποι οἱ ἐνταῦθα πλεον ἡμίσεις, κόχλων ἐς βαφὴν
 πορφύρας εἰσὶν ἀλιεῖς. κατὰσκευὴ δὲ ἡ ἐν τῇ Βού-
 λιδι οὔτε ἡ ἄλλη θαύματος πολλοῦ, καὶ ἱερὰ θεῶν
 ἐστὶν Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ αὐτῶν Διονύσου· τὰ δὲ ἀγάλ-
 ματα ξύλου μὲν ἐστὶν εἰργασμένα· ὅστις δὲ ἦν ὁ ποιή-
 σας, οὐχ οἰοί τε ἐγενόμεθα συμβάλλεσθαι. θεῶν
 δὲ ⁶) ὅτινα οἱ Βουλίδιοι σεβουσι μάλιστα, Μέγιστον
 Τ 4 μὲν

• meli et Phocensium, qui tem-
 plum Delphicum spoliarunt;
 sic vero scribendum quoque
 esset ἐς σύλλογον. Equidem
 contra sentio; nam cum Pau-
 sanias urbem *Bulin* inter illas,
 quae ob templum Delphicum
 occupatum evercae sunt, non
 memoraverit, (vid. supra C. 3.)
 hic potius declarare voluisse
 videtur, *Bulidios* non *sterisse*
 a partibus *Philomeli*, ideoque
 illorum urbem mansisse inte-
 gram. Quate locum ita resti-
 tuendum esse nullus dubito:

λέγονται δὲ οἱ Βουλίδιοι Φιλομή-
 λευ καὶ Φωκῆων συλλόγου οὐ κοι-
 νωνεῖν.

4) εἰ ἀρχὴν ἐστὶν] num ulla
 omnino sit via. De hoc vocis
 ἀρχὴν significatu vide not. 14.
 ad L. VIII. C. 42.

5) σάδιον — ἑκατόν] scilic.
 ὁδὸς ex antecedentibus.

6) θεῶν δὲ] Restitui δὲ ex
 Codice Mosc.

μὲν ὀνομάζουσιν· Διὸς δὲ κατὰ ἡμετέραν δόξαν ἐστὶν ἐπὶ κλησίς. καὶ πηγὴ Βουλιδίοις ἐστὶ καλουμένη
 4 Σαῦνιον. Ἐς δὲ Κίρραν τὸ ἐπίνειον Δελφῶν ὁδὸς
 μὲν σαδίων ἐξήκοντά ἐστιν ἐκ Δελφῶν· καταβάντι δὲ
 εἰς τὸ πεδίον, Ἰππόδρομος τέ ἐστι, καὶ ἀγῶνα Πύθια
 ἄγουσιν ἐνταῦθα τὸν ἵππικόν. τὰ μὲν δὴ εἰς τὸν ἐν
 Ὀλύμπῳ Ταράξιππον ἐδήλωσέ μοι τὰ εἰς Ἡλείους
 τοῦ λόγου⁷⁾· ὁ δὲ Ἰππόδρομος ἔοικε τοῦ Ἀπόλλω-
 νος τάχα μὲν πού καὶ αὐτὸς τῶν ἵππευόντων τινὰ ἀ-
 νιᾶσαι, ἅτε ἀνθρώποις τοῦ δαίμονος ὁμοίως ἐπὶ ἔρ-
 γῳ παντὶ καὶ ἀμείνω καὶ τὰ χεῖρῳ νέμοντος· οὐ
 μὲν τοι καὶ αὐτὸς ταραχὴν⁸⁾ τοῖς ἵπποις ὁ Ἰππόδρο-
 μος οὔτε κατὰ αἰτίαν ἥρωος, αὐτὲ ἐπ' ἄλλῃ πέφυκεν
 ἐργάζεσθαι προφάσει. τὸ δὲ πεδίον τὸ ἀπὸ τῆς
 Κίρρας ψιλόν ἐστιν ἅπαν, καὶ φυτεύειν δένδρα οὐκ
 ἐθέλουσιν, ἢ ἐκ τινος ἀρεᾶς⁹⁾, ἢ ἀχρεῖον τὴν γῆν εἰς
 δένδρων τροφὴν εἰδότες. λέγεται δὲ εἰς τὴν Κίρραν¹⁰⁾,
 καὶ ἀπὸ τῆς Κίρρας τὸ ὄνομα τὸ ἐφ' ἡμῶν τεθῆναι τῷ
 χωρίῳ Φασίν. Ὅμηρος μὲν τοι Κρίσσαν ἐν τε Ἰλιά-
 δι¹¹⁾ ὁμοίως καὶ ὕμνῳ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὀνόματι

τῷ

7) ἰδύλας — λόγου] Vide
 L. VI. C. 20. §. 8.

8) ταραχὴν] Mihi tempe-
 rare non potui, quin ita re-
 scriberem pro mendose vulga-
 tis ταραχὴ ἢ· sic enim subse-
 quenti verbo ἐργάζεσθαι, quod
 nomine suo carebat, illud red-
 didi et sententiam expediui.

9) ἐκ τινος ἀρεᾶς] Legitur
 haec execratio apud Aeschinens
 in orat. contra Ctesiph.

10) λέγεται δὲ εἰς τὴν Κίρραν]
 Post haec verba illud deesse,
 quod de Cirrha narrabatur,
 nemo non videt. Sylb. su-
 spicatur, excidisse λόγος vel μῦ-
 θος. Forte supplenda sit vox
 διάφορα. Sic C. 38. init.: εἰς δὲ
 τὴν ἐπὶ κλησίαν τῶν Λακέρων τ. διά-
 φορα ἤκουσα.

11) Ὅμηρος — Ἰλιάδι.] Vide
 Iliad. β. vers. 520. et Hymn.
 in Apollin. aliquoties.

τῷ ἐξ ἀρχῆς καλεῖ τὴν πόλιν. χρόνῳ δὲ ὕστερον οἱ ἐν τῇ Κίρρᾳ ἄλλα τε ἠσέβησαν ¹²⁾ ἐς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ἀπέτεμνον ¹³⁾ τοῦ Θεοῦ τῆς χώρας. πολεμεῖν οὖν πρὸς τοὺς Κίρραίους ἐδόξεν Ἀμφικτύοσιν, καὶ Κλεισθένην ¹⁴⁾ τε Σικυωνίων τυράννουντα προσηήσαντο ἡγεμόνα εἶναι καὶ Σόλωνα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπηγάγοντο συμβουλεύειν· χρωμένοις δὲ σφισιν ὑπὲρ νίκης, ἀντίπεν ἡ Πυθία·

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλεως ἐρεΐψετε πύργον ἐλόντες,

Πρὶν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτέτης

Κῦμα ποτικλύζη, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα Πόντον.

Ἐπεισεν οὖν ὁ Σόλων ¹⁵⁾ καθιερωσά τῷ Θεῷ τὴν Κίρ- 5
ραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὐρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα ἐς τοὺς Κίρραίους. τοῦ γὰρ Πλείστου τὸ ὕδωρ ῥέον διὰ ὀχετοῦ σφισιν ἐς τὴν πόλιν ἀπέτρεψεν ἀλλαχόσε ὁ Σόλων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον ἐκ τε Φρεάτων καὶ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ πίνοντες· ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ρίζας
Τ 5 ἐμβα-

12) ἄλλα τε ἠσέβησαν etc.] De his vide Aeschinis orat. contra Ctesiph. et Schol. ad Pindari Pyth. in hypothef.

13) ἀπέτεμνον] Dedit ex Codice Mosc. pro vulgata ἀπέ-
τεμον· sed ex Pausaniae more

scribendum esse ἀπετέμνοντα, persuasum habeo.

14) Κλεισθένην etc.] Ex Codice Mosc. pro Κλεισθένη. Ad rem conf. L. II. C. 9. §. 6.

15) Ἐπεισεν οὖν ὁ Σόλων etc.] Clistheni hoc tribuit Polyae-
Strateg. L. III. C. 5.

ἐμβαλὼν εἰς τὸν Πλεῖστον, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ Φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἤσθετο ἔχον, ἀπέσρεψεν αὐθις εἰς τὸν ὀχετόν· καὶ (ἐνεφορήσαντο γὰρ ἄδην οἱ Κίρραῖοι τοῦ ὕδατος) καὶ οἱ μὲν ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαρροίας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν Φρουράν. Ἀμφικτύονες δὲ ὡς εἶλον τὴν πόλιν, ἐπράξαντο ὑπὲρ Θεοῦ δίκας 6 παρὰ Κίρραίων. Καὶ ἐπίνειον Δελφῶν ἐστὶν ἡ Κίρρα· παρέχεται δὲ καὶ εἰς Θεῶν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ναός τε ¹⁶) καὶ ἀγάλματα μεγέθει μεγάλα, καὶ ἐργασίας Ἀττικῆς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἴδρυται μὲν ἐν τῷ αὐτῷ σφισι, μεγέθει δὲ τῶν ἄλλων ἀποδέουσα ἀγαλμάτων ἐστίν.

16) ναός τε] Sic contra Pausaniae scribendi morem παρέχεται passively interpretandum est; sed forte legendum sit

ναόν τε —. Cirrha exhibet spectatu dignum — cum templum etc.

CAPUT XXXVIII.

De Locris confinibus Phocensium et de eorum denominatione mira et varia narratio — Amphissa urbs — memoranda Amphissae et initia celebrata pueris, qui Ἀνακτες appellantur — Locrorum urbes, Myonia ejusque memoranda — Oeanthea ejusque memoranda ac Naupactus — carmina Naupactia et memoranda Naupacti — templi Aesculapii rudera.

Ἡ δὲ γῆ ἡ Λοκρῶν τῶν καλουμένων Ὀζολῶν προσ-
εχῆς τῇ Φωκίδι ἐστὶ κατὰ τὴν Κίρραν· ἐς δὲ τὴν ἐπί-
πλησιν ¹⁾ τῶν Λοκρῶν τούτων διάφορα ἤκουσα, ὁ-
μοίως δὲ ἅπαντα δηλώσω. Ὀρεσθεὶ τῷ Δευκαλίω-
νος βασιλεύοντι ἐν τῇ χώρᾳ κύων ἔτεκεν ἀντὶ σκύ-
λακος ξύλον· κατορύξαντος δὲ τοῦ Ὀρεσθέως τὸ
ξύλον, ἅμα τῷ ἦρι Φυῆναι ²⁾ ἄμπελον ἀπ' αὐτοῦ
λέγουσι, καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῶν ὄζων γενέσθαι τὸ
ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ Νέσσον πορθμεύοντα
ἐπὶ τῷ Εὐήνῳ τρωθῆναι μὲν ὑπὸ Ἡρακλέους, οὐ μὲν
τοι καὶ αὐτίκα γε ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ἐς τὴν γῆν ταύ-
την ἐκφυγεῖν νομίζουσι· καὶ ὥς ἀπέθανεν, σήπε-
σθαι τε ἄταφον, καὶ ὁσμῆς τῷ ἐνταῦθα ἀέρι μετα-
δύναται δυσώδους. ὁ δὲ τρίτος τῶν λόγων καὶ ὁ τέ-
ταρτος, ὁ μὲν ποταμοῦ τινος ἄτοπον τὴν τε ἀτμίδα
καὶ αὐτό φησιν εἶναι τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ τὸν ἀσφόδελον ³⁾
φύεσθαι

1) ἐς δὲ τὴν ἐπίπλησιν etc.]

Ad haec conf. Scholia ad Ho-

mer. Iliad. β. vers. 527. et Serv.

ad Virgil. Aen. L. III.

2) φυῆναι] Cod. Mosc. φυ-

ναι, quod usitatus.

3) ἀσφόδελον] hastula re-
gia;

Φύεσθαι πολὺν, καὶ ἀνθοῦντα ὑπὸ τῆς ὀσμῆς ⁴⁾). λέγεται δὲ καὶ, ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἐνταῦθα ἀνθρώπων ἦσαν αὐτόχθονες· ἐσθῆτα δὲ οὐκ ἐπισάμενοί πω ὑφαίνεσθαι, σκέπην πρὸς τὸ ῥῖγος θηρίων δέρματα ἐποιοῦντο ἀδείψητα, τὸ δασύ τῶν δερμάτων ἐς τὸ ἐκτὸς ὑπὲρ εὐπρεπείας τρέποντες· ἐμελλεν οὖν κατὰ τὸ αὐτὸ ταῖς βύρσαις καὶ ὁ χρώς σφισιν ἔσεσθαι δυσώδης. Δελφῶν δὲ ἀπωτέρῳ ⁵⁾ τριῶν εἴκοσι καὶ ἑκατόν ἐστιν Ἀμφισσα· μεγίστη καὶ ὀνομαστοτάτη πόλις τῶν Λοκρῶν· ἐσποιοῦσι δὲ αὐτοὺς ἐς τὸ Αἰτωλικόν, αἰσχύνη τῶν Ὀζολῶν τοῦ ὀνόματος· καὶ ἤδη καὶ ἔχει λόγον εἰκότα, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων ⁶⁾ ἀναστάτους ἐς τὸν Νικοπόλεως συνεικισμὸν ἐποίησεν Αἰτωλοὺς, ἀποχωρῆσαι τοῦ δήμου τὸ πολὺ ἐς τὴν Ἀμφισσαν. τὸ μὲν τοι ἐξαρχῆς τοῦ γένους Λοκρῶν ⁷⁾ εἰσι· τεθῆναι δὲ τῇ πόλει τὸ ἄνομά ἀπὸ Ἀμφίσσης τῆς Μάκαρος ⁸⁾ τοῦ Αἰόλου φασίν, καὶ Ἀπόλλωνα ἐραστὴν γενέσθαι τῆς Ἀμφίσσης. Κεκόσμηται δὲ ἡ πόλις κατασκευῇ τε τῇ ἄλλῃ, καὶ τὰ μάλιστα ἡκόντα ἐς μνήμην ἔστι μὲν μνήμα

gia; de qua planta vide Hesych. h. v. et ibi not. ac Plin. Hist. Nat. L. XXI. C. 17. f. 68.

6) ὅτι βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων etc.] Augustus; conf. L. VII. C. 18. §. 6.

4) καὶ ἀνθοῦντα ὑπὸ τῆς ὀσμῆς] Nimis dure dictum esset ὑπὸ τῆς ὀσμῆς pro μετὰ τῆς ὀσμῆς· quare admodum credibile est post ἀνθοῦντα aliquid deesse, vel ὑπὸ residuum esse verbi, quod exciderit.

5) τριῶν] Cod. Mosc. τριῶν.

7) τοῦ γένους Λοκρῶν] Cod. Mosc. γένους τοῦ Λοκρῶν.

8) Μάκαρος] Amas. et Harzung. legunt Μακαρίως· sed Μακαρεὺς supra L. VIII. C. 3. inter Lycaonis filios memoratus est. Aliam nominis Amphissae originationem exhibet Stephan. Byz. h. v.

μνῆμα Ἀμφίσσης, ἔστι δὲ Ἀνδραίμονος· σὺν δὲ αὐ-
τῷ ταΦῆναι λέγουσι καὶ Γόργην τὴν Οἰνέως συνοική-
σασαν τῷ Ἀνδραίμονι. ἐν δὲ τῇ ἀκροπόλει ναὸς
σφισιν Ἀθηνᾶς, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν χαλκοῦ πεποιη-
μένον· κομισθῆναι δὲ ὑπὸ Θόαντός φασιν αὐτὴν ⁹⁾
ἐξ Ἰλίου, καὶ εἶναι λαφύρων τῶν ἐκ Τροίας· οὐ μὲν
γε καὶ ἐμὲ ἔπειθον. ἐδήλωσα ¹⁰⁾ δὲ ἐν τοῖς προτέ-
ροις τοῦ λόγου, Σαμίους Ῥοῖκον Φιλαίου καὶ Θεόδω-
ρον Τηλέκλους εἶναι τοὺς εὐρόντας χαλκὸν ἐς τὸ ἀκρι-
βέστατον τῆξαι· καὶ ἐχώνευσαν οὗτοι πρῶτοι. Θεο-
δώρου μὲν δὴ οὐδὲν ἐτι οἶδα ἐξευρών, ὅσα γε χαλκοῦ
πεποιημένα· ἐν δὲ Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας πρὸς τὸ
οἶκημα ἐρχομένῳ τὸ ἔχον τὰς γραφὰς, λίθου θριγ-
γὸς ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ τῆς Πρωτοθρονίης καλουμέ-
νης Ἀρτέμιδος· ἀγάλματα δὲ ἄλλα τε ἐπὶ τοῦ θριγ-
γοῦ, καὶ γυναικὸς εἰκὼν πρὸς τῷ πέρατι ἔστηκε, τέχνη
τοῦ Ῥοῖκου, Νύκτα δὲ οἱ Ἐφέσιοι καλοῦσι. τοῦτο
οὖν τὸ ἄγαλμα κῆς ἐν τῇ Ἀμφίσσῃ Ἀθηνᾶς καὶ ἰδεῖν
ἐστὶν ἀρχαιότερον, καὶ ἀργότερον τὴν τέχνην. ἄγου-
σι δὲ καὶ τελετὴν οἱ Ἀμφισσεῖς Ἀνακτων καλουμένην
παίδων· οἵτινες δὲ θεῶν εἰσιν οἱ Ἀνακτες παῖδες, οὐ
κατὰ ταῦτά ἐστιν εἰρημένον, ἀλλὰ οἱ μὲν εἶναι Διοσκού-
ρους ¹¹⁾, οἱ δὲ Κούρητας, οἱ δὲ πλέον τι ἐπίσασθαι νομί-
ζοντες, Καβεῖρους λέγουσι ¹²⁾. Τούτων δὲ τῶν Λοκρῶν 4
τοσαύδε

9) φασιν αὐτὴν] Ex Cod.
Mosc. φασιν scripsi pro φασί.

10) ἐδήλωσα etc] Vide Lib.
VIII. C. 14. §. 5. et ibi not.
Pro τηλέκλους rectius scriben-
dum esse videtur Τηλεκλέους,
uti legitur l. modo c.

11) οἱ μὲν εἶναι Διοσκούρους]
Vide Plutarch. vit. Thes. f. 33.,
ubi. cur illi Ἀνακτες appellati
fuerint, declaratur.

12) οἱ δὲ — Καβεῖρους λέ-
γουσι] Inde Corybantum sa-
cerdotes dicuntur Ἀνακτοτελέ-
ται

τοσαῖδε ἄλλαι πόλεις εἰσὶν· ἄνω μὲν ὑπὲρ Ἀμφίσσης, πρὸς ἥπειρον Μυωνία, σταδίοις ἀπωτέρω τριάκοντα Ἀμφίσσης· οὗτοι, καὶ τῷ Διὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ ἀναθέντες εἰς Μυωνεῖς τὴν ἀσπίδα¹³⁾. κεῖται δὲ πόλισμα ἐπὶ ὑψηλοῦ· καὶ σφισιν ἄλσος καὶ βωμὸς θεῶν Μειλιχίων ἐστὶ· νυκτεριναὶ δὲ αἱ θυσίαι θεοῖς τε τοῖς Μειλιχίοις εἰς, καὶ ἀναλῶσαι τὰ κρέα αὐτόθι, πρὶν ἢ ἥλιον ἐπισχεῖν, νομίζουσι· καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ὑπὲρ τὴν πόλιν τέμενος, καλούμενον Ποσειδώνιον, ἐν δὲ αὐτῷ ναὸς Ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐς ἐμὲ οὐκ ἦν. Οὗτοι μὲν δὴ ὑπερβοιοῦσιν Ἀμφίσσης· ἐπὶ θαλάσσης δὲ Οἰάνθεια¹⁴⁾, καὶ ταύτῃ ὁμοροῦσά ἐστι Ναύπακτος. πλὴν δὲ Ἀμφίσσης, ὑπ' Ἀχαιῶν οἱ ἄλλοι Πατρίων ἄρχονται, βασιλέως σφίσι δόντος Αὐγούσου. ἐν Οἰανθείᾳ δὲ Ἀφροδίτης τε ἱερόν, καὶ ὀλίγον ὑπὲρ τὴν πόλιν κυπαρίσσου τε ἀναμῖξ καὶ τῆς πίτυός ἐστιν ἄλσος· καὶ ναὸς τε Ἀρτέμιδος, καὶ ἄγαλμα ἐν τῷ ἄλσει· γραφαὶ δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐξέτηλοί τε ἦσαν ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ οὐδὲν ἔτι ἐλείπετο ἐς θεὰν αὐτῶν. κληθῆναι δὲ, ἀπὸ γυναικὸς ἢ νύμφης τεκμαίρομαι τὴν πόλιν· ἐπεὶ ἐπὶ Ναυπάκτῳ γε οἶδα εἰρημένον, ὥς Δωριεῖς ὁμοῦ τοῖς Ἀριστομάχου παισὶ τὰ πλοῖα αὐτόθι ἐποίησαντο, οἷς ἐς Πελοπόννησον ἐπεραιώθησαν· καὶ ἀντὶ τούτου γενέσθαι¹⁵⁾ τὸ ὄνομα

σαι a Clemente Alex. Protrept. p. 12. C.

que Stephan. in medium profert, ubi vide Berkel.

13) οὗτοι καὶ — τὴν ἀσπίδα] Vide L. VI. C. 19. §. 3.

14) Οἰάνθεια] Alia nominis forma fuit Οἰάνθη· utram-

15) καὶ ἀντὶ τούτου γενέσθαι etc.] Amas. legit ἀπὸ τούτου, et sic scribendum esse, satis liquet. Ad rem conf. Strab. L. IX.

μα τῷ χωρίῳ Φασί. τὰ δὲ μοι Ναυπακτίων, ὡς τοῖς ἐς Ἰθώμην ἀποσᾶσιν ὁμοῦ τῷ σεισμῷ τῷ ἐν Λακεδαιμόνι, Ἀθηναῖοι Ναύπακτον ἐνοικῆσαί σφισιν ἔδωκαν, ἀφελόμενοι τοὺς Λοκροὺς, καὶ ὡς τοῦ Ἀθηναίων ὕπερον πταίσματος τοῦ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Λακεδαιμόνιοι τοὺς Μεσσηνίους ἐδίωξαν καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου, τάδε μὲν ἐπῆλθε μοι καὶ ἐς πλεον ἢ Μεσσηνία συγγραφή⁶). ἐκλειπόντων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης τῶν Μεσσηνίων, οὕτως οἱ Λοκροὶ συνελέχθησαν αὐθις ἐς τὴν Ναύπακτον. Τὰ δὲ ἐπη. τὰ Ναυ. 6 πᾶκτια¹⁷) ὀνομαζόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνδρὶ ἐσποιούσιν οἱ πολλοὶ Μιλησίῳ. Χάρων δὲ ὁ Πύθειώ¹⁸) Φησιν αὐτὰ ποιῆσαι Ναυπάκτιον Καρκίνον· ἐπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ τοῦ Λαμψακηνοῦ δόξῃ· τίνα γὰρ καὶ λόγον ἔχοι ἂν ἔπεσιν ἀνδρὸς Μιλησίου πεποικημένοις ἐς γυναῖκας, τεθῆναί σφισιν ὄνομα Ναυπάκτια; ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἐπὶ θαλάσῃ ναὸς Ποσειδῶνος, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν χαλκοῦ πεποικημένον· ἔστι δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ ἄγαλμα λευκοῦ λίθου· σχῆμα δὲ ἀκοντιζούσης παρέχεται, καὶ ἐπὶ κλησιν εἴληφεν Διὶ τωλή. Ἀφροδίτῃ δὲ ἔχει μὲν ἐν σπηλαιῳ τιμὰς·
εὐχονται

L. IX. p. 653. B., Steph. Byz. et Suid. v. Ναύπακτος.

16) τάδε — συγγραφή] Vid. L. IV. C. 24. extrem. et C. 26. §. 2., conf. L. III. C. 11. not. 7.

17) τὰ Ναυπάκτια] Sic in Pausania constanter scriptum; vid. L. II. C. 3. §. 7. et L. IV. C. 2. init. In Apollodoro pag.

234. et Schol. ad Apollon. Rhod. legitur τὰ Ναυπακτικά. Rectius iudico Ναυπάκτια. De iis vide not. ad Lib. II. C. 3.

18) Χάρων δὲ ὁ Πύθειώ] Lampfacenus, historicus, de quo vid. Suid., a quo iste filius Πυθοκλέους dicitur. Memoratur etiam ab Athenaeo et Izerz. ad Lycophr. vers. 480.

εὐχονται δὲ καὶ ἄλλων εἵνεκα, καὶ αἱ γυναῖκες μάλι-
 7 5α¹⁹⁾ αἱ χῆραι γάμον αἰτοῦσι παρὰ τῆς Θεοῦ. Τοῦ
 δὲ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν· ἐξ ἀρχῆς δὲ ὤκο-
 δόμησεν αὐτὸ ἀνὴρ ἰδιώτης Φαλύσιος. νοσήσαντι
 γὰρ οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ πολὺ ἀποδέοντι τυ-
 Φλοῦ, ὃ ἐν Ἐπιδαύρῳ πέμπει Θεὸς Ἀνύτην τὴν ποιή-
 σασαν τὰ ἔπη²⁰⁾ φέρουσιν σεσημασμένην δέλτον·
 τοῦτο ἐφάνη τῇ γυναικὶ ὄψις ὑνείρατος· ὕπαρ μὲν τοι
 ἦν αὐτίκα· καὶ εὗρέτε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῆς σε-
 σημασμένην δέλτον, καὶ πλεύσασα ἐς τὴν Ναύπα-
 κτον, ἐκέλευεν ἀφελόντα τὴν σφραγίδα Φαλύσιον ἐ-
 πιλέγεσθαι τὰ γεγραμμένα· τῷ δὲ ἄλλως μὲν οὐ
 δυνατὰ ἐφαίνετο ἰδεῖν τὰ γράμματα ἔχοντι οὕτω τῶν
 ὀφθαλμῶν· ἐλπίζων δὲ τι ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρη-
 ζόν, ἀφαιρεῖ τὴν σφραγίδα, καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κηρὸν,
 ὑγιῆς τε ἦν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν τῇ δέλτῳ γε-
 γραμμένον, σατῆρας δισχιλίους χρυσοῦ.

19) αἱ γυναῖκες μάλιστα] Vul-
 gatū fuit δὲ post γυναῖκες,
 quod Codicis Mosc. auctoritate
 deleti.

20) Ἀνύτην τὴν ποιήσαν
 τὰ ἔπη] Haec poëtria Τεργιᾶτις

dicitur a Polluc. L.V. f. 48. De
 ejus carminum reliquiis vide
Wolf in Carminib. Illustr. Fe-
 minar. pag. 92. sq. et *Jacobs*
 V. C. Antholog. Gr. T. II.
 pag. 130.

Pausaniae veteris Graeciae descriptionis finis.

INDEX I.

rerum seu historicus et geographicus.

Numerus romanus totum, arabicorum alter paginam, alter paragraphum indicat.

- A**bae, oppidum Phocidis, cladis expers III. 149. 2. Phocensium asylum III. 285. 2. eius memorabilia III. 284. 2. 285.
- Abantes**, popul. Euboeae II. 99. 3. coloniam ducunt in Chium II. 249. 6.
- Abantides**, Sicyonis tyrannus I. 207. 2.
- Abantis**, regio Thesprotidis II. 99. 3.
- Abaris**, Hyperboreus I. 385. 2.
- Abartus**, e Codri genere II. 246. 4.
- Abas**, Lyncei fil. I. 232. 2. III. 284. 1.
- Abas**, Melampodis fil. I. 166. 5.
- Abas**, vates Lysandri III. 172. 4.
- Abasa**, insula Aethiopiae II. 230. 4.
- Abia**, Hylli nutrix I. 564. 1. Messeniae oppidum, ibid.
- Abrupolis**, rex Sapeorum II. 271. 2.
- Acacallis**, nympa III. 199. 3.
- Acacallis**, Minois filia II. 513. 2.
- Acacesium**, Arcadiae oppid. II. 353. 1. II. 464. 6.
- Acacesius** collis II. 464. 6.
- Acacus**, Lycaonis fil. II. 353. 1. II. 464. 6.
- Academia** I. 111. 2. sepulcra in via ad Academiam I. 112. 4.
- Acamas**, Thesei fil. I. 19. 2. Paus. T. III.
- pictus III. 242. eius statua III. 175. 1.
- Acanthus**, Diauli victor II. 33. 3.
- Acarnan**, Alcmaeonis fil. II. 420. 4.
- Acarnanes**, cum Atheniensibus contra Macedones bellum suscipiunt I. 94. 4. ab Agesilao repulsi I. 370. 2. contra Messenios bellum gerunt I. 544. 2. sq. olim Curetes II. 420. 4.
- Acastus**, pictus I. 63. 1. patri funebres ludos instituit I. 414. 9. II. 208. 9. Iphiclo coronam porrigit II. 78. 4.
- Ace**, locus Arcadiae II. 456. 2.
- Acesidae** ara II. 63. 5.
- Acesius**, aliis Euameryon I. 220. 7.
- Acestius**, e Themistoclis posteris I. 140. 1.
- Acetum** uniones resolvit II. 404. 2.
- Achaeus**, Xuthi fil. II. 233. 2.
- Achaei**, dicuntur Argivi et Lacedaemonii ab Achaei filiis II. 235. 3. Spartam olim tenere I. 386. 3. Argis et Lacedaemone eiiciuntur, ibid. Ionum in Peloponneso sedes occupant, ibid. II. 1. 1. II. 254. 1. Romanorum socii II. 262. 1. a Romanis deficiunt I. 178. 2. Messenios invadunt I. 562. 4. Pantarci statuam cur posuerint II. 182.

182. 2. Lacedaemoniis semper
invisi II. 259. 2. cum Lacedae-
moniis bellum gerunt ibid. et
II. 278. 2. Ptolemaei socii I.
208. 4.
Achaeorum synedrium I. 178. 2.
eius auctor II. 446. 2. ratio II.
258. 1. locus ib. et II. 325. 3.
abolitio II. 292. 6.
Achaeorum et Eleorum fines II.
295. 3. Achaeor. armatura II.
502. 1. bella et ceterae res ge-
litae II. 255. 3. ad Romanos
delatio II. 266. 1. pugna cum
Romanis commissa II. 290. 2.
donaria II. 113. 5. prisci reges
II. 255. 2.
Achaeorum Paracyparissiorum
urbs I. 431. 7.
Achaea Hyperborea II. 29. 4.
Achaia fons I. 579. 7.
Achaeae situs, nomen etc. II. 233.
1. sq. urbes XII. II. 254. 1.
Achaici belli exitus II. 293. 6. 7.
Acharnae, demus Atticus I. 122. 3.
Acheloi fluvii tres II. 472. 7.
Acheloi alluvio II. 420. 4. ara I.
132. 2. 156. 2. marini pisces I.
580. 1. cum Hercule lucta, arte
expressa I. 414. 9. II. 261. 9.
Ἀχελώϊς, cur populus alba dicta
II. 60. 3.
Acheron, fluvius Thesprotidis I.
62. 5. II. 60. 3. pictus III.
247. 1.
Acherusia palus I. 62. 5. 315. 7.
Achilles Chironi educandus tradi-
tur I. 412. 7. an Helenam a
Tyndareo petierit I. 440. 7. cur
ad Troiam profectus sit, ibid.
Helenae maritus I. 419. 11.
Achillis cum Memnone mono-
machia I. 412. 7. II. 82. 1. 98.
2. monumentum inane et cul-
tus II. 218. 2. templum et cul-
tur I. 422. 8. 438. 4. templum
et signum I. 418. 11. statua
equestris III. 189. 3. hasta I.
341. 6. clypeus III. 89. inter-
itus I. 49. 1. Achilli insula
Lence sacra I. 418. 11.
Achillens portus I. 443. 4.
Achladaeus, Corinthiorum dux
occisus I. 523. 1.
Acichorius, Gallorum dux III.
212. 213. fauces Oetaeas obsi-
det III. 226.
Acidas fluvius II. 21. 5.
Acontion, oppidum Arcadiae II.
433. 3.
Acraea, Asterionis fluvii filia I.
238. 2.
Acraephni, urbis Boeotiae, situs
et memoranda III. 71. 3.
Acratus daemone comitibus Bac-
chi I. 10. 4.
Acraiae, oppid. Laconic. I. 426. 6.
Acrias, procus Hippodamiae II.
212. 7.
Acriatae, urbis Acriarum incolae
I. 429. 4.
Acriphius Clitorius II. 432. 2.
Acritius, Abantis fil. I. 235. 2.
cum Proeto de imperio conten-
dit I. 272. 6. ad filiam custodi-
endam aeneum thalamum fabri-
casse fertur I. 265. 7. disci iactu
a Perseo interemptus I. 235. 2.
Acritii uxor Eurydice I. 387. 6.
Acritas, promontorium I. 584. 7.
Acrocorinthus, soli sacra I. 180.
6. 194. 7.
Acropolis Atheniensium olim ἁγία
dicta I. 99. 7.
Acrotatus, Arci fil. I. 353. 3.
Acrotatus, Cleomenis fil. I. 46.
3. 351. 1. in acie cadit II.
436. 8.
Actaea, priscum Atticae regionis
nomen I. 10. 5.
Actaeon, Aristaei fil. III. 258. 2.
Diana cervi pelle circumdatus
et a canibus laceratus III. 8. 3.
pictus III. 258. spectrum III.
121. 4. Actaeonis petra III.
8. 3.
Actaeus, primus Atheniensium
rex I. 10. 5. 54. 6.
Actiacum praelium II. 373. 6.
Actor Axei fil. III. 119.
Actor Phorbantis fil. II. 7. 8.
Actoris filii, Molionidae dicti II.
393. 6. regni Elei participes II.
7. 8. ab Hercule occisi I. 232.
1. 413. 9. II. 8. 1. eorum uxo-
res II. 12. 4.
Acusilai Diagorae filii victoria et
statua II. 150. 1.

Adamas

- Adamas lapis hirci sanguine sol-
 vitur II. 404. 2.
 Adamatas Tarentinus II. 180. 5.
 Adikia, eius effigies II. 79.
 Adimantus dux Atheniens. a
 Spartanis pecunia corruptus I.
 516. 2. III. 174. 5.
 Admetus II. 77. 4.
 Admetus Troianus occisus III.
 245. 1.
 Adonis defletur ab Argivis femi-
 nis I. 252. 5. Adonidis mater
 III. 49. 2. fanum III. 134. 2.
 Adramyttium oppidum I. 554. 5.
 Adreum, fons I. 233. 3.
 Adrasteae signum III. 298. 6.
 Adrastus Lydus II. 237. 4.
 Adrastus Polynicis fil. I. 251. 4.
 Adrastus Talai fil. II. 426. 5.
 Phoronides dictus II. 297. 3.
 Thesei opem implorat I. 149. 2.
 Sicyonis regnum obtinet I.
 201. 3. in pugna evadit III. 29.
 1. Adraști domus I. 264. 2.
 gener III. 19. 6. obitus et cul-
 tus apud Megarenses I. 164. 1.
 heroum I. 120. 4. statua III.
 175. 2. Adrašto equus Arion
 ab Hercule datus II. 427. 5.
 Adrianus imperator Hebraeos,
 qui defecerant, subigit I. 20. 5.
 Scironen viam munit I. 172. 10.
 balneum Corinthi exstruit I.
 188. 5. e Stymphalo Corinthum
 aquas ducit I. 189. 5. II. 411. 3.
 equestris cursus certamen Ne-
 meaeis reddit II. 187. 4. Man-
 tineae pristinum nomen resti-
 tuit II. 373. 6. Neptuni Hippil
 templum reficit Mantineae II.
 377. 2. pilam cum epigram-
 mate in Epaminondae sepulcro
 ponit II. 383. 5. Apollini Abis
 templum exstruit III. 285. 3.
 porticum Hyampoli aedificat
 ibid. Adriani opera Athenis
 exstructa I. 65. 6. 67. 9. portus
 Lupiae arte factus II. 200. 6.
 pavonis simulacrum Iunoni con-
 secratum I. 240. 6. laus et sta-
 tua I. 12. 1. 26. 5. statuae I.
 65. 6. 92. 7. II. 52. 4. studia in
 Antinuum II. 375. 4.
 Adrias, pelagus II. 110. 1. 516. 2.
 Adrastas Triptolemi magister II.
 356. 1.
 Adulterium exitil Messeniae et
 Troiae causa I. 527. 3. adulteri
 poena III. 116. 4.
 Aedytum, Palaemonis I. 183. 1.
 Endymionis II. 5. 4. Trophonii
 I. 513. 4. Minervae II. 340. 1.
 adyta a profanis non intrantur
 sine periculo III. 272. 10.
 Aeaceum I. 289. 6.
 Aeacidarum fatum I. 49. 1. genea-
 logia I. 287. 2. 3.
 Aeacides Arybbae fil. I. 38. 1.
 Aeacus Iovis fil. Aeginae rex I.
 286. 2. iudex I. 151. 5. Grae-
 ciae pluviam impetrat I. 173.
 13. 289. 6. Aeaci uxores I.
 289. 7. filii I. 287. 2.
 Aeantides, Milesius III. 173.
 Aechmaeas, Parapotamius, vi-
 ctor Pyth. III. 277. 4.
 Aechmagoras, Herculis fil. II.
 386. 2.
 Aechmis Briacae fil. Arcadiae rex
 II. 363. 6.
 Aeetes, Solis fil. I. 191. 8.
 Aegae, oppidum Macedoniae I.
 22. 3. oppidum Achaiae II. 334.
 7. 397. 4.
 Aegaeae vel Aegeae, oppidum
 II. 94. 5.
 Aegeus, Oeolyci fil. I. 397. 6.
 479. 3.
 Aegeus, Pandionis minoris fil.
 Athenarum vex I. 19. 2. 4.
 459. 4. Uraniae Veneris cul-
 tum Athenis introducit I. 54.
 6. eius interitus et heroum I.
 82. 5. statua III. 175. 1.
 Aegiae oppidum Laconiae I.
 425. 5.
 Aegiale, urbs, postea Sicyon I.
 200. 2.
 Aegialeia urbs I. 197. 5. peste
 afflicta I. 205. 7. eversa I. 202. 1.
 Aegialens, Adraști fil. I. 164. 1.
 rex Sicyonis I. 197. 5. II. 232.
 1. eius heroum I. 171. 7. sta-
 tua I. 254. 4. III. 176. interitus
 III. 19. 6. monumentum III.
 57. 2. nepotes I. 197. 5.

- Aegialus**, postea Achaia dicta II. 4. 1. 233. 1.
Aegialenses II. 233. 1.
Aegleus, Achaiae popul. I. 382. 6.
Aegila, Laconiae locus I. 515. 1.
Aegimius, Pamphyli pater I. 285. 3.
Aegina, Asopi filia, insulae nomen dedit I. 196. 2. 286. 2. rapta a Iove I. 195. 1. eius signum II. 100. 5. III. 190. 3.
Aeginae insulae descriptio et memoranda I. 286. 2 — 8.
Aeginaea plastice III. 205. 6. signa II. 251. 3. Aeginaei operis signum II. 515. 5. III. 290. 3.
Aeginetae principes Persis studentes a Cleomene in vincula conciliuntur I. 343. 3. Aeginetarum commercium cum Arcadibus II. 362. 5.
Aeginetes Deritae fil. II. 301. 4.
Aeginetes Pompei fil. Arcadiae rex II. 362. 5.
Aegira oppidum et navale Achaiae eiusque memoranda II. 335. sq.
Aegis aurea II. 51. 2.
Aegisthus, Cassandrae geminos obtruncat I. 237. 5. eius sepulcrum ibid. eius in Agamemnonem odium unde ortum I. 241. 2. eius filia Erigone I. 244. 5.
Aegium, Achaici synedrii locus II. 254. 1. 258. 1. 325. 3. eius memoranda II. 321 — 325.
Aegles e sole filiae, Gratiae III. 112. 1.
Aegospotami, clades ibi facta I. 362. 3. 376. 5. III. 101. 5. pugnae ibi factae socii III. 173. ex illius pugnae manubiis tripodes I. 411. 5.
Aegosthena I. 171. 8.
Aegyptii, ab Agesilao adiuti I. 370. 3. cum Phrygibus de antiquitate certant I. 50. 2. Linum lugent III. 89. Aegyptii reges sese Macedonas dici gaudent III. 165. 3.
Aegyptii viri sententia de Taraxippo, Amphione, Orpheo II. 208. 8.
Aegyptiorum regum statuae Athenis I. 30. 6. 32. 3.
Aegyptiorum corporum proceritas I. 136. 3. Aegyptiorum simulacra pleraque lignea I. 246. 3.
Aegyptium marmor I. 66. 6. simulacrum II. 251. 3.
Aegyptus Beli fil., eius monumentum II. 315. 6. eius filiorum iugulatorum monumentum I. 267. 3.
Aegyptus Eleus II. 169. 3.
Aegyptus fluvius III. 131. 3.
Aegyptus Nilei fil. Prienes conditor II. 240. 7.
Aegyus, Thelxionis fil. I. 197. 5.
Aegys, urbs a Spartanis everfa I. 336. 5.
Aeneas, Palladium transfert in Italiam I. 265. 5. in Laconia urbes condit, et patrem sepelit I. 431. 9. II. 387. 5. Aeneae cum Diomede monomachia II. 98. 2. uxor III. 241. 1. sociorum pars in Sardiniam delata III. 202. 4. statua aenea I. 254. 2.
Aeneas, Eleus, ex Iamidarum gente II. 378. 4.
Aenesidemus, Leontinorum tyrannus II. 100. 5.
Aenetus, eius victoria, obitus, statua I. 410. 5.
Aenianes, in Amphictyonum consilio III. 166. 2. in Thessalicam gentem referuntur III. 167. 2. Brennum per Oetam montem ducunt III. 225. 5. 226.
Aenigmata veterum Graeciae sapientum II. 370. 2.
Aenus, oppidum Thraciae II. 94. 122. 8.
Aeolenses in Troade II. 140. 5. Ilii incolae I. 135. 3. II. 387. 5. olim Boeoti III. 167. 3. Aeolensium urbes XII. II. 249. 1.
Aeoli insulae III. 179. 3.
Aeolides II. 213. 7.
Aeolis regio I. 334. 1.
Aeolius, Hippodamiae procus II. 212.

- Aepea, oppid. Messeniae I. 582.
 3.
 Aepyridae, Aepyti posteri I.
 464. 5.
 Aepyris, Arcadiae pars II. 457. 3.
 Aepyrtus, Cresphontis fil. iustitia
 et prudentia clarus I. 464. 5.
 patri succedit in regno Messe-
 niae, ibid.
 Aepyrtus, Elati fil. II. 357. 3. 4.
 eius interitus et sepulcrum
 ibid. II. 399. 2.
 Aepyrtus, Hippothoi fil. Arcadum
 rex, oculorum acie privatur
 et moritur II. 361. 3. 378. 2.
 Aërope, Cephei filia, ex Marte
 gravida partu perit II. 489. 6.
 Aëropus, Cephei fil. II. 359. 7.
 Aëropus, Martis fil. II. 489. 6.
 Aes, Tartesium II. 197. 2.
 aeris primi sutores II. 392.
 5. III. 134. 1. 301. 3. Aenea
 heroum arma I. 341. 6. ae-
 neae portae I. 43. 3. aenea
 statua solida III. 38. 3. aeneum
 templum, thalamus, tectum
 III. 158. aeneum papaver in
 summa tecti testudine II. 89. 5.
 aereum limen III. 59. aenea
 opera prisci temporis qualia II.
 392. 5. aeneum signum anti-
 quissimum I. 406. 6.
 Aeschines, Eleus eius victoriae
 et statuae II. 181.
 Aesculapius, Apollinis fil. et Hygiae
 pater, allegorice aer II. 322. 6.
 infans expositus et a Trygone
 nutritus II. 427. 6. Epidauri
 inprimis cultus I. 274. 4. sq.
 Epidauri Sicyonem advectus I.
 214. 3. eius natales et patria
 I. 274. 4. sq. mater Arsinoë,
 Leucippi filia I. 447. 3. 460. 2.
 uxor I. 286. 1. filii ad Ilium
 expugnandam veniunt I. 460.
 2. 572. 9. dracones I. 221. 8.
 lavacrum I. 281. 7. lucus I.
 278. 1. templa I. 78. 7. II. 315.
 6. 424. 3. I. 571. 8. templum
 et signum I. 214. 3. 217. 3.
 264. 4. II. 322. 5. 343. 5. eius
 templa Ἀσκληπείων dicta I. 214. 2.
 219. 6. 564. 1. Hyperteleton
 I. 431. 7. signum Epidauri quo
 habitu et forma I. 278. 2. sacra
 Pergami I. 449. 7. in insula
 Coo I. 435. 4.
 Aesculapius Archagetes, eius
 templum, simulacrum, sacra
 III. 270. 8. Aulonius I. 592. 5.
 Cotyleus I. 416. 7. Demaene-
 tus II. 210. 4. Gortynius I.
 221. 8. Agnitas I. 391. 7. me-
 dicus I. 277. 7. Philolaus I.
 430. 7. puer II. 427. 6. 453. 3.
 Αἰσώνος, fluvius Phrygiae III.
 262.
 Aesimides I. 13. 2. Aeschyli fil.
 I. 473. 4.
 Aesymnetes, deus II. 313. 2. eius
 sacra II. 308. 1.
 Aesymnium, heroum monumen-
 tum I. 165. 2.
 Aesymnus I. 165. 3.
 Aesypus, Timonis fil. II. 131. 4.
 Aetha, equa Agamemnonis II.
 32. 1.
 Aethidas, maior et minor I.
 573. 2.
 Aethiopes, non Oceani accolae I.
 128. 4. ebeni radices eruunt I.
 162. 6. Aethiopum de Solis
 mensa fabula ibid. II. 228. 1.
 Aethiopia, eius aspides nigrae
 III. 65. tauri III. 63. 2.
 Aethiopicus campus I. 128. 4.
 Aethlius, Aeoli fil. Elidis rex,
 Iovis fil. dictus II. 4. 2. II. 8. 1.
 Aethra, Pitthei filia I. 299. 12. a
 Neptuno compressa I. 305. 1. a
 Dioscuris rapta II. 83. 1. a
 captivitate liberata III. 239.
 Aethusa, Neptuni filia III. 60. 2.
 Aetius, Anthae fil. rex Troeze-
 niorum I. 294. 8. 300. 14.
 Aetna mons, eius crateres fati-
 dici I. 436. 5. rivi ardentes III.
 249. 2.
 Aetnaeus, Promethei fil. III.
 76. 6.
 Aetol, vid. Pinnacula.
 Aetoli popul. ab Aetolo dicti II.
 6. 6. Acarnanibus inimici I.
 544. 2. ab Agesilao adiuti con-
 tra Acarnanas I. 370. 2. Epeis
 iunguntur II. 14. 1. a Cydone
 tyrannide liberati II. 180. 5.
 Gallos strenue propulsant I. 16.

4. III. 224. 3. 4. 227. 2. 231.
7. 8. tropaeum de Gallis dedicant Delphis III. 209. 7. in Actiacam Nicopolin translata III. 300. 2.
Aetolia, signo expressa III. 209. 7.
Aetolus, Endymionis fil. Elidis rex, Epeo succedit et caedis causa solum vertit II. 6. 6.
Aetolus, Oxyli fil. II. 15. 2.
Africus ventus, vitibus noxius I. 308. 3.
Agamedes, Stympheli fil. II. 358. 5. 361. 3.
Agamedis invocatio III. 125.
Agamemnon, a Thyeste Vulcani sceptrum accipit III. 133. Sicyonis regnum obtinet I. 201. 4. an Aegistho praeberit inimicitiarum ansam I. 241. 2. in Aulide Dianae sacrificat I. 365. 2. eius laudes II. 325. 2. monumentum I. 337. 5. 416. 5. statua II. 113. 5. imago picta III. 257. 1.
Agamator, Mantinensis pugil II. 160. 3.
Aganippe, Termessi filia, fons III. 88. 3.
Agapenor, Ancaei fil. Arcadiae rex II. 360. 2. plura de eo, ibid.
Agapti porticus II. 67. 4.
Agasicles, Archidami fil. rex Sparta I. 357. 6.
Agasicles mater I. 215. 3.
Agasisthenes II. 279.
Agasthenes, Augiae fil. Elidis rex II. 12. 4.
Agathinus, Eleus, eius statua II. 176. 6.
Agathocles, Archon Atheniens. III. 145. 2.
Agathocles, Lyfimachi fil. a Getis captus I. 33. 7. novercae Arfinoës insidiis exstinctus I. 36. 3. 4.
Agathocles Siciliae tyrannus II. 167. 2.
Ἀγασθίου θναύ templum II. 462. 3.
Agdistis, ubi sepultus dicitur I. 17. 5. androgynos et de eo fabula II. 298. 5.
Agelaus, Stympheli fil. II. 460. 7.
Agelaus, Tegeates victor Pythic. III. 164.
Ageles Chius, eius victoria et statua II. 182. 2.
Agelochus, Tisameni fil. I. 376. 5.
Agelus, in Messenia I. 524. 3.
Agemachus, Cyzicenus II. 174. 4.
Agenor, Pleuronis fil. I. 387. 5.
Agenor, Thebanus pugil, eius victoria et statua II. 146. 1.
Agenor I. 51. 2. Triopae fil. rex Argivor. I. 234. 1.
Agenor, Trclanus, occisus a Neoptolemo III. 246.
Agelilaus, Archidami fil. Sparta regno Leotychiden privat. I. 362. 5. altero pede claudus ibid. in Asiam traicit I. 364. 1. domum redire cogitur I. 368. 6. 517. 3. Aetolis auxilium fert. I. 370. 2. in Aegyptum profectus multa bene gerit I. 370. 3. eius mors et sepultura ibid.
Agelilaus, Doryssi fil. rex Lacedaemoniorum I. 335. 3.
Agelilaus, Lufenis, victor Pythic. II. 405. 3.
Agelipolis, Cleombroti fil. rex Sparta I. 46. 3. 351. 1.
Agelipolis, Pausaniae fil. rex Sparta I. 349. 7. 8. Mantineam dolo capit II. 371. 5.
Agetor, Arcas, pecunia corruptus in pugilum certamine II. 91. 2.
Agiadas, Eleus II. 164. in fine capit.
Aglas, Agelochi fil. Lyfandro vaticinatur I. 376. 5. eius statua, ibid.
Aegidae, seu Agiadae, Eurysthenis posterii dicti I. 333. 1. eorum series I. 334 — 337. I. 466. 2. sepulcra I. 388. 2. ultimus Cleomenes Leonidae fil. I. 354. 5.
Agimenes, Sicyonius III. 173.
Agis, Archidami fil. rex Sparta I. 359. 1. 371. 6.
Agis, Eudamidae fil. rex Sparta I. 371. 6. cum Eleis bellum gerit II. 17. 5. 119. 2. Megalopolin

- Iopolin oppugnat II. 437. 9.
 Pelleten capit I. 208. 4. II.
 259. 2. ad Mantineam supera-
 tur II. 372. 6. 378. 4. occum-
 bit II. 379. 4.
 Agis, Eurysthenis fil. I. 333. 1.
 Aglaia, Gratiarum una III. 112.
 1.
 Aglaophon, Thasius III. 247. in
 fine cap.
 Aglauros, Cecropis filia I. 10. 5.
 eius septum sacrum I. 63. 2.
 Aglaus, Psophidius, per totam
 vitam beatus II. 421. 7.
 Agnampti porticus II. 205. 7.
 Agnitas, vid. Aesculapius.
 Ἀγνίς, frutex I. 391. 7.
 Agon, (Ἀγών), eius imago ex-
 pressa II. 87. 1. 116. 3.
 Agonothetae II. 37. 4.
 Agorius, Damofii fil. II. 25. 2.
 Agrae, locus Atticae I. 70. 7.
 Agraeus, Temeni fil. I. 284. 3.
 Agrigentini, eorum donarium
 Olympiae II. 111. 2.
 Agrius, eius filii Oeneum Aeto-
 lia pellunt I. 270. 2.
 Agrolas, Pelasgus I. 107. 3.
 Agrotera, vid. Diana.
 Ἀγυιά, Eleis quod Atticis ἀγυιάς
 II. 65. 2.
 Ajax, Oelei fil., eius imago et
 similitas cum Ulysse III. 242.
 260. 1.
 Ajax, Telamonis fil. Alcathoi
 successor I. 162. 4. eius corpo-
 ris proceritas I. 135. 3. cum
 Hectore monomachia imagine
 expressa II. 82. 1. posteritas
 parum clara I. 287. 4. statua I.
 19. 2. templum, statua, hono-
 res I. 155. 2. 3. flos, ibid.
 Ajax uterque redivivus I. 418. 11.
 Aidoneus fluvius Idae III. 184. 1.
 Alabastrum marmor I. 67. 9.
 Alaea, festum Minervae II. 495. 3.
 Alagonia, urbs Eleutherolaconum
 I. 426. 6. 450. 8.
 Alalcomenae, urbs Boeotiae,
 plura de ea III. 104. 4.
 Alalcomenes, seu Alalcomeneus,
 Minervae nutricius III. 104. 4.
 Alalcomenia, Ogygi filia III.
 104. 4.
 Alalcomenias fons II. 387. 4.
 Alcaenetus, Lepreata, Theanti
 fil. victor Olympicus II. 153. 3.
 Alcaeus, Amphitryonis pater II.
 391. 2.
 Alcarnenes, Achaeorum dux II.
 288. 4.
 Alcarnenes, Telecli fil. rex Spar-
 tae I. 337. 7. 467. 3. exercitus
 contra Messenios dux I. 472.
 3.
 Alcander Lycurgo excutit oculum
 I. 408. 1.
 Alcathous, Pelopis filius leonem
 Cithaeronium conficit I. 156. 4.
 filiorum alterum interficit I.
 163. 7. eius heroum I. 165. 4.
 Alce, Celtica fera II. 49. 1. de
 ea plura III. 63. 3. sq.
 Alcenor, Perilai pater, Argivus
 I. 252. 6.
 Alcestis, Peliae filia II. 78. 4.
 Alcetas, Arybhae fil. Epirotarum
 rex I. 40. 5.
 Alcetas, Tharypi fil. Epirotar.
 rex I. 39. 1. 3.
 Alcetus, Alcinoi fil. Arcas, pugil
 II. 157. 1.
 Alcibiades Arcadas et Eleos a
 Lacedaemoniis abstrahit I. 116.
 10. eius victoria equestris pi-
 ctura expressa I. 83. 6. statua a
 Samiis posita II. 137. 6.
 Alcibiades, Spartanus, ab Achae-
 is hostis indicatus II. 266. 3.
 Alcidamea, Buni mater I. 191. 8.
 Alcidamidas, Messenius, Rhegi-
 um se confert I. 538. 3.
 Alcidocus, Scopii fil. ab Oxylo oc-
 ciscus II. 13. 5.
 Alcimachus, Euphorbi pater,
 Eretriensis II. 269. 1.
 Alcimedon campus II. 385. 2.
 Alcimedon, heros, eius antrum,
 filia etc. II. 385. 2.
 Alcimus, eius heroum I. 394. 2.
 Alcinoë, nympa II. 495. 2.
 Alcinous Eleus II. 126.
 Alcippe, Martis filia ab Halirrho-
 thio compressa I. 78. 7.
 Alcis, Tisidis pater I. 487. 2.
 Alcis, Antipoeni filia III. 51. 1.
 Alcmaeon, Amphiarae fil. I. 251.
 4. II. 26. 4. 192. 4. divini cul-
 tus

- tus expers I. 132. 2. plura de eo II. 419. 4. sepulcrum ibid. statua III. 176.
- Alcmaeon, Sylli fil. I. 244. 7.
- Alcmena, Amphiarai et Eriphy-les filia II. 76. 4. a Iove dolo compressa II. 79. 1. in saxum versa III. 50. 4. eius partus a Iunone inhibitus III. 34. 2. thalamus III. 33. mors et sepulcrum I. 155. 1. ara I. 69. 3.
- Alcon, Hippocoontis fil., eius heroum I. 391. 7.
- Alcyone, Atlantis filia, eius ex Neptuno filii I. 294. 7. soror Taygete I. 412. 7.
- Alcyonia palus immensa profundi-
tate, per quam Bacchus ad infe-
ros descendisse fertur I. 322. 5.
- Alea, urbs Arcadiae II. 432. 3. eius situs, conditor, memora-
bilia II. 414. 1.
- Alector, Anaxagorae fil. I. 243. 4.
- Ales, fluvius Colophon. admodum
frigidus II. 253. 5. 440. 2.
- Alesiae, locus Laconiae I. 420. 2.
Ἀλεσίων οὐδας III. 44. 1.
- Alesius mons II. 377. 2.
- Aletes, Hippotae fil. Corinthi
regnum obtinet I. 193. 3. II.
81.
- Aleuadae Leotychidem donis cor-
rumpunt I. 358. 8. Thessaliam
Xerxi produnt II. 269. 1.
- Aleus, Aphidantis fil. II. 357. 3.
- Aleae urbis conditor II. 414. 1.
regnum Arcadiae tenet II. 358.
5. eius filii et filia Auge II.
358. 6.
- Alexander, Aegypti rex I. 31. 2.
- Alexander, Alexandri Magni fil.
I. 22. 3. a Cassandro veneno
interemtus III. 24. 2.
- Alexander, Amyntae fil. II.
332. 3.
- Alexander, Cassandri fil. III. 24.
3. a Demetrio occisus I. 36. 1.
- Alexander, Lyfimachi fil. I. 37.
4. 5.
- Alexander Magnus, Epirota et
Aeacides I. 35. 10. in Mimante
perfoliando frustra laborat I.
180. 5. tropaea nulla statuit III.
232. 4. thoracem et hastam
- Aesculapio dedicat II. 439. 1.
- Alexandriae conditor II. 93. 5.
ab Anaximene Lampfacenis pla-
catus II. 194. 2. eius pater
Ammon I. 506. 5. filii et uxo-
res III. 24. 2. ingenium iracun-
dum II. 194. 2. felicitas I. 586.
3. II. 270. 1. periculum in Oxy-
dracis I. 21. 2. somnium de
Smyrna condenda II. 250. 1.
interitus II. 405. 2. sepultura
Memphi I. 22. 3. statua I. 32.
4. statua Iovis habitu II. 109. 3.
statua equestris II. 164. 1. ge-
nus a Cassandro interemtum
III. 23. 2.
- Alexander, Neoptolemi fil. I. 39.
1. 41. 7.
- Alexander, Pheraeorum tyran-
nus, eius crudele et perfu-
dum facinus II. 142. 2. III. 46.
1.
- Alexander, Pyrrhi fil. I. 586. 3.
- Alexandra, Cassandra, filia Pri-
ami I. 416. 5. eius templum et
signum, ibid. I. 447. 3.
- Alexandria, Aegypti urbs, eius si-
tus, conditor, nomen priscum
II. 93. 5. felicitas II. 455. 1.
- Alexandria, Troadis urbs III.
184. 2.
- Alexanor, Machaonis fil. a Sicy-
oniis cultus I. 264. 4. Aescula-
pio templum statuit I. 219. 6.
eius statua I. 220. 7.
- Alexiars, locus Boeotiae III.
77. 6.
- Alexibius, Arcas, victor Olymp.
II. 190. 2.
- Aleximachus, Phocensis, eius
virtus, mors, statua III. 228.
- Alexinicus, Eleus, victor Olymp.
II. 192. 5.
- Alexis, Sicyonius, Canthari pa-
ter II. 134. 3.
- Alimusi, demus Atticus I. 120.
1.
- Aliphira, urbs Arcadiae, eius
situs, conditor, memorabilia II.
429. 4. urbis nomen retinet II.
435. 5.
- Aliphirus, Lycaonis fil. Aliphi-
rae conditor II. 355. 1. 429. 4.
- Alither-

- Alitherfes, Ancaei et Samiae fil.**
 II. 246. 2. eius statua III. 176.
Alizones, vel Halizones, eo-
 rum apes I. 123. 1.
Almus, Sisyphi fil. I. 192. 3. vid.
 Halmus.
Aloeus, Solis fil. I. 178. 1. 191.
 8. eius filiorum interitus et se-
 pulcra III. 68. 5. eius filii Mu-
 sarum numerum et nomina
 constituunt III. 87. 2.
Alope, Cercyonis filia I. 19. 2.
 ejus partus, interitus, monu-
 mentum I. 149. 3.
Alope, Choerili fabula I. 51. 2.
Alopecus, Irbi fil. I. 402. 6.
Alpheaea, Diana II. 217. 5.
Alphesiboea, Phegei filia II. 420.
 4.
Alpheus, Lacedaemonius, eius
 fortitudo ad Thermopylas et
 fanum I. 383. 7.
Alpheus, Pisae fluv. alios Elidis
 fluvios recipit II. 26. 1. 2. II.
 210. 4. Iovi amicus II. 58. 5.
 Dianae amore captus II. 216. 5.
 Arethusae amore captus II. 26.
 2. eius fontes et natura II. 26.
 1. 487. 3. fons et meatus II.
 516. 1. 2. eius transitu statis
 diebus interdictum feminis II.
 25. 5. eius effigies II. 42. 2.
 ara et cultus II. 62. 5.
Alphius, pictus III. 237.
Alpion, locus Laconiae I. 408.
 1.
Alsus, fluvius e Sipylo monte
 descendens II. 343. 5.
Althaea, Thestii filia II. 491. 4.
 ejus in Meleagrum filium ira
 III. 261.
Althepus, Neptuni fil. Troeze-
 niorum rex I. 293. 6.
Althepia regio, postea Troeze-
 niorum terra I. 293. 6. Cere-
 ri templum statuit I. 303. 7.
Altis, Iovis Olympici lucus II.
 39. 1. arae ibi positae II. 65. 3.
 paludosa II. 49. 5. platanis
 confita II. 121. 7.
Alxion, Oenomai pater II. 5. 5.
Alycaea, oppidum Arcadiae II.
 433. 3.
Alyssus, fons rabiem sanans II.
 406. 2.
Ama, mons I. 439. 5.
Amaltheae cornu I. 566. 4. II.
 199. 3. 337. 3.
Amarynceus, Pythii fil. Elidis
 regni particeps II. 7. 8.
Amarynthus, oppidum Euboeae
 I. 122. 3.
Amathus, oppidum Cypri III.
 134. 2.
Amazones, earum expeditio
 contra Athenienses I. 158. 7.
 invicta fortitudo I. 55. 2. Dia-
 nae Ephesiae signum posuerunt
 I. 570. 6. ad Dianam Ephesi-
 am supplices confugerunt II.
 239. 4.
Ambraciotae, Epiri popul. II.
 101. 1. ab Augusto imperato-
 re Nicopolin translati II. 102.
 2. eorum donarium et victoria
 de Molossis III. 207. 3.
Ambryssus, heros III. 289. 2.
Ambryssus, oppidum Phocidis III.
 149. 2. eius situs et memoran-
 da III. 289. 2. muri I. 569. 5.
 III. 289. 2.
Amertes, Eleus, victor Olympic.
 II. 154. 1.
Amilichus, fluvius II. 306. 2.
Amilus, Arcadiae vicus, olim
 urbs II. 389. 4.
Aminius, fluvius Arcadiae II.
 444. 4.
Ammon (Iupiter), in Libya a
 pastore huius nominis dictus I.
 539. 5. pater Alexandri M. I.
 506. 5. eius templum, oracu-
 lum et cultus I. 409. 2. tem-
 plum, signum, hymni a Pin-
 daro compositi III. 48. 1. in
 ejus templo arae Eleorum II.
 69. 7. eius signum quo habitu
 II. 451. 1. signum in curru III.
 189. 3.
Ammonii, Libyae populi I. 409.
 2.
Amnisus, Cretae I. 65. 5.
Amor, de eius natalibus varia
 narratio III. 82. 2. eius signa
 et cultus praecipuus III. 81. 1.
 82. 3. festum et ludi III. 96. 3.
 signum Gratiis adstans II.
 U 5 223.

223. 5. signum alatum Fortunae adfistens et quam ob causam II. 337. 3. lyram tenens I. 279. 3. eius et comitum signa I. 167. 6. ara I. 118. 1.
- Amor** hominibus malorum causa I. 36. 3. frustratus in crudelitatem vertitur III. 192. 2. eius machinae variae II. 450. 3. amoris infauti exempla II. 305. 2. 311. 1.
- Amphea**, oppidum Messeniae a Lacedaemoniis capitur I. 472. 3.
- Amphialus** III. 237.
- Amphianax**, Antimachi fil. I. 445. 7.
- Amphiaras**, Phoronides dictus II. 297. 3. Olclis filius I. 381. 4. vaticinandi arte imbuitur I. 228. 6. somniorum interpretes I. 133. 3. hiatu terrae absorptus I. 131. 3. 264. 2. III. 26. 2. 58. 4. eius filii I. 251. 4. familia et ira in uxorem imagine expressa II. 76. 4. pugna cum Lycurgo I. 413. 7. consecratio et cultus I. 131. 2. 3. templum et signum, ibid. I. 264. 2. 28. 3. curule signum III. 176. heroum I. 381. 4.
- Amphiarai fons** I. 132. 3. 322. 5.
- Amphiclea**; seu **Amphicaea**, oppidum Phocidis III. 148. 2. eius situs, nomina et memoranda III. 277. 5.
- Amphicles**, Agidis fil. I. 402. 6.
- Amphiclus**, Euboeensis, regnum Chii obtinet II. 249. 6.
- Amphictyon**, Deucalionis fil. I. 165. 1. Atheniensium rex I. 10. 4. 5.
- Amphictyones**, unde dicti III. 166. 1. Delphicum templum restituunt III. 159. Pythicos ludos instituunt II. 179. 4. III. 163. 3. coronam victoribus tribuunt II. 139. 2. Scyllidi et filiae statuam ponunt III. 210. 1. eorum numerus III. 167. 3. eorum concilii locus II. 325. 3. eorum concilii civitates et populi III. 166. 2. donarium de multa Phocensium III. 195. 1. 197. 4.
- Amphictyonia** (**Amphictyonum confesius**) I. 469. 1. III. 168. 3.
- Amphidamas**, Alei fil. II. 358. 6.
- Amphilochius**, Amphiarai fil. I. 243. 4. 251. 4. II. 76. 4. eius oraculum et ara I. 132. 2. heroum I. 397. 6. liberorum ara I. 132. 2.
- Amphilochi**, popul. I. 243. 4.
- Amphilytus**, Bacchiades, Eumeli pater I. 177. 1.
- Amphimachus**, Cteati et Theronices fil. II. 12. 4.
- Amphimachus**, Polyxen? fil. II. 12. 4.
- Amphimarus**, Neptuni fil. III. 89.
- Amphion**, Iasii fil. III. 116. 4.
- Amphion et Zethus**, Antiopes filii, Thebas condunt I. 200. 2. eorum monumentum commune III. 52. 3. sacra III. 52. 4. Amphion affinis Tantalo, et musicae peritus III. 17. 4. artis magicae peritus II. 208. 8. saxa cantu ducit ad muros construendos II. 208. 8. III. 17. 4. 53. 5. Amphionis domus excisa III. 18. 5. eius apud inferos poena III. 18. 4. liberorum interitus I. 258. rogos III. 51. monumenta III. 50. 4.
- Amphiptolemus**, Asii pater II. 246. 2.
- Amphissa**, Macaris filia III. 300. 2. eius monumentum III. ibid.
- Amphissa**, Lacrerum urbs, eius situs, nomen, memoranda III. 300. 2. 3.
- Amphissenses** Locri ab Arato invaduntur I. 208. 3. Phocenses laceffunt I. 367. 4.
- Amphisthenes**, Amphiclis fil. I. 402. 6.
- Amphithemis**, Thebanus I. 367. 4.
- Amphitrite**, eius signum I. 181. 7. cum Neptuno in curru I. ibid.

- Amphitryo**, Alcaei et Laonomes fil. II. 391. 2. ob Alectryonis caedem aufugit III. 33. 1. ejus domus III. ibid. tripus ab eo dedicatus III. 32. 4. ejus sepulcrum Thebis I. 156. 1.
Amphitus, fluvius I. 577. 4.
Amphoterus, Alcmaeonis fil. II. 420. 4.
Amphrysus, *vid.* Ambrysus.
Ampyx, Peliae fil. II. 301. 4. Mopsi pater II. 77.
Amycla, Niobes filia I. 258.
Amyclae, Laconiae urbs, ab Amycla condita I. 330. 3. a Spartanis expugnata et eversa I. 337. 6. a Doriensibus deleta et in vicum versa I. 416. 5. ab Aristomene capta et direpta I. 520. 3. ejus memoranda I. 410. 5. 416. 5. 6.
Amyclaeenses ab Iphicrate caesi I. 369. 1. a Doriensibus victi I. 383. 7.
Amyclaeus deus I. 411. 5. ejus thronus artis operibus insignis I. 411. 6 -- 9. signum I. 414. 1 -- 4. tripodes de Messen. manubris ei dicati I. 14. 2.
Amyclas, Lacedaemonis fil. rex Lacedaemon. I. 330. 3. II. 301. 4. ejus filia Laodamia III. 171. 3.
Amygdalus, ex genitalibus Attis enata gravidam reddit puellam II. 298.
Amymone, Danae filia I. 320. 1. 324. 2.
Amymone, fluvius I. 320. 1. 4.
Amyntas, Hellanici fil. Ephesius, pancratiastes II. 139. 3.
Amyntas, Philippi pater, Macedo II. 89. 5.
Amythaon, Crethel fil. Olympicos ludos instituit II. 31. 1.
Amythaon, Melampodis pater I. 243. 4.
Anabatae, quinam in ludis Olympicis II. 36. 2.
Anacharsis, sapientis nomen ab oraculo Delphico non impetrat I. 84. 8.
Anaclethra, saxum I. 165. 2.
Anaea, urbs II. 247. 3.
Anactes, Dioscuri I. 261. 7.
Anactes pueri, quinam sint, et eorum sacra III. 301. 3.
Anactoria, postea Miletus II. 238. 3.
Anactorii, Corinthiorum coloni, transferuntur Nitopolin II. 102. 1. 2.
Anactoron, Phliasiorum I. 231. 3.
Ἀνάκην, ejus ara I. 195. 7.
Anagyraei, demus Atticus I. 120. 1.
Anaphlystus, Troezenis fil. Attici demi conditor I. 295. 8.
Anauchidas, Eleus II. 122. 8. Philyis fil. lucta vincit II. 180. 5. ejus signum, ibid. II. 186. 1.
Anax, Terrae fil. I. 137. 5. Anactoriae conditor et rex II. 239. 3.
Anaxagoras, Argivorum rex, Megapenthis fil. I. 243. 4.
Anaxagoridae, Argivorum reges I. 243. 4. 295. 9.
Anaxander, Eurycratis fil. Spartae rex I. 339. 4. 507. dux in bello Messenico posteriori I. 510. 1. Messeniam invadit I. 390. 4. a Messeniis funditur I. 511. 2. ejus uxor I. 390. 4. epistola ab hostibus intercepta I. 535. 3. Olympica victoria et statua II. 127.
Anaxandra, Therсандri filia I. 401. 5.
Anaxandrides, Leontis fil. rex Spartae I. 341. 7. ejus uxores et filii, ibid.
Anaxias seu Anaxis et Mnasinus, Dioscurorum filii I. 260. 6. 413. 7.
Anaxibia, Agamemnonis soror I. 288. 4.
Anaxicrates, Atheniensium Archon III. 232. 9.
Anaxidamus, Zenxidami fil. Spartae rex I. 357. 5. 507. 1.
Anaxilas, Rhegii tyrannus II. 117. 4. Messenios in Italiam arcessit I. 538. 3.
Anaximenes, ejus historia, strategemata, statua II. 194. 2. primus

- primus subito dicendi artem invenit II. 196. 3.
 Anaxippus, Mendaus II. 112. 4.
 Anaxiroe, Coroni filia, Epei uxor II. 5. 4.
 Ancaeus, Lycurgi fil. Iasonis socius II. 359. 7. Meleagri socius in conficiendo agro Calydonio interimitur, ibid. et II. 490. 1.
 Ancaeus, Neptuni et Astypalaeae fil. Lelegum rex II. 246. 2.
 Anchesinus, mons Atticae I. 124. 2.
 Anchialus III. 246.
 Anchionis, Lacedaemonius, eius victoriae I. 389. 3. Vide Chionis.
 Anchises, eius monumentum II. 387. 5.
 Anchisia, mons Arcadiae II. 387. 5. 388. 1.
 Ancora a Mida inventa I. 17. 5.
 Ancyra, oppidum Phrygiae I. 17. 5.
 Andania, puella, urbi Andaniae nomen dat I. 578. 6.
 Andania, urbs regia Messeniorum I. 454. 3. 463. 4. initiorum sedes I. 456. 5. 465. 6. praestantis iuventutis ferax I. 505. 5. deseritur I. 518. 6. ejus rudera I. 548. 5. 578. 6.
 Ἀνδράχνης, arbor III. 66. 2. ejus fructus III. 15. 1.
 Andraemon, Codri fil. II. 243. 2.
 Andraemon, Thoantis pater II. 13. 5. ejus uxor et monumentum III. 301. 3.
 Andreus, Penei fil. III. 108. 5.
 Andri conditor III. 189. 3. ejus uxor III. 109.
 Andreis, regio et urbs III. 108. 5. 113. 1.
 Andriscus, Persei fil. II. 280. 1.
 Androcles, Androclis nepos I. 510. 1. occumbit I. 518. 5.
 Androcles, Phintae fil. Messeniorum rex I. 467. 3. in contentione cum Antiocho occumbit I. 471. 2. ejus posterum I. 504. 2. 510. 1.
 Androclia, Antipoeni filia III. 511. 1.
 Androclides, Thebanus, ab Ar-taxerxe pecunia corruptus I. 367. 4.
 Androclus, Codri fil. Ionum rex, Ephesum occupat II. 240. 5. Samum capit, et cadit in pugna, ibid. ejus sepulcrum, ibid.
 Androdamas, Phliantis fil. I. 204. 6. ejus mater Chthonophyle I. 224.
 Androgeus, Minois fil. I. 6. 4. ejus caedes I. 4. 2. et 105. ara I. 6. 4.
 Andromache, Hectoris uxor, cum filiolo picta III. 240.
 Andromache, Pyrrhi uxor I. 39. 1. ejus filii, ibid. Heleno nubuit, ibid. I. 265. 6. Pergamum filium sequitur I. 39. 2.
 Andromachus, Abderita II. 180. 5.
 Androphagos, bellua III. 64. 4.
 Andropompos, Bori filius II. 244. 7.
 Androsthenes, Lochaei fil. pan-cratiastes, ejus statua II. 146. 1.
 Andrit, eorum Bacchi festum II. 228. 1. donarium et conditor III. 189. 3.
 Anemosa, vicus Arcadiae II. 460. 7.
 Angelus, Neptuni fil. ex Nympha II. 248. 6.
 Anguillae Copalides III. 73. 2.
 Anigraea, via I. 325. 4.
 Anigrus, fluvius, olim Minyeius II. 23. 2. ejus ostium, fons, odor II. 20. 5.
 Animi humani immortalitas a Chaldaeis et Magis credita I. 574. 4.
 Animalia, quibusdam regionibus peculiaria I. 282. 1. alba II. 401. 3. variant pro coeli et terrae diversitate III. 65.
 Anio, fluvius Romanus I. 588.
 Annibal, ex oraculi effato in terra Libyssa inhumatus II. 384.
 Annulus gemmatus, auro inclusus III. 257. 2.
 Anochus, Tarentinus, victor Olymp. II. 180. 5.

Anolymplades, quænam II. 214.
2.

Anonus, fons I. 412. 7.

Anser, puellæ ludicrum III.
123. 2.

Antagoras, Cous II. 346. 7.

Antalcidas, Spartanus, pacem
Graecis cum Persis conciliat
III. 4. 3. Antalcidae pax III.
39. 1.

Antander, Messenici exercitus
dux I. 478. pugnans occumbit
I. 491. 4.

Antasus, Melanis pater I. 193.
4. II. 81.

Antenor, Menelaum et Ulysssem
hospitio excipit III. 244. eius
uxor et liberi III. 246. eius do-
mus insigne III. ibid.

Anteros, eius ara et contentio
cum Amore I. 118. I. II. 218.
2. 4.

Anthas, Neptuni fil. Troezenio-
rum rex I. 294. 7. 8. III. 68. 5.

Anthea, oppidum Achaiae II.
302. 5.

Anthea, oppidum Messeniae I.
567. 2.

Anthea, Troezeniae oppidum I.
294. 7.

Antheas, Eumeli fil. II. 301. 2.

Anthedon, nympa III. 68. 5.

Anthedon, oppidum Boeotiae II.
160. 1. eius situs et memorabi-
lia III. 68. 5. 6.

Anthemocritus, eius a Mega-
rensis occisi monumentum I.
139. 3.

Anthinum, puteus I. 148. 1.

Anthracia, nympa II. 495. 2.
eius effigies II. 449. 2.

Anticlea, Dioclis filia I. 565. 2.

Anticlea, Ulyssis mater III. 254.

Anticyra, oppidum Phocidis, olim
Cyparissus III. 290. 3. eius situs
et memoranda III. 290. 3. 294.
excidium II. 261.

Anticyreus III. 290. 3.

Antigone, Oedipi filia, defun-
ctos fratres cremat III. 75. 2.

Antigonea, urbs, ante Mantinea
II. 373. 6.

Antigonus, eius expeditio con-
tra Ptolemaeum Lagi I. 23. 4.

5. filius Demetrius ibid. mors
I. 24. 7. 58. 1. statua II. 164.
I. 186. 1. III. 175. 1.

Antigonus, Demetrii fil. a Lys-
macho superatus I. 36. 2. Ma-
cedoniam recuperat I. 47. 6.
58. 2. a Pyrrho invaditur et
fugatur I. 45. 2. Pyrrhum in
Peloponneso adoritur I. 47. 6.
Atticam invadit I. 4. 1. 26. 3.
120. 4. Athenas oppugnat I.
352. 3. eius statua II. 184. 4.

Antigonus, Philippi tutor I. 208.
3. II. 186. 3. 373. 6. patruelis
et vitricus II. 259. 2. Arato
auxillum fert I. 210. 2. Arato
amicus permanet I. 211. 3.

Antigonus, eius in bello contra
Gallos auxilia III. 217. 3.

Antiochus I. 419. 11. pictus III.
256.

Antiochus, eius fil. Paeon I.
244. 7.

Antimachus, Thrasyanoris fil. I.
245. 1.

Antimenes, Deiphontis fil. I.
285. 3.

Antinoë, seu Antonoë, Cephel
filia II. 370. 3. 374. 2.

Antinoë, Peliae filia, picta II.
381. 2.

Antinous, Bithynus ab Adriano
imprimis dilectus et divino
honore cultus II. 375. 4. urbs
Aegypti ab eo appellata, et
illius imagines, ibid.

Antiochus, Alcibiadis guberna-
tor a Lyfandro victus I. 406. 4.
III. 101. 5.

Antiochus, Atheniensibus remit-
tit statuas a Xerxe asportatas
I. 30. 5.

Antiochus -- eius donaria II. 51. 2.

Antiochus, Herculis fil. I. 19. 2.
193. 3. III. 175. 1.

Antiochus, Lepreata, eius sta-
tua II. 135. 4.

Antiochus, Messeniorum rex I.
467. 3. moritur I. 472. 3.

Antiochus, Phocensium dux III.
216. 3.

Antiochus, Seleuci fil. I. 26. 3.
58. 1. eius exercitus a Roma-
nis victus II. 507.

-An-

Antiope, Amazon, de ea varie
relata I. 7. 1. 158. 7.

Antiope, Thebana, Nyctei vel
Asopi filia ab Epopeo rapta
I. 199. 2. eius filii I. 200.
2. spelunca et partus I. 148.
9. eius iniurias ulciscun-
tur filii III. 75. 3. furor III.
53. 4. simulacrum I. 215. 4.
monumentum III. 52. 3. 53. 4.
269. 6.

Antiphemus, Musaei pater III.
155. 3. 187. 6.

Antipater, Macedoniae impera-
tor I. 94. 3. a proditoribus in
Graecos concitatur II. 270.

Antipater, Antipatri fil. matri-
cidii poenas luit III. 24. 3.

Antipater, Clinopatri fil. Mille-
sius, victor Olymp. II. 130. 4.

Antiphanes, Tegeatarum legis-
lator, eius statua II. 496. 1.

Antiphemus, Gelae conditor II.
492. 2.

Antiphus, Ganymetoris fil. III. 97.
5.

Antipoenus, eius filiae mortem
oppetunt pro patriae salute
III. 51.

Antitheus, Archon Atheniens. II.
303.

Antonius, eius cum Caesare
bellum I. 567. 2. eius castra
populi Arcadici sequuntur II.
373. 6.

Antonius Pius, bella coactus
gerit II. 485. 3. unde nomen
Pii acceperit II. 486. 3. eius in
urbem Pallantium merita II.
485. 1. in Graecos et Barbaros
merita II. 485. 3. apud Epi-
dauros opera praecleara I. 281.
7.

Antoninus, secundus, Anto-
nini Pii fil., eius res gestae
II. 486. 4.

Antra memorabilia III. 267. 268.

Anytus, e Titanum numero,
eius effigies II. 467. 3.

*Αἰσώ, Musa III. 88. 2.

Aones, Boeotiae incolae III. 15.

Aoris, Arantis fil. I. 223. 5.

Aornon, locus Thesprotiae III.
92.

Apame, Antiochi Seleucidae filia
I. 26. 3.

Aper Calydonius, Erymanthus,
Cromyoni I. 104. 9. aper cum
leone ad currum iunctus I. 414.
9. apri Arcadici venatio imagine
expressa I. 43. 2. apri albi II.
401. 3. apri ad pugnam com-
missi I. 393. apri immolati II.
304. 7. apri caput ferreum III.
208. 5.

Aperopia insula I. 310. 9.

Apes, ad Pindari iuvenis labra
favos affingunt III. 70. 2. apes
mansuetae I. 123. 1. apum
examen Trophonii oraculum
monstrat III. 129. 1.

Apefas, mons I. 233. 3.

Aphaea, Dea I. 292. 3.

Aphareus, Perieris fil. Messeniae
rex I. 331. 4. Arenen urbem
condit I. 458. 3. eius filii I.
459. 4. filii interemti I. 460. 1.
filii non Spartae sepulti I. 391.
7. eius regia I. 463. 4. monu-
mentum I. 379. eius et filio-
rum picta imago I. 571. 9.

*Αφαις τῶν Ἰππῶν Olymp. II. 205.
7.

Aphetas, vel Aphetais, via I.
380. 1. 2.

Aphetaeus, eius signum I. 386.
4.

Aphidantea fors i. e. Tegea II.
357. 2.

Aphidantes, demus Tegeaticus
II. 490. 1.

Aphidas, Arcadis fil. II. 357. 3.
Aphidas, II. 330. 1.

Aphidna, urbs, a Dioscuris ca-
pta I. 62. 6. 261. 7. 409. 3.

*Αφιδας, Deus, eius etymon et
templum II. 489. 6. Vide et
Mars.

Aphrodisias, oppidum Laconiae
I. 431. 9.

Aphrodision, locus Arcadiae II.
487. 2. silva Arcadiae II. 423. 1.

Aphrodisienses, Cares I. 99. 6.

Aphytis, urbs, a Lyfandro ob-
fessa I. 409. 2.

Aphytaei Ammonem colunt I.
409. 2.

Apia, regio I. 197. 5.

Apis,

Apis, Aegyptiorum Deus, eius
fanum et oraculum II. 317. 2.

Apis, Iasonis fil. II. 6. 6.

Apis, Telchinis fil. I. 197. 5.

Apobathmi, locus I. 325. 4.

Ἀποικίαι urbes Atheniensium I.
66. 6.

Apoecus, Melanthi pronepos, Io-
nas ducit Teon II. 244. 3.

Apollo, interemto Pythone, lu-
strari voluit I. 205. 7. Alca-
thoum in exstruendis muris
adiuvat I. 160. 1. barbaro con-
sultenti barbara voce respondet
III. 71. 3. bobus gaudet et
pascendis vacat II. 309. 2. Leu-
cippi aemulus in amore Daph-
nes II. 408. 2. Mercurium cur-
su, Martem pugilatu vincit II.
30. cum Hercule de tripode
certat I. 427. 7. tibicinibus re-
conciliatur I. 262. 9. Citharae
inventor II. 63. 6. Linum can-
tus aemulum interficit III. 89.

Apollo arte expressus, cum Her-
cule de tripode certans III. 190.
4. Musarum choro praecinens
II. 80. 1. taenia redimitus I.
29. 5. Citharam tenens I. 437.
1. Cithara canens II. 449. 1.
altero pede bovis cranio infi-
stens II. 309. 2. cervam pren-
sans III. 189. 3. aereus XII.
pedum II. 445. mirificus, cor-
poris robur augens III. 268. 4.
aureus III. 235. 4.

Apollinis lucus I. 80. 9. I. 386. 3.
sacrum septum III. 170. 5. ara
cum Mercurio communis II.
63. 6. spelunca ad Magnesium
III. 268. 4. templum I. 592. 5.

Apollinis cognomina. Ἀκταίος,
eius etymon, templum, si-
gnum II. 222. 5. Ἀκταίος, eius
ara, 383. 7. Actius, eius pro-
montorium II. 373. 6. Aegy-
ptius, eius templum I. 281. 7.
Ἀγλαῖος I. 157. 4. Ἀγλαῖος I.
122. 3. 248. 7. eius signa et
cultus apud Tegeatas II. 512.
I. 514. 3. Ἀλεξάνκος, eius
etymon et signum I. 13. 3. II.
479. 5. Amazonius I. 442. 2.

Amyclaeus, eius tunica texta
I. 399. 2. vide Amyclaeus Deus.

Ἀρχαῖος I. 162. 5. Ἀργεῖος
vel Ἀργαῖος I. 582. 4. Βοηδρόμιος
III. 51. Ἰν Βραγχιδαις, vide Bran-
chidae. Καρίνος I. 170. 3. Κά-
ρυος I. 385. 2. 3. 440. 5. eius lu-
cus I. 567. 1. cella sacra I. 214.
2. templum I. 218. 2. signum
I. 578. 5. Καρύας I. 427. 7.
Καριάτας II. 457. 3. Clarius,
eius signum I. 186. 7. Corin-
thus, eius templum et si-
gnum I. 582. 4. Δακτυλφόρος I.
162. 5. Δελφίνιος, eius tem-
plum I. 68. 1. Ἰν Δελφοῖς, vid.
Didyma. Διονυσόδωτος, eius ara I.
121. 2. Διραδιώτης, eius templum,
signum, etymon I. 267. 1. Ἐπι-
βατήριος, eius templum I. 301.
2. Ἐπιβύριος, eius etymon et
templum II. 479. 5. sacra II.
472. 6. Ὀρίος, eius etymon
et templum I. 312. 2. Isme-
nius I. 216. 4. 552. 4. eius ora-
culum I. 574. 5. collis, fanum,
signum, sacra III. 31. 2. 4. 32.
5. Λατῶος, eius fanum I. 174.
Λυκαῖος, eius etymon, templum
I. 212. 7. Λύκιος etymon et
templum I. 69. 4. etymon et
templum I. 246. 3. Μαλιάτης,
eius templum I. 282. 8. 383. 7.
Μοιραγέτης, eius signum III. 234.
4. Ὀγκάτος, eius lucus II. 426.
5. Ὀγκαιῖος, eius templum II.
427. 6. Παιδν I. 132. 2. Παρ-
νόπιος, eius signum et etymon
I. 92. 8. Parrhasius, eius lu-
cus et templum II. 472. 6. Πα-
τρώος, eius signum I. 13. 3.
Πλατανίστιος, eius templum I.
309. 6. Πόλιος, eius festum
et sacra III. 36. 1. Πρεόπιος,
eius ara I. 123. 2. Πρεστατή-
ριος, eius templum I. 169. 2.
Πτῶος, eius oraculum I. 574.
5. etymon, fanum III. 71. 3.
Πυθαῖος, eius templum I. 312.
2. 318. 5. signum I. 373. 10.
377. 7. Pythius, eius signum
I. 68. 1. templum I. 298. 9. II.
397. 4. ara II. 66. 3. Σιτάλιος,
eius signum XXXV. cubito-
rum

- rum III. 195. 1. *Ζηνόδοτος*, eius aeditua et lucus III. 185. 3. *Ζηνόδοτος*, eius ara III. 36. 5. *Θεάριος*, eius ara I. 298. 9. *Θεόφρων*, eius templum, signum, Iudi II. 341. 2. *Θεόφρων*, eius ara II. 67. *Θεόφρων*, eius oraculum II. 315. 6.
- Apollodorus**, Atheniensis — eius sepulcrum I. 115. 7.
- Apollodorus**, Cassandriæ tyrannus I. 470.
- Apollodorus**, Troezenius, eius signum III. 173.
- Apolloneatis** tribus Tegeatica II. 514. 3.
- Apollonia**, in mari Ionio II. 98. 2. *Corcyraeorum* colonia II. 99. 3.
- Apollonius** cognomine Rhantis, Alexandrinus pugil II. 95. 5.
- Apollophanes**, Arcas, oraculi responsum ei datum I. 276. 6.
- Appius**, Romanus, in Graeciam missus II. 266. 3.
- Apteraei**, in Creta, unde denominati III. 157. 5. sagittarii I. 528.
- Aqua**, aquae varii coloris et generis enumerantur I. 587 — 589. aqua fervens in Maeandro II. 367. 3. aqua dulcis in mari II. 366. 2. grave olens Anigri fluvii II. 20. 5. amoris oblivionem inducens II. 321. 2. futura portendens I. 435. 5. II. 314. 5. fatidicas efficiens mulieres III. 235. 5. lavantibus salutaris II. 216. 4. canis rabiosi morsus sanans II. 406. 2. natantes absorbens I. 323. pisces non ferens II. 21. II. 28. 3. viva corpora sustinens, mortua mergens II. 28. 3. ex rupe lanceae ictu I. 438. 2. et thyrsi ictu a Baccho provocata I. 592. 5. aquae calidae balneum I. 307. 2. aquas subire quae feminae possint III. 210. 1.
- Aquila**, aerea Olympiae, machinae ope se attollens II. 206. 7. passis alis, insigne Aristomenis in scuto I. 513. 4. Aristomenem praecipitem subiectis alis devehit I. 521. 4. aquilae Cynnae, albae II. 401. 3.
- Ara**, lignea, quadrangula III. 12. quadrangula II. 62. e sanguine victimarum II. 58. 6. arae cinericiae II. 56. 57. II. 63. 6. II. 68. 5. III. 36. 5. e crudo laterculo II. 206. 7. basis vicem sustinens I. 415. 3. arae solubiles II. 221. 2.
- Arabia**, eius deserta, Stymphalidum patria II. 412. 4.
- Arachnaeum**, mons Argivus I. 273. 9.
- Aracus**, Lacedaemonius III. 173.
- Araethyrea**, Arantis filia I. 223. 5. regio ab illa dicta, ibid.
- Arainum**, locus I. 440. 7.
- Aranteum** sepulcrum I. 231. 2.
- Arantia**, urbs et regio I. 222. 4.
- Arantinus** collis I. 222. 4. 5.
- Aras**, Arantiae conditor I. 222. 4. eius liberi et monumentum I. 223. 5.
- Arateum**, heroum I. 211. 4.
- Aratus**, Sicyonius, Cliniae fil. I. 204. 5. II. 169. 3. eius pater Aesculapius habitus I. 215. 3. res gestae I. 207. 2. sq. adversus Agidem strategema II. 579. interitus et sepulcrum I. 211. 4. signum I. 204. 5. II. 169. 3.
- Araxus** mons II. 230. 5.
- Arba**, seu potius Aroa, urbs Achaiae II. 302. 5.
- Arbores** vetustate et fama insignes memorantur II. 415. 3. 4. arbores, quibus ad signa conficienda usi sunt veteres II. 400. 2.
- Arca** Cypseli II. 75. sq. Eurypyl II. 306. 3.
- Arcades**, olim Pelasgi II. 356. 1. Peloponnesi indigenae II. 3. 1. Azanes II. 482. glandivori, ibid. et 349. ad Troiam ducuntur II. 360. 2. Messeniorum contra Lacedaemonios socii I. 493. 1. 509. 4. II. 363. 7. 364. 1. a Metello ad Chaeroneam fusi II. 287. 3. 5. ab Eleis caesi II. 203. 3. Messenlis eiectis opem ferunt I. 533. 1. eorum fabula de Pelasgo II. 348. 2. res in bellis

- bellis gestae II. 364. 1. focus communis II. 514. 3. montanorum arma I. 494. 1. *Μυρία* curia II. 451. 1. athletarum imagines II. 156. 3.
- Arcadia**, olim Pelasgia, ab Arcade dicta II. 356. 1. eius situs II. 347. 1. regum catalogus II. 348. sq. oppida Megalopolin translata II. 432. 2. 3. mons altissimus II. 400. 1. sacer vertex II. 469. 2.
- Arcas**, Callistūs fil., plura de eo II. 356. 1. 2. eius ossa Mantineam translata et sepulcrum II. 374. 2. 464. 5. eius et posterorum statuæ III. 171. 3.
- Arcefilaus**, Lycosurensis II. 380. 4.
- Arcefilaus**, Pitanaeus II. 499. 1.
- Arcefilaus**, Spartanus, victor Olymp., eius statua II. 128. 1.
- Arcefilaus**, eius monumentum III. 124. 2.
- Archander**, Achaei fil. I. 200. 2. II. 235. 3.
- Archelaus**, Agesilai fil. rex Spartaë I. 336. 5.
- Archelaus**, Mithridatis dux I. 74. 3.
- Archemorus**, eius casus II. 496. 2.
- Archias**, Aristaechmi fil. Aesculapii cultum Pergami induxit. I. 277.
- Archias**, Corinthius, coloniam Syracusas deducit I. 27. 2.
- Archias**, Thurius, eius impium factum I. 28. 4.
- Archidamia**, Cereris sacerdos, Aristomenem vinculis liberat I. 515. 1.
- Archidamus**, Agesilai fil. rex Spartaë I. 369. 4. Tarentinis opem ferens occiditur I. 371. 5. eius signum Olympiae II. 141. 6. 184. 4.
- Archidamus**, Anaxidami fil. rex Spartaë I. 357. 6. 507.
- Archidamus**, Eleus victor Olymp. II. 191. 4.
- Archidamus**, Theopompi fil. I. 356. 5. 507. Pauf. T. III.
- Archidamus**, Xeniae fil. Eleus, victor Olymp. II. 126.
- Archidamus**, Xeuxidami fil. rex Spartaë I. 357. 5.
- Archidius**, Tegeatae fil. in Cretam migrans II. 513. 2.
- Archimedes**, Archon Atheniens. I. 541. 2.
- Archippus**, Mitylenaeus, victor Olymp etc. I. 181. 1.
- Archiroe**, nymphea, eius effigies II. 449. 2.
- Architeles**, Achaei fil. I. 200. 2. II. 235. 3.
- Archomenides**, Philisti pater II. 104. 5.
- Archontes** Spartani I. 374. 2.
- Ardalus**, Vulcani fil. tibiae inventor I. 297. 4.
- Ardys**, Gygis fil. II. 540.
- Areithous**, cognomine Corybetes, eius sepulcrum II. 382. 3.
- Arene**, Oebali filia, Apharei soror et coniux I. 458. 3.
- Arene**, Apharei regia I. 463. 4. eius conditor I. 458. 3. eius reliquiae incertae II. 23. 2.
- Arene**, sons II. 20. 4.
- Areopagus**, iudicium Atheniens. de caede constitutum I. 469. 1. de eo I. 107. 5. 6.
- Aresthanas**, caprarius, Aesculapium infantem invenit I. 275. 4.
- Arestor**, eius uxor Mycene I. 236. 3.
- Arethus** seu Areithous, interfectus II. 359. 7.
- Arethusa**, de ea et Alphea fabula II. 26. 2. ei liba per mare mittuntur II. 325. 2.
- Areus**, Acrotati fil. rex Spartaë, cum Cleonymo de regno certat I. 46. 3. 352. 2. eius statua II. 169. 3. 185. 5.
- Areus**, Ampycis fil. II. 301. 4.
- Areus**, Spartanus, eius in Achaeos ingratitude II. 266. 2.
- Argaeus**, Ptolemaei Philadelphi frater, ab eo interfectus I. 25. 1.
- Argalus**, Amyclae fil. rex Spartaë I. 339. 3.
- X
- Arge-

Argendae, reges Macedoniae II.
265. 5.

Argeathae, Arcadiae II. 416. 6.

Argæus, Deiphontis fil. I. 285.
3.

Argia, Autefionis filia, Aristodemus uxor I. 461. 3.

Argiope, nympa, Thamyridis mater I. 577. 4.

Argius, eius cursu certantis effigies II. 78. 4.

Argivi, olim eadem cum Atheniensibus dialecto usi I. 322. 3.

reges enumerantur I. 234. 2.

sq. 242. 4. sq. regiam potestatem in ordinem cogunt I. 245.

2. in tria regna divisi I. 242.

4. mille delectos milites alunt I. 250. 1. Messeniis et Lacedaemoniis cognati I. 469. 1.

Mycenas evertunt I. 233. 4. 236. 4. Lacedaemoniorum hostes perpetui I. 114. 7. a Lacedaemoniis continuo bello invasi I. 249. 1. 335. 3. 355. 2.

II. 431. Lacedaemonios ad Hyfias vincunt I. 269. 8. a Diomedem et Euryalo ad Troiam ducuntur I. 295. 9. ad Troiam iureiurando sese obstringunt I. 259. 3. e Troiano bello reversi naufragi I. 263. 1. cum Atheniensibus de antiquitate contendunt I. 50. 2. Atheniensium socii I. 114. 7. in Messeniis restituendis Thebanos adjuvant III. 176. Thebas oppugnant III. 20. 7. Argivi Dii II. 323. 7.

Argivorum, heroum signa III. 176. donaria Delphis III. 174. 6. 175. 2. feminae furore concitae I. 243. 4. Argivae tibiae I. 552. 4. Argivorum oppidula ab ipsis Argos translata II. 431. 1.

Argo, navis, ubi reversa appulerit III. 100. 3.

Argolis, regio I. 233. 4. II. 348. 1. littus I. 208. 4.

Argoliceus sinus II. 347. 1.

Ἀργὸν, πῆλσον II. 366. 1.

Argos, urbs olim potens II. 294. 1. eius memoranda I. 246. 3. sq. viae in diversa Peloponnesi

loca et memoranda ad illas I. 268. 6. 270. 1 sq.

Argus, Iovis et Niobes fil. Phoronei nepos I. 260. 6. Argivae regioni nomen imponit I. 234. 1. eius filius I. 273. 7. sepulcrum I. 260. 6. lucus I. 253. 7. lucus a Cleomone incensus II. 342. 1.

Argyra, fons et nympa II. 320. 1. 2.

Argyra, oppidum II. 302. 5. eius rudera II. 320. 1.

Aria, regio I. 190. 7.

Ariadne, a Theseo rapta I. 82. 5. a Baccho rapta I. 73. 2. III. 252. coronam tenens II. 82. 1. eius sepulcrum I. 265. 8. chorus III. 130. 2. picta effigies III. 252.

Aricini, eorum de Hippolyto narratio I. 280. 4.

Aridaeus, Philippi filius I. 22. 3. Macedoniae rex I. 94. 3. eius mater II. 368. 5. caedes I. 95. 5. II. 368. 5.

Aries, Thyestae sepulcro quare insculptus I. 241. 2. aries aureo vellere III. 107. 4. arietis circum moenia gestatione sedatur pestis III. 66. 2.

Arietes, Thyestae sepulcri nomen I. 242. 3.

Arieus, Telestis interfector I. 193. 4.

Arignotus, Parius I. 278. 2.

Aril, regionis Ariae incolae I. 190. 7.

Arimaspi, popul. I. 91. 6.

Arimnestus, dux Plataeensium, eius imago III. 13. 1.

Arimnus, Hetruscorum dux, eius solium II. 51. 3.

Arion, equus, de eius parentibus varia narratio II. 426. 5.

Arion, Methymnaeus, eius statua III. 13. 1.

Ariphron, pater Xanthippi I. 358. 8.

Aris, fluvius I. 568. 2.

Arisbantes, Molyri pater III. 115. 4.

Aristaechmus, Archiae pater I. 276. 7.

- Aristaenus**, Megalopolitanus II. 901.
Aristaenus, Apollinis et Cyrenes fil. in Sardiniam migrat III. 201. 3.
Aristarchus, Eleus, eius signum II. 188. 5.
Aristarchus, interpret Olympiae II. 87. 2.
Aristas, Parthaonis fil. II. 417. 1.
Ariste, Dianae cognomen I. 112. eius signum, ibid.
Aristeas, Stratonicensis, victor Olymp. II. 94.
Aristerae, insula I. 310. 8.
Aristeus, Argivus, victor Olymp. II. 158. 1.
Aristides, Eleus, victor Olymp. II. 187. 3.
Aristides, Lysimachi fil. Graecis insularibus tributum imposuit II. 510.
Aristion, Mithridatis legatus et dux Atheniensis, I. 74. 3. occisus I. 76. 4.
Aristion, Theophili fil. Epidaurius, victor Olymp. II. 174. 4.
Aristocles, Carystius, eius signum III. 173.
Aristocrates, Aechmidis fil. Arcadiae rex, ob imple facta lapidatus II. 363. 8. eius sepulcrum II. 389. 4.
Aristocrates, Hicetae fil. Arcadiae rex, ob prodicionem lapidatus II. 363. 8. eius proditio I. 517. 4. 534. 2. 3.
Aristocrates, vel Aristocritus, Lysandri pater, vide Lysander.
Aristodama, Arati mater I. 215. 3. cum Daemone dracone concumbit I. 505. 5.
Aristodemus, Aristomachi fil. I. 244. 6., eius caedes I. 332. 5. eius uxor, filii et filiorum tutor I. 461. 3. filiorum uxores I. 401. 5., eius gemini filii geminum Spartae regnant propagant I. 331. 5.
Aristodemus, Messeniorum rex I. 492. bellum cum Lacedaemoniis gerit I. 493 — 502. filiam pro patria devovet et interficit I. 488. 5. se ipse interficit I. 501. 2. eius somnium I. 501. 1.
Aristodemus, Artylae fil. Megalopolitanorum tyrannus, *Bonus* appellatus II. 436. 8. 463. 3.
Aristodemus, Eleus, Thrasydides fil. victor Olymp. II. 133. 2.
Aristodemus, Macedo III. 217. 3.
Aristodemus, Spartanus, Pausaniae liberorum tutor I. 349. 7.
Aristogiton, Hipparchi interfector, eius signum I. 29. 5. sepulcrum I. 117. 15.
Aristolaus, Macedo II. 190. 2.
Aristomache, Priami filia, picta III. 241.
Aristomachus, Cleodaei fil. I. 205. 6. Argivorum tyrannus I. 209. 5. eius filii Oxylo suspecti II. 14.
Aristomachus, Hippodamiae proculus II. 212.
Aristomelidas, Arcadiae tyrannus, eius facinus et caedes II. 495. 4.
Aristomenes, Messeniorum imperator electus I. 508. 2. apud Messenios inter Heroas cultus I. 505. 5. 573. 3. qua aetate vixerit I. 475. eius natales I. 505. 5. maiores I. 508. 2. soror et filius I. 530. 1. filiae et generi I. 540. 1. stipatores I. 511. 2. praeclara de Lacedaemoniis victoria et ovatio I. 511. 512. hecatomphonia lacriter facta I. 523. 2. sacra ab eo defossa I. 526. 2. 549. 6. clypeus amissus et dein Trophoio dicatus I. 511. 2. 513. 5. 111. 128. captivitatis et vinculorum liberatio I. 515. 1. 521. 3. 4. 523. 3. 4. mors I. 541. 1. ossa Messenen reportata I. 573. 3. monumentum I. 541. 1. 573. 3. statua aenea I. 575. mortui praesentia in Leuctrica pugna I. 574. 4.

- Aristomenes, Rhodius, victor Olymp. II. 94.
 Aristomenidas, Spartanus I. 365.
 I.
 Ariston, Agasicles fil. rex Spartae I. 344. 4. 357. 7.
 Ariston, Platonis pater I. 574.
 4.
 Aristonautae, Pelleneorum navale I. 222. 2. II. 339. 7.
 Aristonymus, Pyrrhonis vel Myronis fil. I. 207. 1.
 Aristophantus, Corinthius III. 173.
 Aristophon, Lycini fil. victor Olymp. II. 176. 6.
 Aristotimus, Damareti fil. Elidis tyrannus II. 18. 1. 180. 5.
 Aristus, Phrygiae Satrapa I. 115.
 7.
 Arius, Teuthrae dynasta, a Pergamo occisus I. 39. 2.
 Arma, aurea III. 217. 3. heroum tempore aenea I. 134. 6.
 Achaica a Philopoemene mutata II. 502. 1.
 Arne, Aeoli filia III. 130. 3.
 Arne, fons, unde dictus II. 369. 2.
 Arne, urbs Boeotica et Thessalica III. 130. 3.
 Arniscus, Eleus, Lampi pater II. 188. 5.
 Aroa, oppidum Achaiae II. 301. 2. 3.
 Aroania, montes II. 405. 3.
 Aroanius, fluvius Arcadiae, ab aliis *Olbius* dictus II. 391. 3. 408. 1. 418. 2.
 Arrhachion, victor Olymp. ab adversario suffocatus II. 475. 2. mortuus coronâ et statua ornatur, ibid. 1. 2.
 Arrhiphon, Triconiensis I. 321.
 Arrhon, Clymeni fil. III. 116.
 I.
 Arrlion, Erymanthi fil. I. 417.
 I.
 Arsaces, Parthus II. 52. 4.
 Arsen, fluvius Arcadiae II. 423.
 I.
 Arsinoë, fons I. 569. 5.
 Arsinoë, Leucippi filia I. 276. 6.
 Aesculapii mater I. 447. 3.
 eius sanum I. 383. 7. picta imago I. 571. 9.
 Arsinoë, Lyfimachi uxor, Lyfandrae soror, nefaria molitur I. 36. 3. 4.
 Arsinoë, Lyfimachi filia, Ptolemaei Philadelphi uxor I. 26. 3.
 Arsinoë, Ptolemaei filia. Ptolemae fratris coniux I. 25. 1. 27. 3. eius signum I. 30. 6. III. 95. 1.
 Arsinoites, Nomus Aegypt. I. 27. 3. II. 96. 6.
 Artaphernes, eius equorum praefectus I. 126. 6.
 Artaxerxes, Darii fil. a Lacedaemoniis oppugnatur I. 364. 1.
 Artaxerxes, Xerxis fil. I. 28. 3.
 Artayctes, Persa I. 345. 5.
 Artemidorus, Trallianus, victor Olymp. II. 177. 1.
 Artemisia, Lygdamidis filia, Halicarnassi regina, cum Xerxe Graeciam invadit I. 375. 3. eius signum, ibid.
 Artemisium, mons I. 271. 3. II. 366. 1.
 Artontes, Mardonii fil. III. 7. 2.
 Artylas, Aristodemi pater, Phigalensis II. 436. 8.
 Arybbas, Alcetae fil. Aeacidae pater I. 38. 1.
 Asaea, seu Asea, oppidum Arcadiae II. 354. 516. 2. eius rudera II. 487. 2.
 Asaeatas, Lycaonis fil. II. 354.
 Asamon, Eleus, victor Olymp., eius statua II. 188. 4.
 Ascalaphus, Martis III. 119.
 Ascalon, Palaestinae oppidum I. 54. 6.
 Ascedates, dux I. 135. 2.
 Asra, Neptuno parit filium III. 87. 1.
 Asra, Boeotiae urbs, eius situs, conditores, reliquae III. 87. 4. ferax frumenti III. 121. 3.
 Asia, mons I. 493. 5.
 Asia, invaditur a Lacedaemoniis I. 364. 1.
 Asinarus, fluvius Sicillae II. 291. 3.
 Asine, urbs Argolica I. 583. 6. Messeniae I. 584. 7. eius reliquiae

- Iniquae et excidii causa I. 317.
 5. 356. 4.
 Alinaei, Argolidis incolae I. 283.
 2. 583. 6. electi ab Argivis,
 Messeniae partem obtinent I.
 504. 2. Lacedaemoniorum so-
 cii I. 481.
 Asinus, variis rebus oneratus,
 pictus III. 247. In fine cap.
 aeneus III. 207. 3. asini effi-
 gies in saxo ob vitium puta-
 tionem praemonstratam I. 324.
 3.
 Asopia, regio, postea Sicyonia
 I. 178. 1. a Sole filio Aloeo do-
 nata I. 191. 8.
 Asopichus, Phormionis pater III.
 181.
 Asopus, Neptuni et Ceglusae fil.
 rex fluvium eiusdem nominis
 invenit I. 223. 5. III. 4. 2.
 Sisypho fontem in Acrocorin-
 tho excitat I. 195. 1. eius et
 filiarum signa II. 100. 5.
 Asopus, fluvius, iuncosus II. 60.
 4. eius initium et progressus I.
 195. 2. filiae, ibid. filia An-
 tiope I. 199. 2.
 Asopus, oppidum Eleutherolaco-
 num I. 426. 6. 430. 7.
 Asphodelus, planta III. 299.
 Asphodicus, eius sepulcrum III.
 56. 4.
 Aspidēs Aethiopicae nigrae III.
 65.
 Aspledon, Neptuni fil. III. 122.
 6.
 Aspledon, urbs Boeotiae III.
 122. 6.
 Assus, oppidum Troadis II. 140.
 5.
 Assyria textura II. 51. 2.
 Astacus, Bithyniae oppidum, po-
 stea Nicomedia II. 52. 5.
 Asterion, Cometae fil. Argonau-
 ta II. 77.
 Asterion, herba I. 238. 2.
 Asterion, Minois fil. a Theseo
 confectus I. 296. 1.
 Asterion, fluvius, eius meatus
 et filiae I. 238. 2.
 Asterius, Anactis fil. II. 239. 3.
 eius parentes, insula, sepul-
 crum I. 136. 5.
- Asterodia Endymionis uxor II.
 4. 2.
 Asteropea, Peliae filia II. 381.
 2.
 'Αστυς, Archon Atheniens. II. 331.
 2. III. 6.
 Astrabacus, Irbi fil. I. 402. 6.
 eius heroum I. 401. 5.
 Astyages, Cyaxaris fil. Medo-
 rum rex II. 40.
 Astyanax, ex Arcadis posteris,
 eius signum II. 470. 4.
 Astycles, Locrus, Euthymi pa-
 ter II. 147. 2.
 Astycratea, Polyidis filia, eius
 sepulcrum I. 166. 5.
 Astycrates, Lylandri socius in
 pugna ad Aegospotamos, eius
 signum III. 173.
 Astylus, Crotoniates, victor
 Olymp. II. 171. 1.
 Astynous, Troianus, a Neopto-
 lemo caesus, pictus III. 243. 1.
 Astyoche, Actoris filia III. 119.
 Astypalaea, Phoenicis filia II.
 246. 2.
 Astyra, thermae I. 588.
 Asylum, Phliasiarum I. 226. 3.
 Peloponnesi religiosissimum I.
 349. 6.
 Atalanta, Locrorum insula III.
 216. 3.
 Atalanta, Schoenei filia II. 461.
 8. eius curricula, ibid. prima
 aprum Calydonium ferit et
 virtutis praemia fert II. 490. 2.
 aquam e saxo elicit hasta I.
 438. 2. hinnulum tenens, ar-
 te expressa II. 82. 1.
 Atarneus, locus, a Persarum
 rege Chiis donatus I. 588.
 Atarnitae, infra Pergamum, eo-
 rum calamitas II. 241.
 Athamantius campus III. 72. 1.
 Athamas, Aecli fil. II. 244. 3.
 Sisyphi frater III. 108. 5. Phry-
 xum et Hellen e medio tollere
 parat III. 107. 4. fratris filios
 adoptat III. 108. 5. ab Andreo
 terrae partem accipit III. ibid.
 eius sedes III. 72. 1. in uxorem
 et liberos saevitia I. 172. 11.
 III. 108. 5.

Athamas, Athamantis nepos II. 244. 3.

Athamas, Oenopionis fil., Creten-
sis II. 248. 6.

Ἀθάνατοι, vide Immortales.

Athaneatis, tribus Tegeatica II. 514. 3.

Athenae Atticae, Minervae sacrae
I. 99. 7. ab Antigono Deme-
trii filio oppugnatae I. 352. 3.
a Macedonibus attritae I. 15.
2. II. 274. 2. 294. 1. a Sylla
captae I. 74. 3. 75. eius memo-
randa I. 7. sq. acropolis I. 81.
4. 87. 8.

Athenae, oppidum Boeotiae III. 73. 2.

Athenienses, religiosissimi I. 59.
1. 90. 3. III. 249. 3. in bellis
a Diis adiuti II. 379. relictis
Spartanis societatem cum Ar-
givis ineunt I. 114. 7. 542. A-
siaticae Spartanorum expedi-
tionis societatem repudiant I.
365. 1. a Lacedaemoniis ad
Tanagram victi I. 114. 7. Ro-
manis auxilia mittunt I. 116.
12. in bello Persico uxores et
liberos Troezeniorum fidei
committunt I. 298. 10. oracu-
lo male explicato ad bellum
Syracusanum suscipiendum in-
ducuntur II. 384. a Siciliensi
expeditione prodigiis deterren-
tur III. 197. 3. Iovis Olympi
templum Syraculis occupant
III. 249. 3. Macedonicum iu-
gum excutere studentes a mul-
tis civitatibus adiuvantur I.
94. 3. 4. tyrannis liberantur I.
95. 5. egestate coacti Oropum
diripiunt et a Romanis mul-
ctantur II. 274. 2. Athenien-
sium extra Graeciam expedi-
tiones I. 113. 4. cum Lacedae-
monis foedus in xxx. annos
II. 102. 3. in Marathonico
praelio numerus III. 216. 2.
democratiam quid provexerit
I. 586. 3. dicasteria I. 107. 5-
110. magistratus annui I. 507.
magistratus sorte ducti I. 472.
4. Archontes IX. et Archon
Eponymus I. 375. 2. ἄρχων mi-

heres I. 120-123. 124. 3. He-
roes Eponymi I. 19. 2. tribuum
numerus et denominatio I. 18.
1. 2. populi imago arte ex-
pressa I. 5. 3. 1. 12. 2. 1. 13. 4.
portus et navalia I. 4-7. re-
ges primi I. 10. 5. Odeum I.
30. 6. II. 309. 3. donaria III.
196. 3. 211. 3. thesaurus Del-
phis III. 180. 4. heroum statuae
III. 175.

Ἀθηνᾶς τόπος, locus II. 319. 7.

Athenaea, festum II. 350. 1.

Athenaeon, locus Arcadiae II.
487. 2.

Athenaeus, Ephesius, victor
Olymp. II. 138. 1.

Atheras, Cererem hospitique ex-
cipit I. 313. 3.

Atherion, eius signum II. 310.
3.

Athletae, eorum cibus II. 154. 3.

Athlothetae II. 38. 5.

Ἀθροιστε, demus Atticus I. 54. 6.
122. 3.

Atillius, Roman. consul cum exer-
citu in Graeciam mittitur II.
261. III. 291. 3. eius facta II.
261.

Atlantes, Herodoto iidem qui Na-
samones I. 128. 4.

Atlas, coelum, terram et He-
speridum mala ferens II. 46.
80. 1. eius onus Hercules
subiturus est II. 43. 2. 46.

Atlas, mons Libyae I. 128. 4.
II. 485. 3.

Atreus, a Pelope sceptrum Vul-
cani accipit III. 133. Thyestae
filios mactat I. 341. 2. eius
cellae subterraneae et sepul-
crum I. 237. 5.

Attagilus, vel Attaginus, The-
banus, patriae proditor II.
269.

Attalus, Attali fil. I. 27. 2. Gal-
los pellit I. 28. 2. Romanorum
socius II. 265. 5. Taurigena et
Tauricornis III. 196. 2. ab eo
Eponymus Atheniens. I. 20. 5.
I. 27. 1. 93. 2. eius thalamus
III. 112. 2.

Attes vel Atys, ubi sepultus I.
17. 5. de eo fabula II. 297. 3.

298. Dindymenae cultus par-
ticeps II. 308. 2.
Atthis, Cranai filia I. 10. 5.
Attica, unde dicta I. 10. 5. Mi-
nervae sacra I. 99. 7. eius in-
sulae I. 134. 1. 2. montes I.
123. 1. Attica officina statua-
ria II. 115. 7. III. 298. 6. At-
ticae literae praeae II. 199.
3.
Averrunci (Ἀντρεῦναι) Dii I.
217. 2.
Aves, immolantur I. 220. 7. 570.
7. avium crura virginis corpus
sustinent II. 413. 5.
Auge, Alei filia II. 358. 6. ubi
ab Hercule compressa II. 495.
3. eius exilium et partus II.
498. 5. III. 250. 4. monu-
mentum II. 359. 6. imago pi-
cta III. 250. 4.
Abyssus, oppid. Laconiae I. 425.
5.
Augeas, Elei fil. Eleorum rex
II. 6. 7. armentis et gregibus
dives I. 7. 7. ab Hercule ob
mercedem pro stercorebus ab-
latis negatam oppugnatus, ibid.
eius mors I. 12. 4. post mor-
tem honores I. 15. 1.
Augurium, eius inventor III.
159. 1.
Augustus, imperator Roman. es-
sae appellatus I. 375. 4. An-
tonii sectatores in Graecia mul-
ctat I. 567. 2. Laconibus liber-
tatem donat I. 426. 6. Carda-
mylen Messeniis ademtam La-
cedaemoniis dat I. 448. 5. Ni-
copolin condit II. 302. 6. III.
896. Patras instaurat et au-
get II. 296. 302. 5. 316. 1.
318. 4. eius templum et laudes
I. 375. 4. statua Augusti nomi-
ne inscripta I. 239. 3. statua
ex electro I. 52. 5.
Aulist, Ogygi filia III. 58. 5.
Aulis, portus, eius situs et me-
moranda III. 58. 5. 59. Aul-
de ventis vehementibus deti-
nentur Graeci II. 440. 3.
Auliscus, eius donarium I. 298.
9.
Aulodia, vid. Tibia.
- Aulon, Arcas, eius herodum I.
383. 7.
Aulon, Messeniae locus I. 592. 9.
Anra, equa Phidolae, eius statua
II. 174. 5.
Aurora, Cephalum rapiens arte
expressa I. 11. 1. I. 412. 7.
Iovi pro filio supplicans II. 98.
2.
Aurum, Stygis aqua solvitur II.
404. aureum signum, facie e
fluvialis equi dentibus fabrica-
ta II. 493.
Auspices I. 133.
Autefion, Tisameni fil. I. 396. 4.
eius filius, filia, maiores I.
461. 3. ad Dorienfes migrat
III. 21. 8.
Ἀθηναῖοι, Athenienses I. 231. 3.
Autolaus, Arcadis fil. nothus II.
356. 2. Aesculapium infantem
tollit II. 427. 6.
Autolycus, eius pater, uxor,
sedes II. 357. 3. eius filii cum
Ulyssae venantur III. 169. 4.
Autolycus, pancratiastes, eius
cum Eteonico contentio et si-
gnum III. 101. 5. I. 64. 3.
Automate, Danae filia II. 235.
3.
Autonoë, Cadmi filia I. 171. 8.
Aristaei uxor III. 201. 3. eius
monumentum I. 171. 8.
Autonoë, Cephei filia, vid. An-
tinoë.
Autonomus, Eretrienfis, III.
173.
Autonomus, II. 200. 5.
Autosthenes, Archon Athenien-
fis I. 537. 2.
Auxesia, Dea I. 292. 5. 301. 2.
Auxo, Gratiarum una III. 1101.
Axeus vel Azeus, Clymeni fil.
III. 117. 2. 119.
Axion, Phegei fil. II. 420.
Axion, Priami fil. III. 246.
Axionicus, Achaeus III. 173.
Axius, fluvius II. 5. 3.
Azan, Arcadis fil. II. 356. 2. eius
ludi funebres II. 6. 6. 357. 3.
Azania, pars Arcadiae II. 356. 2.
Azeus, vid. Axeus.

Babylon, eius muri I. 569. 5.
reliquiae II. 455. 1.

Baccae Cocci, animalculum con-
cipientes III. 890.

Bacchae, sacrae feminae I. 204.
6. earum cum Baccho adversus
Argos expeditio I. 251. 3. 259.
1. in Peuthea furor I. 186. 6.
simulacra I. 204. 6.

Bacchanalia, Cynaethaensium II.
406. 1.

Βακχεῖος, Dionysus, eius simu-
lacrum I. 186. 5. 204. 6.

Bacchis, Pramnidis fil. Corinthi
rex, a quo Bacchiadae dicti I.
193. 4.

Bacchiadae, Corinthi reges I.
193. 4. Cypselum infantem
invenire student II. 75. 2.

Bacchus, Semeles fil. infans ex
undis servatus et ab Inoe nu-
tritus fertur I. 438. 3. a Pani-
bus infidlis petitus II. 301. 3.
a Titanibus infestatur II. 467.
3. a Perseo superatur I. 251. 3.
259. 1. cum Perseo in gratiam
redit I. 265. 8. Ariadnen eri-
pit Theseo III. 252. 1 Semolen
reduxit ex inferis I. 296. 2.
322. 5. aquam thyrso elicit e
terra I. 592. 5. a Pegaso Athe-
nis introductus I. 10. 4. vates
et medicus apud Amphicaeen-
ses III. 278. 5. quo habitu arte
expressus II. 84. 1. puer a
Mercurio in coelum portatus
I. 412. 7. Vulcanum in coe-
lum reducens I. 73. 2.

Bacchi filius ex Physcoa II. 72. 5.
expeditio Indica III. 253. ejus
cultus et miracula apud Eleos
II. 227. 1. oraculum in Thracia
III. 94. 5. antrum in Euboea,
et signum inde Argos delatum
I. 263. sacra nocturna I. 323.
templum, signum et sacra,
quae a solis feminis sunt I.
420. 4. sacra cruenta Sparta-
norum more II. 414. 1. festum
ineunte vere I. 429. 2. signum
ebore et auro I. 73. 2. signum
a Vulcano fabricatum II. 306.
3. signum, ore, pedibus et
manibus eburneis II. 201. 7.

signa minio vel Cinnabari picta
I. 185. 5. Baccho primi hono-
res a filio Narcaeque decreti II.
72. 5.

Bacchi cognomina: Acratophorus,
eius aedes et signum II. 475.
4. Αιγοβάας, eius sanum et
sacra III. 26. 1. Αισυμνήτης II.
308. 1. eius templum II. 313. 2.
Ανθεός, eius signum II. 313. 2.
Ανθιος, eius ara I. 122. 2.
Αρειος, eius signum II. 313. 2.
Αεΐτης, eius templum et Or-
gia II. 429. 2. Καδμείος, a quo
vocatus III. 38. 3. Calydonius,
eius templum et signum II.
311. 1. Κεφαλλήν, eius signum
et cultus III. 211. 2. Κισσός I.
123. 3. Κολωνάτης, eius tem-
plum I. 386. 5. Κρήσιος, tem-
plum et etymon I. 265. 7. Da-
syllius I. 166. 5. Ελευθερίας I.
73. 2. 112. 2. Λαμπτήρ, eius
aedes et festum II. 341. 2.
Λευκανίτης, eius sanum II. 211.
4. Λύσιος, eius sanum et ety-
mon III. 50. 4. signum I. 186.
5. 204. 6. Μελαγχόης, templum
et certamina in eius honorem
quotannis instituta I. 312. 1.
Μελπόμενος I. 10. 4. 122. 3. Με-
σαδός II. 313. 2. Μύστης, eius
sanum II. 517. 4. Νυκτέλιος,
eius templum I. 154. 5. Πα-
τρώος I. 166. 5. Πολίτης, eius
templum II. 429. 2. Ψίλας,
eius etymon I. 416. 6. Σαύτης,
eius ara I. 298. 8. signum I.
320. 2.

Bacchicum Ιαφθριγμα I. 568. 4.

Bacis, Boeotius, vates III. 187.
6. eius oraculum de barbaro-
rum in Graeciam irruptione
III. 194. 3. de Messeniōrum
reditu I. 551. 2. oraculum
Thebanis datum III. 52. 4.
oraculum Tithorensibus datum
III. 52. 4. 269. 6.

Bacis, Troezenius, victor Olymp.
II. 155. 3.

Bady, loci et fluvii nomen II.
11. 3.

Baetis fluvius Iberiae II. 198.

Bala-

- Balanagrae, oppidum Cyrenes I. 277.
 Balari, Sardiniae gens, unde dicti III. 204. 5.
 Balsamus, arbor, eius patria, forma, liquor III. 86.
 Balyra, fluvius, eius etymon I. 577. 4.
 Baphyras fluvius III. 93. 4.
 Barsine, Alexandri Magni uxor III. 24. 2.
 Basilae, Saturno sacrificantes II. 202. I.
 Βασιλειος porticus Athenis I. 11. 1. 53. 5.
 Βασιλεύς dictus Archon Atheniensium, eiusque magistratus βασιλεια I. 11. 1.
 Basilis, locus Arcadiae II. 444. 4.
 Basis simulacri arae forma I. 415. 3. hemicycli forma II. 98. 2.
 Bassae, locus Arcadiae II. 445. 479. 5.
 Bathos, locus Arcadiae II. 442. 1. 443. 4.
 Bathyllus, fons II. 451. 6.
 Baton, Amphiarai auriga, una cum eo a terrae hiatus absorptus I. 264. 2. eius natales et templum, ibid. artis opere expressus II. 76. 4. III. 176.
 Βατραχία, herba palustris III. 62.
 Βατραχίων, Dicaeterium Atheniensium I. 109. 8.
 Battus, Theraeus, coloniam in Libyam deducit I. 390. 3. III. 197. 4. quomodo ei vox restituta III. ibid. eius curulis statua III. ibid.
 Beatitas absoluta nemini II. 422.
 Belemina, Laconiae oppidum I. 425. 3. an olim Arcadum fuerit II. 459. 4.
 Belestiche, femina victrix Olymp. II. 35. 3.
 Bellerophontes, Glauci fil. a Minerva Pegasus accipit I. 192. 2. 3. Aethram uxorem ducit I. 299. 12. eius equus fontem ungula aperit III. 96. 3. ager ei consecratus I. 185. 4.
 Bellum Messenium I. 474. 1. eius causa I. 467. 3. 4. Persicum, ibid. Peloponnesiacum, ibid.
 Phocicum seu sacrum I. 555. 1. II. 435. 7. eius exitus III. 147. 1. bellum Troianum I. 474. 1.
 Belus, Libyae fil. I. 539. 5. eius templum I. 59. 3. II. 455. 1.
 Berenice, Ptolemaei Lagidae uxor I. 25. 1.
 Berenice, Ptolemaei Philometoris filia, eius statua aenea I. 32. 3.
 Berosus, eius ex Erymanthe filia Sabbe III. 186. 5.
 Bestiae olim terribiliores enumerantur I. 104. 9.
 Βία, eius ara I. 195. 7.
 Bias, Amythaonis fil. I. 581. 2. Talai pater I. 201. 3. in regni Argivi societatem venit I. 243. 4. in sponsa impetranda a Melampode fratre adiuvatur I. 591. 3.
 Bias, fluvius I. 581. 2.
 Bias, Priensis, septem sapientum Graeciae numero III. 232. 1.
 Biblis, seu Biblias fons Miletii II. 253. 5. 326. 4.
 Bidiae, Lacedaemoniorum magistratus, eorum numerus, curia I. 374. 2. 381. 4.
 Bipennes, Delphis dicatae III. 192. 1.
 Biris, eius signum I. 415. 4.
 Bison fera, eius venatio III. 188. 2. 189. Bifonis caput aeneum III. 188. 1.
 Bithynium, Bithyniae oppidum II. 375. 4. Bithynienses ex Arcadiae Mantinea oriundi, ibid.
 Biton, taurum portans I. 246. 4. eius imago, ibid.
 Blenina, oppidum Arcadiae II. 433.
 Boagrius, fluvius II. 99. 3.
 Boeae, oppidum Laconiae I. 426. 6. eius situs, conditor I. 436. 9. 433. 1. reliquiae I. 432.
 Boeaticus finus I. 431. 9.
 Boës, Persa II. 372. 5.
 Boeotarchae, septem III. 41. lex iis constituta III. 45. 2.
 Boeotus, Itoni fil. III. 3. 1.

- Boeoti**, unde denominati III. 3.
 1. Macedonum partes sequuntur I. 94. 4. Thessaliae olim partem tenuere, Aeolenses dicti III. 167. 3. Boeotorum synedrium III. 106. a Romanis abolitum II. 293. 6.
Boeotia, Atticae finitima III. 3.
 1. eius in Phocidem aditus III. 151. 1.
Boeoticae tibiae I. 552. 4.
Boeus, ex Heraclidis I. 431. 9.
Bolei, quid ita dictum fuerit I. 317. 3.
Bolgus, Gallorum dux III. 212.
Bolina, seu Boline oppidum Achaiae II. 302. 5. 321. 3.
Bolina, puella ab Apolline adamata II. 321. 3.
Bollnaeus fluvius Achaiae II. 321. 3.
Bolyra, domus Polydori regis Lacedaemonum ita dicta I. 381. 1. 3.
Bootes, sidus coeleste sero occidens II. 355. 3.
Boreas, Orithyiam rapit I. 70. 6. Atheniensibus opem fert, ibid. in expugnatione Megalopolis adversatur II. 437. 9. Boreae sacra ibid. Boreae Orithyiam rapientis imago II. 82. 1. Boreae filii Harpyias abigentes arte expressi II. 78. 4.
Boreus, mons Arcadiae II. 488. 4.
Borus, Penthili fil. I. 244. 7.
Borysthenes, fluvius II. 439. 2.
Bps, Cadmum Thebas duxit III. 37. 1. 58. 4. maculis albis lunae plenae speciem exhibentibus III. 37. 1. boves Nestoris, Nelei, Iphicli, Geryonis I. 590. 591. 3. boves aenei cur Delphis dicati III. 199. 3. boves aenei cur Olympiae dicati II. 121. 6.
Branchidae I. 59. 3. II. 28. 3. Mileti oppidum II. 231. 2. in Branchidis Apollo I. 59. 3. II. 231. 2. 492. 2.
Branchyllides, Boeotarcha III. 41.
Brasiae, oppidum Eleutherolaeorum I. 426. 6. eius situs, denominatio, memoranda I. 438. 3. 4.
Brasides, Tellidis fil. I. 388. 1. eius cenotaphium, ibid.
Brauron, demus Atticus I. 126. 1. Brauroniae Dianae signum a Xerxe avectum II. 492. 2.
Brentesium, oppidum Italiae II. 200. 6.
Brenthe, Arcadiae oppid., eius reliquiae II. 441. 4.
Brentheates, fluvius Arcadiae II. 26. 1. 441. 4.
Brennus, Gallos sollicitat adversus Graecos III. 213. 5. Oetam transcendit III. 225. 5. Delphos contendit III. 227. 1. vulneratur III. 229. 4. moritur III. 231. 8. eius stratagemata III. 217. 4.
Briacas, Aeginetae fil. II. 363. 6.
Briareus, arbiter in Neptuni et Solis de Corintho controversia I. 180. 6. 194. 7.
Brigantes, Britanniae populus II. 485. 3.
Brimias, Eleus, victor Olymp. II. 187. 4.
Briseis, ab Homero memorata II. 109. 2. picta III. 237.
Britannia, ab Antonino Pio oppressa II. 485. 3. Bretannorum insula in Oceano I. 128. 4.
Britomartis, Iovis et Carmes filia I. 292. 3. eadem, quae Aphaea et Dictynna, ibid. Cretica I. 389. 2. II. 351. 2. eius simulacrum III. 129. 2.
Bronteus, Tantalus pater I. 259. 4.
Broteas, Tantalus fil. I. 429. 4.
Bryas, Argivorum dux, eius libido punita I. 450. 1.
Bryseae, oppidum Laconiae I. 420. 4.
Bucephala, promontorium I. 309. 8.
Bucolion, Laias fil. II. 362. 5.
Bulis, oppidum, eius situs, etymon, memoranda III. 294. 2.
Bulon, Bulidis conditor III. 294. 2.
Bunus, Mercurii et Alcidamiae fil. I. 191. 8. Iunoni templum exstruit et nomen dat I. 195. 7.
Bupha

- Buphagium**, locus Arcadiae II. 430. 5.
Buphagus, fluvius, eius denominatio II. 438. 11. fontes et ostium II. 430. 5.
Buphagus, Heros Pheneates, eius parentes et interitus II. 438. 11. uxor Promne II. 393. 6.
Buporthmus, mons I. 310. 8. 9.
Bura, Achaiae oppidum, eius situs, memorabilia II. 332. 5.
Bura, Ionis et Helices filia II. 332. 5.
Buraicus, fluvius II. 333. 6. Hercules, ibid.
Βουρροφιδέν, scriptura II. 76. 3.
Butas, Heros, eius ara I. 98. 6. posteri Butadae, ibid.
Butas, Polynicis fil. Milesius, victor Olymp. II. 190. 2.
Buxium simulacrum II. 199. 3.
Bycellus, Sicyonius, victor Olymp. II. 174. 4.
Byssus, Elea II. 18. 2. 229. 4. reticula et vestes ex ea contextae II. 315. 7. Byssus Hebraica II. 18. 2.
Byzantium, eius muri I. 569. 5. Byzantium donarium II. 184. 4. Byzantii hominis de Pausania narratio I. 406. 7. 8.
Byzes, Naxius, eius inventum et aetas II. 40.
Caanthus, Oceani fil. ab Apolline sagittis confixus II. 32. 5.
Cabiri vel **Cabiraei** ab Argivis electi III. 77. 6. de his plura, ibid. Cabirianactes III. 301. 3. eorum initia seu sacra arcania I. 455. 5. III. 76. 5. 6. aedes et lucus III. ibid. Cabiris Pergamenorum terra antiquitus sacra I. 17. 6.
Καβίριον, aedes Cabirorum III. 78. 1. 80. 4.
Cachales, fluvius III. 270. 7.
Καλλίμαχος, Callimachus I. 100. 7.
Cadaver XI. cubitorum II. 443. 3. incorruptum II. 87. 2. 122. 7.
Cadmea, seu **Cadmia**, arx Thebanorum I. 196. 2. 404. 2. Cadmo condita III. 15.
Cadmea victoria, proverbium III. 29. 1.
Cadmus, Agenoris fil. I. 396. 6. Aegyptiusne an Phoenix in Thebaidem venerit III. 37. 2. e. Phoenice Graeciam invadit III. 15. ubi Draconis dentes seminarit III. 31. 1. Cadmo bos itineris dux urbis condendae locum monstrat III. 37. 1. 58. 4. Cadmi nuptiae et filiae III. 15. domus III. 37. 3. 50. 3. in Semelen et nepotem facinus I. 438. 3. in Illyrium migratio III. 16. 1. heroum I. 396. 6.
Caecinus, vel **Caecines**, fluvius, de eo II. 147.
Caelus, vid. Uranus.
Caenepolis, urbs Eleutherolacorum ad Taenarum I. 426. 6. olim Taenarum I. 444. 6.
Caeneus III. 255. Pirithoo opem ferens in artis opere II. 42.
Καϊός, Iovis fil. minimus natu II. 64. 7. eius ara, ibid.
Caerus, Adrahti equus II. 426. 5.
Caesar, Corinthum et Carthaginem restituit I. 178. 2. eius templum I. 375. 4.
Cagaco, vel **Cnaco**, fons I. 439. 9.
Caicus, fluvius I. 38. 4. II. 54. 2.
Caici campus II. 107. 329. 6.
Caius, imperator Romanor. III. 83. 3.
Calabrus, fluvius II. 149. 4.
Calades, Atheniensium legumlator, eius signum I. 29. 5.
Calais et **Zetes**, Harpyias fugantes, artis opere expressi I. 413. 9.
Calamae, vicus Messeniae I. 368. 3.
Calaon, fluvius Colophonis II. 243. 2.
Calathion, mons I. 449. 8.
Calauria, insula I. 28. 4. Apollini sacra I. 305. 2. ab Apolline tradita Neptuno III. 156. 3. Calauriae incolae Demostheni honores habent I. 307. 4.
Calais,

- Calaus**, Phryx, Attis pater II. 298.
Calchas, Megaris habitans I. 164. I. Troia capta cum Pamphylis errat II. 244. 4.
Calchinia, Leucippi filia I. 198. 5.
Calculi, figura et colore speciosi I. 436. 7.
Caletor, Clyti fil. III. 192. 2.
Calliae, oppidum Arcadiae II. 435. 5.
Callianax, Rhodius, Euclis pater II. 146. I. 151. I.
Callias, Atheniensis, victor Olymp. II. 37. 3. Lysimachidae fil. III. 206. I. eius signum II. 145. I.
Callias, pacem Graecis cum Artaxerxe conciliavit I. 28. 3.
Callibrotus vel **Callimbrotus**, Dionis pater II. 135. 5.
Callichorus, puteus I. 147. 6.
Callicrates, Achaeus, patriae proditor II. 271. 2. a Menalcida perfidia superatus II. 276. 277. moritur II. 279.
Callicrates, Magnelius, victor Olymp. II. 190. 2.
Callignotus, eius signum II. 450. 4.
Callimachus, Atheniensis polemarchus h. 56.
Callion, oppidum Aetoliae III. 224. 4. Calliensium horrenda clades III. 223. 224.
Callipatira, Diagorae filia, Callianactis uxor II. 151. I. eius virile facinus II. 25. 5. 151. I.
Calliphaea, nymphe II. 216. 4.
Callipolis, Alcathoi fil., eius monumentum et mors I. 163. 7.
Callippus, Atheniensis, victor Olymp. mulctatur II. 92. 3.
Callippus, Moeroclis fil. Atheniensium dux I. 14. 4. 15. 2. III. 216. 3.
Callirhoe, Acheloi filia II. 420.
Callirhoe, fons II. 312. I.
Callirhoe, puella, eius et Coreli amoris infelix exitus II. 311. 312.
Callisto, Dianae cognomen I. 112. 2. II. 460. 7.
Calliste, insula, quae postea Thera I. 332. 7. 397. 4. II. 238. 2.
Callisto, Lycaonis filia I. 93. I. a Iunone in ursam mutata II. 355. 3. eius sepulcrum, ibid. II. 460. 7. signum III. 171. 3. effigies picta III. 263.
Callistratus, Atheniensis, Empedi filius, pro suorum salute mortem appetit II. 291. 3.
Calliteles, victor Olymp. II. 188. 5.
Calliteles, Lepreates II. 182. I.
Callon, Harmodii fil. Eleus, victor Olymp. II. 169. 3.
Κάλλος vel **Τάλλος** a Daedalo occisus I. 77. 6. eius sepulcrum, ibid.
Calyca, fons II. 49. 4.
Calydon, oppidum Aetoliae I. 370. 2.
Calydonia, a Diomede invaditur I. 370. 2.
Calydonii, Dianam imprimis colunt I. 569. 6. II. 303. 6. ab Augusto Nicopolin transferuntur II. 302. 6.
Calydonius, aper I. 104. 9. eius venatio in artis opere expressa I. 413. 9. II. 491. 4. exuviae II. 494. 2. dentes I. 492. I.
Καλλύς, vel **Καυός**, vicus Arcadiae II. 422.
Cambaules, Gallorum dux III. 212.
Cambyses, eius acinaces I. 110. II.
Cameli Indici, eorum color III. 63. 2.
καμυρὸς, Pandari filia III. 856.
Campani, Romanorum socii Caenontiam captam evertunt II. 136. 5. eorum regionis caput Capua II. 51. I.
Canathus, fons I. 324. 2.
καρυφῆροι, Minervae sacerdotes I. 101. 4.
Canis, Aesculapum infantem custodit I. 275. 4. ad Aesculapii pedes iacens in artis opere I. 278. 2. in saxum versus III. 56. I. lignum pariens III. 299. canum ululatus nocturni et insoliti ominosi I. 501. I. 529. I.

Canes

- Canes marini I. 308. 2. I. 581. 1.
 Canis Orci vid. Cerberus.
 Cannabis Eliaca II. 229. 4.
 Κανισίδης Hercules III. 191. 4.
 Canopicum Nili ostium II. 93. 5.
 Cantrices aureae Pindari III. 158.
 Cappadoces, Tauricae Dianae
 signum sibi vindicant I. 402. 6.
 Capaneus, Hipponot fil. fulmine
 tactus III. 28. 3. eius statua III.
 175. 2.
 Caper aeneus III. 180. 4. capri
 sylvestres Sardiniae III. 204. 6.
 Capetus, Hippodamiae procus,
 ab Oenomao occisus II. 212.
 Caphareus, Euboeae promontor-
 rium I. 593. 4. naufragium
 Graecis ibi factum II. 23. 1.
 Caphya, et Caphyae, urbs Arca-
 diae II. 389. 3. eius situs,
 conditor et memoranda II.
 415. 2. 3.
 Capra, lactat Aesculapium I. 275.
 4. lac praebens, aere expressa
 III. 199. 3. aenea inaurata cur
 a Phthaliis culta I. 227. 4. ca-
 pra, signum coeleste, ibid.
 Κάρρον ἄμμα, locus I. 509. 4.
 Caprus, Eleus, Pythagorae fil.
 II. 185. 6. eius victoriae Olymp.
 II. 183.
 Capua, Campaniae metropolis II.
 51. 1.
 Car, Phoronel fil. I. 150. 4.
 Megarensium arcis nomen dat
 I. 154. 5. eius monumentum
 I. 171. 9.
 Caranus, Macedonum rex, de
 eius tropaeo III. 132. 4.
 Cardamyle, Lacedaemoniorum
 imperio subiecta I. 448. 5.
 Cardia, vicus Chersonesi I. 38. 5.
 589.
 Cardianorum urbs a Lysimacho
 deleta I. 35. 10.
 Cárdis, Clymeni pater II. 31.
 Cares, Mileti incolae II. 239. 3.
 ab Ionibus electi II. 240. 7.
 Minpis amici II. 244. 4. Ca-
 rum urbes terrae motu affli-
 ctæ ab Antonino Pio reficiun-
 tur II. 486. 3.
 Καρίε, vel Καβάριε I. 136. 3.
 Caria aspera II. 172. 2.
 Caria, arx Megarensium I. 154.
 5.
 Carmanor, Apollinem et Dia-
 nam domo excipit I. 205. 7.
 III. 199. 3. Apollinem de Py-
 thonis caede purgat I. 292. 3.
 eius filius et neptis, ibid.
 Carmantides, Gorgiae pater II.
 193.
 Carme, Eubuli filia I. 292. 3.
 Carmen, in Alexandrum M. vid.
 Indic. III.
 Carnalis vel Caralis, urbs Sardi-
 niae III. 203. 5.
 Carnasion, olim Oechalla I. 457.
 2. 578. 5. Messeniae II. 458. 1.
 Carneus Apollo, vid. Apollo.
 Carneus, Οἰστράς cognominatus
 I. 385. 2. 3.
 Carnion, fluvius Arcadiae II.
 457. 3.
 Carnion, lucus Apollinis I. 557. 1.
 Carnus, Acarnan, Apollinis
 beneficio vaticinatur I. 3. 5. 3.
 Carpasium linum, igne non con-
 ficitur I. 100. 7. ex eo ellych-
 nium, ibid.
 Carpia, vel potius, Carteia Abe-
 rorum urbs, olim Tartessus II.
 198.
 Carpo, Hora III. 110.
 Καρποφόρος, Ceres et Proserpina
 II. 514. 3.
 Carthago, restituta a Caesare I.
 179. 2.
 Carthaginenses, a Tyriis oriundi,
 rei nauticae peritissimi I. 44. 5.
 Siciliam invadunt I. 43. 5. Se-
 linuntios in Sicilia eliciunt II.
 201. 7. colonos in Siciliam
 mittunt II. 112. 3. Sardiniam
 occupant III. 203. 5. eorum
 thesaurus Olymp. II. 199. 4.
 Caryae, vicus Laconiae I. 372. 8.
 Caryarum virgines ab Aristo-
 mene capiuntur I. 514.
 Caryae, vicus Arcadiae II. 390.
 Caryatae, demus Tegeaticus II.
 489. 1.
 Carystii, Euboeenses, eorum do-
 narium Delphis III. 199. 3.
 Cassander, Antipatri fil. I. 23. 4.
 ingratus in Antigonum I. 24. 7.
 Atticam invadit I. 95. 5. 98. 3.
 tyrannus

- tyrannos Atticae imponit I. 95. 5. Olympiadi pro malefactis poenas rependit I. 40. 4. Pyrrhum oppugnat I. 40. 5. crudelitatis poenas etiam in posteris luit III. 24. 3. in Alexandri posteros odium et crudelitatem exercet III. 23. 2. eius genus exciditur II. 368. 5.
- Cassandra**, Priami filia, Amyclaeensibus Alexandra I. 416. 5. 447. 3. ab Aiace violata I. 55. 3. pictura expressa, ibid. II. 84. 1. III. 242. Cassandreae nuptiae III. 245. 1. filii ab Aegystho iugulati I. 237. 5. arca II. 306. 3. templum et signum I. 447. 3. de eius monumento disceptatur I. 237. 5.
- Cassandria**, urbs Macedoniae olim Potidaea II. 102. 2. eius tyrannus Apollodorus I. 470.
- Cassotis**, fons et nympa III. 235. 5. 236. 1.
- Castalia**, Acheloi filia III. 169. 5.
- Castalia**, fons Delphi III. 169. 5.
- Castalius**, Delphi fil. II. 303. 6. eius filia Thyia III. 160. 2.
- Castor**, eius monumentum et templum I. 384. 1.
- Castor**, vid. Dioscuri.
- Castorides** portae I. 427. 8.
- Casus**, vid. Cifus.
- Catanensium** fratrum pietas, vid. *Καταβίη*.
- Κατὰ δὲ*, caprae III. 40. 2.
- Catreus**, Minois fil. II. 513. 2.
- Catulus** caninus, Enyalio sacrificatur I. 392. 9. niger sacrificatur Enodia, ibid.
- Catyllus**, Crotoniates II. 299. 3.
- Caucon**, Celaeni fil. Orgiorum Messeniis autor I. 455. 4. Phlyi nepos I. 455. 4. 456. Cauconia Messeniis sacrificatur I. 552. 4. eius sepulcrum II. 20. 4.
- Caulonia**, Achaeorum colonia in Italia, eversa II. 136. 5.
- Caus**, vid. *καλὸς*.
- Καλάς*, locus, in quem Lacedaemonii maximis criminibus capite damnatos abiciunt I. 521. 3.
- Cecrops**, Erechthei fil. rex Athen. I. 19. 3. II. 234. primus I. 10. 5. et 19. 3. secundus, ibid. Pandionis fil. III. 102. 1. Pandionis pater I. 19. 3. Cecrops contemporaneus Lycaoni II. 350.
- Cecyrina**, urbs Achaiae II. 255. 1.
- Cedreatis**, Diana II. 389. 2.
- Cedrus**, inter arbores, e quibus simulacra conficiuntur II. 400. 2.
- Ceglusa**, Asopi mater I. 222. 5.
- Celadus**, fluvius Arcadiae II. 472. 7.
- Celaenae**, oppidum Phrygiae I. 196. 2. III. 259.
- Celaeno** Hyami filia III. 160. 2.
- Celaenus**, Phlyi fil. I. 455. 4.
- Celbidas**, Cumanus, Tritaenae in Achaia conditor II. 319. 5.
- Celeae**, vicus I. 223. 5. 229. 1. unde nomen accepit I. 230.
- Celenderis**, ubi portus Troezen. I. 303. 8.
- Celeus**, Triptolemi pater I. 51.
- Cereris** sacerdos I. 230. eius filiae Cereri et Proserpinae sacra facientes I. 145. 3. eius statua III. 175. 1.
- Κέλεος ἵππος*, eius cursus qua Olympiade institutus II. 33.
- Κέλεος* arte expressi II. 167. 1.
- Celtae**, qui post Galatae I. 14. 5. Oceani accolae I. 128. 4. extremi I. 136. 3. Celtarum proceritas III. 218. 4.
- Celtica**, populosissima I. 33. 6. Romanorum imperio subiecta, ibid. Celticae copiae a Phoenibus fortiter propulsatae III. 149. 3. Vide plura in Galatae.
- Cenchreae**, Corinthiorum navale I. 179. 5. eius templa I. 184. 3.
- Cenchreae**, vicus in agro Argivo, unde denominatae I. 269. 8.
- Cenchrias** seu Cenchrius, Neptuni et Pirenes fil. I. 184. 1. I. 269. 8. a Diana occisus I. 187. 3.
- Cenchrius**, fluvius Ioniae II. 253. 5.

Cen-

- Centaurus**, eius effigies II. 84. 2.
Centaurorum et **Lapitharum**
 pugna artis opere expressa II.
 42.
Cephalae, demus **Atticus** I.
 120. 1.
Cephalenia, insula, unde dicta
 I. 143. 4.
Cephallen, **Lampi** fil. III. 163. 3.
κεφαλαί, mugiles, pisces, turbi-
 dis omnibus gaudent I. 580.
Cephalus, **Atheniensis**, a **Persis**
 corruptus I. 367. 4.
Cephalus, **Deionei** fil. **Cephale-**
niae insulae nomen dat I. 143.
 4. eius filius e **Clymene** III.
 253.
Cephalus, ab **Aurora** raptus, in
 artis opere I. 11. 1. 412. 7.
Cepheus, **Alci** fil. II. 359. 7.
Caphyis, urbi nomen dat II.
 415. 3. a **Minerva** donatus II.
 495. 4.
Cepheus, eius filia **ceto** exposita
 I. 588.
Cephiades, **Eteocles** a poetis
 appellatus III. 109.
Cephisocles, **Chius**, **Lyfandri** ad
Aegospotamos socius III. 173.
Cephisodorus, **Atheniensis**, eius
 monumentum, et res gestae I.
 139. 4.
Cephisodorus, **Marathonius**, equi-
 tum **Atheniens.** dux II. 376. 5.
Cephisodotus, **Boeotarcha** III.
 216. 3.
Cephiassias, tribus **Orchomeni** III.
 109.
Cephiassus, palus III. 40. 2. 121.
 5. eius situs, etymon etc. III.
 72. 1. 2.
Cephiassus, fluvius I. 146. 5. an
 ab **Hercule** in **Orchomeniorum**
 fines immissus III. 121. 5. in-
 lecta liba per **Castaliae** scaturi-
 ginem egerit III. 169. 5. eius
 fontes et mugitus III. 275. 2.
 absorptio et templum I. 252. 5.
 ostium III. 72. 1. ara I. 132. 2.
κεφαί, locus **Athenis** I. 68. 2.
κεφ, eius effigies in artis opere
 expressa II. 84. 1.
Ceramicus, locus **Athenis**, unde
 dictus I. 11. 1. eius picturae
 II. 376. 4.
- Ceramus**, **Heros** I. 11. 1.
Ceramus, oppidum **Thraciae**.
Cerastes, serpens II. 358. 4.
Ceraunia, montes **Epiri** I. 45. 1.
 II. 99. 3.
Ceraunius, mons **Arcadiae** II.
 478. 3.
Cerberus, **Orci** canis, qua forma
 I. 443. 4. quo loco ex inferis
 ab **Hercule** protractus I. 296.
 2. 315. 7. 443. 4.
Cercyon, **Agamedis** fil. II. 361.
 3. 491. 4.
Cercyon, **Neptuni** fil. **Triptolemi**
 frater I. 51. eius filia **Alope** I.
 19. 2. 149. 3. eius palaestra,
 immanitas et luctandi ars I.
 149. 3.
Cerdo, **Phoronei** uxor, eius mo-
 numentum I. 254. 1.
Ceres, anus facie sumta, a
Celei filiabus ad matrem dedu-
 citur I. 149. 1. hospitio accepta
 I. 50. 2. 141. 2. 313. 3. **Plem-**
naeo educat filium **Orthopolin**
 I. 198. 5. mysteria cum qui-
 busnam primum communicavit
 I. 230. **Cereris** errores, hospi-
 tium, templum et sacra apud
Pheneatas II. 396. 1. transfor-
 matio in equam et cum **Nep-**
tuno congressus, partus etc.
 II. 481. 2. partus duplex e
Neptuno II. 426. 5. filia **Diana**
 II. 467. 3. eius templa, **Me-**
gara dicta I. 150. 4. 155. 5.
 depositum apud **Cabiraeos** III.
 76. 6. **Cereri** quando templa
 primum aedificata I. 150. 4.
 eius monstruosum simulacrum
 apud **Phigalenses** II. 482. 3. eius
 cognomina. **Ἀντιδώρα**, eius
 ara I. 122. 2. **Καστρία**, eius
 lucus III. 76. 5. **Χαμύνη**, eius
 templum, etymon, signum II.
 209. 1. sacerdos II. 205. 6.
χλοή, eius templum I. 81. 3.
χθονία, eius templum et sacra
 I. 313. 3. 4. 390. 5. **Κιδεσία**,
 eius persona a sacerdote indu-
 ta II. 395. **Corythensis**, eius
 fanum II. 517. 4. **Ἐλευθερία**,
 eius templum I. 421. 5. tem-
 plum et sacra **Thelpusae** II.
 424.

424. 2. templum et sacra apud Pheneatas II. 394. 8. sacrorum diversitas I. 229. 1. *Ἐρινός*, eius etymon, sanum simulacrum II. 424. 3. 4. *Εὐρώπη*, Trophonii nutrix III. 125. 1. *Ἑλίο*, eius sanum et lucus II. 463. 4. *Θερμυσία*, eius templa I. 309. 6. 311. 11. *Θερμία*, vid. Thesmia. *Θερμοφύλας*, eius templum I. 163. 7. III. 50. 3. signum I. 303. 7. *Λορσία*, eius etymon, sanum, signum II. 425. 4. *Μαλοφύλας*, eius templum, etymon I. 170. 4. *Μέλανα*, eius antrum, etymon, signum; sacra II. 481. 484. signum igne absumptum II. 362. 5. *Μυκαλήσσια*, eius sanum singulis noctibus ab Hercule clauditur et aperitur III. 58. 4. *Μυρία*, eius templum, etymon, festum I. 242. 3. II. 343. 4. *Παναχσία*, eius templum II. 325. 2. *Πιλαγυίς*, eius templum, etymon I. 259. 2. *Προσκασία*, eius templum I. 218. 3. *Προσώμνη*, eius signum I. 320. 2. *Στιρίτις*, eius templum, signum III. 287.
- Ceressus, castellum Thespiensium III. 44. 1.
- Cerethrius, Gallorum dux III. 212.
- Certamen *κολυμβόου καὶ πλοίων* I. 312. 1.
- Cerya, Telepho exposito ubera praebet II. 498. 5. venatorem secum in voraginem pertrahit II. 413. 6. Saronem in mare pertrahit et submergit I. 293. 7. cerva torquata et cervorum longaevitas II. 380. 4. cervae albae II. 401. 3. cervi currui iuncti II. 303. 7.
- Cerycius mons III. 60. 3.
- Κερύνη*, urbs et mons Arcadiae II. 331. 3. urbis memorabilia II. 332. 4. Vid. et Ceryrina.
- Cerynes, Temeni fil. occisus I. 284.
- Cerynites, fluvius II. 331. 3.
- Ceryx, Eumolpi, vel Mercurii fil. I. 146. 3. ab eo oriundi, Ceryces, dicti I. 146. 3.
- Cestrine, regio a Cestrino denominata I. 265. 6.
- Cestrinus Heleni fil. I. 39. 1.
- Ceyx, rex Trachinis I. 125. 5.
- Chabrias, ab Epaminonda victus III. 47. 2. eius sepulcrum I. 112. 3.
- Chaereas, Sicyonius, Chaeremonis fil. victor Olymp., eius statua II. 132. 1.
- Chaereas, Thebanus; a Cleombroto interfectus III. 40. 2.
- Chaeremon, Sicyonius II. 132. 1.
- Chaerēsilaus, Iasii fil. III. 60. 2.
- Chaeron, Apollinis fil. III. 131. 3.
- Chaeronea, urbs Boeotiae, antiquitus Arne III. 130. 3. eius situs, conditor, memoranda III. 131 -- 133. eius varia unguenta III. 136. viae, quae in Phocidem ducunt III. 286. 5. ad Chaeroneam clades omni Graeciae calamitosa I. 94. 3. III. 22. 2. in Chaeroneae sinibus tropaea III. 131. 4.
- Chalcinus, e Cephalii posteris I. 144. 4.
- Χαλκιδεύς*, vid. Minerva.
- Chalcidenses ad Euripum II. 102. 1. Naxum in Sicilla condunt II. 174. 4. eorum urbes ab Agesipolide expugnatae I. 350. 9.
- Chalcitis, regio et tribus apud Erythraeos II. 253. 5.
- Chalcodon, Hippodamiae procus II. 212.
- Chalcodon, ab Amphitryone interfectus II. 397. 3. III. 58. 3.
- Chalcodontes duo II. 397. 3.
- Χαλκός*, numus II. 317. 2.
- Chaldaei, primum animi immortalitatem docuerunt I. 574. 4.
- Chamynus, Pisaeus, a Pantaleonte interfectus II. 209. 1.
- Chaon, mons Argivus I. 269. 7.
- Chaos, primum natum III. 82. 2.
- Characoma, locus prope Pellam I. 424. 2.
- Cha-

- Charadra, oppidum Phocidis III. 148. 2. eius situs, denominatio, memoranda III. 276. 3.
- Charadrus, fluvius Achaiae, eius mira vis II. 320. 8.
- Charadrus, torrens in regione Argivorum I. 270. 2.
- Charadrus, fluvius Messeniae I. 578. 5.
- Charadrus, fluvius Phocidis III. 276. 3.
- Charilaus, vel Charillus, Polydectae fil. rex Sparta I. 317. 5. 355. 3. cum Archelao urbem Aegyn evertit I. 336. 5. eius in Tegeatas expeditio, captivitas etc. II. 362. 6. 497. 3.
- Charinus, Eleus, victor Olymp. II. 182. 2.
- Charis, Vulcani uxor III. 111.
- Charisiae, vel Charisia, urbs Arcadiae II. 354. eius reliquiae II. 459. 5.
- Charisius, Lycaonis fil. urbis conditor II. 354.
- Charites, vid. Gratiae.
- Charmidas, Euthyls fil. a Lacedaemoniis in Cretam missus I. 337. 7.
- Charmides, Eleus, victor Olymp. II. 150. 1.
- Charmus, Atheniensis, primus Amori aram dedicavit I. 118. 1.
- Charon (inferor. portitor) pictus III. 248. 1.
- Charon, Lampfacenus, fil. III. 303. 6.
- Chelone, promontorium I. 9. 4.
- Chelidorea, mons Arcadiae, eius situs, etymon II. 401. 4.
- Χῆραι, vicus Oetae montis III. 233. 1.
- Χέρσα, Marpessae feminae Tegeatidis cognomen II. 494. 2.
- Cherrhonesus II. 245. 5. Cretenensis II. 187. 4. Cnidia II. 107.
- Chilon, Achaeus, palaestrita II. 256. 4. eius victoriae II. 139. 4.
- Chilon, Aristotium Elidis tyrannum opprimit II. 18. 1. Paus. T. III.
- Chilon, Spartanus, e VII. sapientum numero III. 232. 1. eius heroum I. 399. 4.
- Chimarrhus, fluvius I. 318. 7.
- Chimerium, locus Thesprotidis II. 367. 2.
- Chimon, Argivus, victor Olymp. II. 158. 1.
- Chione, Boreae et Orithyiae filia, Eumolpi mater I. 145. 3.
- Chionis, Laco, victor Olymp. I. 537. 2. 539. 5. eius victoriae pilae inscriptae II. 171. 1.
- Chiron, Achillis magister I. 412. 7. centaurus in Deorum numerum receptus Achillem consolatur II. 85. eius Paraenesis, poema III. 97. 4.
- Chiton, domus ita dicta I. 399. 2.
- Chius, insula, eius situs, conditores, etymon etc. II. 246-249.
- Chius, Neptuni fil., eius etymon II. 248. 6.
- Chloris, Amphionis et Niobes filia I. 258. II. 71. 3. Nelei uxor III. 116. 4. III. 253.
- Choaspes, fluvius III. 262.
- Choëritus, Eleus, victor Olymp. II. 191. 3.
- Χοίριος νάπη, Messeniae I. 453. 1. 564. 1.
- Choerus, Smicythi pater II. 117. 4.
- Choma, locus Arcadiae II. 487. 1. 488. 4.
- Chordae citharae, earum varius numerus I. 384. 8. III. 17. 4.
- Choria, χαιρὰς, eius sepulcrum I. 251. 3.
- Chorus, virorum Delum missus I. 465. 1. Chori a Vulcano et Daedalo arte fabricati II. 399. 2.
- Chorus, loci nomen I. 377. 7.
- Χερσημόλυγοι, priscae aetatis enumerantur 187. 6.
- Χερσεύς, cognominatus Aristodemus Megalopolitanorum tyrannus II. 436. 8. 463. 3.
- Chromia, Itoni filia, Endymionis uxor II. 4. 2.

- Chronius**, de eo II. 495. 4.
Chrysanthis Cereri raptum Proserpinae enarrat I. 50. 2.
Chrysaoris, urbs et regio II. 94.
Chryse, Halmi filia III. 113. 1.
Chryse, insula submersa II. 455. 2.
Chryseis, vel potius, Chrysis, Iunonis sacerdos, eius sonnolentia Iunonis templum inceusum I. 240. 7. ad Minervam Aleam fuga, ibid. 349. 6.
Chryses, Neptuni et Chrysoeoniae fil. III. 114. 3.
Chrysippus, (Pelopis fil.) intersectus II. 204. 4.
Chrysippus, Solensis, eius statua I. 60. 2. sepulcrum I. 117. 15.
Chrysoeonia, Halmi filia III. 113. 1. 114. 3.
Chrysooroas foas Troezeniorum I. 300. 14.
Chrysothe, Orthopolidis filia I. 198. 5.
Chrysothemis, Cretensis, Carmanoris fil. in Hymnorum canendorum certamine victor III. 162. 2.
Chthonia, Colontae filia I. 313. 3.
Chthonia, Phoronei filia I. 313. 3.
Chthonia, Dea eiusque sacra et festum I. 313. 4.
Chthonius, unus e Spartis III. 16. 1.
Chthonophyle, Sicyonis filia I. 201. 3. Philantis uxor I. 224.
Χερσοι γυναικες, Thermae in Thermopylis I. 588.
Κισσοι, Cereales III. 248. 1.
Cicadae, Locrenses vocales, Rhaginae mutae II. 147.
Cichyrus, in Thesprotide I. 62. 5.
Cillas, Pelopis auriga II. 42.
Cimmerius, Ephesus, Lyfandri ad Aegospotamos socius III. 173.
Cimon, Miltiadis fil., Spartanis auxilio missus remittitur I. 114. 7. 542. Scyrum vastat I. 63. 6. eius ad Eurymedontem virtus I. 117. 14. eius sollertia investigantur ossa Thesei I. 341. 6.
Cinadus, Menelai gubernator, eius monumentum I. 431. 8.
Cingi vid. *Ζάκας*.
Cinis, eius pluvia in Attica terra III. 23. e cinere focus II. 68. 5. e cinere ara II. 56. 5. III. 36. 5. e cinere gradus II. 57. e cinere tectorium II. 58. 5.
Cinnabaris, una cum auro eruitur II. 475. 4. cinnabari oblitum signum Bacchi II. 358. 4. 475. 4. coll. I. 185. 5.
Κίδορ Messeniis *Ετέφανος* I. 449. 7.
Circe cum ancillis in artis opere expressa II. 84. 2.
Circha, nympa III. 296. 4.
Cirra Delphidis navale III. 169. 5. eius situs, nomen vetus, memoranda III. 296. 4. expugnatio III. 297. 4. 5.
Cissa, fons unde dictus II. 492.
Cisseus a Carano victus III. 132. 4.
Κισσοτόμι, festum I. 236. 3.
Κίση *Δεσποίνης* II. 466. 2. Cereris *Ἐρινύος* II. 426. 4.
Κίτος, Temeni fil. I. 224. I. 245. 1. 274. 1. eius et fratrum odium in Deiphontem I. 283. 3.
Cithaeron, Plataeensium rex monti nomen dat III. 402. sapientia insignis Iovem consilio iuvat III. 20. 1.
Cithaeron, mons Boeotiae I. 148. 8. III. 8. III. 13. 5.
Cithaeronides nympae III. 13. 5.
Cithaeronius leo I. 157. 4.
Cithara, inventum Apollinis II. 63. 6. eius chordae I. 384. 8. ulus in praeliis apud Lacedaemonios I. 406. 5.
Civitates, quae singulorum civium scelere perierunt III. 274.
Cladeus seu Gladaeus, fluvius Eolidis II. 26. 1. 210. 3. effigies et honores II. 41. ara II. 67.
Claea, eius templum I. 449. 8.
Clareotis, tribus Tegeatica II. 514. 3.
Clarus, Colophoniae oppidum II. 242.

242. 250. 1. Clarl templum et oraculum Apollinis, ibid.
- Claudius, Caesar Thespiensibus Amoris signum reddit. III. 83. 3.
- Clazomenae, urbs, a quibus condita II. 445. 5.
- Clazomenii de iis II. 445. 5. Herodoto victori Olymp. statuam ponunt II. 190. 1. eorum balnea II. 253. 5.
- Cleander Mantinensis, Philopomenis tutor II. 499.
- Clearestus, Eleus, victor Olymp. II. 189. 7.
- Κλεῖστου, (ominum) templum, apud Smyrnaeos III. 36. 5.
- Cleestonaei, eorum rex I. 401. 5.
- Cleo, Thetidis sacerdos I. 390. 4.
- Cleobis et Biton, artis opere expressi I. 250. 2.
- Cleoboea picta III. 248. 1.
- Cleobulus, Lindius, e VII. sapientum numero III. 232. 1.
- Cleodaeus, Aristomachi pater I. 205. 6. Hylli fil. 397. 7. eius heroum, ibid.
- Cleodice, picta III. 241.
- Cleodora, nympa III. 159. 1.
- Cleogenes, Sileni fil. victor Olymp. II. 126.
- Cleolas, Philasius, eius donarium II. 98. 1.
- Cleolaus, Clitorius, coloniam Megalopolin ducit II. 432. 2.
- Cleombrotus, Anaxandridae fil. I. 342. 7.
- Cleombrotus, Pausaniae fil. Spartae rex in pugna occumbit I. 46. 3. 351. III. 42. sub tutela I. 349. 7. eius filii I. 46. 3. 351. in Boeotiam expeditio III. 40. 2.
- Cleombrotus, Leonidae gener, Spartae rex I. 353. 4.
- Cleomedes, Astypalaeensis, de eius furore et cultus origine narratio II. 159. 3.
- Cleomedes, Samius, ad Aegopotamos cum Lysandro pugnat III. 173.
- Cleomenes, Aegypti praefectus occiditur I. 211. 3.
- Cleomenes, Anaxandridae fil. rex Spartae I. 342. 7. Demaratum imperio privat I. 344. 4. Delphicam vatem pecunia corrumpit, ibid. Argivos praelio vincit et in Argi luco incendio delet I. 253. 7. 343. 1. contra Athenas exercitum ducit I. 343. 2. Aeginetas Persis studentes comprimit I. 343. 3. furore correptus se ipsum interficit I. 344. 5.
- Cleomenes, Cleombroti fil, rex Spartae I. 46. 3. 351.
- Cleomenes, Leonidae fil. rex Spartae ultimus I. 354. 5. Achaeos invadit et vincit I. 209. 1. fide violata, Megalopolin capit et ad Selasiam superatur I. 210. 2. II. 259. 2. II. 437. 10. 500. in Aegyptum fugit et se ipsum occidit I. 211. 3.
- Cleomenes, Thebanorum contra Alexandrum Thessaliae tyrannum dux III. 46. 1.
- Cleon, Atheniensium dux contra Amphipolin I. 116. 11.
- Cleon, Magnesius, eius de rebus miris opinio et narratio III. 152. 4.
- Cleon, Sicyoniorum tyrannus, eius domus I. 206. 1.
- Cleonae, urbs Argivor. unde dicta I. 231. 1.
- Cleonaei, peste liberati Apollini donarium Delphos mittunt III. 180. 4. eorum monumentum Athenis I. 113. 5.
- Cleone, Asopi filia I. 231. 1.
- Cleones, Pelopis fil. I. 231. 1.
- Cleonice, puella a Pausania interfecta I. 407. 8.
- Cleonnis et Damis cum Aristodemio de Messeniae regno contendunt I. 491. 4. Cleonnis dux Messeniorum I. 478. 485. 3. Damidem sibi adiungit I. 502. 3.
- Cleonymus, Cleomenis fil. cum Areo de regno Lacedaemoniorum contendit I. 46. 3. I. 352.

2. Pyrrhum contra Spartanos sollicitat I. 46. 3. Zaraca devastat I. 437. 1.
- Cleopatra, de eius in Ptolemaeum Philometora filium animo exacerbato et interitu I. 31. 2.
- Cleopatra, Attali neptis, male mulctatur ab Olympiade II. 368. 5.
- Cleopatra, Idae filia I. 459. 5.
- Cleopatra, Philippi filia I. 171. 9.
- Cleopompus, Parnassi pater III. 159. 1.
- Cleopus, vel Cnopus, Codri. fil. II. 244. 4.
- Cleosthenes, Epidamnus, victor Olymp., eius currus II. 163.
- Cleostratus, pro Amasio mortem oppetit III. 80. 5.
- Clepsydra, fons I. 569. 5.
- Cleso, Clesonis filia, Inus cada-ver sepulcro mandat I. 163. 8.
- Cleson, Lelegis fil. I. 151. 5. 163. 8. eius fil. Pylas I. 151. 5. 590. 1.
- Cleta vel Clyta, Gratiarum una I. 410. 4. III. 110.
- Clidicus, Aesimidae fil. I. 13. 2.
- Climax, locus II. 365. 2.
- Clinias, Arati pater, Sicyoniorum princeps I. 207. 2. Sicyonlis gymnasium exstruit I. 216. 6. eius mors I. 207. 2.
- Clinomachus, Eleus, victor Olymp. II. 182. 1.
- Clinopater, Milesius, de eo II. 130. 4.
- κλῆριον vel κλῆριον Lycomedarum I. 456.
- Clisthenes, Aristonymi fil. Sicyonis tyrannus I. 207. 1. Amphictyonum in bello Cirrhaeo dux I. 212. 6. III. 297. 4. victor Pythic. III. 164.
- Clisthenes, Atheniensis, tribuum numerum auxit I. 113. 5. conf. I. 18. 1. eius monumentum I. 113. 5.
- κλειθύνειος τοῦ I. 212. 6.
- Clitomachus, Thebanus victor Olymp. II. 183.
- Clitor, Arcadiae oppidum a Clitore conditum et denominatum II. 357. 3. eius situs et memoranda II. 408 409. eius incolae Clitorii, ibid. eorum donarium Olympiae II. 104. 6.
- Clitor, Azanis fil. Arcadiae rex II. 357. 3.
- Clitor, fluvius II. 409. 1.
- Clymene, Homeri mater III. 233. 3.
- Clymene, Minyae filia III. 253.
- Clymene, Persei θυγάτηρ, eius ἀδελφή I. 241. 1.
- Clymene, Troiana III. 241.
- Clymenus, Cardis fil. ex Herculis Idaei posteris e Creta Eledem venit, et ludos instituit II. 31. 211. 5. eius donarium II. 63. 6.
- Clymenus, Phoronei fil. I. 313. 3.
- Clymenus, Presbonis fil. Phryxi nepos, rex Orchomeni III. 116. 1. eius filii, et interitus, ibid.
- Clymenus, cognomen inferorum Dei I. 315. 5. eius templum, sacra, ibid. eius θυγάτηρ I. 315. 7.
- Clypeus, aureus, Croesi donum III. 168. 4. Menelai, dracone insignitus III. 242. clypei Argolici I. 272. 6. II. 503. 1. clypeis quinam primum usi I. 272. 6.
- κλυτιδῶν, genus II. 191. 4.
- Clytie, Pandari filia III. 256.
- Clytius, Alcmaeonis fil. e Phaegei filia II. 192. 4.
- Clytius, Caletoris pater III. 192. 2.
- Clytius, Lamedontis affinis I. 201. 3.
- Clytaemnestra, uxor Tantali, priusquam Agamemnoni nupta fuit I. 241. 2. I. 259. 4. eius sepulcrum I. 237. 5. signum I. 416. 5.
- Cnacadium, mons I. 439. 5.
- Cnacalus, mons Arcadiae II. 415. 3.
- Cnacias, equi nomen II. 163.
- Cnageus, cum Dioscuris Aphidnam invadit I. 409. 3.
- Cnauson, oppidum Arcadiae II. 433.

Cnidii,

- Cnidii**, Venerem inprimis colunt
I. 6. 3. eorum colonia III. 179.
3. donaria III. 180. 4. 236. 1.
- Cnidus**, Caricae Cherrhonesi I. 6.
3. Euripo intersecta II. 445.
eius situs II. 107. eius Isthmi
perfossio oraculo vetita I. 180.
5. eius conditor III. 178. 1.
- Cnossus**, Minois in Creta regia
I. 336. 4.
- Cocalus**, rex Siciliae II. 248. 5.
κόκκος (4), planta tincturis apta,
de ea III. 289. 1.
- Coccygius**, mons I. 317. 2.
- Cocytus**, fluvius aqua maxime
iniucunda I. 62. 5.
- Coddini** petra I. 429. 4.
- Codrus**, Melanthi fil. Atheniens.
rex, ubi intersectus I. 70. 6.
II. 330. eius statua III. 175. 1.
eius filii de regno contendunt
II. 237. 1. coloniam in Asiam
deducunt II. 238. 2.
- Coeranus**, Abantis fil., eius fi-
liae I. 166. 5.
- Coeus**, fluvius I. 579. 6.
- Coeus**, Latonae pater I. 579. 6.
- Colaenis**, dea, eius signum et
etymon I. 122. 3.
- Colaenus**, rex Atticae ante Ce-
cropem I. 122. 3. colonos duxit
Colonidas, Messeniae urbem
I. 582. 5.
- Colchi**, Minervam Asiam colunt
I. 439. 5. in Colchos expedi-
tio, ibid.
- Colias**, promontorium Atticae I.
6. 4.
- κόλλαις ferri, a quo inventa III.
198. 1.
- Colona**, locus Spartae I. 386. 5.
- Colonae**, oppidum Troadis III.
192. 2.
- Colonia**, Graecorum prima II.
355. 2. coloniae e Graecia tres
deductae II. 237. 1. 2. Coloniae
Atheniens. vid. Ἀποικίαι.
- Colonides**, oppidum Messeniae I.
582. 5.
- κόλωνες Ἰππίας, locus Atticae I.
120. 4.
- Colontas**, Argivus, Cererem do-
mo non excipit et punitur I.
313. 3.
- Colophon**, urbs II. 243. 1. 2.
eius excidium, ibid. et I. 34.
8. Colophoniae terrae memo-
randa II. 253. 5. Colophonli
a Lyfimachi Ephesum deducti
I. 34. 8. eorum sacra I. 392.
9.
- Colossus**, Aegyptiorum, Memno-
nis simulacrum I. 161. 2. Co-
lossi Minervae et Herculis in
plano expressi III. 35. 4. Co-
lossi Iovis, solis Romanis et
Rhodiis I. 65. 6.
- Columna**, lignea, quae in Oeno-
mal domo fulmine intacta re-
mansit II. 88. 3. foederis Eleo-
rum cum Atheniensibus etc.
II. 53. 7. columnae quernae
tectum sustinentes II. 224. 7.
columnae VII. planetarum si-
mulacra I. 422. 9.
- Colyergia**, promontorium I. 310.
8. not. 8.
- κολύμβιον (urinandi) certamen I.
312. 1.
- κολυμβήθρα I. 588.
- Coma**, Alpheo nutritur II. 408.
detondetur fluvii antiquo ritu
I. 141. 2. II. 478. 3. a virgini-
bus ante nuptias detonsa et sa-
crata I. 300. 1. a mulieribus
Hygiae detonsa I. 220. 6. co-
mae primitiae sepulcro datae
II. 297. 4.
- Comaetho**, de eius et Menalippi
amore narratio II. 305. 2.
- Combutis**, Gallorum dux III.
223.
- Cometes**, Asterionis pater II. 77.
- Cometes**, Thestii fil. II. 491. 4.
- Cometes**, Tisameni fil. II. 255. 2.
- Comicorum** poetarum statuae I.
76. 1.
- Comon**, Messeniorum dux I. 547.
2. 3.
- κομμοσύδαλον, flos I. 314.
- Compedes** captivorum in templo
suspensae II. 494. 2.
- Conchites**, lapsi I. 171. 9.
- Conchyli**a Laconici maris ad pur-
purae tincturam idonea I. 426.
6.
- Concordia** (δμόνεια), eius ara II.
64. 6.
- Y 3
- Con-

- Condyleae, vicus Arcadiae II. 416. 5.
- Conon, Atheniensis, Timothei fil. ob victoriam navalem Veneri templum exstruit I. 5. 3. muros Athenar. exstruit I. 8. 2. Rhodios a Lacedaemoniis abstrahit II. 152. eius ad Cnidum victoria II. 137. in Graeciam merita II. 510. sepulcrum et rerum gestarum laus I. 117. 14. statua I. 12. 1. II. 137.
- Conon, Megarensis III. 173.
- Consilia mala in ipsum auctorem vertuntur I. 212. 5.
- Coon, pro Iphidamante pugnans, in artis opere expressus II. 83.
- Copae, oppidum Boeotiae, eiusque situs et memoranda III. 72. 2.
- Copais, lacus, eius situs et memoranda III. 72. 1. 2.
- Cor, ex orichalco, cum mystica inscriptione I. 321.
- Corax, Coroni fil. I. 198. 5.
- Κοράκιον Νῆρος, locus II. 427. 7.
- Corcyra, Asopi filia, insulae nomen dat I. 196. 2. eius statua II. 100. 5.
- Corcyra, insula, a Pyrrho occupatur I. 41. 6. Corcyraei aeneum taurum cur Olympiae et Delphis posuerint II. 121. 6. III. 171. 2.
- Κορυμβική εὐα II. 222. 4.
- Κόρυς, saltatio II. 213. 1.
- Κόρη, cognomen Proserpinae II. 468. 6. Κόρης πεντογώνης ara I. 122. 2.
- Κόρης θύρα III. 124. 3.
- Corefus, eius et Calirhoes amor infausus II. 312. 1.
- Corefus, locus Ephesi II. 108.
- Corinthia historia I. 177. 1.
- Corinthia regio Argivae pars I. 177. 1. Corinthii et Megarensis agri fines I. 174.
- Corinthiacum bellum I. 517. 3. eius initium I. 368. 6.
- Corinthii, Asiatico bello abstinent inviti I. 364. 1. ab Aristomene caesi I. 522. 1. eorum donarium Olympiae II. 105. 1. thesaurus Delphis III. 189. 3.
- Corinthium aes I. 187. 3.
- Corinthus, olim Ephyraea, unde dicta I. 177. 1. Macedonico iugo liberatur ab Arato I. 208. 4. Macedonico iugo liberatur a Flaminio II. 262. una ex Achaici Synedrui civitatibus I. 178. 2. a Mummio everfa I. 178. 2. II. 292. 5. a Caesare instaurata I. 178. 2. 187. 1. quo anno restituta II. 4. 1. Corinthi situs II. 348. reges I. 191. 192. 193. balnea I. 198. 5. memoranda I. 185. 5 — 187. gymnasium vetus I. 194. 6. isthmus I. 179. 5. isthmus Neptuno sacer I. 180. 6. navalia I. 184. 3.
- Corinthus, Iovis fil. I. 177. 1. Marathonis fil. ibid. et 191. 8.
- Cornix, Hesiodi sepulcrum ostendit III. 120. 3. cornix aerea reperta I. 582. 3.
- Cornua, igne mollescent II. 50. de cornubus animalium plura. ibid.
- Cornu copiae (κέρας Ἀμαλθείας) II. 226. 4.
- Coroebus, Argivus, eius res gestae, migratio, sepulcrum I. 167. 7.
- Coroebus, Eleus, victor Olymp., eius sepulcrum II. 33. II. 429. 3.
- Coroebus, Phryx, Mygdonis fil. III. 245. a Neoptolemo vel Diomede occisus III. ibid.
- Corona, aurea I. 240. 6. aurea oleaginem frondem referens II. 44. 1. oleastri et alia quercus frondem referens II. 53. 7. coronae e pennis III. 107. 2.
- Coronarium certamen, vid. εἰσφαιτικὴ ἀγών.
- Corone, oppidum Messeniae, eius situs I. 581. 2.
- Coronea, opp. Boeotiae et Messeniae I. 582. 3.
- Coronea, oppid. Boeotiae III. 106. eius memoranda, conditor III. 107. 2. 109.

Coronis,

Coronis, Phlegyae filia, cur a
Diana interfecta I. 275. 276.
eius simulacrum I. 221. 9.

Coronus Apollinis fil. I. 198. 5.

Coronus, Thersandri fil. II. 108. 5.

Coronus, eius filia Anaxirhoe II.
5. 4.

Kopēia, oppidum Boeotiae III.
74. 5.

Corli, inquilini Sardiniae III.
203. 5.

Corfica, insula, Graecis Cynos,
vicina Sardiniae III. 203. 5.

Corficae et Sardiniae distantia
III. 204. 6.

Corvi, Delphos convolantes et
Atheniensium donarium auro
spoliantes III. 197. 3.

Corybantēs, eorum effigies I.
439. 4. II. 467. 3.

Corybantis cognomen Satrapes
II. 226. 5.

Cerycia, nympa III. 160. 2. 266.
2.

Corycium antrum III. 160. 2.
describitur III. 266. 2. 268. 5.

Corycus, mons III. 185. 4.

Kōpydos, avis, coloniae dux I.
583. 5.

Kopyvntēs, Areithous cognomina-
tus I. 382. 3.

Kopyvntēs, mons I. 283. 2.

Kopyvntēs, Iupiter, Romanis Capi-
tolinus I. 194. 5.

Coryphaeum, promontorium I.
590. 1.

Kopyvntēs, demus Tegeaticus II.
490. 1.

Cos Meropis, insula II. 180. 5.
terrae motu concussa II. 486. 3.

Kosmētēriov, Sicyoniorum I. 204.
6.

Kōssvphi (merulae) Cyllenes mon-
tis II. 401. 3. gallinacei III.
67. 4.

Costae cadaveris continuo offe I.
136. 4.

Costoboci, Graeciam invadentes
III. 281.

Kōtivos, arbor I. 304. 9. primum
ad Alpheum fluv. enata II. 60.

4. ex Hyperboreis ab Hercule
ad Graecos deportata II. 29.

Kōtivos, porticus Epidauri I. 281. 7.

Cotylus, mons Arcadiae II. 479.
5. 6.

Cotylon, locus Arcadiae II. 480. 6.

Cranaë, insula I. 428. 2.

Cranaus, Atheniens. rex, ab
Amphictyone regno privatus I.
10. 5. 121. eius filia Atthis,
ibid. sepulcrum I. 121.

Kpāvov, lucus cupressorum prope
Corinthum I. 185. 4.

Cranius vel Carnius, eius co-
gnomine Stemmatii lucus I.
423. 9.

Cranon, ἐν Κράνωι pugna III. 149.
3.

Crataemenes, Samius, vel Cu-
manus, praedonum dux I.
538. 3.

Crater, aeneus, Vucani opus
III. 134. 1. crater Halyattis,
Delphis positus describitur III.
198. 1.

Crathis, mons et fluvius Arca-
diae vel Achaiae II. 333. 7. 397-
4.

Crathis, fluv. Italiae II. 333. 7.
II. 397. 4.

Cratinus, Aegiraeus, victor
Olymp. II. 133. 3.

Cratisthenes, Cyrenaens, Mna-
seae cursoris fil., victor Olymp.
II. 194. 1.

Craugasus, pater Philonomes III.
192.

Craugis, Megalopolitanus, Phi-
lopoemenis pater II. 499. 1.
511. 3.

Crauxidas, Cranonius, eius equa
victrix Olymp. II. 33.

Kpavvās, porta Thebarum III.
27.

Creon, Menoecei fil. Laodaman-
tis tutor I. 149. 2. III. 20. 6.
eius filiae III. 31. 3.

Cres, Tali pater II. 513. 2.

Cresius, mons Arcadiae II. 489.
6.

Cresphontes, Aristomachi fil. I.
244. 6. Cypseli filiam ducit I.
463. 3. II. 361. 4. Messeniam
dolo obtinet I. 461. 3. 469. 4.
cum Doriensibus reditum in
Peloponnesum molitur I. 571.
9. II. 12. 5. Cresphontis filii
et

- et regia I. 463. 3. 4. interitus, ibid. effigies picta I. 571. 9.
- Cresus et Ephesus, templi Dianae Ephesiae conditores II. 240. 4.
- Creta insula, eius seditiones I. 337. 7. leges a Minoe latae I. 336. 4. e Creta colonia in Asiam deducta II. 339. 3. Cretenenses, Daedalo magistro, signis ligneis conficiendis clari II. 514. 3. Cretenenses sagittarii, mercenarii I. 481. 523. 3. eorum sepulcrum Athenis I. 113. 5.
- Creta, ubi Iupiter nutritus, locus, vel insula II. 470. 2.
- Cretea, regio in Lycaeo Arcadiae monte II. 470. 2.
- Cretheus, Aeoli fil. Nelei pater I. 459. 3.
- Cretheus, Amythaonis pater II. 31. 1.
- Cretheus, Talai pater II. 426. 6.
- Crethon, Dioclis fil. I. 565. 2.
- Creugas, Epidamnus, pugilatu decertans obit II. 476. 3. eius signum I. 249. 1. II. 477. 3.
- Creusa, Erechthei filia, cum Apolline concumbit I. 107. 4.
- Creusa, Troiana, Aeneae uxor captivitate liberata III. 241.
- Creusis, Thespiensium navale III. 99. 1.
- Crianius, Eleus, victor Olymp. II. 190. 1.
- Crino, Antenoris filia III. 246.
- Kpist, Thyestae monumentum ita appellatum I. 242. 3.
- Crison, Himeraeus, victor Olymp. II. 103. 3.
- Crissa Homero, quae vulgo Cirrha III. 296. 4.
- Crissaeum pelagus III. 191. 5.
- Crius, Phoci fil. I. 287. 4.
- Kpistov, locus Argis, cur ita dictus I. 252. 5.
- Critobulus, Phocensium dux III. 216. 3.
- Critodamus, Clitorius, victor Olymp. II. 156. 3.
- Critolaus, Achaeorum dux I. 178. 2. perit II. 387. 3.
- Critolaus, Hicetaonis fil. III. 241.
- Crius, Euboeae princeps III. 161. 3.
- Crius, fluvius II. 343. 5.
- Crius Theoclis fil., vaies I. 385. 2. 3.
- Crius, unus ex Titanibus II. 343. 5.
- Croceae, vicus Laconiae I. 425. 4. eius lapicidina et lapides I. 188. 5. 425. 4.
- Crocodill, terrestres bicubitales I. 282. 1. cubitales I. 129. 4.
- Crocon, Eretriensis, victor Olymp. II. 177. 1.
- Crocon, locus ubi habitavit, Croconis βασιλεια dictus I. 145. 2.
- Croesus, Lacedaemonios donis sibi adiungit et Graecos in Asiam in potestatem redigit I. 470. eius beatitas II. 421. 7. donarium, clypeus aureus III. 168. 6.
- Croesus, Tegeatarum legislator, eius statua II. 496. 1.
- Cromi, in Arcadia II. 354. 433. eius rudera II. 457. 3.
- Cromitis, regio II. 457. 3.
- Cromus, Lycaonis fil. II. 354.
- Cromus, Neptuni fil. I. 179. 3.
- Cromyon, seu Crommyon, locus Corinthiae regionis I. 179. 3.
- Cronius, ex Hippodamiae procis unus II. 212.
- Cronius, mons Elidis II. 90. 2. 197. 1. 202. 1.
- Cronus Coelum castrat, et falcem abiicit II. 321. 4.
- Crotalus, unus ex Hippodamiae procis II. 212.
- Crotani, pars Pitanatarum I. 389. 2. eorum λέχη, ibid.
- Crotoniatae cum Locris bellum gerunt I. 418. 11. eorum de Helena narratio, ibid. carcer II. 171. 1.
- Crotoniatis, regio, luporum ferox II. 179. 3.
- Crotopus, Agenoris fil. rex Argivorum I. 167. 7. 234. 1. eius monumentum I. 265. 7.
- Cruni, fons Arcadiae II. 460. 7.
- Creatus, Actoris filius, Amphimachi pater II. 12. 4. Dameonem interficit II. 207. eius ab Hercule

- cule confixi monumentum I. 232. 1.
- Ctesippus, Herculis fil. I. 245. 1. I. 401. 5.
- Ctimenus Ganymetoris fil. ob Hesiodi necem cum fratre aufugit III. 97. 5.
- Cuculus, Iunonis sceptro cur insideat I. 239. 4.
- Culices Myusios expellunt II. 241.
- Cumae in Opicis II. 319. 5. III. 186. 4. Cumani in Opicis II. 419. 2.
- Cupressus, arbor, ex qua simulacra conficiuntur II. 400. 2. e cupresso simulacrum II. 196. 5. cupressi proceritate insignes II. 419. 4. virgines dictae, ibid. cupressorum lucus, Craneon dictus I. 185. 4. luct. I. 232. 2. I. 578. 5. II. 478. 4.
- Curetes, Idaei Dactyli II. 29. Anactes III. 301. 3. ex eorum numero Pyrrhichus I. 442. 2. Curetes Iovem infantem Saturno surripunt I. 576. 2. primum cursus certamen Olympiae subeunt II. 350. eorum *μίσγαντες* I. 570. 7.
- Curetes, post Acarnanes dicti II. 410. ab Apolline contra Aetolos adiuti III. 261.
- Curriculum, Spartae I. 390. 6. sacrum Elidis II. 218. 1. curricula arboribus exornata II. 428. 1.
- Currus aeneus II. 167. 1. 169. 3. cervis inunctus II. 303. 7. currus in praecipiti cursu manu inhibitus II. 144. 3. currus coelestis vid. plaustrum.
- Cursor, nudus I. 169. 1. cursoris armati habitus II. 162. 2.
- Cursus, certamen, procis propositum I. 380. 2. de imperio II. 5. 3. ab Hercule institutum II. 29. Apollinis et Mercurii II. 30. varia genera I. 390. 3. II. 33. 34. virginum II. 70. 2. cursus armatus II. 34. conf. not. 5. ad II. 82.
- Cyamites, eius templum I. 142. 3.
- Cyana, Scyllidis filia, eius uripandi peritia et statua III. 210. 1.
- Cyaneae, insulae Lyciae finitimae II. 315. 6.
- Cyanippus, Aegialei fil. I. 243. 4. eius tutores I. 295. 9.
- Cyaretus, Codri fil. Myuntis conditor II. 240. 7.
- Cyathus, ab Hercule digito percussus obit I. 228. 8. eius monumentum I. 229. 8.
- Cyaxares, rex Mediae II. 40.
- Cycnus, in pugna cum Hercule occisus, artis opere expressus I. 103. 7.
- Cyrenus, Ligurum rex in cycnum avem transformatus I. 119. 3.
- Cyrenus, Neptuni fil. rex Coloniis, eius in liberos crudelitas III. 192. 2.
- Cyrias, Atheniensis, contra Gallos fortiter pugnans occumbit III. 221. 3. eius scutum cum inscriptione Iovi dicatum ibid.
- Cydnus, fluvius frigidus II. 440. 2.
- Cydon, vel Cylon, Eleos tyrannide liberavit II. 18. 1. 180. 5.
- Cydon, Mercurii ex Acacallide fil. II. 513. 2.
- Cydon, Tegeatae fil. urbi nomen dat II. 513. 2.
- Cydonia, Cretae oppidum II. 211. 5. a Cydone conditum II. 513. 2.
- Cylarabes, Stheneli fil. rex Argivorum I. 243. 4. eius gymnasium I. 261. 8.
- Cyllen, Elati fil. II. 357. 3. Cyllenae monti et Mercurio Cyllenio nomen dedit, ibid. II. 400. 1.
- Cyllene, Arcadiae mons II. 357. 3. eius situs et memoranda II. 400. 1.
- Cyllene, Eleorum navale I. 536. 1. eius situs et etymon II. 228. 3.
- Cylon, seu Cyclon Argivus, a Perlis pecunia corruptus I. 367. 4.
- Cylon, Atheniensis I. 106. 1.

158. 1. supplex occisus II.
 331. 1.
 Cylon, Eleus vid. Cydon.
 Cyme, vid. Cuma.
 Cynaethaenses, Arcadiae, eorum
 situs et memoranda II. 406. 1.
 2. donarium I. 98. 1.
 Cyneas, Eretriensis, Philagri
 pater II. 269.
 Cynisca, Archidami Laced. regis
 filia virili ingenio femina vi-
 ctrix Olymp. I. 359. 1. II. 127.
 equi aenei in memoriam victo-
 riae Olymp. ab ea dedicati II.
 51. 3. eius heroum I. 394. 1.
 Cyniscus, Mantinensis, victor
 Olymp. II. 141. 6.
 Cynortas, rex Spartaee, Amy-
 clae fil. I. 330. 3. eius sepul-
 crum I. 384. 1.
 Cynortion, mons I. 282. 8.
 Cynosarges, Herculis templum,
 Athenis I. 69. 3.
 Cynoscephalae, pugna a Philip-
 po contra Romanos ibi com-
 missa II. 264. 4.
 Κυνουργες, Laconiae I. 402. 6.
 Cynurael, in Arcadia, eorum
 oppida II. 433.
 Κυνουργες, a Lacedaemoniis excin-
 duntur I. 334. 2. 355. 2.
 Cynurus, Persei fil. I. 334. 2.
 Cynus, Opuntiorum navale III.
 140. 1.
 Cynus, eius filia Larymna III.
 71. 4.
 Cyparissiae, oppidum Messeniae
 I. 592. 5. II. 347. 1.
 Cyparissus, oppidum Phocicam,
 postea Anticyra III. 290. 3.
 Κυπαρισσίων reliquiae I. 437. 2.
 Cypril, sulbus ad vaticinia utun-
 tur II. 130. 2. Homerum sibi
 vindicant III. 233. 3.
 Κυπρίων Corinthiis idem quod Λαγ-
 νες II. 73. 2.
 Cypselus, Arcadiae rex, eius
 filiam Cresphontes ducit I. 463.
 3. II. 361. 4. Aepyti fil. II.
 361. 4. cum posteris regno pri-
 vatus II. 364. 8.
 Cypselus, Kerionis fil. tyrannus
 Sicyon. I. 193. 4. in cista in-
 fans servatus II. 75. 2. unde
 dictus, ibid. eius maiores II.
 81. donarium Olympiae II. 9.
 4. posterii Cypselidae II. 75. 2.
 Cyrenaei, eorum defectio I. 23.
 5. thesaurus Olympiae II. 200.
 7. donaria Delphis III. 189. 3.
 197. 4.
 Cyrene, Libyae a Batto condita
 I. 390. 3.
 Cynus, Corsica insula Graecis
 ita dicta, uberius describitur
 III. 203. 5.
 Cyros, Aesculapii templum II.
 343. 5.
 Cyrtone, oppidum Boeotiae, eius
 situs et memoranda III. 73. 4.
 Cyrus maior, pater hominum
 merito appellatus II. 486. 3.
 Cyrus minor, Atheniensibus ini-
 micissimus II. 24. 4. Lacedae-
 monios pecunia iuvat I. 364.
 Cythera, insula et urbs I. 433. 1.
 a Tolmide capta I. 403. 6.
 Cytherus fluvius Elidis II. 215.
 4.
 Cythnii, insulares II. 102. 1.
 Cyziceni, Proconnesios in civita-
 tem suam cogunt II. 493.
Dactyli Idaei, Curetes II. 29.
 Δακτύλου μνημα, tumuli nomen,
 unde ita dictum II. 456. 2.
 Daedala magna et parva, festum
 Plataeensium III. 10. 2. 3. 11.
 Daedala, simulacra lignea III.
 10. 2.
 Daedalion Autolyxi pater II. 358.
 3.
 Daemon immanis (Herō) ab Eu-
 thymo expulsus II. 148. 3. eius
 habitus pictura expressus II.
 150. 4. Daemon hominis II.
 148. 3. Δαίμονες ἀγαθῶν aedes
 III. 125.
 Δαίμονιον esse βέλκων, declaratur
 I. 306. 3.
 Daetus, e posteris Cephalī I.
 144. 4.
 Daïmenes, Tisameni fil. II. 255.
 2.
 Daiphanes, Hyampolites, dux
 Phocens. III. 142. 4.

- Damocritus**, dux Achaeorum II. 280. 1. damnatus aufugit II. 281. 3.
- Damon**, Atheniensis, Euctemonis fil. Phocenses in coloniam deducit II. 238. 2. 245. 5.
- Damon**, Corinthius, victor Olymp. I. 502. 5.
- Damon**, Thurius, victor Olymp. quo anno primum renunciatus II. 331. 2. quo anno iterum victor evasit I. 553. 5. II. 143. 2. II. 435. 6.
- Damonicus**, Eleus, mulctatur II. 96. 7.
- Damophilus**, Boeotarcha III. 41.
- Damophon**, Pantaleontis fil. Pisae rex II. 214. 2.
- Damophon**, Thoantis fil. Corinthi rex I. 193. 3.
- Damophilus**, Penthili fil. II. 15. 2.
- Damothoidas**, Lepreata, Aristomenis gener I. 540.
- Damoxenidas**, Maenalius, victor Olymp. II. 146. 1.
- Damoxenus**, Syracusanus, pugil, de eo II. 476. 3.
- Danai**, Argivi ita dicti II. 235. 3.
- Danaus**, Argivorum regno potitur I. 234. 1. 246. 3. ubi primum in Argiva terra appulerit I. 325. 4. filias parricidio pollutas quo invento elocarit I. 380. 2. eius thronus I. 246. 4. donaria I. 248. 6. monumentum I. 251. 4. statua III. 176. eius filiarum facinus I. 234. 1. 267. 3. earum donarium I. 320. 2.
- Daphne**, nympa, Telluris oraculi interpret III. 155. 3.
- Daphne**, de eius amore narratio II. 407. 2.
- Δαφνοφόρος**, Apollinis sacerdos III. 32. 4.
- Dardania**, insula, postea Samothrace II. 247. 3.
- Dardanus**, Phryx, a Iove Bacchi simulacro donatus II. 306. 3.
- Dardanus**, Psophidius, Zacynthi pater II. 418. 2.
- Darius**, Artaxerxis fil. nothus, fratrem regno exuit II. 144. 3.
- Damocritus**, Oceani filia I. 147. 7.
- Damagetus**, Rhodius, rex Ialysi, ex oraculi responso Aristomenis filiam ducit I. 540. eius posteri usque ad Diagoram I. 541. 1.
- Damagetus**, Diagorae fil. victor Olymp. II. 151. 1.
- Damagetus**, Dorei fil. I. 541. 1.
- Damarchus**, Parrhasius ex Arcadia, victor Olymp. II. 154. 2. de eius transformatione fabula, ibid.
- Damaretus**, Etymonis fil. II. 18. 1.
- Damaretus**, Heraeensis, vid. Demaratus.
- Damaretus**, Messenius, victor Olymp. II. 180. 5.
- Damaretus**, Phigaliensis II. 145. 1.
- Damarmenus**, Eretriensis piscator, Pelopis os e mari extrahit II. 55.
- Damafias**, Penthili fil. Achaiae princeps II. 255. 2.
- Damafichthon**, Codri fil. Colophonis imperat, et a fratre occiditur II. 243. 1.
- Damafichthon**, Opheltae fil. Thebarum rex, eiusque posteri III. 21. 8.
- Damastistratus**, Plataeensium rex Laium sepelit III. 155. 2.
- Damastistratus**, Theopompi historici pater I. 370. 4.
- Damafus**, Codri fil. II. 244. 3.
- Damatrius**, Eleus II. 189. 7.
- Dameon**, Philiuntis fil. Herculis socius interfectus II. 207. de eius sepulcro, Taraxippo, narratio, ibid.
- Damis**, cum Aristodemo de imperio Messeniae contendit I. 491. 4. Messeniorum dux creatur I. 502. 3.
- Damiscus**, Messenius, eius statua II. 132. 1.
- Damithales** cum Trisaule Cereri templum exstruxit apud Phenaeas II. 396. 1.
- Damoclidus**, Boeotarcha III. 41.
- Damocratidas**, rex Argivus I. 585. 2.

- Δακτύλιον αἶμα I. 589.
 Dasea, vel Daseae, oppidum Arcadiae II. 353. 433. eius reliquiae II. 464. 6.
 Dates, Medus, eius reverentia religionum III. 250. 3.
 Δαῦλα (ῥά) antiquitus τὰ δαῖτα III. 153. 5.
 Daulis, nympha III. 152. 5.
 Daulis, oppidum Phocidis III. 148. eius situs, etymon; memoranda, III. 152. 5. 153.
 Deae μεγάλα I. 578. 5. earum templa, sacra etc. II. 448.
 Δεκαδρχίαι, a Lyfandro institutae III. 102. 6. abolitae II. 510. III. 22. 1.
 Δελοίαι, Atheniensium φροῦρον I. 362. 3.
 Decimae spoliolorum II. 41. metallorum III. 178. 2. decimatio captivorum ad supplicium trahendorum I. 75.
 Degmenus, Eleus sagittarius, eius cum Pyraechme singulare certamen II. 14.
 Deianira, Oenei filia, eius sepulcrum I. 265. 5.
 Deidamia, Pyrrhi filia I. 586. 3. eius maiores, ibid.
 Δεῖμα (Pavor), eius imago I. 189. 6.
 Δεινὴ (ῥ) lacus II. 366. 1. 2.
 Δεινίχα, Archidami uxor I. 371. 4.
 Deinome, Troas III. 241.
 Deion, vel Deioneus, Cephalipater I. 143. 4. III. 253.
 Deïope I. 50. 2.
 Deïphobus III. 260.
 Deiphontes, Antimachi fil. Temeni gener, consiliarius et dux I. 245. 1. uxorem affinis eripere conatur I. 284. 285. uxorem extinctam sepelit, ibid. Epidauriam occupat I. 274. 2. eius maiores I. 245. 1. liberi I. 285. 3.
 Δεῖρας, locus in regione Argiv. I. 267. 1. eius portae I. 270. 1.
 Delium, in Tanagraea regione, eius situs, memoranda III. 60. 1. pugna ibi commissa III. 22. 1.
 Delphi et Pytho eadem urbs III. 160. 3. eius situs, conditor, memoranda III. 160. 2. 168. 4. 170. 5. hippodromus III. 296. 4. stadium III. 266. 1. Taraxippus III. 296. 4. navale III. ibid. templa III. 168. 4. templum Apollinis antiquissimum III. 157. 5. saepius attentatum III. 161. 1. a Phocensibus captum I. 370. 4. III. 145. 2. a Gallis occupatum I. 164. Delphici templi architectus III. 118. Delphici thesauri II. 197. 1. III. 178. 1--180. Delphica donaria III. 170 -- 178. de Delphico oraculo variae fabulae III. 155. 3. Delphica πεδύμνη pecunia corrupta I. 344. 4. Delphis conveniunt Amphictyones II. 325. 3. III. 166. 1.
 Delphi, Phocenses vocari nolunt I. 584. 6. contra Gallos a Graecis adjuvantur III. 227. 2. Delphorum donarium, lupus aereus III. 194. 4.
 Delphinium, dicasterium Atheniensium I. 110. 10.
 Delphinus, Melicertae cadaver in litus effert I. 172. 11. 179. 3. Phalantum in Italiam transvehit III. 191. 5. puero sanitationis mercedem pendit I. 444. 5. Arionem Citharoedum vehens, aere expressus I. 444. 5. aeneus aquam eructans I. 186. 7. aeneus Olympiae II. 205. 7.
 Delphus, Apollinis fil. III. 160. 2.
 Delta, loci nomen I. 254. 2.
 Delta, Aegypti insula II. 230. 4.
 Delus, Graeciae emporium, diripitur et vastatur a Menophane Mithridatis duce I. 434. 2. prope deserta II. 454. Delii ab Atheniensibus eiecti I. 554. Delum sacrificia et choros initunt Messenii I. 465. 1. Delta navis I. 111. 1. Deliae virgines comam detondent Hecaeergae et Opidi I. 166. 4.
 Demades, Atheniensis proditor II. 270.
 Demaratus, Aristonis fil. mense septimo natus I. 357. 7. Spartae

- tae rex I. 344. 3. 358. 7. a Cleomene regno privatur I. 344. 4. 358. 7. in Persidem abit I. 358. 7.
- Demaratus, Heraeënsis, victor Olymp. II. 34. 162. 2. 429. 2. III. 164.
- Demetrius, Antigoni fil. et dux I. 23. 5. Macedoniae rex I. 140. 4. tyrannos Athenis eiicit I. 95. 96. cum Lyfimacho bellum gerit I. 35. 36. Alexandrum, Cassandri fil. occidit I. 36. 1. in Seleuci potestatem venit I. 36. 2. II. 184. 4. eius statua II. 184. 4. III. 175. 1. ab Elide coronatur, in artis opere II. 187. 3.
- Demetrius, Phanostrati fil. tyrannus Atheniens. a Cassandro impositus I. 95. 5.
- Demetrius, Philippi fil. Messeniam occupat I. 559. 1. a fratre veneno necatus I. 211. 5.
- Demo, Sibylla Cumana III. 186. 4.
- Democles, Archon. Atheniensis III. 232. 9.
- Democratia, sola Atheniensium aucta I. 586. 3. democratiae Atheniens. auctor Theseus I. 12. 2. democratia olim in Graecia non admissa III. 4. 2. democratia pictura expressa I. 12. 2.
- Democritus, Tenedius, victor Olymp. II. 190. 1.
- Demodocus, Alcinoi familiaris I. 9. 3. cantans artis opere expressus I. 412. 7.
- Demonassa, Amphiarai filia, in artis opere II. 76. 4. Thersandri uxor III. 20. 8.
- Demophauntus, occisus a Philopoemene II. 502.
- Demophon, Thesei fil. III. 239. cur et ubi homicidii iudicium subierit I. 109. 9.
- Demophon, Pisae tyrannus II. 72. 4.
- Δῆμοι minores Atticae I. 120 — 122. 124. 3.
- Δῆμος vid. populus.
- Demosthenes, an Harpali pecuniarum particeps factus I. 306. 4. eius exilium et violenta mors I. 28. 4. 306. 3. ad Sphacteriam insulam res gestae I. 47. 4. statua I. 28. 4. monumentum I. 306. 3.
- Demylus Carystius II. 160. 1.
- Dens apri mirae magnitudinis II. 493. dentes non renascuntur adultis, nec igni cedunt II. 50. dentes non esse ex elephantis ore exertos, sed cornua, ibid. dentium ordines tres III. 64. 4.
- Δῆδος, Ceres II. 482. 4.
- Δηομένης, Arcadis filia II. 376. 5.
- Derae, locus Messeniae I. 508. 2. 509. 4.
- Derites, Harpali fil. II. 301. 4.
- Derrhion, locus I. 422. 7.
- Desperata audacia, Messeniorum I. 481. Desperatio Phocica III. 142. 3.
- Δῆσπονα, II. 66. 3. 380. 4. 435. 4. ab Anylo nutrita II. 467. 3. de eius parentibus, sacris et simulacris plura II. 465 — 468. Δῆσπονας II. 69. 6.
- Deucalion, eius sepulcrum Athenis I. 67. 8. diluvium I. 152. 1. II. 31. 1. III. 159. 1. diluvii aquae ubi defluerint I. 66. 7.
- Deus Bonus, eius aedes II. 462. 3.
- Dii, homines in bellis adiuvantes II. 379. olim homines pios ad mensam adhibere soliti II. 351. 2. cognomina a templorum dedicantibus acceperunt I. 539. 5. Dii Argivi, unde dicti II. 323. 7. Dii magni, Dioscuri II. 410. 2. Dii maximi II. 319. 6. Dii πρώτοι II. 449. 1. Dii καθ' αὐτοὺς II. 488. 5. Dii ἑγνόντες I. 6. 4. II. 63. 6. Dii καταχθόνιοι I. 296. 2. III. 270. 9. Deorum mater, vide Mater. Deorum omnium commune templum I. 67. 9. 186. 7. 272. 5. 430. 6. Deorum omnium communis ara II. 63. 6. 69. 6. Deorum τέχνη I. 221. 8. Deorum simulacra olim victis auferebantur II. 492. 2. Deorum

rum XII. aedes II. 424. 3. signa I. 153. 2. picturae I. 12. 2.
Dexamenus, Oleni rex et eius filiae II. 12. 4.
Diaeus, Megalopolitanus, Achaeorum princeps II. 277. 281. 4. 287. 4. veneno se ipse necat II. 291. 4.
Diagon, fluvius II. 210. 4.
Diagoras, Damageti fil. I. 541. 1. eius posteri Diagoridae, ibid. II. 146. 1. eorum victoriae Olymp. et statuae II. 150. 151.
Diagoras Rhodius III. 173.
Dialces, Mantinensis, victor Olymp. II. 145. 1.
Diallus, Pollidis fil. Smyrnaeus, victor Olymp. II. 173. 4.
Diana, Cereris, non Latonae filia II. 467. 3. habitandi locum monstrat I. 432. parturientibus formidolosa I. 566. 3. Buphagum transfigit II. 439. 11. ab Hyampolitidis praecipue culta III. 286. 4. humeris alatis II. 83. eius simulacra vario habitu expressa, ibid. II. 324. 7. 338. 4. 341. 3. 466. 2. III. 294. 1. signa lignea I. 112. 2. templum Megaris I. 164. 1. ara quadrangula II. 62. Eius cognomina.
Diana, Aeginaea I. 389. 2. *Ἀιτωλά* III. 303. 6. *Ἀγοραία* II. 66. 3. *Ἀγροτέρα* I. 71. 7. 157. 4. II. 68. 5. 336. 2. 338. 4. *Ἀλφειαία* II. 216. 5. **Amarysia**, unde dicta I. 122. 3. *Ἀναίτις* I. 402. 6. *Ἀνιμῶτις* I. 587. 5. *Ἀπαρχομένη*, unde dicta II. 416. 5. *Ἀρεατῆς* I. 442. 2. *Εραρυρία* I. 87. 8. 9. I. 186. 1. *Καλαίη* II. 460. 7. **Caryatis** I. 372. 8. **Cedreatis**, unde dicta II. 389. 2. *Κνακκλησία* II. 415. 3. *Κνακλιάτις* II. 515. 5. **Cnagia**, unde dicta I. 409. 3. *Κοκκῆνα* II. 67. **Condyleatis**, unde dicta II. 416. 5. **Cordaca**, unde dicta II. 213. 1. **Coryphaea** I. 283. 2. **Daphnaea** I. 440. 6. **Derrhiatis** I. 422. 7. **Dictynna** I. 440. 6. **Dictynnaea** III. 290. 3. **Elaphiaea** II. 217. 5. **Ephefia**, eius antiquitas II. 239. 4. templum II. 414. 1. simula-

crum I. 185. 5. templum, signum, cultus I. 570. 6. sacerdotes **Essenes** II. 388. 1. *Εὐκλεία* III. 51. *Εὐρίππη*, unde dicta II. 392. 4. *Ἥγεμᾶχ* I. 391. 6. *Ἥγεμόνη* II. 465. 7. 495. 4. *Ἥμερυσία* II. 405. 3. *Ἥρεια* II. 487. 2. **Hymnia** II. 363. 8. 388. 1. **Iphigenia** I. 312. 2. *Ἰεῦρα* vel *Ἰεσῦρα* I. 389. 2. 443. 3. **Laphria**, de ea plura II. 302. 6. eius simulacrum I. 569. 6. **Leucophryne** I. 98. 4. 411. 6. **Limnaea** I. 205. 6. **Limnas**, eius templa I. 436. 6. 466. 2. 568. 3. templum et signum II. 515. 5. templum et festum II. 310. 4. 5. *Λυκεία*, unde dicta I. 297. 6. **Lycoatis** II. 464. 5. **Lygodesma** I. 403. **Munychia** I. 6. 4. **Mysia** I. 423. 9. **Orthia** I. 268. 6. 401. 6. 402. ad eius signum ephebi Spartani flagris caeduntur II. 414. 1. *Παιδοτρόφος* I. 582. 3. *Πατρώα* I. 212. 6. **Persica** II. 257. 4. **Pheraea** I. 216. 6. 264. 5. *Φιλομειρανός* templum II. 220. 6. *Φωσφόρος* I. 571. 8. *Προπυλαία* I. 147. 6. **Protothronia** III. 301. 3. **Pyronia** II. 398. 4. **Saronia** I. 304. 9. **Sciaditis** II. 459. 5. *Σειλεσφόρος* I. 121. 16. *Τειρεα* I. 170. 7. I. 432. II. 340. 1. 447. 5. eius etymon I. 153. 2. 296. 1. **Stymphalia** II. 413. 6. **Taurica** I. 87. 9. 401. 6. **Triclaria** II. 304. 1. 320. 7.
Diastae Dil oppidi cives III. 93. 4. eorum donarium III. 189. 3.
Διαυλος, quando institutus II. 33. *διαβλῶν δρόμος* qua forma II. 76. 3. *διαυλος εὖν ἀσπίδι* III. 282. 2.
Dicaearchia, oppidum Tyrrenorum I. 589. II. 367. 3.
Dicalterium, Spartanorum I. 347. 3. **dicaeteria** Atheniensium I. 107. 5. -- III.
Δίκη, eius effigies II. 79.
Dicon, Callibroti fil. victor Pythic. II. 135. 5.
Dictys, Persei *εὐτῆρ*, eius ara I. 241. 1.

Dictyn-

- Dictynna, Britomartis dicta I. 293. 3. eius templum I. 383. 7.
 Didas, Aegyptius, pugil II. 96. 6.
 Didyma, Milesiorum I. 216. 4. II. 58. 6. ibi Apollinis oraculum II. 239. 4.
 Didymae, insulae III. 179. 3. *Διδυμαι*, locus I. 317. 4.
 Digiti, digitorum refractio in palaestricis certaminibus II. 138. 1. 476. 2.
 Diitrephes, eius statua I. 85. 4.
 Dindymene mater, eius templa II. 297. 5. 308. 2. III. 75. 3.
 Dinocrates, Messeniorum princeps I. 562. 5. Philopoemenis veneno necati poenam morte voluntaria luit II. 508. 509.
 Dinolochus, victor Olymp. II. 126.
 Dinomenes, Hieronis pater, rex Syracusarum II. 167. 1.
 Dinomenes, Hieronis fil. rex Syracusarum II. 167. 1. 483.
 Dinomenes, Syracusanus, Hieronis percussor occiditur II. 168.
 Dinosthenes, Laco, victor Olymp. II. 188. 6.
 Dnyttas, Parrhasius II. 155. 2.
 Diocles, Cereris mystes I. 230.
 Diocles, Ortilochi fil. I. 454. 3. I. 365. 2. eius liberi, ibid.
 Diodorus, Sicyonius, victor Olymp. II. 293. 7.
 Diogenes, Boeotarcha III. 216. 3.
 Diogenes, Macedonici praesidii dux I. 209. 5.
 Diogenes, Sinopenfis, canis appellatus, ubi sepultus I. 184. 4.
 Diogenia, Celei filia I. 146. 3.
 Diognetus, Crotoniates, victor Olymp. III. 159. in fine cap.
 Diomedes, rex Thraciae ab Hercule interfectus I. 412. 7.
 Diomedes, Argivorum ad Troiam dux I. 41. 7. 295. 9. in reditu errat I. 109. 9. Hippolyto sacra instituit, et Apollini templum exstruit I. 300. 1. 301. 2. cur Minervae templum statuerit I. 267. 2. Oeneum avum tuetur et honore profequitur I. 270. 2. Thebarum expugnationis socius I. 251. 4. Pythicos ludos instituit I. 301. 2. Palladium auferens, pictus I. 82. 6. pictus III. 237. eius statua III. 176.
 Dion, Epidaurius, Lyfandri ad Aegospotamos socius III. 173.
 Dion, urbs Macedoniae III. 189. 3. vide et Diaftae.
 Dionysiades, virgines I. 387. 5.
 Dionysias, fons I. 592. 5.
 Dionysion (Bacchi templum) I. 166. 5. 204. 6.
 Dionysius, Siciliae rex II. 130. 4.
 Dionysophanes, Ephesius III. 7. 1.
Διονύσου κῆπος, campus I. 438. 3.
 Diophanes, Diaei fil. Megalopolitanus cunctam Peloponnesum in Achaicum concilium cogit II. 446. 2. dux Achaeorum II. 506. 1.
 Diophantus, Archon Atheniens. II. 490. 3.
 Diorea, Amaryncei fil. II. 12. 4.
 Dioscuri, *Δίωκτες* I. 318. 6. III. 301. 3. magni Dii I. 120. 1. *Ἀμβροσίαι* I. 386. 4. *Ἀφειρήσιαι* I. 391. 7. Colchicae expeditionis socii I. 439. 5. Martis signum e Colchis asportant I. 417. 7. cum patruelibus Ida et Lynceo pugnant I. 460. 1. Messeniis infensi I. 551. 1. hospitum habitu a Phormione hospitium petunt I. 399. 3. a Messeniis sibi vindicati I. 447. 2. 570. 7. Dioscurorum natale solum I. 446. 2. uxores et focer I. 383. 7. uxores, filii, equi I. 260. 6. templum cum simulacris I. 63. 1. templa I. 391. 6. 419. 1. simulacra I. 260. 6. 570. 7. signa aerea pedalia I. 447. 2. effigies II. 83. lucus II. 318. 3. Dioscurorum habitu simulato falluntur Lacedaemonii I. 551. 1.
Διοσκουρίται, Lacedaemoniis et Atheniensibus terrori sunt I. 350. 8.
 Diotimus, Milonis Crotoniatae pater II. 177. 2.
 Dirce,

- Dirce, fluvius Boeotiae III. 57.
3.
Dirce, Lyci uxor, ab Antiopae filiis occiditur III. 75. 3.
Διρκίη, Arcadum oppidum I. 376. 6. pugna ibi commissa, ibid. II. 371. 4.
Dipoenae, vicus Arcadiae II. 435. 5.
Discus a Perseo inventus I. 235. 2. disco occiditur Thermius a fratre Oxylo II. 13. disco insistent Milo oppugnantes ludibrio habet II. 178. disci tres ad quinquertii ludicrum repositi II. 198.
Divinatio, ex aquis I. 435. 5. II. 315. 5. 6. ex Aetnae montis crateribus I. 436. 5. ex insomniis I. 446. 1. e talis II. 333. 6. e victimae alligatae gestu I. 573. 3. e variorum animalium extis II. 129. 2.
Divitiae, prisci temporis in equorum et boum gregibus positae I. 591.
Dius, Oxylo Eleorum regnum sibi vindicanti resistit II. 14.
Docimus, Macedo, Antigoni dux I. 27. 1.
Dodone, Iovis ibi templum ac sacra fagus I. 62. 5. oraculum II. 312. 1. quercus sacra II. 415. 4. apud Dodonaeos πέλαιες vates III. 187. 5.
Δόλιχος I. 424. 1.
Dolopum gens, in Amphictyonum concilio III. 166. 2. extincta III. 167. 2.
Dolus, eius exempla I. 462. 499. 6. 523. 3. 524. 4.
Δουκνίτης, vid. Neptunus.
Δουκνίδην (ή) locus in agro Thespiensi III. 98. 6.
Δουρῶνα, urbs Sicyoniorum II. 338. 6. conf. Gonusa.
Δορυκτῆς, fons I. 394. 2.
Dorceus, eius heroum I. 394. 2.
Doreus, seu Dorieus, Damageti fil. I. 541. 1. Damageti pater, ibid.
Doridas, Propodae fil. I. 193. 3.
Dorieus Anaxandridae fil. in coloniam mittitur I. 342. 7. 8. 400. 4. cum exercitu deletus, ibid.
Dorieus, Diagorae fil. Rhodius, victor Olymp. II. 150. 1. plura de eius victoriis, rebus gestis et interitu II. 151. 2. — 153.
Dorienses, quando in Peloponnesum redire conati II. 360. 1. navibus ubi ad Peloponnesum appulerint II. 361. 4. ex Oeta in Peloponnesum venerunt II. 4. 1. duce trioculo utuntur II. 12. 5. 13. in Peloponnesi civitates recipiuntur I. 225. 1. Corinthum oppugnant I. 193. 3. a Messeniis agri partem accipiunt I. 462. victis Achaeis Iovi Tropaeo templum statuunt I. 383. 7. Dorienses in Asia III. 232. 1.
Dorienium cultus Apollinis Carnei I. 385. 2. 3. reges I. 463. 5. nomen quo tempore Graecis non usquequaque notum I. 322. 3. dialectus quo tempore communis, ibid. dialectus a Messeniis accurate servata I. 554.
Dorica aedificatio (*δορική*) II. 39. 2. 70. 1. 221. 2. 222. 4. Δωρικὴ ἀρχιτεκτονική III. 38. 4.
Δωρικὴ ἀρχιτεκτονική III. 294. 2.
Dorium, urbs, eius rudera I. 579. 7.
Dorium, mons II. 137.
Δόρυ, sceptrum Vulcani nominatum III. 133.
Δορυκταῖοι, exules Megarenses I. 154. 4.
Doryssus, Labotae fil. Spartae rex I. 335. 3.
Dotadas, Isthmii fil. Messeniorum rex I. 464. 6.
Δραβητικὴ, regio I. 113. 4.
Draco, viae dux II. 370. 3. urbis condendae locum monstrat I. 435. 4. fontis custos III. 32. 5. Hesperiorum malorum custos II. 200. 5. puerum contra lupum tuetur III. 278. 5. singulari modo interemptus III. 80. 5. 81. draconis forma sumta daemon cum saemina concumbit I. 505. 5. draconis e dentibus

- bus satis nascuntur viri III. 31.
 1. in draconem conversus puer
 II. 204. 3. draco Minervae ap-
 positus I. 92. 7. draco in cly-
 peo Menelai III. 242.
- Dracones**, Epidauri singulares,
 Aesculapio sacri I. 282. 1.
 Aesculapio sacri I. 221. 8.
 Aesculapio et Trophonio sacri
 III. 124. 2. Triptolemi currui
 iuncti II. 301. 2. sceptro cir-
 cumvoluti III. 124. 2. dracones
 Gigantibus pro pedibus II.
 443. 3. draconum squamae I.
 79. 8.
- Dracon**, Atheniensibus leges tu-
 lit de caede II. 166. 2. de im-
 punitate et adulterii poena III.
 116. 4.
- Drepanon**, promontorium, unde
 nomen acceperit I. 321. 4.
- Dromeus**, Mantinensis, victor
 Olymp. II. 165.
- Dromeus**, Stymphalius, victor
 Olymp. Pythi etc. II. 153. 3.
- Dromichaetes**, Getarum rex I.
 33. 7.
- Δρόμος**, locus Spartae I. 390. 6.
 δρόμος ἱερὸς in Elide II. 218. 1.
 δρόμος ἱππικός II. 187. 4. vide et
 Curriculum ac Cursus.
- Dropion**, rex Paeonum III. 188.
 1.
- Dryades**, nymphae II. 356. 2.
- Dryas**, rex III. 255.
- Drymaea**, oppid. Phocidis III.
 148. 2. eius situs, memoran-
 da, conditor III. 279.
- Dryon**, Pelleneus II. 156. 3. 341.
 3.
- Dryops**, Apollinis fil., eius tem-
 plum, signum, sacra I. 584.
 6.
- Dryopes**, eorum nomen, fedes,
 migrationes I. 583. 6. Dryo-
 pes e Parnasso in Peloponnesum
 veniunt, ibid. II. 4. 1. ab Ar-
 givis sedibus suis pulsi I. 481.
 583.
- Δρυς**, arbor, tria eius genera in
 Arcadia II. 385. 1.
- Dulichii**, postea ναυαῖς II. 184. 3.
- Duodecim Dii**, vld. Dii.
 Pauf. I. III.
- Duos parietes de eadem fidelia**
 dealbare: dictio proverbialis II.
 137.
- Δούριος**, vel Δούρειος ἵππος, ab
 Epeo fabricatus I. 287. 4. unde
 fabricatus I. 386. 3. eius effi-
 gies aenea I. 87. 10. effigies
 picta III. 242.
- Duris**, Samius, victor Olymp.
 II. 173. 3.
- Duces**, in magnis cladibus ple-
 rumque priores cadunt I. 351.
- Dymas**, Aegimii fil. II. 296.
- Dyme**, urbs Achaiae, eius situs,
 nomen vetus, memorabilia II.
 295. 3-297.
- Dyrrhachium**, olim Epidamnus
 II. 163.
- Dysaules**, Triptolemi pater I. 51.
 Celei frater I. 229. 2. Cereris
 sacra instituit I. 230. eius mo-
 numentum I. 223. 5. 230.
- Dyseinetus**, Archon Atheniens.
 I. 553. 5.
- Dysponteus**, Oenomai fil. II.
 215. 2.
- Dyspontii**, ab Eleis deficiunt II.
 214.
- Ebeni lignum**, radices subter-
 raneae I. 162. 6. ad simulacra
 conficienda adhibetur II. 400.
 2. simulacra ex eo confecta I.
 135. 2. 162. 6. II. 515. 5.
- Ebrietas**, pictura expressa I. 279.
 3. ebrietatis Sileno vinum mi-
 nistrantis signum II. 223. 6.
- Ebur**, unde importatur II. 51. 1.
 ebur statuarum oleo vel aqua
 conservatur II. 29. 5. eboris
 usus antiquus I. 43. 4. signum
 ex ebore totum II. 493.
- Ecbatana Medica** I. 540.
- Ἐκβεβράδαί**, quid denoret I. 438.
 3.
- Ecdelus**, Arcesilai discipulus,
 Philopoemenis praeceptor II.
 499.
- Ἐκχεῖρα** II. 16. 4. Iphitum mari-
 tum coronans II. 43. 3. 116.
 2.
- Echeclus**, Agenoris fil. III. 246.
- Echecratides**, Larissaeus, eius
 donarium III. 200. 4.
- 2
- Eche-

- Echedamia**, oppid. Phocidis III. 148. 2.
Echelatus, Pentbili fil. I. 334. 1.
Echembrotus, Arcas, victor Pythic. III. 163. 3. eius donarium cum epigrammate III. 164.
Echemus, Aeropi fil. Arcadiae rex II. 359. 7. Hyllum, cum quo singulari certamine congreditur, interficit I. 156. 3. 174. II. 360. 1. 490. 2. eius monumentum II. 515. 5.
Echephron, Herculis fil. e Pso-phide II. 418. 1. eius heroum II. 419. 3.
Echepolis, Alcathoi fil., perit I. 163. 7.
Echestratus, Agidis fil. Spartae rex I. 334. 2.
Echetimus, eius uxor I. 215. 3.
Echellus seu Echetlaeus heros I. 56. 125. 4.
Ἐχινάδαι, demus Tegeaticus II. 490. 1.
Echidna, Stygis filia et Pirantis II. 402. 1.
Echinades, insulae II. 348. 1. cur non continenti iunctae II. 421. 5.
Echion, Cami gener III. 16. 1.
Echo, Echus porticus vocem ter referens I. 315. 6. vocem septies referens II. 97. 7.
Echoeae III. 237.
Edoni, caedunt Athenienses I. 113. 4.
Eetion, Cypseli pater I. 193. 4.
Egestaei, Dorieum occidunt cum exercitu I. 400. 4.
Ἐγεστος, Corinthiorum dux, caesus I. 523. 1.
Eion, oppidum ad Strymonem II. 372. 5.
Ἐλάσιος, Lycini fil. victor Olymp. II. 191. 3.
Ἐλαῖον, locus I. 309. 6.
Eioneus, Magnetis fil., ex Hippodamiae procis ab oenomaio occisus II. 213. 7.
Eioneus, a Neoptolemo occisus III. 245. 1.
Ἐλας, Messeniae mons I. 518. 6. 519. 536. 1. 537. 2.
Ἐλαῖον, vid. Pax. Elaea, oppidum Myliae III. 20. 7. Elai-tarum donarium Olympiae II. 107.
Ἐλαίος I. 304. 9.
Elaeus, locus I. 455. 4.
Elaton, mons II. 479. 5. 481. 1.
Elaphiaea dea II. 217. 5.
Elaphios, femina Elea II. 217. 5.
Ἐλάφις, mensis apud Eleos II. 58. 5. in verno aequinoctio II. 202. 1.
Elaphus, fluv. Arcadiae II. 463. 4.
Elassus, a Neoptolemo caesus, pictus III. 243. 1.
Ἐλέσις, oppidum Phocidis I. 74. 4. II. 287. 3. eius conditor II. 357. 2. litus, memoranda III. 280. 1. 282. 3. Elateensium donarium III. 208. 6.
Elatus, Arcadis fil. montis Cyl-lenes dominus II. 356. 2. eius in Phocidem migratio et filii, ibid. 2. 3. res gestae III. 280. 2. eius fil. Ischys I. 275. 5. eius statua II. 498. 6. III. 282. 3.
Eleatas, Lycaonis fil. II. 353.
Electra, ab Oreste Pyladi nup-tum data I. 237. 5. eius liberi et sepulcrum, ibid.
Electra, Atlantis filia I. 579. 6.
Electra, Cadmi soror III. 26. 3.
Electra, fluvius I. 579. 6.
Electra, Helenae samula III. 238.
Electra, Oceani filia I. 566. 3.
Electrum, quod in Eridani sabu-letis reperitur, et signum ex eo confectum II. 52. 5. 6. ele-ctrum metallum, ibid. electro confectum monile III. 135. 2.
Ἠλεκτραί seu Ἠλεκτρίδες πόλεις The-barum et memoranda ad illas III. 28. in fine cap. 33.
Electryon, Alcmenae pater, Mi-deae rex I. 273. 8. Licymni pater I. 262. 8.
Ἠλεγεῖον, vide Epigramma.
Elei, vid. Elis.
Ἠλεος, eius ara Athenis, I. 59. 1.

Ele-

- Elephantl**, a quo primum in Europam inducti I. 43. 4. Homero ignoti, ibid. eorum exertos dentes cornua esse asseritur II. 49. 1--51.
Elephenor I. 62. 6. Chalcodontis fil. naves ad Ilium ducit II. 397. 3.
Ἐλευθε, Cherfonnesi urbs, Protesilaos sacra I. 131. 2. 345. 5.
Eleus, Amphimachi fil. rex Elis II. 12. 4. 5.
Eleus, Eurycydae et Neptuni fil. Epeorum rex II. 6. 6. pater. Augeae II. 61. 7.
Eleusis, heros, eiusque parentes I. 147. 7.
Eleusis, oppid. Boeotiae III. 73. 2.
Eleusis, urbs, a quo dicta I. 147. 7. eius memoranda I. 147. 6.
Eleusinii, victi in potestatem Atheniensium sese tradunt I. 145. 3. Eleusiniorum sacrorum religio III. 264. Eleusinia sacra apud Pheneatas II. 394. 8.
Eleusinium, templum Athen. I. 51. templum Laconiae I. 422. 6.
Eleuther, Apollinis fil. III. 60. 2. victor Pythic. III. 162. 2.
Eleutherae, urbs I. 148. 8. 9. Eleutherenfes olim Atticae confines, post Atheniensibus iuncti, ibid.
Eleutheria, festum III. 8. 4.
Ἐλευθερίων ὕμνος I. 238. 1.
Eleutherolacones, eorum conditio, sedes, oppida I. 426. 6.
Elis, a Messeniis capta I. 556. 3. Elis et Messeniae fines I. 592. 5. II. 23. 2. Elis et Arcadiae fines II. 210. 3. Elis situs II. 348. 1. Elis Demetrium coronantis effigies II. 187. 3. Elis memoranda II. 217. 1--229. gignentia II. 229. 4. Byssus, ibid. II. 18. 2.
Elis ἡ πόλις II. 72. 5.
Elei, olim Epei II. 6. 6. unde profecti II. 4. 2. optimis legibus instituti I. 556. 3. Elei et Pisatae quomodo litem diremerint II. 72. 4. Messeniis auxilia mittunt I. 509. 4. Isthmicis ludis arcentur II. 9. 4. 135. 186. 2. Eleorum reges II. 4. 2. sq. res bellis gestae II. 16. 5. sq. cum Spartanis bellum I. 360. 2. sq. de Spartanis tropaeum II. 122. 7. de Arcadibus victoria II. 203. 3. de Arcadibus tropaeum II. 209. 2. Eleorum et Thebanorum in Sicyonios expeditio quo tempore facta II. 133. 2. Eleorum heroum cultus II. 69. 7. Eleorum in Ammonis templo arae, ibid. donarium II. 106. Prytaneum II. 68. 5. tribus II. 38. 5. tabulae seu commentarii victorum Olympicorum I. 424. 1. II. 93. 5. 129. 1. 154. 1.
Elisson, fluvius I. 222. 2.
Elleborus, ubi nascitur III. 291. 4. eius duae species, ibid. eius radicibus in flumen iniectis capta Cirrha urbs III. 297. 5.
Ellychnium e lino Carpasio, quod igne non conficitur I. 99. 7.
Elpenor, pictus III. 254.
Elymi pellunt Cnidios III. 179. 3.
Elyrus, oppidum Craetae III. 199. 3. Elyriorum donarium III. ibid.
Emaution, Arcas, victor Olymp. II. 190. 2.
Ἐμβολιον, Olymp. II. 67. 205. 7.
Empedus, Callistrati pater, Atheniens. II. 291. 3.
Emperamus, Spartanus I. 527. 3. 529.
Ἐναιγείας πάτρας I. 173. 12.
Ἐναπαδων, Aesculapii templum appellatum I. 389. 2.
Enaraephorus I. 394. 2.
Enceladus, in Deorum pugna adversus Gigantes a Minerva impugnatus II. 494. 1.
Enchelees, popul. Illyrii III. 16. 1.
Endeis, Scironis filia, Aeaci uxor I. 290. 7.
Endymion, Aethlii fil. Elis rex II. 4. 2. II. 31. 1. eius uxores 2. 2. cc

- et liberi II. 4. 2. filius Aetolus et filia Eurycyda II. 6. 6. monumentum et adytum II. 5. 4. II. 205. 6. statua II. 201. 8. Enispe, insula II. 427. 7. Enneacrunos, fons Athenar. I. 50. 1. Enodia, eius sacra apud Colophonios I. 392. 9. Enope, urbs, postea Gerenia I. 248. 6. Enudus, Ancaci et Samiae fil. II. 246. 2. Enyalus II. 80. 1. Enyalio mactatur capulus caninus I. 392. 9. Enyalii in compedibus signum I. 396. 5. Enyo, dea quae bellantes ducit in Homero. I. 566. 3. I. 29. 5. *Ἡὸς μεγάλας*, vid. Indic. III. scriptor. voc. Heliodus. Epaminondas, Polymnidis fil. Thebanus I. 571. 8. II. 510. Megalópolis conditor II. 430. 2. III. 45. 2. Messenen restituit I. 548. 5. 549. III. 45. 2. res Graecas labefactatas restituit II. 510. reus sine iudicium calculo dimittitur III. 45. 4. a quo et ubi interfectus ac sepultus II. 382. 4. 5. 6. III. 47. 3. Epaminondae maiores, genus, adolescentiae studia, res gestae II. 383. 5. III. 39. 1. eius lenitas II. 500. species ei per quietem oblata I. 549. 5. 6. oraculum ei datum de pelago cavendo II. 383. 6. eius elogium, ibid. effigies picta I. 13. 3. statua II. 571. 8. 572. 1. statua cum epigrammate III. 48. 4. Epebolus, Messeniorum vates I. 488. 3. 489. 492. Epei, pop. ab Epeo II. 5. 3. cum Aetolis sedes et agros iungunt II. 14. 1. *Ἐπειδης*, Endymionis fil. II. 5. 2. Eleorum rex II. 5. 3. 5. *Ἐπειδης*, Panopei fil. duratei equi artifex I. 87. 10. 287. 4. lignum signum ab eo fabricatum I. 247. 6. eius muros Trolanos evertentis effigies picta III. 242. Eperastus, Theogoni fil. Eleus, vates et victor Olymp. II. 191. 4. *Ἐφεβίων*, vel *Ἐφεβαίων* I. 392. 9. I. 419. 1. Ephebi, Spartani, eorum pugnae I. 392. 8. 9. sacra, ibid. I. 419. 1. 422. 8. eorum gymnasium apud Pellenaeos II. 341. 3. Ephesus, Caystri fil. II. 240. 4. Ephesus, urbs a Epheso denominata II. 240. 4. a Lyfimacho aucta I. 34. 8. Ephesi veteres incolae II. 240. 4. ab Ephesiis posita signa ducum Spartanor. et Atheniens. II. 137. Ephesi agri fluvii et fontes II. 253. 5. Ephesi templi conditores II. 240. 4. eius magnitudo et opulentia II. 250. 2. Ephesia dea II. 138. 6. Ephialtes et Otus primi Musarum cultum instituunt et Ascrum condunt III. 87. 1. Ephialtes, Rhetor, eius sepulcrum I. 117. 15. Ephialtes, Trachinus, Persis viam per Oetam monstrat I. 15. 2. *Ἐφεσίων*, I. 379. Ephiori Spartani, *τῶν Ἰφίωνος ἀγῶν* I. 348. 3. eorum numerus et munus I. 374. 2. Ephyra, Oceani filia I. 177. 1. Ephyraea, olim quae postea Corinthus I. 178. 1. Aeaetae donatur a Sole I. 191. 8. Ephyraeorum imperium obtinet Epepeus, ibid. Ephyri, in Thesprotide Epiro III. 114. 2. Epicaste, Oedipi mater et conjux III. 19. 5. eius liberi III. 79. Epicharmus, eius signum I. 88. 11. Epichidas, Leonidae fil. rex Spartae I. 210. 1. in praelio perit I. 211. 3. Epicratus, Mantinensis, victor Olymp. II. 164. in fine capit. Epi-

Epicrates, Atheniens. a Persis pecunia corruptus l. 367. 4.

Epicydes, Erbesensis ll. 168.

Epicydes, Glauci pater; Laced. l. 242. 2.

Epicyridas, Laced. Lyfandri ad Aegospotamos socius lll. 173.

Epidamnus, postea Dyrrhachium ll. 164. in fine capit. Epidamniorum thesaurus Olymp. ll. 200. 5.

Epidauria, festum Atheniens. l. 276. 7.

Epidaurus, Heros, Epidauriae nomen dat l. 274. 3. eius pater, ibid. dux coloniae l. 246. 3.

Epidaurus ἡ λιμὴν, oppidum Eleutherolaconum l. 426. 6. eius situs l. 435. 4.

Epidaurus, ἡ ἐν τῇ Ἀργολίδι lll. 173. eius situs l. 274. 1. ll. 347. 1. Aesculapio sacra l. 274. 4. eius memoranda l. 280. 5. 281. 286. 1. dracones l. 282. 1. Epidaurii Achaeorum synedrio adiunguntur l. 208. 4. ex Epidauro eiecti in coloniam deducuntur ll. 246. 3.

Ἐπιδάριον, locus Apollini, sacer l. 434. 2.

Ἐπιδάριος, ὕπνος l. 214. 2. Δαίμων l. 408. 8. Ζεύς ll. 375. 1. Ἐπιδάριος θεὸς l. 281. 7.

Epigoni, Nemeorum ludos denovo instituerunt lll. 239. eorum adversus Thebas expeditio lll. 29. 2. 77. 6. statuæ lll. 176.

Epigramma, in Achaeorum donaria ll. 113. 5. in Agamemnonis scutum ll. 83. in Alcmenae thalamum lll. 33. in Apollinem et Musarum chorum ll. 80. 1. in Apolloniatarum donaria ll. 98. 2. in Aristocratis prodicionem l. 536. 4. in Atlantem ll. 80. 1. in Byzae Naxii inventum ll. 40. in Cassandrae violationem ll. 84. 1. in cervam torquatam ll. 380. in fine capit. in Chilonem victor. Olymp. ll. 140. 4. in

Cleoetae statuam ll. 206. 7. in Cleosthenis currum ll. 163. in Clitoriorum donarium ll. 104. 6. in clypeum aureum ll. 40. in cornu copiae ll. 199. 3. in Cydiae clypeum lll. 221. 3. in Damarchum pugilem ll. 155. 2. in Gallorum clypeos l. 45. 2. in Epaminondae statuam lll. 48. 4. in Eperastum victorem Olymp. ll. 192. 4. in Eutelidae statuarii opera ll. 162. 2. in Helenae et Actirae raptum ll. 83. in Hesiodi monumentum lll. 121. 3. in Hieronis donaria Olymp. ll. 484. 4. in imaginem a Methapo dedicatam l. 456. in Iphidamantem et Coontem ll. 83. in Lacedaemoniorum donarium, signum Iovis ll. 106. in Laodices peplum ll. 361. 2. in Lyci victoriam ll. 175. 6. in Lyfandri statuam ll. 136. 6. in Macedonum clypeos l. 46. 2. in Idam et Marpessam ll. 79. in Medae nuptias ll. 80. 2. in Mendaëorum donarium ll. 122. 8. in Oebotam victor. Olymp. ll. 206. in Oenomai domus columinam ll. 88. 3. in Onatae statuarii opera ll. 114. 484. 4. in Paridis iudicium ll. 83. in Phidiae Iovem Olymp. ll. 39. 2. in Philopoemenem ll. 511. 3. in Phormidis donarium, equum ll. 119. 1. in Phryali sepulcrum l. 141. 2. in Polygnotti picturas lll. 247. in Timonis victoris Olymp. statuam ll. 10. 4.

Ἐπιμαντεῖον noctis l. 155. 5.

Epimedes, e Curetum numero ll. 29. eius ara ll. 63. 5.

Epimeliades, Nymphae ll. 356. 2.

Epimelides, Coroneae urbis conditor l. 532. 3. eius monumentum, ibid.

Epimenides, Cnosius, per annos XL. somno sepultus l. 52. 3. eius carmina, lustrationes urbium, ibid. aedes ab eo exstructa l. 384. 9. eius interitus et

- et sepulcrum l. 255. 4. de Styge quae carmine memoravit ll. 402. 1.
- Epione**, Aesculapii uxor l. 286. 1. eius simulacrum l. 280. 6. 286. 1.
- Epirus**, Asiana ll. 174. 4. Epiri reges a Peleo oriundi l. 287. 4. eius prisci reges l. 39.
- Epiteles**, Aeschinei fil. Argivorum dux.
- Equa**, sessore delapso, victoriae compos Olymp. ll. 174. 5. equae in ludis Olymp. ll. 36. 2. equae ex asinis pariunt ll. 18. 2.
- Equestris rei auctor et praeses** Neptunus ll. 313. 3.
- Equitatus** Gallorum singularis pugnandi ratio ll. 213. 6.
- Equus**, aeneus, Croconis victoris Olymp. ll. 177. 1. ceto similis infra pectus l. 182. 8. equus aeneus Durii equi formam exhibens ll. 174. 6. aereus magico artificio equos in se concitans ll. 119. 2. equi sacrificantur Soli l. 420. 5. Neptuno in lacum Dinen demittuntur ll. 366. 2. equi Pelopis alati ll. 76. 4. equi aureis alis ll. 85. equi Nili noxii l. 581. 1. equorum fluvialium dentes ll. 50. ex equorum fluvialium dentibus facies simulacri fabricata ll. 493. equorum alienorum usus in ludis Olympicis ll. 32. 1. equorum iustae aetatis cursus ll. 34. equorum tericulum, Taraxippus ll. 207. equorum simulacra cum nominibus ll. 163.
- Erasinus**, fluvius, l. 318. 6. ubi emergit l. 269. 7. Stymphali nomen mutat ll. 411. 3.
- Erasus**, Triphyli filius ll. 171. 3.
- Erato**, nympa, Panos interpres ll. 469. 9.
- Erato**, Arcadis uxor ll. 356. 2.
- Eratus**, rex Argivorum l. 318. 5.
- Ἐρεχθίδης**, Siciliae oppid. ll. 168.
- Erechtheus**, inter Eponymos Atheniens. Eleusinos pugna superat l. 19. 2. eius posteri l. 272. 5. eius filius natu maximus Cecrops a fratribus eiectus ll. 234. eius gener Xuthus, ibid. eius filia Creusa l. 107. 4. ei sacra fiunt l. 98. 6.
- Ἐρεχθίδιον**, aedes l. 98. 6.
- Erechthides**, Theseus appellatus a Poëtis ll. 297. 3.
- Ἐρεχθίς**, vicus Megarens. l. 171. 8.
- Eresus** ll. 246.
- Eretria**, Persis prodita ll. 269. a Flaminio direpta ll. 262. Eretrienſium donarium ll. 121. 6.
- Ergane**, vid. Minerva.
- Ἐργάται**, Dii ita appellati ll. 453. 3.
- Erginus**, Clymeni fil. Orchomeniorum rex ll. 51. 116. 1.
- Ergoteles**, Philanoris fil. victor Olymp. etc. ll. 141. 7.
- Eriantes**, Boeotius, Lysandri ad Aegospotamos socius ll. 173.
- Eridanus**, fluvius, quam regionem perlabitur l. 14. 5. ibi Solis filiae Phaethontis casum lugent, ibid. eius insulae ll. 428. 7. alius ll. 60. 4.
- Erichthonius**, eius parentes l. 11. 5. de eo in cista a Minerva clauso fabula l. 63. 2.
- Ἐριχθίς**, Aegisthi filia l. 244. 5.
- Ἐρινός**, arbor, ab aliis Ἐρινός, a Messeniis ῥάγας dicta l. 526. 1.
- Erineos**, locus, ubi Pluto, raptā Proserpina in Orcum descendit l. 146. 5.
- Erineos**, portus Achaia ll. 319. 7.
- Ἐρινύων** Arcadibus ῥῆ θομῶ ῥεῖ-
εῖται ll. 425. 4.
- Ἐρινός**, cur dicta Ceres ll. 425. 4. Ἐρινός ab Atheniensibus Σιμνὴ dictae, et earum templum l. 108. 6. Ἐρινός Clytemnestrae ll. 457. 2. Laji ll. 20. 8. Erinnyum habitu indutae

- dutae servae Helenam inter-
 munt l. 418. 10.
 Eriopis, Iasonis et Medae filia
 l. 191. 7.
 Eripha, equae nomen ll. 211. 6.
 Eriphyle, Amphiarai uxor, eius
 liberi l. 76. 4. a filio Alcmaeo-
 ne occisa ll. 420. 1. 132. 2.
 eius monile ll. 76. 4. ll. 420.
 111. 134. 2. 135. peplos l. 182.
 7. monumentum l. 264. 2. eius
 et liberorum effigies in artis
 opere ll. 76. 4. effigies picta
 111. 254.
 Erochos, oppidum Phocid. 111.
 148. 2.
 Erse, Cecropis filia l. 10. 5. Erse
 et soror furore correptae sese
 praecipites mittunt de arce
 Athen. l. 64. 2.
 Ἐρμιάδης, Archon Atheniens.
 111. 159. in fine cap.
 Erymanthe, mater Sabbae, Si-
 byllae 111. 186. 5.
 Erymanthus aper, eiusque den-
 tes ll. 419. 2.
 Erymanthus, Arcadis fil. ll.
 417. 1.
 Erymanthus, Aristae fil. ll.
 417. 1.
 Erymanthus, fluv. Arcad. ll.
 210. 3. eius fontes, cursus
 ll. 418. 2. eius templum et
 signum ll. 421. 6.
 Erymanthus, mons et fluvius
 Arcadiae ll. 26. 1. 418. 2.
 Erymanthus, oppid. Arcadiae,
 postea Phegia ll. 417. 1.
 Erysicthron, e Delo simulacrum
 Lucinae Athenas deportavit l.
 65. 5. Cecropis fil. l. 10. 5.
 eius mors et monumentum l.
 121.
 Ἐρύστια, Geryonis filia 111. 202.
 4.
 Ἐρύστια, insula, eius boves l.
 591. 11. 43. 2.
 Ἐρύστια θάλασσα l. 128. 4.
 Erythrae, oppidum Boeot. deno-
 minatum ab Erythro ll. 212.
 eius rudera 111. 7. 1.
 Erythrae, oppidum Ioniae, eius
 conditor, incolae ll. 244. 4.
 eius memoranda ll. 251. 3.
 252. 4. Erythraeorum dona-
 rium, Epithersis statua ll.
 184. 3. Erythraei Herophilen
 Sibyllam sibi vindicant 111.
 185. 4.
 Erythrus, Leuconis fil. ll. 212.
 Erythrus, Rhadamanthi fil. ll.
 244. 4.
 Eryx, lucta victus ab Hercule,
 vita et regno privatur l. 400.
 4. 591. Erycina regio, ibid.
 Eryx, Sicaniae princeps ll. 417.
 1.
 Essenes, Dianae Ephesiae reges
 sacrificuli ll. 388. 1.
 Eteoclea, tribus 111. 109.
 Eteocles, Andrei fil. vel Cephissi
 111. 109. Cephissiades, ibid.
 Eteocles, Atheniensis ll. 189. 7.
 Eteocles, Oedipi fil., eius cum
 fratre pugna, artis opere ex-
 pressa ll. 84. 1. una cum fra-
 tre singulari certamine cadit
 111. 19. 6.
 Eteoclus, Iphis fil., eius statua
 111. 176.
 Eteonicus, Laco, a Lysandro
 iniuriarum damnatus 111. 101.
 5. eius statua ll. 137. 111. 173.
 Ἠτιάς, Aeneae filiae l. 431. 9.
 Ἠτὶς vel Οἰτῆς, oppidum l. 431.
 9.
 Ἠγύλος vel Ἠγύλος, Theoclis pa-
 ter ll. 74. 11. 200. 5.
 Ἐτοιμαλῆς vel Ἐτυμαλῆς, victor
 Olymp. l. 387. 7.
 Etymon, Damareti pater ll. 18.
 1.
 Eva, pagus l. 326. 6.
 Euaechme, Hylli filia, Polycao-
 nis uxor l. 457. 1.
 Euaechme, Megarei filia, Alca-
 thoi uxor l. 165. 4.
 Euaemon, Eurypyli pater ll. 307.
 Euaephnus, Spartanus, causam
 belli Messenici praebet l. 467.
 4.
 Euagoras, Cypriorum rex, eius
 genus, merita in rem publi-
 cam Atheniens., statua l. 12. 1.
 Euagoras, Eleus, victor Olymp.
 ll. 34.
 Euagoras, Laco, eius donarium,
 currus ll. 163.

- Euagoras**, Zancleus, eius do-
 narium II. 114. 6.
Eualcis, Eleus, victor Olymp.
 II. 188. 4.
Euamerion, a Pergamenis appel-
 latus Telesphorus, ab Epidau-
 riis Acesius I. 220. 7. eius si-
 mulacrum et sacra, ibid.
Euan, mons Messen. I. 568. 4.
Euandras, Arcas, eius parentes,
 virtutes, colonia II. 485. 2.
 statua II. 488. 5.
Euandrides, Eleus, victor Olymp.
 et Hellanodica II. 154. 1.
Euanthes, Cyzicenus, victor
 Olymp. etc. II. 141. 6.
Euanthes, Oenopionis fil. e Cre-
 ta in Chion appellit II. 248. 6.
Euantidas, Ambraciotes, Lysan-
 dri socius ad Aegospotamos
 III. 173.
Euboea, Asterionis fluvii filia II.
 238. 2.
Euboea, ab Atheniensibus ite-
 rum occupata II. 103. 3. ab
 Euboea incipit Myrtoum mare
 II. 394. 8. Euboeenses a Ta-
 nagra propulsantur a Mercurio
 strigili armato III. 66. 2.
Euboea, mons, unde ita dictus
 II. 238. 2.
Eubotas, Cyrenaeus, victor
 Olymp. II. 155. 2.
Eubulens, Trochili fil. Tripto-
 lemi frater I. 51.
Eubulus, Carmanoris fil. I.
 292. 3.
Eubulus, Spinthari fil., eius se-
 pulcrum I. 115. 7.
Eucampidas, Maenalius, colo-
 niam ducit Megalopolin II.
 432. 2.
Euchenor, Coerani fil. I. 166. 5.
Ευκλῆς, Callianactis fil. Rhodius,
 victor Olymp. II. 146. 1. 151. 1.
Eucletus, Messenius, victor
 Olymp. II. 180. 5.
Ευκλεία, eius templum Athen. I.
 52. 4. **Ευκλείας Ἀρτέμιδος** tem-
 plum III. 51.
Euclus, Cyprius vates III. 187.
 6. eius vaticinium III. 194. 3.
 vaticinium de Homeri ortu III.
 234. 3.
Eucosmus, Lycurgi fil., eius se-
 pulcrum I. 401. 5.
Eucrates, Proclis Carthaginensis
 pater I. 256. 7.
Euctemon, Atheniens. I. 238. 2.
Eudamidas, Archidami fil. rex
 Spartae I. 371. 6.
Eudelus pecunia in certamine
 Olymp. corruptus II. 93. 5.
Euenus, fluvius, ubi Hercules
 Nessum vulnerat, vel interficit
 I. 413. 7. III. 299.
Euergetidas, Aristomenis affinis,
 fortiter propulsat hostes I. 529.
 1. occumbit I. 537. 1.
Euergetus, Naxius II. 40.
Euesperitae, Libyae I. 547. 2.
 3.
Euippe, Leuconis filia III. 109.
Euippus, Megarei fil. a leone
 Cithaeronio confectus I. 156. 4.
Eumantis, Eleus, vates ex Iami-
 darum genere I. 510. 5.
Eumedes, Hippocoontis fil., eius
 sepulcrum I. 391. 6.
Eumelus, primus Patrensi-
 um regionis rex II. 300. 2. a Tri-
 ptolemo fruges accipit et urbis
 condendae rationem discit ibid.
 cum Triptolemo Antheam ur-
 bem condit, ibid.
Eumenides *Μαῖρας* cognominatae
 II. 456. 1. a Sicyoniis ita ap-
 pellatae, ab Atheniensibus *Σεκε-
 ραί* I. 218. 4. atrae et candidae
 II. 456. 2. earum aedes et sa-
 cra I. 218. 4. aedes sceleratos
 intrantes reddens furiosos, et
 simulacra lignea II. 332. 4.
Eumolpus Gorgiae affinis II. 193.
Eumolpus, e Thracia oriundus,
 Neptuni et Chiones fil. Cereris
 sacerdos I. 145. 3. 230. eius
 monumentum Eleusini et
 Athenienses monstrant I. 145.
 2.
Eunomus, Prytanidis fil. rex
 Spartae I. 317. 5.
Εὐοῖ, *ἐπιφθύγμα* Bacchicum I. 568.
 4.
Euoras, saltus feras alens I. 421.
 5.
Euphaes, Antiochi fil. Messenio-
 rum rex I. 472. 3. eius virtus
 I.

1. 483. 3. virtus et mors I. 491.
2. 3.
Εὐφύμη, Musarum nutrix III. 88.
3.
Euphemus, Car, eius de Satyris narratio I. 86. 7.
Euphemus, Neptuni fil. expeditionis Colchicae socius, victor Olymp. II. 77.
Euphorbus, Alcimachi fil. Eretriam Persis prodit II. 269.
Euphorbus, eius scutum Menelao ereptum I. 239. 3.
Euphrates, fluv., belluas maleficas alit I. 580. primum ponte iunctus a Baccho III. 253.
Euphron, Hippasi fil. Pythagorae avus I. 226. 2.
Euphron, Lepreates, victor Olymp. II. 133. 2.
Euphrosyne, una Gratiarum III. 112. 1.
Eupolemus, Eleus, victor Olymp. etc. II. 134. 3. 490. 3.
Eupolus, Thestalus, in certamine Olymp. adversarios corrumpit II. 91.
Euripus Chalcidicus I. 85. 3. Euboeam a Boeotia dividit III. 58. 5. Euripi ad dexteram memoranda III. ibid. ad sinistram III. 68. 5.
Euripus, locum cingit I. 392. 8.
Euripi Cnidum et Mitylenen interfecant II. 445.
Europa, Phoenicis filia II. 246. 2. a Iove in vico Teumesso occulata III. 56. 1.
Europas, Hyrael fil. I. 397. 6.
Europs, Aegialei fil. I. 197. 5.
Eurotas, fluv. Laconiae I. 330. 2. 424. 1. 425. 3. cum Alpheo confluens II. 488. 3. 516. 2. eius fontes II. 488. 3.
Eurotas, Miletis fil. rex Laconiae I. 330. 2.
Euryalus, Hippodamiae procus II. 212.
Euryalus, Mecistei fil. ex iis, qui Thebas ceperunt I. 251. 4. dux Argivorum ad Troiam I. 295. 9. vulneratus III. 239. eius statua III. 176.
Euryalus, Spartanus, dux I. 528.
Eurybates, Aeginetis opem ferens, occisus I. 113. 4.
Eurybates, praeco, pictus III. 238. 239.
Eurybatus, Lacedaemon. victor Olymp. II. 33.
Eurybiades classis Lacedaem. praefectus ad Artemisium et Salamina I. 401. 5.
Eurybotas, disco nobilis, artis opere expressus II. 77.
Eurybotus Atheniensis, victor Olymp. I. 269. 8.
Euryclides, Atheniensis orator, a Philippo veneno necatus I. 211. 4.
Eurycrates, Anaxandri fil. rex Spartae I. 340. 5.
Eurycrates, Polydori fil. rex Spartae I. 339. 3.
Eurycyda, Endymionis filia II. 5. 2.
Eurydamidas, Agidis fil. rex Spartae I. 371. 6. veneno necatur a Cleomene I. 210. 1.
Eurydamus, Aetolorum dux contra Gallos II. 186. 1. eius statua III. 199. 2.
Eurydice, Arneae uxor III. 241.
Eurydice, Amphiarae filia II. 76. 4.
Eurydice, Antipatri filia, Ptolemaei uxor I. 24. 8.
Eurydice, Lacedaemonis filia, Acrisii uxor I. 387. 6.
Eurydice, Orphei uxor, eius umbra Orpheum non sequitur III. 52.
Eurydice, Philippi uxor, eius statua II. 75. 1. 89. 5.
Εὐρυάδεια, seu Εὐρυπεία, Hyperphantis filia, Oedipi uxor III. 19. 5.
Euryleon, Lacedaemoniorum dux I. 479. 3. 485. 3.
Euryleonides, Lacedaem. victor Olymp. I. 406. 6.
Eurylochus, Ulyssis socius III. 251. 1.
Eurymachus, Antenoris fil. III. 246.
Eurymachus, Hippodamiae procus II. 212.

Eurymachus, Penelopae donat, (ex Homero) III. 135. 2.

Eurymedon, Agamemnonis auriga, eius sepulcrum I. 237. 5.

Eurymedon, fluv., pugna ad Eurymedontem III. 196. 3.

Eurynome, Oceani filia, et Dianae cognomen II. 478. 4. eius sanum, sacra; simulacra ibid.

Eurynome, eius ex Iove filiae, Charites III. 111.

Eurynomus, Deorum inferorum unus III. 250. 4. eius imago III. ibid.

Eurypon, Soi fil. rex Spartaë I. 355. 1. eius posteri Eurypon-tidae I. 317. 5. 355. 356. 467. 3. Eurypon-tidarum sepulcra I. 383. 7.

Eurypylos, Dexameni fil. cum Hercule Ilium oppugnat II. 307.

Eurypylos, Euaemonis fil. II. 306. 3. 327. III. 246. eius arca, furor, ad sanam mentem reditus II. 306. 3. 313. 2. III. 134. 1. eius monumentum II. 304. 1.

Eurypylos, Telephi fil. Machaonem occidit I. 449. 7. Peneleum interficit III. 20. 8.

Euryfaces, eius ara et cultus I. 135. 2.

Eurythenes et Procles, gemini fratres, Aristodemi filii I. 332. 6. eius posteri Agidae appellati I. 333. 1. 354. 5.

Eurytheus, Herculi insensus I. 453. 6. Herculis defuncti liberos persequitur I. 125. 5. eius monumentum I. 173. 14.

Eurythias, oppidum II. 300. 1.

Eurytion, Centaurus II. 300. 1. Pirithoi sponsam rapiens, artis opere expressus I. 42.

Eurytion, vicus, olim Oechalia urbs I. 458. 2.

Eurytus, Actoris fil. II. 12. 4. eius ab Hercule sagittis confixi sepulcrum I. 232. 1.

Eurytus, Melanei fil. I. 578. 5. heros, cui sacra fiunt I. 465.

6. 552. 4. eius ossa I. 458. 2. 578. 5.

Eurythias, Antonius a Romanis appellatus II. 486. 3.

Eurythias, cur fratres Catanes ita vocati III. 248. 2. 249.

Eutaea, oppidum Arcadiae II. 432. 3.

Eutelidas, Lacedaem. victor Olymp. II. 35. 1.

Euthydemus, Sicyonis tyrannus I. 207. 2.

Euthymachus, Tenedius, Periclyti pater III. 192. 1.

Euthymenes, Maenalius, victor Olymp. II. 156. 3.

Euthymus, victor Olymp., eius patria, pater, victoriae et pugna cum Heroe, daemone II. 147 -- 149.

Euthys, Charmidae pater I. 337. 7.

Eutresii, eorum oppida II. 433.

Exadius, vir fortis, (ex Homero) III. 255.

Execestis, victor Pythic. III. 164.

Ἐξυγῆται, I. 297. 6. 579. 6. τῶν ἱπποκρίτων I. 156. 2. II. 256. 4. III. 10. 3.

Ἐξυγῆται, Ἀργείων I. 265. 6. Eleorum II. 24. 4. 93. 4. 5. Sicyoniorum I. 213. 7. Ἐξυγῆται τῶν Ὀλυμπιάων II. 87. 2. 69. 6. 42. Ἐξυγῆται τερέων καὶ ἱπποκρίτων II. 104. 5.

Exilia quarundam Graeciae gentium I. 553. 5. 554.

Extemporalis eloquentia, eius inventor II. 196. 3.

Extispex, extispicium, vide Μαντικῆ.

Fabae, impura legumina II. 396. 1. fabas an primus seminaverit Cyamites, incertum I. 142. 3.

Fabulae fictae quomodo natae et auctae II. 351. 3. 352.

Fagus, sacra in Dodona I. 62. 5. fagi glandes olim hominum cibus II. 349.

Fama, eius ara I. 60. 1.

Fascinum arrectum in Mercurii simulacro II. 229. 3.

Fati-

- Fatidici viri enumerantur** III. 187. 6. **fatidicae mulieres** III. 182-187.
Fatum, hominum alacritatem opprimit I. 488. 4.
Felicitas perpetua nulli II. 421. 7.
Φερούβια, Romanis subiecta II. 486. 3.
Ferae immolantur II. 304. 7.
Ferrum, hominum perniciēs I. 340. 6. **ferri fundendi inventor quis** I. 348. 3. **ferreae statuæ difficillimi laboris** III. 208. 5.
Ferruminatio, eius inventor III. 198. 1.
Festa, in quibus ephebi et feminae flagris caeduntur I. 402. 7. 403. 414. 1.
Ficus, a Cerere dono data I. 141. 2. **ficulnea statua** II. 196. 5.
Filialis pietatis et obsequii exempla I. 250. 2. III. 248. 2.
Filum laeum homines arcet a Neptuni fano II. 377. 2.
Flstula (ελερυξ), eius modos Pan invenisse fertur II. 473.
Flagellatio, vide **Festa**.
Flaminius, in Graeciam mittitur II. 262. 1. **Hannibalem capere nititur** II. 384.
Fluvius, ex effuso cruore enatus III. 104. 3. **fluvius iniecta liba per subterraneos meatus egerens** III. 169. 5. **mares pecudum gignens** II. **fluvius vitiliginem sanans** II. 22. 6. **homicidii labem refugiens** III. 93. 4. **fluvii miris ambagibus labentes** II. 478. 3. **fluvii maria et stagna perlabentes** II. 27. 3. 28. **fluvii Graeciae non ferunt monstra noxia** I. 580. 1. **fluvii frigidi** II. 459. 2. **fluviorum rex Homero** II. 472. 7. **fluviorum occulti meatus**, I. 196. 2. **fluviorum simulacra** II. 421. 6. **fluviis arbores et plantae peculiare** II. 60. 4. **fluviis detondentur comae** I. 141. 2. II. 478. 3. **in fluviis purgamina (ἀβύματα) abiiciuntur** II. 477. 2.
Focus, cinericius II. 68. 5. **communis** II. 374. 2. 514. 3.
Foeminae, Olympiacis ludis victrices I. 360. 1. **foeminis interdictum ludis Olympicis** II. 25. 5. Vide et **Mulieres**.
Fons, stillans I. 204. 4. **amarus** I. 589. **equi ungula excussus** I. 299. 12. **portus et naves introspicientibus repraesentans** I. 444. 5. **e platano manans** I. 581. 2. **altero quoque anno exarescens** II. 442. 1. **fatidicus** II. 314. 5. **plovias ciens** II. 470. 3. **mammae similis lacti similem aquam profundens** III. 107. 3. **fontes miraculosi** I. 588. 589.
Formicae, albicantes I. 447. 2.
Fortes viri Graeciae enumerantur II. 509 — 511.
Fortuna, vide **Τύχη**.
Forum, Romae magnificum, aereo lacunari II. 52. 4. III. 158. **forum laterculi figura** II. 496. 1.
Fossa magna, vide **Τάφρος**.
Fructus arborum in sacrificio II. 304. 7.
Fulgur, effulgens ab Aesculapio infante I. 275. 4. **fulguribus, procellis et tonitribus sacra fiunt** II. 442. 2.
Fumus bifidus III. 55. 3. **sponde ascendens e sepulcro** III. 55. 3.
Fungus evulsus scaturiginem praebet I. 235. 3.
Funebres ludi primi II. 357. 3.
Funis e capillis II. 252. 3.
Funus, funeris optimatum ritus apud Messenios I. 501. 1. 504. 3.
Fur laqueo captus III. 118.
Furiae, vide **Ἐρινύες** et **Εὐμένιδες**.
Furor, e subito divinorum aspectu I. 64. 2. I. 402. 6. II. 306. 3. **furorem equis indicens putens** III. 26. 1.
Fusor ferri primus I. 384. 8. **fusores aeris primi** II. 392. 5. III. 334. 8.

Galatae,

- Galatae, impetu magis caeco quam arte praeliantur III. 220. suorum sepulchram negligunt III. 221. 4. porcina abstinent II. 293. ad Delphos divinitus impugnantur II. 379. III. 228. in Graeciam irruptio I. 14. 5. sq. in Asiam transfretatio II. 257. 5. III. 332. 9. trajectio in Asiam oraculo praedicta III. 195. 2. ad Thermopylas clades III. 219. 2. sq. strages quo anno facta III. 232. 9. Galatarum exercitus numerus III. 213. 6. dira crudelitas in Callienses III. 222. 2. 223. in se ipsos furor III. 230. equitatus proeliandi mos III. 213. 6. eorum arma III. 220. scuta in templo affixa I. 45. 2. Galatarum sedes I. 14. 5. 28. 2. III. 288. Γαλάνη, eius simulacrum I. 182. 8. Γαλιάνης in Thrasybuli statua II. 129. 2. Γαλιάνης, vide Hybla.
- Galli, vide Galatae et Celtae.
- Gallus gallinaceus in Minervae galea II. 228. 2. cur Soli facer II. 113. 5. gallinaceorum duo genera apud Tanagraeos III. 67. 4.
- Gallus, a Romanis in Graeciam mittitur II. 273. 1. eius insolentia, ibid.
- Ganector, eius filii III. 97. 5.
- Ganymeda, Dea, postea Hebe dicta et eius templum I. 226. 3.
- Ganymedes, eius pater, raptus, munus, statua II. 107.
- Garapammon, Aegyptius, pugil II. 96. 6.
- Garates, vel Gareates, fluv. Arcadiae II. 517. 3.
- Gareatae, demus Tegeaticus II. 489. 1.
- Gargaphia, fons III. 14. 2.
- Gargettus, Iouis pater II. 216. 4.
- Γάργαιον, Telluris fanum I. 383. 7.
- Gatheae, oppidum Arcadiae II. 457. 3.
- Gathoatas, fluv. Arcadiae II. 457. 3.
- Gela, urbs Siciliae ab Antiphemo condita II. 402. 2. Geloorum thesaurus et dona Olymp. II. 202. 10.
- Gelanor, Sthenelae fil. I. 234. 1. cum Danao de regno Argolico contendens illo privatur I. 246. 3.
- Gelon, Dinomenis fil. Gelous II. 158. 2. eius currus II. 103. 5. II. 158. 2. 159.
- Gelon, Dinomenis fil. rex Siciliae et Syracusarum quo tempore II. 483. Syracusas quo tempore occupavit II. 158. 2. eius donaria Olymp. II. 199. 4.
- Gelon, Hieronis minoris fil. II. 168.
- Gelon, Phocensium dux, cum copiis deletus III. 141. 3.
- Gelones plures II. 158. 2.
- Genesion, locus I. 325. 4.
- Genethlion, locus Argolidis, ubi Theseus natus I. 304. 8. II. 366. 2.
- Genetyllides, Deae I. 6. 4.
- Gennaides, Deae I. 7. 4.
- Genunia vid. Γενούνια.
- Gerania, mons I. 167. 7. unde nomen acceperit I. 152. 1.
- Geranthrae, seu Geronthrae, urbs I. 337. 6. 426. 6. 430. 6.
- Gereatis vel potius Galeotis, vide Hybla.
- Gerania, urbs I. 426. 6. Homero Enope dicta I. 448. 6. Messeniae fines constituit I. 453. 1. eius memoranda I. 448. 7. 449.
- Geres, Boeotus, coloniae dux II. 244. 3.
- Germani, bellicosissimi, ab Antonio oppressi II. 486. 4.
- Γέρων, a Gytheatis Nereus appellatus II. 427. 8.
- Γέρωνες, Spartani, XVIII. numero I. 347. 3.
- Γερώντιον, mons Arcadiae II. 398. 1.
- Γερωνία Spartanorum, eius curia I. 374. 2.
- Geryon, Chrysaoris fil. I. 137. 6. tricorpor, artis opere expressus II. 82. 1. eius boves I. 400.

400. 4. 591. sepulcrum I. 137. 6.
 ἤ vide Tellus.
 Getae, popul. a Traiano imperio Romanor. adiecti II. 52. 4. Lysimachum vincunt L. 33. 7.
 Gigantes, Rheae opem ferunt II. 453. 4. 462. 2. mortales, non a Diis oriundi II. 442. 2. quo loco cum Diis pugnaverint II. 442. 2. eorum sedes et bellum I. 93. 2. II. 494. 1. eorum mentio apud Homerum II. 442. 2. iis pro pedibus Dracones fuisse absurdum II. 443. 3.
 Glandes sagi veteribus victum praebent II. 349.
 γλαυδίδες, pisces Herml et Maeandri I. 581. 1.
 Glaucē (Creontis regis Corinthi filia), se in fontem abiecit I. 189. 5. γλαυκὴς κρήνη, ibid.
 Glaucē, nymp̄ha II. 495. 2.
 Glaucias, Crotoniates, victor qua Olympiade III. 163. 3.
 Glaucias, Rheginus, eius donarium Olymp. II. 121. 5.
 Glaucis oculis cur Minerva I. 53. 5.
 Glaucōn, Eteoclis fil. Atheniens. victor Olymp., eius currus II. 189. 7.
 Glaucus, Aepyti fil. Messeniorum rex I. 464. 6.
 Glaucus, Antenor's fil. III. 246.
 Glaucus, Carystius, Demyli fil. victor Olymp., de eo plura II. 160. 1. 161.
 Glaucus, Deus marinus II. 160. 1. Anthedonius piscator et maris Deus ac vates quomodo factus III. 69. 6. eius barba III. 153. 5.
 Glaucus, Epicydis fil., eius perjurium punitum I. 242. 2. II. 368. 5.
 Glaucus, fluvius II. 300. 2.
 Glaucus, Sisyphi fil. Bellerophontis pater I. 192. 3. ab equis necatus et Taraxippus in Isthmo II. 208. 9.
 γλαυκὸν πύδμη, locus III. 68. 6.
 Glauci insula II. 162. 1.
 Glissas, Boeot. oppidum, eius situs, rudera, memoranda III. 57. 2. praelium ibi commissum I. 171. 7. III. 20. 7. 29. 2.
 γλαυκῆς, fontes II. 341. 2.
 Glyppia, pagus I. 430. 6.
 Gnathon, Dipaeensis, victor Olymp. II. 153. 3.
 γνῶσις vide Cnidus.
 γνῶσις, Thessalus, eius donarium Olymp. II. 107.
 Gobryas, Persa, Mardonii pater I. 7. 4. I. 375. 3. III. 4. 2.
 γόλγος, locus Cypri II. 361. 2.
 Gonippus et Panormus, iuvenes Andanienses. Dioscurorum habitu induti Spartanos decipiunt et opprimunt I. 550. 1.
 Gonusa, Sicyonis oppidum I. 193. 4. II. 81. conf. II. 338. 6.
 Gorgasus, Machaonis et Anticleae fil. I. 563. 2. eius templum I. 464. 6.
 Gorge, Oenei filia III. 301.
 Gorgias, Carmentidis fil. Leontinus, eius pater, soror, eloquentia, longaevitas, statua II. 193. statua inaurata, ipsius donarium Delphis III. 209. 7.
 Gorgo, II. 51. 2. vide Medusa.
 Gorgophone, Persei filia Oebali uxor I. 330. 4. 459. 3. eius ex Periere filii I. 458. 3. monumentum I. 257. 8.
 Gorgus, Aristomenis fil. I. 524. 4. 530. 1. Messeniae coloniae dux una cum Manticlo I. 537. 1. 539. 4. eius uxor I. 524. 4.
 Gorgus, Eleus, victor Olymp. II. 185. 5.
 Gorgus, Eucleti fil. victor Olymp. II. 180. 5.
 Gortyn, seu Gortyna, urbs Cretae, a Gortyne condita II. 513. 2.
 Gortyna, seu Gortys, Arcadiae oppid. II. 26. 1. olim urbs, postea vicus II. 439. 1. eius situs et memoranda, ibid. conditor II. 358. 5.
 Gortynius, fluv. II. 26. 1. 358. 5. eius duplex nomen, frigus, fontes II. 439. 2. 440.
 Gortys,

- Gortys**, Stymphali fil. II. 358. 5.
Gortys, Tegeatae fil. II. 513. 2.
Γούνα, seminae et urbis nomen III. 60. 2.
Graecia, eius multa memoranda II. 39. 1. miracula III. 115. 3. 120. 2. claves, tres urbes appellatae II. 260. 3. colonia prima deducta II. 355. 2. urbs recentissima II. 431. 1. civitatum primariarum calamitates II. 294. 1. conditio sub Romanis II. 295. 2. subiugatio II. 292. 6. fortium virorum catalogus II. 509. 2. 510. primus et ultimus benefactor II. 509. 2. paricidae et demersores II. 510.
Graeciae imago II. 46. 186. 3.
Graeci, fabulis fidem habent III. 92. in exteris rebus praedicandis diligentiores quam in suis III. 115. 3. ab Illo redeuntes tempestate disiecti II. 360. 2. Graecorum, qui adversus Persas pugnarunt, catalogus III. 215. 2. Graecorum, qui adversus Galatas auxilia miserunt, catalogus III. 216. 3. Graecorum commune donarium post pugnam Plataeam II. 101. 1. 256. 3. III. 191. 5. commune donarium de Persis navali praelio victis III. 193. 3. Synedria a Romanis sublata II. 293. 6. in sacris magnificentia II. 51. 1. dissensus in rerum gestarum narratione II. 513. 2. III. 50. 4. historia controversa I. 458. 2. Graecis insularibus tributa imposita ab Aristide II. 510.
Γράκις, Echelati fil. I. 334. 1.
Gramine coronatus Schedius in pictura III. 259.
Grando, abigitur sacrificiis et incantamentis I. 308. 4.
Granianus, Sicyonius, victor Olymp. I. 221. 8.
Gratia, in bali solii Iovis Olymp. II. 48. 3.
Gratiae, earum varius numerus, nomina, cultus, parentes III. 110--112. earum aedes, simulacra, insignia I. 84. 8. 391. 6. 410. 4. II. 223. 5. lucus I. 317. 10. Gratias et Eumenidibus iunctim sacra sunt II. 456. 2. Gratiae in corona Iunonis I. 239. 4. II. 47. 2.
Gryllus, Xenophontis fil. Epaminondam in pugna vulnerat II. 382. 4. eius virtus, sepulcrum, statua II. 376. 5. 382. 4. equestris statua II. 374. 2. effigies picta I. 13. 3. III. 47. 3.
Grynium, Apollinis templum I. 80. 9.
Gryphes, in galea I. 91. 5. eorum cum Arimaspis pugna de auro et forma I. 91. 6. 92. stigmata eadem, quae Pantheris II. 352. 3.
Guneus, dux ad Troiam II. 403. 1.
Γούνα thoracum III. 244.
Gyges, Dascyli fil. a Smyrnaeis elicitur I. 531. 3. eius pugna cum Smyrnaeis III. 88. 2.
Gymnasium, Ptolemaei Athenis I. 60. 2. Eleorum II. 62. 5. Gymnasiorum Dii praesides I. 572. 1.
Gymnastae, nudato corpore incertamen descendere debent II. 26. 5.
Γυμνοπαιδίας, Spartanorum festum I. 377. 7.
Γουκερδίας, Mars dictus II. 497. 3.
Gypsus, e gypso confectum simulacrum Bacchi III. 99. 1. simulacra Stymphalidum II. 412. 5. gypso oblita corpora et arma hostes fallunt et opprimunt III. 143. 5.
Γούριον vel **Γούριον**, Lacedaemoniorum navale I. 102. 6. 425. 426. eius conditores et memoranda I. 427. 7. 8. incolae Gytheatae, ibid.
Αἰδης, a Plutone clave clauditur II. 87. 1. Pylios contra Herculem adiuvat II. 225. 3. **χευεθῆναι** III. 70. 2. "Αἰδου **κένον** ab Hercule protractus I. 443. 4. III. 107. 4. "Αἰδου sepulchrum et templum II. 225. 3.
Haemon,

- Haemon, Iphiti pater ll. 16. 4.
 Haemon, Lycaonis fil. ll. 487.
 2.
 Haemon, Thoantis fil. ll. 13.
 Haemoniae, vicus, olim Arcadiae
 urbs ll. 487. 2.
 Haemostratus ll. 170.
 Hagnagora, Aristomenis soror,
 Euergetidae uxor l. 530. 1.
 Tharyci Phigaliensi nupta l.
 540. 1.
 Ἀγνὴ Κόρη, Cereris cognomen l.
 578. 5.
 Hagno, nymp̄ha ll. 449. 2. 495.
 2. Iovis nutrix ll. 470. 3.
 fonti nomen dat, ibid.
 Hagno, fons, eiusque mira na-
 tura ll. 470. 3.
 Halae, oppidum Boeotiae ll.
 74. 5.
 Hales, fluv. Colophon: frigidissi-
 mus ll. 253. 5. 440. 2.
 Ἁλῆαι, mulieres, quae nam dictae
 l. 259. 1.
 Haliartis, regio ll. 104. 3.
 Haliartia ll. 108. 5. 285.
 Haliartus, oppidum Boeot. a
 Spartanis oppugnatur l. 348.
 4. eius situs, conditor, memo-
 randa ll. 100. 4. 103. 2.
 Haliartus, Therfandri fil. ll.
 108. 5.
 Halicarnassus, Cariae oppid. colo-
 nia Troezenis l. 294. 8. 303. 6.
 Halice, oppidum l. 316. 1.
 Haliphthorus, vel potius Allphi-
 rus, Lycaonis fil. ll. 355. 1.
 urbi nomen dedit, ibid.
 Halirrhothius, Neptuni fil. a Mar-
 te interfectus l. 78. 7. 107. 5.
 Halitaea, fons Ephesi agri ll.
 253. 5.
 Ἀλιεύσα, insula l. 310. 8.
 Halizones, vide Alizones.
 Halmones, vicus Boeot. ll. 109.
 Halmus, vel Holmus, Sisyphi
 fil. ll. 109.
 Halotia, festum Tegeatar. ll. 495.
 3.
 Ἀλκμήδης, in manibus simulacri
 Agonis ll. 116. 3. ἀρχαῖος ll.
 122. 8. 135. 4.
 Ἀλκός, locus Arcadiae ll. 424.
 2.
 Halyattes, vel Alyattes, rex
 Lydiae ll. 40. eius crater au-
 reus cum ferrea basi ll. 198.
 1.
 Hama, fons Mercurio sacer ll.
 317. 2.
 Hamadocus, vel Laodocus, He-
 ros Hyperbor. l. 16. 4. ll.
 228.
 Harma, urbs Boeot. l. 131. 2.
 eius situs, etymon, memo-
 randa ll. 58. 4.
 Harmodius, Hipparchi interfe-
 ctor, Atheniens. eius statua l.
 29. 5. sepulcrum l. 117. 15.
 Harmodius, Eleus, Callonis pa-
 ter ll. 169. 3.
 Harmonia, Cadmi uxor, tripli-
 cis Veneris simulacra statuit
 ll. 49. 2. eius nuptiae a Diis
 donis exornatae in artis opere
 l. 412. 7. nuptiae a Musis car-
 mine celebratae ll. 38. 3. eius
 thalamus ll. 37. 3. monile
 ll. 134. 2.
 Ἀρμόνια ὀργάνος ll. 38. 4.
 Ἀρμόστει Lacœnici, a Lyfandro
 constituti ll. 102. 6. ejiciun-
 tur ab Epaminonda ll. 510.
 ll. 22. 1.
 Harpagus, Medus l. 298. 9.
 Harpalus, Amyclae fil. ll. 301. 4.
 Harpalus, Macedo, de eo plura
 l. 143. 4. eius fuga et interitus
 l. 306. 4.
 Harpinna Afopi filia, Oenomaï
 mater ll. 100. 5. 211. 6.
 Harpinna, urbs, eius rudera,
 conditor ll. 211. 6.
 Harpinnates, fluvius ll. 211. 6.
 Ἀρπίναι, locus l. 422. 7.
 Harpyiae, a Phineo propulsatae,
 in artis opere l. 413. 9. ll. 78.
 in Cap. extr. Pandari filias ra-
 piunt ll. 256.
 Haruspex ll. 125.
 Hebe, Iovis filia ac Iunonis et
 Herculi nupta l. 69. 3. l. 226.
 3. apud Philiarios praecipue
 culta, ibid. eius ara l. 69. 3.
 templum l. 222. 4. 226. 3.
 Hebraei, supra Syros habitantes
 ab Adriano post defectionem
 subacti l. 20. 5. supra Palaesti-
 nam

- nam III. 186. 5. eorum fatidica, ibid. eorum regio Sileni sepulcrum habet II. 223. 6. Hebraeorum byllus II. 18. 2.
- Hecaege**, Hyperborea II. 29. in eius honorem Deliae virgines comam detondent I. 166. 4.
- Hecate**, ex Iphigenia facta I. 164. 1. ab Aeginetis inprimis culta I. 291. 2. eius templum et statua I. 261. 8. eius simulacra uno corpore, et trino I. 291. 2. eius sacra arcana ab Orpheo instituta, ibid. Hecates *Ἐπιτοργιδίας* simulacrum, ibid.
- Hecatomphonia**, sacra I. 523. 2.
- Hecatus**, vates I. 509. 5. 531. 4. 533. 8.
- Ἑκτῶν*, prisci Thebaidos incolae III. 15.
- Hector**, Amphicli pronepos II. 249. 6.
- Hector**, Priami fil. II. 113. 5. pictus III. 262. eius sepulcrum apud Thebanos III. 55. 4. Hectori inferias mittentes Troiani, in artis opere I. 414. 9.
- Hecuba**, in Lyciam ab Apolline transportata III. 246.
- Hedera**, ubi primum exorta I. 123. 3. hedera templum labefactatum III. 105. 4.
- Hedouacon**, vid. *Διονυσίου*.
- Ἡγέμων*, Tyrrheni fil. I. 255. 3.
- Hegemone**, Gratiarum una III. 110.
- Hegopolis**, Cous II. 190. 1.
- Hegesarchus**, Tritaeensis, victor Olymp. etc. II. 170.
- Hegetorides**, Antagorae fil. Cous I. 346. 7.
- Helena**, quibus parentibus nata I. 130. 7. ad Asiae et Europae perniciem nata III. 183. a Theseo et Pirithoo rapta I. 413. 9. Theseo nupta I. 303. 7. e Theseo gravida, et Spartam reducta, Menelao nubit I. 261. 7. invaditur a Menelao, capto Ilio II. 79. rediviva, Achilli nupta, Stesichoro coecitatis causam indicat I. 419. 11. Helena eiusque famulae pictae III. 238. Helenae procos iurando adstringit Tyndareus I. 422. 9. Helenae lavacrum I. 184. 3. sepulcrum I. 417. 9. templum I. 395. 3.
- Helena**, *Δανδῆτις* unde dicta I. 418. 10.
- Helena**, Hebraea, eius sepulcrum artificiosum II. 399. 3.
- Helene**, Insula Attica unde dicta I. 134. 1.
- Helenus**, Priami fil. Pyrrhi Achillis filii comes, successor et liberorum tutor I. 39. 1. 265. 6. sapientia insignis II. 98. 2. eius uxor, filius, ibid. monumentum I. 265. 5. effigies picta III. 238.
- Heliae**, dicasterium Atheniens. I. 109. 8.
- Helicaon**, Antenor's fil. III. 244.
- Helice**, oppidum Aegiali II. 234. ab Achaeis oppugnatur II. 236. 3. eius situs et memoranda II. 326. 4. interitus II. 258. 1. 326. 5. 329. 6. 7. 331. 2. Helicensium agrum tenent Aegien'ses II. 331. 2.
- Helice**, Selinuntis filia, Ionis uxor II. 234.
- Helicon**, Boeotiae mons, Musis sacer III. 87. 1. eius memoranda III. 85. 1. lucus III. 88. 3. tripodes III. 96. 3. statuae III. 88. 3. 95. 1. plantae III. 85. 1. serpentes III. 85. 1.
- Helicon**, fluv. eius cursus III. 93. 4.
- Heliconius**, vide Neptunus.
- Heliodorus**, Hallensis, eius sepulcrum et effigies picta I. 140. 1.
- Helisson**, Lycaonis fil. II. 353.
- Helisson**, fluv. Arcadiae II. 26. 1. 353. 444. 1. 2.
- Helisson**, vicus vel oppidum Arcadiae II. 353. 444. 1.
- Helius**, Persei fil. I. 421. 6.
- Hellanicus**, Alcenaeti fil. victor Olymp. II. 153. 3.
- Hellanicus**, Eleus II. 18. 1.
- Hellanicus**, Ephesius, Amyntae pater II. 139. 3.
- Ἑλλανόδικοι*, quot numero II. 38. 5. 134. 3. eorum sedes et officia II. 129. 1. 147. 205. 7. 218.

218. 2. 221. 1. 2. 3. Hellanodidis interdictur equestri certamine II. 127.
 Hellanodicaeum, ubi degunt Hellanodicae II. 221. 1. 2. 3.
 Hellas, Thessaliae olim pars, post tota Graecia I. 422. 6.
 Heliborus, vide Elleborus.
 Helle cum Phrixo aufergit III. 107. 4.
 Hellen, Thessaliae rex eiusque filii II. 233. 2.
 Hellenes vide Graeci.
 Hellenium, locus Spartae unde ita dictus I. 382. 5.
 Helos, locus Arcadiae, vide Ceres IV. 781.
 Helos, oppidum, a quo conditum I. 421. 6. a Lacedaemonibus eversum I. 338. 7. eius rudera I. 429. 3.
 Helotae, (ἑλωτες) ab Argivis adiuti I. 338. 7. Lacedaemoniorum servi publici I. 421. 6. eorum pars Messenica I. 421. 6. 536. 1. desciscit et in Ithomen montem secedit I. 114. 7. 377. 6. 542.
 Ἡμερόδρομος I. 187. 4.
 Hemitheia, Cycni filia III. 192. 2.
 Henioche, Creontis filia III. 31. 3.
 Ἡνίοχος coelestis, Hippolytus I. 301. 1.
 Hera, oppidum II. 150. 4.
 Heraclea, sub Oeta monte I. 265. 5. II. 286. 2. a Thebanis et Achaeis obsessa II. 288. 5. ab Aetolis sibi adiuncta III. 219. 1. a Gallis oppugnata, ibid.
 Heraclea, ad Pontum Euxinum, a quibus condita II. 118. 6. eius donarium, ibid.
 Heraclea, vicus Eleonorum II. 215. 4.
 Heracleotae, ad Miletum II. 5. 4.
 Ἡρακλῆδαι, origine sunt περσεῖδαι I. 244. 6. Aetolicorum regum consanguinei II. 13. de Alcmenes cadavere sepelindo certant I. 155. 1. eorum expeditio in Peloponnesum I. 156. 3. reditus in Peloponnesum I. 225. Paus. T. III.
 1. (Tisameno regnante) I. 244. 6. 331. 4. 461. 3.
 Heraclides, Alexandrinus, victor Olymp. II. 95. 5.
 Heraclides, Prytanis Delphis III. Ἡράκλεια (ἡμίρα) I. 214. 1. festum Herculis III. 100. 1.
 Ἡρακλῆϊον, templum Herculis I. 396. 3. 564. 1. II. 251. 3. III. 34. 2.
 Ἡράκλειος fons I. 302. 3.
 Ἡράκλειος, torrens III. 295. 3.
 Ἡράτῃ, festum Iunonis I. 267. 2. certamina II. 70. 2.
 Heraea, Arcadiae oppidum I. 362. 4. 363. eius situs, conditor, memoranda II. 428. 1. 429. Ἡρατῆς χώρα II. 26. 1.
 Ἡραεὺς, Lycaonis fil. Heraeae urbis conditor II. 355. 1. 428. 1.
 Ἡραῖον, templum Iunonis I. 238. 1. 3.
 Hercules duo II. 64. 7. III. 191. 4.
 Hercules Aegyptius III. 191. 4.
 Hercules, Alexandri M. fil. III. 24. 2.
 Hercules, Amphitryonis filius, Pelopis pronepos II. 54. 1. Alcmenae fil. II. 64. 7. Tirynthe profugit II. 391. 2. Actoris filios occidit I. 232. 1. 413. 9. II. 8. 1. Augeam oppugnat II. 7. 7. cum Geryone pugnans II. 82. 1. pro Amazonis balteo pugnans II. 114. 6. Cyathum digito interimit I. 228. 8. Geryonis boves abigit I. 400. 4. 413. 7. 591. Diomedem Thracem et Nessum puniens I. 413. 7. Elidem capit II. 10. 1. 427. 5. Elide capta Olympicos ludos celebrat II. 32. 1. 496. 1. Dryopes praelio vincit I. 583. 6. leonem suffocans I. 414. 1. cum Nemeo leone certans II. 146. cum Thurio Gigante pugnans I. 412. 7. cum Oreo Centauro pugnans I. 414. 9. cum Lepreo voracitatis et armorum certamen init II. 19. 4. cum Apolline de tripode, Delphico certat I. 427. 7. III. 190. A a 4.

4. Stymphalides sagittis configit II. 411. 4. cum Acheloo luctans I. 414. 9. II. 201. 9. cum Cycno singulari certamine pugnans I. 412. 7. Saurum latronem interficit II. 210. 3. Hippocoontem et filios, ob Oeoni caedem punit et vulneratur I. 395. 3. II. 514. 3. aprum Erymanthium venatur II. 419. 2. Prometheus vinculis liberat II. 46. Atlantem onere levaturus II. 46. Orcho-menios et eorum regem Erginum pugna vincit III. 51. populum albam primus in Graeciam intulit II. 60. 3. ex inferis Ditis canem protraxit I. 443. 4. III. 107. 4. delitescit apud Aesculapium ad vulnus sanandum I. 417. 7. 421. 5. a Minerva in Pylo oppugnanda adiuvatur II. 225. 3. a Minerva in pugna cum Acheloo adiutus II. 201. 9. a Minerva in Hydra superanda adiutus II. 78. 4. Minervae ope in laboribus servatus II. 403. 1. a Minerva in deorum consortium introductus I. 412. 7. furens a Minerva sopitur III. 34. 1. Megaram uxorem dimisit III. 254. a Marathonis primum cultus I. 56. 124. 4.
- Hercules Buraicus, eius specus et oraculum II. 333. 6.
- Hercules Charops III. 107. 4.
- Hercules Daphnephoros III. 32. 4.
- Hercules Hippodotes vel Hippodetes, eius fanum et etymon III. 78. 1.
- Hercules, Idaeus seu unus ex Idaeis Dactylis, II. 56. 5. primus Olympicorum ludorum auctor II. 29. antiquior Hercule Amphitryonis filio III. 84. Cereris Mycalessiae aedituus III. 58. 4. 84. Παρσάτης dictus II. 31. II. 63. 218. 2. eius fratres II. 29. templa III. 83. 5. 84. ara II. 31. 1. 64. 7. 218. 2. statua parvula II. 448.
- Hercules Κρωβείδης III. 191. 4.
- Hercules, Curetum unus II. 64. 7.
- Hercules Manticlus I. 539. 5. 547. 3.
- Hercules Περμαχός, eius fanum et simulacrum III. 34. 2.
- Hercules Πινυκολόβης, eius statua et etymon III. 76. 4.
- Hercules Thasius II. 164. 2. idem, quem Tyrii colunt II. 114. 7.
- Hercules Thebanus II. 496. 2.
- Hercules, Θιδς I. 539. 5. III. 36. 4.
- Hercules Tirynthius III. 191. 4.
- Herculis ad laborem perferendum exercitatio II. 218. 1. eius labores arte expressi I. 404. 3. II. 43. 3. 117. 6. opus in agro Pheneatico II. 391. 2. 407. 3. cum Nelei filiis foedus I. 509. 4. Socii adversus Amazonas II. 45. Socius in oppugnanda Elide II. 397. 3. fuga et exilium I. 125. 5. clava repullulans I. 299. 13. sagittae ad Troia excidium necessariae II. 54. 3. filius Ctesippus I. 245. 1. 401. 5. cum Thestii L. filiabus concubitus III. 83. 5. spectri cum Theagenis matre congressus II. 164. 2. sacra apud Sicyonios I. 213. 1. templum Cynosarges I. 69. 3. templum et sacerdos virgo apud Thespenses III. 83. 5. ara I. 69. 3. gymnasium et stadium III. 35. 4. simulacrum ligneum nudum I. 194. 5. simulacrum forma quadrata I. 217. 6. simulacrum armatum I. 395. 3. Herculis angues suffocantis simulacrum I. 89. 2. Herculis simulacrum antiquum I. 391. 6. Colossus ἐν τῷ ποτῷ III. 35. 4. statua aenea cubitum X quo habitu II. 114. 7. simulacrum femore vulnerato II. 514. 3. Herculis e Megara liberorum monumentum III. 33.
- Hercyna, nympa III. 123. 2. eius templum et simulacrum, ibid. 124. 2.
- Hercyna, Πύρ. Boet. III. 124. 2. eius fontes III. 126. 4.
- Hermæ,

Hermæ, ἑκαταῖς l. 90. 3. Attici operis quadrangula forma l. 577. 4. 452. l. 11. 474. 4. 111. 185. 3. lapidei l. 60. 2. 326. 7.
 Hermæ, pueri in Trophonii sacris 111. 125.
 Hermæa, festum Mercurii 11. 393. 7.
 Hermæum, locus Arcadiae 11. 458. 2. 459. 3.
 Ἑρμῆς, vid. Mercurius.
 Hermaphroditus, vide Attes.
 Hermion, Enropis fil. l. 308. 5.
 Hermione, Helenae ex Menelao filia, uxor Pyrrhi l. 39. 1. 130. 7. et postea uxor Orestis 111. 199. 2. eius ex Oreste filius l. 244. 5. eius cum Pyrrho nuptiae l. 442. 1. 448. 5. statua 111. 199. 2.
 Hermione seu Hermion, urbs, eius situs, conditor, memorabilia l. 308. 5. 309. Hermiones prioris situs l. 310. 10. Hermionis posterioris situs l. 311. 10. Ἑρμιονὶς πόλις l. 309. 6.
 Hermocrates, Clitomachi pater 11. 182. 3.
 Hermogenes, Xanthius, cognomento Ἐπικτός, victor Olymp. 11. 172. 2.
 Hermolycus, Pancratiastes l. 88. 12.
 Hermon, Lysandri navis gubernator 111. 172. 4.
 Hermon, Pyrrhi fil. 11. 200. 6.
 Hermophantus, Chius, Lysandri socius 111. 173.
 Herodes Atticus, stadium marmoreum Athenis extruxit l. 71. 7. Athenis Odeum magnificum extruxit 11. 309. 3. Delphicum stadium exornavit 111. 266. 1. eius donaria in templo Isthmico l. 181. donaria in gymnasio Olymp. 11. 209. 2.
 Herodotus, Clazomenius, victor Olymp. l. 190. 1.
 Heroes, et heroici seculi homines proceri 11. 142. 1. heroes invacantur ad urbem Messenen condendam l. 552. 2. heroes ἡρώων Atheniens. l. 18. 1. 19. 2.

heroes Marathonii l. 124. 4. heroum ultimus Cleomedes 11. 160. 3. heroum adversus impios homines irae l. 345. 5. heros Ἀρχηγέτης eiusque monumentum et sacra 111. 153. 7. ἡρώος ἀρά l. 6. 4.
 Ἥρας, δαίμων, eiusque cultus et fuga 11. 148. 3. 149.
 Herophile, Sibylla, Apollinis Sminthei aeditua 111. 184. 3. super saxo recitavit oracula 111. 182. 1. eius aetas 111. 182. 183. parentes 111. 182. peregrinationes 111. 185. vaticinia et hymni 111. 183. mors, monumentum, epitaphium 111. 185. 3.
 Hesperia, malus 11. 200. 5.
 Hesperides, earum cum malis effigies picta 11. 46. earum mala ferens Atlas in artis opere expressus 11. 80. 1. earum quinque numero statuae 11. 74.
 Hestiaea sive Histiaea, Euboeae oppidum 11. 249. 6. ab Atilio Romanor. imperatore everfa 11. 261. post Oreus dicta 11. 336. 2.
 Hestiaeus, perdit Milesios 111. 274.
 Hestiatōres, vid. Ἰσιότροις.
 Ἑστιαστῆριον 11. 70. 8.
 Hetoemocles, Hipposthenis fil. victor Olymp. l. 387. 7.
 Hexameter versus cum additamento 11. 83. Hexametrum primus cecinit Olen 111. 156. 4.
 Hicarus, Hyperesienfis, qua Olymp. victor evasit l. 507.
 Hicesius, Chius, Lysandri ad Aegospotamos socius 111. 173.
 Ἰκείος, numen, eius ira l. 76. 4. l. 408. 8. 11. 330. 1.
 Hicetaon, Troianus 111. 241.
 Hicetas, Aristocratis filius et pater Aristocratis l. 516. 2. 11. 363. 8.
 Ἰερά ὁδός, via Athenis Eleusina versus l. 139. 3. ex Elide Olympiam ducens 11. 113. 4.
 Hiera, insula ex Aeoliis, quae ignem eructat 111. 179. 3.
 A a 2 Hiera,

- Hiera, insula e mari emersa ll. 455. 2.
 Hiera, insula antea Sphaeria dicta l. 305. 1.
 Hierocaesarea, oppid. Lydiae ll. 120. 3.
 Hieron, Prienensis ll. 441.
 Hieron, Hieroclis fil. Syracusarum tyrannus ll. 167. 2. eius statuæ tres ll. 184. 3.
 Hieron, Dinomenis fil. Syracus., eius donaria ll. 167. 1. 483.
 Hieronymus, Andrius, victor Olymp. l. 376. 6. ll. 181. 5.
 Hieronymus, Maenalius, e Megalopolis conditorum numero ll. 432. 2.
 Ἱεροδωρίων, Messeniorum l. 572. 1.
 Ἱεροδώραί, in Cereris sacris ll. 484. 5.
 Ἱεροφάντης, Cereris mysteriorum l. 229. 1.
 Hilaira (et Phoebe), Dioscurorum uxores l. 260. 6. Apollinis filiae l. 398. 1. earum templum, ibid. picta effigies l. 571. 9. vide etiam Leucippus et Leucippides.
 Hilissus (Ἑλισσός) fluvius Atticus l. 70. 6.
 Ἑλισσιάδες Musae l. 70. 6.
 Ἱμάς ἱμάς, in pugilatu ll. 476. 3. ll. 95. 5.
 Himeræus, poeta Stesichorus ll. 244.
 Himeræi, quae una cum Crotoniatis de Helena narrant l. 418. 11.
 Hinnitus equorum nocturni l. 124. 3.
 Hippagoras, Leontinus ll. 100. 5.
 Hipparchus, Pisistrati fil. interfectus l. 29. 5. 84. 2. 117. 15.
 Hippasus, Phlunte Samum profugit l. 225. 1. Pythagorae proavus l. 225. 2.
 Hippeus l. 130. 7.
 Hippias, Pisistrati fil., eius virtutes et crudelitas l. 84. 1. 2. a Graecis ἵππος dictus ll. 111. 1.
 Hippo, Scedasi filia ll. 40. 3.
 Hippocoon, Tyndarum fugat l. 331. 4. eius filii l. 394. 2. eius fil. Enmedes l. 391. 6. filius Alcon l. 391. 7. Hippocoon cum filiis ab Hercule occisi l. 244. 6. 372. 7. cur ab Hercule fuerit oppugnatus l. 395. 3.
 Hippocrates, Aripbronis fil. Atheniens. dux occumbit l. 351. 1. 111. 22. 1.
 Hippocrates, Epicydis frater Syracusanos sollicitat ll. 168.
 Hippodamia, Oenomaï filia, arte expressa ll. 46. Hippodamiae procorum certamina ll. 62. eius procorum catalogus, interitus, monumentum ll. 211. 6. 212. Hippodamia Iunoni ludos, Heraea instituit ll. 71. 3. Hippodamiae παύσιον l. 26. 1. eius exilium et sacra ll. 204. 4. statua aenea l. 208. 10.
 Hippodamion, locus ubi Hippodamiae sacra fiunt ll. 204. 4. Ἱπποδρομία, ll. 357. 3.
 Hippodromus Olympic. ll. 205. 7. Eleorum ll. 221. 2.
 Hippola, urbs, eius ruinae l. 445. 6.
 Hippolyte, Amazonum dux, eius monumentum, res gestae, interitus l. 158. 7.
 Hippolytus, Rhopali fil. rex Sicyonis l. 201. 4.
 Hippolytus, Thesei fil. in siderum numerum relatus l. 301. 1. ab Aesculapio in vitam revocatus in Italiam venisse fertur l. 280. 4. eius domus l. 302. 3. mors, sepulcrum l. 80. 1. 2. 280. 4. 301. 1. eius amore Phaedra capta l. 80. 2. eius stadium, monumentum, statua l. 301. 3. 302. lucus, templum, simulacrum, sacra l. 300. 1. heroum l. 383. 7.
 Hippomachus, Moschionis fil. Eleus, victor Olymp. ll. 169. 3.
 Hippomanes, aereo equo infusum ll. 119. 2.

Hippo-

- Hippomedon**, Polynicem in bello Thebano adiuvit I. 319. 8. A- draſti ſororis filius III. 176.
Hippomenes, unus ex Medonti- dis, qui decennale imperium Athen. obtinuerunt I. 503. 5.
Hippus, Eleus, victor Olymp. II. 133. 2.
Hipponous, Capanei pater III. 176.
Hippopotamus, vide Equus.
ἵππος, vid. Hermogenes.
Hipposthenes, Lacedaemonius, victor Olymp. I. 387. 7. II. 34. eius templum et cultus I. 396. 5.
Hippestratus, amasius Laidis I. 185. 4.
Hippotes, Phylantis fil. I. 193. 3. Carno interfecto aufugit I. 385. 3.
Hippethoon, heros eponymus Athenienſ. Neptuni et Alopes fil. I. 19. 2. 149. 3. eius he- roum I. 146. 4.
Hippothous, Cercyonis fil. Ar- cadiae rex II. 361. 3. 491. 4.
Hippothoitis, tribus Tegeat. II. 514. 3.
Hippotion, Tarentinus II. 112. 4.
ἱππότεροι Spartani II. 128. 1. Graeciae II. 163.
Hippucrene, Troezeniorum I. 299. 12.
Hippucrene, ſub Helicone, eius ſitus et etymon III. 96. 3.
ἱππὺν μῦμα, locus unde ita di- ctus I. 422. 9.
Hira, oppidum Meſſeniae poſtea Abia dictum I. 564. 1.
Hircinus ſanguis adamantem li- quefacit II. 404.
Hirundines in Danlide non de- gunt III. 153. 6.
Hiſpani, vide Iberi.
ἱεῖατορε Dianae Ephesia II. 388. 1.
Hiſtoris, Tīreſiae filia III. 34. 2.
Holmoneſ, vicus Boeotiae III. 73. 3.
Holmus vel **Halmus** Sifyphi fil. III. 73. 3.
- Homicidii** iudicia Athenienſ. I. 109. 9. 110. I. 469. 1.
Homo, in lupum transformatus II. 351. 3. in avem mutatus I. 119. 3. homo marinus por- tentoſa longitudine III. 152. 4.
Homines, primi e terra orti II. 443. 3. e luto a Prometheo ficti III. 151. 3. homines in deorum numero culti I. 131. 2. II. 351. 2. homines ἄγριοι I. 257. 7. homines ex coeli et terrae varietate diverſam obti- nent formam III. 65.
Homole, mons Theſſaliae III. 28. 3.
Homoloides, portae Thebanae, unde dictae III. 27. 28. 3.
ὄπλα, ſcuta II. 502. 1.
Hoplodamus, gigantes in Rheae auxilium congregavit II. 453. 4. 462. 2.
Hopoleas, vel **Hopleas**, Manti- nenſis II. 432. 2.
Horae tres, Iovis filiae, coeli ia- nitrices II. 47. 2. Themidis fi- liae II. 74. Iunonis nutrices I. 226. 3. cur Iovis capiti impo- ſitae I. 154. 3. in corona Iuno- nis arte expreſſae I. 239. 4.
Horarum nomina et ſacra III. 110. templum I. 251. 4.
ὄρεμν, eius ara I. 60. 1.
Hoſtiae, vivae adolentur II. 304. 7. hoſtiarum mactatio ſingula- ris II. 468. 5.
Humana fluxa II. 455. 2. huma- na infortunia loca obſcura ſae- pe nobilitant I. 592. 4. huma- num ſanguinem et carnem gu- ſtant Galli III. 223.
Hyacinthia, feſtum I. 369. 1. 415. 523. 3.
Hyacinthus, Amyclae fil. I. 330. 3. in coelum fertur I. 415. 4. de eius morte et transforma- tione I. 416. 4. eius ſimula- crum, habitus, ſepulcrum et ſa- cra I. 414. 2. 415.
Hyacinthus, ſlos, primus poſt Aiacis mortem enatus I. 135. 3. Κοροσάνδαλος dictus I. 314.
Hyamia, regio, Androclis poſte- ris donata I. 504. 2.

- Hyampolis**, urbs Phocidis, eius situs, etymon, memoranda III. 285. 4. 286.
Hyamus, Lycori fil. III. 160. 2.
Hyantes a Cadmo yicti e Boeotia profugiant III. 15. 285. 4.
Hyanthidas, Propodae fil. I. 193. 3.
Hyblae, duae Siciliae urbes, Galectis et Malor II. 103. 5. Hyblaei portentorum et somniorum interpretes II. 104. 5. eorum donarium II. 103. 5.
Hyblaea, Dea II. 104. 5.
Hybrides, Archon Atheniens. II. 158. 2.
Hyccara Siciliae oppidum I. 185. 4.
Hydarnes, Xerxis dux I. 346. 6. III. 225. 5.
Ἰδρως, morbus III. 24. 2.
Hydra Lernaea, eius natale solum, magnitudo, venenum, forma I. 322. 4. ab Hercule confecta II. 78. 4. eius veneno Anigri fluvii odor vitiat II. 21.
Hydræa, insula I. 310. 9.
Hydrus, oppidum Italiae II. 200. 6.
Hyettus, Argivus III. 73. 3. Argis profugus in Boeotia confidet III. 115. 4.
Hyettus, vicus Boeot. III. 73. 3. 115. 4.
Ἥϋλη et **Ἥϋλη**, Aesculapii filia I. 86. 5. Aesculapio aditans I. 264. 4. eius templum I. 432. simulacrum I. 86. 5. 194. 6. 220. 6. II. 439. 1. ara I. 132. 2.
Ἥϋλη I. 220. 6. Minerva I. 86. 5. 122. 3.
Hylae, locus Magnesia III. 268. 4.
Hyllus, fluvius I. 138. 6.
Hyllus, Herculis fil. I. 138. 6. 564. 1. eius nutritrix Abia I. 564. 1. eius filia I. 457. 1. cum Echemo monomachia et interitus I. 156. 3. 174. II. 360. 1. 490. 2.
Hyllus, Rhodius, victor Olymp. etc. II. 176. 1. 177.
Hyllus, Terrae fil. I. 138. 6.
Hylycus, fluvius olim Taurius dictus I. 303. 7.
Hymenaeus, cantatur I. 299. 5.
Hymettus, mons Atticae pastionibus apium aptissimus I. 123. 1.
Hymnus, hymnum in Deum canere praemio proposito, antiquissimum certamen fuit III. 162. 2. hymnorum antiquissimorum auctor III. 82. 2.
Hypaepa, oppid. Lydiae II. 120. 3.
Hypanis fluvius I. 589. II. 439. 2.
Hypatus, mons Boeot. III. 57. 3.
Hypenus, Pisaeus, victor Olymp. II. 33.
Hyperbius, Siculus cum Agrola in Acarnaniam migravit I. 107. 3.
Hyperborei, gens supra Aquilones II. 29. 30. Hyperboreorum primitiae I. 121. ex Hyperboreis venerunt vates in Delum et Delphos II. 29. III. 156. 4.
Ἥρακλεια, oppid. Troezen. I. 294. 8.
Hyperenor, unus ex Spartis III. 16. 1.
Hyperes, Neptuni fil. rex Troezen I. 294. 7.
Hyperesia, poitea Aegyra II. 335. 2. 336.
Hyperides, Atheniens. legatus ad Eleos II. 92. 3.
Hyperion, Agamemnonis fil. Megarensium rex occisus I. 165. 3.
Hyperippe, Arcadis filia, Endymionis uxor II. 5. 2.
Hypermenides, Corinthiorum dux ab Aristomene occisus I. 523. 1.
Hypermnestra, Amphiarai mater, eius monumentum I. 255. 2.
Hypermnestra, Danaï filia, ob Lynceum servatum a patre in iudicium vocata I. 247. 6. 252. 5. 254. 1. Hypermnestrae et Lyncei effugium I. 271. 4. eius

- eius monumentum I. 255. 2.
statua III. 176.
- Hyperochus, Hyperboreus, Delphis adversus Gallos opem fert I. 16. 4. III. 228.
- Hyperphas, Oedipi socer III. 19. 5.
- Hyperteleton, locus I. 431. 7.
Ἰπποκνημίδιος (seu Ἐπικνημίδιος) Locri III. 140. 1.
- Ἰψισαί, porta Thebana III. 27.
- Hypsos, locus I. 440. 6.
- Ἰψόεις, Arcadiae mons II. 460. 6.
- Ἰψεύς, Arcadiae oppid., eius conditor II. 354. situs et reliquiae II. 460. 6.
- Ἰψεύς, Lycaonis fil. II. 354. 460. 6.
- Hyraeus, Aegel fil. I. 397. 6.
eius filii, ibid.
- Ἰσχυεύς, eius thesaurus a Trophonio et Agamede exstructus et spoliatus III. 118.
- Hyrmina, Epei et Anaxiroes filia II. 5. 4.
- Hyrmina, oppidum Elidis II. 8. 9.
- Hyrnethium, locus unde dictus I. 283. 2. -- 285.
- Hyrnetho, Temeni filia I. 245. 1.
a fratribus Deiphonti marito vi abripitur et interficitur I. 283. 3. 284. eius sepulcrum I. 285. 3. I. 264. 4. heroum I. 285. 3.
- Hysge, seu Coccus, III. 288. 289.
- Hythae, oppid. Argolicum I. 269. 8. 9. II. 365. 2.
- Hythae, urbs olim Boeotica III. 7. 1.
- Hysmon, Eleus, victor Olymp. II. 135.
- Iacchus, facem tenens I. 9. 4.
eius simulacrum I. 142. 3.
- Ialmenus, Martis fil. III. 119. 3.
- Iamus, vates, Apollinis filius, cuius polsteri Iamidae II. 130. 3.
- Iamidae, vates ex Elide I. 383. 7. II. 130. 3. eorum monumentum I. 383. 7.
- Ianiscus, Clyti nepos, Sicyonis rex I. 201. 3.
- Ianthe, Oceani filia I. 566. 3.
- Iardanus, vel Iardanes, fluvius, postea Acidus II. 21.
- Iardanus, fluvius Arcadiae II. 81.
- Iardanus, fluvius Cretae II. 211. 5.
- Iasaea (vel potius Asaea) oppidum Arcadiae II. 432. 3.
- Iaseus, in Polygnoti picturis III. 257. 2. de eius cum Phoco amicitia III. ibid.
- Iasis, nymphea II. 216. 4.
- Iasius, Amphionis pater III. 116. 4.
- Iasius, Arcas, victor Olymp. II. 32. 1.
- Iasius, Eleutheris fil. III. 60. 2.
- Iasius, seu Iasus, ex Idaeorum Dactylorum seu Curetum numero II. 29. eius ara II. 63. 5.
- Iasius, victor Olymp. Herculis tempore II. 496. 1.
- Iaso, eius ara I. 132. 2.
- Iason, a Medea Corinthi regnum accipit I. 191. 8. Iasonis ex Medea liberi, eorumque sepulcrum I. 189. 6. eius cum Peleo lucta artis opere expressa II. 77.
- Iason, Thessaliae tyrannus, eius de Gorgia iudicium II. 193.
- Iasus, Achaiae oppidum II. 282. 5.
- Iasus, Triopae fil. I. 234. 1.
- Iberi, Oceani accolae I. 118. 4. eorum in Sardiniam colonia III. 201. 4.
- Iberia, Iberiae boves insignes I. 591.
- Ibericum oleum III. 273.
- Ibes aves II. 412.
- Icaria, insula III. 35. 3.
- Icarium mare III. 35. 3.
- Icarius I. 10. 4.
- Icarius, Hippocoontem iuvat I. 331. 4. filiae Penelopes procis certamina proponit I. 380. 2. Ulyssi Penelopen uxorem dat et Ἀἰδώς signum dedicat I. 413. 10. eius filius Perilaus II. 457. 2.

- Icarus, Daedali fil. nave ob gubernandi imperitiam submersa perit III. 35. 3. eius sepulcrum, ibid.
- Icaeus, Hyperesienfis, qua Olympiade victor I. 507.
- Icaeus, vide *Εἰκαεύς*.
- Iccus, Epidaurius in pugilatu interemptus II. 159. 3.
- Iccus, Nicolaidae fil. Tarentinus victor Olymp. et gymnastes optimus sui temporis II. 162. 2.
- Ἰκκῶσα*, poilea Sardinia dicta III. 200. 2.
- Ichthyophagi, ubi habitant I. 128. 4.
- Ichthyophagus sinus I. 128. 4.
- Ἰκθυοί*, aves, Olympica sacrificia non laedunt II. 59. 1.
- Ida, mons Cretae II. 29.
- Ἰδαι*, *Χρυσαῖα Ἰδαι* III. 186. 4.
- Idaea, nympa III. 186. 4.
- Idaei Dactyli, appellati Curetes II. 29.
- Idaeus, Cyrenaeus, qua Olympiade victor II. 168.
- Idas, Apharei filius I. 459. 4. Marpessam uxorem ab Apolline raptam repetit II. 79. fulmine ictus perit I. 460. 1. eius uxor Marpessa et filia Cleopatra I. 459. 5. sepulcrum I. 385. 1.
- Idas, e Curetum numero II. 29. eius ara II. 63. 5.
- Ἰδῆ*, nympa II. 495. 2.
- Idectus, vide *Εἰδότης*.
- Idomeneus, eius genus, scutum, statua II. 113. 5.
- Ἰδῆαι*, II incolae III. 233. 3.
- Ignis, eius inventum quibus tribuitur I. 247. 5. ignis igne urentior II. 277. ignis perpetuus in foco Olympico II. 68. 5. ignis perpetuus in Cereris et Proserpinae templo II. 374. 1. ignis perpetuus in Panis templo II. 469. 8. ignis in ara arte magica excitatus II. 120. 3. ignis prope fontem erumpens II. 442. 1. ignis e terra exaestuans mox in calidas aquas vertitur I. 307. 2.
- Ignivomae insulae III. 179. 3.
- Ilex et oleas ex eadem radice nascentes II. 468. 7.
- Ilenses Sardiniae incolae III. 203. 4. 5.
- Ilissus, vide *Ἰλίσσιος*.
- Ilithyia, Amoris mater III. 82. 2. eadem cum *Περσέμην* II. 409. 2. ex Hyperboreis in Delum venit I. 64. 5. Iononis filia I. 65. 5. mulierum partus curat II. 453. 3. cur facem praefers efficitur sit II. 322. 5. eius sanum I. 64. 5. 170. 3. 404. 1. II. 322. 5. templum et sacra quotidiana I. 315. 8. templum ab Helena dicatum I. 261. 7. Ilithyiae et Sosipondis templum commune II. 203. 2. Ilithyiae simulacrum solis sacerdotibus videre licet I. 316. 8. eius signa usque ad imos pedes velata I. 65. 5. II. 322. 5.
- Ilithyia *ἡ ὕβρις*, eius sanum et etymon II. 498. 5.
- Ilithyia *ἡ ἄλυστος* II. 409. 2.
- Ilithyia Olympia II. 203. 2.
- Ilium, Aeoenses incolunt I. 135. 3. II. 387. 5. cur funditus perierit III. 274.
- Ilium, mons I. 439. 5.
- Illus, Phrygis fil. I. 260. 4.
- Illyrii, Ionii maris accolae I. 386. 3.
- Imbrasus, fluvius Sami II. 247. 4.
- Imbrius, Mentoris fil. III. 240.
- Immaradus, Eumolpi fil. I. 19. 2. ab Erechtheo interfectus I. 102. 5.
- Immortales, cohors regia apud Persas II. 144. 3. III. 214. 6.
- Imperatorum Romanorum imagines I. 152. 2. delubrum I. 206. 1.
- Inachus, rex et fluvius I. 233. 4.
- Inachus, fluvius I. 242. 3. ab Aeschilo cur Argivus fluvius dictus II. 366. in fine Cap. cur non perennes aquas volvat I. 233. 5. eius fons et cursus II. 366. in fine Cap.
- Inanima, homines poena afficiunt I. 110. 11.
- Incredulitatis communis causa III. 152. 4.

India,

India, varia animalium genera
alit II. 443. 3. Indiae cum
Graecis commercii ratio I. 381.

3.
Indorum Magi, animum homi-
nis immortalem esse, primi
affirmarunt I. 574. 4. Indo-
rum fabula de Martiora seu
Mantichora, fera III. 64. 4.

Indus, fluvius, maleficas bestias
alit et crocodilos I. 580. 581.

Initia, vide *Τελετή*.

Iniustitia, vide *Αδικία*.

Ino, Bacchi nutrix I. 438. 3.
ubi se in mare praecipitavit,
ibid. de ea fabula I. 172. 11.
Dea marina III. 16. 1. ubi pri-
mum Leucothea appellata I.
163. 8. eius heroum, ibid.
templum et oraculum I. 446.
1. statua I. 447. 3. aqua et se-
stum I. 435. 5.

Inopus, fluvius, e Nilo oritur I.
196. 2.

Inscriptio, *Βουρεφύδων*, priscis li-
teris, perplexis ductibus II. 75.
3. inscriptio a dextra ad sini-
stram II. 113. 5. circularis II.
86. 1. Cetera vid. in Epi-
gramma.

Insomnia fatidica, vid. Divinatio.

Insula, submersa et altera vicif-
sim e mari edita II. 455. 2.
manu facta II. 367. 3. pluviae
expers I. 308. 4. insulis Grae-
cis ab Aristide tributa imposita
II. 510.

Inundatione deletur Helice II.
329. 6. et Pheneos II. 390. 1.

Inycus, Siciliae oppidum II. 248.
5.

Io, Iasi filia, in Aegyptum abit
I. 234. 1.

Io, Inachi filia, in vaccam trans-
formata, in artis opere I. 413.
7. eius statua I. 93. 1.

Iocasta, Laï et pothæ filii Oedi-
podis uxor III. 18. 5.

Iodamia, in saxum versa III. 106.
eius ara, ibid.

Iolaus, Iphiclis fratris Herculis
fil. II. 237. 2. 393. 6. Herculis
comes et socius in plerisque
laboribus I. 69. 3. II. 393. 6.

491. 4. Herculis auriga et vi-
ctor Olymp. II. 32. 1. 78. 4.
occidit Euristheum I. 174. colo-
niam in Sardiniam deducit II.
237. 2. ill. 202. 4. Iolai ara
I. 69. 3. eius gymnasium, sta-
dium, heroum III. 69. 1. mors
III. ibid. apud Sardos honor
III. 202. 4.

Iolaia, loca Sardiniae III. 202. 4.

Iolcus I. 590. 1.

Ion, Gargetti fil. II. 216. 4.

Ion, Xuthi fil. II. 233. 2. Pole-
marchus Atheniens. in bello
contra Eleusinos I. 121. 230.
Aegiali regno potitur et po-
pulo nomen dat II. 234. eius
in Attica interitus et monu-
mentum I. 121. II. 235. 2.

Iones, ab Ione denominati II.
234. ab Achaeis eiecti II.
3. 236. 3. ab Atheniensibus
recepti II. 236. 4. in Asiam
transiunt II. 237. 1. Ionum
classis prodita II. 269. Ionum
levitas II. 137. Ionum primi
Olympiae victores II. 130. 4.
174. 4. Ionum proverbium III.
251. 2.

Ionia, coeli clementia gaudet II.
250. 2. 253. 5. Ioniae templa
, nobilissima II. 250. 2. 251.

Ionicum mare II. 251. 3.

Ionides nymphae II. 216. 4.

Ioppe, urbs Iiebr. I. 588.

Iops, eius aetas et heroum I.
381. 4.

Iordanus, fluv. in Hebraeorum
finibus II. 28. 3.

Ios, insula III. 233. 2. vid. *Ἰώρα*.

Iphicles, Herculis frater, Iolai
pater II. 393. 6. eius monu-
mentum et sacra, ibid.

Iphiclus, Cephali fil. III. 253.

Iphiclus, Protefilai pater I. 591.
eius boves, ibid. Iphicli cursu
certantis effigies II. 78. 4.

Iphicrates, Timothei fil. Atheni-
ens. dux III. 45. 3. Amyclaeos
caedit I. 369. 1. ab Epaminonda
fugatus III. 45. 3. eius statua I.
92. 7.

Iphidamas, Antenoris fil. I. 591.

- Iphigenia**, Agamemnonis filia I. 126. 1. 164. 1. ex Dianae consilio Hecate facta I. 164. 1. Thesei ex Helena filia I. 261. 7. Iphigenia et Oreites Tauricae deae simulacrum rapiunt I. 126. 1. 401. 6. Iphigeniae mactandae loco cervam substitit Diana III. 59. Iphigeniae heroum et sacra apud Tauros I. 164. 1. signum II. 336. 3.
- Iphigeneia**, eius et filiorum ex Aloeo sepulcrum III. 68. 5. eius honores apud Cares III. 251. 4.
- Iphinoe**, Alcathol filia I. 165. 4. ad eius tumulum puellae inferias mittunt et crinis primitias detondent I. 166. 4.
- Iphinoe**, Nisi filia, Megarei uxor I. 151. 5.
- Iphis**, Alectoris fil. I. 243. 4. Eteocli pater III. 176. eius effigies picta III. 238.
- Iphitus** Elidis rex, de eius genere, aetate, et ludorum Olymp. restitutione II. 15. 4. 16. 32. 2. de eius patre varia perhibentur II. 16. 4. Iphiti a muliere *Ευχαρίστη* coronati effigies II. 43. 3. 116. 2. Iphiti discus cum induciarum Olympic. inscriptione II. 86. 1.
- Iphitus**, Iphiti pater, II. 16. 4.
- Iphitus**, Phocens. Schedii pater III. 150. 1. eius filii ubi sepulti III. 292.
- Iphitus**, ab Hercule interemptus I. 395. 3.
- Ira**, oppidum Messeniae, postea Abia dicta I. 564. 1. vjde etiam *Εἶρα*.
- Irbus** Amphisthenis fil. I. 402. 6.
- Iris**, herba, et ex ea unguentum III. 136.
- Isagoras**, Atheniens. a Cleomene ad tyrannidem occupandam adiutus I. 343. 2. arcem Atheniensium capit II. 157. 4.
- Ischys**, Elati fil. II. 357. 3. cum Coronide concumbit I. 275. 5. eius mors II. 357. 3.
- Isis**, Pelagia et Aegyptia I. 194. 7. Isidis luctus et lacrymae Nilum augentes III. 272. 10. sanum, adytum, sacra religiosissima III. 270. 9. 271. templum I. 156. 4. simulacrum, quod solis sacerdotibus videre licet II. 228. 7.
- Ismenias**, Thebanus, a Persis corruptus I. 367. 4.
- Ismenius**, Apollinis fil. III. 32. 5.
- Ismenius**, Boeotiae fluv. III. 31. 2. 32. 5. olim Ladon, III. 32. 5. ad eum pugna III. 29. 1.
- Ismenius** collis III. 31. 2.
- Ismenius** Deus III. 31. 2. vid. etiam Apollo.
- Ismenius** locus III. 32. 5.
- Isoerates**, eius statua et vitae memoranda I. 66. 8.
- Isogaeus** Artaxerxis fil. a Dario Notho regno privatus II. 144. 3.
- Issedones**, popul. I. 92. 6.
- Isthmiades**, Pelarges maritus III. 77. 6.
- Isthmius**, Glauci fil. rex Messeniae I. 464. 6.
- Isthmi** ludi, in honorem Melicertis instituti I. 173. 11. 179. 3. excisa Corintho non intermissi I. 183. 2. Isthmica corona pinea II. 496. 2.
- Isthmus** Corinthiacus I. 179. 3. 4. II. 257. 4. Neptuno sacer I. 180. 6. Isthmi situs eiusque periodiendi conamina facta I. 179. 5. eius memoranda I. 180. 7 -- 182.
- Isthmus** Peloponnesi I. 308. 4.
- Isthmus** Troezeniae regionis I. 307. 1. 308. 5.
- Ister**, fluvius, eius ostia I. 418. 11. belluae maleficae I. 580. insulae II. 428. 7. frigus II. 439. 2. aquae semper pares II. 470. 3.
- Istria**, eius oleum III. 273.
- Italiae** felicitas I. 42. 2.
- Ithaemenes** III. 237.
- Ithomaea**, festum I. 577. 3.
- Ithome**, Iovis nutrix I. 576. 2.
- Ithome**, mons I. 486. praeruptus I. 560. unde dictus I. 576. 2.
- Ithome**, oppidum I. 486. 1. 2. Mess-

- Messeniis Hilotis occupata l. 377. 6. 512. ab iis deserta l. 502. 4. a Lacedaemoniis excisa l. 503. 2.
 Itonis, vide Minerva.
 Itonus, Amphiclyonis fil. ll. 4. 2. ll. 3. 1. ll. 106.
 Iuba, Libys, eius statua l. 60. 2.
 Iudicia, vide Dicaetia.
 Iunci iusigni magnitudine Asopi fluvii ll. 60. 4.
 Iuno, fontanis aquis virginitatem quotannis reparat l. 324. 2. Herculi infensa l. 397. 7. Iovis dolo decepta Herculi infanti ubera praebet ll. 75. 2. Iunonis nutrices et liberi l. 226. 3. 238. 2. eius peplus ll. 70. 2. templum sine foribus et tecto l. 7. 4. templum Argis Heraeum l. 238. 1. 2. simulacrum Argis quo habitu l. 239. 4. simulacrum vetustissimum l. 239. 5. simulacrum, quod soli sacerdoti videre licet ll. 323. 7. signum Sirenes manibus praefereus ll. 107. 2. lectus l. 239. 4. cognomina et templa tria apud Stympthalios ll. 411. 2. festum et ludi Heraea l. 267. 2. ll. 70. 2. 71. Iunonis sacerdotum statuae l. 239. 3. Iunoni sacra avis, pavo l. 240. 6. Iunonis cognomina: 'Ακραία, eius templum l. 266. 1. Αἰγοφάγος, eius templum et sacra l. 397. 7. Ammonia ll. 69. 7. 'Ανθεία, eius templum l. 259. 1. 'Αργία, eius templum l. 387. 6. 'Αφροδίτη, eius simulacrum priscum ligneum l. 387. 6. Βονναία, eius templum et etymon l. 195. 7. Χίρα ll. 411. 2. Hippiā, eius ara ll. 66. 4. 'Ηνίοχη, eius sacra ll. 125. 'Υπερχείρα, eius templum l. 387. 6. Lacedaemonia ll. 171. 1. Νυμφευμένη, eius simulacrum et etymon ll. 9. 5. Olympia, eius ara ll. 63. 6. παῖς ll. 411. 2. Prodomia, eius templum l. 218. 2. Samia, eius natales, templum ll. 247. 4. Τελεία ll. 411. 2. ll. 9. 5.
 Iupiter, coeli rex l. 268. 5. maris rex, ibid. Deorum ὕπατος ll. 462. 3. μέγιστος ll. 295. 3. Iovis incunabula ll. 369. 2. 469. 2. 470. incunabula et patria controversa l. 576. 2. Iovis infantis custodes ll. 29. Iovis minister Mercurius ll. 453. 3. Iovis et Saturni lucta de imperio ll. 30. 350. 1. Iovis in cuculum transformatio l. 239. 4. 316. 2. Iovis dormientis e femine nascitur Attes ll. 298. Iovis dolia duo ll. 422. Iovis tres oculi et trinum imperium l. 267. 5. 268. simulacrum aliud tribus oculis l. 267. 5. simulacrum imberbe ll. 107. simulacrum XVIII. pedum ll. 104. 6. maximum simulacrum XXVII. pedum ll. 106. plura varii generis simulacra ll. 101 -- 107. Iovis cognomina: 'Αγοραῖος, eius templum l. 378. 8. ara ll. 66. 3. Ambulius, eius ara l. 386. 4. Anchesmius, eius ara l. 124. 2. 'Απήμιος l. 124. 2. Apesantius l. 233. 3. Aphesius, eius etymon et templum l. 173. 13. 'Απόμυιος, eius ara ll. 59. 2. 'Αρείος ll. 62. Βασιλεὺς ll. 124. 3. 125. Βούλειος, eius simulacrum ligneum l. 13. 4. Καπιτώλιος seu Κορυφαῖος, eius templum Corinthi l. 194. 5. Καππώτιος l. 428. 1. Καταιβάτης, eius ara ll. 64. 8. Καταχθόνιος l. 268. 7. Καδάριος, eius ara ll. 63. 6. Κοράνιος, eius ara ll. 63. 5. Χάρμων, eius templum ll. 385. 1. χθόνιος, eius simulacrum l. 186. 7. ara ll. 63. 6. Clarius, eius ara et etymon ll. 514. 4. Κένιος, eius templum l. 155. 5. Κοσμήτιος, eius templum l. 405. 4. Κροκάτιος, eius statua l. 425. 4. Κτήσιος, eius ara l. 122. 2. Eleutherius, eius statua l. 12. 1. ara, simulacrum, festum ll. 8. 4. porticus ll. 221. 3. 'Επιδώτης, eius fanum et etymon ll. 374. 1. 'Ευάνεμος l. 387. 5. 'Ερεῖος l. 516. 3. eius ara

ara II. 63. 5. Ὀμαγύριος, eius
 templum et etymon II. 324.
 I. 2. Ὀρμιος, eius statua ter-
 roris plena II. 108. 2. Τέτιος,
 eius ara I. 248. 7. statua III.
 124. 3. Τρέττιος, eius simula-
 crum I. 123. 2. Τρατος II. 350. 1.
 eius ara I. 98. 6. simulacrum
 II. 392. 5. aedes et simulacrum
 III. 57. 3. Τψιρας, eius signum
 I. 186. 7. arae II. 66. 4. tem-
 plum III. 27. Ἰθυμέτας, eius
 statua I. 448. 4. templum, sta-
 tua, sacra I. 576. 2. 3. conf.
 I. 464. 6. Λαίστα II. 105. 1.
 Laphystius III. 107. 4. Laris-
 faeus, eius templum I. 267. 4.
 Λειχέτης, eius ara et etymon
 II. 430. 4. Λυκαῖος, a Lycaone
 appellatus II. 350. 1. eius tem-
 plum; II. 445. eius τέρμενος I.
 536. 4. eius τέρμενος mirum,
 quod ingredi non licet, et sacra
 arcana II. 471. 5. sacerdos II.
 470. 3. Μηχανίδης, eius simu-
 lacrum I. 259. 3. Μεσσηπαῖος,
 eius etymon I. 420. 3. Μεϊλί-
 χιος I. 142. 3. eius simulacrum
 pyramidi simile I. 212. 6. simu-
 lacrum cur Argis dedicatum I.
 249. 1. Μεγαγέτης, eius ara II.
 66. 4. simulacrum II. 465. 1.
 III. 234. 4. Νεμειός, eius tem-
 plum et simulacrum I. 250. 3.
 Iudi I. 267. 2. Olympius, eius
 simulacrum Olympiae I. 569. 5.
 II. 44 -- 49. templum Olym-
 piae II. 39 -- 43. simulacrum
 et templum Athenis I. 65. 6.
 278. 2. templum et statua I.
 384. 9. 390. 5. II. 309. 2. tem-
 plum Syracusis III. 249. 3. ara
 II. 56. 5. 63. 5. sacrificia II. 57.
 58. Ὀμβριος, eius ara I. 123.
 2. 124. Πανελλήνιος, eius tem-
 plum ab Adriano Athenis
 exstructum I. 67. 9. ei ab Ae-
 acō sacra fiunt I. 173. 13. Παρ-
 υάθιος, eius statua I. 123. 2.
 Πατριός Priami, eius simula-
 crum tribus oculis I. 267. 5.
 268. Φίλιος, eius templum,
 simulacrum, ornatus II. 449. 2.
 Φύξιος I. 407. 8. eius ara I. 254.

2. Πλεβόσιος, eius templum I.
 416. 7. Πολιεύς, eius simula-
 crum I. 90. 4. ara I. 90. 4.
 110. 11. Σαώτης, eius statua
 et etymon III. 80. 5. Σκασιτάς
 I. 372. 7. Σημέλιος, eius ara I.
 123. 2. Σθάνιος, eius ara I. 303.
 7. 309. 6. Σπτήρ, eius simula-
 crum I. 569. 5. simulacrum et
 sanum Megalopoli II. 447. 5. ae-
 des I. 252. 5. 300. 14. 436. 6.
 II. 374. 1. Τέλειος, eius ara et
 signum quadrangulum II. 497.
 4. Τροπαῖος, eius templum I.
 323. 7. Ξένιος I. 379.
 Iuramentum, super extis I. 422.
 9. 509. 4.
 Infinitia, vide Δίλη.

Labax, Lepreata, Euphronis
 fil. victor Olymp. II. 133. 2.
 Labdacus, Polydori fil. I. 199. 2.
 III. 16. 2.
 Labotas, Echestrati fil. Spartae
 imperium obtinet I. 334. 3. He-
 rodoto dicitur Leobotes, ibid.
 Labyrinthus Cnossi I. 105.
 Lacedaemon, Iovis fil. rex Laco-
 niae, Spartae maritus I. 330.
 2. 3. Charitibus templum
 condit et nomina indit I. 410.
 4. eius filia I. 387. 6. posterī
 II. 301. 4. heroum I. 420. 2.
 Lacedaemon, regio I. 330. 3.
 regio et urbs I. 374. 1. vide
 Laconia et Sparta.
 Lacedaemonii, ad pugnam exi-
 turt plenilunium observant I.
 107. 4. ad tibiae et citharae
 cantum proelia ineunt I. 406.
 5. ex patria disciplina magis
 ordines servare quam fugien-
 tes caedere solent I. 485. 3.
 regis cadaver in hostium esse
 potestate sinere, turpissimum
 ducunt III. 42. cladem semper
 fere dissimulare solent III. ibid.
 inter Graecos inprimis terren-
 tur διασημείας I. 350. 8. usque
 ad Leuctricum pugnam invicti
 I. 47. 4. reges ad bellum pro-
 ficiscentes ovium greges secum
 ducere solebant III. 40. 2. pe-
 cunia

- cunia primi a Conone ad Cnidum victi I. 5. 3. quatuor claudibus afflicti I. 474. 5. Argivis quando bellum primum intulerint I. 335. 3. in Asiam contra Artaxerxem traiciunt I. 364. 1. ab Amphictyonibus mulctantur III. 167. 2. cum Argivis perpetua bella gerunt I. 249. 1. 250. Messeniis bellum inferunt I. 467. 2. vide Messeniacum bellum.
- Lacedaemoniorum regum catalogus I. 329 - 354. regum domus altera I. 355. sq. coloniae Crotonem et Locros missae I. 358. 1. servi primi Hilotes I. 421. 6. Lacedaemoniorum et Atheniensium pacis XXX. annor. conditiones columnae inscriptae I. 102. 3. Lacedaemoniorum donaria II. 106. donaria de Atheniensium manubris III. 172. 4. vide et Laconica ac Spartiatae.
- Lacestades, Hippolyti fil. I. 201. 4.
- Lachares, Atheniens. tyrannus crudelissimus I. 96. 5. eius rapinae I. 118. 16. interitus I. 96. 5. 115. 7.
- Λακιδαι, demus Atticus I. 141. 1.
- Lacides, vel Lacidaus, Medonis fil. I. 246. 2.
- Lacius, Heros I. 141. 1.
- Laconia olim Lelegia I. 453. 2. eius fines I. 326. 7. 329. 1.
- Laconica brevitatis I. 480. 4. Laconica dialectus I. 394. 2.
- Lacrates, Aetolorum dux III. 216. 3.
- Lacrates, Pyrrhi fil. II. 200. 5.
- Ladas, cursor insignis I. 247. 6. eius monumentum, victoriae, obitus I. 424. 1. duo Ladae, alter Achaeus, seu Aeginensis I. 424. 1. Ladae stadium II. 386. 3.
- Λαδον, insula Milesiorum I. 136. 5.
- Λαδογυια vel Λαδοκτα, locus Arcad. II. 1487. 1.
- Ladocus, Echemi fil. II. 487. 1.
- Ladon, fluvius Arcad. II. 26. 1. 215. 3. non magnus et omnium pulcherrimus II. 428. 7. de eius insulis, ibid. eius fontes et aqua pulcherrima II. 407. 1. 408. 1. 424. 2. Ladonis filia Daphne III. 165. 4.
- Ladon, fluv. Boeotiae, postea Ismenius III. 32. 5.
- Laeandris, Anaxandri uxor I. 390. 4.
- Λαίης, Hyraei fil. I. 397. 6.
- Laestrygones, Gigantibus similes II. 442. 2.
- Λαίτρωναι Λόγος a a Pausania conscripti II. 62. vide Letrini.
- Laias, Cypseli fil. II. 362. 5. vide et Olaeas.
- Laias, Oxyli fil. II. 15. 2.
- Laidas, Thebanus, victor Pythic. III. 165. 3.
- Lais, meretrix, eius patria, forma, monumentum I. 185. 4.
- Laios, Labdaci fil. Thebarum rex III. 18. 5. eius uxor, fil. mors fatalis, ibid. filia et filii III. 79. monumentum III. 155. 2.
- Lalichmion, curia Eleorum II. 220. 5.
- Lamedon, Coroni fil. I. 198. 5. rex Sicyonis I. 199. 2. eius uxor, gener I. 200. 2.
- Lamia et Auxesia I. 292. 5. 301. 2.
- Lamia Neptuni filia III. 182.
- Lamia oppidum Thessaliae I. 5. 3. II. 140. 4.
- Lamiaca clades I. 28. 4. II. 270.
- Lamiacum bellum II. 256. 3. 4.
- Lamiacus (vel potius Maliacus) sinus I. 15. 3. vide Maliacus.
- Lampades, ardentes in fossam immittuntur I. 260. 4. lampadum certamen Athenis I. 119. 2. lampadum festum II. 341. 2.
- Λαμπεία, mons Arcadiae II. 418. 2.
- Lampis, Eleus II. 18. 1. eius filii II. 184. 3. 189. 7.
- Lampis Lacedaemon. victor Olymp. II. 33.
- Lampon, Aegineta I. 346. 7.
- Λαμπεύς, demus Atticus I. 121.
- Lampfaceni, Anaximenis prudentia ab Alexander M. ira defensi

- fensi II. 194. 2. Priapum in-
 primis colunt III. 96. 2.
Λαμπτήριον *ἱερὸν* II. 341. 2.
 Lampus III. 163. 3.
 Lampus, Arnisci fil. Eleus, eius
 statua II. 188. 5.
 Lampus, *ἱπποτρόφος* II. 141. 6.
 Lampus, Prolai fil. ab adversario
 in Isthmiis strangulatus II. 9. 4.
 Lamus, fluvius Heliconis III. 98.
 6.
 Lanae succidae Cereris arae im-
 ponuntur II. 484. 5.
 Lanificii inventores II. 356. 1.
Λαγκαία fons. I. 425. 2.
 Laodamas, Eteoclis fil. I. 149. 2.
 rex Thebarum III. 19. 6. in
 Illyricum profugit III. 20. 7.
 Laodamia, Amyclae filia, Arca-
 dis uxor III. 171. 3.
 Laodice Agapenoris filia II. 361.
 2. Paphi degit II. 514. 3.
 Laodice, Troas, Helicaonis uxor,
 picta III. 244.
 Laodicenses, Syrii I. 402. 6.
 Laodocus, vide Hamadocus.
 Laomedon, eius boves Apollo
 pascit II. 309. 2. eius cadaver
 III. 246.
 Laonome, Gunel filia, Amphitryonis mater II. 391. 2.
Λαός Homero quid II. 443. 2.
 Laphaes, Argivorum tyrannus,
 eiectus et occisus I. 257. 9.
 Laphria, Dianae cognomen I.
 569. 6. 570. eius templum ety-
 mon, statua, pompa, sacra II.
 302. 6. -- 304.
 Laphrius, Castalli fil. II. 303. 6.
 Laphystius, Deus Orchomenio-
 rum I. 89. 2.
 Laphystius, mons eiusque situs
 III. 107. 4.
 Lapidatio I. 535. 4. II. 416. 5.
Λαδοβολία festum I. 301. 2.
 Lapis, a Saturno devoratus et
 vomitu redditus III. 235. 5. la-
 pis Pentelicus in tegulas fissus
 II. 40. lapis Parus niger II.
 48. 5. lapis sacer Troezenior.
 I. 298. 7. lapide unico factum
 solium et simulacrum II. 466.
 2. lapides *ἀργυροί* in Areopago
 I. 108. 5. lapides *ἀγροί* antiqui-
 tus divino honore culti II. 318.
 3. lapides quadrati Deorum
 nominibus et cultu insignes II.
 317. 3. lapidum acervi, sepul-
 turae monumentum II. 389. 2.
 lapidum acervo tecta sepulcra
 III. 155. 2.
 Lapidicina, uno continuo saxo I.
 425. 4.
 Lapithaeum, locus in Taygeto I.
 422. 7.
 Lapithas I. 422. 7.
 Lapithus, mons Arcadiae II.
 21.
 Larissa, arx Argivorum I. 266.
 9. 404. 2.
 Larissa, oppidum Thessaliae I.
 45. 2. Larissae duae Thessa-
 liae urbes I. 266. 9.
 Larissus fluvius, Eleorum et
 Achaeorum terminus II. 230. 9.
 295. 3. ad Larissum pugna II.
 502. in fine Capit.
 Larissa, Pelasgi filia, a qua arx
 Argivorum et duae Thessaliae
 urbes nominatae I. 266. 9.
 Larymna Aoeotorum urbs, eius-
 que situs et memoranda III.
 71. 4.
 Larymna, Cyni filia III. 71. 4.
 Larysium, mons Baccho sacer I.
 428. 2.
 Las, eius obitus, sepulcrum,
 statua I. 440. 7.
 Las, oppidum Eleutherolaconum
 I. 426. 6.
 Lasius, Hippodamiae procus II.
 212.
 Lastradidas, Eleus, victor Olymp.
 II. 146. 1.
 Lathria, Thersandri filia, eius
 sepulcrum I. 401. 5.
 Latmus, mons II. 5. 4.
 Latona, eius templum et simu-
 lacrum I. 257. 10. simulacrum
 I. 169. 2. eius contemptus gra-
 viter punitur ab Apolline et
 Diana II. 512.
 Laurium, ubi olim argenti me-
 tallum I. 3.
 Laurus, Syriae antiquissima II.
 416. 4. laurus *ἐν τοῖς τέμπεσι*
 III. 157. 5. laurea cur Delphici
 athletae coronati III. 165. 4.
 laurea

- laurea fecta sacerdotum III. 32. 4.
Leaena prioribus pedibus arietem tenens in Laidis sepulcro I. 185. 4.
Leaena, meretrix Aristogitonis I. 84. 2. eius monumentum, ibid.
Leagrus, Atheniens. dux contra Thraces I. 113. 4.
Learchus, Athamantis fil. a patre occisus I. 172. 11. III. 108. 5.
Λεβαδία, Trophonia sacra I. 131. 2. eius situs, conditor, memorabilia III. 123. 1. 2.
Lebadus Atheniens. III. 123. 1.
Lebedus, Ioniae, eius veteres incolae, fertilitas, balneae calidae II. 243. 2. 253. 5. eius excidium I. 34. 8. II. 243. 2.
Λεβύνη, Cretae oppidum, ubi Aesculapii templum I. 277.
Lebetes inaurati in tecto Olympici templi II. 40.
Λεχέων, Corinthiorum navale I. 179. 5. 184. 3. III. 45. 3.
Leches Neptuni fil. ex Pirene I. 184. 3.
Leda, Helenae nutrix I. 130. 7. eius pater Thestius I. 387. 5.
Ledon, oppidum Phocicum III. 144. 1. 149. 2. eius situs, etymon, memorabilia III. 274.
Legumina, faba excepta, a Cere errabunda Pheneatis donata II. 396. 1.
Λήϊς, Ori filia I. 293. 6.
Λέων, Boeotorum dux ad Troiam III. 14. 2. Arcefilai ossa a Troia reportat III. 124. 2.
Leleges, popul. a Lelege nuncupati I. 151. 5. 329. 1. Megaridem tenent et Pylon deducuntur 590. 1. Caricae gentis pars II. 240. 4.
Lelegia, regio, postea Laconia I. 453. 2.
Lelex, Neptuni et Libyae fil. I. 170. 5. primis Laconiae rex, **Λερόχθων** I. 329. 1. 453. 2. eius filii I. 453. 2. ex Aegypto in Graeciam adventus et posterum I. 151. 5. 170. 5. monumentum I. 170. 5. heroum I. 381. 4.
Leo, evertit tropaenm Macedonic. III. 132. 4. leo a Polydamante inermi conficitur II. 143. 3. leo Nemeaeus et Parnalius I. 104. 9. leonis Nemeaei specus I. 232. 2. leo **Ἰν Αἰγυπία** ab Hercule confectus II. 43. 2. leo sepulcri insigne III. 132. 5. leo aeneus III. 208. 6. leonis caput ferreum III. 208. 5. leones Xerxis camelos invadunt II. 143. 3.
Leobotes, vide **Labotas**.
Leocritus, Atheniens. Protarchi fil. I. 97. 2. eius virtus, ibid.
Leocritus, Polydamantis fil. III. 245. 1.
Leocydes, Megalopolitan. dux II. 379. 380.
Leogorus, Proclis fil. Samiorum rex II. 247. 3.
Leon, Ambraciota II. 134. 3.
Leon, Eurycratis secundi fil. rex Sparta I. 340. 5. etc.
Leonidas, Anaxandridae fil. I. 342. 7. Cleomeni fratri in regno Sparta succedit I. 345. 5. eius praeclarum facinus I. 47. 4. 345. 6. II. 509. 2. monumentum et laudatio annua I. 388. 1.
Leonidas, Cleonymi fil. rex Sparta I. 209. 1. 353. 4. regno privatus restituitur I. 354. 4.
Leonidas, Naxius, victor Olymp. II. 188. 4.
Leonidas Rhodius, victor Olymp. II. 173. 3.
Leonidaem II. 65. 1. 2.
Leonnatus, II. 257. 4.
Leontichus, eius monumentum II. 254. 6.
Leontini, eorum urbs restituta II. 193. eorum donarium II. 100.
Leontiscus, Siculus, victor Olymp. II. 131. 5. 139. 2.
Leontomenes, Tisameni fil. II. 255. 2.
Leonymus, Crotoniates I. 418. 11.

Leos.

- Leos**, heros eponymos Atheniens. I. 19. 2.
Leosthenes, eius virtus et in Graeciam merita I. 5. 3. I. 95. 4. 511. 2. effigies picta I. 5. 3.
Leotychides, Agidis fil. I. 362. 4. ab Agesilao regno privatus I. 362. 5.
Leotychides, e regia domo, Demaratum eiicit I. 344. 4. Demarato succedit I. 358. 8. reus Tegeam confugit, ibid.
Lepra, nomen parit Lepreatis II. 20. 4.
Leprea, Pyrgel filia II. 20. 4.
Lepreos, oppid. Triphylliae Eliacae II. 19. 3. 182. 1.
Lepreatae II. 102. 1. Eleis infecti I. 509. 4. Eleis obnoxii I. 361. eorum templa et monumenta II. 20. 4.
Lepreus, Pyrgel fil. cum Hercule in voracitatis certamen descendit II. 19. 4.
Lepus, urbis condendae locum monstrat I. 432. lepores albi Libyae II. 401. 3.
Lerna I. 627. 3.
Lerna, fons Corinth. I. 194. 6.
Lerna, palus I. 318. 6. 319. 7. nunquam siccatur I. 234. 5.
Lernaëa, festum I. 319. 7. II. 398. 4.
Lesbus Aeolica III. 232. 1.
Λέσβος *Κροταύων* I. 329. 2. *παιδαί* Spartae I. 396. 6. Delphica III. 236. 1. *Μεχαι* per totam fere Graeciam, ibid.
Λήτρα, vicus I. 273. 9.
Lethaeus, fluv. *ἰσὶ Ληθαίῳ* Magnetes I. 136. 4. II. 94.
Λήτρης ὄρεα, in sacris Trophonii III. 126. 4.
Letreus, Pelopis fil. II. 216. 5.
Letrini, oppidum II. 216. 5.
Letrinaei II. 217. 5.
Leucasia, fluv. I. 577. 4.
Leucasion, vicus Arcad. II. 422. 2.
Leuce, insula Euxini Achilli sacra I. 418. 11.
Leucippi, Oceani filia I. 566. 3.
Leucippides, sacerdotes I. 387. 5. 398. 1.
Leucippus, Oenomai fil., de eius et Daphnes amore narratio II. 407. 2. 408.
Leucippus, Perieris fil. I. 447. 3. ex Gorgophone I. 458. 3.
Aphareti frater I. 458. 3. 571. 9. eius filiae I. 571. 9. 383. 7. filiarum nuptiae picturae expressae I. 63. 1. filiarum raptus in artis opere I. 405. 3. 412. 7. earum templum I. 383. 7.
Leucippus, Thurimachi fil. I. 198. 5.
Λευκίππυος I. 539.
Leucon, Athamantis fil. II. 212. III. 109.
Leucone, Aphidantis fil. II. 489. 7.
Leuconius fons II. 489. 7.
Leucophrys, insula, postea Tenedus dicta III. 192. 2.
Leucothea, Ino I. 163. 8. 173. 12. 581. 2. eius simulacrum I. 183. 1.
Leuctra, urbs Eleutherolaconum I. 426. 6. **Leuctron** I. 447. 3. eius memoranda I. 447. 3. 4.
Leuctra umbrosa III. 44. 1.
Leuctrica pugna III. 22. 1. 23. de ea plura III. 42. **Leuctrica** clades I. 115. 8. 351. 1. **Leuctricae** cladis annus II. 435. 6.
Leuctron, oppid. II. 433.
Leucyanias fluv. II. 211. 4.
Λιβυδάρα, oppidum Macedoniae, eiusque situs et everfio III. 94. 5.
Λιβυδάριος, fons III. 107. 3.
Λιβυδάριον, mons III. 107. 3.
Libya, in eius desertis monstruosa animalia ac feri viri foeminaeque I. 257. 7.
Libye, Epaphi filia I. 170. 5.
Libyes *αἰθονίμοι* II. 485. 3. **Libyum** in Siciliam colonia II. 112. 3. colonia in Sardiniam III. 201. 2. 203. 4. **Libyae** Dii II. 69. 7. **Libyae** oraculum, ibid.
Libys, Mnaseae cursoris cognomen II. 194. 1.
Libyssa, vicus Nicomed. II. 384. **Lichas**,

- Lichas**, Spartanus, Orestis ossa deprehendit I. 340. 6. eius temeritas punita II. 129. 1.
Licymnius, Electryonis fil. a Tleptolemo interemptus I. 262. 8.
Ligna, magica arte sine igne incensa II. 120. 3. ligna, e quibus ξύλα conficiebantur II. 400. 2.
Lignator, vide *ζυλεύς*.
Lilaea, nympa III. 375. 2.
Lilaea, oppid. Phocidis III. 72. 1. 148. 2. eius situs et memorabilia III. 275. 2. Lilaeensium sacra ad Cephissium amnem III. 169. 5.
Lilium, e lilio unguenta III. 136.
Limen aeneum III. 59.
Limnae, vicus in Lacedaemon. et Messen. finibus I. 337. 6. 568. 3.
Limnaea, dea I. 389. 2.
Limnaeum, locus Dianae sacer I. 401. 6.
Limnas, seu Limnatis, dea I. 356. 4. vide Minerva.
Limnatae, Spartani I. 402. 6.
Λιμνών, locus I. 313. 2.
Λιμνών, Tegeatae fil II. 512.
Liparaei, Cnidiorum colonia III. 179. 3. eorum victoria et donaria III. ibid. et 199. 4.
Λιπαραίων, Iolai filia III. 131. 3.
Λιθοβολία vide lapidatio.
Litterae antiquae II. 75. 3. Atticae veteres II. 199. 3. litterae *Βουκεφφάδην* scriptae, vide Inscriptio.
Lochaeus, Maenalius II. 146. 1.
Locris, a Phocensibus invaditur I. 367. 4. Locris *Ἰπείρος* II. 199. 3. III. 74. 5. Locridis et Rheginae terrae limes II. 147. Locridis et Euboeae limes III. 74. 5.
Locri cum Abantibus Thronium condunt II. 99. 3.
Locri Epizephyrii in Italia II. 147. cum Crotoniatis bellum gerunt I. 418. 11. eorum donarium Olymp. II. 199. 3.
Locri Hypocnemidii, Phocidi finitimi III. 140. 1. III. 166. 2. Paus. T. III.
Locri ad insulam Atalantam III. 216. 3.
Locri Opuntii I. 85. 4.
Locri Ozolae, ad Aetoliam I. 542. Locrorum Ozolarum situs, etymon, memorabilia III. urbes III. 299--303.
Lophis, fluv. Haliartidis III. 104. 3.
Lophis, Parthenomenis fil. III. 104. 3.
Lotus, ex ea simulacrum conficiuntur II. 400. 2.
Lous, vel Aous, fluv. Thesprot. I. 581. 1.
Loxitae, Libyes I. 128. 4.
Lucina, vide *Ilithyia*.
Lucta, eius institutio II. 33.
Lucus *πρίων* I. 218. 4. *πλατάνων* I. 320. 1. Cetera videnda in arborum, deorum et heroum nominibus.
Ludi, vide Isthmii, Nemea, Olympia, Pythia, et cetera suis quaeque locis.
Luna, Endymionem amat II. 4. 2. equo vel mulo vehitur II. 48. 3. Lunae simulacrum cum cornubus II. 223. 5. lunaris aciei forma II. 379.
Lunae aqua I. 446. 1.
Lupercalia, vide Lycaea.
Lupia, olim Sybaris II. 200. 6.
Lupus lupo saevior, proverb. II. 277.
Lupus furtum detegit III. 194. 4. lupus ex homine II. 154. 2. 351. 3. lupi in Sardinia nulli III. 204. 6. lupi aenea effigies III. 194. 4.
Lusciniae ad Orphei sepulcrum vocaliores III. 93. 3.
Λουσολ (oi) vicus Arcadiae, olim urbs II. 405. 3.
Λουσία, cur dicta Ceres II. 425. 4.
Λοβείος, fluv. Arcadiae, etiam Gortynius dictus II. 439. 2.
Lustrales coenae I. 299. 11.
Lustratio Orestis I. 299. 11. lustratio XVI. feminarum II. 73. 5.
Λουτροφόρος virgo Veneris I. 215. 4.
Lybas,

- Lybas, Daemon, quo habitu pictus II. 150. 4.
 Lycaea, festum Iovis Lycaeï II. 350. 1. 470. 4.
 Lycaeatis regio Arcad. II. 444. 1.
 Lycaeatae II. 434. 3.
 Lycaeus mons Arcadiae I. 525. II. 350. 1. eius situs, varia nomina, partes et memoranda II. 469. 2. - 472.
 Lycaon, Pelasgi fil. Arcadiae rex II. 350. 1. de eius inventis, aetate, sacrificiis cruentis et transformatione in lupum, ibid. eius filii II. 352. 1.
 Lycastidas, Andrius II. 181. 5.
 Lyceatae II. 354.
 Λυκείον, Apollini sacrum I. 69. 4. 117. 16.
 Lyceus, Lycaonis fil. II. 354.
 Lychnus Minervae per totum annum ardens I. 99. 7. lychni aenei plumbo ad aram ferruminati II. 317. 2.
 Lycii, unde dicti I. 70. 4. Lycii Cretensibus cognati II. 244. 4.
 Lyciorum urbes terrae motu dirutae ab Antonio Pio restituntur II. 486. 3.
 Lycinus, Eleus, victor Olymp. II. 153. 3.
 Lycinus, Heraeensis, victor Olymp. II. 164. in fine cap.
 Lycinus, Spartanus, Λυκιστὴς et victor Olymp. II. 128.
 Lyciscus, Messenus, cum filia ex oraculi effato immolanda aufugit I. 488. 3. 4. captus et accusatus absolvitur I. 498. 4.
 Lycoa, urbs Arcad., eius situs et rudera II. 464. 5.
 Λυκομήδαι, qui in Cereris sacris hymnos canebant I. 83. 7. I. 455. 4. III. 82. 2. 95. 6. eorum αλίσκιον I. 456.
 Lycomedes, Apollinis fil. II. 246. 2.
 Lycomedes, Creontis fil. III. 239.
 Lycomedes, Mantinensis II. 432. 2.
 Lycomedes, Scyrius, Theseum interimit I. 62. 6.
 Λυκόνιον (4) mons eiusque memoranda I. 268. 6.
 Λυκοπέδα, urbs Phocid., eius conditores, etymon, situs III. 160. 2.
 Lycoritae, popul. I. 583. 6.
 Lycormas, Larissaeus, victor Pyth. III. 165. 3.
 Lycortas, Megalopolitanus, libertate loquendi usus II. 366. 3. Achaeorum dux I. 563. Philopoemenis necem ulciscitur II. 508. 2.
 Lycortas, Phegiensis II. 418. 1.
 Lycortas, Syracusanus, eius donarium Olymp. II. 120. 4.
 Lycorus, Apollinis fil. III. 160. 2.
 Lycosura, urbs Arcad. ubi sita et a quo condita II. 350. Clitoris regia II. 357. 3. omnium urbium antiquissima et prima II. 469. 1.
 Lycosurenses, Megalopolin concedere nolunt II. 434. 3. 435. 4.
 Lycotae vel Lycoatae II. 434. 3.
 Lyctus, oppid. Cretae I. 523. 3.
 Lycuntès, popul. Arcad. II. 416. 6.
 Lycurgus, Alei fil. rex Arcad. II. 359. 7. eius sepulcrum II. 20. 4.
 Lycurgus, Hippodamiae proculus II. 212.
 Lyturgus, Lacedaemon. Labotae regis tutor et legislator I. 335. 3. 4. 392. 8. ab Alcandro altero oculo privatur II. 408. 1. eius statua I. 392. 8. templum I. 400. 5.
 Lycurgus, Lycophronis fil. Rhetor Atheniens., eius merita in Athenas I. 117. 15. 16. statua aenea I. 28. 3.
 Lycurgus, Opheltae pater I. 233. 3.
 Lycurgus Pronactis fil. I. 413. 7.
 Lycurgus, (Thraciae rex) furoris in Bacchum poenas dans I. 73. 2.
 Lycuria, locus Arcadiae II. 407. 3.
 Lycus, Messenius, eius monumentum I. 203. 2.
 Lycus,

- Lycus**, Pandionis fil. I. 69. 4. initia magnarum Dearum promovit I. 455. 4. 456. vates III. 187. 6. eius oracula I. 526. 2. *Λύκου δρύμος* I. 455. 4.
- Lycus**, Phidolae fil. II. 175. 6.
- Lycus**, Nyctei frater, Thebarum rex I. 199. 2. Labdaci et Lail tutor III. 16. 2. eius domus reliquiae III. 50. 4.
- Lycus**, Thrax a Cycno interemptus I. 103. 7.
- Lydi**, Perfici cognominati II. 120. 3. - Lydorum *Λυγυγται* I. 138. 6. Lydorum regum donaria Delphis III. 198. 1. Lydia harmonia III. 17. 4. Lydium *Λύδιον* III. 38. 4.
- Lydiades**, Megalopolitanus, dux II. 379. 380. Megalopolitanorum tyrannus virtutibus et rebus gestis insignis II. 436. 9. 437. eius gloriosa mors II. 438. 10.
- Lygdamis**, Artemisiae pater I. 375. 3.
- Lygdamis**, Syracusanus, Herculi magnitudine corporis par II. 34.
- Lygodesma**, Dea, unde sic dicta I. 403.
- Λύματα**, Achaeis *Λυμάματα* dicta II. 477. 2.
- Lymax**, fluv. Artadiae, unde dictus II. 477. 2. in Nedam fluv. descendit II. 478. 4. eius fontes II. 480. 6.
- Λυγυγία**, vicus, postea *Λυγυγία* I. 271. 4. vide *Λυγυγία*.
- Lynceus**, Apharei fil. perspicacitate oculorum insignis I. 459. 4. a Polluce interfectus I. 460. 1. eius et fratris Idae sepulcrum I. 385. 1.
- Lynceus**, Danao succedit in regno Argivo I. 234. 1. Hypermnestrae beneficio servatus I. 247. 6. 254. 1. 271. 4. eius sepulcrum I. 255. 2. statua III. 177. 2.
- Lyra**, inventum Mercurii II. 63. 6. 247. 6. 401. 4. lyrae e testudinibus II. 417. 6. 517. 5. ex Indica testudine II. 417. 6.
- lyricen post Mercurium primus III. 17. 4.
- Λυγυγία**, vicus, antea *Λυγυγία*, a quo nomen accepit I. 271. 4.
- Lyrcus**, Abantis fil. I. 271. 4.
- Lysander**, Aristocriti vel Aristocratis fil. I. 353. 4. 362. 3. 363. II. 136. 6. 137. nocturno viso monitus Aphytaeorum obsidionem solvit I. 409. 2. Atheniensis duces muneribus corrumpit III. 174. 5. ad Haliartum occumbit I. 348. 4. III. 100. 4. Lysandri victoria ad Aegospotamos a vate praedicta I. 376. 5. Lysandri victoriae ad Aegospotamos socii et participes III. 173. Lysandri donarium in memoriam duarum victoriarum I. 405. 4. monumentum, virtutes, vitia III. 101. 5. statua cum inscriptione II. 136. 6. statua Ephesi II. 137. statua coronata ab victoriis de Atheniensibus III. 172. 4. Lysandri principatus plusne emolumentum an detrimentum attulerit Lacedaemoniis III. 102. 6. Lysandri hospites patriae proditores II. 270.
- Lysander**, Boeotarcha III. 216. 3.
- Lysander**, Lysandri (superioris) nepos I. 353. 4.
- Lysandra**, Ptolemaei Lagidae filia, Agathoclis uxor I. 33. 7. cum suis ad Seleucum profugit I. 37. 4.
- Lysianassa**, Polybi filia, Talai uxor I. 201. 3.
- Lysianax**, Eleus II. 139. 3.
- Lysidice**, Pelopis filia II. 391. 2.
- Lysimache** I. 102. 4.
- Lysimachia**, urbs in Isthmo Thraciae I. 35. 10.
- Lysimachides** Atheniensis III. 206. 1.
- Lysimachus**, Macedo, Thraciae rex I. 32. 5. cum leone inclusus illum opprimit, ibid. cum Getis bollam gerit I. 33. 7. de eius rebus gestis aliisque, quae ei acciderunt I. 33. 8. -- 38. Bb 2. eius

eius mors et sepulcrum I. 38.

5.

Abous, vide Bacchus *Abous*.

Lysippe, Elea, Prola uxore, eiusque filii II. 9. 4.

Lysippus, Eleus, victor Olymp. II. 188. 5.

Lysis, Tarentinus, Pythagoreus, Epaminondae praeceptor III. 39. 1.

Lysistratus, Argivus, in pugna occisus I. 318. 5.

Lysistratus, Corinthiorum dux, occisus I. 523. 1.

Lysistratus, Spartanus I. 361.

Macar, seu Macareus Aeoli fil. III. 300. 2.

Macareus, Lycaonis fil. II. 353.

Macaria, seu Macareae, oppid. Arcad. II. 353. 433. eius rudera II. 464. 6.

Macaria, fons I. 125. 5.

Macaria Herculis filia ex Deianira I. 125. 5.

Macartatus, eius monumentum I. 113. 5.

Macedones a Leosthiene victi I. 5. 3. in Amphictyonum syndrium cooptantur III. 149. 2. 166. 2. Macedones Cabiromum sanum intrantes fulmine et fulgure necantur III. 78. 7. Macedonum strages I. 439. 5. Macedonum potentiam quid auxerit II. 436. 7. Macedonum clypei Dodonaeo Iovi consecrati I. 46. 2. Macedonum reges cur nulla tropaea erexerint III. 131. 4.

Macedoniae urbs recentissima II. 141. 6. Macedoniae regni incrementum et inclinatio II. 464. 5. 265. Macedoniae opum everfarum causa II. 368. 5.

Μακρυς, Libys, Hercules cognominatus III. 201. 2.

Μάχαιρας victimariae I. 515.

Machaerion, an Epaminondam occiderit II. 382. 4.

Machanidas, Lacedaemoniorum tyrannus I. 562. 4. eius interitus II. 503. 3.

Nachaon, Aesculapii fil. I. 219. 6. 277. Messeniorum parti-

cum fratre imperat et ad Ilium proficiscitur I. 460. 1. 2. ad Troiam sagitta vulneratus I. 461. eius interitus, ossa, monumentum, templum, statua I. 448. 7. 449. Monumentum eiusque liberorum sanum I. 461. eius filii I. 264. 4. 326. 6.

Machinamentum, mirum in ianua sepulcri Helenae Hebraeae II. 399. 3.

Macistii, ab Eleis deficientes II. 214. 2.

Macria, promontorium Teiorum II. 253. 5.

Maeander, (Maeandros) fluv., eius ortus et progressus I. 196. 2. cursus flexuosus II. 478. 3. aqua fervens II. 367. 3. myricae II. 60. 4. marini pisces I. 580. alluviones II. 241. 421. 5.

Μαίνας, nomine Choria, et aliae feminae Bacchi castra contra Argivos secutae I. 251. 3. 259. 1. earum sepulcrum, ibid.

Maenalia, pars Arcadiae I. 377. 6. frigida II. 374. 2. Maenali oppida II. 433. *Μαινάλιον* regio II. 153. 3.

Maenalius, mons et campus Arcadiae eiusque situs ac memoranda II. 464. 5.

Maenalus, Arcadiae urbs II. 354. eius rudera II. 464. 5.

Maenalus Lycaonis fil. II. 354.

Maera, Atlantis filia, Tegeatae uxor II. 498. 4. eius sepulcrum II. 387. 4.

Maera, Proeti filia III. 258.

Maera, vicus Arcad., eius rudera II. 387. 4.

Μαργς χερς, locus II. 369. 1.

Maelis, Hyraei fil. I. 297. 6.

Magas, Philippi et Berenices fil. Cyrenen recuperat I. 24. 8. Cyrenaeis, quibus praefectus est, ut a Ptolemaeo deficient, persuadet I. 25. 1. 2. eius uxor I. 26. 3.

Magiae vis II. 119. 2. 120. 2. 208. 9.

Magna mater, eius templum I. 383. 7. ara II. 466. 1. vide et Mater.

Magnae

- Magnae Deae**, earum *τιλτή* I. 455. 4. 465. 6. **Orgia** I. 459. 4. *ὄργια* I. 456.
Magnesia sub Pelio II. 260. 3.
Magnetes, borealem Sipyli partem incolunt I. 429. 4. **Magnetes** ad Hermum III. 152. 4. ad Lethaeum III. 268. 4. **Magnetes**, qui Bathyclem in throno Amyclaeo elaborando adiuverunt I. 413. 8. **Magnetas** cum Thessalis cenferi vult Augustus III. 167. 2.
Malaea, oppidum Arcadiae II. 433.
Malco, seu Maltho, Olympiaci gymnasii pars II. 219. 4.
Malea, promontor. I. 433. 1.
Malgis, Boeotarcha III. 41.
Maliacus sinus III. 140. 1. 218. 1. vide et **Lamiacus**.
Mallenses I. 86. 4. cum Thessalis cenferi vult Augustus III. 167. 2. eorum in Galatis delendis ardor III. 232. 8.
Mallus, Ciliciae urbs I. 132. 2. *Μαλλοῦς*, fluvius Arcadiae II. 458. 1.
Maloetas, fluv. Arcad. II. 461. 1. *Μαλότης*, Aegyptiis Linus III. 89.
Maniae, Arcadiae locus II. 456. 1.
Maniae, Deae, Eumenidum cognomen II. 456. 1.
Manius, Romanus, Antiochum et Syros vicit II. 507.
Μαντιῖς, eorum genera I. 133.
Μαντικὰ ἔργα III. 97. *μαντικὴ ἐκ ζώων διατετυμμένον* II. 129. 2. *μαντικὴ* ex hostiarum extis III. 125. *μαντικὸς οἶκος* apud Phliasios I. 228. 6.
Μανθουρίτς, demus Tegeatic. II. 490. 1.
Μανθουρικὴν πεδίον, II. 489. 6.
Mantichus, Theocli fil. I. 530. 1. **Mantichus** et Gorgus Messenicae coloniae duces I. 537. 2. 539. 4. **Mantichus** Herculi templum condit I. 539. 5.
Mantineia, Arcadiae urbs, eius conditor II. 354. 370. 2. situs et fata II. 371. — 373. memoranda II. 373. 1. — 376. **Mantineae** priscoe rudera II. 387. 4. **Mantineae** pelluntur Macedones I. 209. 5.
Mantinenis proelii descriptio II. 378. 4. 379. pictura I. 13. 3. II. 376. 4. 382. 4. III. 47. 3.
Mantinenium et Tegeatarum termini II. 380. 1. **Mantinenium** res gestae II. 371. de Spartanis tropaeum II. 378. 6. **Hippodromus** et stadium II. 377. 1. donaria II. 117. 5. III. 190. 4.
Mantineus, Lycaonis fil. II. 354. 370. 2.
Mantius, Melampodis fil.
Manto, *Πολυκίδου* filia, eius sepulcrum I. 166. 5.
Manto, Tiresiae filia III. 31. 3. eius captivitas, trajectio in Ioniam, nuptiae II. 242. III. 103. 1. sedile III. 31. 3.
Maratha, locus Arcadiae II. 439. 1.
Marathon, demus Atticus eiusque memoranda I. 124. 3. — 126. **Marathonia** pugna I. 124. 3. 544. 2. eius pictura I. 55. 4. 56. decima III. 175. 1. **Marathonia** sepulcra I. 124. 3.
Marathon, Epopei fil. I. 177. 1.
Marathon, heros I. 56. eius cultus I. 124. 4.
Marca, Celtis equus III. 214. 6.
Mardonius, Gobryae fil. I. 7. 4. II. 332. 3. eius acinaces I. 100. 1. strages et interitus I. 346. 7. monumentum, sepultura, filius III. 7. 2. statua I. 375. 3. **Mardonii** milites furore correpti intereunt III. 77. 7.
Mare, eius scaturigines Mantineae, Athenis, Mylasis II. 378. 2. 3. maris simulacrum I. 181. bis. 182. 8.
Mare mortuum eiusque mira natura II. 28. 3.
Mare rubrum I. 128. 4.
Margaritae resolvuntur aceto II. 404.
Mariandyni, Heracleotarum finitimi II. 118. 6.
Marion, Alexandrinus, victor Olymp. II. 94.

- Marius**, oppidum Eleutherolaconum I. 426. 6. 430. 6.
Marmaridae, Libyae Nomadum gens I. 25. 2.
Marmax, primus Hippodamiae proci, eiusque equi II. 211. 6.
Maron, Lacedaemonius, eius sanum I. 383. 7.
Marpeffa, Idae et Meleagri uxor I. 459. 5. ab Apolline rapta II. 79.
Marpeffa, Tegeatis, cognomine *χίρα* II. 494. 2. eius fortitudo II. 497. 3.
Marpeffus, oppidum Idae III. 184. 1. 2. eius solum quale III. 184. 2.
Mars, in iudicium vocatus ob caedem I. 78. 7. 107. 5. Martis aedes et simulacrum I. 29. 5. templum, lucus, festum I. 430. 5. Marti sacer fons III. 32. 5. Eius cognomina: *Ἀφροδίτη*, eius templum, etymon II. 489. 6. *Ἑρμῆς*, eius simulacrum et etymon II. 497. 3. *Ἰππιός*, eius ara II. 66. 4. *Θησεύς*, eius simulacrum et etymon I. 417. 7. 8.
Marsyas, Silenus, a Minerva caesus I. 89. 1. tibiis canens II. 373. 1. tibicen pictus III. 259. eius inventa et merita in Celaenenses III. ibid. eius fistulae Apollini consecrata I. 206. 8.
Marsyas fluvius III. 259.
Martiora, (seu Mantichora) bella Indica III. 64. 4.
Μάρυς, olim oppidum, postea Hermionensium navale I. 317. 3.
Masistius, Persa, eius thorax I. 100. 1.
Massilienses, eorum origo et donarium III. 168. 4. 209. 6.
Mater deum, eius aedes I. 13. 4. 195. 7. II. 488. 3. aedes et simulacrum I. 429. 4. templum et simulacrum III. 267. templum, *Ματρίων* II. 89. 5. vide et Magna mater.
Mater mortua, lac praebet II. 489. 6. cum matre mortua congressus I. 547. 3.
Mauri I. 128. 4. sedibus pulsi II. 485. 3.
Mausolea, Romanis magnifica sepulcra II. 399. 3.
Mausolus, rex Halicarnassi eiusque monumentum magnificum II. 399. 3.
Maza, in aquas porrecta, futura portendit I. 436. 5. maza mellitae II. 203. 2.
Mecisteus I. 108. 7. Euryali pater I. 251. 4. Adrausti frater, a Menalippo interfectus III. 54. 1.
Μέμων, paedotriba II. 131. 4.
Μήδα, vide *Μήδεια*.
Medea, nubis Iasoni II. 80. 1. Medae connubia, liberi, monumentum, errores et varii casus I. 189. 6. — 191. eius *Ἰππῶν* I. 222. 1. dolus magicus in Peliam II. 381. 2.
Μηδῶν ἄγων III. 233. 1.
Medeon, oppidum Phocidis III. 149. 2. eius rudera III. 291. 3.
Medeficaste, Priami filia III. 240.
Medon, Argivus I. 246. 2.
Medon, Codri fil. Athenis imperium obtinet II. 237. 1.
Medon, Pyladae fil. I. 237. 5.
Medontidae, Medontis, Codri filii, posterii I. 473. 4. eorum decennale imperium I. 473. 4. 503. 5.
Medi, a Medea dicti I. 190. 7.
Medus, Medae fil. 190. 7.
Medusa, eius pater, forma, virtus bellica, interitus monumentum I. 256. 6. 7. Medusae sorores alatae II. 80. 1. Medusae capitis aspectus in lapidem mutat III. Medusae crinium vis II. 495. 4. Medusae caput inauratum in Aegide I. 77. 4. II. 51. 2. Medusae caput in aureo clypeo II. 40.
Medusa, Priami filia III. 244.
Μεγαλαῖνες, serpentes I. 283. 1.
Melagophanes, Philopoemenis praeceptor II. 499.
Megalopolis, Arcadiae urbs omnium recentissima II. 431. cor.

- cur, a quibus, unde et quo anno condita II. 432. 2. — 435. Epaminondae auspiciis condita III. 45. 2. plurimum oppidulorum caput II. 170. Helifonte fluvio interfecatur II. 445. a Cleomene capta I. 561. 3. vastata I. 210. 2. II. 454. eius theatrum I. 280. 5. ἀρχαία II. 446. 4. Megalopolitarum res gestae et casus varii II. 435. 7. — 438.
- Μεγανίτη* (vel potius *Μεγαρίτη*) Celei uxor I. 149. 1. eius templum, ibid.
- Meganitas, fluv. II. 322. 5.
- Megapenthes, Menelai nothus I. 244. 5. cum Nicostrato fratre eodem equo vectus, in artis opere I. 413. 7.
- Megapenthes, Proeti fil. cum Perseo regnum commutat I. 235. 3.
- Megara, Herculis uxor I. 156. 1. ab Hercule dimissa III. 254.
- Megara, urbs, unde dicta I. 150. 4. Romanis se dedit II. 288. 5. eius memoranda I. 152. usque a finem Libri I.
- Megarensium arces binae I. 154. 5. 160. navale, Misaea I. 150. 4. 170. 4. lingua et mores Dorici I. 150. 4. thesaurus II. 201. 9. donaria II. 103. 4. III. 195. 1. eorum de Persis victoria I. 153. 2. de Corinthiis victoria II. 201. 9. de Atheniensibus victoria III. 195. 1. Megarensium astutia ad repellendos Thebanos II. 504. 4. Megarensium ager ab Atheniensibus vastatus I. 153. 3. Megarensium scelus in praeconem admissum I. 139. 3. piaculum indelebile in sacrosancto agro colendo I. 349. 5.
- Megareus, Megarensium rex I. 156. 4. 158. 5.
- Megareus, Megarensium dux contra Gallos III. 216. 3.
- Megareus, Neptuni fil. Onchesti rex I. 151. 5. Megarensibus auxilio venit I. 160.
- Megaritis, regio Eleusini finitima J. 150. 4. montana Boeotiae finitima I. 170. 6. Megaridis et Corinthii agri fines I. 174.
- Μεγαρον*, Bacchi II. 365. 2. *Κουρήτων* I. 570. 7. *Δεσποίνης* II. 467. 5. *Δήμητρος* I. 150. 4. 155. 5. 444. 6. III. 25. 1.
- Megaros, Iovis fil. I. 152. 1.
- Μέγας*, vulneratus ab Admeto, pictus III. 238.
- Μέγιστος* Deus III. 295. 3. *Μέγιστος* *ἄσος* eorumque templum ac simulacra II. 319. 6.
- Μειδίαι*, Locrorum III. 216. 3.
- Μειλίχιοι ἄσος*, eorumque sacra nocturna III. 302. 4.
- Μειλίχης*, fluv. II. 308. 1. 320. 8.
- Meleneae, oppid. Arcad. II. 26. 354. eius situs, conditor memorabilia II. 430. 5.
- Melaeneus, Lycaonis fil. II. 430. 5.
- Μελέμπος*, Amythaonis fil. feminas furore concitas sanat I. 243. 4. Iphicli boves consequitur I. 591. Proeti filias infania liberat II. 405. 3. Melampodis templum I. 171. 8. posterum, Melampodidae II. 192. 4. in Melampodem carmen III. 97. 4.
- Melaneus, Apollinis fil. I. 457. 2.
- Μελαγγεῖα*, locus Arcadiae II. 365. 2.
- Melanion, cursu certans in artis opere II. 77. una cum Atalanta II. 82. 1.
- Melanippe, nympa III. 239.
- Melanippus, Martis fil. II. 319. 5.
- Melanippus, Thebanus, eius fortitudo et sepulcrum III. 54. 1.
- Melanippus, Thesei fil. III. 239.
- Melanippi et Comoethus infelix amor II. 305. 2.
- Melanopus, eius monumentum I. 113. 5.
- Melanthius, eius in Ulyssem convitiis III. 236. 1.
- Melanthus, Andropompi fil. Atheniensium rex I. 13. 2. 244. 7. 245. II. 236. 4. eius filius Bb 4 Codrus

- Codrus I. 70. 6. eius posterl,
 Medontidae appellati I. 473.
 4.
 Melas, Antasi fil. I. 193. 4. II.
 81.
 Melas, fluv. Boeotiae III. 121. 5.
 Melas, fluv. Pamphylliae eiusque
 frigus II. 440. 2.
 Melas, Neptuni fil. II. 248. 6.
 Melas, Oenopionis fil. II. 248. 6.
 Melas, Opis fil. II. 440. 3.
 Meleager, Oenei fil. I. 459. 5.
 eius uxor, filia, ibid. interitus
 III. 260. 2. eius hasta Apollini
 consecrata I. 206. 8.
 Meleagrides aves III. 271.
 Μέλας, Atheniensis, cum Timagora
 amasio sese saxo deiecit I.
 118. 1.
 Μέλας, fluv. II. 250. 1. fluvius
 Smyrnaeorum pulcherrimus,
 cum spelunca Homeri II. 253.
 6.
 Μελέανδρος, in superiorem Carli-
 am per Meandrum navigavit
 I. 114. 6.
 Μέλις, Musarum una III. 83. 2.
 Melia, eius pater, raptus, liberi
 ex Apolline III. 32. 5. filius
 Τάνερος III. 78. 1.
 Meliastae, Bacchi orgia curantes,
 eorumque fons II. 365. 2.
 Meliboea, Niobes filia, postea
 Chloris appellata I. 258.
 Melicertes, ab Inoe in mare
 praeceps agitur I. 172. 11. eius
 honores et ara I. 173. 11. 179.
 3.
 Melissa, Patroclis filia eiusque
 monumentum I. 285. 4.
 Melitides, porta I. 88. 11.
 Melobosis, Oceani filia I. 566. 3.
 Μέλις, locus Arcadiae II. 473.
 8.
 Meltas, Lacidal fil. I. 246. 2.
 Membliarus, Cadmi dux I. 232.
 7.
 Memnon, Aethiopum rex, ad
 Troiam profectus III. 262.
 Memnonis et Achillis monomachia
 in artis opere II. 98. 2.
 Memnonis gladius I. 341. 6.
 statua I. 161. 2. effigies picta
 III. 262.
 Memnonides aves III. 262.
 Memnonii muri, Susi I. 569. 5.
 Memoria, vide μνημόσυνη.
 Menalces, Eleus, victor Olymp.
 II. 187. 4.
 Menalcidas, Lacedaemon., eius
 avaritia et perfidia II. 276. 3.
 1. interitus vita dignus II.
 282. 5.
 Menalion I. 383. 7.
 Menander, filius Diopithis, Co-
 micus I. 8. 2. eius sepulcrum,
 ibid. statua I. 76. 1.
 Μένδη, Thraciae oppid. II. 42. 122.
 8. Mendaeorum origo, et do-
 narium II. 122. 8.
 Menelais, fons et platanus II.
 415. 3.
 Menelaus, Atrei fil. rex Sparta
 I. 331. 4. Helenam interem-
 turus, in artis opere II. 79.
 eius a Troia reditus pictura
 expressus III. 237. eius clypeus
 dracone insignitus III. 242. do-
 mus I. 391. 6. templum et se-
 pulcrum I. 417. 9.
 Menelaus, Ptolemaei praefectus
 in Cypro I. 23. 6.
 Menephylus, Aegleus II. 136.
 5.
 Meneptolemus, Apolloniates, vi-
 ctor Olymp. II. 181. 5.
 Menestheus I. 88. 10. Pelei fil.
 I. 272. 5. ab Atheniensibus
 Theseo praelatus I. 409. 3.
 regno restitutus I. 62. 6. unde
 Troiam versus solverit I. 4. 2.
 Menestrati ad draconem interfi-
 ciendum commentum III. 80.
 5.
 Μέντιον II. 227.
 Menippus, Megarei fil. I. 164. 2.
 Menoeceus, Creontis, fil., eius
 mors et monumentum III. 74.
 1.
 Menophanes, Mithridatis dux,
 Delum vastat et occiditur I.
 434. 2. 3.
 Mentas, eius statua II. 430. 4.
 Mercurius, Apollinis boves fur-
 ripit II. 309. 2. lyram e testu-
 dine conficit I. 247. 6. II. 401.
 4. Deas ad Paridem in iudi-
 cium adducit II. 83. Mercurius

- rius ubi natus et educatus II. 398. I. 464. 6. III. 60. 3. III. 66. 2. lyrae inventor II. 63. 6. Iovis minister et animarum in Orcum deductor II. 453. 3. Mercurii gymnasium I. 9. 4. simulacrum arrecto fascino et cultus in Cyllene II. 229. 3. sedentis simulacrum cur adposito ariete I. 188. 4. caduceum tenentis simulacrum II. 121. 5. simulacrum vestitum II. 474. 4. ligneum I. 100. 1. forma quadrangula III. 185. 3. Mercurii simulacrum Atticis forma quadrata I. 577. 4. vide et Hermae Mercurii fontes sacri II. 398. 1. Eius cognomina. Ἀκάητα II. 353. Ἀκαήσιος, eius simulacrum et nutricius II. 464. 6. Ἀίπυτος, eius fanum II. 495. 3. Ἀγύτωρ II. 450. 4. Ἀγυρῆος I. 55. 1. I. 213. 7. III. 51. Bacchum puerum portans I. 378. 8. eius simulacrum singulare et oraculum II. 317. Κρηφόρος, eius simulacrum, festum, etymon III. 66. 2. statua I. 578. 5. Mercurii arietem sub ala gestantis habitus II. 121. 5. Κυλλῆνιος, eius templum II. 400. 2. Δάλιος, figura quadrangula, barbatus, cum pileo II. 340. Ἐνεγώνιος II. 64. 7. Ἐπιμήλιος, eius ara III. 107. 2. Parammon II. 69. 7. Πελῆγιος I. 299. 13. Promachus, eius aedes, simulacrum, etymon III. 66. 2. Promaeus III. 31. 2. Propylaeus I. 84. 8. Meriones, de eius sagitta aenea I. 341. 6. Mermerus, Medae fil. I. 189. 6. eius interitus I. 189. 6. 190. 7. Μερόν, oppidum Aethiop. I. 128. 4. II. 27. 3. Merope, Cypseli filia, Cresphonis uxor II. 463. 3. Meropis, insula Cos II. 180. 5. Merulae, vide Κέρρυφαι. Mesatis, oppidum II. 301. 2. 3. Μεσάτης, promontorium II. 251. 3. Mesoa, pagus Lacon. I. 402. 6. II. 310. 4. Mesoboa, vicus Arcad. II. 424. 2. Messa, oppidum et portus I. 445. 7. Messapii, barbara gens, Tarentinis finitimi III. 177. 3. Messapium, mons, eius situs et memorabilia III. 68. 5. Μεσσηνίς, fons I. 419. 1. Messene, Triopae filia, Polycaronis uxor I. 453. 2. 456. eius honores heroici I. 464. 6. 552. 4. templum et statua I. 571. 9. Messene seu Messana, oppidum Siciliae, antea Ζάγκλη I. 539. 4. Μεσσηνή ή εν τῷ πορθμῷ II. 139. 2. Μεσσηνιοί οι εν τῷ πορθμῷ II. 110, 131. 5. Messenici freti tempestates et chorus puerorum Messeniorum qui naufragio ibi periit, ibid. Messene, Peloponnesiacaë regionis olim, non urbis nomen I. 454. 2. 3. unde denominata, ib. Messenes oppidi Messeniae aedificatio et situs I. 552. 3. 553. eius situs, muri et memoranda I. 568. 4. 569. 5. sq. Messenia, eius situs II. 347. descriptio I. 564. 1. Messeniae et Elidis fines I. 592. 5. II. 23. 2. Messeniae regia, Andania I. 454. 8. rex primus I. 453. 2. 455. 4. regum pictae effigies I. 571. 9. Messenii, Dorlenses ultro admittunt I. 462. Doricos ritus et linguam servarunt I. 554. Lacedaemoniorum imperio parent I. 339. 3. in Helotarum censum referuntur I. 536. 1. Ithome eiiciuntur et Naupactum obtinent I. 542. Oeneadas expugnant I. 543. Naupacto eiiciuntur et disperguntur I. 546. 2. III. 303. 5. Peloponneso excedunt I. 357. 5. divinis auspiciis in Peloponnesum redeunt I. 547. 3. in Peloponnesum quando reversi I. 553. 5. ab Augusto multati I. 568. 2.

- Poliās**, a Troezenis culta I. 293. 6. eius templum I. 100. 1. 101. 4. eius templum et simulacrum singulari habitu Erythris II. 252. 4. **Poliadis**, eius templum II. 495. 4. **Πολιούχας**, eius templum I. 404. 3. **Περμαχέρμα**, eius templum I. 310. 9. **Πέρνας** III. 31. 2. **Πέρνας**, eius templum III. 168. 4. **Σαίτις**, eius templum I. 319. 3. **Σάλλιγξ** I. 355. 3. **Σαρκόν**, eius templum I. 293. 7. **Σαρπας**, eius templum I. 6. 4. et etymon I. 139. 3. **Σίγας** vel **Onga** III. 37. 3. **Σθηνιάς** I. 293. 6. eius templum I. 302. 4. **Σθηνιάς**, eius templum I. 3. **Ταχλίνια**, eius templum et etymon III. 56. 1. **Τυθρόνη**, eius templum I. 122. 2. **Τριτώνια**, eius templum II. 392. 4. **Έβνια**, eius simulacrum I. 378. 8. **Ζωσέρις** eius simulacra et etymon III. 52. 2.
Μινάς, promontor. I. 436. 7.
Minos, Europae fil. II. 239. 3. Athenienses ob Androgei caedem graviter vexat et punit I. 105. Creteusibus leges fert I. 336. 4. Daedalum persequitur II. 248. 5. Nisum classe oppugnat I. 170. 5. eius interitus, ibid. Minols et Thesei contentio I. 61. 3. Minols annulus gemmatus ibid.
Minotaurus, sive homo, sive animal, a Theseo in pugnatus I. 89. 2. Labyrinthum Cnossi inhabitare ferebatur I. 105. vivus a Theseo in vinculis ductus, in artis opere I. 412. 7.
Minyaes, populus Boeot. III. 115. 4. usque ad Locros pertingunt I. 287. 3. Ionicae coloniae focii II. 238. 2. 244. 3. Orchomeno expulsi restituuntur I. 554.
Minyas, Chrysaes fil. Minyis nomen dedit III. 114. 3. eius divitiae, ibid. thesaurus, inter Graeciae miracula, ibid. III. 120. 2. sepulcrum III. 120. 3. **Μινυτιός** fluv. Elidis II. 7. 7. 23. 2. postea **Anigrus** dictus II. 23. 2.
Misericordia, vide **Έλεος**.
Mithridates, rex Ponti, cum Romanis bellum gessit I. 74. 3. III. 24. 4. Delum evertit et morte voluntaria impietatis poenas luit I. 434. 2. 435. 3.
Mitylene, euripo pervia II. 445.
Mnaseas, Cyrenaeus, cognomine **Libys**, cursor II. 174. 4. 194. 1.
Mnasineus et **Anaxis**, Dioscuro- rum filii, eorum statuae I. 260. 6. statuae equestres I. 413. 7. **Μνέμη**, Musarum una III. 38. 2. **Μνημοσύνη**, eius aqua, in Tropho- nii sacris III. 126. 4. eius foli- um III. 128. simulacrum I. 10. 4.
Mnesarchus, Euphronis fil. Py- thagorae pater I. 226. 2.
Mnesibulus, eius fortitudo, victo- riae, statua III. 281. 282. 2.
Mnesimache, eius sepulcrum I. 141.
Mnestheus, bonus medicus, mul- ta signa dedicavit I. 142. 3.
Mnestheus, vide **Menesitheus**.
Μνηστήρας, vide **Iupiter**.
Moerocles, Atheniensis III. 216. 3.
Mola, eius primus inventor I. 420. 2.
Molione, Actoris uxor, filiorum caedem ulcisci studet II. 8. 2. 3.
Molionidae, Actoris filii II. 393. 6. ab Hercule interfecti II. 8. 1.
Molossus, Pyrrhi fil. I. 39. 2.
Molossi, popul. victi III. 207. 3.
Molottus Atheniensium dux. I. 139. 3. eius sepulcrum, ibid.
Molottus, fluv. Arcadiae II. 462. 2.
Molpadia, a Theseo occisa I. 8. 1. eius monumentum, ibid.
Molpia, Scedasi filia III. 40. 3.
Molpion, eius statua II. 140. 5.
Μολύβει, petra I. 172. 11. 173. 12.
Molycrien, promontor. II. 13. 13.

- Melycrta et Molycria, regio III. 97.
 Molyrus, Arisbantis fil. occisus III. 115. 4.
 Μολαί, in itineribus III. 263.
 Moneta, priscis ignota I. 381. 3.
 Monile, gemmis et auro confectum III. 135. 2.
 Mopsus, Ampycis fil. II. 77.
 Mopsus, Rhacil fil. II. 243. 1.
 Mori intra lucum Aesculapii et in Delo vetitum I. 278. 1. 281. 7.
 Morpho, Veneris cognomen I. 397. 8. eius templum, ibid.
 Μορρία, vasa murrhina II. 404.
 Mors, eius simulacrum I. 408. 1. II. 79. eius nutrix, Nox II. 79. frater somnus I. 408. 4.
 Μοσχίων, Eleus II. 169. 3. cum Alexandro contra Persas dimicat II. 191. 3.
 Mothon, Naucydis pater I. 261. 8.
 Mothon, scopulus I. 585. 1.
 Mothonaei I. 519. 1. Traiani beneficio liberi et αὐτοῦμοι I. 586. 2. exulant I. 536. 1. eorum feminae ab Illyriis rapiuntur et urbs desolatur I. 587. 4.
 Mothone, vel Methone, oppidum Messen. I. 465. 6. II. 347. olim Pedafus I. 585. 1. Naupliensibus datur I. 541. 2. 585. 2. eius memoranda I. 587. 5. 6.
 Mothone, Oenei filia I. 585. 1.
 Motye, urbs Sicillae, eius situs, incolae, direptio II. 111. 2.
 Mugiles, pisces, vide κεφάλαι.
 Muli, Eleis exsecratum animal II. 36. 2.
 Mulleris simulacrum equino capite et iuba II. 482. 3. simulacrum in piscem desinens II. 479. 4.
 Mulieres, ad Martis sacra non admittuntur I. 430. 5. duplo viris plures in urbe Patris II. 315. 7. Mulierum Aetolicarum fortitudo III. 224. 3. 4. Laconicarum virilis strenuitas I. 515. Messeniarum fortitudo I. 531. 4. Tegeaticarum fortitudo II. 362. 6. 497. 3. Vide et Foeminae.
 Mulieres XVI. in sacris Iunonis II. 70. 2. -- 73.
 Mummius, cum exercitu in Achaiam mittitur II. 285. 5. 289. 1. Corinthum expugnat et evertit I. 178. 2. 183. 2. II. 292. 5. Graecis urbibus mulctam imponit II. 293. 6. 7. eius donaria Olymp. II. 41. 106. 108. 1. Μουνοκέλης equus II. 484. 4.
 Munychia, portus Atheniens. I. 6. 4.
 Murus, e crudo laterculo exstructus quomodo expugnetur II. 371. 5. muri Mycenarum et Tirynthis a Cyclopibus exstructi I. 237. 4. muri Tirynthis ex immanibus rudibusque lapidibus constructi I. 273. 7.
 Murrhina, vide Μορρία.
 Muscarum abactor Hercules II. 59. Myiagrus daemon II. 430. 4.
 Musae, primum tres, postea novem, earumque nomina III. 88. 2. Musae vetustiores Urani et recentiores Iovis filiae, ibid. Musarum nutrix III. 88. 3. filii III. 88. 2. sacra a quo primum instituta III. 87. 1. chorus Apolline modos praeeunte II. 80. 1. templum et simulacra III. 83. 4. templum I. 406. 5. statuae III. 90. 1. ara I. 119. 2. Musarum et Somni cur commune sacrificium. I. 297. 5.
 Musae Ardalides I. 297. 4. Ελαίσιάδες I. 70. 6, Λιβήθριες vel Λιβήθριδες III. 107. 3.
 Μουσεία, festum Musarum III. 96. 3.
 Μουσείον, locus Athen. I. 97. 1. 2. I. 353. 3.
 Μουσείον, Musarum templum Troezen. I. 297. 4. 5.
 Μουσική ἀγών I. 577. 3. Musices certamen Baccho institutum I. 312. 1. Musicorum insignium statuae in Helicone III. 91. 2.
 Mycale, mons Ioniae II. 28. 3. II. 246. 1.

Myca-

- Leos**, heros eponymos Atheniens. I. 19. 2.
Leosthenes, eius virtus et in Graeciam merita I. 5. 3. I. 95. 4. 511. 2. effigies picta I. 5. 3.
Leotychides, Agidis fil. I. 362. 4. ab Agefilao regno privatus I. 362. 5.
Leotychides, e regia domo, Demaratum elicit I. 344. 4. Demarato succedit I. 358. 8. reus Tegeam confugit, ibid.
Lepa, nomen parit Lepreatis II. 20. 4.
Leprea, Pyrgel filia II. 20. 4.
Lepreos, oppid. Triphyliae Eliacae II. 19. 3. 182. 1.
Lepreatae II. 102. 1. Eleis infecti I. 509. 4. Eleis obnoxii I. 361. eorum templa et monumenta II. 20. 4.
Lepreus, Pyrgel fil. cum Hercule in voracitatis certamen descendit II. 19. 4.
Lepus, urbis condendae locum monstrat I. 432. lepores albi Libyae II. 401. 3.
Lerna I. 627. 3.
Lerna, fons Corinth. I. 194. 6.
Lerna, palus I. 318. 6. 319. 7. nunquam siccatur I. 234. 5.
Lernaëa, festum I. 319. 7. II. 398. 4.
Lesbus Aeolica III. 232. 1.
Λέσβος Κροτανών I. 329. 2. *παιδεία* Spartae I. 396. 6. Delphica III. 236. 1. *Λέσβος* per totam fere Graeciam, ibid.
Λέσβος, vicus I. 273. 9.
Lethaeus, fluv. *ἐν Ληθαίῃ* Magnetes I. 136. 4. II. 94.
Ληθαῖος ὕδωρ, in sacris Trophonii III. 126. 4.
Letreus, Pelopis fil. II. 216. 5.
Letrini, oppidum II. 216. 5. Letrinaei II. 217. 5.
Leucasia, fluv. I. 577. 4.
Leucasion, vicus Arcad. II. 422. 2.
Leuce, insula Euxini Achilli sacra I. 418. 11.
Leucippi, Oceani filia I. 566. 3.
Leucippides, sacerdotes I. 387. 5. 398. 1.
Leucippus, Oenomai fil., de eius et Daphnes amore narratio II. 407. 2. 408.
Lencippus, Perieris fil. I. 447. 3. ex Gorgophone I. 458. 3. Apharei frater I. 458. 3. 571. 9. eius filiae I. 571. 9. 383. 7. filiarum nuptiae picturae expressae I. 63. 1. filiarum raptus in artis opere I. 405. 3. 412. 7. earum templum I. 383. 7.
Leucippus, Thurimachi fil. I. 198. 5.
Λευκὸν πᾶσιον I. 589.
Leucon, Athamantis fil. II. 212. III. 109.
Leacone, Aphidantis fil. II. 489. 7.
Leuconius fons II. 489. 7.
Leucophrys, insula, postea Tenedus dicta III. 192. 2.
Leucothea, Ino I. 163. 8. 173. 12. 581. 2. eius simulacrum I. 183. 1.
Leuctra, urbs Eleutherolaconum I. 426. 6. Leutron I. 447. 3. eius memoranda I. 447. 3. 4. Leuctra umbrosa III. 44. 1. Leuctrica pugna III. 22. 1. 23. de ea plura III. 42. Leuctrica clades I. 115. 8. 351. 1. Leuctricae cladis annus II. 435. 6.
Leutron, oppid. II. 433. 1.
Leucyanias fluv. II. 211. 4.
Λιβύδα, oppidum Macedoniae, eiusque situs et everfio III. 94. 5.
Λιβυδαῖος, fons III. 107. 3.
Λιβυδαῖον, mons III. 107. 3.
Libya, in eius desertis monstrosa animalia ac feri viri foeminaeque I. 257. 7.
Libye, Epaphi filia I. 170. 5.
Libyes *αὐτονόμοι* II. 485. 3. Libyum in Siciliam colonia II. 112. 3. colonia in Sardiniam III. 201. 2. 203. 4. Libyae DII II. 89. 7. Libyae oraculum, ibid.
Libys, Mnaseae cursoris cognomen II. 194. 1.
Libyssa, vicus Nicomed. II. 384. Lichas,

- Lichas, Spartanus, Orestis ossa deprehendit I. 340. 6. eius temeritas punita II. 129. 1.
- Licymnius, Electryonis fil. a Tleptolemo interemptus I. 262. 8.
- Ligna, magica arte sine igne incensa II. 120. 3. ligna, e quibus ξύλα conficiebantur II. 400. 2.
- Lignator, vide ζυλός.
- Lilaea, nympa III. 275. 2.
- Lilaea, oppid. Phocidis III. 72. 1. 148. 2. eius situs et memorabilia III. 275. 2. Lilaeensium sacra ad Cephissium amnem III. 169. 5.
- Lilium, e lilio unguenta III. 136.
- Limen aeneum III. 59.
- Limnae, vicus in Lacedaemon. et Messen. finibus I. 337. 6. 568. 3.
- Limnaea, dea I. 389. 2.
- Limnaeum, locus Dianae sacer I. 401. 6.
- Limnas, seu Limnatis, dea I. 356. 4. vide Minerva.
- Limnatae, Spartani I. 402. 6.
- Λιμνών, locus I. 313. 2.
- Λιμνών, Tegeatae fil II. 512.
- Liparaei, Cnidiorum colonia III. 179. 3. eorum victoria et donaria III. ibid. et 199. 4.
- Λιπερίαν, Iolai filia III. 131. 3.
- Λιθοβολία vide lapidatio.
- Literae antiquae II. 75. 3. Atticae veteres II. 199. 3. literae βουκεφάδην scriptae, vide Inscriptio.
- Lochaeus, Maenalius II. 146. 1.
- Locris, a Phocensibus invaditur I. 367. 4. Locris Ἰπείρος II. 199. 3. III. 74. 5. Locridis et Rheginae terrae limes II. 147.
- Locridis et Euboeae limes III. 74. 5.
- Locri cum Abantibus Thronium condunt II. 99. 3.
- Locri Epizephyrii in Italia II. 147. cum Crotoniatis bellum gerunt I. 418. 11. eorum donarium Olymp. II. 199. 3.
- Locri Hypocnemidii, Phocidi finitimi III. 140. 1. III. 166. 2. Pauf. T. III.
- Locri ad insulam Atalantam III. 216. 3.
- Locri Opuntii I. 85. 4.
- Locri Ozolae, ad Aetoliam I. 542. Locrorum Ozolarum situs, etymon, memorabilia III. urbes III. 299--303.
- Lophis, fluv. Haliartidis III. 104. 3.
- Lophis, Parthenomenis fil. III. 104. 3.
- Lotus, ex ea simulacrum conficiuntur II. 400. 2.
- Lous, vel Aous, fluv. Thesprot. I. 581. 1.
- Loxitae, Libyes I. 128. 4.
- Lucina, vide Ilithyia.
- Lucta, eius institutio II. 33.
- Lucus πρίων I. 218. 4. πλατάνων I. 320. 1. Cetera videnda in arborum, deorum et heroum nominibus.
- Ludi, vide Isthmii, Nemea, Olympia, Pythia, et cetera suis quaeque locis.
- Luna, Endymionem amat II. 4. 2. equo vel mulo vehitur II. 48. 3. Lunae simulacrum cum cornubus II. 223. 5. lunaris aciei forma II. 379.
- Lunae aqua I. 446. 1.
- Lupercalia, vide Lycaea.
- Lupia, olim Sybaris II. 200. 6.
- Lupus lupo saevior, proverb. II. 277.
- Lupus furtum detegit III. 194. 4. lupus ex homine II. 154. 2. 351. 3. lupi in Sardinia nulli III. 204. 6. lupi aenea effigies III. 194. 4.
- Luscinae ad Orphei sepulcrum vocaliores III. 93. 3.
- Λουσος (ος) vicus Arcadiae, olim urbs II. 405. 3.
- Λουσία, cur dicta Ceres II. 425. 4.
- Λούσιος, fluv. Arcadiae, etiam Gortynius dictus II. 439. 2.
- Lustrales coenae I. 299. 11.
- Lustratio Orestis I. 299. 11. lustratio XVI. feminarum II. 73. 5.
- Λουτροφόρος virgo Veneris I. 215. 4.
- Bb Lybas,

- Lybas, Daemon, quo habitu pictus II. 150. 4.
 Lycaea, festum Iovis Lycaeii II. 350. 1. 470. 4.
 Lycaeatis regio Arcad. II. 444. 1.
 Lycaeatae II. 434. 3.
 Lycaeus mons Arcadiae I. 525. II. 350. 1. eius situs, varia nomina, partes et memoranda II. 469. 2. -- 472.
 Lycaon, Pelasgi fil. Arcadiae rex II. 350. 1. de eius inventis, aetate, sacrificiis cruentis et transformatione in lupum, ibid. eius filii II. 352. 1.
 Lycaistidas, Andrius II. 181. 5.
 Lyceatae II. 354.
 Λυκαίου, Apollini sacrum I. 69. 4. 117. 16.
 Lyceus, Lycaonis fil. II. 354.
 Lychnus Minervae per totum annum ardens I. 99. 7. lychni aenei plumbo ad aram ferruminati II. 317. 2.
 Lycii, unde dicti I. 70. 4. Lycii Cretensibus cognati II. 244. 4.
 Lyciorum urbes terrae motu dirutae ab Antonio Pio restituntur II. 486. 3.
 Lycinus, Eleus, victor Olymp. II. 153. 3.
 Lycinus, Heraeensis, victor Olymp. II. 164. in fine cap.
 Lycinus, Spartanus, Λυκιστῆς et victor Olymp. II. 128.
 Lyciscus, Messenus, cum filia ex oraculi effato immolanda aufugit I. 488. 3. 4. captus et accusatus absolvitur I. 498. 4.
 Lycoa, urbs Arcad., eius situs et rudera II. 464. 5.
 Λυκαμῆδες, qui in Cereris sacris hymnos canebant I. 83. 7. I. 455. 4. III. 82. 2. 95. 6. eorum Λαίριον I. 456.
 Lycomedes, Apollinis fil. II. 246. 2.
 Lycomedes, Creontis fil. III. 239.
 Lycomedes, Mantinensis II. 432. 2.
 Lycomedes, Scyrius, Theseum interimit I. 62. 6.
 Λυκόννη (s) mons eiusque memoranda I. 268. 6.
 Λυκωπέδα, urbs Phocid., eius conditores, etymon, situs III. 160. 2.
 Lycoritae, popul. I. 583. 6.
 Lycormas, Larissaeus, victor Pyth. III. 165. 3.
 Lycortas, Megalopolitanus, libertate loquendi usus II. 366. 3. Achaeorum dux I. 563. Philopoemenis necem ulciscitur II. 508. 2.
 Lycortas, Phegiensis II. 418. 1.
 Lycortas, Syracusanus, eius donarium Olymp. II. 120. 4.
 Lycorus, Apollinis fil. III. 160. 2.
 Lycosura, urbs Arcad. ubi sita et a quo condita II. 350. Clitoris regia II. 357. 3. omnium urbium antiquissima et prima II. 469. 1.
 Lycosurenses, Megalopolin concedere nolunt II. 434. 3. 435. 4.
 Lycotae vel Lycoatae II. 434. 3.
 Lyctus, oppid. Cretae I. 523. 3.
 Lycuntēs, popul. Arcad. II. 416. 6.
 Lycurgus, Alei fil. rex Arcad. II. 359. 7. eius sepulcrum II. 20. 4.
 Lycurgus, Hippodamiae procus II. 212.
 Lycurgus, Lacedaemon. Labotae regis tutor et legislator I. 335. 3. 4. 392. 8. ab Alcandro altero oculo privatur II. 408. 1. eius statua I. 392. 8. templum I. 400. 5.
 Lycurgus, Lycophronis fil. Rhetor Atheniens., eius merita in Athenas I. 117. 15. 16. statua aenea I. 28. 3.
 Lycurgus, Opheltae pater I. 233. 3.
 Lycurgus Pronactis fil. I. 413. 7.
 Lycurgus, (Thraciae rex) furoris in Bacchum poenas dans I. 73. 2.
 Lycuria, locus Arcadiae II. 407. 3.
 Lycus, Messenius, eius monumentum I. 203. 2.

Lycus,

- Lycus**, Pandionis fil. I. 69. 4. initia magnarum Dearum promovit I. 455. 4. 456. vates III. 187. 6. eius oracula I. 526. 2. *Λύκου δρόμος* I. 455. 4.
- Lycus**, Phidolae fil. II. 175. 6.
- Lycus**, Nyctei frater, Thebarum rex I. 199. 2. Labdaci et Lail tutor III. 16. 2. eius domus reliquiae III. 50. 4.
- Lycus**, Thrax a Cycno interemptus I. 103. 7.
- Lydi**, Persici cognominati II. 120. 3. - **Lydorum** *Ἰεγγηται* I. 138. 6. **Lydorum** regum donaria Delphis III. 198. 1. **Lydia** harmonia III. 17. 4. **Lydiūm** *λύδιμα* III. 38. 4.
- Lydiādes**, Megalopolitanus, dux II. 379. 380. Megalopolitanorum tyrannus virtutibus et rebus gestis insignis II. 436. 9. 437. eius gloriosa mors II. 438. 10.
- Lygdamis**, Artemisiae pater I. 375. 3.
- Lygdamis**, Syracusanus, Herculi magnitudine corporis par II. 34.
- Lygodesmā**, Dea, unde sic dicta I. 403.
- Λύματα**, Achaeis *καδέρματα* dicta II. 477. 2.
- Lymax**, fluv. Artadiae, unde dictus II. 477. 2. in Nedam fluv. descendit II. 478. 4. eius fontes II. 480. 6.
- Λυγκία**, vicus, postea *Λυγκία* I. 271. 4. vide *Λυγκία*.
- Lynceus**, Apharei fil. perspicacitate oculorum insignis I. 459. 4. a Polluce interfectus I. 460. 1. eius et fratris Idae sepulcrum I. 385. 1.
- Lynceus**, Danao succedit in regno Argivo I. 234. 1. Hypermnestrae beneficio servatus I. 247. 6. 254. 1. 271. 4. eius sepulcrum I. 255. 2. statua III. 177. 2.
- Lyra**, inventum Mercurii II. 63. 6. 247. 6. 401. 4. lyrae e testudinibus II. 417. 6. 517. 5. ex Indica testudine II. 417. 6.
- lyricen** post Mercurium primus III. 17. 4.
- Λυγκία**, vicus, antea *Λυγκία*, a quo nomen accepit I. 271. 4.
- Lyrcus**, Abantis fil. I. 271. 4.
- Lysander**, Aristocriti vel Aristocratis fil. I. 353. 4. 362. 3. 363. II. 136. 6. 137. nocturno viso monitus Aphytaeorum obsidionem solvit I. 409. 2. Atheniens. duces muneribus corrumpit III. 174. 5. ad Haliartum occumbit I. 348. 4. III. 100. 4. **Lysandri** victoria ad Aegospotamos a vate praedicta I. 376. 5. **Lysandri** victoriae ad Aegospotamos socii et participes III. 173. **Lysandri** donarium in memoriam duarum victoriarum I. 405. 4. monumentum, virtutes, vitia III. 101. 5. statua cum inscriptione II. 136. 6. statua Ephesi II. 137. statua coronata ab victoriā de Atheniensibus III. 172. 4. **Lysandri** principatus plusne emolumentum an detrimentum attulerit Lacedaemoniis III. 102. 6. **Lysandri** hospites patriae proditores II. 270.
- Lysander**, Boeotarcha III. 216. 3.
- Lysander**, **Lysandri** (superioris) nepos I. 353. 4.
- Lysandra**, Ptolemaei Lagidae filia, Agathoclis uxor I. 33. 7. cum suis ad Seleucum profugit I. 37. 4.
- Lysianassa**, Polybi filia, Talai uxor I. 201. 3.
- Lysianax**, Eleus II. 139. 3.
- Lysidice**, Pelopis filia II. 391. 2.
- Lysimache** I. 102. 4.
- Lysimachia**, urbs in Isthmo Thraciae I. 35. 10.
- Lysimachides** Atheniens. III. 206. 1.
- Lysimachus**, Macedo, Thraciae rex I. 32. 5. cum leone inclusus illum opprimit, ibid. cum Getis bellum gerit I. 33. 7. de eius rebus gestis aliisque, quae ei acciderunt I. 33. 8. - 38. Bb 2. eius

eius mors et sepulcrum I. 38.

5.

Aboue, vide Bacchus *Aboue*.

Lyssippe, Elea, Prola uxore, eiusque filii II. 9. 4.

Lyssippus, Eleus, victor Olymp. II. 188. 5.

Lyssis, Tarentinus, Pythagoreus, Epaminondae praeceptor III. 39. 1.

Lyssistratus, Argivus, in pugna occisus I. 318. 5.

Lyssistratus, Corinthiorum dux, occisus I. 523. 1.

Lyssistratus, Spartanus I. 361.

Macar, seu Macareus Aeoli fil. III. 300. 2.

Macareus, Lycaonis fil. II. 353.

Macaria, seu Macareae, oppid. Arcad. II. 353. 433. eius rudera II. 464. 6.

Macaria, fons I. 125. 5.

Macaria Herculis filia ex Deianira I. 125. 5.

Macartatus, eius monumentum I. 113. 5.

Macedones a Leosthene victi I. 5. 3. in Amphictyonum syndrium cooptantur III. 149. 2.

166. 2. Macedones Cabirorum sanum intrantes fulmine et fulgure necantur III. 78. 7.

Macedonum strages I. 439. 5.

Macedonum potentiam quid auxerit II. 436. 7.

Macedonum clypei Dodonaeo Iovi consecrati I. 46. 2.

Macedonum reges cur nulla tropaea erexerint III. 131. 4.

Macedoniae urbs recentissima II. 141. 6.

Macedoniae regni incrementum et inclinatio II. 464. 5.

265. Macedoniae opum eversarum causa II. 368. 5.

Μακρης, Libys, Hercules cognominatus III. 201. 2.

Μάχαρις victimariae I. 515.

Machaerion, an Epaminondam occiderit II. 382. 4.

Machanidas, Lacedaemoniorum tyrannus I. 562. 4. eius interitus II. 503. 2.

Machaon, Aesculapii fil. I. 219. 6. 277. Messeniorum parti

cum fratre imperat et ad Nium proficiscitur I. 460. 1. 2. ad

Troiam sagitta vulneratus I. 461.

eius interitus, ossa, monumentum, templum, statua I. 448. 7. 449.

Monumentum eiusque liberorum sanum I. 461.

eius filii I. 264. 4. 326. 6.

Machinamentum, mirum in ianua sepulcri Helenae Hebraeae II. 399. 3.

Macistii, ab Eleis deficientes II. 214. 2.

Macria, promontorium Teiorum II. 253. 5.

Maeander, (Maeandros) fluv., eius ortus et progressus I. 196.

2. cursus flexuosus II. 478. 3.

aqua fervens II. 367. 3. myrica II. 60. 4. marini pisces I. 580.

alluviones II. 241. 421. 5.

Μαίνας, nomine Choria, et aliae feminae Bacchi castra contra Argivos secutae I. 251. 3. 259.

1. earum sepulcrum, ibid.

Maenalia, pars Arcadiae I. 377.

6. frigida II. 374. 2. Maenali oppida II. 433.

Μαιναλίων regio II. 153. 3.

Maenalius, mons et campus Arcadiae eiusque situs ac memoranda II. 464. 5.

Maenalus, Arcadiae urbs II. 354.

eius rudera II. 464. 5.

Maenalus Lycaonis fil. II. 354.

Maera, Atlantis filia, Tegeatae uxor II. 498. 4.

eius sepulcrum II. 387. 4.

Maera, Proeti filia III. 258.

Maera, vicus Arcad., eius rudera II. 387. 4.

Μαίρας χηρος, locus II. 369. 1.

Maetis, Hyraei fil. I. 297. 6.

Magas, Philippi et Berenices fil. Cyrenen recuperat I. 24. 8.

Cyrenaeis, quibus praefectus est, ut a Ptolemaeo deficient, persuadet I. 25. 1. 2.

eius uxor I. 26. 3.

Magiae vis II. 119. 2. 120. 2. 208. 9.

Magna mater, eius templum I. 383. 7.

ara II. 466. 1. vide et Mater.

Magnae

- Magnae Deae, earum εἰματα I. 455. 4. 465. 6. Orgia I. 459. 4. 470. I. 456.
 Magnesia sub Pelio II. 260. 3.
 Magnetes, borealem Sipylli partem incolunt I. 429. 4. Magnetes ad Hermum III. 152. 4. ad Lethaeum III. 268. 4. Magnetes, qui Bathycleni in throno Amyclaeo elaborando adiuvērunt I. 413. 8. Magnetes cum Thessalis censerī vult Augustus III. 167. 2.
 Malaea, oppidum Arcadiae II. 433.
 Malco, seu Maltho, Olympiaci gymnasii pars II. 219. 4.
 Malea, promontor. I. 433. 1.
 Malgis, Boeotarcha III. 41.
 Maliacus sinus III. 140. 1. 218. 1. vide et Lamiacus.
 Mallenses I. 86. 4. cum Thessalis censerī vult Augustus III. 167. 2. eorum in Galatis delendis ardor III. 232. 8.
 Mallus, Ciliciae urbs I. 132. 2.
 Μαλλοῦς, fluvius Arcadiae II. 458. 1.
 Maloetas, fluv. Arcad. II. 461. 1.
 Μανίπυς, Aegyptiis Linus III. 89.
 Maniae, Arcadiae locus II. 456. 1.
 Maniae, Deae, Eumenidum cognomen II. 456. 1.
 Manius, Romanus, Antiochum et Syros vicit II. 507.
 Μαντιοί, eorum genera I. 133.
 Μαντικὰ ἔπη III. 97. 2. Μαντικὴ ἐκ ζωῶν διατετυμμένη II. 129. 2. Μαντικὴ ex hostiarum extis III. 125. Μαντικὸς οἶκος apud Phliasios I. 228. 6.
 Μανδουρίδες, demus Tegeatic. II. 490. 1.
 Μανδουριῶν πεδίων, II. 489. 6.
 Manticlus, Theocli fil. I. 530. 1. Manticlus et Gorgus Messenicae coloniae duces I. 537. 2. 539. 4. Manticlus Herculi templum condit I. 539. 5.
 Mantinea, Arcadiae urbs, eius conditor II. 354. 370. 2. situs et fata II. 371 — 373. memoranda II. 373. 1. — 376. Mantinea prisco rudera II. 387. 4. Mantinea pelluntur Macedones I. 209. 5.
 Mantinensis proelii descriptio II. 378. 4. 379. pictura I. 13. 3. II. 376. 4. 382. 4. III. 47. 3.
 Mantinensium et Tegeatarum termini II. 380. 1. Mantinensium res gestae II. 371. de Spartanis tropaeum II. 378. 6. Hippodromus et stadium II. 377. 1. donaria II. 117. 5. III. 190. 4.
 Mantineus, Lycaonis fil. II. 354. 370. 2.
 Mantius, Melampodis fil.
 Manto, - Πανυσίδου filia, eius sepulcrum I. 166. 5.
 Manto, Tiresiae filia III. 31. 3. eius captivitas, trajectio in Ioniam, nuptiae II. 242. III. 103. 1. sedile III. 31. 3.
 Maratha, locus Arcadiae II. 439. 1.
 Marathon, demus Atticus eiusque memoranda I. 124. 3. — 126.
 Marathonica pugna I. 124. 3. 544. 2. eius pictura I. 55. 4. 56. decima III. 175. 1. Marathonica sepulcra I. 124. 3.
 Marathon, Epopei fil. I. 177. 1.
 Marathon, heros I. 56. eius cultus I. 124. 4.
 Marca, Celtis equus III. 214. 6.
 Mardonius, Gobryae fil. I. 7. 4. II. 332. 3. eius acinaces I. 100. 1. strages et interitus I. 346. 7. monumentum, sepultura, filius III. 7. 2. statua I. 375. 3. Mardonii milites furore correpti intereunt III. 77. 7.
 Mare, eius scaturigines Mantinea, Athenis, Mylaeis II. 378. 2. 3. maris simulacrum I. 181. bis. 182. 8.
 Mare mortuum eiusque mira natura II. 28. 3.
 Mare rubrum I. 128. 4.
 Margaritae resolvuntur aceto II. 404.
 Mariandyni, Heracleotarum finitimi II. 118. 6.
 Marion, Alexandrinus, victor Olymp. II. 94.
 Marius,

- Marius**, oppidum Eleutherolaconum I. 426. 6. 430. 6.
Marmaridae, Libyae Nomadum gens I. 25. 2.
Marmax, primus Hippodamiae proci, eiusque equi II. 211. 6.
Maron, Lacedaemonius, eius fanum I. 383. 7.
Marpeffa, Idae et Meleagri uxor I. 459. 5. ab Apolline rapta II. 79.
Marpeffa, Tegeatis, cognomine *ἡγά* II. 494. 2. eius fortitudo II. 497. 3.
Marpeffus, oppidum Idae III. 184. 1. 2. eius solum quale III. 184. 2.
Mars, in iudicium vocatus ob caedem I. 78. 7. 107. 5. Martis aedes et simulacrum I. 29. 5. templum, lucus, festum I. 430. 5. Marti sacer fons III. 32. 5. Eius cognomina: *Ἄφροδις*, eius templum, etymon II. 489. 6. *Ἑρμῆς*, eius simulacrum et etymon II. 497. 3. *Ἰππιος*, eius ara II. 66. 4. *Θυρίτας*, eius simulacrum et etymon I. 417. 7. 8.
Marsyas, Silenus, a Minerva caesus I. 89. 1. tibiis canens II. 373. 1. tibicen pictus III. 259. eius inventa et merita in Celaenenses III. ibid. eius fistulae Apollini consecrata I. 206. 8.
Marsyas fluvius III. 259.
Martiora, (seu Mantichora) belua Indica III. 64. 4.
Μάρυς, olim oppidum, postea Hermionensium navale I. 317. 3.
Matistius, Persa, eius thorax I. 100. 1.
Massilienses, eorum origo et donarium III. 168. 4. 209. 6.
Mater deum, eius aedes I. 13. 4. 195. 7. II. 488. 3. aedes et simulacrum I. 429. 4. templum et simulacrum III. 267. templum, *Ματρίων* II. 89. 5. vide et Magna mater.
Mater mortua, lac praebet II. 489. 6. cum matre mortua congressus I. 547. 3.
Mauri I. 128. 4. sedibus pulsi II. 485. 3.
Mausolea, Romanis magnifica sepulcra II. 399. 3.
Mausolus, rex Halicarnassi eiusque monumentum magnificum II. 399. 3.
Maza, in aquas porrecta, futura portendit I. 436. 5. mazae mellitae II. 203. 2.
Mecisteus I. 108. 7. Euryali pater I. 251. 4. Adraști frater, a Menalippo interfectus III. 54. 1.
Μέκων, paedotriba II. 131. 4.
Μέδαι, vide *Μέδαια*.
Medea, nubit Iasoni II. 80. 1. Medae connubia, liberi, monumentum, errores et varii casus I. 189. 6. — 191. eius *Ἰππῶτα* I. 222. 1. dolus magicus in Pellam II. 381. 2.
Μέδων ἄγων III. 233. 1.
Medeon, oppidum Phocidis III. 149. 2. eius rudera III. 291. 3.
Medeficaste, Priami filia III. 240.
Medon, Argivus I. 246. 2.
Medon, Codri fil. Athenis imperium obtinet II. 237. 1.
Medon, Pyladae fil. I. 237. 5.
Medontidae, Medontis, Codri filii, posteri I. 473. 4. eorum decennale imperium I. 473. 4. 503. 5.
Medi, a Medea dicti I. 190. 7.
Medus, Medae fil. 190. 7.
Medusa, eius pater, forma, virtus bellica, interitus monumentum I. 256. 6. 7. Medusae sorores alatae II. 80. 1. Medusae capitis aspectus in lapidem mutat III. Medusae crinū vis II. 495. 4. Medusae caput inauratum in Aegide I. 77. 4. II. 51. 2. Medusae caput in aureo clypeo II. 40.
Medusa, Priami filia III. 244.
Μεγαλαῖναι, serpentes I. 283. 1.
Melagophanes, Philopoemenis praeceptor II. 499.
Megalopolis, Arcadiae urbs omnium recentissima II. 431. cur.

- cur, a quibus, unde et quo anno condita II. 432. 2. — 435. Epaminondae auspiciis condita III. 45. 2. plurimum oppidulorum caput II. 170. Helissonte fluvio interfecatur II. 445. a Cleomene capta I. 561. 3. vastata I. 210. 2. II. 454. eius theatrum I. 280. 5. ἀρχὴ II. 446. 4. Megalopolitarum res gestae et casus varii II. 435. 7. — 438.
- Μεγανίση* (vel potius *Μετανίση*) Celei uxor I. 149. 1. eius templum, ibid.
- Meganitas, fluv. II. 322. 5.
- Megapenthes, Menelai nothus I. 244. 5. cum Nicostrato fratre eodem equo vectus, in artis opere I. 413. 7.
- Megapenthes, Proeti fil. cum Perseo regnum commutat I. 235. 3.
- Megara, Herculis uxor I. 156. 1. ab Hercule dimissa III. 254.
- Megara, urbs, unde dicta I. 150. 4. Romanis se dedit II. 288. 5. eius memoranda I. 152. usque a finem Libri I.
- Megarensium arces binae I. 154. 5. 160. navale, Misaea I. 150. 4. 170. 4. lingua et mores Dorici I. 150. 4. thesaurus II. 201. 9. donaria II. 103. 4. III. 195. 1. eorum de Persis victoria I. 153. 2. de Corinthiis victoria II. 201. 9. de Atheniensibus victoria III. 195. 1. Megarensium astutia ad repellendos Thebanos II. 504. 4. Megarensium ager ab Atheniensibus vastatus I. 153. 3. Megarensium scelus in praeconem admissum I. 139. 3. piaculum indelebile in sacrosancto agro colendo I. 345. 5.
- Megareus, Megarensium rex I. 156. 4. 158. 5.
- Megareus, Megarensium dux contra Gallos III. 216. 3.
- Megareus, Neptuni fil. Onchesti rex I. 151. 5. Megarensibus auxilio venit I. 160.
- Megaritis, regio Eleusini finitima I. 150. 4. montana Boeotiae finitima I. 170. 6. Megaridis et Corinthii agri fines I. 174.
- Μέγαρον*, Bacchi II. 365. 2. *Κουρήτων* I. 570. 7. *Δεσποίνης* II. 467. 5. *Δήμητρος* I. 150. 4. 155. 5. 444. 6. III. 25. 1.
- Megarus, Iovis fil. I. 152. 1.
- Μέγας*, vulneratus ab Admeto, pictus III. 238.
- Μέγιστος* Deus III. 295. 3. *Μέγιστοι θεοὶ* eorumque templum ac simulacra II. 319. 6.
- Μεῖδιαι*, Locrorum III. 216. 3.
- Μεῖλιχοι θεοὶ*, eorumque sacra nocturna III. 302. 4.
- Μεῖλιχος*, fluv. II. 308. 1. 320. 8.
- Meleneae, oppid. Arcad. II. 26. 354. eius situs, conditor memorabilia II. 430. 5.
- Melaeneus, Lycaonis fil. II. 430. 5.
- Μελέμπος*, Amythaonis fil. feminas furore concitas sanat I. 243. 4. Iphicli boves consequitur I. 591. Proeti filias infania liberat II. 405. 3. Melampodis templum I. 171. 8. posterius, Melampodidae II. 192. 4. in Melampodem carmen III. 97. 4.
- Melaneus, Apollinis fil. I. 457. 2.
- Μελαγγεῖα*, locus Arcadiae II. 365. 2.
- Melanion, cursu certans in artis opere II. 77. una cum Atalanta II. 82. 1.
- Melanippe, nympa III. 239.
- Melanippus, Martis fil. II. 319. 5.
- Melanippus, Thebanus, eius fortitudo et sepulcrum III. 54. 1.
- Melanippus, Thesei fil. III. 239.
- Melanippi et Comoethus infelix amor II. 305. 2.
- Melanopus, eius monumentum I. 113. 5.
- Melanthius, eius in Ulysssem convitia III. 236. 1.
- Melanthus, Andropompi fil. Atheniensium rex I. 13. 2. 244. 7. 245. II. 236. 4. eius filius
- Codrus
- Bb 4

- Codrus I. 70. 6. eius posteri,
 Medontidae appellati I. 473.
 4.
 Melas, Antasi fil. I. 193. 4. II.
 81.
 Melas, fluv. Boeotiae III. 121. 5.
 Melas, fluv. Pamphyliae eiusque
 frigus II. 440. 2.
 Melas, Neptuni fil. II. 248. 6.
 Melas, Oenopionis fil. II. 248. 6.
 Melas, Opis fil. II. 440. 3.
 Meleager, Oenei fil. I. 459. 5.
 eius uxor, filia, ibid. interitus
 III. 260. 2. eius hasta Apollini
 consecrata I. 206. 8.
 Meleagrides aves III. 271.
 Μέλας, Atheniensis, cum Timagora
 amasio sese saxo delicit I.
 118. 1.
 Μέλας, fluv. II. 250. 1. fluvius
 Smyrnaeorum pulcherrimus,
 cum spelunca Homeri II. 253.
 6.
 Μελέσανδρος, in superiorem Cariam
 per Meandrum navigavit
 I. 114. 6.
 Μέλιτα, Musarum una III. 83. 2.
 Melia, eius pater, raptus, liberi
 ex Apolline III. 32. 5. filius
 Τάνερος III. 78. 1.
 Meliastae, Bacchi orgia curantes,
 eorumque fons II. 365. 2.
 Meliboea, Niobes filia, postea
 Chloris appellata I. 258.
 Melicertes, ab luoe in mare
 praeceps agitur I. 172. 11. eius
 honores et ara I. 173. 11. 179.
 3.
 Melissa, Patroclis filia eiusque
 monumentum I. 285. 4.
 Melitides, porta I. 88. 11.
 Melobosis, Oceani filia I. 566. 3.
 Μελαιία, locus Arcadiae II. 473.
 8.
 Meltas, Lacidai fil. I. 246. 2.
 Membliarus, Cadmi dux I. 232.
 7.
 Memnon, Aethiopum rex, ad
 Troiam profectus III. 262.
 Memnonis et Achillis monomachia
 in artis opere II. 98. 2.
 Memnonis gladius I. 341. 6.
 statua I. 161. 2. effigies picta
 III. 262.
 Memnonides aves III. 262.
 Memnonii muri, Susi I. 569. 5.
 Memoria, vide Μνημοσύνη.
 Menalces, Eleus, victor Olymp.
 II. 187. 4.
 Menalcidas, Lacedaemon., eius
 avaritia et perfidia II. 276. 3.
 1. interitus vita dignus II.
 282. 5.
 Menalio I. 383. 7.
 Menander, filius Diopithis, Co-
 micus I. 8. 2. eius sepulcrum,
 ibid. statua I. 76. 1.
 Μένδρ, Thraciae oppid. II. 42. 122.
 8. Mendaeorum origo, et do-
 narium II. 122. 8.
 Menelais, fons et platanus II.
 415. 3.
 Menelaus, Atrei fil. rex Sparta
 I. 331. 4. Helenam interem-
 turus, in artis opere II. 79.
 eius a Troia reditus pictura
 expressus III. 237. eius clypeus
 dracone insignitus III. 242. do-
 mus I. 391. 6. templum et se-
 pulcrum I. 417. 9.
 Menelaus, Ptolemaei praefectus
 in Cypro I. 23. 6.
 Menephylus, Aegienfis II. 136.
 5.
 Meneptolemus, Apolloniates, vi-
 ctor Olymp. II. 181. 5.
 Menestheus I. 88. 10. Pelei fil.
 I. 272. 5. ab Atheniensibus
 Theleo praelatus I. 409. 3.
 regno restitutus I. 62. 6. unde
 Troiam versus solverit I. 4. 2.
 Menestrati ad draconem interfi-
 ciendum commentum III. 80.
 5.
 Μένειον II. 227.
 Menippus, Megarei fil. I. 164. 2.
 Menoeceus, Creontis, fil., eius
 mors et monumentum III. 74.
 1.
 Menophanes, Mithridatis dux,
 Delum vastat et occiditur I.
 434. 2. 3.
 Mentas, eius statua II. 430. 4.
 Mercurius, Apollinis boves fur-
 ripit II. 309. 2. lyram e testu-
 dine conficit I. 247. 6. II. 401.
 4. Deas ad Paridem in iudi-
 cium adducit II. 83. Mercurius

- rius ubi natus et educatus II. 398. I. 464. 6. III. 60. 3. III. 66. 2. lyrae inventor II. 63. 6. Iovis minister et animarum in Orcum deductor II. 453. 3. Mercurii gymnasium I. 9. 4. simulacrum arrecto fascino et cultus in Cyllene II. 229. 3. sedentis simulacrum cur adposito ariete I. 188. 4. caduceum tenentis simulacrum II. 121. 5. simulacrum vestitum II. 474. 4. ligneum I. 100. 1. forma quadrangula III. 185. 3. Mercurii simulacrum Atticis forma quadrata I. 577. 4. vide et Hermæ Mercurii fontes sacri II. 398. 1. Eius cognomina. *Ἀνάκτα* II. 353. *Ἀνακῆσις*, eius simulacrum et nutricius II. 464. 6. *Ἀιπυτός*, eius fanum II. 495. 3. *Ἀγύτωρ* II. 450. 4. *Ἀγορεύς* I. 55. 1. I. 213. 7. III. 51. Bacchum puerum portans I. 378. 8. eius simulacrum singulare et oraculum II. 317. *Κροφῶρος*, eius simulacrum, festum, etymon III. 66. 2. statua I. 578. 5. Mercurii arietem sub ala gestantis habitus II. 121. 5. *Κυλλῆσις*, eius templum II. 400. 2. *Δάλις*, figura quadrangula, barbatus, cum pileo II. 340. *Ἐνταγώνιος* II. 64. 7. *Ἐπιμήλιος*, eius ara III. 107. 2. Parammon II. 69. 7. *Πολύγιος* I. 299. 13. Promachus, eius aedes, simulacrum, etymon III. 66. 2. Pronaüs III. 31. 2. Propylæus I. 84. 8.
- Meriones, de eius sagitta aenea I. 341. 6.
- Mermerus, Medæe fil. I. 189. 6. eius interitus I. 189. 6. 190. 7.
- Μερόν*, oppidum Aethiop. I. 128. 4. II. 27. 3.
- Merope, Cypseli filia, Cresphonis uxor II. 463. 3.
- Meropis, insula Cos II. 180. 5.
- Merulae, vide *Κέρκυρα*.
- Mesatis, oppidum II. 301. 2. 3. *Μεσάτης*, promontorium II. 251. 3.
- Mesoa, pagus Lacon. I. 402. 6. II. 310. 4.
- Mesoboa, vicus Arcad. II. 424. 2.
- Messa, oppidum et portus I. 445. 7.
- Messapii, barbara gens, Tarentinis finitimi III. 177. 3.
- Messapium, mons, eius situs et memorabilia III. 68. 5.
- Μεσσήνιος*, fons I. 419. 1.
- Messene, Triopæe filia, Polycæonis uxor I. 453. 2. 456. eius honores heroici I. 464. 6. 552. 4. templum et statua I. 571. 9.
- Messene seu Messana, oppidum Siciliae, antea *Ζάγκλη* I. 539. 4. *Μεσσηνή* ἢ *ἐν τῇ πορθμῷ* II. 139. 2. *Μεσσηνιοὶ αἱ ἐπὶ τῷ πορθμῷ* II. 110. 131. 5. Messenici freti tempestates et chorus puerorum Messeniorum qui naufragio ibi periit, ibid.
- Messene, Peloponnesiæ regionis olim, non urbis nomen I. 454. 2. 3. unde denominata, ib. Messenes oppidi Messeniæ ædificatio et situs I. 552. 3. 553. eius situs, muri et memoranda I. 568. 4. 569. 5. sq.
- Messenia, eius situs II. 347. descriptio I. 564. 1. Messeniæ et Elidis fines I. 592. 5. II. 23. 2. Messeniæ regia, Andania I. 454. 8. rex primus I. 453. 2. 455. 4. regum pictæ effigies I. 571. 9.
- Messenii, Dorientes ultro admittunt I. 462. Doricos ritus et linguam servarunt I. 554. Lacedæmoniorum imperio parent I. 339. 3. in Helotarum censum referuntur I. 536. 1. Ithome eliciuntur et Naupactum obtinent I. 542. Oeneadas expugnant I. 543. Naupacto eliciuntur et disperguntur I. 546. 2. III. 303. 5. Peloponneso excedunt I. 357. 5. divinis auspiciis in Peloponnesum redeunt I. 547. 3. in Peloponnesum quando reversi I. 553. 5. ab Augusto multati I. 568. 2.

- una cum patria amissa palmas Olympicas omittunt et recuperant II. 131. 5. Messenii Helotae denuo deficiunt I. 541. 2. quot annos e Peloponneso extorres I. 554.
- Messeniorum fata I. 563. arx I. 576. 1. dii tutelares et heroes I. 505. 5. 552. 4. regiae I. 463. 4. arcana sacra I. 526. 2. arcana sacra effossa I. 549. 6. Messeniorum donarium Olymp. II. 115. 1. Messeniorum et Lacedaemoniorum fines I. 453. 1.
- Messenicum bellum, undedictum et a quibus descriptum I. 473. 1. 474. eius causae I. 465. 1. 466. 469. initia I. 338. 2. 467. 3. 472. 3. vigor I. 338. 2. annus XX. et ultimus I. 502. 4. finis I. 502. 5. Messenicum bellum secundum I. 479. 3. 505. 4. Messeniorum spei in bello secundo I. 509. 4. Messenici belli secundi finis I. 597. 2. Messenicae cladis praesagia I. 500. 1. 501. Messenicae servitutis conditiones I. 504. 3. Messenica colonia I. 537. 1. 2. sq.
- Metanastes, Archandri fil. II. 235. 2.
- Metapontium, huius urbis eversae reliquiae II. 201. 8. Metapontinorum thesaurus Olymp. ibid. eorum donarium II. 99. 4.
- Metellus, Romanorum in Graecia legatus II. 264. 4. Achaeos accusat II. 266. 1. in Macedoniam adversus Andriscum mittitur II. 280. 1. Achaicum bellum conficere studet II. 286. 1. 289. 5. in Macedoniam redit II. 289. 1.
- Methana, oppid. Troezen. I. 307. 1.
- Methapus, Atheniensis, orgia et initia constituit I. 455. 5.
- Methydrion, olim urbs, dein vicus II. 385. 1. eius conditor II. 353. situs, etymon, conditor, memoranda II. 461. 1. 462.
- Methymnaei, eorum donarium Delphis III. 211. 2.
- Metioche, Troas, picta III. 241.
- Metion, Erechthei fil. I. 201. 3.
- Metionidae, Pandionem regno pellunt I. 29. 3. Metionidarum regia stirps II. 247. 5.
- Metrodorus, Erythraeus II. 184. 3.
- Μητρώειν, vide Mater Deum.
- Μητρώειν αὐλῆμα III. 259.
- Micon, Aegineta II. 114. 5. 483. 484.
- Micon, Atheniens. orator a Philippo veneno necatus I. 211. 4.
- Midas, Gordii fil. urbem Ancyram condit I. 17. 5. Silenum qua ratione captare studuerit, ibidem. Μίδειν fons, ibid.
- Μίδεια, et Μίδεια, Argolid. urbs I. 273. 8. II. 204. 4. vastata II. 431.
- Μίδεια, Boeotiae oppidum III. 123. 1.
- Μίδεια, nympa, ex Neptuno mater Aspledonis III. 122. 6.
- Μίδεια, Physantis filia, ex Hercule mater Antiochi I. 19. 2. III. 175. 1.
- Migonion, locus I. 428. 2.
- Miletus, Cretensis, Milesiae regioni et urbi nomen dat II. 239. 3. Milesiorum origines, ibid. Milesiis, simulacrum Apollinis adimit Xerxes restituit Seleucus II. 492. 2. Milesios perdit Hestiaeus III. 274.
- Miletus, oppidum Cretae III. 256.
- Milon, Diotimi fil. Crotoniates, eius victoriae, insignis roboris specimina, statua, interitus II. 177. 2 -- 179.
- Miltiades, Archon Atheniens. I. 539. 5.
- Miltiades, Cimonis fil. Thracicae Cherrhonesi imperium tenet II. 199. 3. Atheniensium dux ad Marathonem I. 287. 4. ante pugnam Marathoniam servos in libertatem vindicat II. 287. 4. eius res bello gestae II. 509. 2. donarium Olympiae II. 199. 3. mors et monumentum I. 124.

124. 3. statua I. 64. 3. III. 175. I.
- Milvii, Olympica sacra non tangunt II. 59.
- Mimas, mons Ioniae II. 246. I. Mimantis perfossio ab Alexandro frustra tentata I. 180. 5.
- Minerva, Neptuni et Tritonidis filia I. 53. 5. apud Alipherenses nata et educata II. 430. 4. ad amnem Tritonem educata III. 105. 5. cum Neptuno de terra Troezen. certat. I. 293. 6. bellantibus praeest in Homero I. 566. 3. a Melanthe in femore vulneratur II. 441. 3. cur fingatur glaucis oculis I. 53. 5. Herculis socia II. 201. 9. 403. I. cum Proserpina flores legens II. 448. Minerva, Vulcanum insequentem fugiens I. 413. 7. gallum in casside gestans II. 228. 2. cornicem tenens I. 582. 3. habitu armato II. 74. galea et Aegide induta II. 117. 5. e cerebro Iovis prodiens I. 89. 2. oleae plantam producens I. 90. 3. cum Neptuno de Attica certans I. 91. 5. Minervae signum Troia asportatum I. 265. 5. eius simulacrum in Parthenone quo habitu I. 91. 5. 92. 7. statua hastata et fanum in Piraeo I. 5. 3. statua I. 29. 5. 53. 5. templum Argis I. 267. 4. templum et statua fulmine tacta I. 217. I. 221. 9. templum et signum eburneum III. 104. 4. Minervae aeneae scutum excidit I. 500. I. Minervae nomen apud Phoenices et Aegypt. III. 37. 2. Eius cognomina: *Αἰθρία*, eius scopulus I. 20. 3. 158. 6. *Ἀγροραία*, eius templum I. 378. 8. *Αἰάντις*, eius templum et etymon I. 162. 4. *Ἀλεα* I. 240. 7. eius fanum et simulacrum II. 375. 3. templum apud Aleatas ab Aleo conditum II. 358. 5. 414. I. templum et simulacrum apud Tegeatas II. 490. 3. 492. I. 494. I. asylum apud Tegeatas I. 240. 7. 349. 6. 358. 8. simulacrum ligneum I. 416. 7. sacerdos II. 494. 2. *Ἀμβούλια* I. 386. 4. *Ἀντιώτις*, eius templum et etymon I. 587. 5. *Ἀπατούρια*, eius templum et sacra I. 305. I. *Ἀρεία*, eius ara et etymon I. 108. 5. Asia, eius templum apud Colchos I. 439. 5. *Ἀξιδόποινας*, eius templum et etymon I. 396. 4. *Κελεύθεια*, eius simulacrum et aedes I. 381. 4. *Καλκιοίκεος*, eius templum I. 404. 3. III. 158. *Χελωνίτις*, eius etymon et templum I. 192. I. 194. 5. *Κισσαία* I. 286. I. *Κερυνία*, eius templum, simulacrum, sacerdos impuber III. 282. 4. 283. Coria, eius templum et statua II. 410. 3. *Κερυφάσια*, eius templum I. 590. 2. *Κυδωνία*, eius templum II. 211. 5. Cyparissia, eius templum I. 431. 7. *Ἐργάνη*, ab Atheniensibus primum ita cognominata I. 90. 3. eius templum I. 405. 4. signum, Pluto adstante III. 81. 5. ei gallus sacer II. 228. 2. *Ἰππία*, eius simulacrum et etymon II. 494. I. ara I. 120. 4. 122. 3. II. 67. *Ἰππολαίτις*, eius templum I. 445. 6. *Ῥυμία* vel *Ῥυμία*, eius templum I. 86. 5. ara I. 122. 3. Itonia, eius templum, I. 45. 2. 368. 7. templum, etymon, simulacrum III. 106. Itonis I. 45. 2. *Λαριεσσαία*, eius templum II. 295. 3. *Λήμνια* I. 106. 3. *Λίμνας* vide Limnas *Μηχανίτις*, eius fanum et etymon II. 463. 3. *Ναρκησία*, eius fanum et etymon II. 72. 5. *Νίκη*, eius fanum I. 162. 4. *Ὀφθαλμίτις*, eius templum et etymon I. 408. I. *Ὀξυδερκής*, eius etymon et templum I. 267. 2. *Παιωνία*, eius signum I. 10. 4. ara I. 132. 2. *Παναχίς*, eius templum II. 308. 2. Pania I. 262. 10. *Παρεία* I. 422. 8. *Παρθένος*, vide *Παρθένος*. *Πειθα*, eius templum I. 254. I. Polias,

- Polias, a Troezenis culta I. 293. 6. eius templum I. 100. 1. 101. 4. eius templum et simulacrum singulari habitu Erythris II. 252. 4. Poliadis, eius templum II. 495. 4. Πολιούχος, eius templum I. 404. 3. Περμαχέρμα, eius templum I. 310. 9. Πέρνας III. 31. 2. Πέρνας, eius templum III. 168. 4. Σάτις, eius templum I. 319. 8. Σάπυξ I. 255. 3. Σαρώνη, eius templum I. 293. 7. Σάρας, eius templum I. 6. 4. et etymon I. 139. 3. Σίγνα vel Onga III. 37. 3. Σθινίς I. 293. 6. eius templum I. 302. 4. Σουνίς, eius templum I. 3. Τελχίνα, eius templum et etymon III. 56. 1. Τυδεώνη, eius templum I. 122. 2. Τριτώνη, eius templum II. 392. 4. Ξένια, eius simulacrum I. 378. 8. Ζωήρια eius simulacra et etymon III. 52. 2.
- Μινάα, promontor. I. 436. 7.
- Minos, Europae fil. II. 239. 3. Athenienses ob Androgei caedem graviter vexat et punit I. 105. Cretenfibus leges fert I. 336. 4. Daedalum persequitur II. 248. 5. Nisum classe oppugnat I. 170. 5. eius interitus, ibid. Minos et Thesei contentio I. 61. 3. Minos annulus gemmatus ibid.
- Minotaurus, sive homo, sive animal, a Theseo inpu gnatus I. 89. 2. Labyrinthum Cnossi inhabitare ferebatur I. 105. vivus a Theseo in vinculis ductus, in artis opere I. 412. 7.
- Minyaes, populus Boeot. III. 115. 4. usque ad Locros pertingunt I. 287. 3. Ionicae coloniae focii II. 238. 2. 244. 3. Orchomeno expulsi restituuntur I. 554.
- Minyas, Chrysaë fil. Minyis nomen dedit III. 114. 3. eius divitiæ, ibid. thesaurus, inter Graeciae miracula, ibid. III. 120. 2. sepulcrum III. 120. 3. Μινυτιός fluv. Elidis II. 7. 7. 23.
2. postea Anigrus dictus II. 23. 2.
- Misericordia, vide Έλεος.
- Mithridates, rex Ponti, cum Romanis bellum gessit I. 74. 3. III. 24. 4. Delum evertit et morte voluntaria impietatis poenas luit I. 434. 2. 435. 3.
- Mitylene, euripo pervia II. 445.
- Mnaseas, Cyrenaeus, cognomine Libys, cursor II. 174. 4. 194. 1.
- Mnasinous et Anaxis, Dioscuro rum filii, eorum statuae I. 260. 6. statuae equestres I. 413. 7.
- Μνήμη, Musarum una III. 38. 2.
- Μνημοσύνη, eius aqua, in Tropho nii sacris III. 126. 4. eius solium III. 128. simulacrum I. 10. 4.
- Mnesarchus, Euphronis fil. Pythagorae pater I. 226. 2.
- Mnesibulus, eius fortitudo, victoriae, statua III. 281. 282. 2.
- Mnesimache, eius sepulcrum I. 141.
- Mnestheus, bonus medicus, multa signa dedicavit I. 142. 3.
- Mnestheus, vide Menestheus.
- Μοισαγίτης, vide Iupiter.
- Moerocles, Atheniensis III. 216. 3.
- Mola, eius primus inventor I. 420. 2.
- Molione, Actoris uxor, filiorum caedem ulcisci studet II. 8. 2. 3.
- Molionidae, Actoris filii II. 393. 6. ab Hercule interfecti II. 8. 1.
- Molossus, Pyrrhi fil. I. 39. 2.
- Molossi, popul. victi III. 207. 3.
- Molottus Atheniensium dux. I. 139. 3. eius sepulcrum, ibid.
- Molottus, fluv. Arcadiae II. 462. 2.
- Molpadia, a Theseo occisa I. 8. 1. eius monumentum, ibid.
- Melpia, Scedasi filia III. 40. 3.
- Molpion, eius statua II. 140. 5.
- Μολαίτης, petra I. 172. 11. 173. 12.
- Molycrien, promontor. II. 13.
- Moly-

- Mélyeria**, et **Molyeris**, regio III. 97.
Molyrus, Arisbantis fil. occisus III. 115. 4.
Μολαί, in itineribus III. 263.
Moneta, priscis ignota I. 381. 3.
Monile, gemmis et auro confectum III. 135. 2.
Mopsus, Ampycis fil. II. 77.
Mopsus, Rhacil fil. II. 243. 1.
Mori intra lucum Aesculapii et in Delo vetitum I. 278. 1. 281. 7.
Morpho, Veneris cognomen I. 397. 8. eius templum, ibid.
Μούρα, vasa murrhina II. 404.
Mors, eius simulacrum I. 408. 1. II. 79. eius nutritrix, Nox II. 79. frater somnus I. 408. 4.
Moschion, Eleus II. 169. 3. cum Alexandro contra Persas dimicat II. 191. 3.
Mothon, Naucydis pater I. 261. 8.
Mothon, scopulus I. 585. 1.
Mothonaei I. 519. 1. Traiani beneficio liberi et *αὐτονομοί* I. 586. 2. exulant I. 536. 1. eorum feminae ab Illyriis rapiuntur et urbs desolatur I. 587. 4.
Mothone, vel **Methone**, oppidum Messen. I. 465. 6. II. 347. olim **Pedafus** I. 585. 1. Naupliensibus datur I. 541. 2. 585. 2. eius memoranda I. 587. 5. 6.
Mothone, Oenei filia I. 585. 1.
Motye, urbs Siciliae, eius situs, incolae, direptio II. 111. 2.
Mugiles, pisces, vide *Κεφάλαι*.
Muli, Eleis exsecratum animal II. 36. 2.
Mulleris simulacrum equino capite et iuba II. 482. 3. simulacrum in piscem desinens II. 479. 4.
Mulieres, ad Martis sacra non admittuntur I. 430. 5. duplo viris plures in urbe Patris II. 315. 7. Mulierum Aetolicarum fortitudo III. 224. 3. 4. Laconicarum virilis strenuitas I. 515. Messeniarum fortitudo I. 531. 4. Tegeaticarum fortitudo II. 362. 6. 497. 3. Vide et **Foeminae**.
Mulieres XVI. in sacris Innonis II. 70. 2. 73.
Mummius, cum exercitu in Achaïam mittitur II. 285. 5. 289. 1. Corinthum expugnat et evertit I. 178. 2. 183. 2. II. 292. 5. Graecis urbibus mulctam imponit II. 293. 6. 7. eius donaria Olymp. II. 41. 106. 108. 1. *Μουνονέλης* equus II. 484. 4.
Munychia, portus Atheniens. I. 6. 4.
Murus, e crudo laterculo exstructus quomodo expugnetur II. 371. 5. muri Mycenarum et Tirynthis a Cyclopibus exstructi I. 237. 4. muri Tirynthis ex immanibus rudibusque lapidibus constructi I. 273. 7.
Murrhina, vide *Μούρα*.
Muscarum abactor **Hercules** II. 59. **Myiagrus** daemon II. 430. 4.
Musae, primum tres, postea novem, earumque nomina III. 88. 2. Musae vetustiores **Uranii** et recentiores **Iovis** filiae, ibid. Musarum nutritrix III. 88. 3. filii III. 88. 2. sacra a quo primum instituta III. 87. 1. chorus **Apolline** modos praeeunte II. 80. 1. templum et simulacra III. 83. 4. templum I. 406. 5. statuæ III. 90. 1. ara I. 119. 2. Musarum et **Somni** cur commune sacrificium I. 297. 5.
Musae Ardalides I. 297. 4. *Ελισσιίδες* I. 70. 6. *Λιβήθριες* vel *Λιβήθριδες* III. 107. 3.
Μουσεία, festum Musarum III. 96. 3.
Μουσείον, locus Athen. I. 97. 1. 2. I. 353. 3.
Μουσείον, Musarum templum **Troezen**. I. 297. 4. 5.
Μουσική *ἀγών* I. 577. 3. Musices certamen **Baccho** institutum I. 312. 1. Musicorum insignium statuæ in **Helicone** III. 91. 2.
Mycale, mons **Ioniae** II. 28. 3. II. 246. 1.

Myca-

- Mycaleffus** Boeot. oppid. III. 58.
 4. eius excidium I. 85. 3.
Mycenae, unde dictae I. 235. 3.
 ab Argivis cur everfae I. 236.
 4. Mycenarum conditor I. 233.
 4. 235. 3. excidium et desertio
 I. 332. 3. 454. II. 332. 3. ru-
 dera I. 233. 4. 237. 4. muri III.
 331. 3.
Mycenaei, Lacedaemoniorum so-
 cii ad Thermopylas I. 236. 4.
 eiectioni in diversas regiones di-
 scedunt II. 332. 3.
Mycene, Inachi filia I. 236. 3.
Myceneus, Spartonis fil. I. 236.
 3.
Mygdon, eius monumentum III.
 245. 1.
Mygdones Phryges a Mygdone
 denominati III. 245. 1.
Μυλαγγοι eiusque sacra II. 430.
 4.
Mylaon, fluv. Arcadiae II. 461.
 1. 462. 2. 472. 7.
Mylasa, Cariae oppidum II. 378.
 3. Mylasensium navale, ibid.
Myles, Lelegis fil. et successor I.
 329. 1. 453. 2. primus molae
 inventor I. 420. 2.
Myndus, colonia Troezen. I. 294.
 8.
Μυνηστει, sive **Μήνες** Phocidis civi-
 tas II. 198.
Μυνηστει, ad Maeandrum II. 60. 4.
Myron, Sicyoniorum tyrannus,
 eius victoriae et thesaurus
 Olymp. II. 197. 2.
Μυρβανικος, porticus II. 446. 3.
Μυρβινου et **Μυρβινου**, demus
 Atticus eiusque memoranda I.
 121. 122.
Myrtilus, Mercurii fil. II. 393. 7.
 eius interitus II. 61. 5. II. 394.
 7. caedes vindicata I. 242. 2.
 sepulcrum II. 393. 7. effigies
 II. 41. heroum II. 207.
Μύρτιον, mons I. 275. 4.
Myrto, puella, mari Myrtoo no-
 men dedit II. 394. 8.
Myrtoessa, nympa, artis opere
 expressa II. 449. 2.
Myrtoum pelagus, unde dictum
 II. 394. 8. eius spatium, ibid.
Myrtus, Veneri sacra II. 223. 5.
 culta II. 432. **Myrtus pertusa**
 foliis I. 81. 2. 301. 3.
Mys, Europensis III. 71. 3.
Μυσαιον, Cereris sanum II. 343.
 4. 5.
Mysia, regiuncula in Argivo agro
 I. 242. 3.
Myfius, Cereris hospes I. 242. 3.
 313. 3. II. 343. 4.
Myson, Chenensis, e septum sa-
 plentum numero III. 232. 1.
Μύσαι lustrantur a Lyco I. 455. 4.
Mysteria, vide **Τελεται**.
Μυσαι, eius incolae et desertio II.
 240. 7. 241.
Myasia regio et Myusii II. 241.
- Nabis**, Spartae tyrannus I.
 562. 4. eius adversus Philo-
 poemenem res gestae II. 504.
 5. 505. tyrannidis crudelitas
 II. 263. 3. caedes II. 506. in
 fine Cap.
Naia, fons I. 443. 3.
Nais, nympa, Iovem infantem
 ferens II. 449. 3.
Naides, nympae II. 356. 2.
Naocius, Codri fil. II. 244. 3.
Ναει, Eumolpi fil. II. 394. 8.
Naphilus, fluv. Arcadiae II. 472.
 7.
Narcaeus, Bacchi e Physcoa fil.
 II. 72. 5.
Narcissus, de eo quae varie nar-
 rantur III. 98. 6.
Narcissus, flos III. 99. 6. Nar-
 cissinum unguentum III. 136.
Narycidas, Phigaliensis, palae-
 strita II. 145. 1.
Nasamones, Herodoto Atlantes
 I. 128. 4.
Νατοι, locus Arcadiae II. 415. 2.
 424. 2.
Ναυβολαι, popul. Phocidis III.
 279.
Navis, omnium maxima Deli I.
 111. 1.
Navales Indi, vide Certamen.
Naupactus Locrica, eius situs,
 etymon, memoranda III. 302.
 5. 304. **Naupactus** Loeris
 Ozolis erepta Messeniis datur I.
 542. Atheniensium in bello
 Pelo-

- Peloponnesiaco receptaculum I. 546. 1. Naupactii ob profanata Cabirorum initia puniuntur III. 77. 7.
- Nauplia, oppid. I. 324. 2. Naupliensium origo et migratio I. 585. 2. Naupliensibus eiectionis Mothone datur incolenda I. 541. 2. 553. 4.
- Nauplius, Neptuni fil. I. 324. 2. Amymones fil. I. 586. 2. Nauplio Auge submergenda traditur II. 498. 5. Nauplii filii a Pylade occisi I. 82. 6.
- Nausicaa, Alcinoi filia, in artis opere expressa II. 85.
- Nautarum vestimentum III. 254.
- Naxus, in Aegeo mari insula II. 188. 4. supra Parum sita III. 68. 5.
- Naxus, urbs Siciliae a Chalcedensibus condita II. 174. 4.
- Neaera, Perei filia, Autolyxi uxor II. 357. 3.
- Necessitas, vide *Ἀνάγκη*.
- Νεκρομάντιον* III. 52.
- Neda, fluv. I. 576. 2. II. 470. 3. fluvius Arcadiae et Messeniae, Elidis et Messeniae limes I. 525. 592. 5. II. 23. 2. unde nomen habet II. 470. 3. eius cursus et fontes II. 477. 2. 478. 3.
- Neda, nymphea II. 495. 2. Iovis nutrix I. 576. 2. II. 470. 3.
- Νῆς*, Zethi fil. III. 27.
- Νῆρας* vel *Νῆριδες*, porta Thebarum III. 26. 3. ad eam memoranda III. 74. 1. 75.
- Nelaidas, Eleus victor Olymp. II. 189. 7.
- Neleus, Neptuni fil. I. 459. 3. III. 253. Crethei fil. ex Iolco fugit et in Messenia exulat I. 459. 3. rex Pyli, ibid. I. 590. 1. Olympia instituit II. 32. 1. a filiae procis dona sponsalia petit I. 591. III. 263. Nelei regina I. 459. 3. uxor Chloris III. 116. 4. 253. filia Pero III. 253. boves I. 590. 3. 591. sepulcrum I. 183. 2. posteri e Messenia eiectionis I. 461. 3. *Νηλεΐδαι*, Athenas confugiunt I. 244. 7.
- Νηλεΐων ἄνδρ*, Pylus I. 590. 1.
- Nemea, Asopi filia, regioni nomen dat I. 233. 3. eius effigies II. 100. 5.
- Nemea, oppid. eiusque memoranda I. 232. 2. 3. 247. 4.
- Νέμεια*, ludii, instaurantur ab Epigonis III. 239. hiemalia I. 232. 2. II. 187. 4. eorum victores apio coronantur II. 496. 2.
- Nemesis, numen severum *ἑβριστες* I. 127. 2. alata I. 129. 6. eius pater Oceanus I. 128. 3. II. 250. 1. simulacrum eiusque habitus I. 127. 3. templum I. 127. 2. II. 311. 5.
- Νημεσίδαι* plures II. 250. 1. earum mater Nox, ibid. templum, ibid. III. 112. 2.
- Neocles, Boeotarcha, Plataeam capit III. 5.
- Neolaidas, Proxeni fil. Arcas, victor Olymp. II. 126.
- Νέων* vel *Νέωναι*, oppid. Phocid. III. 145. 2. 148. 269. 6.
- Neoptolemus, Achillis fil. Pyrrhus ante nominatus III. 243. 1. ubi caesus I. 516. 3. III. 234. 4. in Priami posteros asperitas III. 240. 246. sepulcrum et parentalia III. 235. 5.
- Neoptolemus, Alcetae fil. I. 39. 1.
- Νεοπτολέμειος τίσις* I. 516. 3.
- Νεοθῆς*, cursu certans II. 77.
- Neptunus, cum Sole de Corinthiaca regione certat I. 180. 6. 194. 7. cum Iunone de Mycenaea regione certat I. 233. 5. cum Minerva de Troezenis tutela certat I. 293. 6. cum Minerva de Attica certans I. 90. 3. 91. 5. cum Cerere creditur in forma equi II. 425. 4. Troiam munit II. 309. 2. Graecis in Troiano bello socius II. 225. 3. Mantinensibus auxilium fert II. 379. inundat Argivam regionem I. 260. 5. Cretensibus cur iratus I. 105.
- Neptuni incunabula II. 369. 2.
- Neptuni et Telluris commune oraculum III. 155. 3. 156.
- Neptuni lacus, fanum et simulacrum

- Iacrum I. 425. 5. eius lucus et templum ab Antigono incensa I. 120. 4. ara cum Erechtheo communis I. 98. 6. ara cur in Delphico templo III. 234. 4. simulacrum I. 433. 1. simulacrum singulari habitu II. 226. 5. statua quo habitu Anticyrae III. 292. statua equestris I. 9. 4. undam producentis simulacrum I. 90. 3. simulacra in Isthmo I. 181. sanum, simulacrum et cognomina varia II. 313. 3. Neptuno tropaeum dicatum II. 379. Neptuno equis in lacum demissis sacra fiunt II. 366. 2.
- Neptuni cognomina. 'Ασφαλιεύς II. 313. 4. Asphalius, eius templum I. 378. 8. Δωματίτης, eius templum I. 392. 7. 'Επιδρύς, eius templum II. 444. 1. Γαλαύχης, eius templum I. 420. 2. statua I. 427. 7. Genethius, eius templum I. 305. 4. Genethlius, eius templum I. 397. 7. Heliconius, eius templum II. 326. 4. 'Ιππιος et Taraxippus II. 208. 8. unde dictus II. 313. 3. 426. 5. pater Δεσποίνης II. 468. 7. simulacrum II. 392. 4. ara I. 120. 4. II. 66. 4. templum Mantineae, quod nulli licet ingredi II. 361. 3. 377. 2. Hippocurius, eius templum I. 389. 2. Isthmius, eius ara I. 212. 6. Λαοίτας, eius ara II. 105. 'Ορχήσις, eius lucus, templum, simulacrum III. 80. 3. festum III. 117. 2. Πάτρις, eius aedes I. 147. 6. Πελαγιάς II. 313. 3. Phytalmius, eius etymon et templum I. 303. 7. Prostlyllus, eius etymon et templum I. 260. 5. Taenarius, eius septum I. 381. 5.
- Nereus I. 427. 8.
- Nereides, bigis insidentes II. 85. Nereidum lucus I. 448. 5. arae in Graecia I. 181.
- Nereis, Pyrrhi filia, Gelonis n-
xor II. 168.
- Νηρίε, pagus I. 326. 6.
- Nero, Alcyoniae paludis profunditatem emetiri nequit I. 323. Olympicas statuas Romam transfert II. 113. 5. 116. 3. Graecis libertatem dat et Romanis Sardiniam II. 295. 2. eius donaria in Argivae Iunonis templo I. 240. 6. sacrilegia et alia scelera III. 83. 3. 162. 1.
- Nervorum imbecillitas laboribus et corporis exercitationibus sanatur II. 135. 4.
- Nessus, ab Hercule interfectus I. 413. 7. ab Hercule vulneratus effugit et moritur III. 299.
- Νηρέην, pagus, eiusque rudera II. 367. 4.
- Nestii, popul. Lysimachi imperio subiecti I. 36. 2.
- Nestor, Nelei fil. Messenico regno potitur I. 460. 1. ubi educatus I. 448. 6. eius regia I. 463. 4. successores I. 461. 3. posteri e Messenia eiecti I. 244. 7. eius filii I. 571. 9. domus, effigies picta, monumentum, bubile I. 590. 2. 3. sortes in galeam conicientis simulacrum II. 113. 5. effigies picta cum pileo et hasta III. 240.
- Νήρυ, chorda musica ab Amphione inventa III. 27.
- Nicagora Sicyonia, Echetimi uxor I. 215. 3.
- Nicander, Charilli fil. rex Spartae I. 317. 5. 356. 4.
- Nicander, Eleus, victor Olymp. II. 188. 4.
- Nicasipolis, mater Thessalonicas ex Philippo, Amyntae fil. III. 24. 3.
- Νίκη, Lebadi uxor III. 123. 1.
- Nicias, dux Atheniens., cur ei monumentum Athenis negatum I. 116. 9.
- Nicias, Scotuslaeus, Polydamantis pater II. 142. 1.
- Νικήπην, Paseae filia II. 375. 3.
- Nicocles, victor Olymp. I. 429. 4.
- Nicocles, Sicyonis tyrannus I. 207. 2.

- Nicocles, Tarentinus, celeberrimus citharoedus, eiusque monumentum l. 141. 1.
 Nicocrates, Syracus. ll. 169. 2.
 Nicolaidas, Tarentinus ll. 162. 2.
 Nicomachus, Machaonis fil. l. 565. 2. eius templum l. 464. 6.
 Nicomedes, Aristomenis pater l. 506. 5.
 Nicomedes, Bithyniae rex, eiusque statua eburnea ll. 52. 5.
 Nicomedes, Niciae pater l. 117. 15. 572. 9.
 Nicomedia, maxima Bithyniae urbs, antea Astacus ll. 52. 5. ibi Aesculapii templum et Memnonis ensis l. 341. 6.
 Nicopolis, oppid. ad Actium, ab Augusto quibus coloniis auctum ll. 102. 2. ll. 300. 2. ab Augusto condita ll. 302. 6. Nicopolitae in Amphyctionum conciliū cooptati ll. 167. 3.
 Nicostratus, Argivus l. 260. 4.
 Nicostratus, Cilix, victor Olymp. ll. 94.
 Nicostratus, Menelai nothus l. 244. 5. cum fratre Megapenthe Helenam abigit l. 417. 10.
 Nicostratus, Xenoclidae fil. palaestrita ll. 135. 4.
 Νικοτρία, Aristomenis mater l. 505. 5.
 Nileus, Codri fil. ll. 237. 1. Asiaticae coloniae dux ll. 238. 2. Miletum occupat, ibid. eius sepulcrum ll. 239. 3.
 Nilus, fluv., eius origo l. 129. 4. 196. 2. incrementum ll. 272. 10. cursus mirus ll. 28. 3. belluae l. 581. 1. arbor nigra ll. 60. 4. simulacra cur e nigro lapide ll. 421. 6.
 Ninus, Assyriae regia, eversa ll. 454.
 Niobe, Phoronei filia l. 260. 6.
 Niobe, Tantali filia in saxum mutata ll. 351. 2. eius saxum in Siplylo monte l. 77. 5. quotannis plorare dicitur ll. 352. 3. Niobes liberorum interitus Pauf. T. III.
 1. 258. liberi superstites qui ll. 71. 3.
 Nisa olim, quae postea Megara dicta l. 151. 5.
 Nisaea, navale Megarens. et arx l. 150. 4. 170. 4. 5.
 Nisaea, urbs l. 70. 5.
 Nisus, Pandionis fil. Megaridis rex l. 150. 4. eius purpureus capillus, interitus et monumentum l. 70. 5.
 Nomia, montes Arcad. ll. 472. 8.
 Nomia, nympa ll. 473. 8. nympa Arcadiae indigena ll. 264. picta ll. 263.
 Nomina, eadem saepe claris et obscuris hominibus communia ll. 397. 3. nomina vetusta poetis utiliora ll. 297. 3. omnium Graecorum et Romanorum diversitas ll. 261.
 Νομοφύλακες, Lacedaemoniorum magistrat. l. 374. 2.
 νόμος, carminis genus ll. 503. 3.
 Nonacris, Arcad. oppidum ll. 402. 5. 434. 3.
 Nonacris, Lycaonis uxor ll. 402. 5.
 Nora, oppid. Sardiniae ll. 202. 4.
 Norax, Iber, Mercurii fil. coloniam deducit in Sardiniam ll. 202. 4.
 Nosce te ipsum (γνώσι σεαυτὸν) inscriptio Delphica ll. 233. 1.
 Nox, somni et mortis nutrix ll. 79. eius simulacra ll. 78. 1. ll. 301. 3.
 Numisma, priscis temporibus ignotum l. 381. 3. numisma Troezenium qua nota antiquitus signatum l. 293. 6.
 Νῶς, fluvius Arcadiae ll. 472. 7.
 Nycteus, Antiope pater l. 199. 2. eius mors, ibid. ll. 16. 2.
 Nyctimus, Lycaonis fil. ll. 352. 1. eius posteri ll. 417. 1.
 Nymbaeum, stagnum l. 433. 1.
 Nympa, globum tenens ll. 87. 1. clavem tenens, ibid. Nymphae longaevae, at non immortales ll. 264. Nympharum aedes et locus ll. 74. 4.
 Νύμφη

- Nymphis facer vicus Caryae I. 372. 8. Nympharum afflatu vaticinatur Bacis I. 551. 2.
- Nympharum cognomina: Ἀμφί-
νες, earum ara II. 67. Ἀνιγρί-
δες, earum spelunca II. 22. 6.
- Arcadicae, earum effigies et nomina II. 449. 2. Καλλιθέαι II. 66. 3. Κισαίωνιδες, earum antrum III. 13. 5. Coryciae III. 268. 5. Ismenides, earum ara I. 122. 2. Ionides, earum nomina et etymon II. 216. 4. Libethrides III. 107. 3. Sithnides, earum aqua I. 152. 1.
- Νυμφάδες πόλις I. 169. 3.
- Nymphas, Arcadiae locus II. 458. 3.
- Nymphasia, fons Arcadiae II. 462. 2.
- Νυμφών, I. 218. 3.
- Ὀβελοὶ χαλκοί, qui zonis continentur, in crepidine e candido saxo III. 126. 5.
- Oceanus, non fluvius, cuius accolae Aethiopes I. 128. 3. 129. 4. Oceani filiae cum Proserpina ludentes I. 565. 3.
- Ὀκνός, avis III. 252.
- Ocnus, pictus cum fune et asello, fabulaequae explicatio III. 251. 2.
- Ὀκνεύ τὴν θύμιγγα συνάγειν, pro-
verb. Ionic. III. 251. 2. 252.
- Octavia, Augusti soror, eius tem-
plum Corinthi I. 187. 1.
- Ocyrhoe, Oceani filia I. 565. 3.
- Ὀδῆον seu Odeum, theatrum A-
then. I. 30. 6. 50. 1. magnitu-
dine et ornatu insigne II. 309. 3. Odeum Corinthi I. 189. 6.
- Odeum Patrensiu II. 309. 3.
- Ὀιδεὶ χρεσάτ Pindari III. 158.
- Odrysaе, popul. a Lysimacho op-
pugnantur I. 33. 6.
- Ὀλάνθεια, oppid. Locrid., eius si-
tus denominatio, memoranda
III. 302. 5.
- Oebalus, Cynortae fil. rex Spar-
tae I. 330. 3. eius uxor, ibid.
I. 459. 3. filius I. 330. 4. filia
- Arene I. 458. 3. filia Pirene
I. 184. 3. heroum I. 397. 7.
- Oebalus, Lacedaemonius, Messe-
nios astu decipit I. 499. 6.
- Oebotas, Dymaeus, victor O-
lymp. II. 296. eius statua II.
134. 4. II. 296. statua et ho-
nores II. 299. 6.
- Oechalia, Melanei uxor I. 457. 2.
- Oechalia, Messeniae urbs, I. 465. 6. postea Carmasium dicta I. 457. 2. 578. 5. postea Eury-
tion I. 458. 2. Eretriae pars,
ibid. Oechaliae calamitas I. 548. 5.
- Oedipus, ut Sphingem exciderit
fil. 79. Oedipi parentes, par-
ricidium, incestum coniugium
III. 18. 19. 155. eius monu-
mentum et mors I. 108. 7. he-
roum I. 120. 4. filii II. 84. 1.
III. 19. filii ubi ceciderint III.
75. 2. filiorum sepulcrum, sa-
cra III. 55. 3.
- Ὀιδιπῶν κρήνη III. 55. 4.
- Ὀλῆτις seu Ἥρις, urbs Lacon. a
quo condita II. 387. 5.
- Oeneus, Pandionis fil. nothus I.
19. 2.
- Oeneus, Parthaonis fil. I. 385. 1.
Aetoliae rex electus in Argo-
lide moritur I. 270. 2. Her-
culis socer I. 228. 8.
- Ὀνιάδες, popul. I. 40. 4. Acar-
nanum terram tenentes a Mes-
seniis invaduntur et expu-
gnantur I. 543. 1.
- Oenia II. 296.
- Oenobius, eius praeclarum faci-
nus in Thucydidem I. 88. 11.
- Ὀνός, Argolicus vicus, unde de-
nominatus I. 270. 2. pugna
ibi facta III. 176.
- Ὀνός, demō Attico nomen dedit
I. 130. 7.
- Ὀνός, nympa II. 494. 2.
- Oenomaus, Martis et Harpinnæ
fil. ac Pisae rex II. 100. 5. Al-
xionis vel Martis fil. a Pelope
regno privatur II. 5. 5. urbem
condit et de matris nomine ap-
pellat II. 211. 6. Oenomai in
filiae procos immanitas II. 211.
6.

6. 7. 212. eius equilia II. 210.
3. domus fulmine tacta confla-
grat II. 88. 3. domus funda-
menta II. 63. 5. columna II.
88. 3. sepulcrum II. 210. 3.
sacrificia II. 62. Pelopem cum
Hippodamia persequentis effi-
gies II. 76. 4. Oenomai cum
Pelope curule certamen artis
opere expressum II. 41.
Ὀνάνη, insula, postea Aegina I.
196. 2.
Oenopion, Cretensium coloniam
in Chion deducit II. 248. 6.
eius sepulcrum II. 254. 6.
Oenotria, Italiae regio, a quo de-
nominata II. 355. 2.
Oenotrus, Lycaonis fil. Oeno-
triae rex II. 355. 2.
Ὀνηύσαι, insulae I. 584. 7.
Oeoclus, Neptuni fil. III. 87. 1.
Oeolycus, Therae fil. I. 397. 6.
Oeonus, Herculis consobrinus,
occisus I. 395. 3.
Ὀιννεκοπέων Tiresiae III. 48. 1.
Oeta, mons, eius trames I.
346.
6. III. 215. 2. 222. 1. trames
duplex III. 225. 5. ad Oetam
mare coenosum II. 287. 3.
Ὀϊνός, Codrides II. 246. 5.
Oetolinus, Linus appellatus III.
89.
Oetylus, heros, Argivus, Am-
phionactis fil. I. 445. 7.
Oetylus, Lacon. oppid. eiusque
memoranda I. 445. 7.
Ὀυβία, vel Ὀουβία, Dei nomen II.
378. 3.
Ὀυεύλη, Sardiniae oppid. III.
202. 4.
Ogygiae Thebae, unde dictae III.
15. Ogygiae, porta Theba-
rum III. 27.
Ogygus, Eleusinis pater I. 147.
7. κούρην et rex Thebaidis
III. 15.
Ὀκλῆς, Mantii fil. II. 192. 4. eius
monumentum II. 463. 4.
Oleas, Cypseli fil. II. 362. 5.
Olbia, oppid. Sardiniae III. 202.
4.
Olbiades, Calippi fil. I. 14. 4.
Olbius, fluv. Pheneat. II. 391. 3.
Olea, Minervae renata I. 101. 2.
καλλιτέφανος I. 66. 3. τρέπη I.
283. 2. oleae duae antiquissi-
mae II. 415. 4. oleae et ilices
ex eadem radice enascentes II.
468. 7. ex oleae ligno caput
fabricatum III. 211. 2.
Oleaster (κόνινος) unde in Grae-
ciam importatus II. 29. ex
Herculis clava enascitur I. 299.
13. Vide et κόνινος.
Olenia petra II. 207.
Olenius, Eleorum ἀντίχρον, eius-
que sepulcrum II. 207.
Olenus, Achaeorum urbs, eius
situs II. 300. 1. rudera II. 316.
1.
Oleum, eius genera laudata III.
273. 11. oleo perunguntur ho-
mines in sacris Trophonii III.
125. oleo lapis perfunditur II.
235. 5.
Olidas, Eleus, eius statua II.
182. 2.
Ὀλεός, oppidum Cretae III. 129.
2.
Olympia, cognomen Rheae I. 66.
7. cognomen Ilithyiae II. 203. 2.
Olympia, in Elide I. 361. 362.
Pisaeae regioni finitima II. 6. 5.
Olympiae et Lacedaemonis di-
stantia II. 188. 6. Olympiae
gymnasium, ubi victorum O-
lympic. nomina proscripta II.
146. 1. gymnasium vetus II.
217. 218. stadium II. 205. 5. 6.
stadii carceres II. 205. 7. hip-
podromus et Taraxippus II.
207.
Olympici ludi, seu Olympia, a
quo dicta II. 30. ludi vetustis-
simi II. 350. Olympia cur quin-
to quoque anno agitata II. 30.
eorum origo II. 28. 4. 29. in-
termissorum instauratio II. 16.
4. 32. 1. 2. eorum varia ge-
nera et ordo II. 35. 1. — 37.
eorum quaedam abrogata II.
35. 1. eorum praesides II. 37. 4.
athletarum et iudicum iuramen-
tum II. 108. 2. athletarum habi-
tacula II. 210. 2. athletarum fraus
graviter vindicata II. 91. 147. vi-
ctorum ex oleastro coronae II.
C c 2 66.

66. 3. victorum (Ὀλυμπιονίκων)
libelli seu tabulae II. 93. 5.
129. 1. 146. 1. 154. 1. 175. 6.
victorum statuae II. 125 — 196.
victoriae a feminis reportatae
I. 359. 1. 360. Olympicis lu-
dis interdictum feminis II. 25.
5.
Olympicus senatus II. 134. 3.
Olympici templi descriptio II.
39 — 43. Olympi Iovis simu-
lacri et throni descriptio II. 44
— 49. Olympicae arae II. 56.
5. 57. II. 60. 5 — 65. Olym-
pica sacra II. 68. 6 — 70. Olym-
picorum sacrorum ligna II. 54.
2. 60. 3. Olympici thesauri
II. 197 — 202. Olympica dona-
ria II. 90 — 122.
Olympias I. II. 33.
— IV. I. 467. 4.
— VI. II. 134. 4. 296.
— VIII. II. 214. 2.
— IX. I. 472. 4.
— XIV. I. 501. 5. II. 33.
— XV. II. 33.
— XVIII. II. 33.
— XXIII. I. 506. 1. II. 33.
— XXV. II. 33.
— XXVIII. I. 537. 2. II. 33.
— XXIX. I. 539. 5. 541. 2.
— XXX. II. 474. 2.
— XXXIV. II. 214. 2.
— XXXVII. II. 34.
— XXXVIII. II. 35. 1. 184. 4.
— XLI. II. 34.
— XLVIII. II. 214. 2. III.
163. 3.
— L. II. 37. 4.
— LIV. 475. 2.
— LVIII. III. 159. in fine cap.
— LIX. II. 196. 5.
— LXI. II. 196. 5.
— LXV. II. 34. II. 162. 2.
— LXVIII. II. 175. 6.
— LXX. II. 36. 1.
— LXXI. II. 36. 1. 159. 3.
— LXXII. II. 159. 2.
— LXXIII. II. 158. 2.
— LXXIV. II. 147.
— LXXV. II. 134. 4.
— LXXVI. II. 147.
— LXXVII. II. 37. 3. II. 148.
2.
Olympias LXXVIII. II. 176. 1.
— LXXIX. II. 176. 1.
— LXXX. II. 134. 4.
— LXXXIV. II. 36. 1.
— LXXXVI. II. 45.
— LXXXIX. II. 153. 3.
— XC. II. 153. 3.
— XCIII. II. 34.
— XCVI. II. 490. 3.
— XCIX. II. 34. II. 196. 4.
— CI. II. 38. 5. II. 331. 2.
— CII. I. 553. 5. II. 38. 5.
143. 2. 435. 6.
— CIII. II. 38. 5.
— CIV. II. 38. 5. 214.
— CV. III. 145. 2.
— CVIII. II. 38. 5. III. 147.
1.
— CXII. II. 92. 3.
— CXXVIII. II. 35. in fine
cap.
— CXXXVI. II. 35. in fine
cap.
— CXLV. II. 35. in fine cap.
— CLX. II. 293. 7.
— CLXXVIII. II. 93. 5.
— CXCII. II. 96. 7.
— CCI. II. 97. 7.
— CCXVIII. II. 95.
— CCXXVI. II. 95. 6.
Olympiades, deae III. 131. 3.
Olympiades, in tabulis ab Eleis
omissae II. 138. 2. 155. 2. III.
292. et Ἀναλυμπιάδες dictae II.
214. 2.
Olympias, fons II. 442. 1.
Olympias, Neoptolemi filia, A-
lexandri M. mater I. 38. 1. in
Epirum redit I. 40. 3. cum
Deo draconis forma induto
concumbit I. 505. 5. eius in
Philippi liberos saevitia II. 368.
5. saevitia pudita I. 40. 4. 95.
5. III. 23. 2.
Ὀλυμπίειον, Iovis, Athenis I. 153.
3. Ὀλύμπιον Ephesi II. 240. 6.
Sicyoniorum I. 203. 4.
Olympiodorus, eius res gestae I.
94. 2. 97. 1. 116. 11. III. 281.
statua I. 94. 2.
Ὀλυμπιονίκαι, vide Olympici ludi.
Olympus, Marfyae discipulus III.
259.
Olympus, mons, eius situs II.
143.

143. 3. Arcadiae, etiam Lycaenum dictum II. 469. 2.
 Ὀλυνθος, ἱερὸν δένδρον arbor I. 526. 1.
 Olynthus, urbs, oppugnatur ab Agelipolide I. 350. 9.
 Omphace, oppid. Siciliae II. 492. 2. III. 130. 2.
 Omphalion, Pisaeus II. 209. 1. 214. 2.
 Ὀμφαλὸς Πελοποννήσου I. 228. 7.
 Delphicus III. 198. 2.
 Ὀγγα vel Ὀγκα, Minerva, vide Σίγα.
 Ὀρχησος, Neptuni fil. III. 80. 3.
 Ὀρχησος, oppid. Boeot. I. 151. 5. eius conditor, rudera III. 80. 3.
 Ὀρχηστὸν, locus Arcad. II. 424. 3. 425.
 Ὀρχησος, Apollinis fil. II. 425. 3. 426. 5. 427. 5.
 Ὀνύτιος, Phrontidis pater III. 237.
 Onomarchus, Phocensium dux occisus III. 146. 3.
 Onomastus, Smyrnaeus, victor Olymp. II. 33.
 Ὀνιμάτῃ, Herculei festi dies prior I. 214. 1.
 Ὀνὸν γυνῆος, promontor. I. 431. 8. 433. 1.
 Opheltes, Lycurgi fil., eius interitus et monumentum I. 233. 3.
 Opheltes, Penelei fil. III. 21. 8.
 Ophioneus, vates, coecus natus I. 492. visum repente et singulari modo recuperat I. 500. 1. denuo visum repente amittit I. 501. 1.
 Ὀφίς pro δράκων II. 370. 3.
 Ὀφείως κεφαλὴ, locus III. 57. 2.
 Ophis, fluv. Mantineae II. 370. 3.
 Ὀφισία, urbs Phocid. III. 277. 5.
 Ὀπικοί, popul. Italiae II. 319. 5. 419. 2.
 Opis, Hyperborea, a virginibus Deliis culta I. 166. 4. in Achiam venit II. 29.
 Opis, Iapygum rex III. 191. 5.
 Oraculum, barbaro respondet barbara lingua III. 71. 3. oraculi singularis et ridicula ratio II. 317. 2. ambiguitas in synonymis II. 383. 6. oracula, quae mulier ediderit prima III. 182. 1.
 Oraculum, Thebanis datum de Hectoris ossib. III. 55. 4.
 Oraculum Delphicum, de Aesculapio I. 276. 6. de Arcadis ossibus transferendis II. 374. 2. Arcadibus redditum II. 482. 4. Archiae Corinthio datum II. 27. 2. de Archivar. seminar. fortitudine I. 254. 8. Aristodemo regi reddit. I. 548. 3. Dodonaeum Atheniensibus redditum de non violandis supplicibus II. 330. Delphicum de Cirrhae expugnatione III. 297. 4. de Cleomede II. 160. Delphis datum III. 161. Doriensibus de duce dat. I. 12. 5. Epaminondae reddit II. 383. 6. Ergino de liberis procreandis dat. III. 117. 2. Clauco Spartano redditum I. 242. 2. Homero dat. II. 422. III. 233. 2. de Leuctrica pugna et Cereffi expugnatione III. 44. 1. Lacedaemoniis redditum I. 496. Messeniis datum I. 487. 2. 497. 3. 499. 5. 525. de Orestis ossibus exquirendis I. 340. 6. 341. Philippo Amyntae fil. redditum II. 367. 4. Phocensibus dat. III. 141. 2. Clarium de Smyrna condenda II. 250. 1. de Spartae regno I. 363. de Theagenis restitutione II. 166. 2. Themistocli datum III. 193. 3. Trophonii de scuto Aristomenis I. 575. Vide et Bacis, Euclis, Phemonoe, Phaennis, Sibylla.
 Oraea, regio, ab Oro dicta I. 293. 6.
 Oratoria, ars, a Gorgia restituta II. 193.
 Orchomenii, Minyae, et Arcadici III. 115. 4. πολύμηλοι II. 354. a Thebanis sedibus pulsi III. 47. 2. eorum conditor II. 353. divitiae I. 32. 3. II. 454. III. 122. 6. fines II. 388. 5. 1. priscae ac recentioris urbis situs ac memoranda II. 388. 2. 389. Orchomeniorum in Arcadia oppidula II. 434. 3. Orchomeniorum pestis I. 172.
 Bb 3 II.

11. Orchomeniorum historia a Callippo conscripta III. 87. 1. Orchomeniis simulacrum Apollinis ademit Sylla III. 91. 1.
 Ὀρχομένιον πῶλιν II. 389. 3.
 Orchomenus, Minyeius, oppid. Boeot. III. 115. 4. eius situs, prisca opulentia et gloria, ac memoranda III. 108. 5. 122. memoranda III. 119. 1 -- 122.
 Orchomenus, Minyae fil. III. 115. 4.
 Orchomenus, Lycaonis fil. II. 353. Methydril conditor II. 462. 1.
 Orcus, vide Ἄιδης.
 Ὀρεία, urbs I. 438. 3.
 Ὀρείος, Centaurus, eius cum Hercule pugna I. 414. 9.
 Ὀρεός, Euboeae oppid. olim Hestiaea II. 336. 2.
 Ὀρεσθίων, urbs, antea Orestasium II. 353.
 Orestes, Agamemnonis fil. Argos et Spartam obtinet I. 243. 5. rex Spartae I. 331. 4. I. 401. 6. Achaeis imperat II. 360. 1. in Arcadiam demigrat II. 361. 3. matricidii reus I. 108. 5. II. 457. 2. de eius infania et resipiscentia narratio II. 456. 1. 2. 457. ubi liberatus infania I. 1. Troezene matricidii culpa liberatur I. 298. 7. Orestis fil. I. 244. 5. uxor I. 244. 5. 331. 4. Orestis ossa Spartam surrepta I. 378. 8. II. 517. 3. Orestis ossa a quo et ubi inventa I. 340. 6. Orestis σκηνή I. 299. 11. sepulcrum I. 378. 8. monumentum II. 517. 3. statua sub Augusti nomine I. 239. 3.
 Orestes, Romanus, in Graeciam missus ad disceptandum II. 283. 1. 289. 1.
 Orestasium, oppid. Arcad. postea Ὀρεσθίων dictum II. 352. 1. 353. eius situs et rudera II. 487. 2.
 Oresthasiorum fortitudo II. 474. 2. eorum polyandrium et inferiae iis quotannis missae II. 477. 1.
 Orestheus, Deucalionis fil. Locridis rex III. 299. 1.
 Orestheus, Lycaonis fil. II. 352. 1.
 Orestorius, Gallorum dux, dira in Callienses patrat III. 223.
 Orexis, mons Arcadiae II. 391. 1.
 Ὀργας, regio Diis Eleusiniis sacra I. 343. 2.
 Ὀργια (τὰ) τῶν μεγάλων θεῶν ἑρῶν I. 509. 4. Orgia magnarum dearum ibid. I. 455. 4. 459. 4. Orgia Bacchi II. 429. 2. III. 61. 4.
 Ὀρεϊθυία, a Borea rapta I. 70. 6. 82. 1.
 Ὀρεϊχαλκον, cor ex eo confectum I. 321.
 Orion, eius monumentum III. 60. 3.
 Orneae, oppid. ab Orneo conditore denominatum I. 271. 5. 272. Orneatae Argos translati I. 272. 5. Orneatarum donarium Delphic. III. 207. 4.
 Ὀρνίδες, Erechthei fil. I. 272. 5. Petei pater, ibid. III. 286. 5.
 Ornytion, Sisyphi fil. I. 192. 3. et Phoci pater III. 53. 4.
 Ornytus, Arcas II. 440. 3.
 Orontes, fluv. Syriae II. 130. 4. II. 407. 2. Orontem navibus pervium efficit imperator Roman. II. 443. 3.
 Orontes, Syrus, eius cadaver repertum II. 443. 3.
 Oropia terra eiusque situs I. 130. 1.
 Oropus, urbs I. 130. 1. ab Atheniensibus direpta ad Romanos confugit II. 274. 2. Oropii denuo ab Atheniensibus vexati ad Achaeos confugiunt II. 275. 2. 3.
 Orphontas, Thebanus, victor Pyth. III. 164.
 Orsippus, in Olympico certamine nudus vicit I. 169. 1.
 Orsobia, Deiphontis filia I. 285. 3.
 Orthia, demus Elidis II. 72. 5.
 Orthopolis, Plemnaei filius I. 198. 5.

Orth-

- Ortilochus, Alpei fil. ex Telegone I. 565. 2.
 Ortilochus, Diocles fil. I. 565. 2.
 Ortilochi domus I. 454. fil. ibid.
 Ortygia, insula prope Syracusas II. 27. 2. 516. 2.
 Orus, primus Troezenis rex I. 293. 6.
 Oryx, locus Arcadiae II. 424. 2.
 Os, Pelopis, de eo narratio I. 55. os ceti marini ingenti magnitudine I. 214. 2. ossa insigni magnitudine, quibus honos habetur I. 430. 7.
 Osroes, ex Arsacis posteris, rex Parthiae II. 52. 4.
 Ostracina, mons II. 385. 2.
 Othnades, vel potius Othryades Spartanus I. 252. 6.
 Ὀπίδης, aves, ad Cephissum III. 280. 1.
 Otus, Cyllenius II. 228. 3.
 Otus et Ephialtes, Musis primum sacra fecerunt III. 87. 1.
 Ovium greges Spartanorum exercitum sequuntur ad sacra facienda III. 40. 2.
 Ovum Ledaë I. 399. 2.
 Oxydracae, ubi Alexander M. periclitatus I. 21. 2.
 Oxylus, Haemonis fil. Heraclidarum dux et socius II. 13. Elidem obtinet II. 14. Aetolia cur exularit II. 13. eius uxor et liberi II. 15. 2. exploratores II. 220. 6. monumentum II. 224. 7.
 Oxyntes, Thymoetae pater I. 245. 7.
 Ozplae, vidi Locri.
 Πακτύη, Chersonnesi I. 38. 5.
 Pactyes, Lydus I. 588.
 Pachynum, promotor. Sicil. II. 111. 2.
 Paeanius, Eleus, Damatrii fil. athleta II. 189. 7.
 παιδίσκος, herba I. 216. 5.
 παιδίσκη, locus I. 213. 1.
 Paeon, Antilochi fil. eiusque posterii Paeonidae I. 244. 7.
 Paeon, Endymionis fil. alias sedes quaerit II. 5. 2. 3.
 Paeonaeus, e Curetum numero II. 29. 2. eius ara II. 63.
 Paeonia, a Paeone dicta II. 5. 3. a Gallis invaditur III. 212.
 Paeonii tauri III. 63. 2. Bifones dicti eorumque venatio III. 188. 1. 2.
 Pagasus, Hyperboreus III. 157. 4.
 Pagondas, Theban. victor Olymp. II. 33.
 Pagus, mons II. 250. 1.
 Παλκιά κώμη I. 430. 5.
 Palaemon, Melicertes vocatus et cultus I. 173. 11. in eius honorem Isthmici ludi celebrantur, ibid. II. 296. 2. eius templum et simulacrum I. 183. 1.
 Palaestina, eius palmae III. 59.
 Palaestrae athletarum Olympic. II. 210. 2. 219. 3. earum Dei praesides I. 572. 1.
 Palaestrice, a Theseo inventa I. 150. 3.
 Palamedes, tesseras a se inventas Fortunae dicat I. 253. 3. eius inventum et interitus III. 260. 1. eius cum Therfite tesseris ludentis effigies picta, ibid.
 Pallantium seu Pallatium, Romae a quo denominatum II. 485. 2.
 Πάλαια, Achaeor. urbs, postea Dyme II. 296.
 παλειε. Cephaleniorum pars, antiquitus Dulichii II. 184. 3.
 Πάλου πεδίων II. 461. 8.
 Παλίσκιος χώρα, Arcad. II. 463. 4.
 Palladium, ab Aenea ex Ilio in Italiam translatum I. 265. 5. Argivis ereptum I. 110. 9. παλλανδίου dicasterium Atheniens. unde ita appellatum I. 109. 9. 110.
 Pallantium, urbs Arcad. II. 6. 6. eius conditor II. 352. 1. situs et memorabilia II. 488. 4. 5. eius mitior fors II. 435. 5. privilegia ab Antonino tributa II. 485. 1. Παλλαντικόν πεδίων II. 488. 4.
 Pallas, Lycaonis fil. Pallantii conditor.

- conditor II. 352. 1. eius uxor II. 402. 1. statua II. 352. 1.
Pallas, a, Theseo caesus I. 80. 2.
Pallas, e Titanum numero II. 338. 5.
Pallene, Thraciae II. 442. 3.
Palmae coronae victorum in certaminibus II. 496. 2. Palma aenea, Atheniens. donar. III. 196. 3. Palmae Boeotiae Palaestinae, Ioniae III. 59.
Palus, ex hiatu terrae II. 329. 7. ingens uno die exsiccata II. 413. 6.
Pamifus, fluv. I. 568. 3. eius fontes, ibid. ostium, aquae, pisces I. 580. Pamiso quotannis sacra facta I. 465. 6.
παμίδης, Thebanus II. 432. 2.
Pammerope, Celei filia I. 146. 3.
Pamphylus; Aegimil fil. I. 285. 3.
Pamphyli, popul. cum Calchante post Troiam everfam errantes III. 244. 4.
Pan, Deus Arcadiae παῖς ἄριστος, eiusque templum II. 429. 2. in montibus venatur II. 481. 2. syringis inventor II. 473. 8. In Maenalo fistula canens auditur II. 464. 5. Phidippidi obvius factus bona promittit I. 107. 4. II. 517. 5. cur ab Atheniensibus cultus I. 107. 4. eius nutrices nymphe II. 445. eius αἰπὸς I. 136. 6. mons et specus, ibid. antrum III. 268. 5. templum, simulacrum, cultus et numen potens II. 468. 8. ignis perpetuus in eius sacris, ibid. sacra cum Baccho communia I. 269. 7. simulacra lignea I. 138. 2. sedentis simulacrum I. 214. 2. syringem tenentis simulacrum II. 449. 1. ara I. 132. 2.
Panis cognomina: Αὐτήριος, eius etymon et templum I. 302. 5. Νόμιος, eius templum et etymon II. 473. 8. Σκολειάς, eius simulacrum et etymon II. 446. 3. Σινδύς, eius simulacrum et etymon II. 445.
Panes, Baccho insidiantur II. 301. 3.
πανακεία, eius ara I. 132. 2.
Panactum, in Attica πανακτεῖον I. 95. 5.
Panathenaea, festum Atheniens. antea Ἀθηναια dicta II. 350. 1. quando instituta et unde dicta, ibid.
Pancratium qua Olympiade institutum II. 33. eius victor primus Διονύσιος II. 165.
Pandareus, e Mileto, Cretae urbe III. 256. Tantali furti socius, ibid. de eius filiis plura, ibid.
Pandion, eius statuae I. 19. 3. 20. 4. eius nothus Oeneus I. 19. 2. Pandion Erichthonii fil. I. 19. 3. Cecropis iunioris fil. I. 19. 3. eius mors et sepulcrum I. 20. 3. filiae infelices I. 20. 4. filius Nisus I. 151. heroum I. 158. 6.
Pandora, prima omnium foemina I. 92. 7. eius ortus artis opere expressus, ibid.
Pandrosus, Cecropis filia I. 10. 5. ab Atheniensibus culta III. 110. eius templum Athenis I. 101. 3.
πανήγυρις Ὀλυμπιακή II. 16. 4. πανήγυρις Ἰσίδι celebratur Tithorea III. 271.
Παναλλήνιον, mons et Iovis templum I. 291. 3. 292. 4.
πανικὸς φόβος, descriptus III. 229. 5.
Panificii inventor II. 256. 1.
Πανιώνιον, locus II. 245. 249. 6.
πανουχίς II. 216. 5.
Παναπέτε, seu Πανοπέτε, urbs Phocica III. 133. eius situs et memoranda III. 150. καλλιχόρις, ibid.
Panopeus, Phoci fil. I. 287. 4.
Panormus, Andaniensis, eius atque Gonippi callidum et audax facinus I. 550. 1. 551.
Panormus, portus II. 28. 3. portus Achaiae eiusque situs II. 319. 7.
Pantaleon, Omphalionis fil. Pisae tyrannus II. 209. 1. exercitu

- citu munitus Olympia celebrat II. 214. eius filii, ibid.
- Παντρέμης, Eleus, Phidiae amasius II. 45. eius statua et victoriae Olymp. ibid. II. 162. 2. statua II. 182. 2.
- Panthalis, Helenae famula III. 238.
- Papaver, aeneum, in summa tecti testudine I. 89. 5.
- Paphia, Thalamatarum numen Παχώρα II. 446. 1. eius simulacrum, ibid.
- Paphos, Cypri urbs, a quo condita II. 360. 2.
- Paraballon, Eleus, victor Olymp. II. 146. 1.
- Παραβύτων, dicasterium Atheniens. I. 109. 8.
- Παραβάσιον, monumentum, eiusque crymon II. 441. 4.
- Parammon, Mercurii cognomen II. 69. 7. eius ara, ibid.
- Parapotamil, urbs Phocid. III. 148. 2. eversa III. 277. 4.
- Parathemidas, Lacedaemonius III. 40. 3.
- Parcae, a love ad Cererem mitigandam missae II. 481. 2. Parcae cur ad caput Iovis simulacri expressae I. 154. 3. earum aedes I. 378. 8. arae I. 218. 4. II. 66. 4. simulacra III. 234. 4.
- Pardis sunt εὑματα II. 352. 3.
- Παρήγορος, Dea, eius simulacrum I. 166. 6.
- Parentes, a veteribus in magno honore habiti III. 248. 2.
- Parere intra limites Aesculapii vetitum I. 278. 1. 281. 7.
- Pariani, Hellespontii, Cupidinem imprimis colunt III. 81. 1.
- Paris, seu Alexander, iudex de forma dearum, in artis opere II. 83. cum Helena ubi primum congressus I. 428. 2. Veneri Migonitidi aedem exstruxit, ibid. eius effigies picta III. 263.
- Parnassus, auspicii inventor III. 159. 1. vetustissimae Delphorum urbis conditor, ibid. eius parentes, ibid.
- Parnassus, mons, a Parnasso heroe dictus III. 159. 1. nivalis III. 169. 5. eius frigus III. 276. 2. ad eius verticem via III. 266. 2. 268. 5.
- Παρνασία νάπη III. 159. 1.
- Πάρνυς, mons I. 123. 1.
- Parnon, mons I. 326. 7.
- Πάρνοπες, locustarum genus I. 92. 8.
- Paroreus, Tricoloni fil. II. 460. 6.
- Παρωσία, Arcadiae urbs II. 433. eius situs, conditor, memorabilia II. 460. 6.
- Parphorus, Ionicae coloniae in Asiam dux II. 245. 5.
- Parrhasii, Arcades II. 154. 2. eorum oppida II. 433.
- Parthaon, seu Porthaon Alcathoi pater II. 207. 212. Oenei pater I. 585. 1.
- Parthaon, Periphetæ fil. II. 417. 1.
- Parthenia, Marmacis equa II. 211. 6.
- Parthenia, fluvius II. 211. 6.
- Parthenion, mons I. 107. 4. II. 365. 2. eius situs et memorabilia II. 517. 5.
- Parthenius, Laco III. 40. 3.
- Parthenomenes, eius fil. III. 104. 3.
- Παρθενών, templum Minervae Athenis describitur I. 91. 5. 92. eius architectus II. 480. 5.
- Parthenopæus, Melanionis fil. I. 383. 7.
- Parthenopæus, Talai fil. I. 251. 4. ad Thebas a quo occisus III. 56. 4.
- Parthenope, Ancaeï filia II. 246. 2.
- Παρθένος, Minerva Athen. II. 49. 5. III. 283. eius simulacrum describitur I. 92. 7.
- Partus VII. mensium I. 357. 7.
- Paseas, Sicyoniorum tyrannus I. 207. 2.
- Pasicrates, Parrhasius II. 432. 2.
- Pasiphae, Solis filia II. 113. 5. vide et I. 446. 1.
- Pasithea, ex Gratiarum numero III. 111.

Pataecus, Achaens, victor Olymp. II. 36. 1.

Patara, Lyciae urbs III. 134. 1.

Πατήρ συμπληθής, arte expressus, quoniam ita dicitur II. 337. πατήρ ἀνδρῶπων Cyrus appellatus II. 486. 3. patris in filiam immanitas I. 429.

Patrae, oppid. Achaiae a Patreo conditum I. 334. 1. II. 255. 2. eius situs, nomen vetus, conditor, fata et memoranda II. 300. 2. 301. 302. 6-316. Patris mulieres duplo plures quam viri II. 315. 7. Patrenses Achaeorum imperio subiecti III. 302. 5. Aetolis amici et contra Gallos opem ferentes II. 301. 5. 309. 3. Patrensiū de Eurypyli cista fabula II. 306. 3. 307. III. 134. 1.

Patreus, Preugenis fil. urbis Patrarum conditor I. 334. 1. II. 255. 2. 301. 3. eius maiores II. 301. 3. sepulcrum II. 309. 2. statua II. 310. 3.

Patrocles, Epidauri tyrannus I. 285. 4.

Patroclus, ex Helenae procis I. 440. 7. occidit Lan ibid. redi-vivus in insula Leuce I. 419. 11. Achillis arma induit I. 557. 4. a feminis armatur in pictura III. 244. eius effigies picta III. 257. 1.

Patroclus, Ptolemaei dux, cum classe Atheniensibus auxilio missus I. 1. 352. 3.

Πατρόκλου νῆκος I. 1.

Patren, Lilaeensis, Macedonas vincit et propulsat III. 275. 2.

Πατρονίδης Spartae, a quo instituti I. 210. 1.

Pavo, Iunoni sacer I. 240. 6. ex auro et fulgentibus gemmis, ibid.

Pavoris effigies I. 189. 6.

Πᾶος, vicus Arcad. eiusque reliquiae II. 417. 6.

Pausanias, Cleombroti fil. Plistarchi tutor I. 346. 7. eius praeclarum in Coa muliere facinus, ibid. dux Laced. ad Pla-

taeam I. 46. 3. 346. 7. II. 510.

Plistoanactis pater I. 46. 3. eius sepulcrum I. 388. 1. statuae, proditio, homicidium, poena I. 406. 7. 407. usque ad fine cap.

Pausanias, Plistoanactis fil. rex Spartae I. 46. 3. 347. 1. Cleombroti pater I. 46. 3. eius res gestae et accusatio I. 347. 2. 3. 348. 5. denuo accusatus in Tegeaticum asylum confugit II. 349. 6. eius filii II. 349. 7.

Pax, Plutum ferens I. 28. 3. III. 49. 1. Pacis templum Romae II. 158. 1. eius simulacrum I. 64. 3.

Pecuniae studium Spartam perdit III. 102. 6.

Pedaeum, oppid. II. 427. 7.

Πήδαρος, oppid. Messen. postea Mothone I. 585. 1.

Pediculorum morbus, vide φθειρίαις.

Pedion, locus Arcad. II. 427. 7.

Πηγαι, locus Arcad. II. 488. 4. 516. 2.

Πηγαι, oppid. Megarid. eiusque memoranda I. 170. 6. 7.

Πηγαία, nympa II. 216. 4.

Πήγαρος, Eleutherensis, Bacchi cultum Atheniensibus tradidit I. 10. 4.

Pegasus, equus a Minerva domitus et Bellerophonti traditus I. 192. 2. ungula terram effodit et aquam elicit I. 189. 5. 209. 12.

Pelagori, Hippodamiae proci II. 212.

Pelagontis bubulci III. 37. 1.

Πελαγος, locus sylvosus Arcadiae II. 380. 1. 382. 3. ambiguo oraculi effato locum dat II. 383. 6.

Πελαγοι, Atheniensibus πέμματα II. 350.

Pelarge, Potnei filia et Isthmiadis maritus III. 77. 6. Cabirorum mysteria restituit, ibid. ei divini honores tribut, ibid.

Pelasgi ex Iolco I. 590. 1. Pelasgi

- Iasgi sub arce Athenarum habitantes I. 107. 3.
 Pelasgia regio a Pelasgo nomen accepit II. 349.
 Pelasgus, Arcas I. 231. 3. primus Arcadiae homo et rex II. 348. 2. eius virtutes et inventa II. 348. 2. 349.
 Pelasgus, Minyas et Lacedaemonios e Lemno eiicit II. 238. 2.
 Pelasgus, Triopae fil. eiusque sepulcrum I. 259. 2. Cererem hospitis excipit I. 50. 2.
 Πελᾶς Delphis dicati, et de iis narratio III. 192. 1. 2.
 Peleus, Aeaci fil. Phocum fratrem occidit I. 289. 7. III. 258. ob caedem fratris exulat I. 287. 2. Thetin prensans, in artis opere II. 80. 1. Pelei votum pro Achillis incolumitate I. 142. 2. eius posteri reges Epiri I. 287. 4.
 Πελῆας fatidicae II. 312. 1. apud Dodonaeos III. 187. 5. Πελῆιδες feminae fatidicae earumque aetas et effatum, ibid.
 Pelias Aeginetae fil. II. 301. 4.
 Pelias, Iolci rex Neleum pellit I. 459. 3. Olympia instituit II. 32. 1. pictus III. 259. eius filiae II. 78. recoctio II. 381. 2. ludi funebres II. 77. filiarum a Medea deceptorum exilium, sepulcrum, nomina II. 381. 2.
 Πῆλιος, mortuus pictura expressus III. 245. 1.
 Pellana, urbs eiusque memoranda I. 424. 2.
 Pellanis, fons I. 424. 2.
 Πελλῶν, Phorbantis fil. II. 338. 5.
 Πελλῶν, urbs Achaiae, occupata et liberata I. 209. 4. eius situs et memoranda II. 338. 5. 339. Pellenensium et Sicyonis confinia II. 344. Pellenensium navale I. 222. 2. II. 339. 7. Pellenensium Achaeorum donarium Olymp. II. 176. 6.
 Pelles, pro vestimentis III. 300. 1. pro thoracibus I. 494. 1.
 Pelopidas, vulneratus ab Epaminonda servatur III. 39. 1. ab Alexandro Thessaliae tyranno in vincula coniectus ab Epaminonda liberatur III. 46. 1.
 Πελοποννησῶν, imperii socium sibi adiungere iubetur Oxylus II. 15. 2.
 Πελοπόννησον, τέμενος II. 53. 1.
 Peloponnesii, quo tempore nondum boni equites I. 485. 4. Athenas invadunt Codro regnante II. 330. eorum dialectus Dorica I. 554.
 Peloponnesium bellum I. 474. 1. Peloponnesiacum bellum II. 510. a quo neutiquam concitatum II. 359. 9. eius duces Graeciae parricidae II. 510.
 Peloponnesus, mari cincta I. 426. 6. Heraclidarum reditu turbata I. 225. 1. eius descriptio II. 347. 348. eius κῆραι quinque II. 3. 518. gentes II. 3. 4. templum praestantissimum II. 479. 5. Peloponnesi urbes Atheniensium partes contra Macedonas secutae I. 94. 4. Peloponnesum in insulam vertere conatus quidam I. 180. 5.
 Pelops, Lydus, ex Asia traiciens Pisaeae regnum obtinet II. 51. 5. Mercurio primum templum statuit et sacra facit in Peloponneso II. 6. 5. a Mercurio sceptrum Iovis accipit III. 133. Veneri simulacrum et sacra facit II. 56. 4. Hippodamiae procis monumentum exstruit et quotannis parentat II. 212. 213. Olympia celebrat maxime memorando modo II. 31. ab illo oppugnatus I. 260. 4. apud Eleos summo inter heroas loco II. 53. 1. cum Oenomao certamen init II. 211. 5. Pelopis cum Oenomao coogressuri effigies II. 41. eius periurium et homicidium in Myrtilo II. 394. 7. eius facinus in posteris punitur I. 241. 2. eius currus I. 231. 3. auliga II. 41. equi alati II. 76. 4.
 Pelopis

- Pelops os ad Troiae excidium
 accersitur II. 54. 3. 55. os
 amissum reperitur II. 55. ensis
 II. 199. 3. thronus II. 56. 4.
 sepulcrum ibid. domicilii in
 Graecia vestigia, ibid. *τέμνος*
 II. 118. 6. successores et scep-
 trum III. 133. eius liberi per
 totam Peloponnesum disper-
 guntur II. 31. sacrificia II. 54.
 1. 2. eius cum Hippodamia
 fugientis effigies II. 76. 4.
Πέλοπος νεσίδες, novem numero I.
 308. 4.
 Pelorus, e Spartorum numero
 III. 16. 1.
 Pencalas vel Pencellas fluvius
 Phrygiae II. 257. 2. III. 10.
 3.
Πηνελόπεια, Thebanus II. 238. 2.
 Thebanorum princeps III. 20.
 8.
 Penelope, Icarii filia maritum
 quam patrem sequi mavult I.
 423. 10. dona a procis accipit
 III. 135. 2. ex Penelopes pro-
 cis cursu certantibus Ulysses
 superior discedit I. 380. 2. 386.
 4. Penelopes filius Ptolipor-
 thes II. 386. 3. eius repudium,
 exilium, sepulcrum ibid.
Πηνελόπεια, qua Olympiade insti-
 tutum II. 33. eius exercitatio
 imbecillitati medetur II. 135.
 Pentathlus, Cnidius Liparam de-
 ducit coloniam III. 179. 3.
 Pentelicus, mons Atticae I. 123.
 1. eius *Λιδοτομία* I. 71. 7. 123. 1.
Πενταλγείος λίθος II. 322. 5. 333.
 5. 336. 3. et alibi.
 Penthesilea, animam expirans
 picta II. 46. quo habitu plecta
 III. 263.
 Pentheus, Echionis fil. Baccho
 violati et contemti numinis
 poenas dat I. 186. 6. III. 16. 2.
 eius effigies picta I. 73. 2.
 Penthilus, Orestis nothus I. 244.
 5. 334. 1. II. 15. 2. eius fil.
 Danaus II. 255. 2.
 Penthilus, Periclymeni fil. I. 244.
 7.
 Pephnus, insula et oppid. I. 446.
 2.

- Peplus, Iunoni a quibus et quo
 tempore textitur II. 70. 2. 224.
 8. purpureus I. 240. 6. peplus
 Eriphyles I. 182. 7.
Περωνία, dea II. 409. 2.
 Peraetus, Lycaonis fil. II. 354.
Περαιθεῖς, vel *Περαιθεῖς*, oppid.
 II. 354. 463. 4.
 Perantas I. 193. 4.
 Peratus, Neptuni fil. ex Calchi-
 nia I. 198. 5.
 Perdiccas, Ptolemaeum Aegypti
 regno privare studet I. 22. 3.
 eius interitus ibid.
 Pereus, Elati fil. II. 357. 3.
 Perfidia, Philippi Macedonum
 regis punita II. 367. 4.
 Pergamus, Pyrrhi Neoptolemi
 fil. I. 39. 1. 422. 8. urbi no-
 men dat I. 39. 2.
 Pergamus, oppid. I. 39. 2. Per-
 gamus supra Caicum fluvium
 II. 54. 2. olim Teuthrania I.
 16. 5. 39. 2. Pergamenorum
 memoranda I. 16. 5. 6. II. 292.
 5.
 Periander, Cypseli fil. e VII. sa-
 pientum numero I. 84. 1. Co-
 rinthi tyrannus I. 285. 4. Me-
 lissae maritus, ibid. in VII. sa-
 pientum catalogo omissus III.
 232. 1.
 Periboea Alcathoi filia, cum The-
 seo in Cretam missa I. 160.
 eius amore captus Minos I. 61.
 3. Telamonis uxor I. 162. 4.
 Pericles, Xanthippi fil. I. 93. 1.
 eius statua, ibid. 212. 3.
 Periclus, e Codri genere II. 246.
 5.
 Periclymenus, Parthenopaei in-
 tersector III. 56. 4.
 Periclymenus, Penthili pater I.
 244. 7.
 Periclytus, Euthymachi fil. eius-
 que donarium, bipennes III.
 192. 1.
 Perieres, Aeoli fil. I. 257. 8.
 Messeniorum rex I. 457. 2. eius
 uxor et filii I. 331. 4. 458. 3.
 regia I. 463. 4.
 Perieres, Chalcidensis, praedo-
 num dux I. 538. 3.

Perilaus,

Perilaus, Alcenoris fil. Othryadem necans I. 252. 6.

Perilaus, Ancaeï fil. II. 246. 2.

Perilaus, Argiv. tyrannus I. 265. 7.

Perilaus, Icarii fil. Orestem de matris caede accusat II. 457. 2.

2.

Περικλῆς, Oenëi filia, Phoenicis uxor II. 246. 2.

Perimedes, Ulyssis socius pictus III. 251. 1.

Perinthia, a Philippo oppugnata I. 115. 7. Perinthiorum urbs ab Apollodoro servatur ibid.

Periphetes, Nyctimi fil. II. 417. 1.

Περικλῆς, Vulcani fil. a Theseo interfectus I. 179. 4.

Periurium, in posteris punitur I. 242. 2. periuri ubi poenam effugere nequeunt I. 183. 1. periuri deos fallere nequeunt I. 536. 4. ad perlororum terrorem verba tabulae inscripta II. 109. 2.

Περικύμα, in Olympicis certaminibus I. 169. 1.

Permessus, fluvius Boeot. III. 88. 3.

Permutationis usus veteribus in emendo I. 381. 3.

Περδῶ, Nelei filia, picta III. 263.

Περδῶ, Asopi filia III. 14. 3.

Περδῶ, Boeot. fluv. III. 14. 3.

Perfae, eorum ingens exercitus ab Agesilao caesus I. 366. 3.

Perfarum victimae I. 420. 5.

Perfarum ducum statuae I. 375.

3. Περσική τοῦ Spartae I. 375.

3. Persicum, seu Medicum bellum I. 474. 1.

Perfaeus, Antigoni dux et philosophus opprimitur I. 208. 4.

II. 263. 1.

Περσέα, arbor, ad Nilum fluv. II. 60. 4.

Περσέα, fons I. 237. 5.

Persephone, dea II. 468. 6.

Perseus, disci inventor I. 235. 2.

Acrisium avum disco interimit I. 235. 2. a Musis accipit galeam et talaria alata I. 405. 3. cetum interimit I. 588, volans Medu-

fae sororibus eum persequentibus II. 80. 1. commutato cum Megapenthe imperio Mycenae condit I. 233. 4. 235. 3. Bacchum proelio superat et feminas caedit I. 251. 3. 259. 1. Medusam caedit I. 256. 6. Persei παῖδες quinam dicti I. 241. 1. eius τέμνος, ibid. heroum, ibid. Medusae caput portantis effigies I. 83. 6.

Perseus, Philippi fil. fratrem veneno necat I. 211. 5. foedifragus a Romanis expugnatur II. 271. 2. regno Macedoniae exultur et captivus Romam ducitur I. 140. 4.

Pessinus, urbs, a Galatis occupata I. 17. 5. Pessinuntis incolae Galatae a porcina abstinent II. 298.

Pestilentia, a Mercurio sedata III. 66. 2.

Peteus, Ornei fil. Mnesthei pater I. 272. 5. III. 286. 5.

Petra, rutilo colore fulgens II. 208. 9. petra cuspidem percussa aquam fundit I. 438. 2.

Petra, locus Elidis II. 222. 4.

Petrachos, rupes Boeot. III. 135. 3.

Πέτρωμα, ubi scripta ad τειχεῖν pertinentia asservantur apud Pheneatas II. 395.

Petrosaca, locus Arcad II. 386. 3.

Peucellas, fluv. Phrygiae III. 10. 3.

Pencetis, barbari III. 191. 5.

Phaeaces, Cyclopibus et Gigantibus similes II. 442. 2. Phaeacum chorus, arte expressus I. 412.

Phaedimus, Aeolensis, victor Olymp. II. 35. in fine Capit.

Phaedra, Thesei uxor, Hippolyti amore capta I. 80. 2. 301. 3.

302. laqueo suspensa III. 252. eius sepulcrum I. 302. 3.

Phaedria, seu Phaedrion, locus Arcad. II. 458. 2.

Φαιδρόντας, Phidiae posteris dicti, eorumque munus II. 62.

Phaenna, et Clea, Gratiae I. 410. 4. III. 110.

Phaen-

- Phaennis, fatidica III. 187. 5. eius aetas, ibid. eius oraculum de Gallor. irruptione III. 195. 2.
- Phaestus, Herculis fil. in Cretam migrat I. 201. 3. Herculi, ut Deo sacra instituit I. 214. 1.
- Phaethon, Cephal et Aurorae fil. I. 11. 1. eius casum lamentantur Solis filiae I. 14. 5.
- Phalaecus, Phaylli fil. Phocensium dynastes in Cretam classe transmittit et perit III. 147. 5.
- Phalaesia, oppid. Arcad. II. 459. 3.
- Phalanthus, Agelai fil. Arcas II. 460. 7.
- Phalanthus, mons Arcad. II. 460. 7.
- Phalanthus, oppid. Arcadiae II. 460. 7.
- Phalanthus, Spartanus, coloniam Tarentum deducit III. 177. 3. naufragus a delphino in Italiam transvehitur III. 191. 5. eius uxor III. 177. 3. statua cum delphino III. 191. 5.
- Phalanx, Lacedaemoniorum II. 379.
- Phalareus, cursu certans II. 78. 4.
- Phalarus, fluv. Boeotiae III. 108. 4.
- Phalces, Temeni fil. I. 225. 1. Sicyonem occupat I. 201. 4. Innoni templum statuit I. 218. 2. eius in sororem nefarium facinus I. 283. 3. 284.
- Phalerus, cum Iasone ad Colchos navigavit I. 6. 4.
- Φαλαγγία, navale Atheniens. eiusque memoranda I. 6. 4. III. 285. 2. eius ab Athenis distantia II. 378. 3. Phalerica via III. 285. 2.
- Phalysius, visum quomodo recepit III. 304. 7. Aesculapio templum condit ibid.
- Phamenopha, heros Aegyptius I. 161. 2.
- Phana, Aetoliae oppid. ab Achaëis capitur III. 206. 2.
- Phanas, Messeniorum dux et victor Olymp. occumbit I. 518. 5.
- Phanes, Thebanus I. 204. 6.
- Pharae, Achaiae oppid. eiusque situs et memorabilia II. 316 -- 318.
- Pharae, Laconiae oppid. olim Pharis I. 513. 5. Messeniae oppid. Spartanis ab Augusto attribuitur I. 564. 2. Pharaetae I. 565. 2. Φαρίται I. 337. 6.
- Pharandates, Persa, Teaspidis fil. I. 346. 7.
- Pharax, Lacedaemon., eius statua II. 137.
- Pharis, seu Phares Mercurii et Philodamiae fil. I. 565. 2. II. 318. 3.
- Pharis, urbs Lac. I. 420. 3. postea Pharae I. 513. 5. a Spartanis excisa I. 337. 6.
- Φαρμακίδης, quatenam III. 34. 2. earum statuae, ibid.
- Pharsalus, oppid. Thessaliae III. 189. 3. Pharsaliorum donarium Delph. ibid.
- Pharus, insula Aegypti II. 28. 3. 220. 4.
- Φαρυγίς, ibi templum Minervae et Achillis hasta I. 341. 6.
- Phasis fluv. eiusque belluae I. 580.
- Phayllus, Crotoniata, eius victoriae, res gestae, statua III. 170. 1.
- Phayllus, Phocensium dux eiusque mors III. 146. 4.
- Φηγίδης, rex Phegiae II. 418. 1. 420. eius filii II. 420. filia II. 192. 4. filia Alphefiboea II. 420.
- Φηγία, oppid. Arcad. olim Erymanthus II. 418. 1. 420. Phegiae reges II. 421. 4.
- Φηγός, δρυός species II. 349. 385. 1.
- Phellia, fluv. I. 420. 3.
- Phelloe, oppid. Achaiae II. 338. 4.
- Φελλός, quercus cortex II. 385. 7. Φάμη, vide Fama.

- Φημενός, prima Delphica vates III. 156. 4. eius oraculum III. 161. 3.
 Pheneos, Arcas αὐτόχθον II. 391. 4.
 Pheneos, Arcadiae oppid. II. 121. 5. 126. eius situs, conditor, memoranda II. 391. 4. 392. veteris Phenei situs II. 390. 1. Pheneatarum fines II. 390. 5. 397. 4. 401. 4. campi II. 390. 1. donarium II. 121. 5.
 Pherae vel Pharae, Messen. oppidum I. 464. 6. Ortilochi domus I. 454. 3.
 Pherae, Thessaliae oppid. I. 45. 2. 264. 5. Pheraeorum donarium III. 196. 2.
 Pherecydes, Syrus, quo morbo periit I. 75.
 Pherenice, Olympia frequentat et absolvitur II. 25. 5.
 Pherenicus, Eleus, victor Olymp. II. 186. 1.
 Φερέπολις, τύχη I. 567. 4.
 Pheres, Medae fil. I. 189. 6. 190. 7.
 Pherias, Aegineta, victor Olymp. II. 176. 1.
 Phiala, clypeus in templo Iovis Olymp. II. 40.
 Phialus, Bucolionis fil. II. 353. 4. 473. 2. eius fil. II. 362. 5.
 Phialia, urbs Arcad. olim Phigalia II. 353. 362. 5. 473. 2.
 Phidippides, vide Philippides.
 Φιδίτια, Spartae II. 236. 4. conf. I. 379. not. 18.
 Φιδίππιδες, Corinthius, victor Olymp. II. 174. 5. eius equa, statua ibid. eius filii victoria II. 175. 6.
 Phigalia, nympa II. 473. 2.
 Phigalia, oppid. Arcadiae I. 407. 8. 540. postea Phialia II. 362. 5. 473. 2. eius situs II. 474. 3. memoranda II. 474. 3. 475. 1. 477. 1. varia fortuna II. 474. 2.
 Phigalus, Lycaonis fil. II. 352. 1. 362. 5. 473. 2.
 Philabrus, seu Philagrus, Cyneae fil. Eretriae proditor II. 269.
 Philaeus, Samius III. 301.
 Philammon, Chrysothemidis fil. in hymnorum certamine vincit III. 162. 2. τελετῆς apud Lernaes auctor I. 320. 3. eius filius Thamyras I. 577. 4. III. 162. 2.
 Philammon, Delphis opem ferens occumbit III. 113. 2.
 Philanor, Ergotelis pater II. 141. 7.
 Philanorion, locus I. 317. 3.
 Philanthus, Prolai fil. Eleus II. 9. 4.
 Philles, seu Philys Eleus, victor Olymp. II. 158. 1.
 Philetaerus, Pergami rex I. 27. 2. Lysimachi pecuniae custos I. 37. 4.
 Philetas, Sybarita, victor Olymp. II. 34.
 Philinus, Cous, eius statua et variae victoriae II. 190. 1. Φιλίππειον II. 75. 1. eius forma, conditor, statuae II. 89. 5. Φιλίππειος σὸς II. 446. 3. Φιλίππειος πηγὴ II. 367. 4.
 Philippi, oppid. Macedoniae recentissimum II. 141. 6.
 Philippi duo, alter Macedonici imperii fundator, everfor alter II. 264. 5. 265.
 Philippides, seu Phidippides, Atheniens. nuncius Panis obviam fit I. 107. 4. II. 517. 5.
 Philippus, Amyntae fil. dissidit inter Lacedaemonios et Argivos iudex I. 249. 1. II. 274. 1. Laconiam invadit I. 439. 5. Graeciam labefactatam percellit et superat I. 94. 3. I. 359. 10. per proditores totam fero Graeciam subigit I. 556. 3. II. 270. Phocenses vincit Thebanis iunctus III. 146. 3. Phocicum bellum conficit quo anno III. 147. 1. Philippi virtutes et vitia II. 367. 4. potentia qua re aucta II. 436. 7. eius filia Thessalonice III. 24. 3. Philippi castrorum ad Mantineam vestigia II. 367. 4. statua I. 32. 4. II. 89. 5. statua equestris II. 164. 1. in Philippi liberis

- ros immanitas Olympiadis II. 368. 5.
- Philippus, Azan, victor Olymp. II. 156. 3.
- Philippus, Cassandri fil. III. 24. 3.
- Philippus, Cassandri frater I. 40. 4.
- Philippus, fil. Demetrii sub Antigoni tutela II. 186. 3. Macedonum rex, Athenienses oppugnans a Romanis superatur I. 139. 4. 140. II. 264. 4. veneficus II. 260. 3. Aratum Sicyonium veneno necat I. 211. II. 504. 4. duos oratores Atheniens. veneno necat I. 211. 4. Philippum Amyntae filium aemulatur II. 259. 3. Athenienses et Aetolos inprimis vexat II. 260. 4. eius mors I. 211. 5. eius filii, ibid.
- Φιλιάδ, Alcimedontis filia, cum Hercule concumbit II. 385. 2.
- Philocles, Atheniens. imperator a Lyfandro ad Aegospotamos cum exercitu caeditur III. 102. 6.
- Φιλοχρημεία, Spartae exitium affert III. 102. 6.
- Philoctetes, in Lemno a Graecis relictus II. 370. 2. ubi morsus ab hydro II. 455. 2. a Graecis accersitus II. 55.
- Philodameia, Danaï filia I. 565. 2. III. 318. 3.
- Philogenes, Atheniens. Euctemonis fil. II. 238. 2. 245. 5.
- Philolaus, Aesculapii cognomen I. 430. 7.
- Philomela, a Tereo vitata I. 20. 4. 159. 8. eius metamorphosis I. 159. 8.
- Philomele avis cur excefferit e Daulide III. 153. 6.
- Phllomelus, Aetolorum dux III. 227. 2.
- Philomelus, Theotimi fil. Phocenses ad sacrum bellum concitat III. 144. 1. in fuga se praecipitat et expirat III. 145. 2. eius sacrilegium III. 168. 4. 274.
- Philon, Glauci fil. Corcyraeus, victor Olymp. II. 160. 3. 181. 5.
- Philonides, Zoti fil. ἡμεροδρόμος Alexandri M. II. 187. 4.
- Philonome, Craugasi filia, Tennenem falso criminatur III. 192. 2.
- Philopoemen, Craugidis fil. Megalopoli cum civibus in Messeniam profugit I. 561. 3. II. 438. 10. Messeniis auxilium fert I. 562. 4. Attalicorum auxiliorum dux II. 289. 1. 292. 5. a Messeniis captus veneno interficitur I. 563. II. 508. 2. Graeciae pater appellatus II. 508. Philopoemenis natales, studia, forma, res gestae II. 499 — 508. eius statua II. 499. epigramma II. 511. 3.
- Philostratus, Rhodius II. 93. 5.
- Philotas, Penelei nepos, Thebanus II. 241.
- Philoxenus, Macedo I. 306. 4.
- Philys, Eleus. II. 180. 5.
- Phineus, rex Thraciae II. 78. in fine cap.
- Phintas, ex Androclis posteris, Messen. I. 510. 1.
- Phlegya, oppid. Boeot. III. 113. 1.
- Phlegyae, Minyadis incolae, Thebanis auxilium ferunt III. 29. 1. Phocenses oppugnant II. 357. 2. Delphos invadunt III. 113. 2. 162. 1. ab Orchomeniis deficiunt III. 113. 2. in Phocidem profugi III. 114. 3. 150. 1. maxime bellicosi III. 113. 2. divinitus deleti III. 114. 2.
- Phlegyantia, regio antea Ἀνδρωσία III. 113. 1.
- Phlegyas, Martis et Chryses filius III. 113. 1. bellator, acerrimus cum filia ex Apolline gravida in Peloponnesum venit I. 275. 4.
- Φλεγυαίς, Coronis Phlegyae filia I. 276. 6.
- Phlias, non Cafi, sed Bacchi fil. I. 223. 6. 224. eius mater, uxor, proles I. 224.
- Phlissia,

- Phliafia, Sicyoniae finitima I. 222. 3.
 Phliafil, nihil ad Arcades attinent I. 222. 3. ex Argivis sunt Dorienses, ibid. eorum arx I. 222. 4. 226. 3. eorum memoranda I. 226 -- 229. de Afopo fabulae I. 196. 2. donaria II. 100. 5. III. 190. 3.
 Φλιαῖος, Damaeonis pater II. 207.
 Φλιαῖος, oppid. Phliaſiorum I. 225. 1. II. 245. 5.
 Φλυῖς, demus Attic. eiusque memoranda I. 121. 122.
 Phlygonion, urbs Phocid. III. 149. 2.
 Φλοῖς, Telluris fil. I. 455. 4.
 Φέβος, in scuto Agamemnonis, leonis capite expressus II. 83.
 Φέβος, loci nomen I. 205. 7.
 Φέβος, Martis fil. III. 114. 2.
 Phocaea, Ionica III. 168. 4. ibi Minervae templum I. 298. 9. II. 251. 2. Φακκίς unde in Asiam migrarunt II. 245. 5.
 Phocenses et Thessalos determinant Locri Hypocnemidii III. 189. 3. sacrum solum colunt et mulctantur III. 195. 1. Spartanos contra et Locri de terrae finibus contendunt I. 367. 4. Spartanorum socii in oppugnandis Thebanis I. 348. 4. quibus bellis interfuerunt III. 149. 3. templi Delphici et conventus publici communione privantur III. 149. 2. 167. 2. contra Gallos strenue rem gerentes pristinam dignitatem recuperant III. 167. 2. Phocensium res bello gestae III. 140. 2 -- 144. Phocensium proceres Delphici templi thesauros appetentes III. 162. 1. Phocenses Delphica spolia cum Spartae principibus communicant I. 470. Phocensium in Delphico bello socii I. 370. 4. eorum in Gallis propulsandis alacritas III. 229. 4. 230. 5. donaria II. 146. 1. III. 143. 4. 189. 3.
 Φοινικὴ ἀπόνοια, proverb. III. 142. 3.
 Paus. T. III.
 Phocicum, Senedrii Phocici locus III. 154. 1.
 Phocicum bellum I. 555. 1. per decem annos gestum III. 22. 1. eius exitus III. 147. 1.
 Phocis, regio a Phoco denominata I. 192. 3. II. 287. 2. 3. III. 139. Phocidis quae optima pars III. 276. 4. urbs maxima, exceptis Delphis III. 280. 1. urbes bello Phocico everſae III. 148. 2. finitimae regiones III. 294. 2. 299. fines 139. 1. colonia II. 245. 5.
 Phocus, Aeaci fil. ex Aegina in Phocidem migrat III. 257. 2. priscae Phocidis nomen latius extendit III. 139. eius caedes I. 287. 2. 289. 7. III. 257. 2. monumentum I. 289. 7. eius filii I. 287. 4. Phocidem occupant I. 287. 2. Phocus pictus III. 257. 2.
 Phocus, fil. Ornytionis, Neptuni fil. appellatus I. 192. 3. in Phocidem venit I. 287. 2. Antio- pen infania liberat et uxorem ducit III. 53. 4. Phocidi nomen dat III. 139.
 Phoebaea, palus I. 293. 7. postea Saronis I. 294. 7.
 Phoebaeum, vel potius Εφύβειον I. 490. 1.
 Phoebe et Hilaira (Leucippi filiae) Dioscurorum uxores, arte expressae I. 260. 6. Apollinis filiae I. 398. 1. earum sanum, ibid. simulacra I. 570. 7. earum et patris effigies pictae I. 571. 9.
 Phoenice montana et ibi serpentes efferatae III. 85. 2.
 Phoenices, rerum divinarum peritiores quam Graeci II. 322. 6. Phoenicum colonia in Siciliam II. 112. 3. Phoenicum mare eiusque conchyliis ad purpurae tincturam idonea I. 426. 6. Phoenicum purpurae tinctura II. 51. 2.
 Φοινικιστῆρ, Dicaſterium Athen. I. 109. 8.
 Φοινικῶς, portus I. 484. 7.
 Dd Phoenix,

- Phoenix, equus Cleosthenis II. 163.
 Phoenix, fluv. II. 322. 5.
 Phoenix, Pyrrho Achillis filio, Neoptolemi nomen dat III. 243. 1. eius filii et nepotes II. 246. 2.
 Φοῖβον, locus et monumentum II. 381. 3.
 Pholoe, mons Arcad. II. 211. 4.
 Pholus, ubi Centaurorum pugna facta I. 412. 7.
 Phorbas, Argi fil. I. 234. 1.
 Phorbas, Atheniens. Archon per totam vitam II. 201. 9.
 Phorbas, Lapithae fil. Actoris pater II. 7. 8.
 Phorbas, Triopae fil. II. 338. 5.
 Phorcus, Medusae pater I. 256. 6.
 Phorcys, Phryx III. 244.
 Phormio, Afopichi fil. eiusque opera III. 181. eius dignitas, aes alienum, liberale factum et effigies I. 88. 12. sepulcrum I. 112. 3.
 Phormio Halicarnas. victor Olymp. mulctatus II. 91.
 Phormio, piscator, de eius coecitate et somnio narratio II. 252. 3.
 Phormio, Spartanus, inhospitalitatis poenas dat Dioscuris I. 399. 3.
 Phormis, Maenallus, eius praeclare facta et donaria II. 118. 1. statua II. 120. 4.
 Φορμίδης, nautis usitata vestis III. 254.
 Phoroneus, Caris pater I. 150. 4. 151. 5. Inachi fluvii fil. et arbiter inter Neptunum et Iunonem de regione Argiva disceptantes I. 233. 5. primus homines sparsim degentes in unam coegit civitatem I. 234. 5. eius uxor Cerdo I. 254. 1. sepulcrum et parentatio I. 250. 3. ignis inventor I. 247. 5.
 Phoronicum, locus, ubi homines primum in civitatem coierunt I. 234. 5.
 Φορυνκίδης, appellati Amphiraus et Adraetus II. 297. 3.
 Phraortes, rex Mediae I. 540.
 Φρασικλίδης, Archon Athen. II. 143. 2. 435. 6.
 Phreattys, locus et dicasterium Athen. I. 111. 12.
 Phrixa, nympa II. 495. 2.
 Phrixa, oppidum eversum II. 211. 5.
 Phrixus, Athamantis fil. III. 108. 5. una cum Helle aufugit III. 107. 4. ex Colcho redit fil. 108. 5. eius fil. Presbon, ibid. eius casus I. 172. 11. arietem immolantis simulacrum I. 89. 2.
 Phrixus, fluv. I. 318. 6. 324. 1.
 Phrontis, Menelai gubernator III. 237.
 Phrudarchidas, Laco III. 40. 3.
 Φρυγία, locus Spartae I. 383. 7.
 Phryges, in Siciliam migrant II. 112. 3.
 Phrygium marmor I. 67. 9.
 Phrygius ἀργυρία III. 38. 4.
 Phryne, eius in Praxitelem amatorem altus I. 72. eius imago III. 83. 4. imago inaurata III. 194. 5.
 Phrynon, Leontinus II. 100.
 Phthiotes ab Augusto Thessalis adnumerati III. 167. 2.
 Φθειρία, morbus, quo Sylla periiit III. 105. 4. quo Pherecydes obiit I. 75.
 Phubia vel potius Phoebia, oppid. Sicyon. ab Epaminonda expugnatum III. 47. 2.
 Phylace, locus Arcad. II. 516. 1.
 Phylacis, Apollinis et Acacallidis nymphae fil. III. 199. 3.
 Phylactris, collis Arcad. II. 497. 3.
 Phylacus, heros, Delphis opem fert contra Gallos III. 228. eius τέμενος et heroum III. 168. 4.
 Phylaeus, Euryfacis fil. Salamina insulam primum Atheniensibus tradit I. 134. 2.
 Phylander, Apollinis et Acacallidis fil. III. 199. 3.
 Phylas, Antiochi fil. I. 193. 3.
 Phylas, Dryopum rex II. 583. 3.
 Phylas, eius uxor et filia III. 131. 3.

Phylas,

- Phylas, eius filia *Μελία* I. 19. 2. III. 175. 1.
- Phyleus, Atheniens., eius statua Delphis III. 175. 1.
- Phyleus, Augeae fil. a patre eiectus II. 7. 7. Eleam ab Hercule dono accipit II. 11. 2. Dulichium abit II. 12. 4.
- Phyleus, Messeniorum una cum Damide imperator I. 502. 3.
- Phylides II. 228. 3.
- Φυλλία*, oleae species I. 304. 9.
- Physcoa, ex Elide II. 72. 5. eius chorus, et ex Baccho fil. ibid.
- Phytalus, Cererem domo excipit I. 141. 2. eius sepulcrum cum inscriptione, ibid.
- Piacula, in fluvium abiecta foedum odorem ei contrahunt II. 22. 5.
- Pica, vagitum infantis imitatur II. 386. 2.
- Pielus, Pyrrhi fil. I. 39. 1. 2.
- Plera, fons Elidis III. 73. 5.
- Piera, Oxyli uxor II. 15. 2.
- Pieria, mons Maced. a Plero denominatur III. 88. 2.
- Pierus fluv. etiam *Πήριος* dictus II. 316. 1.
- Pierus, Macedo, Musis numerum et nomina constituit III. 88. 2. eius filiae novem, et nepotes, ibid.
- Pietas in Deos veteribus curae fuit III. 249. 3. pietas in parentes veterum III. 248. 2.
- Pius, a Romanis Antoninus appellatus II. 486. 3.
- Pileus, ad Dioscurorum habitum pertinet I. 439. 4. 551. 1.
- Pindarus, eius cognata in decantandis carminibus exercitata III. 70.
- Pindarus, in Epidauria I. 277.
- Pinnacula, fastigata in templis I. 91. 5. 203. 3. vide et *Ἀετός*.
- Pion, mons Ephes. II. 253. 5.
- Pionae, oppid. Mysiae III. 55. 3.
- Pionis, ex Herculis posteris III. 55. 3.
- Πήριαι*, oppid. II. 300. 1.
- Πειραιεύς*, olim demus Attic. I. 4. 2. navale a Themistocle, conditum, ibid. eius memoranda I. 5. 3.
- Πήριος* cum Styge *Ἐχιδνὰν* gignit II. 402. 1.
- Πήριος*, Argi fil. I. 234. 1. 239. 5.
- Πειρήνη*, Acheloi filia I. 184. 3. Oebali filia, ibid. lacrymarum vi in fontem mutatur I. 187. 3. eius fil. ibid. fons I. 195. 1.
- Pirithous, cum Theseo Thesprotiam invadit I. 61. 4. Iovis fil. II. 43. 2. eius cum Theseo amicitia III. 255. eius nuptiae artis opere expressae II. 42. eius et Thesei effigies quo habitu pictae III. 254. eius heroum I. 120. 4.
- Πήριος*, fluv. II. 300. 1. idem qui Pierus II. 316. 1.
- Pisa, Iovi curae II. 11. 1. capitur ab Eleis II. 39. 2. Pisae et Arcadiae fines II. 210. 3. 4. conditor II. 214. 2. reliquiae II. 213. 1. tyrannus II. 209. 1.
- Pisaea, regio II. 5. 5. 210. 4. eius dynastae II. 5. 5.
- Pisaeorum cum Eleis de Olympicis ludis dissidia et certamina II. 214. 2.
- Πισσανδρος*, eius securis aenea I. 341. 6.
- Πισσανδρος*, Spartanæ classis praefectus I. 366. 3.
- Pisces marini, aquas fluviiales subeunt I. 580. 1. Mercurio sacri II. 317. vocales II. 409. 1.
- Πισιδωρος*, victor Olymp. II. 25. 5.
- Πισιδωρος*, Thurius, victor Olymp. II. 151. 1.
- Πήριος*, Troas, picta III. 241.
- Πισιστρατος*, eius ad Menelaum adventus I. 454. 3.
- Pisistratus, tyrannide Athenienses oppressit I. 12. 2. humanus et rei bellicae ac civilis peritus I. 84. 1. Homeri carminum collector II. 339. 6.
- Pisistratus, Pisistrati fil., e Messenia electus I. 244. 7.
- Pistocrates, Eleus II. 222. 4.
- Pisus, Perieris fil. II. 77.
- Dd 2 Pitane,

- Fitane, pagus Lacon. I. 402. 6.
 Pitanatae I. 389. 2.
 Πειθῶ, Gratiarum una III. 112. 1.
 eius cultus a Theseo institutus
 I. 81. 3. Πειθῶς templum et
 cultus cur apud Sicyonios in-
 stitutus I. 205. 7. simulacrum
 I. 166. 6.
 Pittacus, Mitylenaeus, e VII. sa-
 plentum numero III. 232. 1.
 Pittheus, Pelopis fil. rex Troe-
 zen. I. 80. 2. 103. 8. 294. 8.
 eius monumentum et tribunal
 I. 297. 3. libellus de arte dicen-
 di I. 297. 4.
 Pityocampes, Sinis latro I. 179.
 3. 4.
 Pityreus, Ionis nepos I. 274. 2.
 eius filius Procles II. 246. 3.
 Πιτυύσα, insula I. 310. 8.
 Pix, pice oblita scuta contra tem-
 poris iniuriam I. 57. 5.
 Planetarum simulacra I. 423. 9.
 Plantae, singulis fluviis peculia-
 res II. 60. 4.
 Πλάται II. 181. 5. Πλαταιά II. 139.
 2.
 Πλαταιήνη mater, eius templum II.
 56. 4.
 Plataea, Asopi filia III. 4. 2. eius
 heroum III. 9. 5.
 Plataea, Boeotiae urbs, unde de-
 nominata III. 4. 2. bis everfa
 et restituta III. 4. 3. III. 6.
 Plataeidis regionis memoranda
 III. 7. 1. 2. Plataeidis et The-
 baidis regionis fines I. 199. 2.
 III. 14. 3. Plataeidis et Atti-
 cae fines I. 147. 8. ἐν Πλαται-
 αῖς pugna eiusque tempus II.
 134. 4. pugnae focii eorumque
 donarium II. 101. 102. in hac
 pugna interemptorum sepulcra
 III. 8. 4. pugnae Plataicae tro-
 paeum III. 9. 4. τῶν ἐς Πλαται-
 αῖς scriptores II. 102. 2.
 Plataeentium origo, reges, va-
 ria fortuna III. 3—6. exilium
 et restitutio I. 554. donarium
 III. 195. 1.
 Πλαταιίνα, (τὰ) locus Spartae I.
 374. 2.
 Πλαταινίαις, locus Spartae I. 392.
 8.
 Πλαταινιδῶν, fluv. II. 473. 1.
 Πλαταινιδῶνες πηγῇ, I. 581. 2.
 Πλαταινισαῖς, promontorium I.
 433. 1.
 Platanus, fluv. Boeot. III. 74.
 5.
 Platanus Aulidenfis III. 59. Pla-
 tanus Menelais dicta II. 415. 3.
 platani in quarum cavernis e-
 pulantur et recumbunt homi-
 nes II. 316. 1.
 Πλατύφυλλος, δῆς II. 385. 1.
 Plaustrum, astrum II. 355. 3.
 Plemnaeus Perati fil. I. 198. 5.
 eius filius Orthopolis a Cerere
 educatus, ibid. Cereri pro fi-
 lli nutritione templum ex-
 struit I. 218. 2.
 Plenilunium, a Spartanis ad pu-
 gnam exituris observatum I.
 107. 4.
 Πλεῖρον, locus in Gymnasio Eli-
 dis II. 218. 2.
 Pleuron, eius heroum et posterii
 I. 387. 5.
 Πλεῦρων, eius incolae Aetoli ab
 Achaico concilio seiunguntur
 II. 274. 1.
 Πλίνθιν similis forma fori Tegea-
 tici II. 496. 1. Ἀφροδίτη ἐν
 Πλίνθιν, ibid.
 Πλείσταινος, Eurydami fil. II. 186.
 1.
 Πλείσταρχος, Leonidae fil. rex
 Spartae moritur I. 347. 1.
 Πλείσταρχος, Cassandri frater I. 55.
 1.
 Πλειστομένης, Pausaniae fil. I. 46. 3.
 347. 1.
 Πλείστες, fluv. Cirrhac seu Delphi-
 dis III. 169. 5. 297. 5.
 Plumbi tenues laminae libelli
 forma I. 549. 6. plumbeis ta-
 bulis inscripta Heliodi ἔργα III.
 97. 4. plumbei tubuli acuto
 aquae calore liquescunt I. 589.
 Plutarchus, (Eretriensis) ab A-
 theniensibus adiuvatur I. 139.
 3.
 Pluto, ubi rapta Proserpina ad
 inferos descendit I. 146. 5. I.
 319. 7. clave inferorum sedem
 claudit II. 87. 1. eius χερσὶν I.

- I. 315. 7. simulacrum I. 108.
 6. II. 87. 1.
 Πλουτῶ, eius fil. Tantalus ex Iove
 I. 260. 4.
 Πλουτὸς, Fortunae mater et nu-
 trix III. 49. 1. παῖς in mani-
 bus Fortunae, ibid. Πλουτὸς in
 manibus Pacis, ibid. Miner-
 vae Ἐργάνῃ adfistens III. 81. 5.
 Pluvia, sub aethra III. 177. 3.
 pluviae expers insula I. 308. 4.
 pluviam ciens fons II. 470. 3.
 Ποδασείρις, Aesculapil fil. I. 572.
 9. ubi sedem fixerit I. 449. 7.
 eius effigies picta I. 572. 9.
 Ποδάρεϋς, Mantinensis, in pugna
 contra Epaminondam periit II.
 376. 5. eius heroum et cultus,
 ibid. Podares duo, eorumque
 aeras, ibid.
 Ποδάρεϋς, prioris Podaris nepos II.
 376. 5. 378. 4.
 Poecile, porticus Athenis, eius-
 que picturae I. 55 -- 57. por-
 ticus Olymp. II. 96. 7. Ποικί-
 λη λέσχη Spartae I. 396. 6.
 Ποικιλίαι, pisces II. 409. 1.
 Ποικίλον, mons I. 144. 4.
 Poemandrus, Chaerestilai fil. eius-
 que uxor III. 60. 2.
 Ποινῆι, veteribus τιμωρίαι I. 396.
 4.
 Ποινῆ, ab Apolline Argivis immis-
 sa et a Coroebo occisa I. 167. 7.
 Poësis a Spartanis neglecta I.
 360. 1.
 Poëtae, regibus familiares I. 8. 3.
 poëtae Graeci prisca nomina
 recentioribus praeferunt II.
 297. 3. poëtarum nobilium in
 Helicone statuæ III. 91. 2. 3.
 Polemarchus, Lacedaemonius,
 Polydorum interficit I. 339. 2.
 eius monumentum, ibid.
 Polemocrates, Machaonis fil.,
 eius templum et cultus I. 326.
 6.
 Πολέμων, Centaurus, ab Hercule
 sagitta confixus II. 21.
 Πολιάς, vide Minerva.
 Polichne, oppid. I. 579. 6.
 Polites, Ceramensis, victor O-
 lymp. II. 172. 2.
 Polites pictus III. 237.
 Pollis, Dialli pater II. 173. 4.
 Pollux, (Πολυτεύκης), eius tem-
 plum I. 419. 1.
 Πολος, in Fortunae capite I. 566.
 4. in Minervae capite II. 252.
 4.
 Πῶλος, ex iis qui Megalopolitanis
 primum τελευτῶν constituerunt
 II. 450. 4.
 Poloson, locus Bœotiae III. 60.
 3.
 Πολυάνδρεια Argivorum I. 262. 10.
 269. 8.
 Polyanthes, Corinth. I. 367. 4.
 Polyarchus, Aetolorum dux III.
 216. 3.
 Polyboea, Hyacinthi soror I. 415.
 4.
 Polybotes, gigas I. 9. 4.
 Polybus, Mercurii et Chthono-
 phyles fil. I. 201. 3.
 Polycæon, Butae fil. eiusque uxor
 I. 457. 1.
 Polycæon, Lelegis fil. I. 329. 1.
 Messenen uxorem ducit et de
 eius nomine regionem denomi-
 nat I. 453. 2. 454. primus
 Messenae rex I. 455. 4. eius
 regia I. 456. liberi I. 457. 1.
 Polychares, Messenius, victor
 Olymp. I. 467. 4. de causa
 quam bello Messenico prae-
 buit, narratio I. 467 -- 469.
 Polycles, Cyrenaeus, victor O-
 lymp. III. 148. 2.
 Polycles, cognomine Polychalcus,
 victor Olymp. Pyth. etc. II.
 127.
 Polycrates, Atheniens. rhetor II.
 193.
 Polycrates, Sami tyrannus II. 393.
 5. eius signaculum smaragdi-
 num, ibid.
 Polyctor, Damonici fil. victor O-
 lymp. II. 96. 7. eius mulcta
 II. 219. 3.
 Polydectes, Eunomi fil. I. 317.
 5. rex Spartae I. 355. 2.
 Polydectes, ad quem in Seriphon
 Perseus Medusæ caput portat
 I. 83. 6.
 Πολυδεύκειας fons 419. 1.
 Πολυδεύκης, vide Pollux.

- Porus, Indiae rex, ab Alexandro M. victus I. 43. 4.
 Ποσειδών, Neptuni templum I. 310. 9. Achaiae demus Pellesium et Neptuni templum II. 342. 4.
 Ποσειδωνιάς, oppid. Troezen. I. II. 294. 7.
 Ποσειδώνιον, Neptuni τέμενος III. 302. 4.
 Πωταχίδες, demus Tegeatic. II. 490. 1.
 Πωτάμιοι, demus Attic. I. 121. II. 235. 2.
 πύθως, eius simulacrum I. 167. 6.
 Potidaeatae, bis eversi et a Casandro restituti II. 102. 2. eorum thesaurus Delph. III. 180. 4.
 Potniae, Boeot., eius rudera III. 25. 1.
 Potniades, deae III. 25. 1.
 Praecones (κέρουες) unde oriundi I. 146. 3. praeconum certamina II. 97. 1. Praeconium caedes, nefarium scelus I. 139. 3. 382. 6.
 Praefagia, vide Divinatio.
 Praesepia lapidea, Artaphernis I. 126. 6.
 Πρασιαί vel Πρασιῖς, demus Attic. I. 120. 2. 121.
 Prax, e posteris Pergami I. 422. 8.
 Praxidamas, victor Olymp., eius statua inter primas Athletarum statuas, quae Olympiae positae sunt II. 196. 5.
 Πραξιδική, dea, eius simulacrum I. 428. 2. Praxidicarum Deorum aedes et ara, ad quam iuramenta concipiuntur III. 103. 2.
 Πραξίφιδης, Iphiti pater II. 16. 4.
 Presbon, Phryxi fil. III. 108. 5.
 Presboniades, Clymenus III. 117. 2.
 Prengenes, Lacedaemon. Agenoris fil. II. 301. 3. Dianae Limnatidis simulacrum Spartanis surripit II. 310. 4. eius monumentum et parentatio II. 310. 5. simulacrum II. 310. 3.
 filius Patreus I. 334. 1. II. 255. 2. II. 301. 3.
 Priamus, ad aram Iovis Patrii confugit I. 268. 5. a Neoptolemo occisus I. 516. 3. III. 246. eius filius Axion, ibid. filiae nothae III. 240.
 Priapus, Dionysi et Veneris fil. III. 96. 2. a Lampfacenis imprimis cultus, ibid. eius simulacrum, ibid.
 Prias, Hippodamiae procus II. 212.
 Πρίην, urbs Asiae a Ionibus occupata II. 240. 7. Prienensium conditor et casus II. 241. inter Prienen et Miletum mare a Maeandro fluvio in continentem versum II. 421. 5.
 Prinus, locus II. 365. 2.
 Prisci homines. Deorum hospites et convivae II. 351. 2. in Deorum numerum recepti, ibid.
 Procellis et tonitribus sacra fiunt ab Arcadib. II. 442. 2.
 Πρόκλεια, Clytii filia III. 192. 2.
 Procles, et Eurysthenes, Aristodemi filii gemini, maxime discordes I. 332. 6. 333. 7. Proclis posterii, I. 355. 1. 2.
 Procles, Lycastidae fil. Andrius victor Olymp. II. 181. 5.
 Procles, Pityrei fil. Ionum dux II. 246. 3.
 Πρακλειδαι, Proclis posterii I. 355. 1.
 Procne, Pandionis filia, Terei uxor I. 159. 8. simulacrum Athenis secum asportat III. 153. 6. Procnes metamorphosis I. 159. 8. Procnes Ityn occidere parantis effigies I. 90. 3.
 Proconnesii, Cyzicenis vi adiuncti II. 493.
 Procris, Erechthei filia, canem a Minerva dono accipit III. 56. 1. a Cephalo marito occisa I. 144. 4. III. 253. 254. eius effigies picta III. 253.
 Procrustes, Polypemon vocatus, latro a Theseo occisus I. 147. 5.

Proditores variarum Graeciae ci-
vitatum enumerantur II. 269.
270.

Προδύμειος θεός, eorumque focus I.
160. I.

Προεδρία, locus II. 66. 3.

Proetides, porta Thebar. unde
donominata III. 26. 3. ad eam
memoranda III. 50. 4.

Proetus, Abantis fil. rex Tiryn-
thiorum I. 235. 2. Iunoni tem-
plum struit I. 222. 1. pro fi-
liarum salute Apollini templum
aedificat I. 206. 7. cum fratre
Acrisio de regno pugnat et re-
conciliatur I. 272. 6. in Tiryn-
this muris extruendis Cyclo-
pum opera utitur I. 237. 4.
Proeti filiae furore concitae in
antrum confugiunt, unde a
Melampode extrahuntur II.
405. 3. Proeti filiae ubi furore
liberatae I. 206. 7. eius filia-
rum thalami I. 273. 8. earum
signa aenea I. 213. 7. Proeti
posterorum statuae III. 175. 2.

Proetus, vir Thebanus III. 26. 3.
III. 69. I.

Proetus, Thersandri fil. eiusque
filia Maera III. 258.

Profunditatis immensae palus I.
323.

Prolaus. Eleus nobilis eiusque
filii II. 9. 4.

Promachus, Dryonis fil. Pelle-
nensis Pancratiaestes II. 156. 3.
II. 341. 3. eius virtus et honor
apud Pellenens. II. 341. 3. 4.

Promachus, Herculis fil. II. 418.
I. eius heroum II. 419. 3.

Promachus, Parthenopaei fil. ex
heroum numero, qui Thebas
expugnarunt I. 251. 4. ubi
sepultus III. 57. 2. eius statua
I. 251. 4. III. 176.

Promedon, vel nomen fictum, vel
hominis carminis Orphici stu-
diosi III. 258.

Prometheus, ab Hercule vinculis
liberatus II. 46. hominibus
ignem dedit vel Phoroneus I.
247. 5. eius ara in Academia
Athen. I. 119. 2. aedes et si-
mulacrum III. 151. 3. luti, ex

quo Prometheus homines fu-
xit, relinquiae III. 151. 3.

Prometheus, unus ex Cabiraeis,
eiusque filius Aetnaeus III. 76.
6.

Πρόμυθος, Codri fil. Ionum dux
in Asiam, in Naxum fugit II.
243. 4. eius mors et sepul-
crum, ibid.

Πρόμνη, Buphagi uxor II. 393. 6.

Πρόν, mons I. 311. 11. 316. 2.
317.

Πρόναος, Dii III. 31. 2.

Pronax, Lycurgi pater I. 413.
7.

Pronomus, tibicen et histrio,
eius statua, praestantia, in-
ventum III. 38. 4. eius μέλη I.
553. 4.

Propodas, Damophontis fil. I.
193. 3. eius maiores et filii I.
192. 3. 193.

Προπίλαια Corinthi I. 187. 2.

Πρόρος vel Πῶρος, victor Olymp.
III. 145. 2.

Προσετε, civitas Arcad. II. 433.

Proserpina, Cercris fil. floribus
legendis occupata rapitur III.
99. 6. a Plutone rapta I. 146.
5. I. 319. 7. Iovis filia et Κέρη
dicta II. 468. 6. Proserpina et
Ceres, Μεγάλαι θεαί appellatae
II. 448. cum ea ludentes Ocea-
ni filiae I. 565. 3. ei ardentes
faces in foveam mittuntur I.
260. 4. eius locus III. 76. 5.
258. eius cum Pindaro per
somnia expostulatio III. 70.
2. templum I. 120. 1.

Proserpina Πρωτογένη, eius tem-
plum I. 122. 2.

Proserpina Πρωτογένος I. 456.

Proserpina Σώστρα, eius sanum I.
385. 2. sanum et simulacrum
II. 448.

Προφύθεν ἄεμα Apollinis Delii I.
465. 1. III. 38. 4.

Προπάλτιος, demus Attic. I. 120.
1.

Prosymna, Asterionis fluvii filia,
inter Iunonis nutrices I. 238.
2.

Prosymna, regio ubi sita et unde
denominata I. 238. 2.

Προ-

πρωτόνυμν vide Ceres.

Protesilaus, Iphicli fil. I. 591.
heros divino honore colitur I.
131. 2. 345. 5. eius uxor Poly-
dora I. 459. 5. imago picta III.
257. 1.

πρόθους, Thestil fil. II. 491. 4.

πρόθυια et πρόθυις, arae pars II.
57.

πρωτογένεια, Deucalionis filia II.
4. 2.

Protolaus, Dialcis fil. victor O-
lymp. II. 145. 1.

Protophanes, Magnesius, victor
Olymp. I. 136. 4. II. 94.

Proxenus, Tegeates II. 432. 2.

πρωμνις, Bacchidis pater I. 193.
4.

Prusias rex, ad quem Hannibal
confugit II. 384.

πρόμνησος, urbs Phrygiae II. 94.

πρωτανείον Athen. et in eo memo-
randa I. 64. 3. τὸ ἐν πρωτανείῳ
δικαστήριον I. 110. 11.

Prytanis, Cyzicen. II. 91.

Prytanis, Eurypontis fil. eiusque
maiores I. 317. 5. eius posterī
I. 355. 2.

πρωτάνεις Atheniens. ubi sacra fa-
ciunt I. 18. 1. πρωτάνεις Sicyo-
niorum annui I. 193. 4.

Pfamathe, Crotopi filia, ex
Apolline filium parit I. 167. 7.
168. eius monumentum I. 248.
7.

πρωμαδεὺς portus I. 443. 4.

πρωφίδες magna figurae et coloris
varietate I. 436. 7.

πύλα Dorienfibus τὰ πτερά I. 416.
6.

ψιφία θάλασσα I. 304. 9.

Psittaci, aves Indis peculiare I.
282. 1.

Pfophis, Arcad. oppid., eius si-
tus, conditor, memoranda II.
417. 1. 418. 2. 419. 3. 4. 421.
6. 7. Pfophidiorum donarium
Olymp. II. 106. 188. 5.

Pfophis, Arrhonis fil. eiusque
maiores II. 417. 1.

Pfophis, Erycis, Sicani filia ex
Hercule gravida II. 417. 1.
418.

Pfophis Xanthi filia II. 417. 1.

Pfophis Zacynthi arx II 418. 2.

ψυχάγωγοι Arcadum, Phigaliae I.
407. 8.

ψυλακίς, demus Tegeatic II. 489.
1.

ψύλλοι, Lyblae homines, serpen-
tum morsui medendi arte prae-
stantes III. 85. 1.

ψυττάλεια insula ante Salaminem
fita I. 138. 2. ibi Persae deleti
I. 592. 4.

πύρεϊς, herba III. 158.

Ptolederma, oppid. Arcadiae II.
433.

Ptolemaei, plures Aegypti reges,
cognomine diversi I. 30. 6. se-
se Macedonas scribi et appella-
ri gaudent II. 132. 1. III. 165.
3. eorum statuae Athenis, ibid.

Ptolemaeus, Alexandri fil. I. 586.
3.

Ptolemaeus Ceraunus, eius co-
gnomen, res gestae, interitus
I. 58. 2. III. 212.

Ptolemaeus, Damafichthonis fil.
rex Thebar. III. 21. 8.

Ptolemaeus, Lagi fil. Aegypti
rex se Macedonem scribi et
appellari gaudet II. 132. 1. III.
165. 3. Σωτήρ appellatus I. 30.
6. eius pater I. 21. 2. res ge-
stae I. 21. 2 -- 24. vefanus in
mulieres amor I. 24. 8. mors
et successor I. 25. 8. donarium
II. 132. 1. statua II. 185. 6. III.
175. 1.

Ptolemaeus φιλομήτωρ unde dictus
I. 30. 6. et I. octavus a Ptole-
maeo Lagi filio I. 30. 1. matri
admodum invisus ab ea in
Cyprum mittitur et dein in
regnum restituitur I. 30. 1. 31.
2. eius aenea statua I. 32. 3.
filia Berenice, ibid.

Ptolemaeus, Ptolemaei Lagi fil.
I. 25. 8. II. 190. 2. inter Epō-
nymos Atheniens. I. 20. 5. 30.
6. Philadelphus appellatus I.
30. 6. sororem ducit uxorem
I. 25. 1. fratres occidit, ibid.
Magae defectionem persequi-
tur I. 25. 1. 2. Atheniensibus
classe auxilio mittit I. 3. 26.
3. eius uxor secunda et liberi
I.

Dd 5.

- I. 26. 3. eius gymnasium et statua aenea Athenis I. 60. 2. statua Olymp. II. 190. 2. victoria Pythica III. 165. 3.
 Πτολεμαῖον, gymnasium Athenis a Ptolemaeo exstructum I. 60. 2.
 Ptoleporthe, Ulyssis filia ex Penelope II. 386. 3.
 Ptolis, locus, ubi vetus Mantineae sita fuit II. 387. 4.
 Ptous, Athamantis et Themistus fil. III. 71. 3.
 Πτεῖον, mons Boeot. III. 71. 3.
 Pudoris virginalis exemplum I. 423. 10. Pudoris simulacrum, ibid. Pudoris ara I. 60. 1.
 Puer, in draconem versus II. 203. 3. 204. puer et virgo quotannis Dianae immolantur oraculi iussu II. 306. 2. pueri pulcritudine excellentes Iovis sacerdotes II. 325. 2. pueri ab Hercule geniti insigni robore II. 164. 2. 165. pueri mors notabilis II. 121. 6. pueri taenia redimitti statua II. 139. 3. pueri LX. tecti ruina misere pereunt II. 159. 3. pueri ob violatum Dianae numen lapidantur II. 416. 5. puerorum certamina Olympica II. 34.
 Pugillum pacta, arma, certamen II. 476. 3. ἱμάντες II. 95. 5. 219. 3.
 Pullorum equorum varia certamina II. 34. 35.
 Pulydamas, Scotussaens, Pan-cratiastes, eius patria, pater, siatura, statua, robur II. 142. 1. 2. 143. 3. 144. interitus II. 144. 4. 145. statua cum epigrammate II. 342. 3.
 Punicum bellum II. 168.
 Punicum malum, Iuno altera manu tenens I. 239. 4. punicum malum in Δεκαίονος templum non infertur II. 467. 4. punicum malum Miloni tenenti extorqueri nequit II. 178. Punica malus in Menoecei monumento III. 75. 1.
 Πουφάγος seu potius Βουφάγος fluv. II. 26. 1.
 Puphagus vel potius Buphagus fluv. Arcad. II. 26. 1. vide Buphagus.
 Purpurae infectura ex conchyliis Laconici et Phoenicii maris I. 426. 6. purpurae conchyliorum piscatores ubi plurimi III. 295. 3.
 Puteus, marini maris fluctibus resonans I. 99. 6. puteus furorem equis inficiens III. 26. 1. puteus tecto et columnis exstructus III. 292.
 Πυγμαλῖς, qua Olympiade instituta II. 33.
 Pylades, Megalopolitanus, insignis Citharoedus palmam Pythicam fert II. 503. 3.
 Pylades, Strophii et Anaxibiae fil. I. 288. 4. Neoptolemo exitium cur concillavit I. 290. 7. Pyladis ex Electra filii I. 237. 5. eius filii Aristodemum interficiunt I. 332. 5.
 Πύλας pro Θερμύπυλας III. 219. 2.
 Pylas et Pylos Clefonis fil. I. 151. Megarensium rex I. 20. 3. Pyli conditor I. 590. 1. II. 215. 3.
 Πύλιος Clymeni fil. III. 116. 1.
 Πύλος, Eleae regionis oppidum I. 590. 1. eius rudera, conditor, instauratione II. 215. 3. eius ab Elide distantia II. 215. 3. Pylii contra Herculem Eleis opem ferunt II. 11. 1. eorum emigratio I. 536. 1. Pyliorum et Arcadum conflictus, artis opere expressus II. 81.
 Πύλος, Messeniae urbs, eius situs, conditor, primi incolae I. 590. 1. memoranda I. 590. 2. 3.
 Pylus, Nelei regia I. 459. 3. 571. 9. Nestoris et posterorum regia I. 463. 4. ab Hercule capta I. 244. 7. Pyliorum regio arenosa I. 591.
 Pyraea, lucus I. 218. 3.
 Pyraechmes, funditor Aetol. Oxylo regnum parat II. 14.
 Pyramides, Aegyptiae, ab historicarum scriptoribus accuratius descriptae III. 115. 3.

Pyrcon,

- Pyrcon**, Neptuni interpres oraculorum III. 155. 3. 156.
Pyrgæus, Leprei pater II. 19. 4. 20.
Pyrias, Phocensis III. 173.
Pyrias, Tegeatarum legislator eiusque statua II. 496. 1.
Pyrilampes, Ephesius, victor Olymp. II. 136. 5.
Pyrrha, Creontis filia, eius simulacrum III. 31. 3.
Pyrrhichus e Curetum numero I. 442. 2.
Pyrrhichus, oppid. Eleutherolacorum I. 426. 6. eius situs, denominatio et memoranda I. 442. 2.
Pyrrhichus, Silenus. I. 442. 2.
Pyrrhon vel potius **Myrrhon**, Aristonymi pater I. 207. 1.
Pyrrhon, Pistocratis fil. philosophus II. 222. 4. eius statua et monumentum, ibid.
Pyrrhus, Achillis fil. I. 39. 1. etiam Neoptolemus appellatus III. 243. 1. eius in Epirum adventus, uxor, liberi, ibid. I. 265. 6. Pyrrhus e Scyro ad Hermiones nuptias proficiscitur I. 441. 1. 448. 5. Delphicum templum invadit III. 162. 1. Delphis occiditur I. 49. (vide et I. 516. 3. III. 234.) redivivus Delphis contra Gallos opem fert I. 16. 4. III. 228. inde Pyrrho Delphi parentant I. 16. 4. vide et Neoptolemus.
Pyrrhus, Aeacidae fil. quibus maioribus ortus I. 38. 1. 39. regno Epirotico restituitur I. 24. 8. 40. 5. a Lyfimacho oppugnatur I. 34. 9. cum Lyfimacho societatem init et dissolvit I. 35. 10. 36. 2. magnam Macedoniae partem occupat I. 36. 2. 41. 6. in Epirum redire a Lyfimacho cogitur I. 36. 2. Corcyraeos oppugnat I. 41. 6. 42. 2. primus inter Graecos Romanis bellum infert I. 41. 7. 42. 1. 2. Syracusis opem fert I. 43. 5. 44. Antigono bellum infert I. 45. 2. Spartanos invadit I. 47. 5. Pyrrhi interi-
 tus I. 48. 7. audacia et prudentia I. 42. 3. uxor I. 41. 5. cum Hierone affinitas II. 168. Pyrrhi et Alexandri M. comparatio I. 586. 3. Pyrrhi filius I. 586. 3. ossa et clypeus I. 256. 5. sepulcrum I. 48. 7. monumentum I. 255. 5. statua I. 38. 1. II. 179. 4.
Pyrrhus, Alexandri fil. Ptolemaei frater I. 586. 3. eius filia, ibid.
Pyrrhus, Aristomenis pater I. 506. 5.
Pyrrhus, Hellanodices et victor Olymp. II. 126.
Pyrrhus, Pontaleontis fil. Pisæ rex II. 214.
Pyrrhus, pastor II. 253. 5.
Πυρρῶν ἑσπέρη I. 271. 4.
Πυρραῖος, Apollinis fil. I. 312. 2. ex Delphis profectus Apollini templum statuit I. 266. 1.
Pythagoras, philosophus, Mnesarchi fil. eiusque maiores I. 225. 2.
Pytharatus, Messenici exercitus dux I. 478. occumbit II. 484.
Pytharchus, Mantinensis, victor Olymp. II. 150. 1.
Pytheas, Boeotarcha II. 285. 4. occiditur II. 288. 5.
Pythes, Andromachi fil. Abderita, dux militum II. 180. 181.
Πύθιας pro *εὐπύθιας* III. 160. 3.
Pythia, vide Oracula.
Pythia, seu Pythici ludī, a Diomede in honorem Apollinis instituti I. 301. 2. eorum varia certamina tempore procedente instituta III. 162. 2 -- 165. ab Amphictyonibus constituta II. 405. 3. III. 163. 3. eorum *ἄγωνα* et locus III. 296. 4. corona laurea III. 165. 4.
Pythias, seu Pythiorum ludorum celebratio prima et antiquissimum certamen hymnorum in Apollinem canendorum III. 162. 2. Pythias II. III. 163. 3. Pythias VIII. III. 164. Pythias XI. II. 405. 3. Pythias XXIII. III. 164. Pythias XLVIII.

XLVIII. III. 164. Pythias
 LIII. III. 164. Pythias LXI.
 III. 165. 3. Pythias LXIII.
 III. 165. 3. Pythias LXIX.
 III. 165. 3.
 Pythionice, meretrix Harpalo
 nupta eiusque monumentum I.
 143. 4.
 Pythis, Delphi fil. III. 160. 3.
 Pythium, Pergamenorum III. 112.
 2.
 Pytho et Delphi eadem urbs III.
 160. 3. unde hoc nomen acce-
 perit, ibid. Pytho Apollini cu-
 rae II. 11. 1. Vide et Delphi.
 πυθακλῆς I. 206. 8.
 Pythocles, Eleus, quinquertio
 II. 154. 3.
 Pythocritus. Sicyon. tibicen et
 victor Pyth. et Olymp. II. 180.
 pila cum inscriptione ei erecta
 Olymp. ibid.
 Pythodotus, Corinthius, eiusque
 statua III. 173.
 Pyttalus, Lampidis fil. victor
 Olymp. II. 189. 7.
 Pytius. Thessalus, Amaryncei
 pater II. 7. 8.

Quadrangulae statuae II. 450.
 4. 452. 1. 453. 3. 408. 4.
 Arcadibus familiares II. 498. 4.
 Quercus species tres II. 385. 1.
 e quercu simulacra (ἐβαν) II.
 400. 2.
 Quingentorum curia et annuus
 senatus apud Athenienses I.
 13. 4.
 Quinquertium, eius institutio II.
 33. eius exercitatio imbecilli-
 tati nervorum medetur II. 135.
 4. eius saltus et tibiārum con-
 centus II. 77.

Ράβδς (ῥα) δάφνης ἕδειν, de Hesio-
 do III. 91. 2.
 Rabies ex canis morsu, aquae
 potu sanatur II. 406. 2.
 Rex annuus apud Athenienses
 eiusque magistratus regnum
 appellatus I. 11. 1. regis cada-
 ver in hostium potestate finire,

Spartanis probrosum fuit III.
 42. regnum Argis triplex I.
 242. 4. de regno cursus certa-
 men propositum II. 5. 3.
 ῥάξος Troezeniis quid I. 304. 9.
 ῥάξος ῥεπειδς, ibid.
 Phacius; Certensium coloniam in
 Asiam ducit II. 242. eius uxor
 et liberi II. 242. 243. III. 103. 1.
 ῥακῶτις, oppidulum Aegypti II.
 93. 5.
 Rhadamanthys, Gortynis pater
 II. 513. 2. Vulcani fil. ibid.
 eius sedes in Elysio, ibid.
 ῥαδίνη, eius et Leontichii monu-
 mentum, ubi amore affecti vo-
 ta nuncupant II. 254. 6.
 Rhaeteae, locus ubi Alpheus et
 Gortynius confluunt II. 440. 3.
 ῥαμνοῦς, demus Atticus, eiusque
 memoranda I. 127. 2. 3. 1.
 ῥαμνοῦντι deae pater II. 250.
 1.
 Rharus Triptolemi pater I. 51.
 ῥαριν πιδίον, ubi primum semina
 iacta et fruges enatae I. 147. 6.
 Rhea, Saturni uxor, a Giganti-
 bus adiuvatur contra Satur-
 num II. 462. 2. Neptunum
 enixa infantem in ovium grege
 abdit et pullum equinum Sa-
 turno vorandum offert II. 369.
 2. post partum a Nymphis lu-
 stratur II. 477. 2. ubi Satur-
 num oblato saxo deceperit II.
 462. 2. III. 135. 3. Iovis infan-
 tis custodiam Idaeis Dactylis
 committit II. 29. Rheae erro-
 res II. 377. 2. spelunca II. 462.
 2. eius ministrae nymphe II.
 494. 2. templum I. 66. 7.
 Rheae saxum Saturno voran-
 dum offerentis simulacrum III.
 9. 5.
 Rhegina regio, eius et Locridis
 terminus II. 147. Rheginae
 regionis locustae non vocales,
 ibid.
 ῥηγινίδας, Phalcis fil. Phliantem
 occupat I. 225. 1.
 ῥήναια insula eiusque situs I. 592.
 4.

Rhenus,

Rhenus, fluvius *ῥηνός* II. 439.
2. eius belluae I. 580. marini
pisces I. 580.

Rhetorum schola Athenis II. 193.

Ῥήτιον, locus Arcad. II. 2.

Rhexibius, Opuntius, victor O-
lymp. II. 196. 5.

Rhinocerotes, etiam Aethiopici
tauri appellati II. 50. III. 63.

Rhion, promontorium eiusque
situs II. 319. 7.

Rhipe, insula II. 427. 7.

Ῥήϊος, fluvius marine aquae,
Proserpinae sacer I. 144. 1. ex
Euripo ad Eleusinem profluit
I. 269. 7.

Ῥῆ (litera ρ) prisca consuetudine
transpositum I. 386. 3.

Rhodus, insula, terrae motu
quassata I. 203. 1. II. 486. 3.

Rhodi muri I. 569. 5. Rhodii
Olympio Iovi mulctam solvunt
II. 93. 4. a Lacedaemoniis ad
Athenienses deficiunt II. 152.

Demetrium fortiter propulsant
I. 24. 6. Rhodiorum in Lindo

donarium Delphi. III. 207. 3.

Rhodiorum Athletarum statuae
II. 150. 1.

Rhodus, locus Machaoni sacer I.
449. 7.

Rhoeus, vel Rhoecus, Ambryssen-
sis, Phocensium contra Thes-
salos dux III. 142. 4.

Rhopalus, Phaeiti fil. I. 201. 4.

Rhoxane, Oxyartae filia eiusque
ex Alexandro M. fil. I. 22. 3.
III. 24. 2.

Ῥήιον, locus Megarid. I. 156. 2.

Rhypes, una ex XII. Achaiae
urbibus II. 254. 3. funditus
eversa ab Augusto et incolae
Patras translati II. 302. 5. eius
rudera II. 321. 4.

Robur, hominibus additur simu-
lacri cuiusdam Apollinis bene-
ficio III. 268. 4. robur insigne
Pulydamantis II. 143. 3. 144.
robur singulare Milonis II. 178.
179.

Roma, eius initia II. 485. 2. Ro-
mae forum ab Augusto stru-
ctum II. 493. Romanum fo-

rum magnitudine, structura et
aeneo tecto insigne III. 158.

Romana civitate donatorum
filii, si inter Graecos censeban-
tur, quid lex poposcerit II.
486. 3.

Romani, Atheniensibus auxilia
mittunt contra Philippum Ma-
ced. I. 140. 4. Aetolis et Athe-
niensibus auxilia mittunt II.
261. Graecis suspecti II. 262.

Achaeos iniquius tractant II.

268. 5. Graecas urbes armis
et muris nudant I. 178. 2. Ro-

manorum primus Mummius
dona misit Olympio Iovi II.

106. Romanorum Graeciae
praesidium domicilium II. 65. 2.

Romanorum *ῥωμαῖα* III. 62.

Romanorum nominum ratio II.

261. Romanorum imperato-
rum templum I. 430. 1. II. 224.

1. statuae II. 89. 5. 201. 7. III.
168. 4.

Romanus senator victor Olymp.
II. 88. 4.

Rosa, Veneri sacra II. 223. 5. e
rosis *ῥοσά* lignum a putredine

defendit III. 136.

Rubrica pictae simulacrorum
Bacchi facies I. 185. 5. II. 338.

4. 475. 4.

Rupes, ponte in hostes delaben-
tes III. 229. 3.

Sabbe, Berosi et Erymanthes
filia, Sibylla apud Hebraeos
III. 186. 5.

Sacadas, Argivus, tibicen pri-
mus Pythicum cantum tibia

cecinit Delphis I. 262. 9. eius

ῥαῖα in certaminibus I. 553.

eius victoriae Pyth. II. 179. 4.

III. 163. 3. monumentum I.

262. 9. statua III. 91. 2.

Sacaea, insula Aethiop. II. 230.
4.

Sacerdos impuber I. 306. 3. II.
494. 2. 336. 3. III. 283. sacer-

dos *ῥουφόνος* I. 91. 4. 110. 11.

sacerdotum castimonia II. 334.

8. 388. 1. sacerdos virgo II.

303.

303. 7. 305. 1. velata II. 203.
2. nupta II. 363. 8.
Sacerdotii Melienici lex I. 493.
4.
Sacrificia, divitum et tenuiorum
III. 271. sacrificiorum ritus
varii II. 467. 5. 472. 6. sacri-
ficia sine victima et vino I. 98.
6. sacrificia singularia I. 392. 9.
II. 304. 7. 306. 2. sacrificia no-
cturna, ibid. sacrificii et pom-
pae simulacrum aeneum III.
208.
Sacrilegia, divinitus punita III.
105. 194. 4.
Saefara, Celei filia I. 145. 2. 146.
3.
Sagittae felle serpentino tinctae I.
322. 4. sagittarum usus prisco
tempore Graecorum solis Cre-
tensibus fuit I. 85. 4.
Sais, Aegyptium nomen Miner-
vae III. 37. 2.
Salagus, Oenopionis fil. e Creta
cum patre et fratribus in Chi-
um migrat II. 248. 6.
Salamis, Asopi filia I. 134. 2.
Salamis, insula I. 134. 2. ab
Atheniensibus recuperata I.
154. 4. vastata I. 134. 2. eius
memoranda I. 135. 2. 138. 1.
eius simulacrum quo habitu II.
46.
Salmonens, eius filia pictura
expressa III. 254.
Salus, vixit Σωτηρία.
Samia, Maeandri filia, Ancaei
uxor eiusque liberi II. 246. 2.
Samia, oppidum Elidis II. 22. 1.
Samicum, regio Elidis II. 19. 3.
eius spelunca II. 82. 6.
Samicus, locus editus II. 22. 1.
23.
Samii pugilis statua cum inscript.
II. 131. 4.
Samos, insula et urbs a Ionibus
condita II. 246. 1. eius situs ib.
conditores, incolae II. 246. 2.
3. memoranda II. 247. 4. ad
Samum insula III. 35. 3. Sa-
mii sua recuperant II. 240. 5.
6. 247. 3. statuam erigunt Al-
cibiadi II. 137. Lyfandro Olymp.
II. 136. 6. 137. Samiorum
elogium II. 131. 4. proditio II.
269.
Samothrace, insula olim Darda-
nia II. 247. 3. eius incolae qui
ei hoc nomen dederunt, ibid.
Σαμψούχος, herba III. 86.
Samus, Ancaei et Samiae fil. II.
246. 2.
Samus equi nomen II. 163.
Sandion Hyperionem occidit I.
165. 3.
Sangarius, fluv. II. 375. 4. eius
filia et de ea fabula II. 298.
Sanguis in sepulcrum effunditur
III. 153. 7. sanguine agni gu-
stato vaticinatur mulier I. 267.
1.
Saon, Acraephniensis, Tropho-
nii oraculum detegit III. 129.
1.
Sapai, popul. eorumque rex a
Perseo oppugnati II. 271. 2.
Sapientes Graecorum olim multa
per aenigmata elocuti sunt II.
370. 2. Sapientes Graeciae
septem I. 84. 1. Sapientum
Graeciae septem catalogus et
dicta Delphico templo inscripta
III. 232. 1.
Σαπυσιλάτων, mons postea Arach-
naeum I. 273. 9.
Sarapis, numen Aegypt., eius
templum Athenis I. 64. 4. tem-
pla in Aegypto, ibid. templa
in Graecia I. 311. 10. 390. 5.
II. 315. 6. Sarapidis ἱερόν, ἱερόν
τέμενος I. 194. 7.
Sardeis, Lydiae regia, opibus
intignis I. 365. 3. 540.
Sardinia (Σαρδῖα) insula I. 438. 2.
eius magnitudo, bonitas, do-
men vetus et incolarum varia
genera III. 200. 2 -- 203. urbs
prima III. 202. 4. coelum III.
204. 6. animalia et plantae III.
204. 5. 205. 7. Sardiniae et
Corsicae distantia III. 203. 5.
204. 6. Sardinia invaditur ab
Atheniensibus I. 113. 4. in Ro-
manorum potestatem venit II.
295. 2. Sardorum donarium
III. 200. 1.
Σαρδάνιος γέλας III. 205. 7.

Sardus,

- Sardus, Maceridis fil. cognomento Hercules III. 200. 2. eius statua aenea III. 200. 1.
- Sarmatae, vide Sauromatae.
- Saron, rex Troezenis nimio venationis studio perit I. 293. 7. 294.
- Saronis palus, antea Phoebaea I. 294. 7.
- Saronia, festum Dianae I. 304.
- Sarpedon, cum Cretenfibus in Lyciam profugit II. 244. 4. pictus quo habitu III. 262.
- Σαρπηνης, daemon et Corybantis cognomen II. 226. 5.
- Saturnus, liberos devorat II. 369. 2. ubi falcem abiecerit, qua patrem Uranum exsecuit II. 321. 4. a Rhea Neptunum et Iovem enixa bis decipitur, ibid. II. 462. 2. III. 135. 3. cum Iove in Olympicis ludis luctatur II. 350. 1. eius regnum, templum et aurea aetas (χρυσόων γένε) II. 28. 4. Saturni et Rheae templum I. 66. 7. Saturni sacra III. 202. 1.
- Satyrī eorum sedes. forma, libido I. 86. 6. 7. Satyrus Praxitelis I. 71. 1. 72. Satyrī Baccho poculum praebentis simulacrum I. 72.
- Satyrīdes insulae, earumque incolae Satyrī I. 87. 7.
- Satyrus, Eleus, Lysimactis fil. ex Iamidarum gente, victor Olymp. II. 139. 3.
- Saxum, rude pro simulacro, prisco more III. 73. 3. 81. 1. saxo naturali elaborata signa Gratiarum III. 119. 1. saxum musicum I. 161. 1. saxum iaculis confossum I. 170. 6. saxa ingentia lutei coloris et humani corporis odore III. 151. 3. saxa sponte in Galatas delapsa III. 229. 3. saxa cantu Amphionis ducta III. 53. 5.
- Saunium, fons III. 296. 3.
- Saurus, latro ab Hercule interfectus II. 310. 3. eius monumentum, ibid.
- Σαῦρον δειράς II. 310. 3.
- Sauromatae, ab Antonino domiti II. 486. 4. Sauromatarum thoraces, arcus, sagittae, victimae I. 78. 8. 79. Sauromatis nullum ferrum I. 78. 8.
- Scaea, Danaī filia, Archandri uxor II. 235. 3.
- Scamander, fluvius Troadis III. 112. 3.
- Σκαμβωνίδης, demus Attic. I. 145. 2.
- Σκάνδεια, Cytherorum navale I. 433. 1.
- Σκάρφεια, Locrorum I. 287. 3. II. 286. 2.
- Scedafus, eiusque filiarum funestus interitus ac dirae III. 40. 3. 41.
- Scelere polluti homines in Enmenidum sano furore corripiuntur II. 332. 4.
- Σκῆνωμα, locus vel aedificium I. 406. 6.
- Scephrus, Tegeatae fil. II. 512. 1. eius caedes et post mortem honor, ibid.
- Sceptrum Iovis a Vulcano elaboratum et a Mercurio ad Pelodis posteros delatum III. 133. 6. eius numen et cultus praecipuus apud Chaeronenses III. 133. 6. sceptrum Iovis Olympii magnificum II. 44. 1.
- Schedius, Iphiti fil. rex Phocens. III. 150. 1. Phocensium ad Troiam dux III. 259. ad Troiam mortem appetit III. 293. Schedii pugionem tenentis et gramine coronati picta effigies III. 259.
- Scheria, insula, postea Corcyra I. 196. 2.
- Σχιστὸς ὁδός, ubi Oedipus patrem occidit III. 8. 3. 154. 2.
- Schoeneus, Boeotus, eius in Arcadiam adventus documentum II. 461. 8.
- Σχοινεύς, locus Arcadiae II. 461. 8.
- Σκιάδιον, ancilla fert puellae adstans II. 318. 4.
- Σκιμαχούντος habitu statua II. 161.
- Scias, Spartae, ubi conciones habentur I. 383. 8.
- Sciathis, mons Arcad. II. 391. 1.

- Σκιερία ἱερὰ, Bacchi II. 414. 1.
 Σκιλλοῦς, urbs Triphyliae II. 24.
 3. eius reliquiae, fata, memo-
 randa II. 24. 3. 4. Scyllantii
 Triphyliae II. 70. 1. ab Eleis
 deficiunt II. 214. et evertuntur
 II. 24. 3.
 Scionaei, popul. I. 57. 5.
 Scios vel Scion I. 458.
 Scipio Κερχιδουακός appellatus,
 bello Punico finem imponit II.
 447. 4.
 Sciron, latro immanis a Theseo
 in mare abiectus I. 11. 1. I.
 173. 12.
 Sciron, Polemarchus Megarens.
 I. 172. 10.
 Sciron, Pylae fil. I. 151. 5.
 Σκίρων, regio I. 139. 3.
 Scirone, via I. 172. 10.
 Scirtonium, oppid. Arcad. II. 433.
 Scirus, fluv. I. 139. 3.
 Scirus, vates, ex Dodona venit
 I. 139. 3.
 Σκώλου rudera III. 14. 3.
 Σκολεῖται, collis Megalopol. II.
 446. 3.
 Σκοπὴ, Epámanondae II. 283. 4.
 Scopius, pater Alciodoci II. 13.
 Scotane, locus Arcad. II. 416. 6.
 Σκοτινᾶς, vel Scotina, locus I.
 372. 7.
 Σκοτεινὰ et Σκοτίσσεια urbs II. 342.
 3. eius calamitas ab Alexandro
 Pheraeo illata II. 142. 2.
 Scutum, aureum cum Medusae
 capite et inscriptione II. 40.
 inaeratum et interius varia pi-
 ctura exornatum II. 198. scuta
 inaurata XXI. a Mummio in
 templo Olymp. dicata II. 41.
 scuta Argolica I. 272. 6. scuta
 Gallica III. 211. 3. scuti insigne
 gallus gallinaceus II. 113. 5.
 scuti insigne aquila I. 513. 4.
 scuti insigne draco III. 242.
 scutorum insignia Laconica I.
 557. 3. scutorum usus primus
 I. 272. 6. cum scutis cursus II.
 34. 53. 7. Vide et Clypeus.
 Scylla, Nisi filia, Minoi Megara
 prodit et in mare abicitur I.
 309. 7.
 Scyllaeum, promontor. I. 309. 7.
 8.
 Scyllis, Scionaeus, urinandi arte
 insignis III. 210. Xerxis classi
 exitium affert et statua orna-
 tur, ibid. eius filia Cyane,
 ibid.
 Scyppion, oppid. Colophon. II.
 245. 5.
 Scyras fluv. eiusque etymon I.
 441. 1.
 Scyros, insula, ubi Lycomedes
 Theseum e medio sustulit I. 62.
 6. 63. a Cimone capta et ever-
 sa I. 341. 6. ab Achille everfa I.
 82. 6. in Scyro Achillem cum
 virginibus vixisse, non refert
 Homerus, ibid.
 Scythiae, Indis permisti II. 230.
 4. Σκυθικὸν γένος II. 485. 3.
 Σεβαστὸς Romanis Augustus I. 375.
 4.
 Σεβερδαί, vide Θυμιάματα.
 Sebrium, locus I. 394. 2.
 Sebrus, Hippocoontis fil. eiusque
 heroum I. 394. 2.
 Securis, Pisandri aenea I. 341. 6.
 securis in iudicium vocata I.
 91. 4. 110. 11. secures Delphis
 dicatae III. 192. 1.
 Sedecim mulieres apud Eleos Iu-
 noni peplum contexunt II. 70.
 2. 71. 3. 224. 8. vide et Mulie-
 res.
 Selasia, ab Achaeis in servitu-
 tem redacta I. 210. 2. eius ru-
 dera I. 373. 9. ad Selasiam
 pugna et clades II. 259. 2. 501.
 Seleadas, Lacedaemon. victor
 Olymp. II. 188. 4.
 Selemnus, formosus adolescentu-
 lus a Venere in fluvium muta-
 tus II. 320. 2. 321.
 Selemnus fluv. II. 320. 1. 2.
 Σελεύκεια urbs, eius conditor, si-
 tus, incolae I. 59. 3. eius feli-
 citas II. 455. 1.
 Seleucus, Antiochi fil. ab Anti-
 gono pulsus, a Ptolemaeo re-
 cipitur I. 23. 4. 57. 1. Mle-
 siis simulacrum Apollinis red-
 dit I. 59. 3. II. 492. 2. Seleu-
 ciae conditor I. 59. 3. II. 455.
 1. eius futurae felicitatis pro-
 digia

- digia I. 57. 1. eius res bello gestae, ibid. interitus I. 58. 2. pietas et iustitia I. 58. 3. statuæ I. 57. 1. II. 186. 1. statua equestris II. 164. 1. fama II. 186. 1.
 Seleucus, Nicator appellatus II. 507.
 Σελεύης Ὀδύρ I. 446. 1.
 Σελεύς, rex Aegiali II. 234.
 Selinos, fluv. Achaiae II. 325. 3.
 Σελινεύς, pagus Lacon. I. 430. 6.
 Selinuntii, Siculi, ab Carthaginensibus pulsi II. 201. 7. eorum thesaurus Olymp. ibid.
 Semele, Cadmi filia, ex Iove peperit III. 16. 1. Semeles connubium Actaeoni a Diana praeripitur III. 8. 3. de Semeles partu, interitu, sepultura singularis fabula I. 438. 3. Semele a Baccho ex inferis reducta I. 296. 2. 322. 5. eius monumentum et simulacrum III. 50. 4. thalamus III. 37. 3.
 Σεμελὶ θεῶν, Hesiodo Ἐρινύες I. 108. 6. Sicyoniis Ἐμμενίδας I. 218. 4. earum templum I. 108. 6. templum et sacra I. 218. 4. arae I. 122. 2. II. 331. 1.
 Senes XXVIII. Spartanorum I. 348. 3.
 Senex, (τέρας) apud Gytheatas appellatus Nereus I. 427. 8.
 Σηπία, mons II. 398. 2.
 Σηπιάδες petrae II. 437. 9.
 Σήψ, serpentum species, describitur II. 358. 4. de his vide etiam II. 398. 2.
 Sepulcrum, admodum insigne II. 318. 4. sepulcra duo magnificentissima II. 399. 3. sepulcra regum Epiri a Lysimacho diruta esse, num credibile I. 34. 10. 35.
 Sepultura, caesis ad Aegospotamos Atheniensibus a Lysandro negata III. 102. 6. sepulturae ratio apud Sicyonios describitur I. 203. 3.
 Σήρ, insectum, nens, describitur II. 229. 4. eius natura, pabulum, opus, ibid.
 Paus. T. III.
 Σήρ, fluvius II. 230. 4.
 Serapis, vide Sarapis.
 Serapion, Pancratiastes, Alexandrinus, eiusque timiditas II. 97. 7. eius victoria, statua, in Eleos merita II. 220. 4.
 Σήρες, popul. Aethiopiae II. 230. 4. eorum cultura, serum et ferici II. 229. 4.
 Σήρια, insula II. 230. 4.
 Serpens, viae dux II. 370. 2. Serpens Σήψ II. 358. 4. 398. 2. serpentes XXX cubitorum I. 283. 1. serpentes alati III. 65. atri, ibid. serpentes in Sardinia nulli III. 204. 6. serpentum caudae pro pedibus sunt Boreae II. 82. 1. serpentibus pastus venenum vel auget, vel immittit III. 85. 2. 86.
 Servi, ad bellica munia obeunda in libertatem vindicantur II. 287. 4. ad vallum muniendum educuntur in bellum I. 478. monomachia Dianae sacerdotum impetrantes I. 280. 4. manumissi rursus sub hasta veniunt II. 292. 5. servis strenuis publicae sepulturae honos tributus I. 114. 6.
 Sesostris, eius simulacrum I. 161. 2.
 Sibylla, Aegyptia III. 187. 5. Babylonia III. 186. 5. Cumana III. 186. 4. Delphica III. 182. 183. Erythraea III. 185. 4. Hebraea III. 186. 5. Sibylla antiquissima III. 182. Sibyllae cognominatae plures feminae fatidicae III. 182. sq. Sibyllae monumentum cum inscript. III. 185. 3.
 Sibyllae vaticinium de terrae motu Rhodi I. 203. 1. de duobus Macedoniae Philippis II. 264. 5. de clade Atheniensium ad Aegospotamos III. 174. 5. 6.
 Sicani, Sicillam incolunt II. 112. 3.
 Sicarii, virginum habitu I. 466. 2.
 Siccitas, totam Graeciam premeus, Aeaci precibus amoveatur I. 173. 13. 289. 6.
 Sicilla,

- Sicilia, collis Atticae II. 384.
 Sicilia, insula, Siciliam incolentes populi II. 112. 3.
 Siculum mare II. 110. 1.
 Sicull, popul. Siciliae II. 112. 3.
 Sicyon, Marathonis fil. I. 178. 1. aliis Metionis, aliis Erechthei, aliis Pelopis fil. I. 200. 3. 201. Sicyoniae, et Aegialae urbi nomen dat I. 201. 3. Lamedonti opem fert, ibid.
 Sicyon, urbs, a Sicyone Marathonis fil. denominata I. 178. 1. 200. 2. eius situs II. 348. 1. a Dorienfibus expugnata I. 202. 4.
 Sicyonia, a Tolmide vastata I. 103. 6.
 Sicyonii, Messeniis auxilla mittunt I. 509. 4. ab Aegiratis dolo repelluntur II. 335. 2. in Achaeorum Synedrium cooptantur I. 208. 3. litis inter Atheniens. et Oropios iudices II. 275. 2. Sicyoniorum reges I. 197. 5. 198. tyranni I. 207. 1. 2. memoranda I. 203 -- 206. 212 -- 218. gymnasium I. 216. 6. portus I. 222. 2. Sicyoniorum sepulturae ratio I. 203. 3. thesaurus Olymp. II. 64. 7. 197. 2. 198. thesaurus Delph. III. 178. 1. Sicyoniis Isthmicorum ludorum cura demandata I. 183. 2.
 Side, Danae filia I. 432. 9.
 Side, oppid. I. 431. 9.
 Side, Pamphylicae oppid. II. 440. 2.
 Siderum insolitae species II. 327.
 Sidonii cuiusdam de Aesculapio fabula II. 322. 6.
 Siga, seu potius Onga, Minervae nomen apud Phoenic. III. 37. 2.
 Silenus, eius patria, sedes, uxor I. 442. 2. cum Apolline certamen I. 262. 9. templum II. 223. 6. Sileni ortu mortales, eorumque sepulcra, ibid. Sileni, Satyri seniores I. 26. 6.
 Σιληνός, fluv. II. 24. 4.
 Sillus, Thrasymedis fil. I. 244. 7.
 Σιζοιον, planta I. 399. 3.
 Simangelus, Boeotarcha III. 41.
 Simulacrum de coelo delapsum I. 99. 7. XV. pedum II. 448. septempedalia II. 424. 2. nuda et vestita I. 291. 1. simulacrorum ligneorum materies II. 400. 3. simulacro apponitur mensa cibis et bellariis referta III. 133. Vide et statua.
 Simus, Phiali fil. rex Arcadiae II. 362. 5.
 Simus, Temeni fil. I. 463. 5.
 Simylus, Messenius, eius donarium II. 317. 2.
 Sinis, latro, a Theseo occisus I. 142. 3. 179. 4. Σινυοκάμπτως unde dictus I. 179. 3. 4.
 Sinoe, nympa, Panis nutrix II. 445.
 Sinon, Ulyssis socius III. 246.
 Σινωπή, via Elidis, eiusque erymon II. 220. 6.
 Σιφίων insula, eiusque aurifodinae III. 178. 2. eorum thesaurus Delphis dicatus, ibid.
 Sipte, Thraciae urbs II. 122. 8.
 Sipylus, mons, ad Sipylum Magnetes I. 74. 3.
 Σιφίαι, agri finis inter Clitorios et Psophidios II. 417. 6.
 Σιφίοι II. 418. 2.
 Σιφίην νῆα, denominat Sophoclem I. 76. 2. cum Sirenis cantu comparatur suaviloquentia, ib.
 Sirenes, Acheloi filiae, a Musis viciae et pennis privatae III. 107. 2. Sirenum insula ossibus plena III. 161. 3.
 Sisyphus, a Medea regnum Corinthi accipit I. 191. 8. cur apud inferos punitus I. 195. 1. Melicertem humat et in eius honorem Isthmia instituit I. 179. 3. Sisyphi filii I. 192. 3. frater et posteri III. 108. 5. sepulcrum I. 183. 2. Sisyphi saxum in rupis verticem volventis picta effigies III. 264.
 Sithnides, nympae, earumque aqua I. 152. 1.
 Smaragdi σφεγγς II. 393. 5.
 Σμῆνος, fluvius I. 440. 6.

- Smicythus**, Choeri fil. Rheginus II. 117. 4. plura de eo, ibid. eius donaria Olymp. II. 107. 115. 2 -- 117.
- Σμιάξ** et **μυρίων** I. 549. 6. e Smilace simulacra conficiebantur II. 400. 2.
- Smyrna**, Ionum civitas I. 33. Smyrna vetus II. 249. 1. nova eiusque conditor II. 250. 1. Smyrnaeorum templum Aesculap. I. 277. II. 252. 4. fluvius Meles II. 254. 6. pugna cum Gyge I. 531. 3. III. 88. 2. eorum ludi II. 177. 1.
- Socrates**, Sophronisci fil. Gratiarum signa Athenienlibus fecit I. 84. 8. III. 112. 2. a Pythia hominum sapientissimus nominatus I. 84. 8. eius de Platone somnium I. 119. 3.
- Socrates**, Pellenensis, victor Olymp. II. 154. 1.
- Sodamas**, Argivus I. 367. 4.
- Sodamas**, ex Asso, victor Olymp. II. 140. 5.
- Sol**, currui insitens II. 48. 3. Sol Taurum permeat III. 52. 3. Solis orbis caligine obductus II. 327. Solis mensa a quibus ostenditur I. 128. 4. II. 228. 1. Solis scyphus I. 400. Solis simulacrum I. 195. 7. II. 223. 5. Solis occasus arte expressus III. 211. 3. Soli sacer gallus gallinaceus II. 113. 5. Soli mactantur equi I. 420. 5. Solis arae I. 195. 7. 242. 3.
- Sol** **Ἑλίουθεος**, eius ara et etymon I. 298. 8.
- Sol**, Hercules II. 450. 4.
- Sol**, **Σωλῆς** II. 450. 4.
- Solis arae** (**ἡλίου βωμοί**) locus Arcadiae, ubi Arcadis sepulcrum II. 374. 2.
- Solon**, Atheniens. legislator I. 57. 1. Solon Athenienses ad Salaminem armis repetendam legis instigat I. 154. 4. eius in bello Cirrhaeo consilium et stratagema III. 297. 4. 5. statua aenea I. 57. 1.
- Solyra**, urbs Hebraeorum, ab Imperat. Rom. diruta II. 399. 3.
- Somnium**, eius simulacrum I. 214. 2. Somnii visiones eventu comprobatae III. 146. 4. 304. 7. somniorum interpretes I. 133. II. 104. 5.
- Somnus**, Musis amicus I. 297. 5. Somni nutrix et effigies II. 79. somni frater mors I. 408. 1. eius simulacrum, ibid. sacra cum Musis communia I. 297. 5. Somnus cognomine **Ἐπίδωρος** I. 214. 2. Somni leonem sopientis simulacrum, ibid.
- Sophanes**, Decelensis, Eurybatem interfecit I. 113. 4.
- Sophius**, Messenius, victor Olymp. II. 132. 1.
- Sophocles**, Leontis fil. **Σοφοκλῆς** I. 141. 1.
- Σωφρονισκῆς λίθος**, quo Hercules ictus, insania liberatus est. III. 34. 1.
- Σόρων**, Arcadiae silva II. 416. 6.
- Soror**, et coniux I. 459. 3. soror amata a fratre III. 98. 6. 99. sororem uxorem ducere, Aegyptiis licitum I. 25. 1.
- Sors**, in ludis Olymp. II. 218. 2. sortes in galeam coniciuntur II. 113. 5. in fortibus ducendis dolosa fraus I. 462.
- Sofandrus**, Sofandri fil. Smyrnaeus, in Olymp. lud. mulcatur II. 96. 7. 219. 3.
- Sosigenes**, ex iis, qui Megalopolitanis **τελετῶν** magnarum Dearum instituerunt II. 450. 4.
- Sosipolis**, Daemon patrius Eleorum II. 203. 2. eius sanum, sacra, etymon II. 203. 2. 3. 204. sanum et imago quo habitu picta II. 226. 4.
- Sostratus**, Pellenensis, victor Olymp. II. 154. 1. 299. 6.
- Sostratus**, Herculis amasius, eius sepulcrum et parentatio II. 297. 4.
- Sostratus**, Sicyonius, Pancratiastes, cur **Ἀργεοχέρειος** dictus II. 138. 1.
- Sodates** Cretensis, victor Olymp. II. 196. 5.

Σπέρεια, eius templum et statua
II. 313. 2. fanum et sacra II.
325. 2.

Sous, Proclis fil. I. 355. 1.

Sparta, Eurotae filia, Lacedae-
monis uxor I. 330. 3. eius si-
mulacrum I. 236. 3. 411. 5.

Sparta, urbs; a quo condita et
denominata I. 330. 3. postea
Lacedaemon dicta I. 374. 1.
terrae motu concussa I. 114. 7.
542. II. 331. 1. a Pyrrho op-
pugnata I. 47. 5. ab Arato
capta I. 216. 1. 2. 562. 3. re-
gium imperium abdicat I. 211.

3. Spartae muri deiecti II.
263. 3. 507. muri reiecti II.
267. 4. Spartae magistratus
I. 374. 2. Spartae *γέροντες*
XXVIII. I. 347. 3. tyranni I.
562. 4. Spartae memoranda
I. 374. 2. 404. arx I. 404. 2.

arcis memoranda I. 404. 3. 409.
Spartae regum familiae
duae I. 331. 5. Spartae magi-
stratum sigillum I. 378. 8. iu-
ventutis exercitia I. 377. 7.
390. 6. 392. 8. 9. iuventutis
exercitia ad Achaeos translata
II. 263. 3. Spartae exitium,
pecuniae studium III. 102.

Spartiatas, Peloponnesiis suspe-
cti I. 490. 1. Megalopolitanos
invadunt et superantur II. 436.
8. eorum avaritia I. 469. 1.
470. eorum, qui Thermopylis
occubuerunt, monumentum I.
388. 1. Spartanis Augustus
dat Thuriam I. 567. 2.

Σπαρτιάδαι, ex eorum genere Epa-
minondas II. 383. 5. eorum
nomina et nominis ratio III. 16.

1. ubi e terra enati III. 31. 1.
Sparton, Phoronei fil. I. 236. 3.
Sparton, Tifameni fil. II. 255.
2.

Spasma, ab Aesculapio sanatum
I. 276. 7.

Spectrum, Taurosthenis II. 158.
1. Herculis cum femina coit
II. 164. 2. Actaeonis saxo in-
siciens III. 121. 4.

Speculum, mirum II. 467. 4. fa-
tidicum II. 314. 5.

Σπηλαίται, Dii quidam appellati
III. 267.

Speluncae ruinam fulcire conatur
Polydamas II. 145. 4. Spe-
luncae memorabiles III. 237.
238.

Σπέρχεις, fluv. a Brenno ponte
iunctus III. 218. 1. eius vadum
stagnans III. 217. 4. Sperchio
pro Achillis salute coma vove-
tur I. 142. 2.

Σφαργία, insula, eius situs I.
592. 4. ad illam pugna et La-
cedaemoniorum clades I. 47. 4.
546. 1. 592. 4.

Σφαργίς, quinam apud Lacedae-
monios dicantur I. 391. 6.

Sphaeria, insula, postea Hiera di-
cta I. 305. 1.

Sphaerus, Pelopis auriga II. 42.
eius monumentum I. 305. 1.

Σπύρις Troezenis fil. Attici demi-
conditor I. 295. 8.

Sphinx, eius genus, sedes, latro-
cinia, aenigma III. 79. 89.

Sphinges, pueros Thebanorum
rapientes II. 44. 2.

Sphragidium, antrum Nympha-
rum et oraculum III. 13. 5.

Sphyrus, Machaonis fil. Alexa-
noris frater I. 264. 4.

Spicis coronati pueri II. 308. 1.

Spinis eradicandis Hercules ad
laborum patientiam se confir-
mat II. 218. 1.

Spintharus, Eubuli pater I. 115.
7.

Σπινδορέως II. 69. 6.
Sponsa, de sponsa, patris et
sponsi certamen I. 483. 5.

Σπινδορέως I. 90. 3.

Stadia, e terra aggesta I. 281. 6.
II. 205. 5. III. 69. 1. Stadta
CLXXX. unius diei iter III.
275. 2.

Σταδιοδρομίας, eorumque *ἀγῶν* O-
lymp. II. 205. 6.

Stanni tenuis lamina, libelli in-
star convoluta I. 549. 6.

Statua, XXX cubitum I. 414. 3.
statua XXXV. cubitorum III.
195. 1. statua aenea XII. pe-
dam II. 445. aenea XXVII. pe-
dam

- dum II. 106. unius cubiti II. 449. 1. trium pedum II. 449. 3. aenea omnium antiquissima I. 406. 6. ad solis ortum resonans I. 161. 2. statua homicidii rea et in mare abiecta II. 166. 2. statuam suam portat Milon II. 178. statuæ quadrangulæ II. 450. 4. 452. 1. 453. 3. statuæ *ἐκ πηλὸς* I. 10. 4. *ἐκ τῆς γῆς* I. 11. 1. lignæe (*ξύνα*) facie, manibus et pedibus marmoreis II. 314. 4. II. 425. 4. 448. 1. lignæa auro et coloribus exornata, facie, summis manibus ac pedibus eburneis II. 336. 3. statuæ ferreæ III. 208. 5. ferrearum statuarum primus artifex I. 384. 8. Vide et simulacrum.
- Statura portentosa III. 152. 4. statura XL cubitorum II. 443. 3. staturæ grandioris corpora I. 135. 3 -- 137.
- Στάζουσα πηγὴ* I. 204. 5.
- Στενικλῆς* Atheniens. ab Eleis appellatur *ἀγνὴ* II. 65. 2.
- Stenyclerus, heros I. 578. 5.
- Stenyclerus, regia Messeniae I. 463. 4.
- Στενικληρικὸν πῶδον* I. 578. 5.
- Στεφανίτης ἀγνὴς* II. 179. 4. III. 163. 3.
- Sterope, Atlantis filia, Oenomaï uxor II. 41.
- Στίβρις* vel *Στίρις*, oppid. Phocid. III. 149. 2. eius situs, nomen, memorabilia III. 286. 5. 287.
- Stirltæ incolæ III. 287.
- Στήθαϊον* I. 437. 2.
- Steunos, antrum Phryg. II. 357. 2. III. 267. 3.
- Sthenelaidas, unus ex Ephoris Laced. Peloponnesiaci belli auctor I. 359. 10.
- Sthenelas, Crotopl fil. I. 234. 1. eius fil. Gelanor I. 246. 3.
- Sthenelus, Capaneï fil. Argivorum rex I. 243. 4. Cyllarabæ pater, ibid. et 261. 8. Thebanae oppugnationis socius I. 251. 4. Iovis trioculi signum Argos deportat I. 267. 5. 268. ex Anaxagoridarum genere I. 295. 9. Stheneli fors in divi-
- sione spoliiorum Traianorum II. 491. 2. eius sepulcrum I. 262. 10. statua III. 176.
- Στίρις*, demus Attic. III. 286. 5.
- Στέμιον*, Olymp. II. 64. 8.
- Stomius, Eleus, victor Olymp. II. 132. 1.
- Storea, vestis nautica III. 254.
- Stratagema, Agesipolidis II. 371. 5. Arati II. 379. Brenni III. 217. 4. Cimonis II. 371. 5. Demetrii, Philippi filii I. 559. Diaei, Achæorum ducis II. 281. 4. Epaminondæ III. 42. Hyperesiensium seu Aegyptiarum II. 335. 2. Illyriorum I. 587. 4. Lacedæmoniorum I. 496. 497. Messeniorum I. 557. 3. Neoclis, Thebani III. 5. Panormi et Gonippi sodalium I. 550. 1. 551. Phocensium III. 140. 2. 143. 5. Pyrrhi I. 44. 1. 45. Solonis duplex III. 297. 5. 298. virginis cuiusdam I. 524. 4. stratagema amatorium Leucippi II. 407. 2. 408. politicum Anaximenis II. 195. 3. nauticum Scyllidis III. 210. 1. stratagemata Homerica I. 557. 4. 558.
- Στρατή*, insula in Ladone fluvio II. 427. 7.
- Stratius, Clymeni fil. III. 116. 1.
- Straton, Aegienf. victor Olymp. eiusque porticus II. 322. 5.
- Straton, Alexandrin. victor Olymp. II. 93. 5.
- Stratonicea, urbs II. 94.
- Στραπτή λαίη* I. 283. 2.
- Στραπτή παχὺς* I. 304. 9.
- Strigili armatus Mercurius Eubœenses in fugam vertit III. 66. 2.
- Strongyle, insula ignivoma III. 179. 3.
- Strophius, plectus III. 237.
- Strophus, Crisi fil., Pyladis pater I. 288. 4.
- Strophius, Pyladis et Electrae fil. I. 237. 5.
- Στροφίδης τῶν ἀπτόνων* (h. e. Struthocamelus) sustinet Arfinoen III. 95. 1.

- Στρούβας, promontor. I. 317. 3.
 Στρούχνος, planta III. 289. 1.
 Stymphalus, et Στύμφαλος, Elati
 fil. II. 357. 3. Arcadis nepos
 II. 410. 1.
 Stymphalus et Στύμφαλος, fons et
 urbs a Stymphalo denominat.
 II. 357. 3. Stymphali urbis
 situs, conditio, memoranda II.
 410. 1. -- 413.
 Stymphalus, Arcadiae palus I.
 269. 7. II. 411. 3. 413. 6.
 Stymphalus, fons et fluv. I. 189.
 5. II. 411. 3. 413. 6. fluvius
 terram subit et in Argolico
 agro profluens Erasinus dicitur
 II. 411. 3.
 Stymphalides, aves, de iis plura
 II. 411. 4. 412. Stymphalides
 artis opere expressae I. 43. 2.
 Στροφέ, popul. Euboeae II. 102.
 1. a Dryopibus oriundi II. 584.
 6.
 Styx, Oceani fil. II. 402. 1. eius
 maritus et proles ibid.
 Styx, fluv. apud inferos II. 403.
 1.
 Styx, aqua ex altissimo vertice
 destillans II. 402. 5. 403. 1.
 Stygis aquae venenum eiusque
 vis II. 403. 2. 404. eius veneno
 Alexander M. periisse fertur II.
 405. 2.
 Suada, vide Πεισθ.
 Subligaculorum usus in certami-
 nibus I. 169. 1.
 Subterranea Deorum sedes nulla
 est I. 443. 4.
 Συμετιός, Lycaonis fil. II. 355. 1.
 Sumatia, vel Sumetia, oppid.
 Arcad. eiusque conditor II. 354.
 eius situs et rudera II. 464. 5.
 Συμέτιον oppid. Arcad. II. 432. 3.
 Sunium, promontorium, eius
 situs, portus, templum I. 3.
 Supplicum violatio divinitus pu-
 nita I. 343. 1. 344. 5. 542. II. 331.
 1. II. 326. 5. supplicum venia soli
 Pausaniae negata I. 407. 7.
 Suibus ad vaticinia uti, Cyprio-
 rum inventum II. 130. 2.
 Sufa, regia Persidis I. 366. 3.
 Sybaris, adolescentulus, pictus
 II. 149. 4.
 Sybaris, Italiae oppid. postea
 Lupia dicta II. 200. 6. Syba-
 ritum thesaurus Olymp. ibid.
 Sybariades, Lacedaem. victor
 Olymp. II. 34.
 Sybotas, Dotadae fil. Messenio-
 rum rex I. 465. 6.
 Σύνη, Aethiopiae finitima, um-
 brae expers II. 471. 5. supra
 Syenen habitantes I. 128. 4.
 Sylla, capit Athenas I. 74. 3. 75.
 eius crudelitas et sacrilegia I.
 75. III. 24. 4. 25. III. 105. 4.
 morbus teterrimus et mors I.
 75. III. 105. 4. eius donaria III.
 91. 1. tropaea de Taxilo III.
 131. 4. Syllae militum rapinae
 III. 221. 3.
 Συναλὸν vel Συναλόν, oppid. Sardi-
 niae III. 203. 5.
 Syllis, nymphea, eiusque ex
 Apolline fil. I. 201. 3.
 Symbola, locus Arcad. II. 516.
 1. 2.
 Symmachus, Aeschyli fil. palaes-
 trita II. 126.
 Symmachus, Messen. victor O-
 lymp. II. 131. 5.
 Συμπασάς, pater quidam dictus II.
 337.
 Synallaxis, nymphea II. 216. 4.
 Synedrium, Achaicum II. 258.
 Synedria Graeciae a Romanis
 sublata et restituta II. 293. 6.
 7.
 Synnis, eius filiae ex Theseo
 filius Melanippus III. 239.
 Συνορίς, in ludis Olympicis quid
 II. 34. συνορίς τελεία II. 126. Πω-
 λικὴ III. 165. 3.
 Syracusae, a Carthagenens. op-
 pugnae I. 44. 5. Syracusa-
 norum thesaurus Delph. III.
 180. 4.
 Syri, ad Orontem II. 130. 4.
 Syria, dea eiusque templum I.
 568. 2. II. 337.
 Syringes, Aegypti locus I. 161.
 2.
 Σύρμα Ἀντιγόνης, regio unde dicta
 III. 75. 2.
 Syrus, vel Syrnos, Cariae oppid.
 I. 449. 7.
 Syrus, fluv. Arcad. II. 458. 1.
 Sys,

Sys, fluv. ad Olympum III. 95.

Syithas, fluv. I. 205. 7. 206. I. 222. 2.

Tabules, Persa II. 241.

Taenarium, lucus Neptuni I. 382. 5.

Taenarum, oppidum, postea *Κατανα*, eiusque situs et memoranda I. 244. 6.

Taenarum, promontorium, eius situs, portus et memoranda I. 443. 4. 444. 5. unde denominatum I. 389. 2.

Taenarus, eius monumentum I. 389. 2.

Taenia, victoriae signum II. 208. 10. III. 67. 3. taeniae et flores iniiciuntur Aristomeni honoris causa I. 512. 4. taeniis incincta basis II. 450. 5. taeniis incingitur tunica III. 126. 4.

Talaos, Biantis fil. I. 201. 3. eius sepulcrum I. 255.

Talaus, Crethei fil. II. 426. 5.

Ταλασία, eius inventor II. 356. 1.

Taleton, Taygeti montis vertex I. 420. 5.

Tali, adolescentiae ludicrum II. 223. 5. III. 256. tali fatidici II. 333. 6.

Τάλας, Cretis fil. II. 513. 2.

Talus, Oenopionis fil. II. 248. 6.

Talhybius II. 109. 2. eius monumentum et ira et Lacedaemon. et Atheniens. I. 382. 6. sepulcra et parentatio II. 324. 7.

Tanagra, Aeoli vel Asopi filia III. 60. 2.

Tanagra, Boeot. oppid., eius conditor, fines, memoranda III. 60. 2. 3. 66. 2. 67. de Tanagra oppressa donarium II. 40.

Tantalus, Iovis et Plutus fil. I. 259. 4. 260. cum Pelope in Asia habitavit II. 56. 4. eius furum et iuramentum subdolum III. 256. poena apud inferos pictura expressa III. 264.

sepulcrum I. 259. 4. II. 56. 4.

Tantali duo I. 259. 4.

Tantalus, Thyestae vel Brontei fil. I. 259. 4. eius caedes et uxor Clytemnestra I. 241. 2. eius ossa et sepulcrum I. 259. 4.

Tantali portus II. 56. 4. Tantali lacus II. 401. 3.

Tanus, fluv. I. 326. 7.

Τάφρος ἡ Μεγάλη, ad eam pugna I. 474. 2. 516. 2.

Taras, Neptuni fil. heros III. 178. 4. eius statua III. 191. 5.

Taras, fluvius Italiae III. 178. 4.

Taraxippus, Olympicus, quid et unde denominatus II. 207. Isthmicus et Nemeaticus II. 208. 209. Delphicus III. 296. 4.

Tarentum (*Τάρων*) Italiae oppid. maritimum, maximum et opulentissimum III. 178. 3. de colonia Lacedaemoniorum Tarentum deducta et Tarenti conditore narratio III. 177. 3. Tarentinorum cum Romanis bellum et legatio ad Pyrrhum I. 42. 2. Tarentini cum finitimis barbaris bellum gerentes ab Archidamo adiuti I. 371. 5. III. 177. 3. 191. 5. eorum donaria Delph. III. 177. 3. 191. 5.

Τάρων, oppid. Cretae III. 199. 3.

Tartarus, eiusque Dii Titanes II. 467. 3.

Tartessus, fluv. et oppid. Iberiae II. 197. 3. 198. Tartesium aërs II. 197. 2.

Taurius, fluv. postea Hyllicus I. 303. 7.

Taurus, Cnossius seu Cretensis I. 104. 9. II. 43. 2. Taurus, in coelo III. 53. 4. taurus aeneus Corcyraeorum et de eo narratio III. 171. 2. tauri Aethiopici II. 50. III. 63. 2. Paeonici III. 63. 2. taurorum Paeonicor. venatio III. 188. 2. 189. tauri portatio, festum II. 406. 1. taurini sanguinis potu castimonia exploratur II. 334. 8.

Ταυρολέων et *Ταύρου παῖς*, Attalus dictus III. 196. 2.

- Tauri**, Scythiae gens I. 164. 1. naufragos immolant Scythicae deae, ibid.
Taurica dea, de eius simulacro et sacris I. 401. 6 -- 403.
Tauropolis, Cleonis filia I. 163. 8.
Taurossthenes, Aegineta, victor Olymp. II. 158. 1. eius spectrum, ibid.
Taxilus, Mithridatis dux I. 74. 4. 75. III. 280. 2. 281. a Sylla devictus I. 75. III. 131. 4.
Taygete, Atlantidis filia, a Neptuno et Iove aufertur I. 412. Lacedaemonis ex Iove mater I. 330. 2. 420. 2.
Taygetus, mons I. 330. 2. 420. 2. eius vertex et memoranda I. 420. 5. 421. arva I. 477. 1.
Teaspis, Persa I. 346. 7.
Tectoreni III. 245. 1.
Tegea, olim regio, post urbs Arcadiae e IX. conflata, II. 489. 1. 490. Tegea Alei regia II. 358. 5. eius situs, res gestae et memoranda II. 489. 1 -- 498. 512. conditor II. 354. 489. 1. 490. 1. tribus quatuor II. 514. 3.
Tegeatae, oppugnantur a Spartanis I. 340. 5. 356. 3. Tegeatarum et Lacedaemoniorum fines II. 516. 1. Tegeatarum asylum I. 240. 7. 349. 6. de Lacedaemoniorum manublis donaria III. 171. 3.
Tegeates, Lycaonis fil. II. 354. 489. 1. eius filii et uxor Maera II. 512. eius et uxoris monumentum II. 498. 4.
Τελαμῶνες ἰσθμῶτες βαβυλωνίαις I. 220. 6.
Telamones duo II. 397. 3.
Telamon, Aeaci fil. ob fratris caedem exulat I. 287. 2. redit in exilium I. 290. 7. Periboeam uxorem ducit I. 162. 4. Telamonis filii I. 135. 2. I. 287. 4. Telamonis saxum I. 135. 2.
Telchin, Europis fil. I. 197. 5.
Telchines, popul. olim in Cypri III. 56. 1.
Telecles, Samius II. 392. 5. III. 301.
Teleclus, Archelai fil. rex Spartae I. 326. 6. interficitur I. 356. 4. 466. 2. eius fil. I. 337. 7. 477. 3. heroum I. 397. 7.
Telecrates, Leucadius, Lyfandri socius ad Aegospotamos III. 173.
Teledamus, eius sepulcrum I. 237. 5.
Τηλεγένυ, Pharidis filia I. 565. 2.
Telemachus, Eleus, victor Olymp. II. 176. 6.
Telephanes, Samius, tibicen, eius sepulcrum a Cleopatra exstructum I. 171. 9.
Telephus, Herculis ex Auge fil. II. 498. 5. ubi a cerva altus II. 517. 5. cum Arcadibus in Asiam traiecit I. 18. 6. cum Graecis ad bellum Troianum proficiscentibus configit I. 18. 6. III. 20. 7. eius fil. I. 449. 7. cultus Pergami I. 449. 7. II. 54. 2. Telephi et Achillis pugna, arte expressa II. 491. 4. Telephi et cervae nutricis effigies III. 96. 2.
Telefarchus, Syrorum ad Orontem dux III. 217. 4. eius fortitudo et mors III. 222. 1.
Τηλεφῶρος, dicitur Pergamenis Euamerion I. 220. 7.
Telestes, Aristodemi fil. e Bacchiadarum genere I. 193. 4.
Telestas, Messenius, victor Olymp. II. 177. 1.
Τηλετῆ (initia), eius ritus tabulae inscripti II. 463. 1. Τηλετῆς simulacrum Orpheo aditans III. 91. 3.
Telles, Tisameni fil. inter Achaeorum principes II. 255. 2.
Tellias, Eleus, vates Phocentium III. 142. 4. eius statua III. 143. 4.
Tellis, pictus III. 248. 1. ex eius posteris Archilochus poeta, ibid.
Tellon, Thasius, victor Olymp. II. 164. in fine Cap.
Tellus, magna dea I. 122. 2. Telluris oraculum II. 64. 8. III. 155.

155. 3. Telluris et Neptuni oraculum commune III. 155. 3. 156. Telluris fil. Anax I. 137. 5. filius Hyllus I. 138. 6. Telluris aedes I. 378. 8. 383. 7. ara I. 122. 2. II. 64. 8. II. 498. 6. Telluris simulacrum sedens II. 314. 5. Telluris a Iove pluviā petentis simulacrum I. 90. 3. Tellus, Κουροτρόφος, eius aedes I. 81. 3. Tellus, 'Ευρύστενος, eius aedes II. 334. 8. Τηλέωνος, unus ex Cabiraeis III. 77. 6. Τημέθια, mons Messen. I. 582. 2. Τημένου πόλις, Lydiae urbs I. 137. 6. Τημένιον, castellum Argivorum I. 324. I. Temenus, Aristomachi fil. I. 244. 6. sorte fallit fratris Aristodemi filios I. 461. 3. 462. generi nimis studiosus a filiis e medio tollitur I. 245. I. eius fil. et nepos I. 225. I. eius filii I. 283. 3. 284. Temeni filii patricidae et sororicidae I. 284. Temeni monumentum I. 324. I. Temenus, Pelasgi fil. Iunonis educator II. 411. 2. Temenus, Phegei fil. II. 420. Τέμενος, a τέμνειν dictum II. 148. 3. Temesa vel Temessa, urbs Italiae, ab Heroe diu vexata II. 148. 3. 149. Τήμιος, oppid. II. 56. 4. Templum, aereum III. 158. cereum, et pennaceum III. 157. 5. frondeum, ibid. filiceum III. 158. templum commune omnium Deorum Athenis I. 21. 5. I. 67. 9. templum inaccessum II. 377. 2. 445. geminum I. 270. I. II. 203. 2. 373. I. templum forma insolita II. 223. 7. porticibus circumquaque περιεσπυλος II. 224. I. templum, speluncae forma I. 243. 4. sine tecto I. 155. 5. et alibi templum vetus novo circumdatum II. 377. 2. templum, quod semel tantum quotannis aperitur II. 478. 4. templa a profanis aedibus seiuncta I. 197. 4. III. 67. 2. templa vetustissima I. 298. 9. III. 157. 5. templa Peloponnesi oranium praestantissima II. 479. 5. 491. templa Ionum praestantissima II. 250. 2. 251. Tenea, oppidum eiusque incolae I. 197. 3. Τενέαι, fons II. 389. 4. Teneatrica porta I. 196. 3. Tenedus, insula, antea Leucophrys a Tenne seu Tene nomen habet III. 192. 2. Tenedii, Alexandriae incolis se adiungunt III. 193. 2. Τενεδίων περιέχει ἀποκύπτειν τι, pro-verb. de praefracte negantibus III. 193. 2. Τήνορος, Apollinis et Meliae fil. vates III. 32. 5. 78. I. Τηνέου πέδιλον III. 78. I. Τήνιος, Aegaei maris insulares II. 102. I. Tennes, sive Tenes, Cycni fil. novercae insidiis et maris periculo superatis Tenedo insulae nomen dat III. 192. 2. Τήνις, insula, eiusque incolae II. 244. 3. Teiorum balneae II. 253. 5. Tereus, Procnes maritus, Philomelae vitium infert I. 20. 4. 159. 8. eius monumentum, regia, interitus, ibid. poena et metamorphosis III. 153. 6. Τερμιασίτης, seu Τερμιαίτης, postea Lycii I. 69. 4. Terra, edidit primos homines II. 443. 3. mater III. 187. 5. terram et aquam poscit a Graecis Darius I. 382. 6. Terrae motus, quibus urbibus calamitatem importavit I. 203. I. II. 326. 5. 329. 7. terrae motuum plures species II. 326. 6. 329. Tessera bellica, a duce datur I. 530. 3. III. 143. 4. obscoena III. 83. 3. Tesserarum lusoriarum inventor I. 251. 3. III. 260. I.

- Testudo**, Indica II. 417. 6. marmorea II. 416. 3. testudines marinae et terrestres quomodo diversae I. 173. 12. testudines iugentes in Arcadiae sylvis II. 416. 6. e testudinibus lyrae conficiuntur II. 401. 4. 417. 6. 517. 5.
Tethrin, fluv. Cretae I. 104. 9.
Tethronium, vide Tithronium.
Teucer, Telamonis fil. se patri de caede Aiæcis purgat I. 111. 12. Teucridae reges Cypriorum usque ad Euagoram I. 287. 4.
Τευκρίδα, Boeot. locus, eius situs et memoranda III. 56. 1. de Teumessia vulpe narratio, ibid.
Teuthrania, postea Pergamus I. 16. 5. a Pergamo denominata I. 39. 2.
Teuthras, Atheniens. I. 443. 3.
Teuthras, dynastes in campis ad Caicum, eiusque uxor II. 259. 6.
Τευθράων, urbs Lacon. a Teuthrante condita I. 443. 3.
Texturae et lanificii inventor II. 356. 1.
Thalamae, oppid. Messen. I. 331. 4.
Thalamae, oppid. Lacon. I. 426. 6. eius memoranda I. 446. 1. incolae Thalamatae, ibid.
Thalamus, aeneus Acrisii I. 265. 7. III. 153. thalami thesaurorum II. 197. 2.
Thalus, Milesius, e VII. sapientum numero III. 232. 1.
Thales, Gortynius, Lacedaemonios morbo liberat I. 52. 3.
Θάλας, una ex Gratiis III. 112. 1.
Thallades, locus Arcad. II. 424. 2.
Θαλλώτης dea, altera Horarum ab Atheniensibus culta III. 110.
Thalpius, Euryti et Therophones fil. II. 12. 4.
Thamyris, Philammonis et Argiopes fil. Thrax seu Odryses, oculis captus, lyram in fluvium abiecit I. 577. 4. 579. 7. tantum vincit III. 162. 2. eius statua III. 91. 2. picta effigies III. 259.
Tharypus, eiusque stirps I. 39. 1.
Tharyx, Phigalensis, Aristomenis gener I. 540.
Thasus, Agenoris fil. ad Europam quaerendam nave profiscitur II. 114. 7.
Thasii, eorum origo et donaria II. 114. 7. Thasiis sterilitas qua ratione levata II. 166.
Thasium mormor I. 66. 6.
Thaumasium, mons Arcad. eiusque situs II. 463. 2.
Theagenes, Megaridis tyrannus I. 106. 1.
Theagenes, Thasius, eius parentes, victoriae Olymp. statua, honores divini II. 164. 2--167.
Theagenes mulctatur in Olymp. certaminibus II. 147. ei secundus Clitomachus II. 183.
Theano, Antenoris uxor, eiusque filii picti III. 246.
Theantus, Lepreata, victor Olymp. II. 153. 3.
Theares, Hermionensis, Lysandri socius ad Aegospotamos III. 173.
Thearidas, Boeotarcha III. 216. 3.
Theatra, insignia enumerantur I. 280. 5.
Thebe, Asopi filia, urbi nomen dedit I. 196. 2. eius statua II. 100. de Thebes patre contentio I. 196. 2.
Thebae, Boeot. a quibus conditae et denominatae I. 200. 2. III. 17. 3. *ἑπτάφυλος* III. 17. 3. 26. 3. Alexandri ira everfae II. 294. a Cassandro restitutae I. 554. III. 23. 1. a Metello captae II. 288. 5. Thebarum post regium imperium, status, res gestae, fortuna varia III. 21. 1--23. Thebarum potentia et urbs valde attrita II. 454. III. 24. 4. 25. Thebarum VII. portae earumque nomina et memoranda III. 26. 3--28. 69. 1. Thebae urbis simulacrum I. 571. 8. ad Thebas septem I. 251. 4.
Thebani,

- Thebais regio, Thebaidis et Plataeensis regionis fines I. 199. 2. Thebaidis primi incolae et reges III. 15.
- Thebani, cum Minyis bellum gerunt III. 28. 1. Orchomeniis tributarii III. 117. 2. Agelilaum sacra facientem adoruntur I. 365. 2. a Ptolemaeo attriti I. 31. 2. ad principatum evecti ab Epaminonda II. 383. 5. agrorum partem a Sylla ademtam recipiunt III. 25. 4. Thebanorum victoria splendidissima III. 42. 4. lex de captivis III. 47. 2. thesaurus Delphic. III. 180. 4. donarium Delph. III. 190. 3.
- Thebais, poema, vide Ind. scriptor.
- Thebae, Aegypti urbs, eiusque opes imminutae II. 454.
- Θεικάλων II. 68. 4.
- Θεικίλοτος, sacerdos II. 69. 6.
- Θηγανούσα, insula I. 584. 7.
- Thelpusa, nympa, Ladonis fluvii filia II. 424. 2.
- Thelpusa, regio II. 419. 2.
- Thelpusa, Arcad. oppid., eius situs, denominatio II. 424. 2. 3.
- Thelxion, Apidis fil. eiusque posterus I. 197. 5.
- Themis, Horarum mater, eiusque simulacrum II. 74. eius templum I. 80. 1. ara II. 64. 8. Themidum ara I. 298. 8.
- Themiscyra, ad Thermodontem ab Hercule obsessa et capta I. 7. 1. I. 55. 2. Amazonum sedes I. 159. 7.
- Themisonium, Phrygiae oppid. eiusque antrum III. 267. 3.
- Themisto, Homeri mater III. 233. 3.
- Themisto, Ptoi mater III. 71. 3.
- Themistocles, Neoclis fil. II. 509. 2. navale Atheniens. exstruit I. 4. 2. muros Atheniensium I. 8. 2. Xerxem e Graecia expulit II. 509. 2. honor, qui Themistocli Olympiae habitus est II. 504. 3. Themistoclis donum de Perficis manubiis ab Apolline Delph. repudiatum III. 193. 3. Themistoclis sepulcrum I. 4. 2. statua I. 64. 3. effigies picta I. 4. 2.
- Themistocles, Poliarchi fil. pronepos Themistoclis superioris I. 140. 1.
- Theochrestus, Cyrenaeus, ἱερογέρτης et victor Olymp. II. 170.
- Theoclus, vates Messen. I. 510. 5. 512. 2. 525.
- Theodamus, Cnidius, Lysandri socius ad Aegospotamos III. 173.
- Theodectes, Phaselita, eius sepulcrum I. 142. 3.
- Theodorus, Eleus, victor Olymp. II. 187. 7.
- Theodorus, pastor, Herophiles Sibyllae pater III. 186. 4.
- Theodorus, tragicus histrio celeberrimus I. 141. 2. eius monumentum, ibid.
- Θεοὶ καὶ ἄγγελοι, eorumque templum II. 488. 5.
- Theognetus, Aegineta, victor Olymp. II. 157. 1.
- Theogonus, Eleus II. 191. 4.
- Θεομυλίδας, locus Spartae I. 388. 2.
- Theophiles, Epidaurius II. 174. 4.
- Theophilus, Archon Atheniens. III. 147. 1.
- Theophrastus, Themistoclis fil. I. 141. 1.
- Theopompus, Damareti fil. victor Olymp. II. 162. 2.
- Theopompus, Heraeensis, Aristomenis gener I. 540. 1.
- Theopompus, Midiaeus, Lysandri socius ad Aegospotamos III. 173.
- Theopompus, Nicandri fil. rex Spartae I. 356. 5. Theopompo regnante Messenicum bellum exoritur I. 467. 3. Theopompus Lacedaemoniorum in Messeniaco bello dux I. 339. 2. 479. 3. contra Euphaem tendit et repellitur I. 483. 3. 484. Theopompum non ab Aristomene occisum esse asseritur I. 475. Theopompus bello Messeniaco finem imposuit, ibid.
- Theopompi

- Theopompi maiores I. 467. 3. posterī I. 507. monumentum I. 401. 5.
- Theopompus, Agenoris pater II. 146. 1.
- Θεοπέα Delia I. 121.
- Θεοπέος, Delphos missus ad consulendum oraculum I. 487. 2.
- Theotimus, Eleus, Moschionis fil. victor Olymp. I. 191. 3.
- Theoxenia, Apollinis ludi II. 341. 2.
- Theoxenus, Parrhasius II. 432. 2.
- Theras, Autefionis fil. Thebanus I. 332. 6. Aristodemi filiorum tutor I. 461. 3. coloniam deducit in insulam Callisten I. 332. 7. 396. 4. II. 238. 2.
- Therae maiores I. 396. 4.
- Therae parentant Theraei I. 333. 7.
- Thera, insula, antea Calliste I. 332. 7. 396. 4. 238. 2.
- Therae, locus I. 421. 5.
- Θεραμένη, Dexameni filia II. 12. 4.
- Therapne, Lelegis filia I. 417. 9.
- Therapne, vicus Lacon. I. 392. 9. 417. 9.
- Theridas, Achaens, Romam missus II. 284. 2.
- Thermae, in Atarneo I. 588. Lebedi II. 243. 2. Methanorū I. 307. 2.
- Thermius, Haemonis fil. Oxyli frater II. 13.
- Thermodon, fluv. Boeot. III. 57. 3.
- Thermopylae, II. 286. 2. Thermopylis conveniunt Amphictyones II. 325. 3. intra Thermopylas Graecia III. 219. 1. Thermopylae etiam Pylae dictae III. 219. 2.
- Thero, Martis nutrix I. 417. 8.
- Thero, Phylantis filia III. 131. 3. eius ex Apolline fil. ibid.
- Theronice, Dexameni filia, eiusque maritus et fil. II. 12. 4.
- Thersander, Agamedidae fil. eiusque filiae I. 401. 5.
- Thersander, Polynici fil. II. 242. 1. rex Thebarum in Myfia occumbit III. 20. 7. eius monumentum ibid. statua I. 251. 4. III. 176.
- Thersander, Sisyphi fil. I. 192. 3. eius filii III. 108. 5.
- Thersilion, curia Arcadum II. 451. 1.
- Thersilochus, Coreyraeus, victor Olymp. II. 174. 4.
- Thersites, cum Palamede tesserris ludens III. 260. 1.
- Thersius, Thessalus, victor Olymp. II. 36. 1.
- Thesaurus, Minyae, inter miracula Graeciae, eiusque structura III. 120. 2. thesaurum ad pecuniam servandam primus extruxit Minyas III. 114. 3. thesauri Olympiae a pluribus exstructi et dedicati II. 197 -- 202. thesauri Delphis dicati III. 178. 1 -- 180.
- Theseus, Αἰγισθέης III. 255. Ἐγὶ-
ξθεσθέης II. 297. 3. Pitthei o filia nepos I. 295. 8. a Pelope
genus ducit I. 158. 5. II. 43. 2. ubi natus I. 304. 8. The-
seus XVI. annos natus patris
depositum tollit I. 104. 8. 303. 7. Theseus Helenam rapit I.
261. 7. I. 441. 7. Theseus et
Pirithous Helenam rapientes
I. 413. 9. Theseus Helenam
in matrimonio habet I. 303. 7. Pirithoum iuvat in uxore
ducenda I. 158. 5. cum Piri-
thoo in Thesprotidem expedi-
tionem facit I. 261. 7. The-
seus cum Pirithoo folio affixus
III. 254. Theseus cum Piri-
thoo in Thesprotide captivus
I. 61. 4. 407. 3. cum Amazo-
nibus pugnans victor discedit
I. 364. 8. palaestricus inven-
tor I. 150. 3. a Minoe in Cre-
tam abducitur I. 4. 2. 61. 3.
reportata in Creta victoria Dia-
nae templum statuit I. 296. 1.
Scironem latronem in mare ab-
licit I. 173. 12. Sinin latronem
punit et Graeciam latrocinis
purgat I. 142. 3. 179. 4. Apollini
Delio

- Delio ludos instituit II. 497. 2.
 Ariadne, quam abduxit, pri-
 vatur III. 130. 2. pro Oedipo-
 darum sepultura bellum gerit
 I. 149. 2. Theseus Athenien-
 sibus democratiae auctor I. 12.
 2. de Thesei pueri animo im-
 pavidio narratio I. 103. 8. 104.
 de Thesei iuvenis robore nar-
 ratio I. 63. 1. Theseus cum
 Centauris pugnans artis opere
 expressus I. 60. 2. II. 42.
 Theseus lyram tenens II. 82.
 1. de Thesei morte varia nar-
 rantur I. 61. 4. 62. 6. Thesei
 templum I. 60. 2. heroum I.
 62. 6. 120. 4. ossa solerter in-
 vestigata I. 341. 6. Theseo
 ubi sacra fiunt III. 181. 5.
 Thesei mater a Dioscuris capta,
 vide Aethra; Thesei effigies
 picta I. 12. 2.
 Thesei petra I. 303. 7.
 Θησίδης, ad quartam usque ge-
 nerationem regnum Athen.
 obtinent I. 13. 2. Thesidarum
 quis ultimus imperium tenuerit
 I. 245. 7.
 Thesmia, dea II. 396. 1.
 Thesmophoria, festum Cereris
 III. 279.
 Θησποδία, Atheniens. pictura
 expressi I. 14. 4.
 Θήβαια, Asopi filia III. 80. 4.
 Θήβαια, urbs Boeot., eius situs
 et memoranda III. 80. 4. 81.
 Thespienses a Thebano agmi-
 ne secessionem faciunt III. 41.
 Thebanos suspectantes Ceres-
 sum confugiunt III. 43. 1.
 expugnantur III. 44. 1. 2.
 Thespiensium praecipuum nu-
 men III. 81. 1. festum et ludi
 III. 96. 3. in Sardiniam colo-
 nia III. 202. 4.
 Thespius, ab Erechtheo oriun-
 dus III. 80. 4.
 Thesprotis Epirus III. 99. 3.
 Thesprotis Epirus regibus pri-
 vata, anarchia laborat I. 586.
 3. Thesprotidis memoranda
 quaedam I. 62. 5. Thespro-
 torum rex Theseum in vincu-
 lis tenet I. 61. 4.
 Thessali, equitatu et bellica arte
 praestantes III. 140. 2. 141.
 Ceresum oppugnant III. 44. 1.
 cum Euboeensibus de Oechalia
 disceptant I. 458. 2. cum Pho-
 censibus belligerantes ab illis
 fraude opprimuntur III. 140. 2.
 Thessalorum in Galatis repel-
 lendis alacritas III. 232. 8.
 Thessalorum equitatus ab Age-
 filao fugatus I. 363. 6. 7.
 Thessalorum equitum monu-
 mentum Athenis I. 113. 5.
 Thessalorum donarium II. 105.
 1. Thessalici boves I. 591. 2.
 Thessalonice, Philippi filia, Cas-
 sandri uxor II. 368. 5. ab An-
 tipatro occisa III. 24. 3.
 Thestius, Agenoris fil. Ledaë
 pater I. 387. 5.
 Thestius, eius filiae arte expres-
 sae I. 416. 4. cum Thestii L.
 filiabus Hercules una nocte
 concumbit III. 83. 5. 84.
 Thetis, in Pæum ipsam pren-
 santem anguem immittit (in
 artis opere) II. 80. 1. Thetis
 et Aurora pro filiis interceden-
 tes, arte expressae II. 98. 2.
 Thetis a Vulcano arma accipi-
 ens (in artis opere) II. 85.
 Thetidis templum et simula-
 crum ligneum I. 390. 4. statua
 I. 428. 2.
 Theutis, Arcadum dux ad Tro-
 iam II. 440. 3. de eius iracun-
 dia et morte narratio II. 440.
 3. 441.
 Theutis, vicus Arcad. olim urbs,
 eiusque situs et memoranda II.
 434. 3. 435. 5. 440. 3.
 Thisa, ad Lycaenum sita II. 434.
 3.
 Thisbe, nymphea Boeot. a qua
 urbs denominata III. 100. 2.
 Thisbe, urbs Boeot. eiusque si-
 tus et memorabilia III. 99. 2.
 100. eius ab urbe Bulli distan-
 tia III. 294. 2.
 Θησβία, una nympharum, a qui-
 bus Iupiter nutritus II. 470. 3.
 ubi inprimis culta II. 472. 7.
 eius effigies II. 495.

- Θυρεα*, urbs Arcad. postea pagus III. 470. 3. Methydriensibus finitima II. 440. 2.
Θυρεαία, regio Arcad. eiusque situs ac memoranda II. 472. 7.
Θυρεός, fluv. Arcadiae II. 459. 3.
Θυρεία vel *Θυρεία*, oppid. Arcad. II. 353.
Θυρεός vel *Θυρεός* II. 353.
 Thoas, Ornytionis fil. I. 192. 3.
 Thoas, Andraemonis fil. Atrei filiorum socius. In evertendo regno Priami II. 13. eius maiores et posterī, ibid.
Θυρεός, Arcad. II. 433.
Θυρεία, oppid. Arcad. eiusque conditor II. 444. 4.
 Thocnus, Lycaonis fil. II. 444. 4.
Θεαίε, Athenis, eiusque memoranda I. 18. 1. *Θεαίε*, aedificium rotundum Epidauri eiusque picturae I. 279. 3.
 Thorax et hasta ab Alexandro M. dedicata II. 29. 1. thorax hamatus ad draconem enecandum III. 80. 5. 81. thoraces cornel I. 79. 8. thoraces linei, ibid. II. 199. 4. thoracum veterum conditio et forma III. 243. 2.
 Thornax, in Laconia celebratur II. 438. 11. eius ex Iapeto fil. ibid.
 Thornax, mons, postea Coccygus I. 316. 2. eius memoranda I. 373. 10.
 Thorus, fluv. Sardiniae III. 203. 4.
 Thracia, populosissima I. 33. 6. Thracia montana II. 143. 3.
 Thraces ingenio et pietate Macedonibus praestant III. 88.
 Thraces Bacchi ope caeduntur a Thebanis III. 50. 4.
 Thracum mulierum facinus in Orphen III. 92. de Thrassiarum privilegio apud Erythraeos narratio II. 252. 3.
 Trachis, oppid. Phocid. III. 148. 2.
Θρακίον, Atticis, quod aliis *Ἰππώνα* II. 47. 2.
 Thrasis, Aristodemi pater II. 133. 2.
 Thrasyanor, Ctesippi fil. I. 445. 1.
 Thrasylbulus, Eleus, Aenei fil. ex lamidarum genere, Mantinensibus victoriam praedicit, ipse pugnae socius II. 129. 2. 375. 4. eius filius II. 176. 6. eius donarium Olymp. II. 179. 4. statua II. 129. 2.
 Thrasylbulus, Lyci fil. Athenas XXX. tyrannis liberat I. 112. 3. III. 35. 4. Thebanis opem fert I. 348. 5. eius sepulcrum et merita in Atheniens. I. 112. 3.
 Thrasylbulus, Eleorum praefectus, patriae hostes ex urbe elicit I. 361.
 Thrasyllus, dux exercitus Atheniens. II. 153. 2.
 Thrasymedes, Nestoris fil. I. 244. 7. 571. 9. eius monumentum I. 590. 2. picta effigies I. 571. 9.
Θραυσία, insula II. 27. 2.
 Thronium, oppid. Abantidis in Thesprotide II. 99. 3.
 Thronium, oppid. ad Boagrium; fluvium II. 99. 3.
 Thronus, in saxo, Geryonis I. 137. 6. throni cathedrae I. 414. 1. Throni *γραφὸν βουφόνων* I. 314.
 Thurimachus, Aegyri fil. I. 198. 5.
 Thuria, oppid. Homero *Ἀνδρία* I. 567. 2. Spartanis datur ab Augusto I. 567. 2. eius situs et reliquiae I. 567. 2. 568.
 Thurius, gigas, eius pugna cum Hercule, arte expressa I. 412. 7.
 Thyamis, fluv. I. 39. 2.
 Thyestes, fratris uxorem stuprat et aurei velleris agnum accipit I. 241. 2. ab Atreo sceptrum Vulcani accipit III. 133. eius filius Tantalus I. 241. 2. 259. 4. sepulcrum I. 241. 2.
 Thyia, Castali filia, Bacchi sacrificica III. 160. 2. Neptuni concubina III. 253. picta, ibid.
 Thyia, Bacchi festum II. 227. 1.
 Thyiades,

- Thyiades, Atticae feminae, Bacchi et Apollinis sacra arcana in Parcaſſo operantes III. 151. 2. 268. 5. a Thyia dictae III. 160. 2.
- Thymbris, fluv. Romanor. Tiberis II. 485. 2.
- Θυμιάδην ἀλλοτρίαν τὸ θεῖον εἶπε-
σαι, proverb. graec. III. 91. 1.
- Thymoetes, Oxynetae fil. ultimus
Thesei posterorum rex. Athe-
niens. a Melantho regno priva-
tur I. 245. 7.
- Θύναι, piscium species III. 171. 2.
- Θύος, arbor, et simulacrum ex
ea confectum II. 401. 2.
- Thyraea, Phocidis urbs I. 192.
3.
- Thyraea, oppidum in Argivo-
rum agro II. 354. Aeginetis
electis data I. 288. 5. Vide et
Thyrea.
- Thyraeates sinus I. 326. 7. II.
354.
- Thyraeotas, Lycaonis fil. II. 354.
- Thyraeus, Lycaonis fil. II. 460.
6.
- Thyraeum, Arcad. oppid. II. 354.
460. 6.
- Thyrea, Argolidis locus, ubi
pugna Lacedaemon. et Argi-
vor. commissa I. 325. 5. III.
174. 6. Thyreatis regio et de
ea dimicatio I. 356. 5. in via
ad Thyreatidem memoranda II.
517. 3.
- Θυρεὶ καλὴν II. 403. 1. ratiū
vicem explent III. 218. 4.
- Θυρεῖς, vertex Taenari promont.
I. 445. 6.
- Thyrſus, cui aquila infidet II.
449. 2. thyrsō aquam elicit
Bacchus I. 592. 5.
- Tiara, magi capiti imponitur II.
120. 3.
- Tiaſa, Eurotae filia I. 410. 4.
- Tiaſa, fluv. I. 410. 4.
- Tiberias, palus, quam Iordanus
fluv. perlabitur II. 28. 3.
- Tiberis, fluv. Rom. II. 495. 2.
- Tibia, praecinitur pentathlis II.
77. tibiae inventor I. 297. 4.
tibiae cantus in praeliis apud
Lacedaemonios I. 406. 5. tibia-
- rum cantus certamina II. 179. 4.
180. III. 163. 3. tiliarum quin-
triagenera II. 38. 4. tibiae Grae-
cae II. 77. Phrygiae, ibid. tibia-
rum cantus Pythicus I. 262. 9.
II. 30. tibiae a Minerva abiectas
Marſyas ſuſtulit I. 89. 1.
- Tibicines, Apollini quomodo re-
conciliati I. 262. 9.
- Τίγρης, fluv. ad quem Seleucia I.
59. 3.
- Tigris, bestia quaenam III. 64. 4.
- Τιαφούρας fons III. 103. 1.
- Tilphusium, mons III. 102. 1.
- Timaeetus, Phliasius, victor
Pyth. III. 164.
- Τιμωγεῖδας, Thebanus, patriam
Xerxi prodidit II. 269.
- Timagoras, de eius amore et in-
teritu narratio I. 118. 1.
- Timalcus, Megareus fil. a Theseo
interfectus I. 156. 4. eius ſe-
puicrum I. 162. 3.
- Timandra, Tyndarei filia II. 360.
1.
- Timanthes, Cleonaeus, victor
Olymp. eiusque interitus II.
155. 3.
- Timarchus, Rhodius, Lyſandri
ad Aegospotamos socius III.
173.
- Timasitheus, Delphus victor O-
lymp. et belli gloria insignis
II. 156. 4. eius interitus II.
157. 4.
- Timasitheus, Crotoniates, cum
Milone non decertare audebat II.
178.
- Timeas, Polynicis fil. I. 251. 4.
- Τιμοκλείδας, Sicyonis tyrannus I.
207. 2.
- Timocrates, Rhodius, a Tissa-
pherne miſſus ad Graeciam
pecunia corrupendam I. 367.
4.
- Timolaus, Corinth. a Persis cor-
rumpitur I. 367. 4.
- Timolaus II. 507.
- Timon, hominum societatem fu-
giens, eiusque turris Athenis
I. 119. 4.
- Timon, Eleus, Aegypti fil. eius-
que currus Olymp. II. 169. 3.
eius victoriae Olymp. II. 10. 4.
186.

186. 2. statua cum epigrammate II. 10. 4. eius et filii victoriae et statuae II. 131. 4.
Timon, Tegeates II. 432. 2.
Timoptolis, Eleus, Lampidis fil. eiusque statua Olymp. II. 184. 3.
Timosthenes, Eleus, victor Olymp. I. 130. 4.
Timosthenes, Thasius, Herculis sacerdos II. 164. 2.
Timotheus, citharoedus et poeta, vide Indic. scriptor.
Timotheus, cononis fil., eius sepulcrum et elogium I. 117. 14. statua I. 12. 1. 90. 3. II. 137.
Tipha, (alii Siphæ) Boeot. oppid. eiusque situs et memoranda III. 100. 3. *Τίφας*, Tiphæ incolae, ibid.
Tiphys, navis Argus gubernator III. 100. 3.
Tiresias, vates III. 254. de eius longaevitate, metamorphosi, sapientia III. 103. 1. eius captivitas, mors, sepulcrum, ibid. mors et sepulcrum II. 242. III. 55. 3. eius filia Manto II. 242. III. 103. 1. Tiresiæ *ολευρνεύς* III. 48. 1. Tiresias pictura expressus III. 254.
Tiryns, heros, Argi fil. I. 273. 7.
Tiryns, urbs, eius situs, conditores, rudera I. 272. 7. 273. mur, inter Graeciae miracula I. 273. 7. II. 331. 3. III. 115. 3.
Tiryns ab Argivis excisa et Tirynthii Argos translata I. 239. 5. 272. 7. Tirynthiorum simulacra Argos translata I. 239. 5. II. 492. 2. Tiryns Proeti sedes I. 235. 2.
Tisagoras, eius donarium Delphi III. 208. 5. vide et Indic. Artific. h. v.
Tisamenus, Eleus, ex lamidarum familia, secundum oraculi essatum ex quinque certaminibus victor evadit I. 376. 6. 377. vates Graecorum in pugna contra Persas II. 181. 5. eius filius I. 376. 5.
Tisamenus, Orestis et Hermiones fil. Spartae et Argorum rex I. 244. 5. 331. 4. a Temeno oppugnatur I. 324. 1. Argis electus Achaïam petit I. 244. 7. ablonibus oppugnatur II. 235. 3. 236. eius interitus et sepulcrum II. 236. 3. eius filii II. 255. 2. consobrini I. 332. 5.
Tisamenus, Thersandri et Demonassae fil. I. 396. 4. Thebarum rex III. 20. 8. eius filius Autelion III. 21. 8.
Tisander, Cleocriti fil. victor Olymp. II. 174. 4.
Tisias, clarus rhetor et Gorgias in legatione ad Athenienses collega II. 193. pro Syracusana muliere orationem conscripsit, ibid.
Tisicrates, Crotoniata, victor Olymp. II. 159. 2.
Tisis, Alcidis fil. *Ἰσσις* a Messeniis Delphos missus I. 487. 2.
Tissaphernes, Ioniae satrapa I. 366. 3. capite mulctatur I. 366. 4.
Titan, Solis frater cur habitus eiusque sedes I. 219. 5.
Titane, regio unde appellata, eiusque memoranda I. 219. 5. 6. eius a Phlasiâ distantia I. 222. 3.
Titanes, Dii Tartari II. 467. 3.
Τιταφείδης, fluv. II. 403. 1.
Tithorea, nympa III. 269. 6.
Tithorea, vel Tithoraea, Phocidis oppid., eius situs, nomen, memoranda III. 268. 6. 269.
Tithorenses cur de Amphionis et Zethi monumento terram asportare studeant III. 52. 3.
Tithorense oleum III. 273. 11.
Tithraustes, Artaxerxis dux I. 366. 4.
Tithronium, seu Tethronium, Phocidis oppid. III. 148. 2. eius situs et memoranda III. 278. 6. 279.
Τίρσηος, mons I. 275. 4. 281. 8.
Titus, Romanorum in Graecia dux, Lacedaemonios oppugnat II. 506. 1. ad Graeciam liberandam missus III. 281.
Tityus,

- Tityus**, ab Apolline et Diana sagittis confixus (artis opera) I. 414. 9. III. 178. 1. eius proceritas et monumentum III. 152. 4. picta effigies III. 252.
Tlepolemus eiusque uxor Rhodi imperium tenentes I. 417. 10.
Tlepolemus, Herculis fil. ob caedem Argis exulat I. 262. 8.
Tlepolemus, Lycius, victor Olymp. II. 35. 3.
Τληπόλεμος, Archon Atheniens. I. 507.
Τληπολέμης, Aulonis pater I. 383. 7.
Tolmides, eius statua et res gestae I. 102. 6. 103. sepulcrum I. 116. 13.
Tonitribus sacra sunt II. 442. 2.
Torris, a Parcis Altheae datus et Meleagro fatalis III. 261.
Trachis, Phocid. oppid. III. 148. 2. eius rudera III. 222. 1. supra Trachinem trames per Oetam III. 225. 5.
Trachy, mons II. 389. 3.
Τράγος, Messenlis dicitur & ἰγνυός I. 526. 1.
Tragus, fluv. Arcad. II. 415. 2.
Tragicorum poetarum statuæ I. 76. 1.
Traianus, Romanor. imperator Mothonaeis libertatem reddit I. 586. 2. eius res gestae et opera magnifica II. 52. 4. eius statua II. 52. 4.
Trapezeus, Lycaonis fil. II. 353.
Τραπεζεύς, Arcad. oppid. II. 353. Hippothoi regia II. 361. 3. eius rudera II. 442. 1. signa Megalopolin translata II. 450. 3. Trapezuntii e Peloponneso abeunt II. 434. 4.
Τραπεζεύς, in Euxini ora II. 434. 4.
Τρεῖς, locus I. 233. 4.
Triangula columna III. 48. 1.
Triballi a Gallis oppugnantur III. 212.
Tribus, Atheniensium IV. et postea decem I. 18. 1.
Tricca, regio Messeniae deserta I. 461. 2.
Pauf. T. III.
Τρικωννίς, in Aetolia I. 321.
Triclaria, dea, eius templum II. 320. 7.
Tricoloni, urbs Arcad. II. 354. 433. eius situs memoranda II. 459. 6. 460. **Τρικολωνεῖς**, coacti Megalopolin transferuntur II. 434. 3.
Tricolonus, Hippodamiae procus II. 212.
Tricolonus, Lycaonis fil. II. 212. 354. eius filii II. 460. 6.
Tricrana, insula I. 310. 8.
Τρεῖς πηγάς, locus, ubi tres fontes II. 398. 1.
Tridentis figura in saxo I. 99. 6.
Triginta tyranni a Thrasybulo sublatis I. 112. 3.
Τρίγωνον, dicasterium Atheniens. I. 109. 8.
Trimarcisia, quid a Galatis oppelletur III. 214. 6.
Trinasus, castellum, unde ita dictum I. 429. 3. eius muri, ibid.
Trioculus dux II. 12. 5.
Τρεῖς δαί, locus Arcad. II. 464. 5.
Triopas, Cnidi conditor, eiusque statua III. 178. 1.
Triopas, Pelasgi pater I. 259. 2.
Triopas, Phorbantis fil. I. 234. 1. eius filia I. 453. 2.
Triphylia, regio, eiusque situs II. 19. 3.
Triphylus, Arcadis et Laodamiae fil. III. 171. 3.
Tripodisci, vicus I. 168. 7.
Tripolis, Arcadiae, oppid. II. 434. 3.
Triptolemus, Cereris arcana sacra edoctus I. 230. frumenti ferendi auctor I. 51. II. 301. 2. 350. 1. Anthaeae temeritatem punit II. 301. 2. eius parentes varie memorantur I. 51. eius currus, draconibus iunctus II. 301. 2. eius simulacrum I. 50. 2. 52. 3. templum, area et ara I. 147. 6.
Tripus, aureus super aeneo dracone III. 191. 5. tripus **Τρίπαλος** II. 52. 3. tripodes victoriae et virtutis praemia II. 78. 4. 249. 6. tripodes circum Iovis
F f **aram**

- aram I. 499. 5. tripodes aerei
 Amyclis, eorumque descriptio
 I. 410. 5. 411. 503. 2. tripodes
 lignei I. 499. 5. lutei I. 499. 6.
 tripodes *ἀνυγος* I. 572. 1.
 Tripodes, via Athenis I. 71. 1.
 Triremis, rostrum aeneum de
 Atheniensium clade I. 154. 4.
 Trisaules II. 396. 1.
 Tritaea, Achaeorum urbs II.
 318. 4. eius situs et memoran-
 da I. 318. 4. 319. 6. eius con-
 ditor I. 319. 5. Tritaeenses in
 Arcadum centum transeunt I.
 318. 4.
 Tritaea, Tritonis filia III. 319.
 5.
 Tritaeus, Megalopolitanus II.
 436. 8.
 Triton, Africae fluv. II. 430. 4.
 III. 105. 5.
 Triton, Boeot. fluv. III. 105. 5.
 Tritones, de tritonis cuiusdam
 insolentia et caede narratio III.
 61. 4. tritones aerei, I. 181.
 aurei ibid. tritonum forma III.
 62. 1. tritonum vox et cantus
 II. 352. 3.
 Tritonis, fons II. 430. 4.
 Tritonis, palus I. 257. 7. III. 105.
 5.
 Troades, captivae, pictura ex-
 pressae III. 240.
 Trochilus, Hierophantes et Tri-
 ptolemi pater I. 51.
Τρόχος, locus I. 269. 8.
 Troezen, Pelopis fil. I. 294. 8.
 eius filii in Atticam migrant I.
 295. 8.
 Troezen, Peloponnesi urbs, un-
 de denominata I. 294. 8. eius
 reges I. 293. 6 -- 295. memo-
 randa I. 296 -- 303. coloniae
 I. 294. 8.
 Troezenii, Argivis et Diomed
 olim subditi I. 295. 9. Epi-
 dauriis finitimi I. 293. 6. Do-
 rienses in civitatem recipiunt,
 ibid. in Achaeorum synedrium
 cooptantur I. 208. 4. Troeze-
 niorum insulae I. 305. 1.
 Troezenii numismatis insigne I.
 293. 6.
- Troezenius Isthmus I. 307. 1.
 Troianum bellum I. 474. 1.
 Troianus equus, vide *Δολόπιος*.
 Troilus, Eleus, victor Olymp.
 II. 126.
Τρωίς, regio Daulidis III. 153. 7.
 Tropaea, locus Arcad. II. 423.
 1.
 Tropaeum aeneum ab Eleis, vi-
 ctis Lacedaemoniis erectum II.
 122. 7. a Polluce de Lynceo
 victo erectum I. 391. 7. tro-
 paea cur Macedonum reges
 non exexerint III. 131. 4. 132.
 Trophonius, Ergini fil. vel Apol-
 linis III. 117. 3. 118. eius nu-
 trix III. 125. lucus, templum,
 simulacrum III. 123. 2. 124. 2.
 3. eius *ἄδωντος* *λεβη* Lebadiae I.
 513. 4. oraculum, quo casu
 repertum et institutum III. 129.
 1. antrum et oraculum fusc de-
 scriptum III. 126. 5 -- 128. ora-
 culi consulendi ratio accuratius
 descripta III. 124. 4 -- 126.
 Reliqua de eo vid. in Indice
 Scriptor.
 Tros, pro Ganymede equas ac-
 cepit a Iove II. 107.
 Trygon, Aesculapii nutrix II.
 427. 6. eius nonumentum, ibid.
 Tubae inventor Tyrsenus I. 255.
 3. tubicinum et praeconum
 certamina II. 97. 1.
 Tuguria primus excogitavit Pe-
 lasgus II. 349.
 Tunicae, usque ad talus demissae
 II. 448. tunicae ex pellibus su-
 illis confectae II. 349.
 Tuthoa, fluv. Arcadiae II. 427. 7.
Τύχη, Oceani filia, et ab Homero
 primum memorata I. 565. 3.
 Parcarum una II. 337. eius
 templum et simulacrum I. 565.
 2. II. 226. 4. simulacrum cum
 cornu copiae et Cupidine alato
 II. 337. cum cornu copiae et
 polo capiti imposito I. 566. 4.
 Plutum puerum gestantis simu-
 lacrum II. 49. 1. eius vis et fa-
 vor II. 455. 1. 2.
Τύχη ἀρετής, eius templum I. 204.
 5.

- Τύχη ἄνασσα, eius ara II. 67. III. 125.
 Tydeus, dux Atheniens. a Lyfandro corruptus III. 174. 5.
 Tydeus, Eleus, eius donaria Olymp. II. 186. 1.
 Tydeus, Oenei fil. inter duces ad Thebas, eiusque statua III. 175. 2. a Menalippo occisus III. 54. 1. eius sepulcrum III. 54. 2.
 Tyndareus, seu Tyndarus, Oebali et Gorgophones fil. I. 330. 4. ab Hippocoonte regno pellitur et Pellanae exulat I. 244. 6. I. 331. 4. 424. 2. ab Hercule in regnum Spart. restitutus I. 331. 4. Helenae procos iureiurando adstringit I. 422. 9. Veneris simulacro cur pedicas addiderit I. 397. 8. una cum filiis Minervae Chalcioeci templum exstruit I. 404. 3. eius pugna cum Euryto I. 412. filii et generi I. 431. 4. filiae adulteriis pollutae I. 398. 8. monumentum I. 405. 4. Tyndari filii maternum genus a Pleurone ducunt I. 387. 5. quando in Deorum numerum recepti I. 385. 1. navium et nautarum σωτήρες I. 182. 8. equis insidentes I. 413. 8. in ludis Olymp. cis victores II. 32. 1. eorum stadium I. 311. 10. I. 399. 3. Vide et Dioscuri.
 Τυπαῖον, mons Elidis II. 25. 5.
 Typhon, Aegiensis, Cauloniae conditor II. 136. 5.
 Τυφός et Echidna arte expressi I. 412. 7.
 Τύπος et ἀντίτυπος I. 340. 6.
 Τύποι et simulacra ἐν τύπῳ, ἐπὶ τύπον, artis operum genus quoddam I. 247. 6.
 Tyranni XXX. a Lyfandro Atheniensibus impositi, et a Thra-sybulo electi I. 347. 2. III. 35. 4.
 Τύρβη, festum Bacchi I. 269. 7.
 Τυρίς ἐκ τῶν καλάρων, Athletarum cibis II. 154. 3.
 Tyronidas, Tegeatarum legislator II. 496. 1.
 Tyrrhenus, Herculis et Omphales fil. I. 255. 3.
 Τυρσηνοί, a Liparaeis navibus oppugnati et victi III. 199. 4. 200. eorum rex Arymnus II. 51. 3.
 Τυρσηνὸν πέραγος II. 110.
 Tyrtaeus, vide Ind. Scriptor.
 Vasa Murrhina et vasa varia materia II. 404.
 Vates, ante pugnam sacrificant, et pugnantium animos erigunt I. 509. 5. 510. 1.
 Vaticinium, ex columnae motu I. 573. 3. vaticinium edit sacerdos, agni sanguine gustato I. 267. 1. Vide et μέντις, μαντι-κὴ, Divinatio.
 Udaeus, (οὐδαῖος) unus ex Spart. III. 16. 1.
 Velum, laneum, arte et splendore insigne II. 51. 2. vela nautica excogitavit Daedalus III. 34. 3.
 Venarum roboris insigne exemplum II. 178.
 Venaticae indaginis descriptio III. 63. 3. 188. 2. venatorius habitus varie descriptus I. 500. 6. II. 318. 4. III. 258.
 Venenum serpentum, pro pabuli diversitate augetur et minuitur III. 85. 86. venenato morsus medentur Psylli III. 85. 1. veneni pocula II. 360. 3.
 Ventus, Africus, quomodo propellitur a Methanensibus I. 308. 3. venti precibus Diomedis profligati I. 587. 5. ventorum ara et sacra I. 221. 1.
 Venus, res nuptiales procurat I. 566. 3. a Cnidiis imprimis collitur I. 6. 3. Venus e mari procedens a Cupidine excipitur et a Περσεῖ coronatur II. 48. 3. Veneri sacra faciunt sponsae Hermionenses I. 311. 11. Veneris simulacrum cur compedibus constrinxerit Tyndarus I. 397. 8. Venerem Mars armatus abducit (in artis opere) II. 80.

80. 1. Veneris simulacrum e myrto virente II. 56. 4. Teneris armatae simulacrum I. 195. 7. armatae simulacrum ligneum I. 397. 8. eius simulacrum quadrata figura I. 69. 2. simulacrum Veneris altera manu papaver, altera malum tenentis cum polo capiti imposito I. 216. 4. simulacrum Veneris testudini insistentis II. 224. 2. -hirco infidentis II. 225. 2. Venerem puellam sustententis maris simulacrum I. 181. 4. Veneris νεμερός I. 215. 4. Veneris duo simulacra in Martis templo I. 29. 5. Veneris cognomina: Ἀκραία, eius aedes I. 6. 3. Ἀμβολογύρα I. 408. 1. Apostrophia, eius simulacrum et etymon III. 49. 2. Ἀρεία, eius templum I. 406. 5. Ascraea, eius templum I. 302. 6. Κατασκήπια, eius templum I. 301. 3. ἐν τοῖς Κήποις I. 69. 2. Cnidia I. 6. 3. Κωλίδες I. 6. 4. ἐν Καρύφῳ, eius simulacrum et templum II. 430. 6. Δωρεῖτις, eius templum I. 6. 3. Epistrophia, eius templum I. 155. 5. Ἐρυκίνη, eius templum II. 419. 3. Εὐπλοία, eius templum I. 6. 3. Ἥρα, simulacrum ligneum I. 387. 6. Λιμένια, templum I. 311. 11. Μηχανῆτις, eius simulacrum, templum etymon II. 450. 3. Melanis, eius templum I. 185. 4. templum et etymon II. 365. 2. Melaenidis templum III. 83. 4. Μιγωνῆτις, eius templum I. 428. 2. Μορφῶ, eius sanum et simulacrum I. 397. 8. Olympia, eius templum I. 384. 9. 385. 2. Πάνδημος, eius cultum Theseus primum instituit Athenis I. 81. 3. eius simulacrum hirco infidens II. 225. 2. simulacrum et etymon III. 49. 2. simulacrum II. 452. 1. Paphia, eius templum II. 360. 2. 419. 3. ἐν πλίνθῳ, eius simulacrum et etymon II. 496. 1.

Pontia, eius templum I. 311. 11. Περῆτις, eius simulacrum I. 166. 6. Νύμφη, eius templum I. 303. 7. Symmachia, eius sanum et simulacrum I. 2. Οὐρανία, Parcarum nata maxima I. 69. 2. ab Assyriis primum ac dein ab aliis gentibus culta I. 54. 6. eius statua et etymon III. 49. 2. templum antiquissimum et simulacrum armatum I. 433. templum et simulacrum II. 224. 2. templa I. 54. 6. I. 266. 8. II. 204. 3. templum, quod viris intrare non licet II. 337.

Vespasianus, Graecos denuo Romanorum imperio subiicit II. 295. 2.

Vesta, eius templum et sacra I. 312. 2. simulacrum I. 64. 3. sacra Olymp. primaria II. 61. Vestis corticea II. 412. 4. vestes polliceae primorum hominum III. 300. 1.

Via sacra, vide ἱερὰ ὁδός.

Vicissitudo fortunae et rerum humanarum I. 562. 3. II. 454.

Victimae, lineis et byssinis vinculis colligantur III. 272. 9.

Victoria, cum taenia et corona in Iovis Olympii manu II. 44. 1. currui insistens II. 169. 3. 194. 1. ἄπτερος I. 81. 4. 396. 5. II. 117. 5. victoriae simulacrum inauratum II. 40. Victoriae IV. saltantium habitu II. 44. 2. victoriae Theagenis MCCCC. II. 165.

Viduae, olim non denuo nubere solitae I. 257. 8. vidua quae primum alteri viro nupsit, ibid. viduae a Venere alteras nuptias exposcentes III. 304. 6.

Viles res, divinitus peculiari virtute praeditae II. 404.

Vincula, a servis dedicata I. 226. 3.

Vinum, e Bacchi templo sponte profluit II. 228. 1. vini crateres per urbem disponuntur Bacchi festo II. 341. 2. vino vacuos lebetes replet Bacchus II. 227.

Violentia,

Violentia, vide *nīa*.

Vires, vide Robur.

Virgines arbores II. 420.

Virgis percutiuntur ὑποχθόνιοι in sacris Eleusiniis II. 395.

Virgo Taurica eiusque sacra I. 164. 1.

Virgo, turpis, in pulcherrimam mulierem versa I. 357. 7. virgines crinem in nodum colligere solitae III. 240. virgines in festo violatae voluntaria morte dedecus redimunt I. 466. 2. virginum cursus certamen, eiusque ratio II. 70. 2. 71. virgines avium cruribus II. 413. 5. virginum habitu Messenios fallunt et caedunt Spartani I. 466. 2. virginis habitu Leucippus fallit Daphnen II. 407. 2. 408. virginei pudoris exempla I. 423. 10. II. 495. 4. virginitas Herculeae sacerdotis perpetua III. 83. 5.

Virilia, vide Fascinum.

Viris semel tantum quotannis Proserpinae fanum ingredi licet II. 450. 5. Veneris Uraniae templum intrare non licet II. 337.

Visus recuperatio et subita amissio I. 500. 7. 501. 1. visus recuperatio mira III. 304. 7.

Vitex, (ἀλγος) antiquissima Samiis in Iunonis templo II. 247. 4. 415. 4.

Vitiliginis sanatio II. 22. 6.

Vitis singularis ortus III. 299. eius primus ortus apud Thebanos III. 75. 1. vitium germina quomodo ab Africi iniuria defendantur I. 308. 3. vitium putatio ab asino monstrata I. 324. 3.

Ὀδυσσεύς, dux Romanor. II. 296.

Ulysses, eius mater Ἀντίκλεια III. 254. Penelope potitur cursus certamine I. 380. 2. 381. 4. cum uxore apud socerum manere non vult I. 423. 10. cum Autolyçi filijs venatur et ab apro vulneratur III. 169. 4.

Illo reversus Dianae templum condit II. 488. 4. equos amissos quaerens Graeciam peragravit, eosque reperit II. 392. 4. Ulyssis naufragium I. 135. 3. eius errores per oram Italicam et Siculam II. 148. 3. ἀνάπλους a Calypso II. 355. 3. Ulyssis inimici III. 260. 1. caedes Palamedis, ibid. Ulysses cum Heleno pugnans, artis opere expressus II. 98. 2. Palladium surripens, pictus I. 82. 6. ad inferos descendens, pictus III. 247. 1. eius picta effigies III. 242. Ulyssis et matris picta effigies III. 254.

Umbilicus, vide ὀμφαλός.

Umbris carentia loco III. 471. 5.

Unguentum, Cyzicenum I. 587. 6. unguentum varia Chaeronensium odora et medica III. 136.

Ungues, argentei, in simulacro I. 90. 3.

Ungula equina Stygis veneno non cedit II. 405. 2.

Uniones, vide Margaritae.

Vocis vitium fortuito casu emendatum III. 197. 4.

Voracitatis certamen Leprei cum Hercule II. 19. 4.

Upupa, avis describitur III. 153. 6. ubi primum visa I. 159. 8.

Uranus, a Crono filio castratus II. 321. 4.

Urbs omnium antiquissima et prima, Lycosura II. 469. 1. urbs quibus potissimum contineatur III. 150. 1. urbis condendae ratio et descriptio I. 552. 3. urbes condere docuit Triptolemus II. 301. 2. urbium praecipuarum vicissitudines II. 454. 1. urbes terrae motu et inundatione obrutae II. 328. 329.

Urinandi peritia singularis III. 210. 1. certamen I. 312. 1. Vide κάλυμβος.

Urna, seu σαρδές, fictilis Ariadnes I. 266. 8.

- Urfa, fidus II. 355. 3.
 Ursi, immolantur Dianae Laphriae II. 304. 7. ursae albae Thraciae II. 401. 3. ursina pel-
 lis pro veste stragula III. 263.
 Vulcanus, Tali fil. pater Rhadamanthi II. 513. 2. a matre Iunone ablectus I. 73. 2. a Baccho in coelum reductus ibid. Iunoni thronum latentibus quibusdam vinculis dono mittit, ibid. matrem his vinculis liberans, arte expressus I. 305. 3. a Vulcano sceptrum Iovi elaboratum III. 133. Vulcani opera quae supersunt III. 134. 1. eius templum Athenis I. 53. 5. a Vulcano Thetis arma accipit (in artis opere) II. 85.
 Vulpes, in saxum versa III. 56. 1.
 Uxoris et mariti monumentum insigne II. 318. 4. uxores duas simul habuit Anaxandrides rex Spartaë I. 341. 7. 342.
Xanthippus, Aripbronis fil. Atheniens. dux II. 358. 8. Periclis pater I. 93. 1. Xanthippi res praeclare gestae II. 510. eius statua I. 93. 1.
 Xanthippus, Delphontis fil. I. 285. 3.
 Xanthippus, Phocensis, heros III. 153. 7.
 Xanthus, Erymanthi fil. II. 417.
 Xanthus, Thebanorum rex, ab Andropompo occisus III. 21. 8. eius maiores, ibid.
 Xenarges, Philandridae fil. victor Olymp. II. 128.
 Xenarges, Spartanus, *Ἰπποκρέφης* II. 128.
 Xenias, Eleus, eius proditio I. 261. II. 17.
 Xenocles, Maenalius, victor Olymp. II. 157. 1.
 Xenocles, Sophoclis fil. I. 140. 1.
ξενοκλεία, Delphica *περίμαντις*, ab Hercule coacta vaticinatur III. 190. 4.
 Xenocles, Heraeensis II. 135. 4.
 Xenocrates, Boeotarcha III. 41. Epaminondae scutum Aristomenis concedit I. 575.
 Xenodamus, Anticyrensis, victor Olymp. III. 292.
 Xenodice, eius monumentum I. 204. 4.
 Xenodice, Troiana III. 241.
 Xenodicus, victor Olymp. II. 180.
 Xenodocus, Messenius, victor Olymp. I. 472. 4.
 Xenombrotus, Cous, victor Olymp. II. 180.
 Xenon, Achaens, sese expurgat II. 272.
 Xenophon, Cyri socius contra Artaxerxen I. 47. 3. Grylli fil. II. 24. 4. eius fuga et exilii sedes II. 24. 4. monumentum et statua II. 25. 4.
 Xenophon, Corinth. victor Olymp. I. 541. 2.
 Xenophon, Menephylli fil. Aegien-
 sis, victor Olymp. II. 136. 5.
 Xerxes, Athenas desertas capit et spoliat I. 59. 5. simulacra deorum e Graecia aufert II. 492. 2. eius expeditio contra Graeciam I. 345. 6. traiectionis in Europam tempus II. 483. Xerxis exercitus pars templum Delphicum invadit III. 162. 1. eius tabernaculi imago expressa I. 73. 3.
ξέρων, I. 204. 5. 221. 8. et alibi. *ξέρων* fere omnia prisca simulacra, imprimis Aegyptia I. 246. 3. *ξέρων* varia materia II. 400. 2.
 Xuthus, Hellenis fil., eius exilium, coniux, liberi, migratio II. 233. 2. 234.
χυλίδης, unus ex Iovis famulis II. 54. 2.
χυρίς, Elidis, unde dictus II. 218. 1.

Zacyn-

- Zacynthus**, Dardani fil. II. 418. 2.
Zacynthus, insula I. 537. 2. eius arx Psophis eiusque conditor II. 418. 2.
Zancle, oppid. Siciliae et primi eius incolae II. 538. 3. a Messeniis occupatur I. 339. 4. mutato nomine Messene dicitur, ibid.
Ζάνει, simulacra Iovis Olymp. II. 91.
Zarax, oppid. Lacon. maritimum I. 146. 4. 426. 6. eius situs et memoranda I. 437. 1.
Ζάρυξ, heros Atheniens. eiusque heroum I. 146. 4.
Zephyrus, eius ara I. 141. 1.
Zeno, Mnaseae fil. Persaeum philosophiam docuit I. 208. 4. eius monumentum I. 117. 15.
Zenon, Lepreates, Callitelis fil. victor Olymp. II. 182. 1.
Ζήτης et Calais Harpyias fugantes I. 413. 9.
Zethus, Antiopes fil. cum fratre Amphione Thebas condit I. 200. eius filius Νῆρις III. 27.
Zethi et eius filii mors III. 18. 5. Zethi et Amphionis monumentum commune III. 52. 3.
Zeugma, urbs, unde denominata III. 253.
Zeuxidamus, Archidami fil. Spartae rex I. 257. 5. 507.
Zeuxidamus, Leotychidae fil. I. 358. 8.
Zeuxippe, Lamedontis filia, Sticyonis uxor I. 200. 2.
Zeuxippus, Apollinis fil. ex Syl- lide nympa I. 201. 3.
Ζώδια κλέρου χρυσῷ διηνηρισμένα II. 201. 9.
Zoeteus, Tricoloni fil. II. 460. 6.
Zoetia et **Zoetium**, oppid. Arcadiae II. 433. eius situs, conditor, memoranda II. 459. 6. 460.
Zona, Amazoni a Theseo eripitur II. 43. 2. Zonas Minervae dedicant sponsae Troezeniae I. 305. 1.
Ζώνη pro armatura III. 52. 2. **ζώνη ὑπὲρ τῶν χιτῶν περιδένουσα** II. 41.
ζῶναι, quae ἰβελίδες continent III. 126. 5. **ζῶναι εἰδήρου πλάγιοι** III. 198. 1.
ζώσασθαι pro ἰδύναι τὰ ὄπλα III. 52. 2.
ζωστήρ, demus Atticus I. 120. 1.
Zotus, Cherronesius II. 187. 4.
Zypoetes, Thrax II. 52. 5.

Addenda.

- Ῥαδάμανθον**, ubi Rhadamanthi sedes II. 513. 2.
Hermesianax, Colophon. Agonei fil. victor Olymp. eiusque statua II. 191. 3.
χρυσῶν γένος, aurea aetas II. 28. 4.
καφυατικὴ petra II. 390. 5.

INDEX II.

Scriptorum a Pausania laudatorum.

- A**eschylus, Euphorionis fil. Hieroni regi Syracusarum familiaris I. 8. 3. *Σατύρους* composuit I. 228. 5. Inachum fluvium Argivum appellat II. 366. in fine Capit. Iovem, maris regem appellat I. 268. 5. Dianam Cereris filiam esse docuit II. 467. 3. Furiarum criminem serpentibus implicitum esse primus finxit I. 108. 6. Glauci Anthedonii mentum dixit *ὀπὴν δαῦλον* III. 153. 5. Aeschyli drama *Γλαῦκος* III. 69. 6. *ἔπτα ἐπὶ Θήβαις* I. 251. 4. eius fortitudo bellica et Epitaphium I. 53. 4.
- Alcaeus, quae in hymno in Mercurium de Mercurio memoravit II. 309. 2. quae de Castalia et Cephisso scripsit in *πρεσβυτέρῳ Ἀπόλλωνι* III. 160. 5.
- Aleman, Laconica lingua carmina composuit I. 394. 2. de Dioscuris, *ἐν ἑσμεῖσι ἐς τοὺς Διόσκουρους* I. 157. 5. I. 446. 2. de Gratiarum nominibus I. 410. 4. eius monumentum I. 394. 2.
- Alexander, Pleuronius, *ἔπη* composuit I. 461. 7. Iphigeniam Thesei filiam esse memorat, *ibid.*
- Anacreon, familiaris Polycrati Sami tyranno I. 8. 3. Teius, post Sappho multa amatoria carmina composuit I. 93. 1. eius statua quo habitu, *ibid.*
- Anaximenes, historicus, quae nam conscripsit II. 194. 2. de eius ad Alexandrum M. legatione II. 194. 2. 195. Sophista II. 195. 3. num *ἔπη* in Alexandrum scripserit II. 196. 3. eius signum II. 194. 2.
- Androtion, Atticus de Doriel morte *ἐν τῇ εὐγγραφῇ τῇ Ἀτθίδι* II. 152. de Amphictyonibus III. 166. 1.
- Antagoras, Rhodius, poeta Antigono Macedonum regi familiaris I. 8. 3.
- Antimachus, poeta, de Gratiarum parentibus III. 112. 1. eius carmen de Argivorum expeditione ad Thebas et ex illo versus II. 425. 3. eius carmen *Θηβαίς* et versus ex eo II. 426. 5. 427. 5.
- Antiochus, Syracusanus, Xenophanis fil., eius *εὐγγραφὴ Σικελιώτις* III. 179. 3.
- Anyte, composuit *ἔπη* III. 304. 7.
- (Apollonius) Rhodius poeta dictus I. 224. ex eius Argonaut. L. I. vs. 115 — 117. *ibid.*
- Aratus, Solensis, poeta, Antigono Macedonum regi familiaris I. 8. 3.
- Archilochus, poeta e Tellidis posteris III. 248. 1. *ἐν ἱάμβῳ*, Sapeorum mentionem fecit II. 271. 2. eius de Tantalo fabulam Polygnatus secutus est in picturis III. 265.
- Aristeas, Proconnesius, eius *ἔπη* et de Gryphibus ac Arimaspis narratio

narratio I. 91. 6. Hyperbo-
reorum mentionem fecit II. 30.
Aristias, Pratinae fil. Σατύρες
composuit I. 227. 5. eius mo-
numentum ibid.

Aristophanes, de Lepreo Eleo-
rum urbe locus, Av. v. 149.

Ἀρσιος, poeta, vide Asius.

Aristoteles, e Stagiris Thraciae,
eius statua a discipulo vel ho-
mine militari Olympiae posita
II. 140. 5.

Asius, Amphiptolemi fil. Sami-
us, poeta II. 246. 2. genealo-
gias scripsit I. 457. 1. eius ἔπη,
de Thestio Ledae patre I. 387.
5. de Alcmenes parentibus II.
76. 4. de Phoci filiis I. 287.
4. de Phoenicis filiabus II.
246. 2. de Sicyone I. 201. 3.
de Ptooo III. 71. 3. de Antiope
eiusque filiis locus I. 200. 1.
de Pelasgo locus II. 348. 2.

Boeo, Delphica poëtria, hymnum
Delphis composuit III. 156. 4.
ex eo locus de Delphici oraculi
conditoribus III. 157. 4.

Calaenus, Thebaidis auctorem
Homerum esse scripsit III.
30. 3.

Callippus, Corinthius, eius συ-
γγραφὴ ἰς Ὀρχομενίους III. 87. 1.

Carcinus, Naupactius, auctor
τῶν ἱπῶν τῶν Ναυπακτίων III. 303.
6.

Charon, Lampsacenus, Pythai
fil. (historicus) Naupactiorum
carminum auctorum. Καρσίνον
esse affirmat III. 303. 6.

Chersias, Orchomenius, eius ἔπη
et locus de Aspledone III. 122.
6. ei Epigramma Hesiodi se-
pulcro inscriptum tribuitur III.
123. 6.

Choerilus, Atheniensis, poeta
tragicus, eius drama Ἀλέπη I.
51. 1.

Cinaethon, Lacedaemonius, Ge-
nealogias scripsit ἔπειτα I. 190.

7. I. 457. 1. de Orestis notho
I. 244. 5. de Cretis propagine
II. 513. 2.

Κλειτόδημος, antiquissimus rerum
Atticarum scriptor III. 196. 3.
eius λόγος Ἀττικὸς, ibid.

Corinna, poetria, Tanagraeae,
eius monumentum, effigies
picta, victoria de Pindaro,
dialectus Dorica, formae pul-
critudo III. 67. 3. de Tanagra
Asopi filia III. 60. 2.

Creophylus, poeta, eius Ἡρα-
κλεία vel οἰχαλία I. 458. 2.

Κρησίας, eius λόγος ἰς Ἰνδοῦς, de
Martiora III. 64. 4.

Κύπρια τὰ ἔπη, δὲ τὰ ἔπη ποιήσας τὰ
Κύπρια de Dioscurorum uxori-
bus I. 398. 1. de Protefilai
uxore I. 459. 5. de Aeneae
uxore III. 241. de Neoptolemi
nomine III. 243. 1. de Pala-
medis interitu III. 260. 1.

Ἡοῖται μεγάλα I. 457. 1. ἔπη I.
236. 3. Hesiodo tribuun-
tur III. 97. 4. de Pirene I.
184. 3. de Mycene I. 236. 3.
de Epidauri patre I. 274. 3. de
Hippodamiae procis II. 212. de
Meleagri interitu III. 260. 2.
de Hyetto locus III. 115. 4.
de Phylantis uxore et liberis
locus III. 131. 3.

Epimenides, Cnossius, ἔπη com-
posuit I. 52. 3. ubi plura de eo,
Creteusis, de Styge II. 402.
1.

Eumelus, Corinthius, Amphi-
lyti fil. e gente Bacchiadarum,
ἔπη composuit et Κορινθίαν συγ-
γραφὴν I. 177. 1. 183. 2. 1. 191.
8. eius ἄσμα προέδion I. 465. 1.
II. 86. in fine Capit. ex Proso-
dio in Delum locus I. 577. 3.
ἐπιγράμματα in Cypseli arca II.
85. 86.

Eumolpia ἔπη, Musaeo, Antio-
phemi filio tribuuntur III.
155. 3. ex iis locus de Ne-
ptuni et Telluris oraculo III.
156. 3.

F f 5

Euphorion,

- Euphorion**, Chalcidensis, *ἔπη* conscripsit, de Iphigenia I. 261. 7. de Laodice III. 244.
- Eupolis**, Atheniensis, Comœdiarum scriptor, eius sepulcrum I. 203. 4.
- Euripides**, eius monumentum, mors, sepulcrum I. 8. 2. statua I. 76. 1.
- τὰ ἐς Εὐρύππην ἔπη*, de Amphionis magistro Mercurio III. 17. 4.
- Gitiadas**, Lacedaemonius, faber aerarius, *ἔπη* *Δῶρις* et hymnum in Minervam composuit I. 404. 3.
- Hecataeus**, Milesius, de inferorum cane I. 443. 4. de Oechalia I. 458. 2. de Auge II. 358. 6. II. 495. 3.
- Ἡγησίβουτος*, eius *Ἀσκή* et locus de Ascræ conditoribus III. 87. 1.
- Hegias**, Troezenius, poeta, de Antiope I. 7. 1.
- Hellanicus** de Medæe filio I. 190. 7. de Pyladis et Electrae filiis I. 237. 5.
- Hermesianax**, Colophonius, *ἑλεγμοί* scripsit I. 34. 8. de Atte II. 298. eius *ἑλεγμοί* in Erytionem Centaurum II. 300. 1. de *φίλων* II. 385. 1. de *παιδὶ* una Gratiarum III. 112. 1.
- Herodotus**. Loc. ex hist. L. I. sect. 65. --- I. 335. 3. L. II. f. 103. --- I. 164. 1. L. IV. f. 52. --- I. 589. L. V. f. 66. --- I. 19. 2. --- f. 82. 83. --- I. 293. 5. L. VII. f. 170. --- II. 117. 4. --- f. 203. --- III. 215. 2. L. VIII. f. 32. --- III. 269. 6. --- f. 33. --- III. 277. 4. 5.
- Herophanes**, Troezenius, de Europe Phoronei notho I. 308. 5.
- Hesiodus**, cur regibus non fuerit familiaris I. 8. 3. eius patria Ascræ III. 121. 3. de Hesiodi et Homeri ætate disceptatur III. 91. 2. de Hesiodi scriptis, quæ ei a Boeotis et aliis tribuuntur III. 96. 3. 97. eius *ἔπη ἐς τὰς γυναῖκας* I. 12. 1. *ἑδόμενος ἐς γυναῖκας* III. 97. 4. *κατάλογος γυναικῶν* I. 164. 1. *ἦοις μεγάλης* III. 97. 4. (Vide supra *ἦοις* μ.) *ἔπη μαντικὰ* III. 97. 4. Hesiodus in Pythicis ludis repulsam tulit, quod carmina ad lyram canere nesciret III. 163. 2. Hesiodus *ἐπὶ μάσδω* cecinit, ideoque citharam genibus sustinens male expressus III. 91. 2. Hesiodus in Messeniorum gratiam quid versibus inseruerit I. 276. 6. Hesiodus de Sicyone I. 201. 3. tripus, quem Hesiodus carminum præmium tulit III. 96. 3. Hesiodi mors III. 97. 5. sepulcrum et ossa III. 120. 3. inscriptio sepulcralis III. 121. 3. statua II. 116. 2. statua aenea III. 83. 4. Hesiodi loc. ex *εργ.* vf. 60 -- 81. I. 92. 7. vf. 263. I. 212. 5. ex *Theog.* vf. 30. III. 91. 2. vf. 116 -- 120. III. 82. 2. vf. 383. II. 402. 1. vf. 775. II. 402. 1. vf. 906. III. 111.
- Hieronymus**, Cardianus, odio in reges concitatus scripsit I. 34. 10. ad Antigoni gratiam multa scripsit I. 34. 10. I. 49. 50.
- Hippocrates**, medicus, eius donarium Delphi imago aerea hominis senio confecti IH. 146. 4.
- Homerus**, cur regibus non familiaris I. 8. 3. de Homeri matre, patria III. 233. 234. Homeri coecitas I. 579. 7. coecitas, paupertas, errores I. 306. 3. ætas controversa III. 91. 2. Homerus Delphos venit oraculi consulendi causa III. 163. 2. Homeri monumentum III. 233. 3. signum pilæ impositum cum epigrammate III. 233. 2. statua II. 116. 2. Homeri antrum apud Smyrnaeos, ubi

ubi versus composuisse fertur
 II. 254. 6. Homeri hymni
 cum Orphei hymnis comparati
 III. 95. 5. 6. Homerus quae
 in carminibus prudenter omi-
 serit I. 82. 6. priscis nomini-
 bus gaudet III. 131. 3. Ho-
 meri carmina dissipata collegit
 Pisistratus II. 339. 6. Homeri
 stratagemata in carminibus I.
 557. 4. 558. ex Homeri Iliade
 picturae III. 236. sq. ex Ho-
 meri Odyss. picturae III. 247.
 sq. Homero, carmen Thebais
 tribuitur III. 30. 3. Loc. Ho-
 meri ex II. α. 117. I. 202.
 not. 2. 158. I. 440. not. 15.
 262. III. 255. not. 18. 314. II.
 477. 2. β. 77. I. 591. 10. 101.
 III. 133. 18. 307. III. 59. 18.
 478. 479. III. 52. 6. 502. III.
 72. 3. 506. III. 80. 8. 507.
 III. 131. 10. 519. III. 160. 4.
 III. 290. 12. 520. III. 148. 6.
 III. 296. 11. 522. III. 276. 7.
 532. I. 425. 8. 560. I. 295.
 15. 571. I. 223. 3. I. 271. 7.
 573. II. 335. 2. 573. II. 339.
 15. 575. II. 234. 3. 582. I.
 513. 12. 591. I. 454. 6. 594.
 sq. I. 579. 17. 604. II. 399.
 4. 605. II. 354. 9. 606. II.
 428. 18. 612. II. 348. 4.
 614. II. 505. 9. 620. II. 12.
 6. 661. I. 262. 13. 722.
 723. II. 370. 8. 729. I. 486.
 2. 751. II. 403. 5. 856. I.
 123. 1. γ. vñ. 3. I. 43. 6.
 134. sq. I. 592. 13. 143. 144.
 III. 238. 14. 203. III. 244. 17.
 445. I. 428. 2. δ. 272. II. 355.
 18. 333. I. 566. 9. 395. II.
 225. 5. 429. I. 566. 11. 542.
 I. 565. 4. 544. 545. II. 215.
 6. 750. II. 47. 12. ζ. 102.
 103. II. 418. 7. 155. sq. I.
 192. 2. η. init. II. 113. 12.
 225. sq. II. 82. 2. 407. II.
 144. 9. θ. vñ. 203. II. 334. 11.
 362. sq. II. 453. 7. 366. II.
 403. 6. 368. I. 443. 9. 520.
 I. 558. 10. ι. 122. I. 572. 1.
 150. I. 448. 7. 292. I. 448.

7. I. 564. 1. 381. III. 122. 11.
 457. I. 268. 6. 561. III. 260.
 3. 709. III. 122. 10. κ. vñ.
 218. sq. I. 557. 9. 244. I.
 557. 9. 348. II. 84. 10. λ.
 221. sq. II. 83. 6. 244. I. 591.
 8. 596. I. 461. 3. 681. I.
 590. 3. μ. II. 82. 4. 202. II.
 370. 8. ν. 301. III. 114. 4.
 389. II. 60. 6. 585. 587. I.
 341. 13. 612. I. 341. 13. ξ.
 vñ. 231. I. 408. 2. 258. III.
 131. 11. 275. III. 111. 9.
 317. 318. II. 43. 15. 379. I.
 558. 12. 490. I. 188. 5. ο.
 36. II. 403. 419. III. 192. 3.
 528. II. 228. 7. π. 130. I. 557.
 8. 185. II. 353. 6. 187. II.
 453. 7. 482. II. 60. 6. 672.
 I. 408. 2. in fine II. 85. 12.
 ρ. 306 — 308. III. 151. 5. 312
 — 314. III. 244. 15. ς. 140.
 141. I. 427. 17. 369. sq. II.
 85. 12. 382. III. 111. 9. 398.
 II. 478. 5. 569. III. 89. 7.
 590. sq. II. 399. 4. 590 —
 593. III. 130. 3. τ. 103. II.
 453. 7. 117. I. 357. 9. 266.
 II. 109. 17. υ. 131. III. 272.
 22. φ. vñ. 194 — 197. II. 472.
 6. χ. 259. I. 94. 2. ψ. 142.
 I. 142. 7. 295. II. 32. 6. 346.
 II. 426. 13. 584. II. 313. 8.
 678. 679. I. 108. 13. ω. 527.
 II. 422. 19. 615. 616. II. 472.
 6. Odyss. γ. vñ. 267. I. 96.
 277. III. 237. 6. 487. I. 454.
 7. 193. 194. I. 277. 11.
 394. II. 47. 12. 395. I. 414.
 25. 581. 582. II. 513. 5. 5.
 init. II. 85. 13. 162. II. 497.
 6. η. 59. II. 442. 3. 206. II.
 442. 3. θ. 43. 44. I. 9. 5.
 494. 495. I. 288. 8. ι. 288.
 III. 224. 7. κ. init. III. 179.
 7. 118. 120. II. 442. 2. 119.
 III. 224. 7. 199. III. 224. 7.
 491. 494. II. 468. 12. 494.
 III. 103. 6. 509. II. 468. 12.
 510. III. 258. 10. λ. I. 62. 13.
 122. I. 44. 9. 261. I. 200. 6.
 262. III. 17. 8. 270. III. 19.
 17. 317. III. 68. 15. 325. II.
 498.

498. 9. 326. III. 135. 5. 576.
 III. 152. 9. 580. III. 150. 4.
 581. III. 264. 18. 629. I. 441.
 17. 630. III. 255. 18. μ. 39.
 III. 158. 20. 46. III. 161. 6.
 ν. 103. II. 356. 3. ρ. 458. 459.
 III. 135. 6. ρ. 294. 295. III.
 135. 7. 328. III. 236. 2. τ.
 55. 56. I. 43. 5. 178. 179. I.
 336. 10. 349. III. 169. 13.
 ν. 67. III. 256. 1. 302. III.
 205. 18. φ. 15. I. 454. 6. 18.
 I. 454. 6. 220. III. 169. 13.
 483. 484. I. 566. 10. μ. 1. II.
 453. 7. 10. II. 453. 7. 15. I.
 49. 9. 99. II. 453. 7. 330.
 III. 169. 13. 609. I. 258. 17.
 Locus incertus I. 145. 7.
 Hymn. in Cerer. I. 230. 5. I.
 565. 7.
 Hyperochus, Cumanus, de Si-
 bylla Cumana III. 186. 4.

Ibycus, poeta, de Sicyonis pa-
 tre II. 201. 3.
 Ἰλίας ἡ μικρὰ de Machaonis inte-
 ritu I. 449. 7. de Deinome III.
 241.
 Ion, Chius, poeta tragicus II.
 148. 6. eius hymnus in καίρῳ
 II. 64. 7. συγγραφή de Chii con-
 ditoribus II. 248. 6. 249. 6.

Λexius vel Λόχης, Aeschyleni
 fil. Pyrrhaeus, eius Ἰάσον
 πέρις de Mege vulnerato III.
 238. de Lycomedē vulnerato
 III. 239.

Leuceas, τῶν ἐπιχωρίων ἐξηγητὴς,
 eius ἔπη de Pyrrhi morte I. 48.
 7.

Linus, Lini duo, alter Apolli-
 nis et Psamathes fil. alter ἔπη
 composuit I. 248. eorum sepul-
 cra, ibid. Linus, de Styge II.
 402. 1.

Linus, Amphimari et Uraniae
 fil. III. 89. Musices peritissi-
 mus, ibid. ab Apolline occisus,
 ibid. eius statua et parentatio,
 ibid. eius luctus etiam ad bar-

baros transit, ibid. eius sepul-
 tura et ossa translata III. 90.

Linus, Ismenii fil. Musices do-
 ctor, ab Hercule occisus III.
 90. neutrius Lini carmina ad
 posteros pervenerunt, ibid.

Lyceas, poeta, de Iovis Mecha-
 nel simulacro I. 259. 3. de Bi-
 tone I. 246. 4. de Ariadnes
 urna I. 266. 8.

Lycius, Delius, hymnos con-
 scripsit II. 409. 2. eius hymnus
 in Ilithyiam, ibid.

Melanopus, Cumanus, ὁδὸν
 composuit in Opia et He-
 caergen II. 29.

Mimnermus, Μίμνερμος composuit
 de Smyrnaeorum pugna cum
 Gyge III. 88. 2. in προοίμιον
 de Musarum patre, ibid.

Minyas, Poesis, Prodicus Pho-
 caensi tribuitur I. 579. 7. in
 ea Orci et terrorum interna-
 lium mentio fit III. 250. 4. de
 Amphionis poena III. 18. 4. de
 Meleagri morte III. 260. 2. de
 Theseo et Pirithoo locus III.
 247. 1.

Musaeus, Antiophemi fil. III.
 155. 3. 187. 6. χρησμολόγος III.
 187. 6. Orphei imitator III. 162.
 2. eius carmina incerta praeter
 hymnum in Cererem I. 83. 7.
 eius Hymnus in Cererem I.
 455. 4. eius ἔπη, de Tripto-
 lemi parentibus I. 51. Musaeo
 tribuitur Eumolpia Poesis III.
 155. 3. χρησμοί, de Athenien-
 sium clade locus III. 174. 5.
 Musaei museum et sepulcrum
 I. 96. 6. Musaeus volandi ar-
 tem a Borea dono accepit I.
 83. 7.

Myron, Byzantius, ἔπη et ἐλεγείας
 composuit III. 18. 4.

Myron, Prienensis bellum Messe-
 nium conscripsit soluta oratione
 I. 474. 1. eius συγγραφή τῆς
 Μισσηνίας parum circumspēcta
 et accurata I. 475.

Nαυπάτια Ὑπν I. 457. 1. eorum auctor III. 303. 6. de Iasonis migratione I. 190. 7.

Νόσοι, de Orco et terroribus infernalibus memorant III. 250. 4. de Clymene III. 253. de Maera III. 258.

Oἰδινίδης Ὑπν III. 19. 5.

Ὀλῶν, Lycius, antiquissimorum hymnorum Graecorum auctor III. 82. 2. oraculum Delphicum primus constituit et hexametro vaticinatus est III. 156. 4. eius hymnus in Ilithyiam I. 65. 5. III. 82. 2. hymnus in Iunonem I. 226. 3. hymnus in Achaeiam II. 29.

Onomacritus, Ὑπν composuit I. 83. 7. de Hercule Idaeo II. 449. 1. de Titanibus II. 467. 3. de Gratiis III. 112. 1.

Orpheus, Calliopes fil. III. 92. Thrax II. 116. 3. post Olenem vixit III. 82. 2. Citharae cantu feras ducit II. 208. 8. III. 54. 5. 92. eius Ὑπν I. 51. III. 82. 2. Orpheus ἰπνὸν κόσμον priores superavit III. 92. eius hymni pauci et brevitate insignes, cum Homeri hymnis comparati III. 95. 5. 6. de Cupidine III. 82. 2. Orphica (carmina) I. 143. 3. Orpheus Pythica musices certamina recusavit III. 162. 2. ad inferos descendit III. 92. Hecates sacra instituit I. 291. 2. Cereris Chthoniae cultum Lacædaemoniis instituit I. 390. 5. Orphei interitus III. 92. 93. 3. 4. monumentum, urna et oraculum de Orphei ossibus III. 93. 3. 94. simulacrum ligneum I. 421. 5. statua II. 116. 3. statua cum τελετῇ et feris adstantibus III. 92. effigies picta Graeco habitu III. 258.

Pamphos, Atheniensibus antiquissimos hymnos composuit

II. 314. 3. III. 89. primus carmen in Gratias cecinit III. 111. post Olenem vixit III. 82. 2. eius Ὑπν, de Diana Calliste II. 460. 7. Proserpinae raptu I. 149. 1. III. 99. 6. de Celei filiabus I. 145. 3. de Cupidine III. 82. 2. de Lini luctu III. 89. ex eius hymnis de Neptuno locus II. 314. 3.

Panyasis, Poliarchi fil. in Herculem Ὑπν composuit et ex iis locus III. 169. 5. de Herculis liberis e Megara III. 33. de Theseo et Pirithoo folio affixis III. 254.

Pausanias, Graeciae descriptionis auctor, eius institutum in hoc opere I. 374. 1. quando Attica scripserit II. 309. 3. 310. a nonnullarum rerum enarrationu somniis advocatur I. 52. 2. et alibi.

Philistus, Archomenidis fil. de Hyblaeis II. 104. 5. de Demosthene I. 116. 9. Dionysii flagitia dissimulavit I. 49.

Philoxenus, poeta, Dionysio familiaris I. 8. 3.

Phoenix, Colophonius, ἱαμβοποιὸς Colophonis exitium deploravit I. 34. 8.

Phrynichus, Polyphradmonis fil., eius drama πλευρώγαι et ex eo locus de torre Meleagri fatali III. 261.

Pindarus, quo praesagio permotus carmina pangere incepit III. 70. 2. a Corinna victus III. 67. 3. honor Pindaro Apollinis Delphici responso tributus III. 70. Pindari sella ferrea in templo Delphico III. 234. 4. eius somnium ante obitum III. 70. monumentum III. 70. statua I. 29. 5. donaria III. 51. 75. 3. domus rudera III. 75. 3. hymnus in Proserpinam post mortem dormienti cognatae cecinit III. 70. eius προοίμιον in Sacadan III. 91. 2. Loc. ex Olymp. VI. vs. 82. 83. II. 130. not. 10. X. vs. 55. II. 39. I. XII. vs.

- vs. 122. II. 239. 12. Loc. ex
 Pyth. IV. vs. 131. 132. III. 198.
 3. IV. vs. 156. III. 68. 15.
 Loc. ex Nem. I. vs. 1. sq. II.
 62. 15. I. vs. 82 — 84. III.
 225. 10. III. vs. 65. I. 7. 1.
 X. vs. 112. sq. I. 459. 10.
 Loc. ex fragment. I. 29. not.
 8. I. 157. 8. I. 292. 4. I. 567.
 15. II. 100. 15. II. 337. 9. III.
 48. I. III. 158. 19. III. 442. 2.
Πελοποννησιος, Camirensis; poeta, de
 hydra Lernaea I. 322. 4. de
 Hercule et Stymphaliis avibus
 II. 411. 4.
Pittheus, libellum de dicendi
 arte scripsisse fertur I. 297. 4.
Plato, Aristonis fil. I. 574. 4. II.
 295. 2. de immortalitate animi
 sententiam Chaldaeorum et
 Magorum secutus est I. 574.
 4. de eius philosophiae laude
 praesagium I. 119. 3. eius
 monumentum, ibid. ex eius
 Politic. L. V. locus II. 295. not.
 5. ex eius Protagora locus de
 VII Graeciae sapientibus III.
 232. not 1.
πλευρώνιος, vide Phrynichus.
Polybius, Lycortae fil. historicus,
 eius scripta et res gestae II. 446.
 4. 447. statua cum epigram-
 mate II. 446. 4. 466. 1. statuae
 II. 373. 1. 448. 5. 498. 6.
Polymnastus, Colophonius, La-
 cedaemonius *ἔκνυ* in Thaletem
 composuit I. 52. 3.
Pratinas, *κατάρους* scripsit I. 227.
 5.
Praxilla, poetria, de Carneio I.
 386. 3.
Προκλῆς, Eucratis fil., Carthagi-
 niensis, eius de Medusa nar-
 rat I. 256. 7. Alexandri M.
 et Pyrrhi comparatio I. 586. 3.
Prodicus, *Φωκαεύς*, Minyadis au-
 ctor perhibetur I. 579. 7. de
 Thamyri, ibid.
Rhianus, Benaens, Messeni-
 cum bellum versibus con-
 scripsit I. 474. 1. de Leotychide
 I. 507. de Lyci saltu locus I.
 455. 4. de tempore belli Messe-
 nici locus I. 519. 6.
Rhodius poeta, vide Apollonius.
Sappho, Lesbica, ante Anacreon-
 tem *ἰσχυρικὰ* carmina compo-
 suit I. 93. 1. III. 82. 2. etas *ἔκνυ*
 de Dianae cognominibus testan-
 tur I. 112. 2. Adonin et Oe-
 tolium cecinit III. 89.
Simonides, poeta, Leoprepis
 fil. II. 160. 3. Hieroni fami-
 liaris I. 8. 3. eius epigramma
 in Tripodem a Pausania Del-
 phis dicatum I. 360. 1. eius
ἱεργεῖον in Philonem II. 160. 3.
ἱεργεῖα sepulcris eorum inscrip-
 sit, qui ad Plataeas occubue-
 runt III. 8. 4. *ἱεργεῖον* Polygnoti
 picturis inscriptum III. 247.
Solon, Atheniens. *ἱεργεῖα* com-
 posuit, quibus Athenienses ad
 Salaminem repetendam insti-
 garet I. 154. 4.
Sophocles, poeta Tragicus, de
 eo somnium, quo *Σειρήν νύκτα*
 appellatur I. 76. 2. de Oedipi
 morte parum credibilia finxit
 I. 108. 7. eius statua I. 75. 1.
Stesichorus, Himeraeus, poeta,
 coecitatis causa perspecta, Pa-
 linodiam canit I. 419. 11. eius
 poema *ἱεργεῖον* II. 352. 1. III.
 246. eius poema *ἱεργεῖον*
 III. 241. de Iphigenia Thesei
 filia I. 261. 7. de Actaeone III.
 8. 3. de Herculis e Megara
 liberis III. 33.
Telephilla, poetria, *ἔκνυ* com-
 posuit I. 252. 7. eius forti-
 tudo, monumentum I. 252. 7.
 453. templi Dianae Cory-
 phaeae mentionem fecit I. 283.
 2. de Pythaeo I. 312. 2.
Thebais, carmen de bello The-
 bano Homero tribuitur III. 30.
 3. eius encomium, ibid. de
 Parthenopaei interitu III. 56. 4.
 d

- de Adraſti fuga ex Thebaide locus. II. 426. 5. de Parthenopaei interitu III. 56. 4.
- Theodectes, Phaeſelita (poeta et rhetor), eius ſepulcrum I. 142. 3.
- Theopompus, Damafſtrati fil. historicus, eius de Archidamo narratio I. 370. 4. Theopompi nomine maledicam hiftoriam conſcripſit Anaximenes II. 195. 3. 196.
- Thesprotis, poema, de Penelope filio II. 386. 3.
- Thucydides, Oleri fil. Oenobil beneficio ex exilio redit, et dolo occiditur I. 88. II. eius monumentum, ibid. locus ex eius hiftor. L. III. Sect. 101. II. 198. not. 8.
- Timotheus, Mileſius, citharoe-
dus et poeta, VII. chordis in
citharae cantu addidit quatuor,
et a Lacedaemoniis condemna-
tus I. 384. 8. eius Νόμος Πέρας
et ex eo locus II. 503. 3.
- Tyrtaeus, Athenienſis, ludima-
giſter, uno pede claudus,
Spartanis mittitur conſiliarius
I. 509. 3. Lacedaemoniorum
fractos animos denuo firmat
Λαγυαία ἔδων. I. 512. 3. diſſidium
Spartanorum ſedat I. 520. 2.
una cum hierophantis ultimos
militum ad pugnam accendit
I. 511. 1. eius Λαγυαίων, de
Theopompo locus I. 475. locus
de prioris belli Meſſenici tem-
pore I. 507. de Ithomes exci-
dio locus I. 502. 4. de Meſſe-
nica ſervitute I. 504. 3.
- Xenophon, vide Indic. I. re-
rum.
- Zeno, Mnafae fil. Perſaei in
philofophia magiſter I. 208.
4. eius monumentum I. 117.
15.

INDEX III.

artificum a Pausania memoratorum.

- A**cestor, eiusque artis opus II. 190. 2. eius fil. III. 197. 4.
Agamedes, Ergini fil. Trophonii frater, bonus architectus III. 117. 118. cum Trophonio thalamum Amphitryoni struit III. 33. templum Neptuni e quernis trabibus construit II. 377. 2. in furto capitur et a fratre capite privatur III. 118. eius scrobs et columna III. 119.
Ageladas, Argivus, statuaris, Onatae et Hegiae tempore vixit I. 484. 4. simulacrum Iovis fecit Messeniis cum Naupacti confedissent I. 576. 3. eius opera II. 156. 4. 163. 180. 325. 2. III. 177. 3.
Agoracritus, statuaris, discipulus et amasius Phidiae eiusque opera III. 106. 1.
Alcamenes, statuar. ante Praxitelem vixit II. 373. 1. Phidiae aetate vixit et secundus ab illo in signorum artificio II. 42. not. 13. eius opera I. 7. 4. I. 29. 5. I. 69. 2. I. 73. 2. I. 90. 3. II. 42. II. 373. 1. III. 35. 4.
Alypus, Sicyonius statuar., eius opera II. 156. 3. III. 173.
Amphion, Acestoris fil. Cnossius III. 197. 4. Ptolichi discipulus II. 133. 2. eius op. ibid.
Amyclaens, statuar., opera III. 190. 4.
Anaxagoras, Aegineta eiusque opera II. 102. 2.
Andreas, Argivus, statuar. II. 188. 5.
Androsthenes, Atheniens. Eucadmi discipulus statuar. III. 211. 3.
Angelion et Tectaeus, e disciplina Dipoeni et Scyllidis, Delis Apollinis signum fecerunt I. 302. 4. III. 110.
Antenor, statuar. I. 29. 5.
Antiphanes, Argivus, statuar. ex Pericleti disciplina II. 74. eius opera III. 172. 4. 174. 6.
Antiphilus, architectus. II. 199. 4.
Apelles, statuar., eius opera II. 127.
Apelles, pictor, eius opus III. 112. 2.
Arcefilaus, pictor, eius opus I. 5. 3.
Aristander, Architectus II. 447. 5.
Aristander, Parius statuar., eius opus II. 1. 411. 5.
Aristides, machinarum faber II. 206. 8.
Aristocles, Cleoetae fil. et discipul. statuar. II. 107.
Aristocles, Cydoniata, statuaris ex antiquissimorum numero, cuius aetas incerta II. 114. 6.
Aristocles, Sicyonius II. 135. 4. Canachi frater II. 157. 1.
Aristo-

Aristodemus, Patroolus fil. statuar. Daedali Sicyonii discipul. II. 133. 2.

Aristogiton, statuar., eius opera III. 176.

Aristomedes, Thebanus, statuar., eius opus III. 75. 3.

Aristomedon, Argivus, statuar., eius opera III. 143. 4.

Aristonous, Aegineta, statuar., eius opus II. 99. 4.

Ascarus, Thebanus, statuar. Sicyonii discipul., eius op. II. 105.

Asterion, Aeschylus fil. statuar., eius op. II. 132. 1.

Athenodorus, Arcas, statuar., eius op. III. 172. 4.

Attalus, Atheniens. statuar. eiusque op. I. 246. 3.

Bathycles, Magnesius, eiusque artis opera I. 411. 6. sq.

Boethus, Carthaginiensis, caelator II. 75. 1.

Bryaxis, statuar. eiusque op. I. 155. 5.

Bupalus, architectus et plastes I. 566. 4. eius opera I. 566. 4. III. 112. 2.

Calamis, statuar. eius opera I. 13. 3. 85. 2. 214. 3. II. 112. 2. 117. 5. 167. 1. III. 48. 1. 66. 2. 198. 2.

Calicles, Megarensis, statuar., eius opera II. 151. 153. 3.

Callimachus, statuar., eius ars et cognomen I. 100. 7. artis opera I. 99. 7. 100. III. 9. 5.

Callistonicus, Thebanus, eius opus III. 49. 1.

Calliteles, discipulus vel fil. Onatae II. 121. 5.

Callon, Aegineta, statuar. II. 303. 6. eius magistri et opus I. 302. 4.

Callon, Eleus, statuar. eiusque opera II. 111. 1. II. 121. 5.

Calynthus, statuar. eiusque op. III. 191. 5.

Calyphon, Samius, pictor eiusque op. II. 82. 1.

Canachus, Sicyonius, statuar. Aristoclis frater II. 157. 1. II. 303. 6. Polycleth Argivi discipulus II. 174. 4. eius opera I. 216. 4. II. 174. 4. III. 31. 2. III. 173.

Cantharus, Sicyonius, statuar. Alexidis fil. et discipulus Eutychidae II. 134. 3. eius op. ibid. II. 192. 5.

Cephalodotus, Atheniens. statuar., eius op. II. 447. 5. III. 49. 1. III. 90. 1.

Chartas, Spartanus, Euchiri magister, plastes II. 139. 2.

Chionis, Corinthius, statuar. eiusque op. III. 190. 4.

Χειρόφορος, Cretensis, statuar. de cuius aetate et magistro nihil constat II. 514. 3. eius op. ibid.

Chrysothemis, Argiv. statuar. eiusque op. II. 162. 2.

Clearchus, Rheginus, Euchiri discipulus, plastes II. 139. 2.

Cleoetas, Aristoclis fil. statuar. et machinarum faber, eius op. I. 90. 3. II. 206. 7.

Cleon, Sicyonius, statuar. II. 127. Antiphanis discipulus II. 74. eius op. I. 127. II. 74. II. 91.

Cratinus, Spartan. statuar. eiusque op. II. 158. 2.

Cretenses Daedalo magistro ligneorum signorum artificio clari II. 514. 3.

Critias, Atheniens. statuar. eiusque discipuli II. 133. 2. eius op. I. 29. 5. I. 88. 11.

Daedalus, Atheniens. Palamaonis fil. unde nomen accepit III. 10. 2. quo tempore vixerit III. 201. 3. cum filio Icaro e Creta velis aufugit III. 34. 3. vellificationis inventor III. 34. 3. de eius regia stirpe, G g 2

fratria

- fratris caede, exilio in Creta, fuga in Siciliam et artis fama II. 247. 5. 243. de eius fratris caede et fuga I. 77. 6. 78. 98. 5. eius opera rudia aliquid divini prae se ferunt I. 194. 5. opera quot et quae supersint III. 129. 2. 130. alla opera I. 100 I. 194. 5. II. 458. 2. III. 34. 2. eius discipuli I. 231. 1. 405. 6. II. 115. 7. uxor et filii I. 232. 1.
- Daedalus**, Sicyonius, statuar., eius opera II. 131. 4. 134. 3, III. 172. 3.
- Daetondas**, Sicyon., statuar. eiusque op. II. 191. 3.
- Dalopus**, statuar. eiusque op. II. 169. 3. 183. 4.
- Dameas**, Crotoniates, statuar. et eius op. II. 177. 2.
- Damias**, Arcas, statuar. eiusque op. III. 172. 4.
- Damocritus**, Sicyonius, Pisonis discipulus, ex Critiae officina et eius op. II. 133. 2.
- Damophon**, Messen. statuar. I. 571. 8. II. 322. 5. eius op. I. 569. 5. 571. 8. II. 322. 5. 450. 3. 466. 2. eius filiarum simulacra II. 448.
- Democritus**, vide Damocritus.
- Demophon**, vide Damophon.
- Dionysicles**, Milesius, statuar. eiusque op. II. 190. 1.
- Dionysius**, Argivus, statuar., quo tempore vixerit II. 116. 3. eius op. ibid. II. 117. 6. 119.
- Dipoenus et Scyllis**, Daedali discipuli et filii I. 231. 1. 232. eorum op. I. 231. 1. 260. 6. eorum discipuli I. 302. 4. 406. 6. II. 74. II. 202. 9.
- Diyllus**, statuar. eiusque op. III. 190. 4.
- Dontas**, Lacedaem. e disciplina Dipoeni et Scyllidis, eiusque op. II. 202. 9.
- Doryclidas**, Lacedaem. e disciplina Dipoeni et Scyllidis, eiusque op. II. 74.
- Endoeus**, Atheniens. Daedali discipulus, eiusque exilii in Creta socius I. 98. 5. eius op. I. 98. 5. II. 252. 4. II. 393.
- Epeus**, equi Durii seu Troiani machinator I. 88. 10. eius simulacrum Mercurii ligneum I. 247. 6.
- Eubius**, Thebanus, statuar. eiusque op. III. 84. 2.
- Eubulides**, Atheniens. statuar., eius op. I. 10. 4. eius fil. II. 393. 7.
- Eucadmus**, statuar. Antrosiheris magister III. 211. 3.
- Euchir**, Eubulidae fil. Atheniens. statuar., eius op. II. 393. 7.
- Euchirus**, Corinth. plastes, eius magistri et discipuli II. 139. 2.
- Euclides**, Atheniens. statuar., eius op. II. 333. 5. 336. 3.
- Eupolemus**, Argivus, architectus, eius op. I. 238. 3.
- Eurycies**, Spartanus, Architectus, eius op. I. 188. 5.
- Eutelidas**, Argivus, statuar. eiusque op. II. 162. 2.
- Eutychides**, Sicyonius, Lysippi discipulus, eius op. II. 130. 4.
- Gitiadas**, Lacedaem. faber aenariarius et poeta I. 404. 3. eius op. I. 404. 3. 411. 5.
- Glaucias**, Aegineta, statuar., eius op. II. 160. 3. 161.
- Glaucus**, Argivus, eius opera et aetas II. 116. 3. 117. 4. 5.
- Glaucus**, Chius, ferri ferrummandi artis auctor, eiusque op. III. 193. 1.
- Hegias**, Atheniens. Onatae et Ageladae aequalis II. 484. 4.
- Hermogenes**, Cytherius, statuar. eiusque op. I. 186. 7.
- Hermon**, Troezenius eiusque op. I. 298. 9.
- Hippias**, statuar. eiusque op. II. 173. 3.
- Hypatodorus**, statuar., eius op. II. 430. 4. III. 176.
- Ictinus**,

Ictinus, architectus Periclis tempore vixit II. 480. 5. eius op. ibid.

Laphaes, Phliaeus, statuar., eius op. I. 213. 1. II. 336. 3.

Learchus, Rheginus, ex disciplina Dipoeni et Scyllidis vel ipsius Daedali, eiusque op. I. 406. 6.

Leocharis, statuar., eius op. I. 5. 3. I. 13. 3. II. 89. 5.

Libon, Eleus, Architectus, eiusque op. II. 40.

Locrus, Parius, statuar. eiusque op. I. 29. 5.

Lycius, Myronis fil. statuar., eius op. I. 87. 8. (v. not.) II. 98. 2.

Lysippus, Sicyonius, statuar., I. 213. 7. eius op. I. 167. 6. 213. 7. 250. 3. II. 127. 128. 142. 1. III. 82. 3.

Lyson, statuar. et eius op. I. 13. 4.

Lysus, Macedo, eiusque op. II. 190. 1.

Medon, Doryclidae frater, ex disciplina Dipoeni et Scyllidis, eius op. II. 74.

Megacles, architectus, eiusque op. II. 199. 4.

Menaechmus, Naupactius, statuar., eius aetas et op. II. 303. 6.

Menodorus, Atheniens. statuar. eiusque op. III. 83. 3.

Micon, Atheniens. pictor et statuar. II. 145. 1. eius picturae I. 61. 2. 63. 1. II. 381. 2. statua II. 145. 1.

Micon, Nicocratis fil. Syracusan. statuar. eiusque op. II. 169. 2.

Musus, statuar. II. 105.

Myrōn, Atheniens. statuar., II. 129. 1. eius op. I. 87. 8. 291. 2. II. 129. 1. 155. 3. 172. 1. III. 91. 1. eius fil. Lycius I. 87. 8. 98. 2.

Mys, caelator eiusque op. I. 106. 2.

Naucydes, Mothionis fil. Pericleti frat. statuar. I. 260. 8. eius op. I. 239. 5. I. 260. 8. operum praestantissima II. 158. 1.

Nicias, Nicomedis fil. pictor praeclarus I. 117. 15. eius sepulcrum, ibid. eius op. I. 415. 4. II. 318. 4. eius discipulus I. 572. 9.

Nicodamus, Maenalius, plastes II. 146. 1. eius op. ibid. II. 112. 4. 117. 5. 135. 4.

Olympiosthenes, statuar. eiusque op. III. 90. 1

Olympus, statuar. et eius op. II. 136. 5.

Omphalion, pictor, Niciae discipulus, vel servus et amasius, eius op. I. 572. 9.

Onaethus, Thylacis frater, statuar., de quo nihil constat II. 103. 4. eius op. ibid.

Opassimedes, statuar. eiusque op. III. 38. 3.

Onatas, Miconis fil. Aegineta statuar., et pictor II. 114. 5. 7. eius aetas II. 484. 4. eius op. stat. ibid. II. 121. 5. II. 167. 1. II. 483. 484. III. 191. 5. eius picturae III. 13. 1. 19. 5.

Paeonius, Mendaus, statuar., eius op. II. 42. II. 115. 1.

Panaenus, pictor, Phidiae frater II. 47. 2. eius picturae II. 46.

Pantias, Chius, statuar. Solstrati fil. et discipulus II. 158. 1. e disciplina Aristoclis Sicyonii II. 135. 4. eius op. ibid. II. 158. 1. 180.

Parrhasius, Euenoris fil. pictor, eius op. I. 106. 2.

Pasiteles, plastes II. 87. 1.

Gg 3

Patrocles

- Patrocles**, Crotonlates, Catylli fil. stat. eiusque op. II. 199. 3. III. 173.
- Pausanias**, Apolloniates, statuar. eiusque op. III. 172. 3.
- Pausias**, pictor, eiusque picturae I. 279. 3.
- Periclis**, statuar. eiusque op. I. 13.
- Phidias** Atheniens. Charmidae fil. II. 39. 2. eius officina II. 65. 1. eius opera I. 13. 4. I. 54. 6. I. 92. 8. I. 106. 2. I. 127. 9. II. 39. 2. II. 44 -- 49. II. 139. 3. II. 224. 2. III. 13. 1. III. 175. 1. Phidiae posterī *φειδίαδων* dicti, eorumque munus II. 62.
- Philesius**, Eretrienfis, statuar. eiusque op. II. 121. 6.
- Philotimus**, Aegineta, statuar. eius op. II. 180.
- Phradmon**, Argivus, statuar. et eius op. II. 154. 1.
- Pison**, Calareus, Amphionis discipul. statuar. II. 133. 2. eius op. III. 172. 4.
- Polycles**, Atheniens. plastes, Stadiet discipulus, eiusque op. II. 139. 3. eius filiorum opera II. 171. 3. III. 283.
- Polycleti**, Argivi duo, statuar. II. 146. 1.
- Polycletus**, Argivus, statuar. et architectus, eius op. statuar. I. 239. 4. I. 261. 8. 249. 1. 268. 6. 411. 5. II. 174. 4. II. 449. 2. op. architect. I. 280. 5.
- Polycletus**, Argivus, Naucydis discipul. II. 146. 1.
- Polygnotus**, Thasius, Aglaophontis fil. pictor III. 247. pictis a se imaginibus nomina finxit et adscripsit III. 237. 244. eius picturae I. 63. 1. I. 82. 6. III. 13. 1. picturae in Lescho Delphica III. 236 -- 265.
- Pothaeus**, architectus II. 199. 4.
- Praxias**, Atheniens. Calamidis discipulus, statuar. eiusque op. III. 211. 3.
- Praxiteles**, post Alcamenem vixit II. 373. 1. Phrynes amator I. 72. eius opera I. 9. 3. 4. I. 72. 1. 87. 9. I. 153. 2. I. 166. 5. 6. 167. 6. I. 169. 2. I. 257. 10. II. 227. II. 373. 1. III. 9. 5. III. 82. 3. 83. 4.
- Protogenes**, Caunius, pictor. eiusque op. I. 14. 4.
- Pteras**, Delphus architectus III. 157. 5.
- Ptolichus**, Corcyraeus, Critiae statuaril discipulus II. 133. 2.
- Pyrilampes**, Messenius, plastes. eius op. II. 136. 5. II. 182. 1.
- Pyrrius**, architect. eiusque op. II. 200. 5.
- Pythagoras**, Rheginus, praeclarus plastes, Clearchi discipul. II. 139. 2. eius op. II. 139. 2. II. 145. 1. II. 148. 2. II. 174. 14. II. 194. 1.
- Pythagoras**, Parius, pictor, eiusque pict. III. 112. 2.
- Pythodorus**, Theban. statuar. eiusque op. III. 107. 2.
- Rhoecus**, Samius, Philae fil. aeris conflandi et signa ex eo conficiendi primus auctor II. 392. 5. III. 301. 3.
- Samolus**, Arcas, statuar. eiusque op. III. 172. 3.
- Scopas**, Parius, statuar., et architect. eius op. I. 167. 6. I. 213. 1. I. 261. 8. II. 225. 2. II. 439. 1. II. 494. 1. op. architect. II. 491. 4.
- Scyllis**, vide Dipoenus.
- Serambus**, Aeginet. statuar. eiusque op. II. 164. in fine Cap.
- Silanius**, Atheniens. stat., eius op. II. 139. 3. II. 180.
- Simon**, Aegineta stat. eiusque op. II. 119. 1.
- Smilis**, Aegineta, Euclidis fil. Daedali aetate vixit, huic gloria inferior II. 247. 4. eius peregrinationes II. 148. 5. eius op.

- op. II. 73. 1. vide not. II. 247. 4. 248. 5.
- Socrates, Sophronisci fil. Atheniensibus Gratias fecit I. 84. 8. III. 112. 2.
- Socrates, Theb. statuar. et eius op. III. 75. 3.
- Soidas, Naupactius, statuar., eius aetas et op. II. 303. 6.
- Somis, plastes, et eius op. II. 181. 5.
- Sostratus, Chius, Pantiae statuar. pater et magister II. 158. 1.
- Spintharus, Corinthius, architectus et eius op. III. 159. 5.
- Stadileus, Atheniensis, plastes II. 139. 3.
- Sthenis, Olynthius, statuar., eius op. II. 189. 7. 191. 3.
- Stomius, plastes, eiusque op. II. 181. 5.
- Straton, statuar. et eius op. I. 264. 4.
- Strongylion, statuar. qui boves et equos optime expressit III. 90. 1. eius op. I. 153. 3. III. 90. 1.
- Sydras, Spartanus, Plastes, Enchiri magister II. 139. 1.
- Synnoon, statuar. Polichi pater et magister II. 157. 1.
- T**ectaeus, vide Angellion.
- Theocles, Egyli fil. Lacedaemonius, statuar. II. 74. eius op. II. 74. II. 200. 5.
- Theocosmus, Calliclis pater, statuar. II. 151. 1. eius op. I. 154. 3. II. 151. 1. III. 172. 4.
- Theodorus, Samius, Teleclis fil. aeris conflandi, et signa ex eo conficiendi artis primus cum Rhoeco inventor I. 384. 8. II. 329. 5. III. 301. eius op. ibid.
- Theomnestus, Sardianus, statuar. eiusque op. II. 182. 3.
- Theopropus, Aegineta et eius op. III. 171. 2.
- Theron, Boeotius, statuar. et eius op. II. 180. 5.
- Thrasymedes, Arignoti fil. Parius, statuar. et eius op. I. 278. 2.
- Thylacus, Onaethi frater, statuar. eiusque op. II. 103. 4.
- Thymilus, statuar. eiusque op. I. 73. 1.
- Timaeetus, pictor, et eius pictura I. 83. 7.
- Timarchides, Atheniens. statuar. et eius op. III. 282. 3.
- Timocles, statuar. et eius op. III. 282. 3.
- Timotheus statuar. eiusque op. I. 302. 3.
- Tisander, statuar. et eius op. III. 173.
- Trophonius, Ergini fil. vel Apollinis III. 117. 118. Anchasius III. 33. templorum et regionum tectorum extruendorum peritissimus III. 118. templum Neptuni e quernis trabibus construit II. 377. 2. Amphitryoni thalamum struit III. 33. quarti templi Delphici opifex III. 158. fratri in furto deprehenso caput praecidit III. 118. terrae hiatu absorptus III. 118. Vide et Agamedes et Ind. rerum v. Trophon.
- X**enocritus, Theban. statuar. eiusque op. III. 34. 2.
- Xenophilus, statuar. et eius op. I. 264. 4.
- Xenophon, Atheniens. statuar. eius op. III. 447. 5. III. 49. 1.

INDEX IV.

verborum, quae in Notis observantur et explicantur.

- Ἀγρίετις** I. 17. 12.
Ἀγειν et **ἀγειν** permut. I. 19. 9.
Ἀγειν ἐν τιμῇ, in honore habere I. 19. 9.
Ἀγειν καὶ φέρειν, praedam agere III. 113. 3.
Ἀγίδαί et **ἀγιάδαι** I. 233. 1.
Ἀγιστεύειν II. 203. 2.
Ἀγνός I. 391. 13.
Aes Corinthium I. 187. 3.
Ἀστοί, pinnacula fastigiata triangularia I. 91. 10.
Ἀθήνας et **Ἀφίδνας** permut. I. 157. 7.
Ἀθήναιος, nomen propr. I. 399. 6.
Ἀγίαλδς et **ἀκτῇ** I. 310. 12.
Αἰσυμνήτης, rex, dominus II. 308. 1.
Ἀίτια, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, accusare I. 349. 7. ἐν αἰτίᾳ et **ἐναντία** permut. ibid. I. 403. 22.
Ἀκροπόλις III. 49. 5.
Aleuadarum familia I. 358. 12.
Ἀλλὰ λαβόντες et **ἀναλαβόντες** permut. I. 15. 6.
Ἀλοιφὴ ἐρυθρὰ I. 185. 5.
Ἀμφικτίονες III. 166. 2.
Ἀμφότερονθεν ἀδελφὴ, soror ex utroque parente I. 25. 1.
Ἀνοίκα et **ἄγνοικα** permut. III. 230. 7.
Ἀναίδεια et **ἀναιτία** permut. I. 108. II.
Ἀναίρεσθαι et **ἀναίρεσις** de mortuorum sepultura I. 38. 8.
Ἀνακτες, Dioscuri I. 261. 9.
Ἀνάλγητες, crudelis, immanis III. 142. 14.
Ἀναφῆναι et **ἀναφῶναι** conf. I. 299. II.
Ἀνεῖναι et **ἀν εἶναι** permut. II. 443. 6.
Ἀνησιδώρα, γῆ I. 122. 8.
Ἀνθῶν et **ἀνθρώπων** permut. I. 512. 9.
Ἀντεπεῖν I. 574. 8.
Ἀνέσαντα et **ἀνέξαντα** permut. I. 104. 16.
Ἀπὸ, ἐπὶ, ὑπὸ permut. I. 78. 10. II. 279. 7. II. 315. 17. II. 404. 10.
Ἀποικοὶ πόλεις I. 66. 10.
Ἀπένεια, desperata pugnandi audacia I. 353. 8.
Ἀπορίπτειν, probra iacere III. 18. 12.
Ἀπυροὶ τρίποδες I. 572. 1.
Ἀργεία et **γραια** permut. I. 149. 2.
Ἀργοὶ λίθαι I. 108. 10.
Ἀργυροῦς et **ἀργεὺς** permut. I. 108. 10.
Ἀρρηφῆροι I. 101. 6.
Ἀρχεῖα, basilicae, praetoria I. 374. 2.
Ἀρχὴν, prorsus, omnino I. 236. 8. II. 37. 6. 484. 14. III. 295. 4.
Ἀσέμινδοι,

Ἀσάμινδοι, lavacra III. 283. 12.
 Ἀσκευοί, leviter armati II. 503. 3.
 Ἀσκληπίεια I. 276. 6.
 Ἀσφόμελον III. 299. 3.
 Αὐτὴν et αὐτὴν permut. II. 498.
 II.
 Ἀττις, Ἀττις, Ἀττις I. 17. 12.
 Αὐτίκα ὡς εἶχον, statim, continuo
 I. 97. 1.
 Αὐτὴν et αὐτὴν permut. I. 334. 5.
 Ἀφιδής II. 96. 9.
 Ἀφεις II. 67. 5.
 Ἀφειρία I. 391. 14.
 Ἀφλασον, aplustrum II. 46. 10.
 Ἀχρὰς, pirus silvestris I. 512. 6.

B ex digammate exortum II.
 II. 4.
 B et μ, permut. I. 38. 1.
 Βαθὺ pro ἀδὺ II. 11. 4.
 Βάπτειν, tingi I. 187. 3.
 Βατράχιον III. 62. 2.
 Βῆρ pro ἦρ II. 11. 4.
 Βῆρις pro ἱρις II. 11. 4.
 Βῆρος I. 247. 10.
 Βυῖsus II. 18. 1.

Γενετυλλίδες, Deae I. 6. 18.
 Γλαυκῶπις I. 54. 31.
 Glossae vel Glossemata I. 113. 8.
 I. 133. 11.
 Γνωσιμαχεῖν III. 24. 3.
 Γόνιμος I. 112. 3.
 Γρυνῆος, γρυνήος, γρυνίσιος I. 80.
 13.
 Γύαλα III. 243. 14.
 Γύθιον et γύθειον I. 102. 12.

Δαῦλα III. 153. 13.
 Δείλη III. 180. 11.
 Δειράς, montis iugum I. 267. 2.
 Δείοντες et θείοντες permut. II. 195. 5.
 Δῆμος, δῆμος I. 4. 4.
 Δῆμος, populi simulacrum I. 5.
 12.
 Δῆμος, πλῆθος verbo plurali iun-
 guntur I. 473. 14.
 Δίλην δίδοναι et κομίζεσθαι I. 63. 18.
 Δι' ὅλου, διὰ παντός III. 38. 8.
 Δισημῖται, prodigia I. 350. 14.
 Δίφρος δαλαδίας I. 100. 2.
 Δόλιχος I. 424. 2.

Δούριος et δούριος ἵππος I. 87. 14.
 Δρῶν et ἀντιδρῶν de pugnantis
 I. 482. 3.
 Διονυσιάδες I. 387. 11.

Ἔδος templum I. 252. 11. Ἔδω,
 signa, simulacra II. 492. 2.
 Ἐδῶ et εἰ δῶ permut. I. 167. 10.
 Εἶλα et εἶχε permut. I. 352. 5.
 Εἰλεῖσθαι et εἰλέσθαι I. 196. 6.
 Εἶναι et εἶν permut. I. 375. 4.
 Εἰργάσασθαι, ἐργάσασθαι et εἰργάζεσθαι
 permut. I. 111. 21.
 Εἰς, ἐς pro κατὰ I. 35. 15. I. 51.
 16. ἐς ἃ I. 285. 9. ἐς saepius
 excidit I. 51. 16. I. 267. 3. III.
 214. 17.
 Ἐκχειρία II. 16. 8.
 Ἐλαῖες, olea mascula I. 304. 18.
 Hellanodicae II. 38. 8.
 Ἐλυμὸν II. 229. 11.
 Ἐλυτρον I. 282. 21.
 Ἐμβολος, ἔμβολον, rostrum navis
 II. 67. 5.
 Ἐμπυριβῆται τριπόδες I. 572. 1.
 Ἐναντία et ἐν αἰτίᾳ permut. I.
 349. 7.
 Ἐνεργος γῆ II. 414. 3.
 Ἐνὸδία, Hecate I. 392. 21.
 Ἐνὸδ I. 29. 6.
 Ἐξηγηταί I. 48. 16.
 Ἐξορμῶν I. 343. 1.
 Ἐπάγειν et ἀπάγειν permut. I.
 29. 10.
 Ἐπαυλίζεσθαι I. 558. 11.
 Ἐπεργάζεσθαι I. 405. 4.
 Ἐπύγετο et ὑπείγετο permut. I. 31.
 2.
 Ἐπήκοος, ἐς ἐπήκοον II. 395. 2. III.
 34. 9.
 Ἐπὶ (cum genitivo) de tempore
 I. 341. 10.
 Ἐπιβάλλειν (cum dativo) conve-
 nire, congruere I. 335. 8.
 Ἐπιδρομή, ἐξ ἐπιδρομῆς, temere II.
 332. 6.
 Ἐπιδρομος et ἐπιδραμεῖν III. 65. 18.
 Ἐπιδώτης I. 214. 5. I. 408. 19.
 Ἐπίδημα I. 513. 11.
 Ἐπίκαιρα et ἐπίκαιρα τραύματα II.
 291. 11.
 Ἐπώνυμος et ἐπώνυμοι I. 19. 4.
 Ἐργάζεσθαι,

- Ἐργάζεσθαι, quaestum facere I. 434. 6.
 Ἐργάνη, Minerva I. 90. 3.
 Ἐρινεός, ficus silvestris I. 146. 11.
 Ἐρμῆος Iupiter I. 516. 5.
 Ἐρμαῖ I. 60. 5.
 Ἐρύμα et ῥεύμα permut. I. 134. 4.
 Ἐρύσα et ῥεύσα permut. I. 301. 6.
 Ἐκρίσμητοι et Ἰνκρίσμητοι permut. I. 345. 15.
 Ἐύθρις I. 102. 7.
 Εὐθρία, ἐκ τοῦ εὐθρία, aperte, palam II. 277. 2.
 Εὐρυπυντίδαι et Εὐρυτιωνίδαι permut. I. 337. 13.
 Ἐφοδός et ἱσοδός permut. I. 30. 12.
 Ἐχιν ἰς, pertinere ad I. 41. 10. I. 76. 2.
 Ἐχιν κατὰ, appellere ad I. 442. 2.

Zῆα et ζῆτα II. 44. 2.

- Ἡλίων et ἡών permut. I. 161. 5.
 Ἡλεκτρὶν II. 32. 10. 11.
 Ἡλίου τράπεζα I. 128. 12.
 Ἡμέρα, aurora II. 98. 5.
 Ἡμῶν III. 174. 19.
 Ἡρηκώς, ἡρκώς, εὐρηκώς permut. I. 247. 9.
 Ἡρῆατο et ἕρητο permut. I. 56. 6.

- Θεμέλια II. 452. 2.
 Θέοντες et θέοντες permut. II. 195. 5.
 Θερούση, θεριζούση, θηρευούση, θεούση permut. I. 286. 2.
 Θεσμοί, leges Draconis III. 116. 15.
 Θήλειαν et τελείκαν permut. I. 314. 7.
 Θησαυροί II. 197. 2.
 Θέλος I. 18. 1.
 Θριγγίς et θριγγίς I. 163. 10.
 Θύον, arbor II. 401. 3.
 Θύμιγξ III. 252. 4.

- Ἰακχός I. 9. 7.
 Ἰαυδ I. 132. 9.
 Ἰδέα, species, modus II. 329. 17.
 Ἰερὸν et ἰαός I. 65. 9. II. 24. 8.
 Ἰέσιος Ζεύς I. 76. 11.
 Ἰκίται et οἰκίται permut. I. 219. 8. 226. 7. 279. 5.
 Ἰκμαλός et συμαλός permut. I. 123. 3.
 Ἰκτὶν et ἰκτίνας, milvus II. 59. 1.
 Ἰππόμενος II. 119. 3. ubi add. Beckmann. V. C. ad Antigona. Caryst. p. 40. 41.

- K**άβειροι I. 17. 13.
 καθίζουσιν et καθυγίζουσιν permut. III. 12. 7.
 Καδ' ὅσα et καδ' ἰδὲ permut. I. 57. 8.
 Κακίζόταχος I. 100. 10.
 Καλπάζειν et παρακαλπάζειν II. 36. 2.
 Κάλην II. 36. 2.
 Κάλως et Τάλως permut. I. 77. 7.
 Κανηφόροι I. 101. 6.
 Καπηύτας I. 428. 1.
 Κάπρις et καδ' πρῶτος perm. II. 94. 15.
 Καρκάσιον λίθον I. 99. 9.
 Καρκίαν et Καρτήϊαν permut. II. 198. 5.
 Caryatides I. 372. 15.
 Κατὰ, cum accusativo, similitudinem denotat III. 62. 3. III. 291. 13.
 Κατάγει τὸ χρεὼν, de morte I. 352. 4.
 Καταιβάτης, fulminator II. 64. 27.
 Καταλίσιν et καταλίσσασθαι, de athletis I. 66. 11.
 Κατασῆναι ἐς πόλεμον, ἐς μάχην, bellum, pugnam capessere II. 154. 7. II. 111. 7.
 Κεραμεικός I. 11. 1.
 Κέραμος I. 11. 4.
 Κίρας et κίρας permut. I. 184. 5.
 Κίφαλοι, mugiles I. 580. 1.
 Κληδὸν III. 36. 17.
 Κλίσιν I. 456. 14.
 Κνάκος I. 439. 10.
 Κογχίτης λίθος I. 171. 9.
 Κόκος II. 68. 11. III. 288. 3.

Coma

Coma detondetur fluvis I. 141.
7.

Κομίσαντα et καὶ ὕσαντα permut. I.
173. 16.

Κότυς, daemon I. 281. 16.

Κυνόσαργες I. 69. 6.

Κωλίδες, Venus I. 6. 17.

Λαβδὸν et μαβδὸν permut. I. 58. 5.
Λαμιακὸς et Μαλιακὸς κόλπος
permut. I. 15. 4.

Λατομίαι II. 34. 16.

Λέγειν et ἄγειν permut. I. 19. 9.

Λειφθῆναι et ληφθῆναι permut. I.
31. 4.

Λίσχαι I. 1389. 3.

Λίσου et ξύλου permut. I. 135. 4.

Λιμὲς et λοιμὲς permut. I. 172.
13.

Litterae et voces bis ponendae
saepius a librariis semel omif-
sae I. 50. 10. I. 388. 1. III.
276. 4.

Λόγοις et δλόγοις permut. I. 69. 5.

Lunae cognomina III. 59. 17.

Λυκομήδαι I. 83. 13.

Lyсандρι patris nomen variat I.
353. 10.

Μ et β permut. I. 38. 1.

μαβδὸν et λαβδὸν permut. I.
57. 8.

Μακεδονία et Λακεδαιμονία permut.
I. 369. 2.

Μανέρως III. 89. 6.

Μέγεθος I. 66. 9.

Μίλια et Μύλια permut. I. 127. 6.

Μίλλειν III. 172. 9.

Μετὰ δὲ, (absolute) deinde I.
479. 7.

Μετανάστης II. 235. 6.

Μετῖναι et μετ' εἶναι permut. I.
147. 13.

Μήνιον II. 227. 1.

Μιμητοδαι et μίμημα III. 283. 14.

Μινυήτης et Πηνειδὸς permut. II. 7. 17.

Μυρίαν II. 60. 7.

Molionidae II. 7. 18.

Μόραι Lacedaemoniorum exerci-
tus I. 369. 3.

Μόραν et μοῖραν permut. I. 369. 3.

Μύθια, vasa II. 404. 9.

Μύριοι Arcadum II. 451. 1.

Ναδς et ιερδν I. 65. 9. II. 24. 8.

Νίκην ἄπτερος I. 81. 6.

Νομίζεν, instituere, sancire III.
84. 13.

Νομίζειν et ὀνομάζειν permut. I.
229. 2. II. 464. 14.

Νυκτέλιος, Bacchus I. 155. 8.

Numeri per literas expressi sae-
pius absorpti exciderunt I. 358.
10. II. 442. 1. II. 483. 10. III.
217. 7.

Ξενὸν II. 218. 2.

Οιέται et ιιέται permut. I. 219.
8. 226. 7. 279. 5.

Οἴκημα I. 399. 3.

Ολευῖνας et ἰσῖνας permut. I. 111.
22.

Ὀκνος, avis III. 252. 5.

Ὀλίγοις et λίγοις permut. I. 69. 5.

Ὀλύμπιον, Ὀλυμπίον, Ὀλυμπίον I.
155. 1.

Ὀμοίως, οὐδὲν ὁμοίως, prorsus di-
verse I. 54. 34.

Ὀμφαλὸς terrarum I. 228. 13.

Ὀνομάζειν et νομίζειν permut. I.
229. 2. II. 464. 14.

Ὀπίσθης et ὀπίσθης permut. I. 111.
22.

Ὀπῶν et ὀπῶν δὲν permut. I. 147.
13.

Ὀρεΐχαλλον I. 321. 5.

Ὀρμὴ I. 60. 3.

Ὀροβός, ervum III. 289. 8.

Ὀροί et ὄρον permut. I. 278. 1.

Ὀροφος I. 68. 3.

Ὀρῶσα et ἰρῶσα permut. I. 301.
6.

Ὀσαις et οὐσαις permut. II. 252.
8.

Ὀση et ὄση permut. III. 9. 1.

οὐ et οὔ permut. I. 172. 14. 255.
6.

Ὀῦσαις et ὕσαις permut. II. 252.
8.

Vatōm

Vatum famillae insigniores I. 376. 6.

Verba et syllabae perperam duplicatae I. 153. 3. 155. 1.

Παιδῶν I. 216. 13.

παιδῶν et **παιδῶν** permut. II. 368. 8.

Paucratistae II. 33. 14.

παρὰ, vide **παλὺ**.

παράγειν, mente alienare III. 220. 6.

παράγειν I. 9. 9.

παράσειροι et **παρῆροι** (equi) II. 163. 11.

παράγειν, in deditionem venire III. 30. 6.

παράγειν, in potestatem redigere I. 31. 3. I. 421. 13. III. 30. 6.

παρίχιν et **περίχιν** I. 137. 15.

παρίχιν et **παρίχιν** permut. I. 233. 12.

παρθένοι, **κυνάρτιστοι** II. 420. 11.

Participia neutrius generis absolute posita I. 124. 4. II. 34. 17. II. 35. 1.

πατρῶν dii I. 268. 5.

παίδομαι et **πύδομαι** permut. I. 322. 8.

πέπλος I. 182. 19.

πέτραν et **πίτραν** permut. III. 7. 3. III. 120. 4.

πέρας et **πέραν** permut. I. 184. 5.

πέρας et **τέραν** permut. III. 97. 10.

περιελθεῖν **εἰς**, pervenire, devenire ad I. 37. 4.

περτεία, arbor II. 60. 8.

πίτρα, saxum naturale et signa ex eo elaborata III. 119. 1.

πλάτην II. 56. 11.

πλέον, **οὐδὲν** **πλέον** **εἰς** **τινι** (sequente dativo participii) nihil amplius prodest, superest I. 37. 3. I. 72. 5.

πῶς et **πῶς**, **παθόντος** et **παθόντος** permut. III. 53. 11.

παινῶ, Furia I. 167. 11.

πίλος, in capite I. 216. 12.

πᾶν, **παρὰ** **πᾶν**, maxime, insulter I. 410. 7.

παταμοῖς et **παταμοῖς** permut. I. 121. 6.

παρὰ et **τότε** permut. I. 114. 10. I. 120. 7.

παρτίδιον I. 428. 4.

παρτίδιον et **παρτίδιον** permut. I. 114. 9.

προσδοῦν et **προσδοῦν** I. 173. 17.

προσδοῦν et **περίδοῦν** I. 493. 2. II. 280. 1.

πρὸς **εἰς** (absolute) insuper I. 479. 7.

προσδοῦν I. 465. 1.

προσπεριβάλλεσθαι, insuper acquirere I. 36. 2. I. 514. 14.

προσπεριβάλλεσθαι I. 242. 3.

πύρις, herba III. 158. 17.

πύρις III. 161. 5.

πῶμα, operculum I. 549. 13.

πῶμα, lapis II. 39. 4.

Ράβδος; **ῥάβδος** **ῥάβδος** III. 91. 6.

ῥάβδος I. 391. 14. III. 288. 5.

ῥάβδος et **ῥάβδος** permut. I. 184. 4.

ῥάβδος III. 62. 3.

ῥάβδος, res viles, usu detritae I. 386. 8.

Σαμψύχος III. 86. 6.

Σαμψύχος, funis, laqueus III. 252. 7.

Σαμψύχος I. 62. 17.

Σαμψύχος I. 399. 5.

Σαμψύχος I. 73. 11. **σαινῶ** et **σαινῶ** permut. ibid.

Σαμψύχος II. 161. 5.

Σαμψύχος III. 86. 8.

Σαμψύχος I. 549. 12. II. 400. 2.

Solis scyphus I. 400. 8. Solis cognomina II. 450. 6.

Superstitio veterum in grandine avertenda I. 308. 2.

Σπιθαμή, mensura III. 127. 11.

Στοιχὴ **ὕπερ** II. 43. 18.

Στρατιά et **στρατιά** permut. I. 22. 6. I. 271. 6. I. 350. 15. III. 131. 12. et saepius.

Στρώχνος, solanum III. 289. 7.

Syllabae; bis ponendae semel omissae I. 164. 3.

Symbola,

Symbola, vel signa clypeorum
I. 557. 5.

Συναμορεῖν, deperdere, vastare I.
302. 8.

Συνεξιλόγητα et συνεξιλοῦντα permut.
I. 143. 15.

Συεπένδοντες et συεπιδόντες per-
mut. I. 248. 16.

Σφίσιν et φασίν permut. vide φασίν.

Σφραγίς I. 61. 9.

Σχῆνος III. 289. 6.

Ταινία I. 29. 7.

τάλας et κάλας permut. I.
77. 7.

τάττειν ἕς τι II. 434. 25.

Τελείαν et θήλειαν permut. I. 314.
7.

τέλειος, adultae aetatis et iustae
staturae II. 33. 13.

τέλη, exitus, finis I. 505. 9. τέλη,
ordines, centuriae militum I.
556. 4. τὰ τέλη et εἰ ἐν τέλει,
magistratus III. 12. 6.

τέρασιν et πέρασιν permut. III. 97.
10.

τερμιλλεῖς et τερμισσεῖς permut. I.
69. 9.

τηνάλλως III. 171. 6.

τίθικαι, ducō, existimo II. 511.
5.

τότε et ποτὲ permut. I. 114. 10.

τρητὰ γράμματα II. 423. 2.

τρόπος et τόπος permut. I. 212.
13.

τύποι et opera artis ἐπὶ τύπου I.
247. 10. III. 35. 15.

Υπερδίκως, superior, editus I.
560. 5.

ὑπὸ causam denotat I. 189. 11.

ὑποχθονίους et ἐπιχθονίους permut.
II. 395. 3.

ὑσπληγῆ II. 205. 10.

ὑστερον, ultima vice II. 185. 16.

Φαιδρῶνα, φαιδρυντῆς II. 62. 14.

φασίν, φασίν cum σφίσιν per-
mut. I. 279. 8. I. 569. 14. I.

573. 5. II. 274. 2. II. 386. 5.
III. 64. 12.

φειδίτια I. 379. 18.

φέρειν, impetum declarat I. 118.
3. φέρειν ἕς τι, spectare, perti-
nere ad III. 130. 17.

φθειρίαις I. 75. 19.

φορμῆς, storea III. 254. 15.

φρονεῖν pro μέγα φρονεῖν I. 44. 7.
I. 453. 4.

Χαρίλαος et χάριλλος permut. I.
336. 12.

χεῖρ, brachium II. 178. 11.

χειρονομεῖν II. 161. 7.

Ψύλλοι III. 85. 4.

Ωιδεῖον I. 30. 11.

ὠχρον et ἡμισον permut. II.
172. 7.

ὦν et εἶναι permut. I. 375. 4.

ὠτίδες aves III. 280. 2.

In bibliopolio Schäferiano prodierunt:

Athenaei Deipnosophistarum Libri XV. Ad editionem Lugdunensem postremam emendatius expressi. Accedunt Villebrunii interpretatio gallica et notae itemque Isaaci Casauboni animadversiones integrae. Curavit, virorum doctorum emendationes, adnotationes vel editas vel ineditas adjecit, indices novos confecit Godofr. Henr. Schäfer AA. LL. M. Part. I. Tom. I. Part. II. Tom. I. et Part. III. Tom. I. 1796. 8.

Henr. Car. Abr. Eichstädt Quaestionum Philologicarum Specimen. 1796. 4.

Plutarchi Chaeronensis Moralia, i. e. Opera, exceptis vitis, reliqua. Graeca emendavit, notationem emendationum et latinam Xylandri interpretationem castigatam adjunxit, animadversiones explicandis rebus ac verbis, item indices copiosos adjecit Daniel Wyttenbach, Hist. Eloqu. Litt. Gr. et Lat. in illustri Athen. Amstelod. Professor. Ad editionem Oxoniensem emendatius expressa. Editio in Germania unica. Tomi I. Pars I. 1796. 8.

005669810

